ΤΡΙΤΗ, 20)ΙΙ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5033

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ❀ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du Journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 19 Ὀκτωβρ. 1892.

Η ΡΗΞΙΣ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐξ ὡραίου καὶ πλήρους ὀρθῶν σκέψεων ἄρθρου τῆς ἐγκρίτου ἀττικῆς συναδέλφου «Ἄστεως» ἀποσπῶμεν τὰς ἑξῆς περικοπάς, ἵνα καταδείξωμεν τῷ ρωμουνικῷ τύπῳ ἐν οἵᾳ μετριοπαθείᾳ ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία πραγματεύεται τὸ ζήτημα, ὅπερ ἔνια ρωμουνικὰ φύλλα διεξάγουσι ρίπτοντα ἰὸν κατὰ τοῦ προσώπου τῶν ἑλλήνων. Ἰδοὺ τί λέγει τὸ «Ἄστυ»·

„Κυρίως εἰπεῖν ἡ ρῆξις, ἡ ἐπελθοῦσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ πολλοῦ, ἡ διακοπὴ δὲ τῶν σχέσεων εἶναι ἁπλῶς ἡ τυπικὴ ἐκδήλωσις τῆς πρὸ χρόνου ὑφισταμένης ἀντιθέσεως. Ἀργὰ ἡ γρήγορα ἡ χωρίζουσα τὰ δύο κράτη διαφορὰ ἔμελλε νὰ ἐκδηλωθῇ ὡς ἐξεδηλώθη, δι' ἀναστολῆς τῶν διπλωματικῶν ἡμῶν σχέσεων πρὸς τὸ παραδουνάβειον κράτος καὶ δι' ἀναθέσεως τῆς προστασίας τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων εἰς κυβέρνησιν ἄλλην.

Ὅταν κράτος τι μετέρχεται ἐναντίον τῶν ὑπηκόων ἄλλου κράτους, τῶν ζώντων ἐν αὐτῷ, τὴν συστηματικὴν ἐχθρότητα, τὴν ὁποίαν ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις μετέρχεται πρὸς τοὺς ἕλληνας, ὅταν ὁ τύπος του τηρῇ τὴν γλῶσσαν τὴν ὁποίαν ὁ ρωμουνικὸς τύπος τηρεῖ περὶ Ἑλλάδος, ὅταν ἐν γένει πᾶσα ἐκδήλωσις τοῦ ἐθνικοῦ ρωμουνικοῦ βίου, ὅπου δήποτε Ἑλλὰς καὶ Ρωμουνία εὑρίσκονται εἰς ἐπαφήν, προσλαμβάνει τὸν ἀνθελληνικὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον ἔχει, αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις, αἱ ὑφιστάμεναι μεταξὺ τῶν δύο τούτων κρατῶν εἶναι ἁπλοῦς τύπος, τίποτε περισσότερον. Ὁμοιάζουν μὲ τὸν ψυχρὸν καὶ ἀπρόθυμον χαιρετισμόν, τὸν ὁποῖον δύο γνώριμοι, ἐγκαρδίως μισοῦντες ἀλλήλους, ἀνταλλάσσουν καθ' ὁδὸν, μὴ θέλοντες νὰ δώσουν εἰς τὴν κακολογίαν τοῦ κόσμου τὸ θέαμα φανερᾶς καὶ πλήρους ρήξεως. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἐκ τῶν δύο ἀδικουμένου, τοῦ ὑφισταμένου τὴν ἀδικαιολόγητον ἐχθροπάθειαν τοῦ ἄλλου, τοῦ ὑπὸ τὰ προσχήματα φιλικῶν σχέσεων καταδιώκοντες διὰ συστηματικῆς κακεντρεχείας τὰ συμφέροντά του, ἐξαντλεῖται. Ἀνυπομονεῖ, γίνεται νευρικὸς καὶ ἐν πρωΐ κόπτει τὸν χαιρετισμόν του. Ἐβαρύνθη τὴν ὑποκρισίαν τῆς φιλίας, τὴν ἐπὶ πολὺ παραταθεῖσαν κωμῳδίαν τῆς ἀβρότητος, τὸ ἐπιβεβλημένον μειδίαμα καὶ ἀπορρίπτων τὸ προσωπεῖον, δίδει ἐλευθέραν ἔκφρασιν εἰς τὰ ἐπὶ πολὺ συγκρατηθέντα αἰσθήματά του, ἐκδηλόνει τὴν ὀργήν του, δίδει εἰς τὸν κόσμον νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι πᾶσαν περαιτέρω ἀνοχὴν καταστάσεως τοιαύτης, θεωρεῖ ὡς ἐπίσημον πιστοποιητικὸν ἀγαθοπιστίας ἀσυγχωρήτου. Αὐτή, νομίζομεν, εἶναι ἡ ψυχολογία τῶν ἑλληνορρωμουνικῶν σχέσεων, αἵτινες εἰσῆλθον ἀπὸ ἐπὶ τέλους εἰς τὸ πολλοῦ ὑποδεικνυόμενον φυσικὸν καὶ ἐπὶ τέλους καὶ ὁμαλὸν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, στάδιον αὐτῶν, διότι ὁμαλὸν εἶναι τὸ φυσικὸν καὶ εἰλικρινὲς καὶ ὄχι τὸ βεβιασμένον καὶ ἀντιφυσικόν.

Ἐν τούτοις ἡ Ρωμουνία οὐδένα λόγον ἔχει ἵνα ἐπιδεικνύῃ τὴν ἐχθρότητα τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύει πρὸς τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τὸ ὑπὸ τοὺς νόμους αὐτῆς ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ διαβιοῦν, τὸ ἐργαζόμενον, τὸ συντελοῦν εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς χώρας, τὸ προσθέτον εἰς τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς μέρος στιλπνότητος καὶ λάμψεως ἀξιοτίμητον. Τὰ συμφέροντα Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας οὐδαμοῦ συγκρούονται, διότι, ὑποθέτομεν, ὅτι ἡ μακεδονορρωμουνικὴ ἰδέα, ἡ ἀναταράσσουσα τὰς κεφαλὰς ὀλίγων σωβινιστῶν τοῦ Βουκουρεστίου, δὲν ἐκλαμβάνεται ὡς σοβαρὰ ἐν τῷ ρωμουνικῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν. Ἠδυνάμεθα νὰ συμβαδίζωμεν ἐκ παραλλήλου ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου, χωρὶς προστριβὰς, δυσαρεσκείας, ἐχθρότητας, αὐτὴ τὸ μᾶλλον γειτνιάζον πρὸς τὴν Εὐρώπην ἀνατολικὸν κράτος καὶ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ μᾶλλον προηγμένον ὡς πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἔθνος, ἡμεῖς τὸ πρῶτον τῶν ἐλευθερωθέντων ἀνατολικῶν γενῶν, ὁ νοημονέστερος, ὁ δραστηριώτερος, ὁ ἀφομοιωτικώτερος καὶ κεκτημένος, διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ὀνόματος, τὴν μείζονα ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν λαὸς τῆς Ἀνατολῆς.

Δυστυχῶς ἀντὶ τούτου, ἀντὶ τῆς συμπράξεως ταύτης, ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν, ἡ Ρωμουνία ἀνέκαθεν προσεπάθησε νὰ ἐπιδείξῃ ὅλην τὴν κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀντιπάθειάν της δι' ἀφορήτων ὕβρεων, διὰ μέτρων τὰ ὁποῖα ἀπαγορεύει καὶ καταδικάζει ἀνεκκλήτως σήμερον ἡ εὐρωπαϊκὴ συνείδησις, διὰ προβλητικῶν ἀξιώσεων, οἷα ἡ κατάθεσις δικαστικῆς ἐγγυήσεως ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, κατέδειξε δ' οὕτω ἐπαρκῶς ὑπὸ ποίων ἐμπνέεται αἰσθημάτων, καὶ πῶς ἐφαρμόζει τὸν κώδικα τῆς ὑπὸ κράτους εἰς κράτος ὀφειλομένης ἀβρότητος.

Ἡ ρῆξις τῶν διπλωματικῶν σχέσεων πρὸς τὴν Ρωμουνίαν ταύτην ἔχει τὴν γενικωτέραν ἔννοιαν, ἡ συγκατάθεσις δὲ τῆς μεγάλης ὁμοδόξου Δυνάμεως, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ συμφερόντων ἡμῶν, καταδεικνύει ἐπαρκῶς, ὅτι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἀντιλαμβάνονται τῆς ἐπελθούσης ρήξεως καὶ ἄλλα κράτη ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος".

ΟΙ ΑΡΓΥΡΟΙ ΓΑΜΟΙ

Τοὺς ἐν Ἀθήναις πρό τινων ἡμερῶν ἑορτασθέντας ἀργυροῦς γάμους τῶν Α.Α Μ.Μ. τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀνάκτων Γεωργίου καὶ Ὄλγας, ὁ παρισινὸς „Χρόνος" πανηγυρίζει διὰ τοῦ ἑξῆς ὡραίου ἄρθρου·

„Οὐχὶ ἡ Ἑλλὰς μόνη, ἀλλ' ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος ἄσμενος μετέχει σήμερον τῆς τελετῆς ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Πρό τινων ἔτι μηνῶν, ὁ πατὴρ τοῦ βασιλέως τούτου, ὁ καὶ βασιλεὺς τῆς Δανιμαρκίας, ἑώρταζεν ἐν Κοπεγχάγῃ τοὺς χρυσοῦς αὐτοῦ γάμους καὶ εἰς πεῖσμα οἱονεὶ τῶν ἀτυχιῶν, ὧν οὐδαμῶς ἡ εἱμαρμένη ἐστέρησεν αὐτὸν, ἐδέχετο τὸ σέβας λαοῦ οὗ ἡ εἰλικρίνεια δὲν ἐσείσθη οὔτε ὑπὸ τῆς ἄλλως ἐνδόξου ἥττης τοῦ 1863, οὔτε ὑπ' ἀτελευτήτου συνταγματικῆς ἔριδος, καὶ τὸ σέβας πασῶν τῶν δυνάμεων αἵτινες ἔγνωσαν νὰ γεραίρωσι τὴν ἀνεξάρτητον ὕπαρξιν βασιλείου, οὗ ἡ ἐν Εὐρώπῃ σπουδαιότης ἔγκειται εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς ἱστορίας αὐτοῦ μᾶλλον ἢ εἰς τὴν σμικρότητα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων.

„Οὐχὶ ἐν ταῖς ὁμίχλαις τοῦ Σεελὰνδ σήμερον, ἀλλ' ἐν τῇ φωταυγεῖ καὶ καθαρᾷ ἀτμοσφαίρᾳ τῆς Ἀττικῆς ἐκτυλίσσεται τελετή, εἰς ἣν ἡ αὐθόρμητος συμμετοχὴ λαοῦ σεμνυνομένου ἐπὶ τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ παρέχεται μεγίστην αἴγλην. Ἡ Γαλλία, ἡ οὐδέποτε ἐπιλαθομένη τῶν ὅλως ἰδιαιτέρων δεσμῶν τῶν ἑνούντων αὐτὴν πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν, ἔγνω νὰ συνεισενέγκῃ τὸν τόνον αὐτῆς εἰς τὴν συκαυλίαν ταύτην τῶν εὐγενῶν διαδηλώσεων. Ὁ κόμης δὲ Μονθολὼν, ὁ ἀπὸ ἓξ ἤδη ἐτῶν ἐκπροσωπῶν ἐπαξίως ἐν Ἀθήναις τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν, ἐνετάλη ἵνα ἐπιδώσῃ τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ ἀντίγραφον ἐπιστολὴν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ναυτικὴ δὲ μοῖρα ἠγκυροβόλησεν ἐν Πειραιεῖ, παρὰ τὰς ἐκ τῶν καθάρσεων δυσχερείας, ἵνα ἐκδηλώσῃ ἐντονώτερον τὴν ἐκτίμησιν ταύτην.

„Οὐδὲν τὸ ἐκπλῆττον ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ τῶν ὑπηκόων τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τῶν ξένων κυβερνήσεων, ἧς ὁ σκοπὸς ἡ λαμπρότης τῆς δυναστικῆς ταύτης πανηγύρεως. Ἀπὸ εἴκοσιν ἐννέα ἐτῶν, ἐξ οὗ ὁ μονάρχης οὗτος κατέχει τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, ἡ τύχη δὲν ἔπαυσεν εὐνοοῦσα αὐτόν. Ὁ νεαρὸς δανὸς πρίγκηψ προήδρευσε τῆς ἑνώσεως τῶν ἰονείων νήσων μετὰ τοῦ βασιλείου, εἰς οὗ τὴν ἀρχηγίαν ἐκλήθη. Ἔσχεν ἐπίσης τὴν τιμὴν νὰ προσαρτήσῃ εἰς τὸ ἑαυτοῦ κράτος μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου τὴν Θεσσαλίαν καὶ μέρος τῆς Ἠπείρου. Ἰδοὺ ἀναντίρρητα ἀποτελέσματα, ἰδοὺ κτήσεις ἃς ὁ φθόνος δὲν δύναται νὰ δήξῃ.

„Μένει νῦν βεβαίως νὰ ὁρίσωμεν καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἱστορικῆς δικαιοσύνης, ἂν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μονάρχου αὐτῆς ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν ἐκπλήρωσιν, ἔστω καὶ μερικὴν, τῆς μεγάλης ἰδέας, ἥτις οὐδαμῶς ἔπαυσε βαυκαλῶσα πάντας τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ τῶν σεμνοτέρων παλληκαρίων μέχρι τῶν ἀνωτέρων ἀνδρῶν τοῦ κράτους. Ὅπερ ὅμως ἀναμφίβολον εἶναι, ὅτι ἐξ ἑνὸς μὲν ἡ προσωπικότης τοῦ βασιλέως Γεωργίου, συνδεδεμένου πρός τε τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Ρωσσίας καὶ τὸν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, συνετέλεσεν εἰς τ' ἀποτελέσματα ταῦτα, ἐξ ἄλλου δὲ ἡ σύνεσις, ἡ ἐμβρίθεια καὶ ἡ δύναμις τῆς θελήσεως, καὶ κατὰ δυσαρέστους λίαν περιπτώσεις ἀναπτυχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τούτου, ἐξήγαγον πολλάκις τὴν χώραν αὐτοῦ ἐκ δυσχερεστάτων διαβημάτων.

„Μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου ἡ εἰς ὑπερβολικὰς ἐλπίδας παραδοθεῖσα Ἑλλὰς ἐδέησε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸ μὴ χεῖρον. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξάρωμεν τὴν σημασίαν τοῦ προσώπου ὅπερ διεδραμάτισεν ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας. Καὶ ἐκεῖναι τῶν δυνάμεων αἵτινες ἐθεώρησαν ὅτι ὤφειλον νὰ δράσωσι τότε ἀπειλητικῶς καὶ αἱ ἀρκεσθεῖσαι εἰς ἀγαθὰς καὶ ἀφιλοκερδεῖς συμβουλὰς, ἀμφότεραι θεωροῦνται ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὀφειλέται πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον.

„Ἔκτοτε αἱ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεις ἐτέθησαν ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κ. Τρικούπης ἀγωνίζεται ἐν ἀμηχανίαις σχεδὸν ἀκαταβλήτοις. Ἀνελθὼν εἰς τὴν ἐξουσίαν δυνάμει ψήφου ἐπιφελῶς διατηρηθείσης, — δυνάμεθα εἰπεῖν — ὅτι δὲν ἐπραγματοποίησε μέχρι τοῦδε τὰς ἐπ' αὐτὸν προσδοκίας. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Ἑλλάδι στρέφεται ἀπό τινος πρὸς τὸν βασιλέα. Δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι μέγα μέρος τῶν τιμῶν τῶν ἀπονεμομένων νῦν εἰς τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ἀποβλέπει ὀλιγώτερον εἰς τὸν δοκιμασθέντα μονάρχην, ὅστις ἀπὸ τριάκοντα καὶ πλέον ἐτῶν κατέχων τὸν θρόνον τοῦ Ὄθωνος ἐπραγματοποίησε τὴν θαυμασίαν ταύτην ἰσορροπίαν ἢ εἰς τὸν πεπειραμένον πολιτικὸν, ἄνδρα, ὅστις ἔγνω νὰ διατελῇ ἐν ἀγαθῇ σχέσει πρὸς τὴν Εὐρώπην, χωρὶς νὰ θυσιάσῃ τὴν δημοτικότητα αὐτοῦ καὶ ὅστις ἐτεκμηρίωσε, κατὰ τὴν κρίσιν καθ' ἣν ἔπιπτεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, προσόντα σπάνια ἀποφάσεως καὶ διορατικότητος. Οἱ ἐν Ἀθήναις ἄρα πανηγυρίζουσι τὸ παρελθὸν καὶ ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ μέλλον".

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

(Συνέχεια).

Ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἡγεμόνος Μιχαὴλ συγκατελέγοντο καὶ ὁ πρόεδρος τῆς σερβικῆς γερουσίας Μαρίνοβιτς, ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς Βλασναβὰτς καὶ ὁ πασσᾶς τοῦ Βελιγραδίου, ὁ διοικῶν τὴν ἐν τοῖς φρουρίοις τῆς Σερβίας τουρκικὴν φρουράν.

Ὁ ἡγεμὼν Κάρολος ἐποίησε κατὰ τὸ γεῦμα θερμὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ ξένου· τῇ ἑσπέρᾳ ἐδόθη ἐπίσημος παράστασις ἐν τῷ θεάτρῳ· παρεστάθη πατριωτικὸν δρᾶμα, ἀποθεοῦν τὸν θρίαμβον τῶν ρωμούνων κατὰ τῶν τούρκων. Ὁ ἐν τῷ θεάτρῳ παριστάμενος πασσᾶς ἐφαίνετο παρακολουθῶν μετὰ μεγίστης θυμηδίας τὸ δρᾶμα.

24 Ἀπριλίου. Τῇ 7 ὥρᾳ τῆς πρωΐας ὁ ἡγεμὼν Μιχαὴλ ἐγκαταλείπει τὸ Βουκουρέστιον ἀπερχόμενος ἐν σπουδῇ εἰς Σερβίαν, διότι ἐπέστη ἡ ὥρα καθ' ἣν τὰ φρούρια θὰ παρεδίδοντο εἰς τὸν σερβικὸν στρατόν.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Ι. Βρατιάνος δημοσιεύει διὰ τοῦ «Ἐπισήμου Μηνύτορος» ἐγκύκλιον ἀπευθυνομένην πρὸς πάντας τοὺς νομάρχας· δι' ἧς δὲ διατάσσει ἐν δριμυτάτῃ φράσει ἵνα λάβωσιν αὐστηρὰ μέτρα ἐναντίον πάντων τῶν τυχοδιωκτῶν. Ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῶν συνήθων διαβατηρίων—λέγει ἡ ἐγκύκλιος,—ἡ Ρωμουνία κατακλύζεται διὰ πάντων τῶν συνόρων αὐτῆς ὑπὸ ξένων οἵτινες ἔρχονται ἐστερημένοι μέσων ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ τῆς σιτοδείας καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις μόλις δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν ἰθαγενῶν· ἐφ' ᾧ δέον νὰ ληφθῶσι σκληρὰ μέτρα κατὰ τῆς ἀναστολῆς τῆς εἰς τὴν χώραν ἐπιδρομῆς τῶν ξένων. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν διατασσομένων ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ὑπισχνεῖται ἐπικουρίαν.

Καίτοι ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ ἐγκυκλίῳ δὲν γίνεται μνεία τῆς λέξεως ἰσραηλίτου, ἡ ἐγκύκλιος ὅμως αὕτη ἐξεθέτει ἐν Εὐρώπῃ τὴν κοινὴν γνώμην, βλέπουσαν ἐν τῇ λέξει ξένος τὸν καταδιωγμὸν τῶν ἰσραηλιτῶν.

4 Ἀπριλίου. Ὁ ἡγεμὼν ἐπιθεωρεῖ τὴν μεγάλην στρατιωτικὴν φυλακὴν τὴν ἐν τῷ λόφῳ Σπύρεα παρὰ τὸ Βουκουρέστιον κειμένην· γεύεται τοῦ ζωμοῦ τῶν δεσμωτῶν καὶ παρίσταται ἐν τῷ γεύματι αὐτῶν. Εὑρὼν δὲ ἀταξίαν τινὰ διατάσσει ἵνα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὑποβληθῇ αὐτῷ λεπτομερὴς ἔκθεσις περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν δεσμωτῶν. Τῇ ἑσπέρᾳ παρατίθησι δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ γενικοῦ προξένου καὶ διπλωματικοῦ πράκτορος τῆς Ρωσσίας, ὅστις καὶ ἐπιδίδωσι τῷ ἡγεμόνι τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ.

Ἕνεκα τοῦ ζητήματος τοῦ Λουξεμβούργου, προμηνύονται περιπλοκαὶ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Πρωσσίας. Ἐπιστολὴ τοῦ πρίγκηπος Καρόλου Ἀντωνίου ἀναφέρει περὶ τοῦ γεγονότος τούτου τὰ ἑξῆς·

«Εὑρισκόμεθα αὖθις κατὰ τὴν παραμονὴν μεγάλων γεγονότων. Ἴσως τάχιστα ἐκραγῇ μέγας πόλεμος, ἀλλ' ἴσως εὑρισκόμεθα καὶ ἐν παραμονᾷ διαρκοῦς εἰρήνης. Ὅπερ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ ἀστὴρ τοῦ Ναπολέοντος ἤρξατο ὠχριῶν καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει μέγας ἐρεθισμός. Ἀπώλεσα τὸ νῆμα τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἐκτυλισσομένων γεγονότων, ἕνεκα τῶν ἄρθρων τῶν ἐφημερίδων ἅτινα ἐν πολλοῖς ἀντιφάσκουσι πρὸς ἄλληλα· διὰ τοῦτο οὐδεμίαν δύναμαι νὰ δώσω περὶ αὐτῶν γνώμην. Προηγουμένως συνετέλεσα εἰς τὸ νὰ σοὶ σταλῶσιν ἐκ Παρισίων ὁδηγίαι, καθ' ἃς συνιστᾶται σοι μείζων δραστηριότης ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἐγὼ ὅμως οὐδαμῶς ἀσπάζομαι τὴν γνώμην ταύτην, ἔχων ὑπ' ὄψει ὅτι εὐκόλως τις κατακρίνει δυσχερῶς δὲ πραγματοποιεῖ. Ἴσως ταῦ-

τα πάντα εἶναι ἰδέαι καὶ ὑποθέσεις τῶν αἰθουσῶν τῶν Παρισίων καὶ δὴ τῶν δυσηρεστημένων. Ἀλλὰ γενικὴν ἐνεποίησεν αἴσθησιν ἡ εἰς τὰ πράγματα ἐπάνοδος τοῦ συνταγματάρχου Σολομὼν μεθ' οὗ εἰσῆλθον εἰς τὸν στρατὸν στοιχεῖα κουζαϊκά. Ἀλλ' ὡς προεῖπον δὲν δύναμαι νὰ γνωμοδοτήσω ἄτε διατελῶν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων. Ἐν Βερολίνῳ εὗρον περὶ σοῦ εὐνοϊκὴν γνώμην. Ἡ ἀποστολὴ Κρένσκη εἶναι πολύτιμος ἐπιτυχία διότι οἱ Ροὺν καὶ Τρεσκὼβ ἦσαν ἐναντίοι. Μόνον τῷ βασιλεῖ εὐαρεστεῖ ἡ ἀποστολὴ αὕτη. Ἐν Βερολίνῳ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Στιρβέη δὲν κρίνεται εὐνοϊκῶς. Πᾶσαι αἱ παραγγελίαι σου ἐξεπληρώθησαν (ἵπποι, θεράποντες, κλ.)

Ἀγνοῶ ὅμως πῶς ἔχουσι τὰ οἰκονομικά σου, διότι ἔχων ὑπ' ὄψει ὅτι παρῃτήθης μέρους τῆς ἐπιχορηγήσεώς σου καὶ διένειμες σωφρόνως ποιῶν ἐλέῃ καὶ βοηθείας, δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω πῶς δύνασαι νὰ διατηρήσῃς τὰς δαπάνας τοῦ οἴκου καὶ τῆς αὐλῆς σου, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ πάντα τ' ἀναγκαιοῦντα ὑπερτιμῶνται. Καὶ αἱ ἀποστολαὶ βεβαίως εἶναι πολυδάπανοι, διότι καὶ αὗται δὲν ἀμφιβάλλω εἶναι πᾶσαι εἰς βάρος σου».

Πρὸ πολλῶν ἤδη ἡμερῶν ὁ ἡγεμὼν ἔλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ παρισιανῶν κύκλων ἰσχυρῶν οὓς φοβίζει ἡ ρωσσικὴ καὶ ἡ πρωσσικὴ ἐπιρροή. Ἀφοῦ διὰ τῶν ἐπιστολῶν τούτων συνιστῶνται μετὰ πολλῆς θερμότητος τῷ ἡγεμόνι τὸ νέον γαλλικὸν πυροβόλον Σασεπὼ ὡς καὶ τὸ νομισματικὸν σύστημα τοῦ λατινικοῦ συνδέσμου ἀναφέρεται κατωτέρω ὅτι ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις τῶν Παρισίων λέγεται· „Ὁ ἡγεμὼν εἶναι δημοφιλής, λίαν ἀγαπητός, προσωπικῶς ἐκτιμώμενος· ἀλλ' ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ (τὸ ὑπουργεῖον Ι. Γκίκα) δὲν εἶναι δημοφιλής, εἶναι ἄνευ πρωτοβουλίας, ἄνευ προορατικότητος, ἄνευ ὁριστικοῦ συστήματος· οὕτω δὲ ἡ θέσις αὐτῆς δὲν εἶναι στερεά, αἱ μεταρρυθμίσεις δὲν προχωροῦσιν, αἱ ρωσσικαὶ σκευωρίαι δρῶσι καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτήν, τὸ δὲ ἀναποφάσιστον τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ ἔλλειψις ἐνεργείας ποιοῦσιν ἀκροσφαλῆ τὴν θέσιν αὐτῆς. Σήμερον ἔτι, πολιτικός τις ἀνὴρ μοι εἶπεν ὅτι τὸ ρωσσικὸν κόμμα ἀναλαμβάνει τὴν ἑαυτοῦ ρώμην, ὅτι οἱ φιλόρωσσοι ἀξιωματικοί, ὡς ἐν παραδείγματι Σολομώντις καὶ ἄλλοι, ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ὅτι οἱ συντελέσαντες εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμόνος ἀποθαρρύνονται βλέποντες ὅτι ἡ αἰωνία ἐχθρὰ τῆς χώρας, ἡ Ρωσσία, ἐπαναλαμβάνει τὸ σθένος. Ἐὰν ἡ ἀνάστασις αὕτη τοῦ ρωσσικοῦ κόμματος συνοδευθῇ ὑπὸ ρωσσικοῦ γάμου, ὁ γάμος οὗτος θὰ εἶναι ὀλέθριος τῇ Ρωμουνίᾳ. Ὁ ἡγεμὼν θὰ πεισθῇ προσεχῶς ὅτι ἡ φιλία τῆς Ρωσσίας δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ οὔτε ἐνώπιον τῶν αἰσθημάτων, οὔτε ἐνώπιον οἰκογενειακοῦ τινος συνδέσμου· αὕτη βαδίζει ἀείποτε πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς, ἐναντίον παντὸς ἄλλου, ἐκτὸς ἂν ἀναγκασθῇ νὰ ὑποχωρήσῃ ἐνώπιον ὑπερτέρας τινος ἐπιρροῆς.... Ἡ θέσις τοῦ ἡγεμόνος εἶναι δυσχερής, ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ἐπίπονος· τοῦτο γνωστόν. Ἀλλ' ὅπερ γνωστὸν ἐπίσης εἶναι τὸ ὅτι ἔχει ἀκριβῆ συναίσθησιν τῆς σοβαροῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ὅτι δὲν ἐδέχθη τὸ στέμμα διὰ τὴν λαμπρότητα μόνον ἀλλ' ὡς καθῆκον, ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς λατινικῆς ταύτης ἐθνικότητος, ἅτε ἔχων ἐν αὐτῷ λατινικὸν αἷμα.

(Ἕπεται συνέχεια)

Ο ΜΙΣΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου» φιλοπονηθεῖσαν σεμνὴν μὲν ἀλλὰ τιμητικωτάτην περιγραφὴν τῶν ἀργυρῶν γάμων τῶν βασιλέων ἡμῶν καὶ τὰς τόσῳ ἐμβριθεῖς ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων κρίσεις, δημοσιεύομεν τὸν καθ' ἡμῶν τελευταῖον λίβελλον τῆς γαλλοφώνου ἐφημερίδος Patrie, ἵνα καταδείξωμεν τὸ χάσμα ὅπερ ὑπάρχει μεταξὺ σοβαρότητος καὶ ἐλαφρονοίας, ἀληθείας καὶ ψεύδους εὐγενοῦς ἀγάπης καὶ ἀναιτείου μίσους. Μετὰ τὸ διδακτικὸν δρᾶμα δὲν παίζεται ἐν τῷ θεάτρῳ ἐλαφρὰ κωμῳδία; . . . . .

«Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος—λέγει ἡ Patrie—δυνάμεθα ἰδεῖν ἐποποιΐαν καταλήγουσαν εἰς κωμειδύλλιον, ἐποχὴν ἀρξαμένην δι' ἡρωισμοῦ οἰκτρῶς περατουμένην.

Κατὰ τὸ πρῶτον τοῦ αἰῶνος τούτου τέταρτον, ἅπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος παρίστατο μετὰ συμπαθείας ἐνώπιον τῶν ἡρωικῶν ἀγώνων λαοῦ, πάλαι μὲν μεγάλου, εἶτα δὲ τεθαμμένον ἐν μακραίωνι ὕπνῳ καὶ ἐξεγειρομένου τότε πρὸς ζωήν. Οἱ σχεδὸν ὁμηρικοὶ ἀγῶνες ἔθνους ἀσθενοῦς καὶ ὑποδούλου, πρὸς τύραννον δυνάστην, ἡ πολιτικὴ περίνοια ἀνδρῶν οἷος ὁ Κουντουριώτης, ἡ ἀνδρεία ἡρώων οἷοι οἱ Κολοκοτρῶναι, Κανάραι, Μάρκοι Βότσαραι, Καραϊσκάκαι καὶ Μιαοῦλαι, οἱ ἀγῶνες λέγομεν οἱ ἐξυμνηθέντες καὶ διαπύρως προστατευθέντες ὑφ' ἑνὸς τῶν μεγίστων τοῦ αἰῶνος ποιητῶν, ἐθαυμάσθησαν καὶ ἐλήφθησαν ὡς παράδειγμα ὑπὸ λαῶν ἀποβλεψάντων ὀψιαίτερον εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἑαυτῶν ἐλευθερίας.

Μεγάλη ὄντως, ὡραία καὶ θαυμασία ἐποχή! [1])

Ἀλλ' ἡ ἐποχὴ αὕτη δυστυχῶς ἔσχε βραχεῖαν διάρκειαν· διήρκεσε δέκα, δεκαπέντε μόνον ἔτη. Ἔληξεν, ἅμα τῇ εἰσόδῳ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Καποδιστρίου, ὅστις τῇ ἐμπνεύσει τῆς Ρωσσίας ἐνόθευσε τοὺς ἐθνικοὺς τούτους καὶ νομίμους ἀγῶνας, μετατρέψας αὐτοὺς εἰς διαρκῆ παράκλησιν ἀπὸ μέρους ταραχοποιῶν πολιτικῶν ἐπαιτῶν, ἀλαζώνων μὲν ἐν τῇ ἑαυτῶν ἀδυναμίᾳ, κωμικῶν δ' ἐν τῇ προπετείᾳ.

Ὁ αἰὼν μετ' οὐ πολὺ λήγει, οἱ δὲ υἱοὶ πατριωτῶν ἐνδόξου ἐποχῆς, ἀξίας μιᾶς Ἰλιάδος παρίστανται ἐνώπιον ἡμῶν ὑπὸ τὴν γελοῖαν μορφὴν τῶν ἡρώων τῆς ὑπὸ τοῦ ἰλαροῦ Ὀφφεμβαχ ἐξυμνησθείσης Ὡραίας Ἑλένης. Τὸ κωμειδύλλιον ἤρξατο ἀπὸ πολλοῦ· εἴδομεν ἤδη πολλὰς αὐτοῦ πράξεις.

Παραλείποντες τὰ προγενέστερα γεγονότα ἀναφέρομεν τὰ μᾶλλον πρόσφατα. Ὁ φλογερὸς Ἀχιλλεὺς ὁ κατὰ τὸν τελευταῖον ἀνατολικὸν πόλεμον ὑπνώττων [2]) ἀνένηψεν ἀποτόμως μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου καὶ ὕψωσε τὴν ἀσπίδα...

Εἴδομεν ἐν ἔτει 1886 τὸν Ἀγαμέμνονα ἐκδηλοῦντα πολεμικὰς τάσεις, ἃς ἐδέησε νὰ κατευνάσῃ ὁ ὑπὸ πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν στόλων γενόμενος ἀποκλεισμός [3]).

Εἴδομεν καὶ βλέπομεν μέχρι τοῦδε ἀποπείρας περὶ κατοχῆς τῆς Μακεδονίας [4]).

Παριστάμεθα ἐπὶ τέλους ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ ἐνώπιον τῆς ἀπαραμίλλου κωμῳδίας τῆς διακοπῆς τῶν πρὸς τὴν Ρωμουνίαν διπλωματικῶν σχέσεων.

Ὁσάκις δὲ σωβινιστικὴ ἀπόπειρα ἀποτυγχάνει, ἀκούονται γογγυσμοί, μεμψιμοιρίαι, δίκαι ἐνώπιον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐκκλήσεις πρὸς τὴν παρέμβασιν τῶν δυνάμεων.

Τελευταίως ἔτι, ἐν τῷ ζητήματι τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικῶν σχολείων, αἱ μεμψιμοιρίαι αὐτῶν φαίνεται ὅτι ἐπέτυχον. Οὕτω τοὐλάχιστον ἰσχυρίζονται οἱ ἀπόγονοι τοῦ Αἴαντος.

Ἴσως τοῦτο παρώτρυνεν αὐτοὺς ἵνα ἐνάγωσι σήμερον τὴν Ρωμουνίαν εἰς τὸν αὐτὸν Ἄρειον Πάγον ἵνα διεκδικήσωσι τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ζάππα.

Τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐξεσφενδονίσθησαν. Οἱ κλητῆρες—ἐννοοῦμεν τοὺς ἕλληνας διπλωμάτας—ἐπέδωκαν τὰς κλήσεις εἰς τὰ δικαστήρια Βερολίνου, Βιέννης, Παρισίων κλ. Ὁ δικηγόρος διωρίσθη· ἀλλ' ἀντὶ πιλικίου φέρει σκοῦφον τοῦ Ἀστραχὰν καὶ ἀντὶ τηβέννης, περισκελίδα κοζακικήν.

Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ καταληξῇ εἰς μηδέν· διότι προκειμένου περὶ δίκης ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀναρμοδιότης, τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ὑποθέσεως μὴ ἀναγομένης εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ἂν πρόκειται περὶ ἐπαιτῶν, ἡ Εὐρώπη ἔχει παρ' ἑαυτῇ ἱκανοὺς τοιούτους.

Ἀλλὰ ταῦτα δὲν θὰ συνετίσωσι τοὺς ἀπογόνους τοῦ Μενελάου. Αὔριον θὰ προσκαλέσωσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τοὺς τραπεζίτας οἵτινες κωφεύουσιν εἰς τὰς πρὸς τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἀποτεινομένας παρακλήσεις· καὶ τοῦτο διότι οἱ τραπεζῖται δὲν ἐγγράφονται ἐν τῷ δανείῳ οὗ ὁ κ. Τρικούπης ἔχει τοσαύτην ἀνάγκην.

Μεθαύριον ἡ ὀφφεμβαχιὰς θὰ ἐξακολουθήσῃ".

[1]) Δόξα τῷ Θεῷ ὅτι ὁμολογεῖτε ὅτι ἡ ἑλληνικὴ τιτάνειος ἐπανάστασις ἐξύπνισε καὶ τοὺς ἄλλους λαούς, ἵνα ἀναιμακτεὶ σχεδὸν ἀπολαύσωσι μετὰ πολλὰ ἔτη τῆς ἐλευθερίας, ἧς διὰ ποταμοῦ αἵματος ἀπηλαύσαμεν ἡμεῖς.

[2]) Ὕπνωττε... διότι αἱ 500 χιλιάδες ρωσσικαὶ λόγχαι δὲν προσεκάλεσαν τὸν Ἀχιλλέα ἵνα ὑποστηρίξῃ τὸν ἀγῶνα αὐτῶν κατ' ἐχθροῦ ἑτοιμοθανάτου καὶ ἀδυνάτου.

[3]) Ἰδοὺ ὅτι ὁμολογεῖτε ὅτι ὁ στόλος πασῶν τῶν δυνάμεων ἐδέσμευσε τὰς χεῖρας τῆς Ἑλλάδος.

[4]) Οὐχὶ περὶ κατοχῆς, ἀλλὰ πρὸς ματαίωσιν τῶν περὶ κατοχῆς φρούδων ἀποπειρῶν τῶν ἄλλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἵνα ἐννοήσωμεν τὸ μέγεθος τῶν ἀνακριβειῶν εἰς ἃς ἐμπίπτουσι πλέον ἢ ἅπαξ αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, ἀναγράφομεν εἰκόνα τοῦ βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου φιλοπονηθεῖσαν ὑπ' ἀγγλικῆς ἐφημερίδος·

«Οἱ ἀργυροῖ γάμοι τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος θὰ πανηγυρισθῶσι τῇ 24 Ὀκτωβρίου, οἰκογενειακῶς. Οἱ διάδοχοι τῆς Ρωσσίας καὶ Δανιμαρκίας θὰ εἶναι παρόντες. Ἡ ἐπίσημος ζωὴ τῶν βασιλέων ἐν Ἀθήναις εἶναι πολυΐσχολος καὶ κατὰ συνέπειαν κοσμική. Τὸν χειμῶνα αἱ θύραι τοῦ παλατίου εἶναι πάντοτε ἀνοικταὶ δι' ὑποδοχάς, γεύματα χοροὺς καὶ ὀλισθήματα (patinage) καθότι ὁ βασιλεὺς ἔκτισεν ἴδιον διαμέρισμα Skating Ring ἐν τῷ παλατίῳ, ὅπως οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν δύνανται νὰ ἀπολαύσωσι τῆς τέρψεως τῆς ὀλισθηροδρομίας ἐπὶ σανίδων στιλπνῶν, ἀφοῦ οὐδέποτε γίνεται παγετὸς ἐν Ἀθήναις Τὸ θέατρον δὲν ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῆς fashionable ἀθηναϊκῆς τάξεως. Παράξενον δ' ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν παράγει καλλιτέχνας τοῦ θεάτρου. Τὴν μεγάλην ἑβδομάδα τῶν Παθῶν ὁ βασιλεὺς μεταβαίνει εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν, ὅπου περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν αὐλικῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ, ἀκροᾶται τῶν τελετῶν τῶν Παθῶν. Ἐπίσης τῇ προτεραίᾳ τῆς Ἀναστάσεως συνήθεια ὑπάρχει ὅπως ὁ βασιλεὺς διαμένῃ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως. Ἅμα δὲ τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου, τὰ πυροβόλα ἀναγγέλλουσι τὴν Ἀνάστασιν, ὁ δὲ ἀρχιεπίσκοπος προσφέρει τῷ μονάρχῃ ἐν συμβολικὸν κόκκινον αὐγόν, ὅστις ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ κατὰ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον, μετὰ σεβασμοῦ ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν τοῦ ἱεράρχου. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος διέρχεται πάσας ταύτας τὰς τελετάς, μετ' ἀξιεράστου χάριτος, οὗ ἕνεκεν ὁ λαὸς λησμονεῖ, ὅτι ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ θεωρεῖ τὰς τελετὰς ταύτας ὡς φρούδας, διότι ἔμεινε λουθηρανὸς τήν τε καρδίαν καὶ τὰς πράξεις. Τὸ νόστιμον εἶναι, ἂν πιστεύσωμεν εἰς τὰς φήμας, ὅτι ἡ βασίλισσα Ὄλγα, τόσον, μετὰ τὸ δυσάρεστον οἰκογενειακὸν αὐτῆς δυστύχημα ἐγένετο θρησκομανὴς ὥστε μετὰ μεγίστης προθυμίας καταγίνεται νὰ προσηλυτίσῃ τὸν βασιλέα εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν. Τολμῶμεν ὅμως νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ Α. Μ. δὲν θὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς καθόσον μάλιστα φαίνεται ὅτι ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία δὲν δύναται εὐκόλως νὰ προσηλυτίζῃ».

✡ Ἐν τῷ ἐν Πάτραις φωτογραφείῳ τοῦ κ. Θέμελη ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἐγένετο τόση συγκέντρωσις ἡλιακῶν ἀκτίνων εἰς τὸν φακόν, ἐν ᾧ ἀποτυποῦται τὸ ὁμοίωμα τοῦ φωτογραφουμένου, ὥστε ἀντανακλώμεναι εἰς κοινὴν ἑστίαν αἱ ἀκτῖνες μετέδωκαν τὸ πῦρ εἰς τὸ φωτογραφεῖον, κατακαὲν οὕτως ἀπουσιάζοντος τοῦ φωτογράφου.

ΤΟ ΕΝ ΣΟΥΛΙΝΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἕνιαι τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων δημοσιεύουσι σπουδαῖον τηλεγράφημα ἐκ Σουλινᾶ ἔχον ὡς ἕπεται·

„Τῇ πρωΐᾳ τῆς σήμερον (Σάββατον) τὸ ἀτμόπλοιον «Ὄλγα» τῆς ἰδιωτικῆς ρωσσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας Γκαγκαρὶν, ἐρχόμενον ἐξ Ὀδησσοῦ εἰσέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα χωρὶς νὰ σταθῇ ἐν τῷ πρὸς κάθαρσιν τῶν πλοίων ὡρισμένῳ χώρῳ. Προσκληθὲν νὰ σταθῇ τὸ ἀτμόπλοιον «Ὄλγα» δὲν ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἐξηκολούθησε τὸν πρὸς τὸν Δούναβιν ἀνάπλουν αὐτοῦ, παραβαῖνον οὕτω τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις. Τότε ἡ ἡμετέρα ἀκταιωρὸς, ἡ φρουροῦσα τὸν λιμένα, ἠναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ διὰ τοῦ τηλεβόλου κατὰ τοῦ ρωσσικοῦ ἀτμοπλοίου. Ἀφ' οὗ δ' ἡ ἀκταιωρὸς ἐπυροβόλησε δὶς μὲν ἄνευ σφαίρας δὶς δὲ μετὰ σφαίρας, τὸ ἀτμόπλοιον «Ὄλγα» ἀνέστειλε τὸν πλοῦν αὐτοῦ καὶ ἔστη ἐν τῇ πρὸς κάθαρσιν ὡρισμένῃ θέσει".

Ὁ Timpul» παραινεῖ τὴν κυβέρνησιν ν' ἀνακοινώσῃ τὸ γεγονὸς τῇ ἐνταῦθα ρωσσικῇ πρεσβείᾳ, παρακαλοῦσα αὐτὴν νὰ διατάξῃ τὰς ρωσσικὰς ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρίας νὰ ὦσιν ἐφεξῆς προσεκτικώτεραι ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν διατάξεων τῆς χώρας· ἡ δὲ «Ρωμουνικὴ Ἀνεξαρτησία» λεπτομερέστερον πραγματευομένη τὸ ζήτημα, προάγεται εἰς τὰς ἑξῆς σκέψεις·

„Ἡ ἀπόπειρα αὕτη — λέγει — εἶναι ἀληθὴς πρᾶξις παραφροσύνης ἀπὸ μέρους τοῦ ἀρχιπλοιάρχου τοῦ ρωσσικοῦ ἀτμοπλοίου. Δὲν ὑπάρχει παράδειγμα τοιαύτης πράξεως ἀπὸ μέρους ἄλλου πλοίου οἱουδήποτε ἄλλου ἔθνους· ἀλλ' οὔτε διὰ πρώτην φορὰν συμβαίνει παρόμοιον ἐπεισόδιον. Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἀτμόπλοιον τῆς αὐτῆς ἑταιρείας ἀπεπειράθη νὰ παραβιάσῃ τὰ στενά· ὁ πλοίαρχος τότε εἰσήκουσε καὶ ἱκανοποίησεν ἡμᾶς διὰ τῶν ἐξηγήσεων αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῇ· ὁ πλοίαρχος οὗτος θὰ γινώσκῃ ἐν τῷ μέλλοντι τί ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ ὅτι ὁ ἐλάχιστος κίνδυνος ὃν δυνατὸν νὰ διατρέξῃ εἶναι ἡ καταβύθισις τοῦ ὑπ' αὐτὸν ἀτμοπλοίου".

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφικὰς πληροφορίας τοῦ παρισιανοῦ «Χρόνου» αἱ ἑορταὶ τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους ἐπέτυχον πληρέστατα ἕνεκα τοῦ εὐνοήσαντος αὐτὰς ὡραιοτάτου καιροῦ. Πλῆθος ἄπειρον κατέκλυζε τὰς ὁδοὺς τῆς ἑλληνικῆς μητροπόλεως. Ἡ πόλις ἦτο διακεκοσμημένη ὑπὸ ἑλληνικῶν, ρωσσικῶν καὶ δανικῶν σημαιῶν.

Ἐν τῇ ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τελεσθείσῃ μεγάλῃ δοξολογίᾳ παρέστησαν πάντες οἱ ὑπουργοί, οἱ ἐν τέλει, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ὁ γάλλος ναύαρχος Βοὺζ καὶ πάντες οἱ ξένοι ναυτικοὶ ἀξιωματικοί. Ἐξαιρετικῶν τιμῶν ἀπήλαυσαν οἱ γάλλοι ἀξιωματικοί. Ἡ βασιλικὴ πομπὴ ἦτο θαυμασία. Ὁ βασιλεὺς ἔφερε στολὴν ναυάρχου, ἡ δὲ βασίλισσα λαμπρὰν πάλλευκον ἐσθῆτα. Ὁ λαὸς ἀνευφήμησε διὰ ζητωκραυγῶν τοὺς βασιλεῖς αὐτοῦ.

Ἐδόθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις μέγα γεῦμα. Εἶτα παρήλασε πρὸ τῶν ἀνακτόρων λαμπαδηφορία μετὰ μουσικῶν. Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἦτο ἀπερίγραπτος.

Κατὰ τὴν εἰς τὸν ναὸν εἴσοδον, ἡ μὲν βασίλισσα ἐκράτει τὸν βραχίονα τοῦ βασιλέως, ἡ πριγκήπισσα Σοφία τὸν τοῦ Τσάρεβιτς, ἡ δὲ πριγκήπισσα Μαρία τὸν τοῦ πρίγκηπος διαδόχου τῆς Δανιμαρκίας. Πάντες ἦσαν συγκεκινημένοι, ἡ δὲ βασίλισσα Ὄλγα ἔκλαιε.

— Ἡ «Ἐφ. τοῦ Φραγκοφορτίου», ἀναφέρουσα τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατάβασιν τοῦ Λόουε, ὡς καὶ τὴν θρυλουμένην κατάβασιν γάλλου ἐλεγκτοῦ, προστίθησιν· «Εἰς τοὺς πιστωτὰς τῆς Ἑλλάδος συμφέρει ἀναντιρρήτως νὰ ἐξακριβωθῇ ἀξιοπίστως ἡ οἰκονομικὴ θέσις. Οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν τρικουπιστῶν καὶ τῶν δηλιγιαννιστῶν ἀναιροῦσιν ἀλλήλους, αἱ δὲ δημοσιογραφικαὶ συζητήσεις ἀποδεικνύουσι καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ ἀμφισβητησίμους. Ἐὰν διευκρινισθῇ κατὰ πόσον αἱ ὑπάρχουσαι πρόσοδοι ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰς δαπάνας καὶ τίνες ἄλλοι πόροι δύνανται νὰ εὑρεθῶσι, θὰ πορισθῇ ὄφελος αὐτὴ ἡ χώρα, θὰ ὠφεληθῶσι δὲ καὶ τὰ ἐνδιαφερόμενα ξένα κεφάλαια, ἀρκεῖ νὰ μὴ γίνῃ κατάχρησις τῆς ἐρεύνης, ἁπλῶς καὶ μόνον ὅπως διευκολυνθῇ ἡ συνομολόγησις νέου δανείου. Ἀσαφὲς εἶναι ὅμως μέχρι τοῦδε ἐν τίνι πνεύματι καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν ἀνέλαβε τὴν διευκρίνισιν ταύτην ἀντιπρόσωπος τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πλεῖστοι ἀποτείνουσιν ἡμῖν τὴν ἐρώτησιν πῶς ὁ τέως ἐνταῦθα πρεσβευτὴς κ. Παππαρηγόπουλος ἢ οἱ „Σύλλογοι" δὲν διαψεύδουσι τὰ κατ' αὐτοῦ ἐν τῷ ρωμουνικῷ τύπῳ γραφόμενα. Εἰς τὸν κ. Παππαρηγόπουλον, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως ἧς ἀπολαύει, δὲν ἐπετρέπετο νὰ κατέλθῃ εἰς ἀπάντησιν βδελυγμιῶν, οἱ δὲ „Σύλλογοι" γινώσκοντες ὅτι αἱ κατὰ τοῦ κ. Παππαρηγοπούλου προσωπικότητες γράφονται εἰσηγήσει ρωμηοῦ, πρὸ δύο ἐτῶν δημοσιεύσαντος καὶ ἀνωνύμους λιβέλους κατ' αὐτοῦ, ἐσίγησαν ὅπως μὴ καὶ ἐν τῇ παρούσῃ κρισίμῳ ὥρᾳ λεχθῇ ὅτι 'σαν σκυλιὰ τρωγόμεθα. Οἱ Γάλλοι ἐν παντὶ δυστυχήματι λέγουσι Cherchez la femme, ἡμεῖς ὅμως ἐνταῦθα δέον νὰ λέγωμεν cherchez l' homme, ὅστις ἀπὸ 25 ἤδη ἐτῶν ἐγένετο αἴτιος νὰ διασύρηται τὸ ὄνομα τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος ἐν τοῖς νομοθετικοῖς σώμασι, ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ ἐν τῇ ρωμουνικῇ δημοσι-

ογραφίᾳ, δίς μέχρι τοῦδε συντελέσας καὶ εἰς τὴν διακοπὴν τῶν ἑλληνορρωμουνικῶν σχέσεων... Ἐλεύσεθ' ἦμαρ ὅτε τὰ παντ' ἀποκαλυφθήσονται καὶ ἀποδειχθήσεται ὁ τῆς κακοδημονίας ἡμῶν αἴτιος ἐνταῦθα.

Ὁ Timpul πληροφορεῖται ὅτι ἡ Πρασίνη Βίβλος, ἣν περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα πρόκειται νὰ δημοσιεύσῃ ὅσονούπω τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, θὰ περιέχῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐγγράφοις τρεῖς νομικὰς γνωμοδοτήσεις, ἤτοι τὴν τοῦ κ. Γνάϊστ, καθηγητοῦ τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Βερολίνου, Καρόλου Βέστε δικηγόρου, μέλους τοῦ κοινοβουλίου καὶ ἄλλοτε ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης ἐν Βρυξέλλαις καὶ Λουδοβίκου Ρενὼλτ καθηγητοῦ τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ Παρισίων.

Ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία" προστίθησιν ὅτι οἱ τρεῖς διακεκριμένοι οὗτοι θεμιστοπόλοι παρεκλήθησαν ἵνα ἀπαντήσωσιν εἰς σειρὰν ὅλην ζητημάτων, ἐν οἷς τὰ ἑξῆς· Ξένον ἠθικὸν πρόσωπον, καὶ δὴ ξένον κράτος, δικαιοῦται νὰ κατέχῃ ἢ λάβῃ εἰς κατοχὴν καὶ μάλιστα δωρεὰν ἀκίνητα κείμενα ἐν ἄλλῳ κράτει, πλὴν τοῦ οἰκοδομήματος τῆς πρεσβείας, ἐκκλησίας ἢ παρεκκλησίου, θεωρουμένων ὡς ἐξαρτημάτων τῆς πρεσβείας; Τίς ἀρχὴ δικαιοῦται ν' ἀποφανθῇ περὶ τοιαύτης δίκης; Οἱ ῥηθέντες τρεῖς κύριοι ἀπεφάνθησαν ἐν λεπτομερείᾳ περὶ τῶν ζητημάτων τούτων.

Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ παρὰ ρωμούνοις διαπρεπὴς φιλόλογος κ. Τίτος Μαγιορέσκος διωρίσθη πρύτανις τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ πανεπιστημίου, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σύνταξιν ἤδη διατελοῦντος κ. Ἀλ. Ὀρέσκου, ὃν πρόκειται οἱ φοιτηταὶ νὰ τιμήσωσι διὰ πανηγυρικωτάτης διαδηλώσεως.

Ἐν τῇ ἀγρονομικῇ σχολῇ τοῦ Χερεστρέου γενήσεται αὔριον ἔκθεσις καὶ διαγωνισμὸς γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανῶν. Τῶν ἑλλανοδικῶν θὰ προΐσταται ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργείου κ. Δοβρέσκος.

Ὁ Adeverul ἰσχυρίζεται ὅτι πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἑλληνο-ρωμουνικῶν σχέσεων, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ᾔτησε παρὰ τῆς ρωμουνικῆς ἵνα ὑποβάλῃ εἰς τὴν προσεχῆ βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπίων ὡς ἠθικοῦ προσώπου καὶ ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως παρώτρυνε τὴν ἑλληνικὴν νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις.

Ἡ „Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις ἐπιδοκιμάζει τὴν στάσιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως καὶ κατακρίνει τοὺς ἰσχυρισμοὺς καὶ τὰς πράξεις τῆς ἑλληνικῆς. Φρονεῖ ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀναλογία, ὡς ἐφημερίδες τινὲς ἰσχυρίζονται, μεταξὺ τῆς ὑποθέσεως Βεδμὰρ καὶ τῆς τοῦ Ζάππα. Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ζητήματι, λέγει, πρόκειται περὶ ἑρμηνείας τοῦ 7-ου ἄρθρου τοῦ ρωμουνικοῦ Συντάγματος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς ἀποκλειστικῆς ἁρμοδιότητος τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων τοῦ κρίνειν ζητήματα ἀναγόμενα εἰς ἀγροτικὴν ἀκίνητον περιουσίαν. Τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἔχει προδήλως συμφέρον ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ περιουσία ἀποδειχθῇ σχολάζουσα. Τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἀπεπειράθη νὰ ἐπιβάλλῃ ἄρνησιν δικαιοσύνης εἰς τρίτους ἐνδιαφερομένους, πρᾶγμα ὅπερ ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ πράξῃ. Ἡ „Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις" ἀναφέρει τὸν πρὸς ἀλλήλους συμβιβασμὸν τῶν συγγενῶν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, τοῦθ' ὅπερ δυσχεραίνει πλειότερον τὴν θέσιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ παρὰ τοῦ βιενναίου τύπου, ὡς ἄλλοτε εἴπομεν, δὲν ἀνεμένομεν ἢ καταδίκην, διότι γινώσκομεν οἵων ἐμφορεῖται πόθων καὶ οἵας ἔχει πολιτικὰς βλέψεις.

Εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἰατροὺς οἵτινες ἐρωτῶσιν ἡμᾶς περὶ τῶν προταθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ὑγειονομείου τοῖς ξένοις ἰατροῖς θέσεων, ἐντελλόμεθα νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ξένων ἰατρῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὑρισκομένων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἐγκατεστημένων ἤδη, οἵτινες δὲν δικαιοῦνται νὰ κατέχωσι δημοσίας θέσεις.

Ἡ ἀξιότιμος ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Βραΐλας προέβη, καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκεῖθεν, εἰς ἀρχαιρεσίαν νέων ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ· οἱ ἐκλεχθέντες εἰσὶν οἱ κ. κ. Ἀδὰμ Ἰωάννου, Ἀθ Δαυῆς, Γεωργ. Λεβέντης καὶ Ἰάκωβος Σολομός, διακρινόμενοι ἐπὶ ἐντιμότητι καὶ δραστηριότητι. Ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης προσδοκῶνται πολλὰ ἀγαθὰ καὶ πλήρης ἀναδιοργάνωσις τῶν τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεύεται δὲ ὅτι θὰ προσκληθῇ ἤδη καὶ ἀρχιμανδρίτης κατάλληλος τῇ παροικίᾳ οὗτινος ἀναπόφευκτος ἀνάγκη ὑπάρχει, καθόσον ὅλως ἄτοπον καὶ ἀνάξιον τοιαύτης παροικίας ἡ ἔλλειψις ἀρχιμανδρίτου εὐπαιδεύτου καὶ κεκοσμημένου διὰ τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων.

Ὁ διακεκριμένος ρωμοῦνος πολιτευτὴς κ. Ν. Ἰωαννέσκου, διαπρέπων ἐν τῇ Βουλῇ ἐπ' εὐφραδείᾳ καὶ γνώσεσι, διατελέσας δὲ καὶ ὑπουργὸς πρό τινων ἐτῶν, ἀπό τινος ποιεῖται διαλέξεις ἐν τῷ Ἀθηναίῳ περὶ τοῦ ἀποικισμοῦ τῶν Ρωμαίων ἐν Ἑλλάδι, Μακεδονίᾳ, Ἠπείρῳ, Θεσσαλίᾳ καὶ λοιπῇ χερσονήσῳ. Κατὰ τὴν τρίτην αὐτοῦ χθὲς διάλεξιν, πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶπεν ὅτι οἱ ἁρματωλοὶ τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἀπόγονοι τῶν ρωμαίων ἀποίκων, καταφυγόντες εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τῶν εἰρημένων μερῶν ὁπόθεν ἐπολέμουν τὴν τυραννίαν, συντελέσαντες οὕτω εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος! Ἑτέραν δὲ ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του ἀνέφερεν ὅτι οὗτοι ἀπεκάλουν τὴν νῦν Ρωμουνίαν μεγάλην Βλαχίαν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς μικρᾶς Βλαχίας, ὁπόθεν ὡρμῶντο.

Μᾶς φαίνεται τοῦτο μόνον παράδοξον πῶς δὲν τὴν ἔλεγον ρωμουνιστί, μάρε Βλαχία ἀλλὰ ἑλληνιστί, μεγάλη Βλαχία, ποῦ εἶχον μάθει ὅλοι ἑλληνικὰ ἐνῷ ἦσαν ἀγράμματοι; Ὅπως δήποτε ὁ κ. Ἰωαννέσκος κατέληξεν ἐνθέρμως ὑπὲρ τῆς ὁμοσπονδίας ἑλλήνων, ρωμούνων καὶ ἀλβανῶν, χάριν δὲ τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἣν ἀσπαζόμεθα, τὸν συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας μὴ θυσιάζοντες τὴν οὐσίαν διὰ τὸν τύπον.

„Mablisch Neurim"

Ἡ ἐνταῦθα φιλανθρωπικὴ ἑταιρία *Mablisch Neurim* πρὸς ἐνδυμασίαν τῶν ἀπόρων παίδων, ἄνευ διακρίσεως θρησκείας, ἐθνισμοῦ καὶ φυλῆς, ἀπεφάσισε νὰ ἐνδύσῃ καὶ ὑποδύσῃ 55 ἄπορα, ἐφ' ᾧ προσκαλεῖ πάντας τοὺς ἀπόρους νὰ παρουσιάσωσι τὰς αἰτήσεις των ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, πρὸς τὸν κ. A o f G ster, ὁδὸς Coger ἀριθμ. 24, πρόεδρον τῆς ἑταιρίας, μέχρι τῆς 5/17 νοεμβρίου, διότι μετὰ παρέλευσιν τῆς διορίας οὐδεμία αἴτησις γίνεται δεκτή.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΣΤΗ, 18 Ὀκτωβρίου.—Ἀπὸ χθὲς μέχρι τῆς ἑσπέρας ταύτης 12 κρούσματα καὶ 4 θάνατοι. Ἐν Σεγεδὶν δύο κρούσματα.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 18.—Χθὲς 4 κρούσματα, οὐδεὶς θάνατος. Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἀναγγελθέντων κρουσμάτων 7 δὲν ἦσαν χολερικά.

ΣΟΦΙΑ, 18.—Ὁ ἡγεμὼν μετὰ τῆς μητρός του ἐπανῆλθον εἰς Φιλιππούπολιν, ἔνθα θὰ διαμείνωσι μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐκθέσεως ὁρισθείσης τῇ 31 τρέχ.

Ἡ Σοβράνια θὰ ἐκλέξῃ ἐν τῇ αὔριανῇ αὐτῆς συνεδριάσει τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀπαντήσεως. Ἡ κυβέρνησις θὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς ὅρους τοῦ ἀναγγελθέντος δανείου πρὸς ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

ΡΩΜΗ, 18.—Ἐν τῷ ἐκλογικῷ αὐτοῦ λόγῳ ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Βίλλας εἶπεν ὅτι ἡ συμμαχία τῶν δύο κρατῶν συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Ἐὰν ἡ Ἰταλία, εἶπεν, ἦτο ἐλευθέρα πάσης ὑποχρεώσεως, θὰ ἠναγκάζετο ν' αὐξήσῃ τοὺς ἐξοπλισμοὺς αὐτῆς.

ΠΕΡΟΥΠΟΛΙΣ, 18.—Ἡ «Ἐφημ. τῆς Πετρουπόλεως» ἀπαντῶσα εἰς προσβολὰς τοῦ ξένου τύπου περὶ τῶν προσόδων τοῦ ταμείου· καὶ δημοσιεύουσα πίνακα τῶν ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ τῇ Τραπέζῃ τοῦ κράτους ἀποθεματικῶν, λέγει ὅτι τὰ πράγματα καταδεικνύουσιν ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν ρωσσικῶν οἰκονομικῶν δικαιοῦται ν' ἀτενίζῃ τὸ μέλλον ἐν ἠρεμίᾳ καὶ μηδαμῶς ἀμφιβάλλῃ μήτε περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ρωσσικοῦ θησαυροῦ, τοῦ προδήλου εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον, μήτε περὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ ἥτις αὐξάνει ὁσημέραι ἕνεκα κυρίως τῶν ρηθεισῶν προσβολῶν.

ΑΘΗΝΑ 18.—Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Ροζάνος ἐξεφώνησεν ἐκλογικὸν λόγον. Εἶπεν ὅτι αἱ συμμαχίαι ἐξασφαλίζουσι τῇ Ἰταλίᾳ τὴν εἰρήνην καὶ θ' ἀπαλλάξωσιν αὐτὴν ἡμερῶν πολέμων καὶ θλίψεων, παρεχόμεναι ἅμα αὐτῇ τὰ μέσα τῆς οἰκονομικῆς καὶ βιομηχανικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σιτ.	7000	56	8.17½	Σ.
Σῖτος	12000	59	10.25	Μ.
„	900	57½	10.25	Μ.
„	2000	57	8.72½	Μ.
„	14000	57½ ο)ο	7.05	Δ.
„	4000	55	7.55	Σ.
„	8050	56	8.50	„
„	11500	56½	8.37½	„
Αραβ.	6000	59½	6.60	„
„	4000	57½	6.60	„
„	2000	58	6.20	„
Κριθὴ	3100	44½	4.55	Κ.

Γεννήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	27000	Σῖτος	1800
Αραβ.	—	—	5400
Κριθὴ	2400	Κριθὴ	—

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ

Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασίας, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:
Direction du Journal «Syllogh i»
Bucarest, Str. Covaci 14.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iorgu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Βουκουρέστιον, 19 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.)	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.25
4 „ „ „ „ „	82.75
6 „ Ὁμ.Κρἀτ. (Ob. de Stat)	10?.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	9?.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.—
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	102.75
5 „ „ „ (Iaşi f. urb).	82.—
10/100 Δάν.ταμ.συν.(pens.)	279.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91 50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	166?
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	406 —
„ Naţională	200	410
Constr. şi lucr. publ.	250	127.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 50
Λονδίνου	25.31
Βερολίνου	1?4.—
Ἀμβέρσης	99 75
Βιέννης	211 62
Λίρα ὀθωμανικὴ	22.95

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 17 8βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.53
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	310.
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	115.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.95
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „	58.90
„ „ Amsterd. „	99.15
Παρίσιοι 17 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4½ %	106 50
„ „ 3 %	98 32
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	99.75
Δάνειον Ἑλλην. 5	331.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	590.—
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.56
„ Lot turc.	— .—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 15
„ „ Βιέννης	208.—
„ „ Ὀλανδίας	2 6.12
„ „ Βερολίνου	1.2 25
Βερολῖνον 17 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R.	101.60
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.10
„ amortis. 5 %	96 60
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	197.—
Δάνειον δημαρχείου	95 60
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	96 75
„ „ Παρισίων ἐἰμ.	25.33
„ „ Ὀλλανδίας „	12 0
„ „ Βιέννης	— ,—
„ „ Ἀμβέρσης	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (83)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ἐπιστρέψας ὁ Ἐδμὼν ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ τὰς ἐπιπλήξεις τῆς ἀγερώχου θείας του, τὰ παράπονα πολλῶν γυναικῶν, καὶ τὴν ὑπερήφανον σιωπὴν τῆς Σουμερίλλης· ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἔδωκε προσοχήν, κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐλογίζετο εἰς ἄκρον εὐδαίμων, διότι τὴν ἐπιοῦσαν ἔμελλε νὰ ἴδῃ τὴν Μαλβῖναν.

Καθ' ἑκάστην συχνάζει παρ' αὐτῇ, καὶ τὸ θέλγητρον τῆς συντεύξεώς των τοσοῦτον ηὔξησεν ἕνεκα τῶν παρελθόντων δεινῶν, ὥστε οὐδὲν ἄλλο πλέον στοχάζονται, εἰμὴ πῶς νὰ ἐντρυφήσῃ ὁ εἷς εἰς τοῦ ἄλλου τὴν παρουσίαν.

Ἐν τούτοις ἡ Μαλβῖνα, καίτοι ἔκδοτος εἰς τὸν ἔρωτά της, κατεδιώκετο συνεχῶς ὑπὸ τῆς εἰκόνος τῆς Λουΐζης, δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ τὴν παράδοξον κατάστασιν τῆς δυστυχοῦς γυναικός.

Μὴ δυνηθεῖσα πλέον νὰ κρύπτῃ πόσον ἐκυριεύετο ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδέας, ἀπεφάσισεν ἡμέραν τινὰ καὶ ὡμίλησε περὶ τούτου τὸν Ἐδμῶνα.

Ἐκεῖνος ἀκροώμενος αὐτήν, ἠρυθρία καὶ ἐδίσταζεν· ἔπειτα θέσας καὶ τὰς δύο χεῖράς της ἐπὶ τοῦ στήθους του.

Θέλεις τὰ μάθει ὅλα· τῇ λέγει, οὐδὲν κρύπτω ἀπὸ σοῦ εἰς τὸ ἑξῆς· ἀλλὰ Μαλβῖνα, βλέπουσά με τοιοῦτον, ὁποῖος ἤμην ἄλλοτε, μὴ λησμονῇς ὁποῖον μὲ κατέστησας ἤδη· μὴ λησμονῇς ὅτι ὁ Ἐδμών, κυριευμένος ὑπὸ τῆς Μαλβίνης, δὲν εἶναι πλέον ἐκεῖνος ὁ ἄστατος, ὁ ἐπίορκος καὶ ἀναίσθητος Ἐδμών, σοῦ ζητῶ προηγουμένως συγγνώμην δι' ὅσα σφάλματα μέλλεις ν' ἀκούσῃς, ἐκ τῶν ὁποίων σὺ μ' ἀπήλλαξας.

— Τί μὲ ζητεῖς, Ἐδμών; καὶ τί ἔχεις νὰ φοβηθῇς; ἀγνοεῖς μέχρι τίνος κατεντᾷ ἡ ἀδυναμία τῆς καρδίας αὐτῆς, ἣν κατέκτησας.

Φεῦ! οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ σφάλματα, ὅσα μέλλεις νὰ μοὶ ὁμολογήσῃς, δύνανται μὲν νὰ μὲ θλίψωσι τὰ μέγιστα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ μ' ἐμποδίσωσι τοῦ νὰ σ' ἀγαπῶ.

— Στοχάσθητι προσέτι, Μαλβῖνα, ὅτι ἐνώπιον ἐκείνης, ἡ ὑπόληψις τῆς ὁποίας μοὶ εἶναι πολυτιμωτάτη, ἔχω τὴν γενναιότητα νὰ καταδείξω ἐμαυτὸν ἔνοχον, ὅτι σεβόμενος τὴν ἀλήθειαν, ἀποφασίζω νὰ ἐφελκύσω τὴν περιφρόνησίν σου, καὶ ὅτι διὰ νὰ γείνω μᾶλλον ἄξιος τοῦ νὰ σ' ἀπολαύσω, ριψοκινδυνεύω ἴσως νὰ σὲ χάσω διὰ παντός.

— Ἐδμών! εἶπεν ἐκείνη μειδιῶσα· τίς ἡ χρεία νὰ ζητῇς λόγους ἵνα δελεάσῃς τὸν δικαστήν σου;

Αἴ! ἄφες εἰς τὴν ἀγάπην μου τὴν φροντίδα τῆς ὑπερασπίσεως· αὐτὴ θέλει δυνηθῇ νὰ σμικρύνῃ ὅλα τὰ πταίσματά σου, νὰ συγχωρήσῃ ὅλας τὰς πλάνας σου.

Τίς ἄλλος δεξιώτερος ἐμοῦ εἰς τὸ νὰ σὲ δικαιολογήσῃ, καὶ νὰ ἐπινοήσῃ ἐπιχειρήματα πρὸς ἀθώωσίν σου;

Τίς ἐπιθυμεῖ περισσότερον νὰ σ' εὕρῃ ἀθῶον; οὐδεὶς βεβαίως· οὐδὲ σὺ αὐτός. Τότε ὁ Ἐδμὼν ἀσφαλὴς εἰς τὴν ἐπιρροήν του, ἐκάθισε πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Μαλβίνης, καὶ ἤρχισεν οὕτως.

Πρὸ ἑπτὰ περίπου ἐτῶν ἐγένετο ἀνάγκη νὰ ταξειδεύσῃ ἡ Βιρτὼν εἰς Λονδῖνον· ἐπειδὴ δὲ οὐδένα ἄλλον ἐκτὸς αὐτῆς εἶχον νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διαγωγῆς μου, καὶ ἐπειδὴ μ' ἔβλεπεν ἤδη ῥέποντα εἰς ἀσωτίας (ἂν καὶ μόλις ἤμην δεκαεννέα ἐτῶν) φοβουμένη τὰς συνεπείας ἠθέλησε νὰ μὲ λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς· κἀγὼ προθύμως ἤθελον συγκατανεύσει, ἂν εἷς τῶν φίλων μου, ὁ κύριος Κλάρος, δὲν μ' ἔπειθε νὰ μείνω εἰς Ἐδιμβοῦργον, ἵνα παρευρεθῶ εἰς τὴν τελετὴν τοῦ γάμου του. Ἀφῆκα λοιπὸν τὴν θείαν μου ν' ἀναχωρήσῃ, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ φίλος μου μ' ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν νύμφην. Αὐτὴ ἦτο τότε τῆς αὐτῆς μὲ ἐμὲ ἡλικίας, εἰς τὴν λαμπρὰν ἀκμὴν τῆς ἀνθηρότητος καὶ τοῦ κάλλους· ὅθεν μὲ ἤρεσε καὶ διενοήθην εὐθὺς νὰ ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτὸν τὴν ἀγάπην. . . Μὴ ἀπορῇς, Μαλβῖνα; τότε δὲν ἐπίστευον εἰς τὴν σωφροσύνην τῶν γυναικῶν, ἐστοχαζόμην δὲ ὅτι ἡ πασῶν τιμιωτέρα ἦτο ἡ ἔχουσα ὀλιγωτέρους ἐραστάς, καὶ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι οὐδεμία ἠδύνατο νὰ μὴ ἔχῃ τοιούτους, μοὶ ἐφαίνετο πολὺ ἀδιάφορον ὡς πρὸς τὸν φίλον μου, τὸ νὰ ἦμαι ἐγώ, ἢ ἄλλος τις, ἐραστὴς τῆς συζύγου του. Αὕτη ὅμως ἀντέστη εἰς τὰς πρώτας μου προσβολάς· εὑρὼν ἐν αὐτῇ εἶδός τι ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὴν τιμιότητα, τὸ ἐθεώρησα ὡς πρόληψιν καὶ ἐστοχάσθην ὅτι εὐκόλως ἠδυνάμην νὰ τὴν ἐξαλείψω· ἀλλὰ παρετήρησα πάλιν, ὅτι τρυφερῶς ἠγάπα τὸν σύζυγόν της, καὶ οὕτως οὐ μόνον δὲν προεχώρουν εἰς τὸν ἐρωτικὸν ἀγῶνά μου, ἀλλὰ καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἔβλεπον ἐμαυτὸν λίαν ἀπομεμακρυσμένον κατὰ τοῦτο· μὴ τρέφων ὅμως ἔρωτα πρὸς αὐτὴν ὀλίγον ἐλυπήθην διὰ τοῦτο. Προσέτι ὢν τότε εἰς ἄκρον πεπεισμένος, ὅτι δὲν ὑπάρχει γυνὴ μὴ ἔχουσα στιγμὰς ἀδυναμίας, οὐδ' ἀρετὴ τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐνδώσῃ τέλος εἰς ἐπιμόνους προσβολάς, δὲν ἀμφέβαλλον ὅτι ἐν καταλλήλῳ εὐκαιρίᾳ ἔμελλον διὰ τῆς ἐπιμονῆς μου νὰ νικήσω τέλος πάντων τὴν κυρίαν Κλάραν. Μ' ὅλον τοῦτο οὐδεμία ἐπιτυχία εἶχεν εἰσέτι στέψει τοὺς ἀγῶνάς μου, ὅτε ἄλλο νέον πρόσωπον ἦλθε ν' ἀνάψῃ ἐν τῇ καρδίᾳ μου νέας ἐπιθυμίας, ἦτο δὲ αὐτὴ ἡ Λουΐζα, ἀδελφὴ τῆς κυρίας Κλάρας, προσκληθεῖσα νὰ μένῃ πλησίον της· νεᾶνις μόλις δεκαὲξ ἐτῶν, ὡραία, ἀνθηρὰ καὶ ἄκακος, διὸ μόνη μία λέξις ἤρκεσε, πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἔρωτός της, καὶ χωρὶς κἂν νὰ μοὶ δώσῃ τὸν κόπον νὰ τὴν ἐρωτήσω, ἂν μ' ἀγαπᾷ· ἀλλὰ μετὰ τοσαύτης ταχύτητος καὶ ἀφοσιώσεως μὲ ἠγάπησεν, ὥστε ἤθελεν ἴσως μὲ ψυχράνει ἡ εὐκολία αὕτη, ἂν ἡ κυρία Κλάρα, μεριμνῶσα διὰ τὴν ἀδιάκοπον παρὰ τῇ ἀδελφῇ της διατριβήν μου, καὶ νομίζουσα ὅτι εἶχε δικαίους λόγους νὰ δυσπιστῇ εἰς τὰ ἤθη μου, δὲν τὴν ἐβίαζε κατά τινα τρόπον νὰ μὴ μὲ ὁμιλήσῃ πλέον. Ἐκ τούτου παραυτὰ διερεθισθεὶς ὡμίλησα, ἐβίασα, παρεπονέθην· καὶ ἡ Λουΐζα ἐγένετο ἰδική μου. Μετ' ὀλίγον δὲ ἡ ἀπόκτησις αὐτῆς ἔσβεσε, σὺν τῷ ἐρεθισμῷ τῶν αἰσθήσεων, καὶ τὴν φαντασιώδη ἀνασυχίαν, ἣν εἶχον ἐκλάβει ὡς ἔρωτα Αἰσθανθεὶς ὅτι οὐδέποτε ἠγάπησα τὴν Λουΐζαν, ἤρχισα νὰ τὴν ἐπισκέπτωμαι σπανιώτερον· αὐτὴ παρεπονέθη· ἐγὼ δὲ βαρυνθεὶς τὰς ἐπιπλήξεις της, ἔπαυσα νὰ τὴν βλέπω· τότε ἀπελπισθεῖσα ὡμολόγησε εἰς τὴν ἀδελφήν της τὸ πταῖσμά της, καὶ τὴν συνέπειαν αὐτοῦ. Τοῦτο μαθοῦσα ἡ Κλάρα, μοὶ ἔγραψεν ὅπως μὲ φέρῃ εἰς συναίσθησιν, προτείνουσα τὸ μόνον ὑπολειπόμενον μέσον πρὸς ἐπανόρθωσίν του. Ἐγὼ εἶχον ὅμως σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ συζευχθῶ ἀκόμη, καὶ μάλιστα κοράσιον παραδοθέν μοι μετὰ τοσοῦσον ὀλίγης ἀντιστάσεως· θέλων ὅμως νὰ τὴν σώσω καὶ ἀπὸ τῆς ἀτιμίας, εὗρον νὰ τὴν νυμφεύσω μετ' ἄλλου, οὗτος δὲ ἦτο ὁ συγγενής μου λόρδος Δέρβης, ἄγαμος, ἑξηκοντούτης καὶ ὑπέρπλουτος, ὃν ἐγὼ μόνος ἔμελλον νὰ κληρονομήσω, ὅστις δὲν εἶχέ ποτε νυμφευθῇ, διότι ἦτο εὐμετάβλητος καὶ δύστροπος χαρακτήρ. Μοὶ ἐπῆλθε λοιπὸν ἡ ἰδέα νὰ τὸν πείσω ὅπως νυμφευθῇ τὴν Λουΐζαν, ὅθεν ἤρχισα νὰ τῷ τὴν ἐγκωμιάζω, ὥστε μ' ὅλον τὸ δύστροπον ἦθός του ἐθέλχῃ ἀπὸ τῆς πρὸ ὀφθαλμῶν του εἰκόνος, καὶ ἰδίως ἐκ τῆς αὐταπαρνησίας μου ὅ ὅτι ὑποδεικνύων αὐτῷ σύζυγον, ἐστέρουν ἐμαυτὸν πολυταλάντου κληρονομίας. Τοῦτο ἴσχυσε πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ τὸν καταπείσῃ ὅτι ἐγὼ ἔπρεπε νὰ θεωρῶ τὸν γάμον τοῦτον βεβαιότατα συντελοῦντα πρὸς εὐζωΐαν του, διότι χάριν αὐτοῦ ἀπεφάσισα νὰ ἐγκαταλείψω ὅλην του τὴν περιουσίαν. Ἐπιθυμήσας λοιπὸν νὰ γνωρίσῃ τὴν Λουΐζαν, ἠθέλησε νὰ μεταβῶμεν εὐθὺς εἰς Ἐδιμβοῦργον· καὶ ἅμα ἐφθάσαμεν μ' ἔστειλεν εἰς τῆς Κλάρας διὰ νὰ μάθω πότε ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῇ εἰς αὐτήν.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμτια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικὰ, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ'ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς θης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΔΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστηχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθόλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περιπτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

VERITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοῖς Π. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“ Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδημοῦσι Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίᾳ.

1421
BÓLE NERVÓSE
CAPSULELE Doctorului Clin
Laureatul Facultăţei de Medicina din Paris. — Premiŭ Montyon.

Capsulele Doctorului CLIN cu **Bromura de Camforă** se întrebuinţează în **Bólele Nervóse** şi de **Creerii**, şi contra afecţiunile următóre:

Asma, Insomnie, Batăile inimei, Isterie, Epilepsie, Alucinaţiuni, Ameţeli, Migrene, Afecţiunile cailor urinare şi pentru a uşura excitaţiunile de óre-ce natură.

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere: **les Véritables Capsules au Bromure de Camphre de CLIN & Cie, de PARIS**, *cari se potu găsi la toti Droghistii şi Farmaciştii.*

1422
CAPSULELE
MATHEY-CAYLUS
Compuse de câtre DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subţire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul şi sunt recomandate de câtre Profesorii Facultăţilor de Medicină şi de câtre Medecii Spitalelor din Paris, Londra şi New-York, pentru vindecarea:

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiţei a Gătului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei**, şi ale *organelor genito-urinare.*

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie care-Flacon.

A se cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii şi Farmaciştii.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „ 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρῶ. 8
Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μ.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ἀ. ἢ 6'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . „ 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΤΕΤΑΡΤΗ, 21)2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5034.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἐξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἀ. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 20 Ὀκτωβρ. 1892.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΗΜΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ)

Ἐν Κων)πόλει τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1892.

Διὰ τῆς ἀπαντήσεως τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως εἰς τὴν ρωσσικὴν διακοίνωσιν, καίτοι λίαν καθησυχαστικῆς, ὅτι, φαίνεται διεβιβάσθησαν διὰ ταύτης διαβεβαιώσεις πρὸς τὴν ἰσχυρὰν αὐτοκρατορίαν, ὅτι οὐδὲν θέλει γενῇ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βουλγαρίαν, παραδεκτὸν ὑπὸ τῆς Πύλης, ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως τῆς ἀπειλούσης Ρωσσίας· οὐδὲν ἦττον ὅμως ἡ θέσις τῆς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν πρεσβείας τοῦ αὐτοκράτορος ἐξακολουθεῖ οὖσα ἐπιτηρητικὴ μετά τινος αὐστηρότητος. Ἐπὶ τετράωρον ὅλον διήρκεσεν ἡ ἀκρόασις, ἣν ἔσχεν ὁ κ. Νελιδὼφ μετὰ τοῦ κυριάρχου ἡμῶν· αἱ ἄλλαι ἐν τῇ πόλει ἡμῶν πρεσβεῖαι οὐδὲν ἠδυνήθησαν νὰ μάθωσιν περὶ τῆς συνεντεύξεως ταύτης, διότι τὰ πάντα διετηρήθησαν μυστικώτατα. Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις φρονοῦσα ὅτι ἐὰν μετὰ τῶν πρὸς τὴν Ρωσσίαν διαβεβαιώσεων αὐτῆς ἐπλήρωνε καὶ τὸν ποσοστὸν τῆς ἐμπορικῆς ἀποζημιώσεως, συνιστάμενον ἐξ 160 χιλιάδων λιρῶν, ἤθελεν ἀφαιρέσει πᾶσαν ἀφορμὴν δυσαρεσκείας ἐκ μέρους τῆς ἐν λόγῳ αὐτοκρατορίας, ἔσπευσεν ὅπως δώσῃ τέλος εἰς τὸ διαπραγματευόμενον δάνειον, πρὸς δὲ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπεβίβασεν ἀπὸ 75, εἰς 73 μόνον τοῖς ἑκατὸν τὴν τιμὴν τοῦ ὀνομαστικοῦ δανείου τῶν 2,500,000 λιρῶν· καθ' ἃ δὲ διαβεβαιοῦται, σήμερον ὑπογράφεται τὸ συμβόλαιον τοῦ δανείου τούτου, ἐκ τοῦ ὁποίου, ἀφαιρουμένων τῶν ὀφειλομένων τῇ τραπέζῃ ἐξ ἀνοικτοῦ λ)σμοῦ, θέλουσι περισσεύσει περὶ τὰς 560 χιλ. λιρῶν, ὧν αἱ 160 χιλ. εἰσὶ προωρισμέναι διὰ τὴν Ρωσσίαν, αἱ δὲ λοιπαὶ 400 χιλ. θέλουσι χρησιμεύει πρὸς θεραπείαν τινῶν λίαν κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν, κυρίως δὲ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐν Ὑεμένῃ στρατοῦ, ὅστις συνηθροίσθη ἐκεῖ 35 περίπου χιλιάδας συμποσούμενος, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκστρατείας, ἥτις ἀπεφασίσθη διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀραβίας, διότι, ἄνευ τῆς ὑποταγῆς τῶν ἀράβων τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ὑεμένης, οὐδεμία καθησύχασις τῆς ἐπαρχίας ταύτης δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς διαρκής. Ὁ ἐν λόγῳ στρατὸς πρὸ 5 περίπου μηνῶν συνεκεντρώθη ἐν Ὑεμένῃ, ἀλλ' ὁ φόβος τῆς χολέρας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ χρηματικὴ ἔλλειψις ἀφ' ἑτέρου ἀνέβαλον τὴν ἐκστρατείαν· διὰ τοῦ δανείου τούτου οἰκονομεῖται ἐν μέρει καὶ πρὸς ὥραν μόνον ἡ χρηματικὴ ἔλλειψις. Οἱ ἄραβες, καθ' ἃ λέγεται, εἰσὶν ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσωσιν ἕως ἐσχάτων· ἄγνωστα ἐὰν θέλουσι ὑποβοηθηθῇ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ἀναμφίβολον τυγχάνει, ὅτι νίκαι τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ, ἐν χώρᾳ ἀπέναντι τῶν Ἰνδιῶν κειμένῃ, δὲν δύνανται νὰ εὐχαριστήσωσι τοὺς ἄγγλους πολιτευτάς.

⁂

Χάρις εἰς τὴν φρόνησιν τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, ἡ μετὰ τῆς ἀμερικανικῆς δημοκρατίας ἔρις ἔλαβεν ἐντελῶς πέρας μετὰ πλήρους ἱκανοποιήσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἀμερικῆς. Ὡς γνωστὸν, πρό τινων μηνῶν, Κοῦρδοι ἐπετέθησαν ἔν τινι καθιδρύματι ἀμερικανῶν ἱεραποστόλων, παρὰ τὸ Βὰν κειμένῳ, καὶ ἐκακοποίησαν τοὺς ἐν αὐτῷ. Ἡ ἀμερικανικὴ δημοκρατία διὰ τῆς ἐνταῦθα πρεσβείας αὐτῆς ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν τῶν κακούργων καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς χώρας. Ἐπειδὴ δὲ, αἰτίᾳ μακρῶν ἀνακρίσεων, ἐπῆλθον ἀναβολαί τινες, οἱ ἐν Οὐασιγκτῶνι ἔπεμψαν δύο πολεμικὰ πλοῖα ἅτινα ἔλαβον ἀπειλητικὴν θέσιν κατὰ τῶν ἀκτῶν τῆς Συρίας. Τῇ συμβουλῇ τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας, ἡ ζητουμένη ἱκανοποίησις ἐδόθη πλήρης καὶ οὕτω ἀνεχώρησαν εἰς τὰς θαλάσσας αὐτῶν τὰ δύο πλοῖα τῆς ὀξυθύμου Δημοκρατίας.

Ἄλλη ὅμως διαφορὰ τῆς ἡμετέρας πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ὑφίσταται εἰσέτι ἐκκρεμής. Ἡ διαφορὰ αὕτη ἀνεφύη ἐκ τῆς ἑπομένης περιστάσεως. Κατὰ σύμβασιν τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας περιπλέοντος ἀγγλικοῦ στόλου, τὰ γράμματα τῶν πληρωμάτων αὐτοῦ, διὰ εἰδικοῦ σάκκου ἔπρεπε νὰ ἐμπιστεύωνται εἰς τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα ἢ εἰς τὰ τουρκικὰ, κατὰ τὰς θαλάσσας εἰς ἃς ἤθελεν εὑρίσκεσθαι ὁ ἐν λόγῳ στόλος. Ὅσα γράμματα παρεδόθησαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα κατευθύνθησαν καλῶς εἰς Ἀγγλίαν, δυστυχῶς ὅμως σάκκοι τινὲς παραδοθέντες εἰς τὰ τουρκικὰ ἀπωλέσθησαν. Οἱ σάκκοι οὗτοι περιεῖχον ἐν τάλματα πληρωμῆς ἀρκετὰ στρογγύλου ποσοῦ ἐπὶ τὰ διάφορα ἀγγλικὰ ταχυδρομεῖα· καίτοι δὲ τῶν σάκκων ἀπολεσθέντων, τὰ ἐντάλματα ὅμως δὲν συναπωλέσθησαν, ἀλλὰ παρουσιασθέντα ὑπὸ τρίτων προσώπων εἰς τὸ ἐνταῦθα ἀγγλικὸν ταχυδρομεῖον, ἐπειδὴ ἦσαν εἰς τὸν φέροντα, ἐπληρώθησαν. Αἱ μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεις οὐδὲν ἀπεκάλυψαν. Ἡ ἀγγλικὴ ὅμως κυβέρνησις, θεωροῦσα δοσίλογον τὴν ὀθωμανικὴν, ζητεῖ παρ' αὐτῆς τὴν πληρωμὴν τῶν ποσῶν καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων, οἵτινες δὲν ἀνεκαλύφθησαν ἔτι.

⁂

Ἐν τοῖς ἡμετέροις πατριαρχείοις συζητεῖται παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ τὸ περὶ ἐγκυκλίου πρὸς τὰς δυνάμεις ζήτημα διὰ τὴν ἀπαίτησιν τῆς πληρωμῆς τῶν κατασχεθέντων κτημάτων τῶν εὐαγῶν καταστημάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Ἡ περίστασις ἐκρίθη πρόσφορος ἤδη μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας, δι' αἰτίαν ἀναλόγου φύσεως. Θέλω κρατήσει ἐνημέρους τοὺς ἀναγνώστας τῶν «Συλλόγων» ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος. Ο.

Ο ΤΣΑΡΕΒΙΤΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Καίτοι οὐδεμία προετοιμασία εἶχε γείνει, ἡ δεξίωσις ἦν ἐγκάρδιος. Τῇ μεσημβρίᾳ μόλις εἰδοποιήθη ὑπὸ τῶν ἀνακτόρων ἡ διεύθυνσις τοῦ σιδηροδρόμου Λαυρίου νὰ διακοσμήσῃ τὴν πλατεῖαν τοῦ σταθμοῦ, διότι ἡ ὑποδοχὴ θὰ ἔφερν ἐπίσημον χαρακτῆρα, πράγματι δὲ ἐστήθησαν ἐκ τοῦ προχείρου κυανόλευκοι κοντοί, ἐφ' ὧν ἀνεπετάσθησαν σημαῖαι ἑλληνικαὶ καὶ ρωσσικαί, οἱ ἐξῶσται τῶν πέριξ οἰκιῶν ἐσημαιοστολίσθησαν καὶ τὸ μέγαρον τῆς διευθύνσεως τοῦ σιδηροδρόμου διεσκευάσθη καταλλήλως. Τὸ προσωπικὸν τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας μετὰ τῶν κυριῶν τῶν γραμματέων καὶ τῶν ἀκολούθων προσῆλθον ἐκ τῶν πρώτων. Ἀφίκοντο δὲ κατόπιν καὶ οἱ λοιποὶ πρέσβεις μεθ' ὅλης τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ. Βραδύτερον ἀφίκοντο αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, προηγηθέντος τοῦ Σ. μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Ἐν τῇ συρροῇ τῶν κεκλημένων διεκρίνοντο ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων Μελᾶς, ὁ νομάρχης Ἀττικῆς Δρακόπουλος, ὁ πρύτανις τοῦ πανεπιστημίου καὶ πάντες οἱ προϊστάμενοι τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν. Περὶ τὴν 4ην ἤρξατο ἡ παρέλασις τῶν βασιλικῶν ὀχημάτων, ἅτινα ἔφερον πάντας τοὺς ὑπασπιστὰς τῆς Α. Μ. καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ οἴκου τοῦ διαδόχου. Προσῆλθον διαδοχικῶς ἡ μεγάλη κυρία τῆς αὐλῆς Θεοχάρη, αἱ κυρίαι Σαπουντζάκη καὶ Ἀναργύρου, οἱ ὑπασπισταὶ Βάσος, Παπαδιαμαντόπουλος, Κριεζῆς, Μπότσαρης καὶ Κουτσοῦκος, ὁ αὐλάρχης τοῦ διαδόχου Ράϊνεκ, οἱ ὑπασπισταὶ τῆς Α. Β. Γ. Σαπουντζάκης καὶ Χατζηπέτρος, ἡ δεσποινὶς τῆς τιμῆς Βάσου καὶ ὁ τελετάρχης Μπουντούρης. Τῆς ἀφίξεως τοῦ βασιλέως προηγεῖται ἡ ἄφιξις τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν. Ὁ κ. Τρικούπης ἔφερε τὴν ταινίαν τοῦ ρωσσικοῦ μεγαλοσταύρου, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ φέρουσι τὰ ρωσσικὰ των παράσημα. Τὴν 4 ἀκριβῶς ἐπεφάνη τὸ πρῶτον βασιλικὸν ὄχημα φέρον τὸν βασιλέα ἐν στολῇ ρώσσου ναυάρχου, τὴν βασίλισσαν, τὴν βασιλόπαιδα Μαρίαν καὶ τὸν βασιλόπαιδα Νικόλαον, ἐν στολῇ ὑπολοχαγοῦ. Ἦλθον κατόπιν ὁ διάδοχος, περιβεβλημένος τὴν στολὴν τοῦ ρωσσικοῦ συντάγματος, οὗτινος τυγχάνει ἐπίτιμος διοικητὴς καὶ ἡ ἡγεμονὶς Σοφία. Ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ὁ βασιλεὺς ἐχαιρέτισε πρῶτον τὸν πρωθυπουργὸν καὶ ἀπηύθυνεν εἶτα πρὸς πάντας τοὺς παρισταμένους εὐμενεῖς λόγους.

Μετὰ ὀλίγων λεπτῶν προσδοκίαν ἐν τῷ σταθμῷ, ἡ ἔκτακτος ἁμαξοστοιχία ἐπεφάνη καὶ σύμπασα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια παρακολουθουμένη ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου της καὶ τῶν λοιπῶν προσκεκλημένων, διηυθύνθη περαιτέρω εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποβιβάσεως, ὅπου ἡ ὑπηρεσία τῶν σιδηροδρόμων εἶχεν ἐπιστρώσει ὡραίους ἐρυθροὺς τάπητας μέχρι τῆς ὁδοῦ. Ἐπὶ τῆς θύρας τῆς βασιλικῆς ἁμάξης ἵστατο ὁ Τσάρεβιτς καὶ πρῶτος ἐπήδησεν εἰς τὴν γῆν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου. Ὁ διάδοχος τῆς Ρωσσίας ἔφερε στολὴν ρώσσου στρατηγοῦ τῶν Οὐσάρων μετὰ τοῦ ἐρυθροῦ ἐπινωτίου, τῆς στενῆς κυανῆς περισκελίδος καὶ τῶν μέχρι γονάτων ἀνερχομένων ὑποδημάτων. Ἐφάνη ἀγνώριστος σχεδὸν, διότι τρέφει ἤδη μικρὸν γένειον, ἐνῷ ἡ μορφή του, ἡλιοκαής, ἀποπνέει στρατιωτικήν τινα τραχύτητα. Ὁ βασιλεὺς τὸν ἠναγκαλίσθη καὶ ἠσπάσθη τρὶς, ἐπίσης καὶ ἡ βασίλισσα, τῆς ὁποίας ἡ χαρὰ δὲν ἦτο ἄμικτος συγκινήσεως. Πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ Τσάρεβιτς συνδιελέχθη ἐπ' ὀλίγον, ἔθλιψε δὲ τὴν χεῖρα καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν καὶ πάντων τῶν ἐπισήμων προσώπων, τὰ ὁποῖα ὁ βασιλεὺς ἔσπευσε νὰ συστήσῃ πρὸς τὴν Α. Α. Ὑψηλότητα.

Μετὰ τὰς τυπικὰς ταύτας παρουσιάσεις, ἡ βασιλικὴ συνοδεία ἐπέβη τῶν ἀναμενουσῶν ἐν τῷ σταθμῷ ἁμαξῶν. Εἰς τὸ πρῶτον ὄχημα ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἔχων δεξιᾷ τὸν Τσάρεβιτς καὶ ἀπέναντι τὸν βασιλόπαιδα Γεώργιον. Ἡ γειτνίασις αὕτη τοῦ διαδόχου τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ ἕλληνος βασιλόπαιδος ὑπέμνησεν εἰς νὸ πλῆθος τῶν θεατῶν τὸ ἐν Ἰαπωνίᾳ συμβὰν τῆς κατὰ τοῦ Τσάρεβιτς ἐπιθέσεως καὶ ὁ λαὸς ἐνθουσιασθεὶς ἐζητωκραύγασε τρίς. Τῆς δευτέρας ἁμάξης ἐπέβησαν ἡ βασίλισσα, ἡ βασιλόπαις Μαρία καὶ ὁ πρίγκηψ Νικόλαος. Εἴπετο κατόπιν τὸ φέρον τὸν διάδοχον καὶ τὴν ἡγεμονίδα Σοφίαν ὄχημα· ἐπηκολούθουν ἐν μακρᾷ γραμμῇ αἱ λοιπαὶ βασιλικαὶ ἁμαξαι, δώδεκα ἐν ὅλῳ, ἐφ' ὧν ἔβαινεν ἡ πολυάριθμος ἀκολουθία τῶν βασιλέων. Ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας ἵστατο ἱκανὸν πλῆθος λαοῦ καὶ ὅλοι ἀπεκαλύπτοντο εὐλαβῶς πρὸ τῆς βασιλικῆς συνοδείας, ἥτις διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατηυθύνθη εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Οἱ περιπατηταὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς λεωφόρου Ἀμαλείας ἔδραμον ὅλοι πρὸς ὑποδοχὴν καὶ ὁ πρὸ τῶν ἀνακτόρων εὐρὺς χῶρος κατεκλύσθη ἀμέσως ὑπὸ χιλιάδων θεατῶν. Οὕτω δ' ἐγένετο ἐκεῖ πρόχειρος ἀλλ' ἐπιβλητικὴ ὑποδοχή. Τὴν στιγμὴν τῆς πρὸ τῶν ἀνακτόρων ἀφίξεως τῶν βασιλέων ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας ἀπεχωρίσθησαν καὶ μετέβησαν εἰς τὸ ἀνάκτορόν των, ὅπου ὁ διάδοχος περιεβλήθη τὴν ἑλληνικὴν στρατιωτικήν του στολὴν, ἐπιστρέψας κατόπιν πρὸς συνάντησιν τοῦ ὑψηλοῦ ξένου.

Ὁ Τσάρεβιτς ὡδηγήθη εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια τοῦ βασιλέως, ὅπου προσῆλθον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ διαδόχου τῆς Ρωσίας ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ναυάρχου τοῦ ρωσσικοῦ στόλου καὶ γενικοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Μπαζαργὲν, τοῦ συνταγματάρχου καὶ ὑπασπιστοῦ τῆς Α. Α. Γ. πρίγκηπος Κορτσακὼφ καὶ τοῦ κόμητος Ἀπράξιμ, οἵτινες παρηκολούθησαν αὐτὸν εἰς Δεκέλειαν, τοῦ Μάνου καὶ τοῦ Καρπούνη παραμεινάντων ἐν Ἀθήναις.

Ὁ διάδοχος τῆς Ρωσσίας θὰ παραμείνῃ ἐν Ἀθήναις 15 ἐν ὅλῳ ἡμέρας, μεθ' ἃς θ' ἀναχωρήσῃ ἐπιστρέφων εἰς Ρωσσίαν. Ἴσως δὲ συνταξειδεύσωσι μετὰ τοῦ διαδόχου καὶ τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας, οἱ ὁποῖοι ἀναχωροῦσιν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τὰς ἑορτὰς μεταβαίνοντες εἰς Βερολῖνον, ὅπως παραστῶσιν εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς της πριγκηπίσσης Βικτωρίας, τελεσθησομένους περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐπιόντος μηνός.

Ἡ ρωσσικὴ πρεσβεία θὰ παραθέσῃ γεῦμα εἰς τὸν διάδοχον τῆς Ρωσσίας εὐθὺς ὡς λήξωσιν αἱ ἐν Δεκελείᾳ ἑορταί. Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο θὰ παρακαθήσῃ καὶ ὁ διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου μετὰ τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου. Τὸ γεῦμα θὰ ἐπακολουθήσῃ συναναστροφὴ, εἰς ἣν θὰ προσκληθῶσι πολλοὶ ἐκ τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ ἀνασύστασις τῆς ὑπουργικῇ ἐγκρίσει συστάσης κατὰ τὸ 1889 ἐπιτροπῆς, ἧς τὰ πλεῖστα μέλη ἀπέθανον, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ συλλογὴ συνδρομῶν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μνημείου εἰς τὸν ἀείμνηστον πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε' ἐν Δημητσάνῃ.

✠ Ἠγγέλθη ἐκ Πεταλιδίου τῆς Μεσσηνίας ὁ θάνατος τοῦ Δημητρίου Ἱεράκου Μαυρομιχάλη, ἀδελφοῦ τοῦ στρατηγοῦ Νικολάου καὶ τοῦ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Πύλου πεσόντος Κωνσταντίνου Μαυρομιχάλη, τελευταίου δι' υἱοῦ τοῦ Πιέρρου Μαυρομιχάλη. Ὁ ἀποθανὼν σεβαστὸς πρεσβύτης ἦτο ἐκ τῶν σταλέντων εἰς Γερμανίαν ὑπὸ τοῦ Ὄθωνος ἵνα σπουδάσωσι τέκνων ἀγωνιστῶν, ἐπανελθὼν δ' ἐκεῖθεν ἐγκατεστάθη ἐν Πεταλιδίῳ ἵνα ἐνισχύσῃ τὸν ἐκεῖ λακωνικὸν συνοικισμόν.

✠ Τοῦ Σουλτάνου συγχαρέντος τηλεγραφικῶς τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῶν γάμων αὐτοῦ, ἡ Α. Β. Μ. ἀπήντησεν ὡσαύτως τηλεγραφικῶς εὐχαριστοῦσα.

✠ Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσαι τὰς ἐν Ἑλλάδι γενομένας ἑορτὰς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης αὐτῆς, ἡ μὲν «Χακηκὰτ» λέγει ὅτι αἱ ρηθεῖσαι ἑορταὶ ἔλαβον ἐπίσημον χαρακτῆρα ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀγάπης, ἣν τρέφουσιν οἱ ἕλληνες πρὸς τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν, ἡ δὲ «Ταρὴκ» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ προσέθησιν ὅτι καὶ ὁ ὀθωμανικὸς τύπος καθῆκον ἑαυτοῦ λογίζεται νὰ συγχαρῇ ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ ταύ-

τῃ περιστάσει τοῖς μονάρχαις κράτους ὁμόρου μετὰ τῆς αὐτοκρατορίας, μεθ' ἧς ἐν τοσούτῳ φιλικαῖς γειτονικαῖς διατελεῖ σχέσεσιν, ἃς ἐπιρρωννύει καὶ ἡ προσωπικὴ ἐπιρροὴ τοῦ βασιλέως Γεωργίου, δι' οὗ τὰς ἑορτὰς καὶ ὁ ὀθωμανικὸς τύπος ἐκφράζει τὴν ἑαυτοῦ χαράν.

Τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ὀθωμανικοῦ τύπου ὑποδεικνύομεν τῷ ρωμουνικῷ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἐφορία τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων Φιλιππουπόλεως ἀπέστειλε πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς «Σφοβοδᾶς» τὴν ἑπομένην διάψευσιν τῶν ὑπ' αὐτῆς δημοσιευθεισῶν κακοβούλων συκοφαντιῶν περὶ τῶν σχολῶν τούτων.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ „ΣΦΟΒΟΔΑΣ"
Εἰς Σόφιαν.

Κύριε Συντάκτα,

Ἡ ἐφορία τῶν ἑλλην. σχολείων Φιλιππουπόλεως μετὰ πολλῆς τῆς ἐκπλήξεως ἐπληροφορήθη ὅτι ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 923 φύλλῳ τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος ἐδημοσιεύθη ἄρθρον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξ ἀφορμῆς σκανδάλου διαπραχθέντος δῆθεν ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὸ ἑλλην. προξενεῖον, διασύρεται ἡ ὑπόληψις τῶν ἡμετέρων σχολείων, ἅτινα καὶ παρίστανται ὡς δῆθεν συντηρούμενα ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἀποδιδομένου εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ ἑλλην. προξενεῖον σκανδάλου, ἡ ἐφορία εἶναι εἰς θέσιν κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ βεβαιώσῃ τὸ ψευδὲς τῆς περὶ τούτου διαδόσεως. προελθούσης ἐκ ταπεινῶν λόγων τῆς ἐκδικήσεως, ὡς πρὸς δὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι τὰ σχολεῖα συντηροῦνται ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἥτις δῆθεν πληρώνει τοὺς καθηγητάς, ὁρίζει τοὺς ὑποτρόφους κτλ. ἡ ἐφορία διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ τοιούτου ἰσχυρισμοῦ καὶ προσκαλεῖ πάντα βουλόμενον νὰ προσέλθῃ, ὅπως ἐξ ἐγγράφων πεισθῇ περὶ τῶν πόρων τῶν σχολειακῶν δαπανῶν, οἵτινες ἄλλως τε εἶναι γνωστοὶ εἰς τὴν σεβ. ἡγεμονικὴν κυβέρνησιν ἐκ τῶν προϋπολογισμῶν, οἵτινες τῇ ὑποβάλλονται ἐτησίως.

Φιλιππούπολις, 6 Ὀκτωβ. 1892.

Η ΕΦΟΡΕΙΑ

Ἀλλ' ἡ «Σφοβοδᾶ» παραβαίνουσα καὶ τὸ στοιχειῶδες δημοσιογραφικὸν καθῆκον οὐ μόνον τὴν διάψευσιν ταύτην ἠρνήθη νὰ δημοσιεύσῃ, καίτοι ἡ ἐφορία ἠξίωσε τὴν δημοσίευσιν ἐπὶ πληρωμῇ, ἀλλὰ καὶ ἀποδοῦσα τὸ περιεχόμενον εἰς τὸν ἀξιότιμον ἐκ Στενημάχου βουλευτὴν Σ. Ἀντωνιάδην ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ γράψῃ δριμύτερον καὶ ὕβριστικώτερον κατὰ τῶν ἐν Φιλιππουπόλει ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων ἄρθρον.

Ἐν τούτοις παρὰ τὰς ὕβρεις τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικῶν σχολῶν ἐλύθη ὁριστικῶς, ἡ δὲ λύσις αὕτη προὐκάλεσε καὶ τὴν παραίτησιν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως βουλγάρου ὑπουργοῦ Ζίφκωφ, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Βάρνῃ βουλγαρικοῦ γυμνασίου Νάτσωφ, χρηματίσαντος ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Γαβριὴλ πασσᾶ Κρέστοβιτς καὶ ὡς διευθυντοῦ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἀν. Ρωμυλίας.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βάρνης εἰς τὴν λονδίνειον «Σημαίαν» ὅτι τόσον ηὐξήθη ὁ ρωσσικὸς στόλος τοῦ Εὐξείνου, ὥστε εἶναι δυνατὸν νὰ μετενεχθῶσι ταυτοχρόνως εἴς τι οἱονδήποτε σημεῖον 20 χιλ. ἀνδρῶν.

Τὸ φλαμανδικὸν λεγόμενον κόμμα, ἐτοιχοκόλλησε κατ' αὐτὰς ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Βρυξελλῶν προκήρυξιν καταγγέλλουσαν τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ὡς ἀναμιγνυομένην εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Βελγίου πολιτικὴν καὶ ὡς ἐπιδιώκουσαν δι' ἐφημερίδων τὴν προδιάθεσιν τῆς δημοσίας γνώμης ὑπὲρ προσαρτήσεως τῆς Βελγικῆς εἰς τὴν Γαλλίαν. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτοῦ, ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν «Χρονικῶν», ἐφημερίδος ὑποστηριζούσης τὴν γαλλικὴν ἐπιρροὴν, ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὁ σταυρὸς τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Ὁ «Ν. Ε. Τύπος» ἀναδημοσιεύει ἐκ ρωσσικῶν φύλλων τὸ κείμενον τῆς δηλώσεως, δι' ἧς ὁ κόμης Ἰγνάτιεφ ἐζήτησε νὰ ἐγγραφῇ μέλος τοῦ σερβικοῦ συλλόγου τῆς «Μεγάλης Σερβίας».

Ἡ Αὐστροουγγαρία, παρίσταται γράφων ὁ κόμης, δύναται σήμερον νὰ πράξῃ ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ πᾶν ὅ,τι θέλῃ, καὶ νὰ προσαρτήσῃ μάλιστα τὰς ἐπαρχίας εἰς τὴν μοναρχίαν· οὐδεμία ὅμως ἀμφιβολία ὅτι ταῦτα πάντα οὐδαμῶς λύουσι τὸ βοσνιακὸν ζήτημα, διότι ἡ Ρωσσία οὐδέποτε θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν αὐστριακὴν κυριότητα ἐπὶ τῶν γειτόνων τῇ Σερβίᾳ τούτων ἐπαρχιῶν. Ἡ Ρωσσία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τῇ Αὐστρίᾳ νὰ βάλῃ βαθείας ρίζας ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου. Ὀλίγος ἔτι χρόνος θὰ παρέλθῃ καὶ ἡ Ρωσσία, ὁ φυσικὸς πρόμαχος τῶν Σλάβων, μεγαλοφώνως καὶ σαφῶς θὰ προκαλέσῃ τὴν Αὐστρίαν νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην. Ἡ Ρωσσία οὐδέποτε ἐπιήσατο τῇ Αὐστρίᾳ τὴν πρότασιν νὰ κατάσχῃ τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑργεγοβίνην, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ γερμανοὶ καὶ αὐστριακοί. Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις δὲν ἠδύναντο νὰ ποιήσωσι τσιαύτας προτάσεις, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ προδώσῃ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς Σλάβους. Ἡ Ρωσσία, ἥτις οὐδὲ σπιθαμὴν σλαβικῆς γῆς ὠκειοποιήθη, οὐδενὶ πολλῷ δ' ἧττον θὰ ἐπιτρέψῃ τῇ Αὐστροουγγαρίᾳ τοιαύτην οἰκειοποίησιν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξακολουθοῦσι προσβάλλουσαι τὴν κυβέρνησιν ὡς μεροληπτικῶς δράσασαν ἐν τῷ κληρονομικῷ ζητήματι τῆς μαρκησίας Βεδμὰρ καὶ δοῦσαν οὕτως ὅπλα τῇ Ἑλλάδι ἵνα ἀπαιτῇ τὴν περιουσίαν Ζάππα. Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν γινώσκουσιν ἤδη ἐκ τῶν «Συλλόγων» τὰ ἐπιχειρήματα δι' ὧν οἱ κυβερνητικοὶ ἀποπειρῶνται ν' ἀνατρέψωσι τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἰδοὺ τί γράφει αὖθις σήμερον ὁ ὑπουργικὸς Timpul·

„Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν ἐὰν αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αἰτιώμεναι ἀεννάως τὴν συντηρητικὴν κυβέρνησιν ὡς μὴ ἐπικαλουμένην καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἀγνοοῦσι παντάπασι τὸ ζήτημα τοῦτο ἢ ὑποκρίνονται ἀληθῶς ἄγνοιαν. Ἡμεῖς θεωροῦμεν τοὺς συναδέλφους ἡμῶν ἀποχρώντως εὐφυεῖς, ὥστε ἄπορον ἡμῖν φαίνεται ὅτι καὶ σήμερον ἔτι, ὅτε ἐδόθησαν αὐτοῖς αἱ δέουσαι ἐξηγήσεις, δὲν κατώρθωσαν νὰ πεισθῶσιν ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ζήτημα Ζάππα, τοὐλάχιστον ἐν ᾗ καταστάσει τοῦτο εὑρίσκεται σήμερον.

Οὐδαμῶς πρόκειται ὧδε περὶ τοῦ ἂν τὸ ρωμουνικὸν κράτος ὀφείλῃ ἢ μὴ ὀφείλῃ νὰ ἑρμηνεύσῃ κατὰ τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος καὶ καταστῇ κύριος τῶν ἀγροτικῶν ἀκινήτων τῶν ὑπὸ ξένων κεκτημένων, ἢ ἀφήσῃ ταῦτα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα, ὑφ' ἣν αὕτη εὑρίσκεται μελέτην, οὐδαμῶς ἐφαρμόζεται τὸ 7ον ἄρθρον. Ὅταν ἀναφύεται μεταξὺ δύο κρατῶν ἔρις, φρονοῦμεν ὅτι δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τοὐλάχιστον τὰ αἴτια ὧν ἀπέρρευσεν ἡ ἔρις αὕτη. Τίς ἡ αἰτία τῆς διαστάσεως Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας;

Ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων διὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κύρους τῆς διαθήκης τοῦ Ζάππα καὶ ἀπαιτεῖ ἵνα τὸ ζήτημα λυθῇ διὰ φιλικοῦ συμβιβασμοῦ πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ἢ νὰ ὑποβληθῇ εἰς διεθνῆ διαιτησίαν.

Ἰδοὺ τὸ μόνον ζήτημα ὅπερ πρόκειται νὰ συζητηθῇ, ζήτημα ἐνῷ οὐδαμῶς ἐφαρμόζεται τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος.

Θὰ ἐνοοῦμεν τὸν περὶ τοῦ 7ου ἄρθρου ἰσχυρισμὸν τῶν ἀντιπολιτευομένων φύλλων, ἂν τὰ ρωμουνικὰ δικαστήρια ἀνεγνώριζον ἤδη τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα, εἴτε τῶν Ὀλυμπίων, εἴτε ἄλλων ὑπηκόων ξένων· καὶ δὲν θὰ ἔμενε πρὸς συζήτησιν ἢ τὸ ἐὰν οἱ ξένοι δύνανται κατέχειν γῆν ἐν χώρᾳ ρωμουνικῇ, ἢ δέον ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς μόνην τὴν ἀξίαν τῆς γαίας.

Ἀλλὰ μὴ πρόκειται περὶ τούτου;

Μὴ διαμφισβητεῖται τοῖς δῆθεν κληρονόμοις τοῦ Ζάππα μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ ἔχειν γῆν ἐν Ρωμουνίᾳ ἢ διαμφισβητεῖται τι πλέον τούτου, τουτέστι αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας;

Μὴ δὲν διαμφισβητοῦσιν αὐτοῖς τὸ δικαίωμα ἕτεροι κληρονόμοι ἐκ διαθήκης καὶ τἀνάπαλιν;

Ἡ δίκη μεταξὺ αὐτῶν θὰ ὑπῆρχε καὶ ἂν ὁ Ζάππας ἔτι μὴ ἐκέκτητο σπιθαμὴν γῆς ἐν τῇ ρωμουνικῇ χώρᾳ καὶ κατέλιπε περιουσίαν συνισταμένην ἐκ κινητῶν μόνον.

Ὑποθέσωμεν ὅτι οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα καὶ ὅτι ἅπασα ἡ περιουσία τοῦ Ζάππα ἦτο κινητὴ καὶ ὅτι τὸ ρωμουνικὸν κράτος θὰ ἐθεώρει καλὸν ἢ κακὸν, δίκαιον ἢ ἄδικον ν' ἀκυρώσῃ τὴν διαθήκην τοῦ Ζάππα ὑπερασπίζον ἀρχήν τινα διεθνοῦς δικαίου.

Ἄρα γε ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος θὰ εἶχε λόγον ὑπάρξεως ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ;

Ἀλλ' ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος δὲν μετερρυθμίσθη ἐν ἔτει 1879 καὶ ὅτι τὸ κείμενον αὐτοῦ ἦν τὸ αὐτοῦ τοῦ 1866.

Ἄρα γε ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ρωμουνικὸν κράτος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπικαλεσθῇ ἐπιχείρημά τι οἱονδήποτε κατὰ τῆς διαθήκης τοῦ Ζάππα;

Βεβαίως οὐχί, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου πάντων τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν.

Καὶ ἂν αἱ ἀρχαὶ αὗται ὁπλίζουσιν ἀποχρώντως τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἐταντίον τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος, ὑπάρχει ἀνάγκη ν' ἀναμίξωμεν τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος;

Οἱ ἀγαπητοὶ ἡμῶν συνάδελφοι ἀποκριθήτωσαν εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας!"

ΤΟ ΕΝ ΣΟΥΛΙΝΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἡ «Patrie» ἀποδίδωσιν εἰς τὸ ἐν Σουλινᾷ ἐπεισόδιον τοῦ ρωσσικοῦ ἀτμοπλοίου Ὄλγας μεγίστην πολιτικὴν σημασίαν. Ἰδοὺ πρὸς τοῖς ἄλλοις τί λέγει.

„Ἵνα δώσωμεν εἰς τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἀξίαν, δέον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας „Gagarine". Ἡ ἑταιρεία αὕτη δὲν εἶναι οὔτε ἰδιωτικὴ ἑταιρεία, οὔτε ἰδιωτικὸς ἐφοπλιστής. Προστατεύεται καταφανῶς καὶ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς ρωσσικῆς κυβερνήσεως. Τ' ἀτμόπλοια αὐτῆς ἀνήκουσιν εἰς τὸν λεγόμενον ἐθελοντικὸν στόλον, ὅστις ἐν ὥρᾳ μὲν πολέμου ἐνισχύει τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν, ἐν ὥρᾳ δὲ εἰρήνης ἐγείρει συνεχῶς διπλωματικὰς περιπλοκάς. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ καὶ ὑπάλληλοι αὐτῆς χρησιμεύουσιν ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Δουνάβεως ὡς ἡμιεπίσημοι πράκτορες τοῦ ὑπουργείου τῆς Πετρουπόλεως, συγκροτοῦντες πολιτικὴν προπαγάνδαν καὶ ἑστίας κατασκοπεύσεων καὶ πανσλαβιστικῶν σκευωριῶν. Ἐν συντόμῳ, ἡ ἑταιρεία εἶναι κατ' ἐξοχὴν πολιτικὴ, ὑπεύθυνον αὐτῆς καθ' ὁλοκληρίαν ἔχουσα τὴν ρωσσικὴν κυβέρνησιν.

„Ὑπὸ τοιαύτην ἄρα ἔποψιν ἐξερευνῶντες τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπεισόδιον, εὑρίσκομεν αὐτὸ ἔχον μεγάλην σημασίαν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ δέον νὰ μνησθῶμεν ἀρθριδίου τινος δημοσιευθέντος πρό τινων ἡμερῶν ἐν ταῖς γαλλικαῖς ἐφημερίσιν, ὅπερ ἀναγράφομεν ἐκ τῆς παρισιανῆς «Liberté» τῆς 16)28 Ὀκτωβρίου.

„Αἱ μεγάλαι εὐκολίαι — λέγει — ἃς ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐπιδαψιλεύει εἰς τὸ ἐν τῷ Δουνάβει αὐστρο-οὐγγρικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, παρὰ τὴν μαστίζουσαν κατὰ μῆκος τὸν ποταμὸν χολέραν, παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς συνεχεῖς δυσχερείας καὶ τ' αὐστηρὰ μέτρα ἅπερ ἡ αὐτὴ κυβέρνησις παρεμβάλλει εἰς τὴν ἐν τῷ Δουνάβει ρωσσικὴν ναυτιλίαν, ἐμποιοῦσι τῇ ρωσσικῇ κυβερνήσει δυσάρεστον ἐντύπωσιν. Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐνετάλη νὰ ποιήσῃ τῇ Ρωμουνίᾳ φιλικὰς παραστάσεις καὶ προβῇ ἐν δέοντι εἰς ἐπισημότερα διαβήματα, ὡς ἐν παραδείγματι, εἰς τὴν ἐπίδοσιν διακοινώσεως κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐντόνου."

Καὶ ταῦτα γράφει ἡ Patrie. Φρονοῦμεν ὅτι πᾶν σχόλιον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶναι περιττόν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΟΔΥΣΣΕΙΟΥ

Ἐν τῇ ὡραιοτέρᾳ ἐνταῦθα πλατείᾳ τῆς ὡραιοτέρας ρωμουνικῆς πόλεως ἀνηγέρθη ἐφέτος καὶ ὑψοῦται μεγαλοπρεπῶς ἡ ὡραιοτέρα τῆς Ρωμουνίας οἰκία.

Ἡ περικαλλὴς αὕτη τριώροφος οἰκία ἀνήκουσα εἰς τὴν γνωστὴν καὶ τοῖς πᾶσι προσφιλῆ οἰκογένειαν τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου μας κ. Ἀναγνώστου Δεληβακάλη καλεῖται ἑλληνιστὶ μὲν «Ὀδύσσειον», ρωμουνιστὶ δὲ Odysseum καὶ τὰ ὀνόματα ταῦτα χρυσοῖς φέρει γράμμασιν ἐπὶ τῶν ἀριστοτεχνικῶν αὐτοῦ προσόψεων.

Τὸ «Ὀδύσσειον» ἢ Odysseum δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς κοινὰς καὶ συνήθεις ἐνταῦθα οἰκίας· εἶναί τι ἔκτακτον καὶ νομίζει τις ὅτι ἔχει ἐν ἑαυτῷ ζωήν. Ἔχει δύναμιν, διότι σὲ ἕλκει ἀκατασχέτως πρὸς αὐτὸ ὁ καθαρός του κορινθιακὸς ρυθμὸς μὲ τὰ ὀλίγα καὶ ὡραῖα ἰονικά του κιονόκρανα. Αἱ οἱονεὶ μειδιῶσαι καὶ ἀπαστράπτουσαι προσόψεις του σὲ καθιστῶσιν ἀμέσως φαιδρὸν, ἅμα ὡς ἤθελες ρίψει τὰ βλέμματα ἐπ' αὐτῶν. Τὸ ἀέτωμά του, ὅπερ δυνάμεθα, ἄνευ ὑπερβολῆς, νὰ καλέσωμεν ἀληθὲς ἀριστοτέχνημα, διδάσκει καὶ ὑπομιμνήσκει χρόνους ἐθνικῆς εὐκλείας καὶ τὴν ἡρωϊκὴν τῆς πατρίδος ἐποχήν. Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ κομψοῦ ἐκείνου ἀετώματος ἵσταται μὲ τὸ δόρυ ἀνὰ χεῖρας ἡ κόρη τοῦ Διός, ἡ Ἀτρυτώνη Ἀθηνᾶ, ἀποροῦσα μὲ τὸ ξενόφωνον τοῦ τόπου καὶ ἔχουσα τὴν Χλωρίδα ἐκ δεξιᾶς καὶ τὴν Ἥβην ἐξ εὐωνύμων. Ὀλίγον περαιτέρω ὑπάρχει ἕτερον σύμπλεγμα ἐκ τριῶν κομψῶν ἀναγλύφων, ἅτινα παριστάνουσι συγκινητικὴν σκηνὴν ἐκ τῆς ἡρωϊκῆς ἐποχῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ εἶναι ἡ εὐπλόκαμος Καλυψὼ, ἐπὶ τῆς νήσου Ὠγυγίας, ὅτε ἐπέμφθη πρὸς αὐτὴν παρὰ τοῦ Διὸς ὁ Ἑρμῆς ἵνα τῇ ἀναγγείλῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν θεῶν ὅτι πρέπει νὰ στείλῃ πλέον εἰς τὴν πατρίδα του τὸν Ὀδυσσέα, ὅστις κάθηται ἐπὶ τῆς ἀκτῆς κλαίων καὶ στενάζων ἐν τῇ ἀναμνήσει τῆς ἀγαπητῆς του πατρίδος.

Τοιαύτη ἐν σκιαγραφίᾳ τοῦ «Ὀδυσσείου» ἡ ἐπιβάλλουσα ἐξωτερικὴ ὄψις χωρὶς νὰ ἀναφέρω τοὺς κυκλοτερεῖς ἐξώστας του, οἵτινες εἶναι ἀληθῆ διαδήματα τοῦ ὡραίου τούτου οἰκοδομήματος. Ἀλλ' ἡ ἐσωτερικὴ διαίρεσις καὶ ἡ ἐν γένει οἰκονομία τῆς οἰκίας, ὡς καὶ ἡ περὶ πάντων λεπτομερὴς πρόνοια, ἔστω καὶ περὶ τῶν ἐλαχίστων, ἀποδεικνύουσιν ὅτι εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοιούτου ἔργου συνέδραμον οὐ μόνον λεπτὴ φιλοκαλία καὶ τελεία καλαισθησία, ἀλλὰ καὶ νοῦς καὶ πεῖρα καὶ σκέψις βαθεῖα, ἅτινα ὄντως χαρακτηρίζουσι τὸν συμπαθῆ ἰδιοκτήτην, τὸν λίαν γνωστὸν τοῖς ἀναγνώσταις τῶν „Συλλόγων» ἀξιότιμον κ. Μιχαὴλ Δεληβακάλην, εἰς οὗ τὰς φροντίδας ἀνέθηκεν ἡ οἰκογένεια τὴν οἰκοδόμησιν τῆς ἀπαραμίλλου ταύτης οἰκίας, ἐφ' ἧς χθὲς ἐν τῷ μέσῳ ἀπείρου συρροῆς φίλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶχον τὴν τιμὴν νὰ παρευρίσκωμαι καὶ ἐγὼ, προσκληθεὶς μετὰ τοῦ διευθυντοῦ μου κ. Ἱεροκλέους, ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς δι' ἁγιασμοῦ ψαλέντος ὑπὸ τριῶν ἱερέων καὶ δι' ἀφρίζοντος εἶτα ἀφθόνου καμπανίτου. Τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια, ἡ χαρὰ, ἡ εὐθυμία καὶ διάχυσις πάντων τῶν φίλων ἦσαν ἀπερίγραπτα καὶ οὐδεὶς ἐσκέπτετο κἂν ν' ἀπέλθῃ τῆς τερπνῆς ἐκείνης συναναστροφῆς ἐν τόσῳ τερπνῇ οἰκίᾳ. Ὅτε δὲ ὁ εὐγενὴς ἰδιοκτήτης ἐγείρας τὸ κύπελλον ηὐχαρίστησε τοὺς προσελθόντας φίλους καὶ ἔπιεν εἰς ὑγείαν των προσέθηκε τὰ ἑξῆς ἀξιοσημείωτα, ἅτινα τιμῶσιν αὐτὸν καὶ ἀποδεικνύσιν ὅτι καίτοι ἐν τῇ ξένῃ ἐγεννήθη καὶ ἐν τῇ ξένῃ ἐσπούδασεν, οὐχ ἧττον ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία καὶ τὰ φρονήματα αὐτοῦ ἔμειναν ἀκμαῖα καὶ ἀκραιφνῶς ἑλληνικά. Ἀλλ' ἀκούσατε τὸν ἴδιον ὁμιλοῦντα·

Κύριοι, εἶπε, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀρχαιότητα ἠθέλησα εἰς τὸν οἶκον ὃν ἔμελλον νὰ κτίσω νὰ δώσω ρυθμὸν καθαρῶς ἑλληνικὸν καὶ νὰ ἀκολουθήσω καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τὴν ἑλληνικὴν ἀρχιτεκτονικήν. Τοῦτο ἦτο τὸ ὄνειρόν μου καὶ ὁ διακαέστερος πόθος μου. Σήμερον δὲ ὅτε τὸ ὄνειρον πλέον ἐγένετο πρᾶγμα καὶ ὁ πόθος ἐπληρώθη καὶ θεωρῶ ἐμαυτὸν διὰ τοῦτο εὐτυχῆ, ὀφείλω δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Κάρολον Ρογούσκην ὅστις τόσον ἐπιτυχῶς κατώρθωσε νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὰ αἰσθήματά μου".

Περιττὸν δὲ νὰ ἀναφέρωμεν, διότι εὐκόλως ἐννοοῦνται, τὰς μετὰ τὸ τέλος τῆς προπόσεως ἐκ τοῦ ὑψηρεφοῦς ἐκείνου δώματος οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας τοῦ κ. Δεληβακάλη. Πρὸς τὸν κ. Δεληβακάλην πλὴν πολλῶν ἄλλων ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ἐν συγκινήσει ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ρογούσκης, προσθέσας ὅτι ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἅπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἠρύσθη τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ὅτι ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς ἦτο ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα ἔνθα ἐθεοποιήθη τὸ ὡραῖον καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους χαίρει βλέπων ἐν τῇ ξένῃ τὰ τέκνα της τιμῶντα καὶ σεβόμενα τὰ πάτρια. Μετὰ νέας πάλιν ζητωκραυγὰς καὶ νέον καμπανίτην, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος εἶχε πλέον δύσει, ἀπήλθομεν πάντες πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ, λαβόντες ἕκαστος πρὸς ἀνάμνησιν ὡραίαν φωτογρα-

φίαν τῆς ὡραίας οἰκίας, ἐν ᾗ διήλθομεν στιγμὰς τόσον συγκινητικὰς καὶ τόσον εὐαρέστους καὶ εὐχόμενοι πρὸς τοὺς εὐγενεῖς ἰδιοκτήτας ὅλην τοῦ κόσμου τὴν εὐτυχίαν.

Ἐν Βραΐλᾳ τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1892

Δ. ΣΦΑΕΛΟΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ ἐν τῇ φαντασίᾳ αὐτοῦ καὶ ταῖς ὀνειροπολίαις ἀληθῶς ἀνεξάντλητος Adeverul δημοσιεύει χονδροῖς γράμμασι τὰ ἑξῆς, ἅπερ δημοσιεύομεν ὅπως ἴδωσιν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ὅτι τὰ ρωμουνικὰ φύλλα ἐξαντλήσαντα τὰς ὕβρεις καταγίνονται νῦν εἰς ἐφευρέσεις.

„Κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ σαββάτου ἀπῆλθον ἐκ τῆς πρωτευούσης διὰ Βερτσορόβας δύο βουλευταὶ ἕλληνες(!) ἐξ Ἀθηνῶν καὶ εἷς ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἑλληνικοῦ ὑπουργείου. Ἐπὶ ἕνα σχεδὸν μῆνα διατρίψαντες ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπεσκέψαντο τὰς κυριωτέρας τῶν ἡμετέρων πόλεων, ἐν αἷς ἔσχον μυστικὰς συνεντεύξεις πρὸς τοὺς μεγάλους ἕλληνας κεφαλαιούχους τῆς χώρας. Οἱ ρηθέντες εἶχον ἀπόρρητον ἀποστολὴν ἀπὸ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ὁ ἡγέτης αὐτῶν βουλευτὴς κ. Μαυρομιχάλης ἀνεχώρησε κατ' εὐθεῖαν εἰς Μασσαλίαν, πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ τῆς αὐτόθι παροικίας. Εὑρισκόμην ἐν τῷ αὐτῷ βαγονίῳ ἐν ᾧ εὑρίσκοντο εἷς βουλευτὴς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἑλληνικοῦ ὑπουργείου. Ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν μέγαν σάκκον περιέχοντα 5 ἑκατομμύρια φράγκων εἰς χρυσὸν καὶ χαρτονομίσματα. Ἐκ τῆς μυστικῆς αὐτῶν συνδιαλέξεως ἐνόησα ὅτι ἐξεπλήρωσαν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μυστικὴν ἀποστολήν. Καὶ δὲν ἠπατήθην, διότι ἐν τῇ αὐτῇ ἁμάξῃ εὑρίσκετο καί τις καπνέμπορος ἐξ Ἀθηνῶν, ἀρμενικῆς καταγωγῆς, ὀνόματι Δ. Κοραμιάν, ὅστις μοὶ ἔδωκε νὰ ἐννοήσω ὅτι οἱ μυστικοὶ οὗτοι ἀντιπρόσωποι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἦλθον εἰς τὴν χώραν ἵνα ποιήσωσιν ἔρανον παρὰ τοῖς παρ' ἡμῖν ἕλλησιν. Ὁ ἔρανος οὗτος ἐγένετο πρὸς ὄφελος τοῦ κατεστραμμένου ταμείου τῆς Ἑλλάδος, διότι τῇ 5-ῃ Νοεμβρίου αὕτη ὀφείλει νὰ πληρώσῃ 35 ἑκατομμύρια φράγκων ὡς τοκομερίδιον τοῦ δημοσίου αὐτῆς χρέους. Συνελέγησαν 5 ἑκατομμύρια φράγκων, ἡ δὲ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι θὰ συλλεχθῶσι τουλάχιστον 20 ἑκατομμύρια ἐν Μασσαλίᾳ, Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ. Ὁ βουλευτὴς κ. Μαυρομιχάλης ἀκολουθεῖται ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ αὐτοῦ εἰς Μασσαλίαν ὑπὸ τοῦ κ. Γρ. Σούτσου. Ἰδοὺ ἄρα 5 ἑκατομμύρια φράγκων, ὑπεξαιρεθέντα ἐκ τοῦ ἱδρῶτος καὶ τῆς ἐνδείας τῶν ρωμούνων χωρικῶν (;) καὶ ἐξαφανισθέντα ἐν Ἑλλάδι (!).“ Reporter.

Ἡ ἐνταῦθα „Μακεδονικὴ Ἑταιρεία“ ἐν τῇ προχθεσινῇ αὐτῆς συνεδρίᾳ ἐξέλεξεν τριακονταπενταμελῆ ἐπιτροπήν, ἀποστολὴν ἔχουσαν τὴν ἐν τῇ ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ διάδοσιν τῶν ρωμουνικῶν φώτων. Ἡ Α. Υ. Π. ὁ πρωθιεράρχης τῆς Ρωμουνίας ἐξελέγη παμψηφεὶ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας.

Ἀπὸ σήμερον ἡ ἐξ Εὐρώπης διὰ Πρεδεὰλ ἁμαξοστοιχία θὰ φθάνῃ εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Βουκουρεστίου τῇ 9 ὥρᾳ 15 λ. τῆς ἑσπέρας ἀντὶ τῶν 10.10 ὡρῶν.

Τὰ γενόμενα χθὲς ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου προγυμνάσματα προαγγέλλουσι μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ὁ θίασος ἄρχεται αὔριον τῶν παραστάσεων αὐτοῦ διὰ τῇ „Ἀΐδας“ τοῦ ὡραίου μελοδράματος τοῦ Βέρδη.

Ἐπετράπη εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν κ. Μενέλαον Γερμάνην νὰ χαράξῃ μετάλλιον ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος τούτου. Ἐπὶ τούτῳ δαπανηθήσονται δεκακισχίλια φράγκα.

Ὁ τῆς Ρωσσίας πρεσβευτὴς κ. Φοντὼν ἔσχε προχθὲς μακρὰν συνέντευξιν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Λάσκαρ Καταρτζῆν.

Ἐν τῇ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ πρυτάνεως τοῦ ἐνταῦθα πανεπιστημίου γενομένῃ πρό τινων ἡμερῶν ψηφηφορίᾳ, παρετηρήθη ὅτι τὰς ἐλάσσονας ψήφους ἔσχεν ὁ κ. Βοερέσκος. Τὰ ἐγχώρια φύλλα ἀποδίδουσι τὴν ἀποτυχίαν ταύτην τοῦ διαπρεποῦς νομομαθοῦς εἰς τὸ ὅτι οὐ μόνον ἐκπροσωπεῖ ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα τὰ συμφέροντα ἐχθρικοῦ κράτους, τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ προέπεμψεν ἀνεχωροῦντα τὸν πρεσβευτὴν ἡμῶν κ. Παππαρηγόπουλον. Ποῦ φθάνει ὁ φανατισμός! Μὴ χειρότερα!

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 18 τρέχοντος.

Σουλῖνᾶς· 3 ἀτμόπλοια, μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 155. Οὐγκένι· 25 πρόσωπα. Βουρδουζένι· 34. Πρεδεάλ· 201. Βερτσορόβα 57.

Ἡ ὑγεία πανταχοῦ εὐάρεστος.

Κατὰ τὴν Lupta, ἡ ἐκ δημοσιογράφων συγκροτουμένη ἐπιτροπή, ἡ μεταβᾶσα εἰς Δοροχόϊον πρὸς ἔρευναν τῶν ἐν τῇ πολίχνῃ ταύτῃ τελευταίων συμβάντων, ἀφικομένη εἰς τὸ χωρίον Κουζλάου ἔπεσε θῦμα ἐσχάτης βαρβαρότητος. Οἱ κ. κ. Ἀλεξάνδρον Βελδιμάν, διευθυντὴς τοῦ Adeverul καὶ οἱ κ. κ. Ἀλεξ. Θεοδωρέσκος, Ρωμάσκος καὶ Γκενόϊου, κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων, προσενεγκόντες τῇ ἐπιτροπῇ αὐθορμήτως τὰς ἑαυτῶν ὑπηρεσίας, ἐδάρησαν ἀνηλεῶς ὑπὸ χωρικῶν. Ἐλλείπουσι μέχρι ὥρας λεπτομέρειαι.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἐπὶ τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀλληλογραφίας ἡμῶν, ἥτις, ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῇ νέων, τῶν ὑπ' οὐδενὸς φύλλου μέχρι τοῦδε δι' εὐνοήτους λόγους δημοσιευθέντων, εἶναι ἐνδιαφέρουσα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τὰς ἐν Βίτεμβεργ ἑορτὰς ἐπὶ τῇ ἐγκαινίσει τοῦ λουθηρανικοῦ ναοῦ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπήγγειλε λόγον ἐν ᾧ εἶπεν „ὅτι ἐν τῇ σήμερον ἀνανεωθείσῃ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως ἥτις συνενοῖ τὰς μεααρρυθμίσεις μετὰ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ὑπάρχει ἀρρωγὸς δεσμὸς εἰρήνης. Ὡς πρὸς τὴν πίστιν δὲν ὑπάρχει ἀντίδρασις, ἡ δὲ ἀναγνώρισις ὅτι ἡ ἐλευθέρα πεποίθησις τῆς καρδίας ἀποφασίζει μόνη, εἶναι ὁ εὐλογημένος καρπὸς τῆς Μεταρρυθμίσεως. Οἱ εὐαγγελικοὶ οὐδένα ἀπειλοῦσι διὰ τὴν πίστιν του, κρατοῦσιν ὅμως στερρῶς τὴν ἑαυτῶν, μέχρι θανάτου“. Εἶτα προέπιεν ὁ αὐτοκράτωρ εἰς ὑγείαν τῶν γερμανῶν πριγκήπων οἵτινες ἐδέχθησαν τὴν θρησκευτικὴν μεταρρύθμισιν καὶ ὑπὲρ τῶν κυβερνήσεων καὶ ἐλευθέρων πόλεων τῆς Γερμανίας.

— Κατὰ τὸν «Φιγαρῶ», ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας, ὁ Τσάρος καὶ ἡ Τσαρίνα, ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα τῆς Οὐαλίας, ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα τῆς Κουμβερλάνδης, προσήνεγκον ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὸ βασιλικὸν τῶν Ἑλλήνων ζεῦγος θαυμασίαν ἀργυρᾶν καὶ χρυσῷ διάστικον ἐπιτραπέζιον συσκευήν, συγκειμένην ἐξ 796 πινακίων καὶ 131 μεγάλων παροψίδων. Ἕκαστον σκεῦος φέρει συμπεπλεγμένα τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ὀνομάτων τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.

—Κατὰ τὸν ἐν Σόφιᾳ ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐφ. τῆς Κολωνίας», τὰ μέγιστα παρώργισαν τοὺς βουλγάρους τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Σκοπίοις σερβικοῦ σχολείου. Εἶχον συνειθίσει νὰ παριστῶσιν ὅλον τὸν πληθυσμὸν τοῦ διαμερίσματος ὡς βουλγαρικόν, νῦν δ' ἀποδεικνύεται ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ ἕδρᾳ βουλγάρου ἐπισκόπου οἱ σέρβοι ἱδρύουσι σχολεῖον καὶ εὑρίσκουσι μαθητάς.

— Ἐν Βιέννῃ ἐγένοντο, ὡς γνωστόν, κρούσματά τινα ἀσιατικῆς χολέρας, ἐλπίζεται ὅμως ὅτι ὡς ἐκ τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τῶν ληφθέντων μέτρων ἡ νόσος θὰ τηρήσῃ σποραδικὸν χαρακτῆρα. Πάντες οἱ κρουσθέντες ἀνήκουσιν εἰς τὴν κατωτάτην κοινωνικὴν τάξιν, λέγεται δ' ὅτι ἔπιον ὕδωρ τοῦ Δουνάβεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΣΤΗ, 18 Ὀκτωβρίου. — Ἀπὸ χθὲς μέχρι σήμερον 6 ὥρας μ. μ. 22 κρούσματα καὶ 10 θάνατοι. Ἐν Φὸρθ (κομητεία Γκρὰν) 19 κρούσματα μέχρι τοῦδε, τὰ πλεῖστα θανατηφόρα.

ΠΟΖΕΝ 19.—Τὰ κρούσματα πολλαπλασιάζονται ἐν Δουβλὶν, κατὰ μέσον ὅρον 15 καθ' ἑκάστην.

ΒΙΕΝΝΗ 19. — Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Orient express, ἥτις διεκόπη ἕνεκα ὑγειονομικῶν λόγων, ἐπαναλαμβάνεται ἀπόψε.

— Κατὰ τὰ ληφθέντα ἐπίσημα τηλεγραφήματα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἡ ἐσοδεία τῶν ἀραβοσίτων εἶναι τὸ πλεῖστον καλή.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ 19. — Χθὲς οὐδὲν κροῦσμα, οὐδεὶς θάνατος.

ΒΙΕΝΝΗ 19.—Ἐτεκμηριώθη ἐν τῷ ὑγειονομικῷ συμβουλίῳ ὅτι μέχρι τῆς 16 τρέχοντος συνέβησαν 36 κρούσματα ἐν Γαλικίᾳ ἐντὸς 51 ἡμέρας, ἓν κροῦσμα ἐν Βοημίᾳ δύο ἐν Στυρίᾳ καὶ τρία ἐν Βιέννῃ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σίτ.	6500	56	8.—	Σ.
Σῖτος	4500	55	7.60	Σ.
„	4300	55 1/2	7.37 1/2	„
„	1830	54 1/2	7.15	„
„	2500	58 1/2	9.50	Μ.
„	2100	56 1/2	8.45	Σ.
„	3800	58 1/2	10.10	Σ.
„	3600	54 1/2	7.12 1/2	Σ.
„	690	56 1/2	6.—	„
„	3600	50 1/2	7.15	Σ.
„	2700	55 1/2	7.30	„
„	12000	56	8.92 1/2	„
„	3500	59	10.35	Μ.
„	2000	56 1/2	4.50	Μ.
Ἀραβ.	3350	60	8.60	„
„	2250	61	6.90	„
„	1300	59	6.60	„
„	2000	60	6.60	„
Κεχρὶ	3030	58	4.50	Κ.
Βρώμη	3300	ο)ο κ.	9.55	„

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Κριθὴ	21000	Κριθὴ	13700
Σῖτος	2200	Σῖτος	3000
Ἀραβ.	2600	—	4100
Βρώμη	6400		——

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:
Direction du Journal «Sylloghi»
Bucarest, Str. Covacĭ 14.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ἡ ἀγγλικὴ „Σημαία“ ἀναφέρει ὅτι ὁμοφωνία ἤρξατο ἐπικρατοῦσα παρὰ ταῖς μεγάλαις δυνάμεσι πρὸς λύσιν τῆς ἑλληνορρωμουνικῆς διαφορᾶς διὰ τοῦ καθορισμοῦ μιᾶς δυνάμεως ὡς διαιτητοῦ.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Βουκουρέστιον, 20 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.—
4 „ „ „ „ „	82.75
6 „ Ὁμ.Κράτ.(Ob. de Stat)	102.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.—
6 „ „ „ „ „	101.50
7 „ „ „ „ „	102.50
5 „ „ „ (Iaşĭ f. urb).	82.—
10/000 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	275.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1660
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	406—
„ Naţională . .	200	408
Constr. şi lucr. publ.	250	127.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 45
Λονδίνου	25.30
Βερολίνου	123.—
Ἀμβέρσης	99.70
Βιέννης	211.75
Λίρα ὀθωμανική	22.95

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 19 8βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.53
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	310.35
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	116.—
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.95
„ „ Παρισίων	47.62
„ „ Βερολίνου „	58.90
„ „ Amsterd. „	99.15
Παρίσιοι 19 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 %	106.10
„ „ 3 %	99.—
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	334.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	592.50
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.87
„ Lot turc.	93.75
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.155
„ „ Βιέννης	207.75
„ „ Ὀλανδίας	206.12
„ „ Βερολίνου	122.27
Βερολῖνον 19 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	101.60
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	81.80
„ amortis. 5 %	96.50
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	198.40
Δάνειον δημαρχείου	95.70
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας „	—.—
„ „ Βιέννης	169,10
„ „ Ἀμβέρσης	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (84)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Τὴν εὗρον μόνην, ἡ κατ' ἰδίαν συνέντευξις μοὶ παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τῇ εἴπω ὅτι ἐγὼ δὲν θέλω νυμφευθῇ ποτὲ τὴν Λουΐζαν, καὶ νὰ τῇ ἀναφέρω τοῦ λόρδου Δέρβη τὴν αἴτησιν. Τοῦτο ἐκείνη ἀπέρριψε μετ' ἀγανακτήσεως λέγουσα, ὅτι ἐγὼ ἔφερα εἰς ἀπωλείαν τὴν Λουΐζαν, καὶ ἐγὼ μόνος ἠδυνάμην νὰ καλύψω τὸ σφάλμα της, καὶ ὅτι ἡ ἐπανόρθωσις, ἣν προτείνω, ἦσαν ἀνάξια ἐντίμου ἀνθρώπου, καὶ ὅτι ποτὲ δὲν θέλει συγκατανεύσει νὰ ἴδῃ τὴν ἀδελφήν της εἰς ἀγκάλας ἄλλας, ἐν ᾧ ἔφερεν ἐν γαστρὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐπιβουλῆς ἄλλου. Ἐρεθισθεὶς ἐκ τοῦ ἀδυσωπήτου αὐτῆς τῇ ἀπεκρίθην ὅτι ἐγὼ δὲν ἠγάπων πλέον τὴν Λουΐζαν, ὅτι ὀλίγον τὴν ὑποληπτόμην, καὶ ὅτι δὲν θέλω νὰ νυμφευθῶ ποτέ· ἑπομένως χάριν τῆς τιμῆς τῆς ἀδελφῆς της, πρέπει νὰ τὴν βιάσῃ εἰς ἀποδοχὴν τοῦ μόνου καταφυγίου, ὅπερ τῇ ἔμενε. Προσθεὶς ὅτι αὐτοπροσώπως θὰ ὁμιλήσω εἰς τὴν Λουΐζαν, καὶ θέλω τὴν καταπείσει. Τοῦτο ἀκούσασα ἡ Κλάρα, λέγει. Ἂν δὲν ἠδυνήθην νὰ προλάβω τὸ αἶσχος τῆς ἀδελφῆς μου, οὐδ' ἂν τώρα ἰσχύουσι νὰ σὲ πείσωσιν εἰς ἀπόδοσιν τοῦ ὀφειλουμένου αὐτῇ δικαίου, θέλω τὴν προφυλάξει ἀπὸ τῆς ἀτιμίας, ἐν ᾗ προσπαθεῖς νὰ τὴν ρίψῃς, καὶ δὲν θέλω τὴν ἀφήσει νὰ καλύψῃ τὸ πταῖσμά της δι' ἀνοσίου ἐπιορκίας. Ὑπάγω σήμερον νὰ τὴν περιφράξω δι' ὅλης μου τῆς γενναιότητος καὶ βλέπομεν ἂν θὰ δυνηθῇς νὰ μοὶ τὴν ἁρπάσῃς καὶ ἐκ δευτέρου. Βλέπων τὴν Κλάραν τόσῳ ἰσχυρογνώμονα, δὲν ἀπεπειράθην πλέον νὰ τὴν μεταπείσω, ἀπεφάσισα χωρὶς ἔλεγχον συνειδότος νὰ τὴν ἀπατήσω· καὶ ὅπως τὴν προλάβω ἔπεισα τὸν λόρδον Δέρβην, ν' ἀναχωρήσωμεν εὐθὺς τὸ ἑσπέρας καὶ νὰ πορευθῶμεν εἰς τὸ ἀγροκήπιον τοῦ κυρίου Τρανσβλέου ἔνθα ἦτο ἡ Λουΐζα. Ὁδοιπορήσαντες ὅλην τὴν νύκτα ἐφθάσαμεν τὴν ἐπιοῦσαν. Κατ' εὐτυχίαν ἡ Λουΐζα ἦτο ἀκόμη εἰς τὸν κοιτῶνά της, ὅτε ἡμεῖς παρουσιάσθημεν εἰς τὸν πατέρα της. Ἂν καὶ κατέβη ὥρας τινὰς μετὰ τὴν ἄφιξιν ἡμῶν, πάλιν θορυβηθεῖσα ἐκ τῆς παρουσίας μου, δὲν ἐτόλμα νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐδὲ ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα. Ἀλλ' ἡ ἀτολμία, ἣν ὁ λόρδος Δέρβης ἐξέλαβεν ὡς σώφρονα συστολήν, ἡ ἔνοχος ἐρυθρότης ἥτις τῷ ἐφάνη ὡς αἰδήμων χροιὰ τῆς ἀθωότητος καὶ ἡ ψυχρότης, ἣν ἐδείκνυε πρὸς ἐμὲ τόσον τὸν ἐφλόγισαν, ὥστε μόλις ἠδυνήθη ν' ἀναβάλῃ μέχρι τῆς ἐπιούσης τὸ περὶ γάμου ζήτημα. Λίαν δὲ δυσκόλως ἤθελε πεισθῇ ἐκείνη εἰς τοῦτο, ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν ἴδω κατ' ἰδίαν. Δι' ἑνὸς γραμματίου, τεθειμένου εἰς χεῖράς της ἐπιδεξίως, τὴν ἐπληροφόρησα ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ τῇ ὁμιλήσω κατὰ μόνας ἐκείνην τὴν νύκτα· λαβὼν καταφατικὴν ἀπάντησιν δι' ἑνὸς αὐτῆς νεύματος, μετέβην τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ δωμάτιόν της, καὶ ἀφ' οὗ τρυφερώτατα τὴν ἠσθάσθην, τῇ ἐφανέρωσα τί μ' ἐμπόδιζε νὰ τὴν νυμφευθῶ, καὶ τί σκοπεύων ὡδήγησα ἐκεῖ τὸν λόρδον Δέρβην. Ταῦτα ἀκούσασα ἐκείνη, ἔδειξε μεγάλην ἀδημονίαν, καὶ ἔχυσε χείμαρρον δακρύων· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον κατώρθωσα νὰ τὴν καταπραΰνω, καὶ ἐνέδωκεν εἰς τοὺς λόγους μου, πρὸ πάντων ὅμως εἰς τὰς ὑποσχέσεις μου ὅτι, ἀφ' οὗ ὑπανδρευθῇ, θέλω τὴν βλέπει συχνότερον. Ὅθεν τὴν ἐπιοῦσαν, ὅτε ὁ πατήρ της τεθαμβωμένος ὑπὸ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ γένους τοῦ λόρδου Δέρβη, τὴν διέταξε νὰ δεχθῇ τοῦτον ὡς σύζυγον, τὴν εὗρε προθυμοτάτην. Ἤθελεν ὅμως νὰ προσμείνῃ τὴν Κλάραν. Ἐγὼ φοβηθεὶς μὴ ἡ ἐπιμονὴ τῆς ἐναρέτου ἐκείνης γυναικὸς ἀνατρέψῃ τὸ ἔργον μου, ἐβίασα τὸν λόρδον Δέρβην νὰ ἐπιταχύνῃ τὸν γάμον του. Ἔπειτα λαβὼν κατ' ἰδίαν τὸν κ. Τρανσβλέην τῷ εἶπον ὅτι εἶναι ἀφροσύνη νὰ δώσωμεν καιρὸν ὡριμωτέρας σκέψεως εἰς τὸν λόρδον διότι πιθανὸν αὔριον νὰ μὴ θελήσῃ ὅ,τι σήμερον σφοδρῶς ἐπιθυμεῖ· τῷ παρέστησα προσέτι, ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐκινούμην ὑπὸ μόνης τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας μου πρὸς τὴν οἰκογένειάν του· διότι ὁ γάμος τοῦ λόρδου Δέρβη ἔμελλε νὰ μὲ στερήσῃ ὅλης αὐτοῦ τῆς κληρονομίας. Ἐκ τούτων τῶν λόγων καταπεισθεὶς ὁ κ. Τρανσβλέης, ἔστειλε καὶ ἔφερε τὸν συμβολαιογράφον τοῦ γάμου, τὴν ὀγδόην δὲ ὥραν τῆς ἐπιούσης πρωΐας ὁ λόρδος Δέρβης ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ πύργου ἐνυμφεύθη τὴν Λουΐζαν.

Μόλις ἐγένετο ἡ τελετή, καὶ ἰδοὺ ἡ κ. Κλάρα. Δὲν θέλω περιγράφει οὔτε τὴν ἔκπληξιν οὔτε τὴν λύπην, ὅσην ἐδοκίμασεν εὑροῦσα τὴν ἀδελφήν της νενυμφευμένην. Μ' ὅλα ταῦτα, στοχαζομένη ὅτι τὸ γεγονὸς οὐκ ἀπεγίνετο, ἐκράτησεν ἑαυτὴν καὶ ὑπεκρίθη ἀταραξίαν· πρὸς δὲ τὸ ἑσπέρας, ἀναβᾶσα εἰς τὸν κοιτῶνά της μετὰ τῆς Λουΐζης καὶ συνομιλήσασα μετ' αὐτῆς, μ' ἐμήνυσε νὰ ὑπάγω. Ὅθεν ἐλθὼν εὗρον τὴν Λουΐζαν χλωμὴν καὶ μεμαραμμένην, ἡ δὲ Κλάρα μὲ ὀφθαλμοὺς δεδακρυσμένους μ' ἔλαβε βιαίως ἀπὸ τῆς χειρός, μ' ἐκάθησεν ἔμπροσθεν τῆς Λουΐζης, καὶ μοὶ λέγει. Ἰδὲ τὸ θῦμά σου, τέρψον τοὺς σκληροὺς σου ὀφθαλμοὺς ἐν τῇ θέᾳ τῆς ὀδύνης αὐτῆς. Ἰδὲ πῶς ἀγωνιᾷ ἐν τῇ σφοδρᾷ μάχῃ τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ καθήκοντος, καὶ μεῖνε ἀναίσθητος ἐὰν δύνασαι, ἀπέναντι δεινῶν, τῶν ὁποίων σὺ εἶσαι ὁ αἴτιος. Ἡ ἀδελφή μου ἦτο ἀθῶα, σὺ τὴν ἠπάτησας· ἦτο ἁπλουστάτη καὶ φιλαλήθης, καὶ τώρα, χάρις εἰς τὰς ἐπιβούλους νουθεσίας σου, ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀπατᾷ τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐδέχθη τοὺς ὅρκους της σήμερον καὶ ὅμως τοῦτο δὲν σοὶ ἀρκεῖ· ἀλλὰ θέλεις νὰ φαρμακεύσῃς καὶ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου της, πείθων αὐτὴν νὰ ριφθῇ εἰς τὰς δεινὰς συνεπείας σχέσεως μοιχικῆς. Ἡ τάλαινα! τετυφλωμένη ὑπὸ τοῦ ἔρωτος δὲν ἔβλεπε τὴν ἀνομίαν της, οὐδὲ ὅτι δὲν τὴν ἠγάπας, ὡς σὺ αὐτὸς μοὶ τὸ ὡμολόγησας, ὅτε ὅμως τῇ ἀπέδειξα ὅτι, ἂν ἦτο εἰς σὲ περιπόθητος, οὐδὲν σ' ἐμπόδιζε νὰ τὴν νυμφευθῇς, κατενόησεν, ὅτι τὴν παρέσυρας εἰς τὴν ἀνομίαν καὶ ἔφριξε· τότε δὲ ἡ ἐσβεσμένη ἀρετὴ ἀνέλαμψεν ἐν τῇ καρδίᾳ της. Τὴν βλέπεις ἤδη στένουσαν, καὶ συνερχομένην εἰς ἑαυτὴν μὲ τὴν ἀπόφασιν ν' ἀρνηθῇ διὰ παντὸς τὸν ἀνόσιον ἔρωτα. Ἐδμών! ἔχεις λοιπὸν σκοπὸν νὰ πολεμήσῃς τὴν ἀπόφασίν της ταύτην; δὲν θὰ τὴν ἀφήσῃς νὰ διατρέξῃ ἡσύχως τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου της; Φεῦ! ἠξεύρω πολὺ καλά, ὅτι αἱ συμβουλαί μου καὶ ὁ λόγος τοῦ καθήκοντος εἶναι μηδὲν ἀπέναντι τῶν δελεασμάτων σου, καὶ ὅτι, δύνασαι νὰ τὴν φέρῃς πάλιν εἰς τὴν ἀπώλειαν· διὸ καταφεύγω εἰς τὰς δεήσεις· δὲν ζητῶ ἀπὸ σοῦ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐσπλαχνίαν σου. Ὦ Ἐδμών! ζητῶ χάριν πρὸς τὴν ἀδελφήν μου, ἐὰν διατηρῆται εἰσέτι ἐν τῇ καρδίᾳ σου σπινθὴρ φιλανθρωπίας λάβει οἶκτον πρὸς τὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν, ἐν ᾗ βλέπεις αὐτήν, καὶ πρὸς τὴν ταπείνωσιν ἐν ᾗ ἐγὼ καταβιβάζομαι ἐξ αἰτίας της; Ταῦτα εἰποῦσα ἡ Κλάρα ἦτο πρὸ τῶν ποδῶν μου, ἀλλ' ἀνήγειρον αὐτὴν μετὰ κατανύξεως καὶ σεβασμοῦ. Πλησιάσας ἔπειτα πρὸς τὴν Λουΐζαν, τῇ λέγω. Χαρίεσσα φίλη μου! ἐνόμιζον ὅτι εἶχες πεισθῇ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν λόγων, οἵτινες μ' ἐμποδίζουσι νὰ σὲ νυμφευθῶ, καὶ ἐκ τοῦ μεγέθους τῶν ἀγαθῶν, ὅσα μέλεις ν' ἀπολαύσῃς νυμφευομένη τὸν λόρδον Δέρβην. Ἀγνοῶ πῶς ἡ κ. Κλάρα ἠδυνήθη νὰ σὲ μεταπείσῃ· ὅπως δὲ καὶ ἂν ἔχῃ, δὲν ἀντιτείνω εἰς τὴν περὶ ἐμοῦ κρίσιν σας ὅτι εἶμαι πταίστης. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἡσυχίαν σου εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μὴ μὲ βλέπῃς ἀναχωρῶ, μακρὰν ἀπ' ἐδῶ. Ἔχετε ἄλλο τι ν' ἀπαιτήσητε; ἠρώτησα τὴν Κλάραν.

— Ναί· ἀπεκρίθη, πρέπει νὰ ὁρκισθῇς, ὅτι ὀφείλεις νὰ φεύγῃς ἀπὸ παντὸς τόπου, ὅπου ἐνδέχεται ν' ἀπαντήσῃς τὴν ἀδελφήν μου, καὶ ὅτι οὐδὲ λόγος, οὐδὲ βλέμμα σου θέλει δώσει ποτὲ ἀφορμὴν νὰ ὑπονοήσῃ τις τὴν μεταξύ σας ὀλεθρίαν σχέσιν.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος	. . .	. . .

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς θης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς θης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστηχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ
Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.
Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθόλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περιπτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (bererie), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

VERITABLE BENEDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Étranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Ἡ γνησία Βενεδικτίνη εὑρίσκεται μόνον παρὰ τοῖς ἑπομένοις οἴτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι ἐγγράφως νὰ μὴ πωλῶσι νοθευμένας: ἐν Βουκουρεστίῳ: Α. Φιαλκόβσκη, Ἀδελφοὶ Π. καὶ Δ. Ἰονέσκου, Γ. Κωνσταντινέσκου, Ν. Ἰωαννίδη καὶ Σ-ας, Κ. Γκέρσαμπεκ.

„UNIRE“ Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἀλλ. Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰς μετρία

1421
BÓLE NERVÓSE
CAPSULELE Doctorului Clin
Laureatul Facultăţei de Medicina din Paris. — Premiŭ Montyon.

Capsulele Doctorului CLIN cu **Bromura de Camforă** se întrebuinţeadă în **Bólele Nervóse** şi de **Creerii**, şi contra afecţiunile următóre:

Asma, Insomnie, Bataile inimei, Isterie, Epilepsie, Aluciniaţiuni, Ameţeli, Migrene, Afecţiunile cailor urinare şi pentru a uşura excitaţiunile de óre-ce natură.

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere: les **Véritables Capsules au Bromure de Camphre de CLIN & Cie, de PARIS**, *cari se potu găsi la toţi Droghistii şi Farmaciştii.*

1422
CAPSULELE MATHEY-CAYLUS
Compuse de câtre DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subţire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul şi sunt recomandate de câtre Profesorii Facultăţilor de Medicină şi de câtre Medecii Spitalelor din Paris, Londra şi New-York, pentru vindecarea:

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiţei a Gâtului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei**, şi ale *organelor genito-urinare.*

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie care-Flacon.

Ase cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii şi Farmaciştii.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „ 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8
Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός, 1.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ σ. ἢ σ'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . „ 5
Ἐξαπαλήσεις κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ παρὰ δημοσίευσιν σταλλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΠΕΜΠΤΗ, 22)2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5035.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ❀ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 21 Ὀκτωβρ. 1892.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Εἴδομεν χθὲς τίνι τρόπῳ καὶ διὰ τίνων συλλογισμῶν τὰ ἡμιεπίσημα φύλλα ὑπερασπίζουσι τὴν δρᾶσιν τῆς κυβερνήσεως ἐν τοῖς ζητήμασι Βέδμαρ καὶ Ζάππα. Τὰ αἰτιολογήματα τῶν ἡμιεπισήμων ὀργάνων οὐδαμῶς κλονοῦσι τὰς πεποιθήσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἧς τὰ ὄργανα ἐξακολουθοῦσι φωνοῦντα μετὰ θάρρους. «Διατί ἐπολιτεύθητε ἐν τῷ ζητήματι Βέδμαρ ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους; Διατί ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα πολιτεύεσθε ἄλλως; Μὴ ἀμφότερα τὰ ζητήματα δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως; Μὴ ἀμφότερα δὲν διέπει εἷς νόμος, τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ ρωμουνικοῦ Συντάγματος;» Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ἀνατρέπει τοὺς συλλογισμοὺς τῶν ἐφημερίδων „Constituţionalul" καὶ „Timpul" ἡ ἀντιπολιτευομένη „Voinţa Naţionala":

«Τὸ ὄργανον τῶν ζουνιμιστῶν οὐδέποτε προσήγγισε εἰς τὴν ὑπόθεσιν Βεδμάρ· ἠρκέσθη κράζον· «Ὁ κ. Κὰρπ δὲν εἶναι τίμιος; Ὁ κ. Γερμάνης δὲν εἶναι τίμιος; τοῦτο μόνον· σωρείαν ὕβρεων ἐξετόξευσε καθ' ἡμῶν καὶ οὐδὲν πλέον.

Τὸ ὄργανον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἅπαξ μόνον ἀπεπειράθη νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ ζήτημα Βεδμὰρ καὶ ἔστη ἐν τοῖς διαφόροις συστήμασιν, ἅτινα δυνατὸν νὰ ἐγερθῶσι σχετικῶς πρὸς τὸ 7 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος· Καὶ ἂν ὁ Timpul ἠρκέσθη τόσου μόνον, τὸ πρᾶγμα εὐκόλως ἐννοεῖται. Ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰδιοτροπίαν τοῦ κ. Κὰρπ καὶ τὴν ἀπληστίαν τῶν προσωπικῶν καὶ πολιτικῶν ἑταίρων αὐτοῦ. Οὐχὶ ἄρα ἐκ κακῆς θελήσεως ἀλλ' ἐξ ἀδυναμίας. Ἐν τῇ ὑποθέσει Βεδμὰρ ὁ κ. Κὰρπ παρήκουσε τὴν ἐμβριθῆ καὶ νομικὴν γνωμοδότησιν τῶν δικηγόρων τοῦ κράτους· παρητήθη τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δικαίου κερδηθέντων ὑπὸ τοῦ κράτους δικαιωμάτων, διέκοψε τὴν πορείαν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀντεκατέστησεν αὐτὸς ταύτην. Ἰδοὺ γεγονότα θετικὰ ἅπερ ὁ Timpul δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ· ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀδυναμία ἐν ᾗ εὑρίσκετο ἵνα συζητήσῃ ἐμβριθῶς τὸ σοβαρὸν ζήτημα Βέδμαρ. Ἀλλ' ἅπαξ τοὐλάχιστον ἐξηρεύνησε τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ δακτύλου καὶ κατεπείσθη ὅτι τὰ ὕδατα ἐν οἷς ἐβυθίσθη ὁ κ. Κὰρπ εἶναι βαθέα· ἔστη ἐν καιρῷ, ἀφεὶς τὴν λέμβον εἰς τὴν φορὰν τῶν κυμάτων, διότι οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ ἐπιβῇ αὐτῆς, ἐκ φόβου μὴ πνιγῇ.

Καὶ ἂν ὁ τόνος καὶ ὁ τρόπος τοῦ συζητεῖν τὴν ὑπόθεσιν Βέδμαρ ἀπεχώρισε τὸ καθαρῶς συντηρητικὸν ὄργανον ἀπὸ τοῦ ζουνιμιστικοῦ, ὁ τόνος καὶ ὁ τρόπος τοῦ συζητεῖν τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα ἀπεμάκρυνεν αὐτὸ πολλῷ περισσόαερον τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ.

Τὸ ζουνιμιστικὸν ὄργανον, ἐνώπιον τῆς διπλωματικῆς ρήξεως ἣν προὐκάλεσαν ἡ κληρονομία Ζάππα καὶ ἡ ἰδιοτροπία τοῦ κ. Κὰρπ ἐν τῇ διαφόρῳ διεξαγωγῇ τῶν δύο τούτων ὁμοίων πρὸς ἄλληλα ζητημάτων, ἀπήντησεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅ,τι ἀπήντησε καὶ πρὸς ἡμᾶς. Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ἐξύβρισε τὸ ἑλληνικὸν κράτος καὶ τὸν λαόν, φρονοῦν ὅτι οὕτω δύναται νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ρωμουνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ τί λέγομεν; ἀπὸ τῶν ὕβρεων κατῆλθεν εἰς ρυπαρότητας[1]). Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι καὶ διὰ κυρτῶν γραμμάτων προσεκάλεσε τοὺς ἕλληνας νὰ φάγωσι λουκούμια. Αἱ ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς ταύτης λεπτότητος ἐξηγήσεις παρέσυραν αὐτὸ μέχρις αὐτῆς τῆς λέξεως, τῆς ἑρμηνευομένης διὰ δύο Κ. . . . . Τοιοῦτος ὁ ζουνιμιστικὸς τρόπος τοῦ συζητεῖν τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα καὶ τὴν διπλωματικὴν ἔριδα Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας . . .»

Ἀναξιοπρεπὲς καὶ ἐπαίσχυντον ὅτι ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως χρᾶται τοιαύτῃ γλώσσῃ· Ἀναξιοπρεπὲς καὶ ἐπαίσχυντον δι' ἡμᾶς τοὺς ρωμούνους, διὰ τὴν χώραν, διὰ τὸν Μονάρχην ἡμῶν.[2])

Εἰς ἀντάλλαγμα τούτων, τὸ ὄργανον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ χρᾶται ποιᾷ τινι εὐσχημοσύνῃ ἐν παρομοίαις σοβαραῖς περιπτώσεσιν, ἀποπειρώμενον ἔν τε τῇ ὑποθέσει Ζάππα καὶ τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ νὰ ὑπεκφύγῃ τὸ πρόβλημα, ὡς ἄνθρωπος αἰσθανόμενος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ τὸ ἔδαφος ὀλισθαῖνον...

Στῶμεν ἐν ταῖς βλέψεσι τοῦ ὀργάνου τοῦ κ. Λαχωβάρη. Ὁ Timpul ἐν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ἄρθρῳ τοῦ Σαββάτου ἰσχυρίζεται ὅτι τίθησι τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ἰῶτα, (τοὐτέστι ἀκριβολογεῖ περὶ τοῦ ζητήματος). Ἴδωμεν!

Ἐξ ἀρχῆς ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ Timpul κυμαίνονται καὶ σείονται ὡς ἐπὶ ἄμμου ἢ ἐν τῷ ἀέρι. Χεὶρ τρέμουσα ἀποπειρᾶται νὰ θέσῃ τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ἰῶτα. ἀλλὰ τίθησιν αὐτὸν ὁτὲ μὲν πλησίον ὁτὲ δὲ κάτωθι τοῦ ἰῶτα. Ἅπασα ἡ αἰτιολογία τοῦ Timpul περιορίζεται ἐν τῇ ἑξῆς διαβεβαιώσει· Ἐν τοῖς ζητήμασι Βέδμαρ καὶ Ζάππα οὐδὲν ὑπάρχει τὸ κοινὸν καὶ ὅτι ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα δὲν ἐφαρμόζεται τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος· εἶναι ἀπροσκάλεστος μουσαφίρης. (musafir nepoftit). Ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα;

Ἴδωμεν! Ἐσμὲν περὶ τούτου πεπεισμένοι ὡς πᾶς ὅστις βλέπει τὰ πράγματα ὡς ἡμεῖς καὶ οὐχὶ ὡς τὸ ὄργανον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Τί τὸ κοινὸν καὶ ὅμοιον ἐν ταῖς ὑποθέσεσι Βέδμαρ καὶ Ζάππα;

Ἡ κληρονομία Βέδμαρ περιέχει ἀγροτικὰ ἀκίνητα ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἡ κληρονομία Ζάππα περιέχει ἀγροτικὰ ἀκίνητα ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἐν τῇ κληρονομίᾳ Βέδμαρ προσέρχονται οἱ ἀνήλικοι Λεμοτὲ, ἰσχυριζόμενοι ὅτι εἶναι κληρονόμοι διὰ διαθήκης τῆς μαρκησίας Βέδμαρ.

Ἐν τῇ κληρονομίᾳ Ζάππα προσέρχεται τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐν ὀνόματι τοῦ ἱδρύματος Ὀλυμπίων, κληρονόμου ἐκ διαθήκης τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ πλεῖστοι ἄλλοι φυσικοὶ κληρονόμοι τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός.

Ἐν τῇ κληρονομίᾳ ἄρα τῆς Βέδμαρ ξένοι τινες ἀπαιτοῦσι τὴν κληρονομίαν ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἐν Ρωμουνίᾳ.

Ἐν τῇ κληρονομίᾳ ἄρα τοῦ Ζάππα ξένοι τινὲς, ἄτομα ἢ ἠθικὰ πρόσωπα, ἀπαιτοῦσι τὴν κληρονομίαν ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἐν Ρωμουνίᾳ.

Καὶ μέχρι μὲν τοῦ σημείου τούτου καταφαίνεται ἡ ἐντελὴς ὁμοιότης, ἣν οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ.

Τίνι τρόπῳ τὸ ρωμουνικὸν κράτος παρενέβη εἰς τὴν κληρονομίαν Βέδμαρ; Δυνάμει τίνος τίτλου, τίνος δικαίου;

Δυνάμει τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἀποκλείει τοὺς ξένους τοῦ δικαιώματος τοῦ κληρονομεῖν ἀγροτικὰ ἀκίνητα ἐν Ρωμουνίᾳ.

Συνῳδὰ τῷ 7ῳ ἄρθρῳ τὸ δικαστήριον τῆς Σουτσάβας ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τῶν κληρονόμων Λεμοτὲ περὶ κατοχῆς τῶν γαιῶν Βάϊας, Ταμπέστι καὶ Χοροδνιτσένι. Φυσικῷ δὲ τῷ λόγῳ, ὡς ἄμεσος συνέπεια τοῦ 7ου ἄρθρου, ἐπῆλθεν ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους κατοχὴ τῶν γαιῶν τούτων.

Συνῳδὰ τῷ 7ῳ ἄρθρῳ τοῦ Συντάγτος τὸ Ἐφετεῖον Ἰασίου ἀπέρριψε τὴν ἔφεσιν τῶν κληρονόμων Λεμοτὲ, καθιεροῦν τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Δίκη Ζάππα. Ἐπὶ τίνος βάσεως ἐρειδόμενον καὶ ἐν τίνι δικαίῳ τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἀνεμίχθη ἐν τῇ δίκῃ Ζάππα; Ἀναντιρρήτως ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐφαρμόζεται τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος.

Ἂν μὴ ἔχῃ οὕτω τὸ πρᾶγμα, τότε τί ζητεῖ ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ τὸ κράτος; Διατί παρεμβαίνει καὶ κατὰ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κατὰ τῶν φυσικῶν κληρονόμων;

Καὶ ἂν ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ὑπῆρχε τὸ ἵδρυμα Ὀλύμπια μόνον, ἠδυνάμεθα νὰ ἰσχυριζόμεθα ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγμτατος, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷ διεθνεῖ δημοσίῳ δικαίῳ παραδεδεγμένης ἀρχῆς, καθ' ἣν ἓν κράτος δὲν δύναται ἔχειν κτήσεις ἐν ἄλλῳ κράτει, ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας ὁριζομένων.

Ἀλλ' ἐν τῇ δίκῃ Ζάππα δὲν προσέρχονται μόνον τὰ Ὀλύμπια, ἀλλὰ καὶ φυσικοὶ κληρονόμοι, ὧν ἔναντι τὸ κράτος δὲν δύναται νὰ δράσῃ ἢ ἐρειδόμενον ἐπὶ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος καὶ μόνον.

Δὲν ὑπάρχει ἄλλο συμπέρασμα. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖται. Ἡ πρὸς ἄλληλα ὁμοιότης τῶν δικῶν Βέδμαρ καὶ Ζάππα ἐπάγεται ὀλεθρίως καὶ τὴν ἐν ἀμφοτέροις ταὐτότητα τοῦ δικαίου. Ὁ τολμῶν νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι οὐδὲν τὸ κοινὸν ἐν ταῖς ὑποθέσεσι Βέδμαρ καὶ Ζάππα, εὐαρεστηθήτω νὰ συζητήσῃ τὰ γεγονότα καὶ τὰ αἰτιολογήματα ἡμῶν· ἄλλως μένει ἐν τῷ κύκλῳ τῶν παιδαριωδῶν καὶ σαθρῶν διαβεβαιώσεων.

Αἱ ὑποθέσεις Βέδμαρ καὶ Ζάππα εἶναι ἐντελῶς ὅμοιαι. Ἐμμένομεν τῇ πεποιθήσει ἡμῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ὁ κ. Κὰρπ, διὰ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας ἣν διέπραξεν ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ.

1ον). Ἐστέρησε τὸ κράτος τεσσάρων καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων φρ.

2ον). Ἐπήνεγκε τὴν λύσιν τῆς δίκης Ζάππα, πρὸς ὄφελος τῶν φυσικῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα.

3ον). Προὐκάλεσε ρῆξιν μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τοῦ ρωμουνικοῦ, παρεχόμενος εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἰσχυρὸν λόγον ἵνα φρονῇ ὅτι ἐν Ρωμουνίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ἰδιοτροπία καὶ ἡ ἀρέσκεια τῶν βασιλικῶν ὑπουργῶν καὶ οὐχὶ οἱ νόμοι καὶ τὸ Σύνταγμα».

[1]) Εὐχαριστοῦμεν τῇ Voinţa Naţionala, ὅτι αὐτὴ ἀνθ' ἡμῶν δίδωσι τὸν κατάλληλον τίτλον εἰς τὰ ἐν τῷ Constituţionalul δύο ἀνούσια καὶ χυδαῖα κατὰ τῶν ἑλλήνων ἄρθρα τοῦ Ζεφλεμάκη.

[2]) Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα τῇ συνηγόρῳ ἡμῶν. Βεβαίως αἱ μέχρι τῶν ὤτων τῆς ἀπωτάτης Εὐρώπης ἐπ' ἐσχάτων φθάσασαι ρωμουνικαὶ κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ὕβρεις οὐδομῶς τιμῶσι τὸν ἐπὶ πολιτισμῷ σεμνυνόμενον τύπον τῆς χώρας ταύτης.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ λονδινείου «Χρόνου» τηλεγραφεῖ εἰς τὸ φύλλον αὐτοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8)20 τρέχοντος τὰ ἑπόμενα·

«Ἕλλην φίλος μου, φίλος δὲ καὶ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ πρώτιστα πάντων ἀληθὴς πατριώτης καὶ gentleman, ὅστις δὲ ἐκ τῶν σχέσεων αὐτοῦ εἶναι εἰς θέσιν καλὰς νὰ ἔχῃ πληροφορίας, ἐποιήσατό μοι τὴν ἑξῆς ἀνακοίνωσιν·

„Ἄνεμος δυσπιστίας πνέει κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐναντίον τῶν δανείων πάντων τῶν κρατῶν, ὧν τὰ οἰκονομικὰ δὲν ἀνάγονται εἰς τὴν πρώτην τάξιν, ἀλλ' ὁ γενικὸς οὗτος φόβος ὑπερέβη τὰ ἐσκαμμένα, τὰ δὲ δάνεια κρίνονται ἄνευ πραγματικῆς ἐξετάσεως τῆς θέσεως τῶν ἐκδιδόντων ταῦτα κρατῶν. Οὕτω τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος παρεστάθησαν ἐσχάτως ὡς ἐν ἀπελπιστικῇ εὑρισκόμενα καταστάσει, τοσαύτη δὲ ἐπῆλθεν ὑποτίμησις, ὅση καὶ ἐν ταῖς κρισιμωτάταις περιστάσεσι τῶν ἐν Ἀνατολῇ περιπλοκῶν.

„Ἤδη ὡς πρὸς τὴν ὑποδεικνυομένην δυσχέρειαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐξευρέσει 28 ἢ 29 ἑκατομμυρίων εἰς χρυσὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων τῶν δανείων συνεπείᾳ τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, ὁ χρυσὸς τιμᾶται 140 περίπου, οὕτως ὥστε θὰ ἐπήρχετο αὔξησις 11 ἢ 12 ἑκατ. τοῦθ' ὅπερ θὰ παρέλυε καὶ τὸν ἱκανοποιητικώτερον προϋπολογισμόν. Ἐρωτώμεθα ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῶσι τὰ τοκομερίδια ἐν συνόλῳ ἢ ἐὰν πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἀναβολή. Ἡ κυβέρνησις, παρατηροῦσα ὅτι τὰ χρηματιστήρια τῆς δυτικῆς Εὐρώπης δὲν εἶναι ἡμῖν εὐνοϊκὰ καὶ ὅτι ὀφείλομεν νὰ διακανονίσωμεν μόνοι τὰ χρηματικὰ ἡμῶν ζητήματα, ἀπεφάσισε τὴν ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἤδη τὸ σύνθημα πολιτευτῶν ἅμα καὶ δημοσιογράφων. Ὁ κ. Τρικούπης, ἐκτὸς τῶν γενομένων ἤδη ὑπ' αὐτοῦ περικοπῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνόδου αὐτοῦ, θὰ προτείνῃ καὶ εὐρείας ἔτι οἰκονομίας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1893. Ὁ στρατιωτικὸς προϋπολογισμὸς, ὅστις τῷ 1890 ἀνήρχετο εἰς 17 ἢ 18 ἑκατομ. ἐλαττωθήσεται εἰς 13 ἑκατομμ. διὰ περιορισμοῦ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, ὅστις ὡρίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον, καὶ δι' ἄλλων μέτρων. Αἱ ναυτικαὶ δαπάναι, αἵτινες πρό τινων ἐτῶν δὲν ὑπερέβαινον τὰ 2 1)2 ἢ 3 ἑκατ. ἥτις ὅμως ἀνῆλθεν εἰς 6 1)2 ἢ 7, περιορισθήσεται μόνον εἰς 1 1)2 (;). Τὰ δημόσια ἔργα, ἅπερ ἐσχάτως ἐπεδιώκοντο μετὰ μεγάλης δραστηριότητος καὶ ἅπερ εἰσιν ἐν μέρει ὑπαίτια τῆς ὑφισταμένης δυσχερείας, ἐλαττωθήσονται κατὰ 2 1)2 ἑκατομ., ἐνῷ καὶ ἄλλοι κλάδοι δαπανῶν περιορισθήσονται ἐπίσης, ὥστε ὁ νέος προϋπολογισμὸς θὰ ἔχῃ νέον ὅλως χαρακτῆρα.

„Διὰ λόγους ὧν ἡ ἀνάπτυξις μακροτάτη θ' ἀπέβαινεν, ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς προϋπολογισμοῖς ὑπερβολικῶς πάντοτε ἐσημειοῦντο τὰ ἔσοδα, οὕτως ὥστε συχνάκις ὑπῆρχεν ἔλλειμμα 6—9 ο)ο. Ἤδη ὁ κ. Τρικούπης ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ὡς βάσιν τὰ πραγματικὰ ἔσοδα τοῦ 1890, ἤτοι 90 ἑκατομμ. ἀντὶ τῶν 96. Εἶτα ἐλλαττοῖ τὰς δαπάνας εἰς 82 ἢ 84 ἑκατομ.., εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρέχῃ πλεόνασμα 6 ἢ 7 ἑκατομμ. δι' ἀπροβλέπτους δαπάνας· Πρὸς τούτοις ἐν ταῖς δυσὶ τελευταίαις συνόδοις τέλη τινὰ, οἷα τὰ ἐπὶ τοῦ πετρελαίου τῶν ἀροτήρων βοῶν, χαρτοσήμων κλπ. ηὐξήθησαν, ὥστε πλέον ἢ πιθανὸν φαίνεται ὅτι τὰ ἔσοδα θὰ ὑπερβῶσι τὰ τοῦ 1890. Ἀληθὲς ὅτι οἱ διὰ τὸ 1893 ὑπολογισμοὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χαρτονομίσματος, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ διαφορὰ τοῦ χρυσοῦ, ὅστις ἀπαιτεῖται πρὸς πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἐλπίζει νὰ καλύψῃ τὴν διαφορὰν ταύτην εἴτε δι' ἐξωτερικοῦ δανείου ἢ προσωρινῆς προκαταβολῆς, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀπαλλάξῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1893 τοῦ ἐκτάκτου τούτου βάρους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ τοῦ χρυσοῦ διαφορὰ, ἥτις ἀνῆλθεν εἰς 40 ο)ο κυρίως ἐκ φόβου μήπως ἡ κυβέρνησις προμηθευθῇ χρυσὸν ἔσωθεν, ἀποστεροῦσα οὕτως αὐτοῦ τὸ ἐμπόριον,

θὰ ἐλαττωθῇ εἰς λογικὰ ὅρια, ὡς συμβαίνει παρ' ἄλλοις κράτεσι τὰ οἰκονομικὰ τῶν ὁποίων δὲν ἐπηρεάζονται ὑπὸ τῆς διαφορᾶς ταύτης. Τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1893 ἐμπράκτως ἀποδεικνυομένου ὡς πραγματικοῦ, τῶν δὲ ἐσόδων τακτικῶς εἰσπραττομένων, ἡ τοῦ χρυσοῦ διαφορὰ ἐλαττωθήσεται καὶ ἡ οἰκονομικὴ πίστις ἀναζωπυρηθήσεται, οὕτως ὥστε τὸ ἑπόμενον ἔτος ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς τόσον βαρεῖαν ἔκτακτον δαπάνην ἐν τῇ τῶν τοκομεριδίων πληρωμῇ, διότι ἡ δαπάνη αὕτη καλυφθήσεται ὑπὸ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων, ἥτις διαρκῶς προάγεται».

Ὁ ἀνταποκριτὴς προστίθησιν·

«Βέβαιον φαίνεται ὅτι ἡ Γαλλία θὰ πέμψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα οἰκονομολόγον πρὸς ἐξέτασιν τῆς αὐτόθι καταστάσεως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἄγγλου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γενικῶς φρονεῖται ὅτι πρὸς ἀποσόβησιν πάσης δυσχερείας καλὸν θὰ ἦτο καὶ διὰ τὰ ἄλλα κράτη νὰ ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας».

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Μία τῶν συγκινητικωτάτων τελετῶν ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τῶν βασιλέων τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀναμφιβόλως καὶ οἱ γάμοι τεσσάρων ἀπόρων κορασίδων, ἃς προικίζει ὁ δῆμος Ἀθηναίων. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ δήμου εἶχον ὁρισθῇ τέσσαρες χιλιάδες δραχμῶν, δι' ὧν θὰ ἐπροικίζοντο κατ' ἔτος τέσσαρες πτωχαὶ καὶ ἔντιμοι κόραι τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ ἐφημέριοι τῶν κατὰ συνοικίας ἐκκλησιῶν ὑπέβαλον τὰ ὀνόματα διαφόρων κορασίδων, μεταξὺ δ' αὐτῶν ἐξελέχθησαν αἱ ἄριστοι καὶ διὰ κλήρου τέσσαρες θὰ προικισθῶσιν ὑπὸ τοῦ δήμου, λαμβανούσης ἑκάστης ἀνὰ χιλίας δραχμάς. Ἡ τελετὴ τῆς στέψεως ἐγένετο τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἑορτῶν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ καὶ περὶ ὥραν 1 μ. μ. εὐλογοῦντος τὸ ἓν ζεῦγος τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τὰ δ' ἄλλα τριῶν συνοδικῶν. Τοὺς γαμηλίους στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ δήμαρχος κ. Μελᾶς εἰς τὸ ἓν ζεῦγος ἰδιοχείρως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δι' ἀντιπροσώπων. Οὕτω τέσσαρες ἄποροι κόραι εὐτυχοῦσι νὰ τελέσωσι τοὺς γάμους αὐτῶν πανδήμως καθ' ἣν ἡμέραν εἰκοσιπενταετία ὅλη συμπληροῦται ἀπὸ τοῦ χαρμοσυνωτέρου γεγονότος διὰ τὸν ἑλληνισμόν.

Κατ' ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας ὁ ὑπὸ τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως προσκληθεὶς ἄγγλος οἰκονομολόγος κ. Λόου, ὁ μέλλων νὰ συντάξῃ ἔκθεσιν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς διαφώτισιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου, ἀφικόμενος εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν, ἐπεσκέψατο τὸν κ. Τρικούπην, παρ' ᾧ ἐπὶ δίωρον διέμεινε, συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἕλληνος πρωθυπουργοῦ.

Καὶ ὁ τεθλιμμένος σύζυγος τῆς πολυδακρύτου βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας, ὁ μέγας δοὺξ Παῦλος, ἔπεμψεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονικὸν δῶρον μετ' αὐτογράφου ἐπιστολῆς συγχαρητηρίου ἣν ἐπέδωκεν ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς τῆς Ρωσσίας κ. Ὀνού. Πόσων ὅμως λυπηρῶν ἀναμνήσεων πρόξενος δι' ἀμφότερα τὰ μέρη ἐγένετο ἡ ἀποστολὴ αὐτή!

Ἡ ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον διαμένουσα ἐν Ἀθήναις γαλλὶς ποιήτρια κ. Ida Buttet Sosset ἔγραψεν ὡραῖον ποίημα ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τῶν βασιλέων ἑλλήνων, ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἔν τινι γαλλικῷ περιοδικῷ. Τὸ ποίημα τοῦτο, μετὰ πολλοῦ αἰσθήματος γεγραμμένον, δὲν εἶναι τὸ πρῶτον, ὅπερ ἐνέπνευσαν εἰς τὴν ποιήτριαν αἱ χαραὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶς ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλέως ἐγένοντο καὶ προβιβασμοὶ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ· Συνεπληρώθησαν δύο θέσεις ὑποπλοιάρχων, προαγομένων τῶν ἀνθυποπλοιάρχων κ. κ. Θεοδωράκη καὶ Κανελλοπούλου καὶ πέντε σημαιοφόροι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυποπλοιάρχου πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων.

ΓΑΜΟΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΟΛΓΑΣ

Ἡ συνάδελφος «Ἀκρόπολις», πρὸς μείζονα καὶ λαμπρότερον πανηγυρισμὸν τῶν ἀργυρῶν γάμων τῶν Α.Α. Μ.Μ., τῶν παμφιλτάτων τοῦ πανελληνίου βασιλέων, ἀνοίγει τὴν ἱστορίαν καὶ ἐκτυλίσσει γλαφυροτάτην καὶ λεπτομερεστάτην ἀφήγησιν τῶν πρὸ τετάρτου αἰῶνος ἐν Πετρουπόλει τελεσθέντων εὐφροσύνων γάμων, οἷς ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει θεοείκελον τὴν ψυχὴν καὶ τὴν μορφὴν ἄνασσαν καὶ βασιλόπαιδας μεστοὺς ἀγλαῶν καὶ μεγάλων ἐλπίδων. Φρονοῦμεν ὅτι οὐκ ὀλίγον τέρπομεν τοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν μὴ ἀναγνόντας τὴν „Ἀκρόπολιν", δημοσιεύοντες περίληψιν τῆς ῥηθείσης περιγραφῆς ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

Τῇ πρωΐᾳ τῆς 15-ης Ὀκτωβρίου πέντε κανονιοβολισμοὶ ἀνήγγειλαν ἐν Πετρουπόλει τὸν πανηγυρισμὸν τοῦ μεγάλου γεγονότος. Τῇ 8-ῃ ἀκριβῶς ὥρᾳ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, προηγουμένου τοῦ ἀρχιτελετάρχου πρίγκηπος Λίβεν καὶ ἑπομένης τῆς συνοδείας, ἐπορεύθη εἰς τὰ δώματα τοῦ αὐτοκράτορος, ἔνθα ἀνέμενεν ὁλόκληρος ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια καὶ ἡ μελλόνυμφος. Ἐκεῖθεν δὲ ἅπαντες ὁμοῦ διηυθύνθησαν πρὸς τὸ ἐν τοῖς ἀνακτόροις αὐτοκρατορικὸν παρεκκλήσιον. Οἱ προσκεκλημένοι ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν ἀξιωμάτων αὐτῶν ἐπλήρουν τὴν ἀπέραντον σειρὰν τῶν μεγαλοπρεπῶν αἰθουσῶν, δι' ὧν ἐπορεύετο τὸ βασιλικὸν ζεῦγος. Ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα θαλαμηπόλοι, ὁλόχρυσον φέροντες στολήν, καὶ εὐπατρίδαι πολλοὶ προεπορεύοντο. Ἠκολούθουν κατόπιν οἱ αὐλάρχαι, κρατοῦντες μεγάλας ῥάβδους χρυσᾶς. Καὶ μετ' αὐτοὺς ἤρχετο ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια, ἄλλης πάλιν περιχρύσου ἀκολουθίας ἑπομένης.

Τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας προηγεῖτο ὁ βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ λευκὴν ἐσθῆτα φερούσης. Ἐξ ὁλοσηρικοῦ ἡ ἐσθὴς αὕτη ἐποικίλετο θαυμασίως διὰ μεταξίνων κεντημάτων καὶ κατέληγεν εἰς οὐρὰν τόσῳ μακράν, ὥστε μόνον εἰς τὰς ἀχανεῖς αἰθούσας τῶν Τσάρων ἠδύνατο νὰ περιστραφῇ ἐλευθέρως. Ἀκτινοβολοῦντες ἀδάμαντες καὶ ἄλλοι πολύτιμοι λίθοι, σάπφειροι καὶ σμάραγδοι διέστιζον πλουσίως τὸ γαμήλιον ἔνδυμα, ἀπὸ δὲ τοῦ στήθους τῆς νύμφης βαρύτατον κόσμημα ἐξ ἀδαμάντων διῆκε μέχρι τῆς ὀσφύος. Καὶ ἑκατέρωθεν ἄνθη πορτοκαλλέας περιετυλίσσοντο, ἐνῷ περιδέραιον ἐκ διπλῆς σειρᾶς ἀδαμάντων μεγάλων ἀπήστραπτεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Τὰ ἐνώτια ἦσαν ἐπίσης ἐξ ἀδαμάντων βαρυτίμων. Τὴν κεφαλὴν τῆς βασιλίσσης ἔστεφε στέμμα ἐκ λαμπρῶν λίθων καὶ ἐπὶ τοῦ στέμματος ἀνηρτᾶτο λευκὸς πέπλος. Ἀνὰ χεῖρας ἐκράτει εὐώδη ἐξ ἀνθέων πορτοκαλλέας ἀνθοδέσμην, οἱ δὲ βραχίονες ἐκοσμοῦντο διὰ ψελλίων ἀμιμήτου τέχνης.

Τὸ εὐλύγιστον παράστημα τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ ἡ θαλερὰ νεότης ἐκίνουν εἰς θαυμασμόν. Χάριν ἀβρότητος πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἔφερε στολὴν ῥώσσου στρατηγοῦ. Τὸ περιδέραιον καὶ ἡ ταινία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐκόσμουν τὰ στήθη αὐτοῦ.

Τὸ βασιλικὸν ζεῦγος εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν παρακολουθούμενον ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων προσώπων τῆς αὐλῆς. Ἡ ἱεροτελεστία τοῦ γάμου ἤρξατο πάραυτα. Ἡ καρδία τῶν παρευρισκομένων κατὰ τὴν τελετὴν ἑλλήνων ἐσκίρτησεν ὑπὸ ἀνεκφράστου χαρᾶς, ὅταν, ἐν μέσῳ τῶν ῥωσσικῶν φθόγγων, οὓς εἰς μάτην προσεπάθουν νὰ μαντεύσωσι, ἤκουσαν εἰς καθαρωτάτην ἑλληνικὴν φωνὴν τό: „Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ φιλόχριστος Βασιλεὺς Γεώργιος..."

Τὰ στέφανα ἐν Ρωσσίᾳ δὲν τίθενται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν νυμφευομένων. Οἱ παράνυμφοι κρατοῦσιν αὐτὰ ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτῶν. Ὁ διάδοχος τῆς Δανίας, πρωτότοκος ἀδελφὸς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἐκράτει τὸν στέφανον τῆς Α. Μεγαλειότητος, ἐνῷ ὁ ἀδελφὸς τῆς βασιλίσσης ὁ γνωστότατος τότε ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸ ὄνομα Νικολάκης ἐκράτει τὸν στέφανον τῆς σεπτῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς. Μετ' ὀλίγον ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν δύο ἑτέρων παρανύμφων, τῶν μεγάλων δουκῶν Ἀλεξίου καὶ Βλαδιμήρου, υἱῶν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Τὰ στέφανα ἀπετελοῦντο ἐκ δύο χρυσῶν στεμμάτων.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἱεροτελεστίας ὁ Αὐτοκράτωρ περιεπτύξατο τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ ἠσπάσατο τὴν βασίλισσαν Ὄλγαν, ἥτις εὐθὺς ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων αὐτῆς. Μετὰ τὸν γάμον ἐψάλη δοξολογία ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ εἶτα οἱ νεόνυμφοι μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν Ἀλεξάνδρου ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ἔνθα ἱερεὺς διαμαρτυρόμενος ἐτέλεσε τὸ μυστήριον κατὰ τὸ Λουθηρανικὸν δόγμα.

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ θρόνου ἐπηκολούθησε χορός. Μετὰ τῆς βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων ἐχόρευσε κατὰ πρῶτον ὁ Αὐτοκράτωρ, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ διάδοχος τῆς Ρωσσίας καὶ τελευταῖον ὁ πατὴρ αὐτῆς. Οὕτω δὲ ἔληξεν ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν γάμων, παρατεθέντος ἐν τοῖς δώμασι τοῦ Βασιλέως μεγαλοπρεποῦς γεύματος, ἐν ᾧ παρεκάθησαν μόνον τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.

Τῇ ἑπομένῃ τῶν γάμων 16 Ὀκτωβρίου ἐψάλη δοξολογία ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Πετρουπόλεως.

Τῇ τρίτῃ 17 Ὀκτωβρίου ἐτελέσθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὸ χειροφίλημα. Πρὸ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος ἐνεφανίσθησαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἵνα ὑποβάλωσι τὰ ἑαυτῶν συγχαρητήρια. Τὴν μεσημβρίαν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν παραχωρηθέντων εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον ἀνακτόρων ἵσταντο κατὰ σειρὰν ἐν μεγάλῃ στολῇ οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν ἀκολουθίαν τῆς Α. Μεγαλειότητος. Εἵποντο ἐκ δεξιῶν οἱ πρέσβεις τῶν δυνάμεων εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ὡς ἀρχαιότερον τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰσπανίας. Ὄπισθεν ἑκάστου πρέσβεως ἦσαν καὶ οἱ οἰκεῖοι γραμματεῖς. Ἐξ ἀριστερῶν ἵσταντο αἱ σύζυγοι τῶν πρέσβεων καὶ τῶν γραμματέων. Αἴφνης αἱ θύραι τῆς παρακειμένης αἰθούσης ἀνεῴχθησαν καὶ εἰσῆλθον ἡ Βασίλισσα Ὄλγα καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, παρακολουθούμενοι ὑπὸ τῆς μεγάλης κυρίας τῆς τιμῆς κομίσσης Κουσελέφ.

Ἅμα προέβη τῆς θύρας ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἐχαιρέτισε τρὶς τοὺς ἀναμένοντας καὶ ἀμέσως πλησιάσασα πρὸς τὰς κυρίας ὡμίλησε πρὸς ἑκάστην αὐτῶν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν. Εἶτα δ' ἀπηύθυνε φιλόφρονας λόγους πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Βασιλέως. Πάντες ἀπέμειναν ἔκθαμβοι διὰ τὴν χάριν καὶ τὸ κάλλος τῆς Βασιλίσσης.

Ἤρξατο κατόπιν ἡ παρουσίασις τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Πρῶτοι παρῆλθον ὁ Μητροπολίτης καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἱερὰν σύνοδον τῆς Ρωσσίας ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἠσπάσαντο τὴν χεῖρα τῆς Βασιλίσσης. Μετ' αὐτοὺς παρέστησαν οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων σωμάτων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ὧν οἱ ἀρχηγοί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, ἠσπάζοντο τὴν χεῖρα τῆς ἀνάσσης. Ὁ πατὴρ τῆς βασιλίσσης μέγας δοὺξ Κωνσταντῖνος, ἀρχηγὸς πασῶν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ρωσσίας, προεπορεύετο τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ διελθὼν ὡς ἁπλοῦς ναύτης ἠσπάσατο τὴν χεῖρα τῆς σεπτῆς θυγατρός. Τοῦτο ἔπραξε καὶ ὁ διάδοχος τῆς Ρωσσίας προπορευόμενος τοῦ ἰδίου τάγματος.

Ὁ αὐτοκράτωρ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρελάσεως ταύτης ἵστατο ἔν τινι παραθύρῳ τῆς αἰθούσης δεξιόθεν τῶν βασιλέων κειμένῳ καὶ ἔχαιρε βλέπων τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν πάντων.

Μετὰ τὴν διάβασιν ὅλων τῶν σωμάτων ὤφειλε νὰ διέλθῃ καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρά. Τότε ὁ Αὐτοκράτωρ καταβὰς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου σώματος καὶ ὡς ἁπλοῦς ἀρχηγὸς παρῆλθε πρὸ τῆς σεπτῆς ἀνεψιᾶς. Ἀφ' οὗ δὲ ἠσπάσθη τὴν δεξιὰν αὐτῆς ἐνηγκαλίσθη εἶτα αὐτήν. Οἱ τὴν αὐλὴν τοῦ αὐτοκράτορος ἀπαρτίζοντες, πρῶτον αἱ μεγάλαι κυρίαι καὶ αἱ κυρίαι τῆς τιμῆς, κατατεταγμέναι ἐν διαφόροις τάγμασι, διακρινομένοις ἐκ τῶν ποικίλων χρωμάτων τῶν ἐσθήτων, ἀποστίλβουσαι ἐκ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου καὶ τῶν μεγάλων ἀδαμάντων, εἶτα δὲ οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Τσάρου κατάφορτοι ἐκ μεγαλοσταύρων καὶ παρασήμων, λαμπροὶ ἐν ταῖς ὁλοχρύσοις στολαῖς αὐτῶν. Οὕτως ἐπεραιώθη ἡ τελετὴ αὕτη διαρκέσασα τέσσαρας ὥρας.

* * *

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς τετάρτης ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ θεάτρῳ ἔκτακτος ἐδόθη παράστασις πρὸς τιμὴν τῶν νεονύμφων. Ἡ πλατεῖα τοῦ θεάτρου ἔγεμε στρατηγῶν, ναυάρχων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν. Αἱ χρυσοῦφαντοι στολαὶ καὶ αἱ λάμπουσαι χρυσαῖ ἐπωμίδες ὑπὸ τὴν ἀνταύγειαν ἀπλέτου φωτισμοῦ ἀπεθάμβουν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παρατηρητοῦ. Τὴν πρώτην σειρὰν τῶν θεωρείων κατεῖχεν ἡ ἀριστοκρατία καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θεάτρου ἀντικρὺ τῆς σκηνῆς ἔκειντο τὰ αὐτοκρατορικὰ θεωρεῖα, ὄπισθεν δ' αὐτῶν ἦσαν παμμέγισται πολυτελεῖς αἴθουσαι. Ἡ κλίμαξ ἡ ἄγουσα εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν θεωρεῖον καὶ ἡ πρώτη αἴθουσα εἶχον μεταβληθῇ εἰς ἐξαίσιον κῆπον ἐπιγείου παραδείσου. Τὰ ἐκλεκτότερα ἄνθη ἐπλήρουν γλυκείας εὐωδίας τὸν περικαλλῆ ἐκεῖνον χῶρον. Τὸ κυλικεῖον ἦτο ἐστρωμένον πεparaitέρῳ ἐν σπανίᾳ ἐκλεκτικότητι καὶ ἀφθονίᾳ.

Περὶ ὀγδόην ὥραν ἡ ὀρχήστρα ἀνέκρουσε τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον, ἀναγγέλλουσα τὴν ἄφιξιν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους. Ἡ ἐμφάνισις τῶν ὑψηλῶν νεονύμφων προεκάλεσεν ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας. Εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Τσάρος μετὰ τοῦ Διαδόχου, οἱ γονεῖς τῆς βασιλίσσης Ὄλγας καὶ οἱ λοιποὶ πρίγκηπες καὶ αἱ πριγκήπισσαι. Μετὰ τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον ἐψάλη ὁ ῥωσσικός, πάντες δ' ἐξητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις ἀνεγερθεὶς τρὶς ἐχαιρέτισε καὶ εὐχαρίστησε τὸ πλῆθος. Ἀμέσως ἤρξατο ἡ παράστασις καὶ κατὰ πρῶτον παρεστάθη ῥωσσικόν τι μελόδραμα „La vie pour le Czar" μεθ' ὃ ἐπηκολούθησεν ὡραιοτάτη ὄρχησις μυθικῆς πολυτελείας καὶ ὡραίων εἰκόνων.

* * *

Ἐπὶ τρεῖς νύκτας κατὰ σειρὰν ἐφωταγωγήθη ὁλόκληρος ἡ πόλις, ἰδίως τῇ ἑσπέρᾳ τῆς τετάρτης ἡ φωταψία ἦτο θαυμάσιος. Ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων εἰς τὸ θέατρον παρίστα μοναδικὸν θέαμα. Ἅπασαι αἱ οἰκίαι ἔφεραν πεφωταγωγημένα τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα Γ. καὶ Ο. Ἄπειρα πυροτεχνήματα καὶ πυρσοὶ Βεγγάλης ἐκάησαν κατὰ τὴν δίοδον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῶν βασιλέων.

Τὴν Κυριακὴν 22 Ὀκτωβρίου ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ ἑλληνικῷ ναῷ τῆς Πετρουπόλεως, ἐν ᾗ παρέστησαν οἱ βασιλεῖς ἡμῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατ' εἰδήσεις ληφθείσας ἐκ Πετρουπόλεως περὶ τοῦ ζητήματος τῶν Στενῶν, ὁ Τσάρος παρακινηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν Σόφιᾳ κεφαλικῶν ἐκτελέσεων ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην διακοίνωσιν, ἥτις ἐγένετο αἰτία πολλοῦ θορύβου, οὐχὶ τόσον ἕνεκα τοῦ περιεχομένου αὐτῆς, ὅσον διότι ἐκδηλοῖ νέαν στάσιν τῆς Ρωσσίας ἐν τῇ ἀνατολικῇ πολιτικῇ. Ἡ Ρωσσία μετὰ σκέψιν καὶ πάροδον ἐτῶν τινων, ὅπως καὶ διὰ τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων, ἔκρινε νῦν κατάλληλον τὴν περίστασιν νὰ προβῇ εἰς ἀπόπειραν ὅπως ἐπιτύχῃ μεταρρυθμίσεις τινὰς τῆς βερολινείου συνθήκης. Θεωρεῖ ἑαυτὴν ἐντελῶς ἀσφαλῆ ὡς πρὸς τὴν συνεργασίαν τῆς Γαλλίας, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον αἱ καθημεριναὶ ἐκδηλώσεις ἐν Γαλλίᾳ φαίνονται σαφῶς ὑποδεικνύουσαι ὅτι οὐδεμία γαλλικὴ κυβέρνησις θ' ἀντιστῇ εἰς τὴν λαϊκὴν πίεσιν, ἐὰν ἡ Ρωσσία καλέσῃ εἰς βοήθειαν. Ἐν τούτοις δὲν πρόκειται περὶ σχεδίου πολεμικοῦ, ἀλλὰ περὶ ἁπλῆς μεταβολῆς τῆς στάσεως τῆς Ρωσσίας, ἥτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία γεγονότων, δι' ὧν ἐλπίζει ἡ Ρωσσία νὰ ἐπιτύχῃ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς βερολινείου συνθήκης. Οὐδὲν ἄπορον ἤδη ἐὰν αἱ λοιπαὶ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις παρακινοῦσι τὴν Πύλην νὰ ἀπαντήσῃ οὕτως ὥστε νὰ μειώσῃ τὴν σπουδαιότητα τῆς διακοινώσεως, καὶ νὰ προλάβῃ τὰς σκοπουμένας συνεπείας.

Ἀπὸ δύο περίπου ἐτῶν, χάριν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων καὶ συμφερόντων τῆς Οὑγγαρίας πρὸς τὰ βαλκανικὰ ἔθνη, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου Γαβριὴλ Βαρὸς, εἰσήχθη ἐν τῇ ἐν Πέστῃ ἐμπορικῇ Ἀκαδημίᾳ ἡ διδασκαλία τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν τῆς τουρκικῆς, ῥωμουνικῆς, σερβικῆς καὶ ἑλληνικῆς, ἧς καθηγητὴς διωρίσθη, βασιλικῷ διατάγματι, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ὁμογενὴς Ρῶσος Ρουσόπουλος, πρώην διδάσκαλος εἰς τὰ ἑλληνικὰ τῆς αὐτοκρατείρας Ἐλισάβετ. Κατ' αὐτὰς δὲ ὁ εἰς τὸ Πανελλήνιον προσφιλὴς σοφὸς οὖγγρος καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Τέλφυς ἐξ εἰλικρινοῦς φιλελληνισμοῦ ὁρμώμενος, κατέθετο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου δύο χιλιάδας φλωρινίων αὐστριακῶν, ὅπως διὰ παντὸς ὁ ἐτήσιος αὐτῶν τόκος προσφέρηται ὡς διαγώνισμα ὑποτροφίας εἰς τὸν ἀριστεύοντα οὖγγρον μαθητὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ ἐμπορικῇ Ἀκαδημίᾳ.

Η ΡΗΞΙΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ὁ ἡμιεπίσημος Timpul ἀποκαλεῖ σήμερον τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος προκληθεῖσαν ῥῆξιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων ἐσφαλμένην πολιτικήν. Καὶ τοιοῦτον τίτλον φέρει ἄρθρον τοῦ ῥηθέντος φύλλου ἔχον ὡς ἑξῆς·

„Τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν ἡμῖν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν διεκοίνωσεν εἰς τὰς δυνάμεις τὰ αἴτια ἅπερ ἐξηνάγκασαν αὐτὴν νὰ διακόψῃ τὰς πρὸς τὸ ῥωμουνικὸν κράτος διπλωματικὰς καὶ προξενικὰς σχέσεις. Σκοπὸς τοῦ διαβήματος τούτου εἶναι ἡ παρέμβασις τῶν δυνάμεων εἰς τὴν διάστασιν ἥτις ἐπήνεγκε τὴν ῥῆξιν τῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν. Ἐνώπιον τοιαύτης διπλωματικῆς πράξεως, ἡ ῥωμουνικὴ κυβέρνησις θὰ διατηρήσῃ βεβαίως τὴν αὐτὴν στάσιν, οἵαν ἐτήρησε καὶ ἧς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαστάσεως ἀπεμακρύνθη.

Τῇ ἀληθείᾳ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τί δίκαιον καὶ ποῖον συμφέρον ἔχουσιν αἱ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς ὑποθέσεις μηδεμίαν παραβλαπτούσας τῶν εὐρωπαϊκῶν συνθηκῶν.

Γνωστὸν ὅτι ἐν τῷ ἐκ τῆς κληρονομίας Ζάππα ἀπορρεύσαντι ἐπεισοδίῳ δὲν πρόκειται ἡ περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας. Ἐν παρομοίαις διαφοραῖς παρὰ τὰ ζητήματα τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀναφύονται σχεδὸν πάντοτε καὶ ζητήματα δημοσίου δικαίου, ἅτινα συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται ὑπὸ τῆς χώρας ἐν ᾗ κεῖνται αἱ γαῖαι. Ἡ τοιαύτη ἀρχὴ τοῦ δικαίου ἀναγνωρίζεται ὑπὸ πάντων τῶν νομοδιδασκάλων καὶ ἐφαρμόζεται ἀσυζητητεὶ ἐπὶ πασῶν τῶν ὁμοίας φύσεως περιπτώσεων. Δὲν πρόκειται ἄρα νὰ ὁμιλήσωμεν ὧδε περὶ μιᾶς τῶν διεθνῶν ἐκείνων διαφορῶν αἵτινες ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ἢ ἑρμηνείας μιᾶς συνθήκης, ἀλλὰ περὶ διπλωματικοῦ ἐπεισοδίου ὅπερ ἐνδιαφέρει μόνα τὰ διαφερόμενα δύο κράτη.

Θαυμάζομεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἐνόησε οἵα μεγάλη διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ζητήματος τῆς κληρονομίας Ζάππα καὶ τοῦ περὶ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἑλληνικῶν σχολῶν ζητήματος, ὅπερ ἀνεφύη ἐπ' ἐσχάτων. Πλὴν τῆς διαφορᾶς τῆς διεθνοῦς θέσεως τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν ἡμετέραν, ὑπάρχει καὶ διαφορὰ μεταξὺ ζητήματος ἐξαρτωμένου ὁπωσδήποτε ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς βερολινείου συνθήκης, καὶ ἐπεισοδίου ὅλως ἐγχωρίου καὶ δὴ ἰδιωτικοῦ, οἷον τὸ ζήτημα Ζάππα. Ἐντεῦθεν, φρονοῦμεν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν σκληρῶς ἀπατᾶται βαυκαλωμένη ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ τύχῃ παρὰ τῶν δυνάμεων τῆς αὐτῆς φιλικῆς ἐπεμβάσεως ἧς ἔτυχεν ἐν τῇ πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Σόφιας πολιτείᾳ αὐτῆς.

Δυσκόλως θὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ διπλωματικὴ διακοίνωσις, ἣν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπηύθυνε ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ τῇ ἑλληνο-ῥωμουνικῇ ῥήξει, θὰ τύχῃ εὐμενοῦς δεξιώσεως παρὰ ταῖς κυβερνήσεσι τῆς Εὐρώπης. Αἱ δυνάμεις θὰ παραβάλωσι βεβαίως τὴν εἰρηνικὴν καὶ ἀξιοπρεπῆ ἐν Ἀνατολῇ πολιτικὴν τοῦ ῥωμουνικοῦ κράτους πρὸς τὴν ἀπό τινος χρόνου κρατοῦσαν ταραχοποιὸν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος. Αἱ δυνάμεις θὰ ἴδωσιν ἐν αὐταῖς ταῖς φάσεσι δι' ὧν διῆλθεν ἡ ὑπόθεσις Ζάππα ὅτι ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἐτεκμηρίωσε μετριοπάθειαν, ἐν ᾧ ἡ ἑλληνικὴ ἐξεδήλωσεν ἀπ' ἐναντίας ἀναντίρρητον νευροπάθειαν καὶ ἔξαψιν ἔν τε τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἐκφράσει. Ἡ παραβολὴ αὕτη ἣν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προκαλεῖ διὰ τοῦ διαβήματος αὐτῆς οὐδεμίαν ὑφ' οἱανδήποτε ἔποψιν θὰ παράσχῃ αὐτῇ ὠφέλειαν.

Ἡ διπλωματικὴ πρᾶξις ἄλλως τῆς ἀθηναϊκῆς κυβερνήσεως παρὰ ταῖς δυνάμεσιν

ὐδαμῶς ταράσσει ἡμᾶς τὸ παράπαν. Αὕτη τεκμηριοῖ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις βλέπουσα ὅτι ἐτράπη ὁδὸν παρεκτρεπομένην τοῦ σκοποῦ αὐτῆς καὶ αἰσθανομένη ἑαυτὴν ἀσθενῆ ἐνώπιον τῶν ἡμετέρων ἐπιχειρημάτων, ἀποπειρᾶται νῦν ν' ἀπαλλαγῇ τῆς δυσχεροῦς αὐτῆς παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ θέσεως, ὑποβάλλουσα τὸ ζήτημα εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τῆς Εὐρώπης.

Φρονοῦμεν ὅτι αἱ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις δὲν θὰ διαδραματίσωσι πρόσωπον σωτήρων τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν κυβερνήσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐσμὲν ἰσχυροὶ ἐν τῷ ἀναντιρρήτῳ δικαίῳ οὗ ἀπολαύει πᾶν κράτος τοῦ νὰ δικάσῃ διὰ τῶν ἑαυτοῦ δικαστηρίων διαφορὰς ἀναγομένας εἰς ζητήματα ἀκινήτων περιουσιῶν. Τοιοῦτο τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἐθέσαμεν ἀπ' ἀρχῆς τὸ ζήτημα Ζάππα καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ μείνωμεν ἀκλόνητοι καὶ ἤρεμοι ἐπὶ τῇ συναισθήσει τῶν ἡμετέρων δικαίων."

Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν βλέπουσι τὸ ἀσθενὲς τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Timpul. Καὶ περὶ μὲν τοῦ ζητήματος Ζάππα ἀρκούντως ἀποκρίνεται αὐτῷ, εἰ καὶ ὑπὸ διαφόρον τῆς ἡμετέρας βλέψιν ἡ Voința Națională. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, οὐδαμῶς ἀπόκειται τῷ Timpul νὰ ταλανίσῃ αὐτήν, διότι ἴσως αὕτη εὑρίσκεται ὑπὸ κρείττονας τῶν ὧν τὸ μισελληνικὸν ὄργανον φαντάζεται συνθήκας. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τῆς Εὐρώπης, ἔξεστιν ἡμῖν νὰ ἐλπίζωμεν, παρὰ τὴν ἐκ τῶν προτέρων καταδίκην τοῦ Timpul, ὅτι θ' ἀποφανθῇ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων ζητημάτων σὺν τῇ ὑποθέσει Ζάππα, διότι ἡ παράβασις τοῦ διεθνοῦς δικαίου δὲν εἶναι ἐγχώριον ζήτημα, ὡς φρονεῖ ὁ Timpul, ἀλλὰ διεθνὲς καὶ ὅτι ὁ διεθνὴς Ἄρειος Πάγος θὰ θεωρήσῃ καθῆκον αὐτοῦ ν' ἀποφανθῇ περὶ διαφορᾶς δύο ἐθνῶν, μὴ δυναμένων, ἕνεκα τῆς θέσεως, νὰ λύσωσιν αὐτὴν δι' ἄλλου τρόπου.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

Μετὰ μεγίστης ἀγαλλιάσεως δημοσιεύομεν τὴν παρὰ πόδας ἐπιστολὴν ὁμογενοῦς ἐξ Ὀδησσοῦ, ἀναγράφουσαν γεγονὸς μεγάλης σημασίας ἐξ οὗ καταφαίνεται αὖθις τὸ μεγαλεπήβολον τοῦ ἕλληνος, ὅστις, ὅπου δήποτε γῆς ἐγκαθίσταται, καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐννοεῖ νὰ εὐεργετῇ καὶ πρὸς τὴν φιλοξενοῦσαν αὐτὸν χώραν νὰ φέρηται γενναίως ὡς ἴδιον αὐτοῦ τέκνον. Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τοῖς γεραροῖς ἀδελφοῖς Συναδινοῖς, θεωροῦντες τὴν πρὸς αὐτοὺς τιμητικωτάτην πρᾶξιν τῆς κυβερνήσεως τῆς Ρωσσίας ὡς τεκμήριον ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φυλήν.

Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἐφ' ᾧ καὶ αἰτοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῆς ἀγαστῆς μετριοφροσύνης τοῦ πρεσβυτέρου τῶν ἀδελφῶν Συναδινῶν, ὅτι ὁ πρῶτος δι' ἡμῶν συνεισενεγκὼν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἐνταῦθα πολυθρυλλήτου ναοῦ, φεῦ! μεθ' ὑποσχέσεως ἵνα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι περὶ αὐτοῦ μεριμνήσῃ, εἶναι ὁ πρεσβύτερος τῆς εἰρημένης εὐγενοῦς ξυνωρίδος. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή·

ΚΥΡΙΕ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑ!

Μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν Ὑμῖν γεγονὸς διαθρύπτον τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν καὶ περιποιοῦν τιμὴν σύμπαντι τῷ ἑλληνισμῷ.

Τὸ ἐν Κισνοβίῳ δημαρχεῖον ἐν ἐπισήμῳ συνεδριάσει ὁμοφώνως ἀπεφάσισε νὰ ἐπονομάσῃ μίαν τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως „ὁδὸν Συναδινῶν" πρὸς τιμὴν τῶν ἐν Κισνοβίῳ ὁμογενῶν ἀδελφῶν Συναδινῶν. Ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη τιμή, ἀποδιδομένη συνήθως εἰς μεγάλους ἐθνικοὺς εὐεργέτας, εἶναι δικαία ἀμοιβὴ τῶν εὐεργεσιῶν ἃς οἱ μεγαλόδωροι ὁμογενεῖς ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἐπεδαψίλευσαν καὶ ἐπιδαψιλεύουσι τῇ γενετείρᾳ αὐτῶν πόλει, Κισνοβίῳ. Οἱ „Σύλλογοι" ἐγκαίρως ἄλλοτε ἐποιήσαντο λόγον περὶ τῆς δαπάναις τῶν κ. κ. Συναδινῶν ἀνεγερθείσης κομψοτάτης ἑλληνικῆς ἐκκλησίας Ἁγ. Παντελεήμονος, ἀριστουργήματος ἀρχιτεκτονικῆς τέχνης καὶ ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως. Ἐσχάτως ἔτι ὁ κ. Συναδινὸς ἐδωρήσατο 10 χιλ. ρουβλίων τῇ πόλει Κισνοβίου, ἵνα οἱ τόκοι αὐτῶν διανέμωνται τὰ Χριστούγεννα εἰς ἀναξίως πενομένας οἰκογενείας ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε δημάρχου, τοῦ προϊσταμένου τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ ἑνὸς μέλους τῆς οἰκογενείας Συναδινῶν.

Περιττὸν ν' ἀναφέρω λεπτομερῶς τὰς πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν ἐν γένει, καὶ τοὺς ἐν Βεσσαραβίᾳ Ἕλληνας ἰδίᾳ ὑπηρεσίας τῶν ἀδελφῶν Συναδινῶν, οἵτινες, πατριωτικωτάτων ἐμφορούμενοι αἰσθημάτων μετὰ ζήλου ἀντιλαμβάνονται παντὸς ἐθνικοῦ ζητήματος, ἔργῳ καὶ λόγῳ ὑποστηρίζοντες τοὺς παρὰ τῇ φίλῃ καὶ ὁμοδόξῳ χώρᾳ ἀποδημοῦντας ὁμογενεῖς.

Δέξασθε, παρακαλῶ κ. Διευθυντά, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελῶ

Ὑμέτερος,

Ν. Β. Στ.

Ὀδησσὸς, 14 Ὀκτωβρίου 1892.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

Μετὰ μακρὰν σιγὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς παντοίας μερίμνας μου, ἐπιστέλλω τῇ φίλῃ τῶν «Συλλόγων» διευθύνσει ὀλίγας λέξεις σχετικὰς πρὸς τὴν ἐνταῦθα ἐπ' αἰσίοις ἀπὸ δύο ἐτῶν συστᾶσαν Ἀλληλοβοηθητικὴν Ἀδελφότητα, τὸ εὐαγὲς τοῦτο σωματεῖον, τὸ λυσιτελέστατα ὑπὲρ τοῦ πάσχοντος πλησίον λειτουργοῦν. Προβαίνω δὲ εἰς τοῦτο οὐχὶ ὅπως πανηγυρίσω τοὺς ἱδρυτὰς τοῦ Σωματείου, ἅτε γνωστοὺς ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ, ἀλλ' ὅπως γνωρίσω τοῖς τῶν «Συλλόγων» ἀναγνώσταις τὴν δρᾶσιν τοῦ ἐν λόγῳ Σωματείου καὶ τὸν διοργανισμὸν αὐτοῦ ὅστις ἐν τῇ πολυποικιλίᾳ του ἐνέχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς κανονικῆς λειτουργίας ὑπὸ ὅρους ἐξασφαλιζομένους τὴν πλήρη πραγμάτωσιν τοῦ φιλανθρώπου σκοποῦ, οὗτινος στοχάζεται καὶ τὴν ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ ἐπέκτασιν τῆς εὐεργεσίας αὐτοῦ.

Ἡ σύστασις τῆς Ἀλληλοβοηθητικῆς Ἀδελφότητος ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ἀνδρὸς διατελοῦντος ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς μετριόφρονος ἀφανείας κινουμένου δὲ πάντοτε τὴν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πάσχοντος πλησίον κίνησιν.

Ὡς δὲ ἡ πρωτοβουλία εὐγενὴς οὕτω ἀγαστὴ καὶ ἡ προθυμία, μεθ' ἧς ἄνδρες διακρινόμενοι ἐπὶ φιλανθρώποις διαθέσεσιν ἀπεδέξαντο τὴν πρωτοβουλίαν, εἰς τὴν πραγμάτωσιν αὐτῆς προβάντες. Καὶ δὴ διὰ πρακτικοῦ καθιερώσαντες τὴν σύστασιν τοῦ Σωματείου ἐπισήμως, τὴν περαίτερον αὐτοῦ λειτουργείαν ἐξησφαλίσαντο διὰ λεπτομεροῦς κανονισμοῦ ἐξ οὗ ἀναγράφω τὰ κυριώτερα τῆς διοικητικῆς καὶ διαχειριστικῆς ἐνεργείας τοῦ Σωματείου.

Τὸ προεδρεῖον ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου, τριῶν συμβούλων, τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ταμίου ἀποτελεῖ τὴν διοικητικὴν ἀρχήν. Ἰδιαιτέρως δὲ ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ ταμίας τὴν διαχειριστικὴν, τὴν τῆς συντηρήσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ Σωματίου, τηροῦντες μετὰ σπανίας ἀκριβείας ἀὰ ἑξῆς βιβλία.

α) Μητρῷον (ἐγγραφῆς) τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος ἀνερχομένων νῦν εἰς 418 πλὴν τῶν ἀποδημησάντων ἐντεῦθεν ἢ διαγραφέντων λόγῳ μὴ συμμορφώσεως αὐτῶν πρὸς τὰς τοῦ κανονισμοῦ διατάξεις ἢ ἕνεκεν θανάτου, ἁπάντων τούτων ἀνερχομένων εἰς 45.

β) Βιβλίον μέγα, ἐν ᾧ ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν καὶ παραλλήλως ἡ συνδρομὴ ἑκάστου αὐτῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο ὡραιότατον καὶ πολυτελῶς δεδεμένον, διαιρεῖται οὕτως, ὥστε εὐκόλως διακρίνει ὁ βουλόμενος „τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς" ἑκάστου μέλους. Ἐκ τοῦ βιβλίου δὲ τούτου κατὰ τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς ἀντιγράφεται ἐπίσημος σημείωσις τῶν πληρωτέων συνδρομῶν.

γ) Βιβλίον, ἐν ᾧ ὁ γραμματεὺς καταχωρίζει τὰς εἰσπράξεις, ἃς παρὰ τοῦ εἰδικοῦ εἰσπράκτορος παραλαμβάνει.

δ) Βιβλίον, ἐν ᾧ ὁ ἀντιπρόεδρος σημειοῖ τὰς παρὰ τοῦ γραμματέως λαμβανομένας εἰσπράξεις.

ε) Βιβλίον, καθημερινοῦ ταμείου, ἐν ᾧ ὁ ταμίας σημειοῖ τὰς εἰσπράξεις, παραλαμβάνων αὐτὰς παρὰ τοῦ ἀντιπροέδρου, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα.

στ) Βιβλίον, γενικοῦ ταμείου, ἐν ᾧ ὁ ταμίας κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἀναγράφει ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰ ἔξοδα.

ζ) Φυλλάδια διπλοτύπων ἀποδείξεων διὰ τὰς εἰσπράξεις, δυνάμει τῶν ὁποίων ὁ ταμίας παραλαμβάνει τὰς εἰσπράξεις, κρατῶν τὰ στελέχη.

η) Βιβλίον τῶν πρακτικῶν ὅλων τῶν συνεδριάσεων.

θ) Βιβλίον ἐπιτίμων μελῶν, εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν.

ι) Ἀρχεῖον εἰσερχομένων ἐγγράφων καὶ ἀρχεῖον ἐξερχομένων ἐγγράφων.

ια) Βιβλίον τῶν νοσηλευομένων ἀπόρων, ἐν ὅλῳ εἰς 5 μέχρι τοῦδε ἀνελθόντων, ὡς καὶ τῶν κηδευομένων ἀπόρων, εἰς τρεῖς μέχρι τοῦδε καὶ τούτων ἀνερχομένων.

ιβ) Βιβλίον ἐπιταγῶν πρὸς τοὺς ἰατρούς.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, ἅτινα μέχρι τοῦδε τὸ προεδρεῖον ἐξέδοτο, καταλεκτέα τὸ ὑπ' ἀριθμ. 138 πρὸς τὸν κύριον Δήμαρχον τῆς πόλεως, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 139 πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, σχετικῶς πρὸς τὰς ληφθείσας τοῦ Σωματείου ἀποφάσεις περὶ τελεσφόρου συνδρομῆς αὐτοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ βροτολογὸς νόσος, ἡ τὰς γείτονας χώρας μαστίζουσα, ἐνέσκηπτε καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

Ἐπίσης μεταξὺ τῶν εἰσερχομένων καταλεκτέα τὸ ὑπ' ἀριθ. 6,475 τοῦ κ. Νομάρχου, ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6,315 τοῦ κ. Δημάρχου ἀπαντητικὰ ἀμφότερα εἰς τὰ πρόσθεν μνημονευθέντα, πολλὴν δὲ τιμὴν τῷ σωματείῳ περιποιοῦντα.

Καὶ τὰ μὲν ἀποτελέσματα ὑπὸ τοιούτους ὅρους δράσεως εἰσὶ γνωστὰ ἤδη ἅπασι τοῖς παρακολουθοῦσι τὴν πορείαν αὐτοῦ. Ἡμεῖς δὲ θαυμάσαντες τὴν μοναδικὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἐν πᾶσι τάξιν, συνεχάρημεν ἀπὸ μέσης καρδίας τῷ προεδρείῳ, ἰδίᾳ δὲ τῷ ρέκτῃ καὶ ζηλωτῇ τῶν καλῶν προέδρῳ κυρίῳ Σοφοκλεῖ Πετσάλῃ, τῷ ἐφαμίλλῳ αὐτῷ κυρίῳ Μιχαὴλ Καντιανίδῃ, ὅστις κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν τυγχάνει αὐτὸ τοῦτο ἡ κλεὶς τῆς ὅλης ἐνεργείας, τῷ ἀκουράστῳ γραμματεῖ κ. Ἀθανασίῳ Παππαευαγγέλου, ὡς καὶ τῷ τακτικωτάτῳ ταμίᾳ κ. Μιλτιάδῃ Θεολόγῳ, εὐξάμενοι σύναμα ὅπως καὶ ἄλλοι μιμηταὶ αὐτῶν γένωνται.

Γ. Δ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ.

Βραΐλα, 18 Ὀκτωβ. 1892.

Σ. Σ υ λ. Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν ἀνωτέρω διατριβὴν, ἐναβρυνόμενοι ὅτι οἱ „Σύλλογοι" ἐξαγγείλαντες τὴν πρό τινων ἐτῶν ἵδρυσιν τοῦ ἡμετέρου ἐνταῦθα „Εὐαγγελισμοῦ", συνετέλεσαν εἰς ἀπομίμησιν τούτου καὶ παρ' ἄλλαις ἑλληνικαῖς παροικίαις ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ, αἵτινες ἔκτοτε αἰτήσασαι τὸν τοῦ ἡμετέρου Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος κανονισμὸν, συνέστησαν παρεμφερῆ εὐαγῆ Σωματεῖα, θάλλοντα νῦν, καθ' ὅσον ἐρείδονται ἐπὶ τῆς ὁμονοίας καὶ αἰσθημάτων ἀγνότητος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον — λέγει ἡ «Ἀκρόπολις» — νὰ μνημονευθῇ ὅτι ὁ νῦν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ρωμουνίας κ. Λαχωβάρης, ὅστις καὶ πρὸ διετίας διηύθυνε τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ρωμουνίας, ὅλως ἀντίθετον γνώμην εἶχε κατὰ τὸ 1890 περὶ τοῦ ζητήματος τῆς κληρονομίας Ζάππα. Καὶ ἐν τῇ ρωμουνικῇ Βουλῇ, ἐπερωτήσεως γενομένης, καὶ πρὸς ἀντιπρόσωπον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, διατρίβοντα τότε ἐν Βουκουρεστίῳ, καὶ ἐρωτήσαντα αὐτὸν τί ἐφρόνει περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπήντησεν ὅτι «ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ὑπόθεσις ἰδιωτικὴ καὶ ξένη καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν, ἥτις φυσικῶς δὲν δύναται νὰ ἐνδιαφέρεται περὶ αὐτῆς».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὴν τελευτὴν ἀξιοσεβάστου δεσποίνης, τῆς Ροζαλίας Ζιγγριλάρα, τὸ γένος κομήσσης Τασκόβσκι, θανούσης τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐνταῦθα, ἐν ἡλικίᾳ 48 ἐτῶν καὶ κηδευθείσης σήμερον Τετάρτην, ἐν βαθεῖ πένθει τῆς περιστοιχούσης αὐτὴν οἰκογενείας καὶ τῶν οἰκείων καὶ γνωρίμων. Τῷ συζύγῳ αὐτῆς κ. Π. Ζιγγριλάρα καὶ τοῖς φιλοστόργοις τέκνοις ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ Ὕψους παρηγορίαν ἐπὶ τῇ στερήσει προσφιλοῦς καὶ πολυτίμου μητρός.

Τῇ 19 τρέχοντος, ἀπεβίωσεν ἐν Γιατζιτίῳ χωρίῳ παραδουναβείῳ ἀπέναντι τῆς Βραΐλας, ὁ υἱὸς τοῦ Κ. Ἀγγελῆ Σπύρου Τσολάκη, Σπύρος, ἐν τῇ τρυφερᾷ ἡλικίᾳ ἓξ ἐτῶν, μετὰ διήμερον σκληρὰν ἀσθένειαν.

Εἰς τοὺς οὕτω σκληρῶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοκιμασθέντας γονεῖς, εὐχόμεθα τὴν ἐξ Ὕψους παρηγορίαν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σίτ.	3650	56	8.15	Κ.
„	2800	57	9.—	„
„	4500	54	7.65	Σ.
„	1200	51	6.—	„
„	600	53½	7.—	Μ.
„	3850	53¾	7.—	Σ.
„	1200	54½	6.50	Κ.
„	3390	56½	7.85	Κ.
„	3000	55½	8.17½	Σ.
„	520	59½	9.60	Μ.
Αραβ.	2500	59	6.50	„
„	700	58	6.20	„
„	450	58¾	6.30	„
„	1400	60¼	6.62½	„
„	1270	60½	6.85	Κ.
Βρώμη	2500	ο)ο κ.	9.55	„
Σίτος	3850	56	8.20	„
Κριθὴ	800	44	4.50	Μ.
Ἀραβ	1400	52½	6.25	Ο.
„	1200	60½	6.62½	Μ.
„	3 β.	ο)ο κ.	9.30	Β.
Ἀραβ.	1300	60	6.65	Μ.
„	1000	59	6.50	„
Σίτ.	2850	55½	7.27½	Κ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σίτος	25300	Σίτος	3800
Αραβ.	1850	—	700
Σίκ.	——	—	——
Κριθὴ	3400	Κριθὴ	850
Βρώμη	2500		——

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 20 Ὀκτωβρίου.—Ἡ Βουλὴ συνεκλήθη τὴν 11 προσεχοῦς μηνός.

ΠΕΣΤΗ 20.—Ἀπὸ χθὲς μέχρι σήμερον 22 κρούσματα καὶ 6 θάνατοι. Ἐπειδὴ ἀπὸ 8 ἡμερῶν οὐδὲν κροῦσμα ἐν Σεμλίνῳ συνέβη ἄρχεται αὔριον ἡ ναυσιπλοΐα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Βελιγραδίου.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ 20.—Ἀπηγορεύθη ἡ καθημερινὴ δημοσίευσις τῶν ὑπόπτων κρουσμάτων, θὰ δημοσιεύωνται δὲ μόνον τὰ ἐξηκριβωμένα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 20.—Δὲν δημοσιεύονται πλέον δελτία χολέρας ἐπειδὴ οὐδὲν κροῦσμα νέον ἐγένετο ἐν Γερμανίᾳ.

ΒΙΕΝΝΗ 20.— Κατηργήθη ἡ δημοσίευσις καθημερινῶν δελτίων χολέρας.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 20.— Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου ἀπεφάσισε νὰ σχηματίσῃ θέατραρωσσικὰ εἰς τὰς βαλτικὰς ἐπαρχίας. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ὑπουργῶν ἀπεφάσισε νὰ ἐξαγοράσῃ τὸν σιδηρόδρομον Μόσχας—Κὺρσκ τὸ προσεχὲς ἔτος.

ΠΕΣΤΗ 20.—Ὁ ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου εἶπεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν οἰκονομικῶν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐγκαίρως προέβη εἰς ἐξασφάλισιν τῆς παγιώσεως τῶν μετὰ τῆς Σερβίας σχέσεων. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Οὐγγαρίας εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Φιλιππουπόλεως ἥτις ἐστέφθη δι' ἐπιτυχίας ἐνίσχυσε τὴν θέσιν τῆς Οὐγγαρίας ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας βιομηχανικῶς καὶ ἐμπορικῶς.

Περὶ δὲ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ρωμουνίας ὁ ὑπουργὸς οὐδεμίαν εἰσέτι δήλωσιν δύναται νὰ κάμῃ.

ΣΟΦΙΑ 20.—Ἡ κάθαρσις διὰ τοὺς ἐκ Σερβίας ὡρίσθη εἰς 11 ἡμερονύκτια χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν σερβικῶν ἐπὶ τῆς καθάρσεως ἀρχῶν.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Μέγα γεῦμαμ παρετέθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις Ἀθηνῶν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς φιλοξενουμένους, τοὺς ὑπουργοὺς καὶ ξένους ναυάρχους εἰς τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους καὶ τοὺς βουλευτὰς, 170 ἐν συνόλῳ. Διαδήλωσις τοῦ λαοῦ ἐγένετο πρὸ τῶν ἀνακτόρων Ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς εἰκογενείας καὶ τῶν ξένων πριγκήπων ἐνεφανίσθη πρὸ τῶν προπυλέων καὶ ηὐχαρίστησε τὸ πλῆθος διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Βουκουρέστιον, 21 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.—
4 „ „ „ „ „	82.75
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.—
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	102.50
5 „ „ „ (Iași f. urb).	82.—
1% Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91 50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1660
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	404 —
„ Natională . .	200	408
Constr. și lucr. publ.	250	126.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 45
Λονδίνου	25.28
Βερολίνου	124.—
Ἀμβέρσης	99 70
Βιέννης.	211.25
Λίρα ὀθωμανική	22 95

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΩΡΩΝ

Βιέννη, 20 Ὀκτωβρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	—.—
Μετοχαὶ πιστ. ansalt.	—.—
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	—.—
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων	—.—
„ „ Βερολίνου „ .	—.—
„ „ Amsterd. „ .	—.—
Παρίσιοι 20 Ὀκτωβρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4½ % . .	—.—
„ „ 3 %	—.—
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 „	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 „	—.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	—.—
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	—.—
„ Lot ture.	—.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ „ Ὁλανδίας	—.—
„ „ Βερολίνου	—.—
Βερολίνον 20 Ὀκτωβρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	101.80
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.10
„ amortis. 5 %	96.90
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	19 .70
Δάνειον δημαρχείου . .	95.20
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὁλλανδίας „ .	—.—
„ „ Βιέννης . . „ .	169,10
„ „ Ἀμβέρσης .	

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς θης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστηχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περιπτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
«Marques déposées en France et à l'Etranger»
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

„UNIRE“
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. **ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ** Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίᾳ

1421
BÓLE NERVÓSE
CAPSULELE Doctorului Clin
Laureatul Facultăţei de Medicina din Paris. — Premiŭ Montyon.

Capsulele Doctorului CLIN cu **Bromura de Camforă** se întrebuinţeadă în **Bólele Nervóse** şi de **Creerii**, şi contra afecţiunile următóre:

Asma, Insomnie, Bataile inimei, Isterie, Epilepsie, Alucinaţiuni, Ameţeli, Migrene, Afecţiunile cailor urinare şi pentru a uşura excitaţiunile de óre-ce natură.

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere: **les Véritables Capsules au Bromure de Camphre de CLIN & Cie, de PARIS**, *cari se potu găsi la toti Droghistii şi Farmaciştii.*

1421
CAPSULELE
MATHEY-CAYLUS
Compuse de câtre DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subţire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul şi sunt recomandate de câtre Profesorii Facultăţilor de Medicină şi de câtre Medecii Spitalelor din Paris, Londra şi New-York, pentru vindecarea:

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiţei a Gâtului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei**, şi ale *organelor genito-urinare.*

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie care-Flacon.

Ase cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii şi Farmaciştii.*

1873

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ.	40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „	50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ.	8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἁ. ἢ ἑ. σελ. ὁ στίχος φρ.	10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . „	5

Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς ἀναδημοσίευσιν στελλόμενα ἐπιστολικὰ δέον ἀπελευθέρωτα.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 23)4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5036

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΗΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 22 Ὀκτωβρ. 1892.

ΤΙΣ ΔΙΕΡΡΗΞΕ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Εἰς ἀπάντησιν τῶν χθὲς παρ' ἡμῶν ἐκ τοῦ «Timpul» ἀναδημοσιευθέντων γράφομεν τὰ ἑξῆς·

Παρὰ πάντων ὁμολογεῖται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διέρρηξε τὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ρωμουνίας. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς ἀναμφιλέκτου γεγονότος, ποικίλαι ἐκφέρονται κρίσεις περὶ τοῦ ἂν ὤφειλεν ἢ μὴ νὰ προβῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ διάβημα τοῦτο, ἂν ἔχῃ δίκαιον ἢ ἄδικον, τίνες οἱ λόγοι οἱ ὠθήσαντες αὐτὴν εἰς τοῦτο κτλ. Διάφοροι δὲ γνῶμαι ἐκφέρονται ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ διαβήματος τούτου, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐξετασθῇ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ βάθος τίς ὁ διαρρήξας τὰς σχέσεις, ἐπειδή, ὡς εἴπομεν, θεωρεῖται ὡς γεγονὸς μὴ ἐπιδεχόμενον ἀντίρρησιν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀποτόμως μάλιστα διέκοψε τὰς σχέσεις. Πρὶν, λέγομεν, ἐξετασθῇ τὸ θεμελιῶδες τίς διέρρηξε τὰς σχέσεις, προβαίνουσι πάντες εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λόγων, τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς διαρρήξεως τῶν σχέσεων ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ ἂν βαθύτερον ἐξήταζον τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ ἦτο ἀνάγκη τόσης πολυλογίας πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας ἧς ἁπλοῦς ὁ μῦθος.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις οὐδ' αὐτὴ τὸ ἀρνεῖται ὅτι ἐπὶ 27 ἤδη ἔτη ἐλάμβανε παρὰ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικοῦ προξενείου 12 χιλ. φρ. κατ' ἔτος, τὰ ὁποῖα ὁ μακαρίτης Εὐαγγέλης Ζάππας κατέλιπεν ὑπὲρ τῆς ρωμουνικῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ διαθήκῃ του, δι' ἧς κληρονόμον τῆς περιουσίας του καθίστα τὴν ἐν Ἀθήναις βιομηχανικὴν ἑταιρίαν „Ὀλύμπια". Ἀφοῦ δὲ ἐπὶ 27 ἔτη ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸν κληρονόμον τῆς περιουσίας ταύτης τὰ „Ὀλύμπια" καὶ διετέλει εἰς λειψοδοσίας μετ' αὐτοῦ, κατ' ἔτος λαμβάνουσα τακτικῶς τὸ ἀνῆκον αὐτῇ ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ δίδουσα ἀποδείξεις εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπόν του τὸ ἑλληνικ. Προξενεῖον, αἴφνης πρὸ τινῶν μηνῶν θέλει νὰ λάβῃ κατοχὴν ὅλης τῆς περιουσίας, δηλαδὴ διαρρηγνύει τὰς ἐπὶ 27-ετείαν ὁμαλὰς καὶ ἀνεγνωρισμένας μετ' αὐτοῦ σχέσεις, ἀπαιτοῦσα τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ὁλόκληρον. Τίς λοιπὸν ὁ διαρρηγνύων τὰς σχέσεις, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἢ ἀντιπροσωπεύουσα τὰ συμφέροντα τοῦ ὑπηκόου αὐτῆς, ἢ ἡ ρωμουνικὴ ἡ διεκδικοῦσα ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν ἀνεγνωρισμένην περιουσίαν τρίτου μεθ' οὗ διετέλει εἰς σχέσεις φιλικωτάτας ἐπὶ 27 ἤδη ἔτη; Καὶ ὅμως ὁ ἀδικούμενος ἀντὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς τοιαύτης παραλόγου ἀπαιτήσεως νὰ ὀργισθῇ καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς ξένην διαιτησίαν, προσεπάθησεν ἐπὶ 7 μῆνας διὰ παντοίων φιλικῶν μέσων νὰ μεταπείσῃ τὸν ἀντιποιούμενον τὴν περιουσίαν του, παρακαλῶν αὐτὸν ἐπὶ τέλους ν' ἀνατεθῇ εἰς τρίτους νὰ δικάσωσι τίς ἔχει δίκαιον· διότι δὲν εἶναι δυνατὸν, οὐδ' ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν νόμων καὶ τῆς λογικῆς νὰ δικάσῃ ὁ ἕτερος τῶν δύω διαδίκων καὶ ν' ἀποφασίσῃ αὐτὸς ἂν ἔχῃ δίκαιον ἢ ἄδικον ὁ ἀντίδικός του. Ἐπειδὴ δὲ ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἕως οὗ ἀποφανθῶσιν οἱ ἁρμόδιοι ἂν εἶναι δίκαιον νὰ δικασθῇ αὕτη ὑπὸ τῆς ἀντιδίκου της, ἕπεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς διέκοψε τὰς σχέσεις ἢ ἡ Ρωμουνία; Βεβαίως ἡ Ρωμουνία καινοτομοῦσα· διότι εἰσάγει πρωτοφανὲς δίκαιον ὅταν ἀναφύεται διαφωνία μεταξὺ δύο κρατῶν, τὸ κρατοῦν νὰ δικάζῃ τὸ ἕτερον, κατὰ τὸ μακάριοι οἱ κρατοῦντες.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ τῆς τελευταίας ὥρας χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου τοῦ ἐνταῦθα «Ρωμουνικοῦ Πρακτορείου», ἐξέπληξεν ἡμᾶς οὐχὶ τόσῳ διὰ τὸ περιεχόμενον, ὅσῳ διὰ τὴν φράσιν αὐτοῦ. Δὲν ἐξέπληξεν ἡμᾶς τὸ περιεχόμενον, διότι ἐκ τῶν προτέρων ἐγινώσκομεν ὅτι ἡ ὑπὸ ὑψίστης ἀνάγκης ὑπαγορευθεῖσα τῇ Ἑλλάδι ρῆξις τῶν διπλωματικῶν σχέσεων θὰ κατεδικάζετο ὑπὸ τοῦ ἐχθρικὰ ἡμῖν φρονοῦντος Βερολίνου, διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους, τουτέστιν καὶ διότι ἡ Ρωμουνία διατελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γερμανίας καὶ διότι ἡ Ἑλλὰς ἀνέθετο τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑαυτῆς ὑπηκόων εἰς μίαν τῶν δύο δυνάμεων τῶν ἀποτελουσῶν τὸν δικέφαλον σύνδεσμον, ὅστις διὰ τοῦ κράτους αὐτοῦ ἀνέστειλε καὶ ἀναστέλλει πᾶν διάβημα τῆς τριπλῆς. Ἐξεπλάγημεν—λέγομεν— διὰ τὸ αὐθαίρετον καὶ τὸ ἥκιστα διπλωματικὸν τῆς φράσεως τοῦ τηλεγραφήματος, διότι μόνη ἐχθρικὴ γραφὶς θὰ ἐτόλμα ν' ἀποτινάξῃ μακρὰν αὐτῆς πᾶσαν ἁβρότητα καὶ εἴπῃ ὡς εἶπεν, ὅτι τὸ ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα διάβημα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἔσχε πλήρη ἀποτυχίαν, ἐνῷ γνωστὸν τυγχάνει ὅτι τὸ δικαστήριον τοῦ Βερολίνου δὲν εἶναι τὸ μόνον ὅπερ κέκληται νὰ δικάσῃ ζήτημα εἰς πάσας τὰς δυνάμεις ὑποβληθὲν καὶ ὅτι Γαλλία, Ρωσσία καὶ Ἀγγλία, αἱ δυνάμεις αἵτινες δύνανται νῦν νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τῆς γνώμης τῶν τριῶν ἄλλων, δὲν ἀπεφάνθησαν μέχρις ὥρας. Ὥστε ποῦ ἡ πλήρης ἀποτυχία;

Τὸ τηλεγράφημα λέγει ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι ἡ ὑπόθεσις Ζάππα εἶναι καθαρῶς δικαστικὴ, ἀλλὰ διὰ τίνος ἄλλου πρίσματος ἢ διὰ τοῦ τῆς προκαταλήψεως καὶ τῶν ἐντεῦθεν ἐνεργειῶν καταδικάζει ζήτημα διπλωματικὸν, διὰ διακοινώσεων τῶν δύο ἐνδιαφερομένων κρατῶν ἢ δι' εὐρωπαϊκῆς διαιτησίας δυνάμενον μόνον νὰ ἐξομαλισθῇ;

Τὸ ἀπότομον τηλεγράφημα ἀπότομον καὶ ἀσυνήθη ἀποκαλεῖ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων, ἀλλὰ ποῦ βλέπουσι τὸ ἀπότομον καὶ ἀσύνηθες, οἱ ἐν Βερολίνῳ διπλωματικοὶ κύκλοι, ἐν ᾧ πάντες, πλὴν ἴσως τῆς προσποιουμένης ἄγνοιαν τριπλῆς, γινώσκουσιν ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν ἦτο ἤδη φυσικὴ ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα ἤδη μηνῶν, ἤτοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἐκώφευσεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν διακοίνωσιν εἰς ἣν ἀπήντησε τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λῆψιν καὶ μετ' ἐπανειλλημένας παραστάσεις τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος;

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἐξάγεται ὅτι ἡ κατὰ τὸ χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐκδηλωθεῖσα ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις τοῦ Βερολίνου δυσαρέσκεια ἐπὶ τῇ συμπεριφορᾷ τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται νὰ δυσαρεστήσῃ ἡμᾶς· κἂν ἡ Ἑλλὰς ἀπολέσῃ τὰ ὀλίγα ζαππειακὰ ἑκατομμύρια, ὑπείκουσα τῇ ἀποφάσει τοῦ διεθνοῦς Ἀρείου Πάγου, θὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον τὴν ἑαυτῆς συνείδησιν ἥσυχον, ὡς ἐκπληρώσασα τὸ ἑαυτῆς καθῆκον μέχρις ἐσχάτων.

Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν ὁριστικῶς πρὶν ἢ ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν πάντων τῶν λαβόντων εἰς χεῖρας τὴν ἑλληνικὴν διακοίνωσιν· διότι τὰ ἐπινίκεια ἅπερ ἔψαλε χθὲς τὸ τηλεγράφημα πρὸς αἶνον τῆς Ρωμουνίας δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τοιαῦτα, πρὶν ἢ αἱ σάλπιγγες Πετρουπόλεως καὶ Παρισίων συνενώσωσι τὴν φωνὴν αὐτῶν πρὸς πληρεστέραν ἁρμονίαν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἐκ σκιαγραφίας τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν βασιλέως ὀφειλομένης εἰς τὸν κάλαμον τῆς ἀττικῆς «Ἀκροπόλεως», σταχυολογοῦμεν τὰ ἑξῆς·

„Ἂν καὶ μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἐδόθη εἰς τὸν βασιλέα τῶν ἑλλήνων ἡ περίστασις νὰ πράξῃ τι μέγα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ νὰ λαμπρύνῃ τὰς ἡμέρας του μὲ τρόπαια νίκης περιφανῆ, ὡς τύπος ὅμως εἰρηνικοῦ Βασιλέως ἐπραγμάτωσε τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ἐδικαίωσε τὰς πατριωτικάς μας ἐλπίδας. Ὅταν δόκιμος ἀκόμη τοῦ δανικοῦ ναυτικοῦ, φέρων τὴν ταπεινὴν στολὴν τοῦ μαθητοῦ, ἤκουσεν ἐν Λονδίνῳ παρὰ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς Ἀγγλίας λόρδου Παλμερστῶνος τὴν ἀπρόοπτον φράσιν· „Ὑψηλότατε, σᾶς προσφέρομεν ἓν βασίλειον, τὸ δέχεσθε;" ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν ἀναλογισθεὶς ὅλον τὸ βάρος τῆς εὐθύνης καὶ ἀπήντησε μετ' ἀνδρικῆς πεποιθήσεως·

— Θὰ τὸ ἀποδεχθῶ εὐχαρίστως.

Ἔκτοτε παρῆλθον εἴκοσι καὶ ἐννέα ἔτη. Ὁ ξανθὸς καὶ γαλανόφθαλμος δόκιμος, κοσμεῖται σήμερον ὑπὸ τῆς βασιλικῆς πορφύρας καὶ κάθηται ἐπὶ θρόνου, ὃν λαμπρύνουσι τοσαῦτα τοῦ παρελθόντος ἡρωϊκὰ κατορθώματα. Καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου τούτου, ὃν οὐδὲν ἴσχυσε νὰ κλονίσῃ, κάθηται μετὰ βασιλοπρεποῦς ἠρεμίας καὶ γαλήνης. Γνωρίζων καὶ τὰς τελευταίας τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ λεπτομερείας, εἶναι εἰδήμων καὶ τῶν ἐλαχίστων πολιτικῶν ἐπεισοδίων, καὶ γνώστης βαθὺς τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων. Ὅταν μετὰ τετραετῆ διοίκησιν ἐν τῇ χώρᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1867 περιῆλθε τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπεσκέφθη τὴν Γαλλίαν, ὁ «Μηνύτωρ» ἔγραφεν ἐνθουσιωδῶς περὶ τῆς οἱονεὶ διπλωματικῆς ταύτης ἰδιοφυΐας τοῦ Βασιλέως· „Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐμορφώθη εἰς τέλειον πολιτικὸν ἄνδρα διὰ τῆς τριετοῦς πείρας, ἣν ἔλαβε κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα. Ἔμαθε νὰ κρατῇ τὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ ἀντιμαχομένων μερίδων καὶ προσελκύῃ οἱανδήποτε αὐτῶν, χωρὶς νὰ προσκρούῃ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἑτέρας".

Τοὺς κατέχοντας ἐπιφανῆ ὁπωσδήποτε θέσιν εἴτε ἐν τῷ στρατῷ εἴτε ἐν τῷ ναυτικῷ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους γνωρίζει καλῶς καὶ προστατεύει ἀπὸ πάσης πολιτικῆς ἐμπαθείας ἢ ἀτομικῆς ραδιουργίας. Ἐνθυμούμεθα, ὅτι κατόπιν κυβερνητικῆς μεταβολῆς τῶν τελευταίων χρόνων, τὰ μίση εἶχον ὀξυνθῆ μέχρι τοσούτου, ὥστε ἡ καταδίωξις ὡρισμένων προσώπων εἶχε τελείως ἀποφασισθῆ καὶ πάραυτα ὑπεβλήθησαν τὰ οἰκεῖα διατάγματα τῶν παρανόμων ἀπολύσεων καὶ τῶν ἀδικαιολογήτων μεταθέσεων. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἐν γνώσει διατελῶν τῆς σκευωρίας, ἔλαβε τὰ διατάγματα ταῦτα καὶ τὰ ἐξέσχισεν εἰς τεμάχια, ἀναφωνήσας πρὸς ἔμπιστον ἀκόλουθόν του·

— Οὐδέποτε θὰ γείνω ἐγὼ ὄργανον τῶν πολιτικῶν των παθῶν.

Αἱ ἀναμνήσεις τοῦ ποιητικοῦ θαλασσινοῦ τοῦ παρελθόντος κινοῦσι τὸ μέγιστον ἐνδιαφέρον του πρὸς τὸ ναυτικὸν καὶ δι' αὐτὸ μεταξὺ τῶν ἑλλήνων τοὺς περισσοτέρους φίλους, πρὸς οὓς δεικνύει συγκαταβατικὴν οἰκειότητα, ἔχει ἐν ταῖς ναυτικαῖς τάξεσιν. Ταξειδεύων ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου συμπεριφέρεται πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς μετ' ἀγαθότητος καὶ ἀρέσκεται. Τὸν στόλον θεωρεῖ ὡς τὸ μόνον μέσον εὐτυχοῦς δράσεως ἐν ὥρᾳ ἐθνικοῦ κινήματος καὶ τελευταῖον ἐξεφράζετο πρὸς διακεκριμένον ἀξιωματικὸν τοῦ ναυτικοῦ ἐν πατριωτικῷ ἐνθουσιασμῷ·

— Ἐάν ποτε κατορθώσωμεν κἄτι, θὰ τὸ ὀφείλωμεν εἰς αὐτὰ τὰ καράβια!

Παρὰ τὴν πολιτικήν του περίνοιαν, ἣν ἀναπτύσσει ἑκάστοτε πρὸς ἐπίλυσιν ζητημάτων ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, κατὰ τὴν ἐξέλιξιν παντὸς ἐθνικοῦ γεγονότος δυναμένου νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, ὁ βασιλεὺς ἀναδεικνύεται μέγας ἀληθῶς πατριώτης. Τὸ Κρητικὸν ζήτημα τοῦ 1866 ἐνεκολπώθη μετὰ πατριωτικῆς ζέσεως καὶ δαψιλῶς κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν εὐτυχεστέραν λύσιν.

Κατὰ τὴν ἐκτύλιξιν τοῦ μεγάλου ζητήματος τοῦ 1879, προκειμένου περὶ τῆς προσαρτήσεως τῶν ὑποδούλων ἐπαρχιῶν, ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔμεινεν ἀμέτοχος τῶν διπλωματικῶν ἐνεργειῶν τοῦ κράτους, ἀλλ' ἀνέπτυξεν ὅλην τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν δραστηριότητα καὶ προσωπικῶς ἐνήργησεν ὑπὲρ τῆς εὐκταίας λύσεως τοῦ ζητήματος.

Ἀνέφελος καὶ ἁρμονικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμβίωσις· καὶ ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος ἀπετέλεσε τὴν ἰδεώδη εἰκόνα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Γλυκύτατος ὡς σύζυγος ὁ Βασιλεὺς καὶ φιλόστοργος ὡς πατὴρ, κατώρθωσε νὰ προσελκύσῃ ἀμέριστον τὴν ἀγάπην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς δυναστείας του, ὁ δὲ χαρακτὴρ του ὁ διαχυτικὸς καὶ μελίχιος τὸν κατέστησαν παρὰ τῷ λαῷ του δημοτικώτατον. Ἡ ἐμφάνισίς του ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ὡς ἁπλοῦ ἀστοῦ ἄνευ ἀκολουθίας καὶ σωματοφυλάκων, εἰς ἣν τοσοῦτον ἀρέσκεται, προκαλεῖ τὸν εἰλικρινῆ ἐνθουσιασμὸν τοῦ πλήθους καὶ ἐπαυξάνει τὴν λατρείαν του πρὸς τὸν συμπαθῆ ἡγεμόνα. Οὐδέποτε θὰ ἐξαλειφθῇ τῆς μνήμης μας τὸ θέαμα, ὅπερ πρὸ τριετίας κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου εἴδομεν, τὸν ἄνακτα μετὰ τῆς οἰκογενείας του περιπατοῦντα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, διαγκωνιζόμενον εὐχαρίστως πρὸς τὸ πλῆθος, ἐνθουσιάζοντα διὰ τῆς λαϊκῆς αὐτοῦ παρελάσεως, συγκινοῦντα μέχρι τῶν μυχιαιτάτων πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν.

Ὡς ἄτομον ὁ βασιλεὺς Γεώργιος εἶναι εὐθύμου χαρακτῆρος. Τοσαύτη χάρις διαπνέει τὰς ἰδιαιτέρας του συνδιαλέξεις, τοσαύτη ἐτυμολογία διακρίνει τὰς ἀπαντήσεις του, ὥστε ὅσοι ξένοι ἐπιφανεῖς ἠδυνήθησαν νὰ τὸν ἀκούσωσιν, ἐξαίρουσι τὸ γόητρον τῆς ὁμιλίας του καὶ ἀποθαυμάζουσι τὴν ἑτοιμότητα τοῦ πνεύματός του. Ὁ Γαμβέτας τὸν ἀπεκάλεσε γόητα. Δὲν ἐγράφη δὲ βιβλίον περὶ Ἑλλάδος, ἐν ᾧ νὰ μὴ γίνεται λόγος περὶ τῆς εὐφυΐας τοῦ Βασιλέως.

Θὰ ἦτο ἀτελὴς ἡ σκιαγραφία αὕτη τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως, ἐὰν μὴ ἀφιεροῦμεν ὀλίγας γραμμὰς διὰ τὴν δρᾶσίν του ὡς πατρὸς, ἀνατρέφοντος τὰ ἴδια τέκνα καὶ ἐκπαιδεύοντος αὐτά. Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου νὰ λεχθῶσι πολλὰ, διότι καταφανεῖς εἰς ὅλους εἶναι οἱ καρποὶ τῆς πατρικῆς ταύτης μερίμνης τοῦ ἄνακτος, ἡ ἐντελὴς μόρφωσις τοῦ διαδόχου, ἡ ἀνάδειξις τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου εἰς τέλειον ναύτην καὶ ἐπιστήμονα, ἡ στρατιωτικὴ μόρφωσις τοῦ βασιλόπαιδος Νικολάου. Καὶ εἰς τὸ εὐάρεστον τοῦτο σημεῖον ἔφθασεν ὁ Βασιλεὺς μεθοδικῶς, ἐποπτεύων ὁ ἴδιος τὰς σπουδὰς τῶν υἱῶν του, μηδέποτε χαριζόμενος, ἐξασκῶν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν μετὰ συνέσεως καὶ

εὐθυκρισίας. Τὸ ἔργον του ὡς πατρὸς δὲν ὑπολείπεται τῆς ἄλλης ἐθνικῆς του δράσεως".

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αἱ μεταξὺ τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἀνὰ μέσον Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος ἐμπορικῆς συμβάσεως εὑρίσκονται εἰς σημεῖον λίαν εὐάρεστον. Ἡ ὑφισταμένη σύμβασις λήγει κατὰ Δεκέμβριον, ἡ δὲ ἐπιδιωκομένη ἀνανέωσις θὰ ἔχῃ πάλιν μονοετῆ διάρκειαν, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ριβὼ καθιερούμενον σύστημα τῆς συνομολογήσεως σομβάσεων ἑνὸς ἔτους διαρκείας μετὰ τῶν κρατῶν, μεθ' ὧν ἡ Γαλλία συναλάσσεται ἐμπορικῶς. Τὸ ἐξαιρετικῶς εὐάρεστον εἶναι ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δὲν φαίνεται ἐμμένουσα νῦν εἰς τὴν ἀπαίτησιν νέων δασμολογικῶν ἐκπτώσεων ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ ἐκ Γαλλίας εἰς αὐτὴν εἰσαγόμενα καὶ καταναλισκόμενα βιομηχανικὰ προϊόντα. Ὥστε ἡ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν ἀνανέωσις θὰ διομολογηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπαρχούσης συμβάσεως, ἀφοῦ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἐλάττωσις ἐπὶ τῶν εἰς Γαλλίαν εἰσαγομένων ἑλληνικῶν σταφίδων διὰ τὸν σταφιδίτην οἶνον.

Ἐξ ἀρίστης πηγῆς δηλοῦται ὅτι γαλλικὴ κυβέρνησις ὁρμᾶται ἀπὸ διαθέσεων λίαν εὐμενῶν, διὰ τοιούτων δὲ ὁδηγιῶν ἐπεφορτίσθη ὁ παρὰ τῇ ἀθηναϊκῇ αὐλῇ πρεσβευτὴς κόμης Μοντολών».

✠ Φιλοξενεῖται ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς Δεκελείας μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπισήμων ξένων ὁ πρίγκηψ Γορτσακώφ, ὅστις ἀνέβαλε τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησιν, χάριν τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλέως, εἰς οὗ τὰς ἑορτὰς μετέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ὑψηλῶν ξένων. Ὁ πρίγκηψ Γορτσακώφ ἐπρόκειτο νὰ καταλύσῃ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἀλλὰ κατ' ἐπίμονον ἀπαίτησιν τοῦ βασιλέως μένει ἐν Τατοΐῳ.

✠ Τὰ μέλη τοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ», τοῦ ἀναλαβόντος νὰ μεριμνήσῃ περὶ ἐξευρέσεως τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῆς χώρας, συνῆλθον πρό τινων ἡμερῶν παρὰ τῷ ταγματάρχῃ τοῦ δασονομικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, καὶ συνεσκέφθησαν ἐπὶ τοῦ παρασκευασθέντος καταστατικοῦ, δι' οὗ κανονίζονται αἱ ἐργασίαι τοῦ εἰρημένου τμήματος.

Βεβαιοῦτοῦται ἐκ πηγῆς καλῆς ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐκδηλοῖ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀναδασώσεως τῆς ἐρημωμένης χώρας καὶ ὅτι εἰς τῶν πριγκήπων προθύμως θ' ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ τὰς ὑπὲρ ἀναδασώσεως προσπαθείας, τοῦθ' ὅπερ προμηνύει ἐπιτυχίαν.

✠ Μέχρι τέλους Ἰουλίου 1891 εἰσεπράχθησαν τῆς χρήσεως 1891 ἔσοδα τακτικὰ μετὰ δραχμῶν 1,818,110 προστιθεμένων εἰς τὰς ἐκ τῶν μονοπωλείων δρ. 33,574,595 καὶ ἐπληρώθησαν ἔξοδα μετὰ δρ. 3,399,544 εἰς ἐκκρεμεῖς πληρωμὰς δρ. 35,981,014.

Μέχρι τέλους Ἰουλίου 1892 εἰσεπράχθησαν τῆς χρήσεως 1892 ἔσοδα τακτικὰ μετὰ δραχ. 1,441,138 προστιθεμένων εἰς τὰς ἐκ τῶν μονοπωλίων δραχμὰς 35,264,626 καὶ ἐπληρώθησαν εἰς ἔξοδα μετὰ δραχ. 3,632,734 εἰς ἐκκρεμεῖς πληρωμὰς δρχ. 36,389,506·

Ἄρα ἡ χρῆσις τοῦ 1892 μέχρι τέλους Ἰουλίου δὲν παρουσιάζει εἰσπράξεις κατωτέρας τῆς χρήσεως 1891 κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα, πληρωμὰς δὲ εἰς τοὺς πιστωτὰς τοῦ κράτους ἐνήργησεν ἀνωτέρας καὶ ἅπαντα τὰ ταμεῖα εἰσὶν ἀνοικτὰ εἰς τοὺς δικαιούχους.

Μετὰ μικρὸν δημοσιεύεται ἡ κατάστασις τοῦ Αὐγούστου, ἥτις θὰ παρουσιάσῃ εἰσπράξεις ἀνωτέρας τῶν πληρωμῶν πρὸς θλῖψιν ἀπαρηγόρητον— ὡς λέγει ἡ „Ἀκρόπολις" — τῶν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμενόντων τὴν πτώχευσιν τοῦ κράτους, ἣν ὅμως δὲν θὰ ἴδωσι, τοῦ κ. Τρικούπη κυβερνῶντος καὶ διευθύνοντος τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΓΕΩΡΓΟΙ

Πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης αἱ κυβερνήσεις ἀσχολῶνται νὰ στρέψωσι τὴν δρᾶσιν τῆς γυναικὸς εἰς γεωργικὰ ἔργα, εἰς ἃ δύναται κάλλιστα νὰ εὐδοκιμήσῃ, ἐφ' ᾧ ἵδρυσαν γεωργικὰς σχολὰς διὰ τὰς γυναῖκας. Ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἐν Νεβὲλ τῆς Βελγικῆς γυναικείου σχολείου γαλακτουργίας, μία τῶν ἐν Λιέγῃ ἐφημερίδων ἐδημοσίευσε τὰ ἑξῆς·

„Ἡ γυνὴ σήμερον ἐλάχιστα κέκτηται μέσα πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν. Αἱ πτωχαὶ κόραι τῶν ἀστῶν αἱ μὴ δυνάμεναι νὰ νυμφευθῶσιν, ὡς μόνον πόρον ἔχουσι τὴν ραπτικήν. Ἐξ αὐτῶν ὀλίγαι ἀμείβονται καλῶς, αἱ πλεῖσται δ' ἐξαντλοῦνται ἐντὸς ἐργαστηρίων, στερουμένων ἀέρος καὶ φωτὸς, ἔνθα καταστρέφουσι τὴν ὑγείαν αὐτῶν, μόλις δυνάμεναι νὰ κερδίζωσι τόσα, ὅσα χρειάζονται ἵνα μὴ ἀποθάνωσι τῆς πείνης. Εἰς αὐτὰς τὰς δυστυχεῖς, ὁ βίος παρουσιάζεται ἐξαιρετικῶς ἐπαχθὴς εἰς ὅλας τὰς μεγαλουπόλεις, ἔνθα ὑπάρχει μεγάλη συγκέντρωσις πληθυσμῶν. Ἡ ἐξοχὴ τοὐναντίον παρέχει ἀναριθμήτους πόρους εἰς τὰς γυναῖκας. Διὰ τῆς ροπῆς τῆς γυναικείας δραστηριότητος πρὸς τοὺς ἀγροὺς, λύεται συγχρόνως τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιφόβου ἐλαττώσεως τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῆς γυναικός. Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔνθα κάλλιστα κατεννοήθη τοῦτο, ἱδρύθησαν πολυάριθμοι σχολαὶ διὰ τὰς νεάνιδας, αἵτινες δύνανται οὕτω νὰ διδάσκωνται τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς καλλιεργείας, νὰ ἐκμανθάνωσι τὴν κτηνοτροφίαν ὡς καὶ τὴν ὀρνιθοτροφίαν. Αἱ σχολαὶ αὗται δὲν ἱδρύθησαν μόνον διὰ τὰς κόρας τῶν κατωτέρων τάξεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν νεανίδων τῶν ἀνωτέρων τάξεων εἰς τὸν ἀγροτικὸν βίον, ἵνα δύνανται βραδύτερον νὰ ἐπιβλέπωσιν ἐν γτώσει τὴν διαχείρισιν τῶν κτημάτων αὐτῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς καλλιεργείας τῶν ἀνθέων καὶ τῶν πρωτολείων, παρέχεται αὐταῖς τὸ μέσον ὅπως αὐξάνωσι τὰ ἔσοδα αὐτῶν κατὰ τρόπον λίαν εὐχάριστον. Ἡ ὑπερκχειλίζουσα δραστηριότης τῆς γυναικὸς ἔχει ἀνάγκην ἐξόδου. Ἡ ἔξοδος αὐτῆς ὑπάρχει ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἐν τῇ ἐπαύλει, ἐν τῷ λαχανοκήπῳ, ἐν τῷ κήπῳ".

ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Ἡ σμυρναϊκὴ συνάδελφος «Ἁρμονία» δημοσιεύει ἀφήγησιν σπαρακτικωτάτου δράματος τελεσθέντος πρό τινων ἡμερῶν ἐν πλήρει πελάγει ἐπί τινος ἑλληνικοῦ ἱστιοφόρου. Ἰδοὺ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δρᾶμα·

„Κατά τινα τρικυμιώδη νύκτα τὸ ἱστιοφόρον τοῦ ἐκ Κυδωνιῶν πλοιάρχου Ἰω. Χ" Ἀναστασίου, οὗ ἐπέβαινον 16 ψυχαί, ἐν αἷς 4 γυναῖκες, καταληφθὲν ὑπὸ σφοδροτάτου ἀνέμου παρὰ τὸν φανὸν Σκαμνιᾶς, ἔξωθεν τῆς Μιτυλήνης, ἀνετράπη ἐξαίφνης, καίτοι ὁ πλοίαρχος ἐννοήσας τὸν ἐπερχόμενον ἄνεμον διέταξε τὴν συστολὴν τῶν ἱστίων.

Τὸ δυστύχημα δὲν συνέβη πολὺ μακρὰν τῆς παραλίας, ἀλλὰ τὸ σκότος καὶ ὁ τρικυμιώδης καιρὸς οὐδενὶ ἐπέτρεψαν νὰ ἴδῃ καὶ προσδράμῃ εἰς βοήθειαν, μόνος δὲ ὁ γενναῖος πλοίαρχος ἤρξατο παλαίων κατὰ τοῦ φοβεροῦ στοιχείου, ὅπως σώσῃ ναύτας καὶ ἐπιβάτας. Ἐκ τούτων δὲ ἄλλους σύρων καὶ ἄλλους ὑποβοηθῶν ἔφερεν ἐπὶ τῆς ἀνεστραμμένης τρόπιδος, ἔνθα ἐκρατήθησαν ζῶντες 9 μετὰ τοῦ πλοιάρχου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπώλοντο, ἐν οἷς 3 γυναῖκες μετὰ δύο παίδων. Ὁ θάνατος ὅμως τῆς μιᾶς αὐτῶν, μητρὸς τῶν συναπολεσθέντων δύο τέκνων, 7ετοῦς καὶ 3ετοῦς, ἀποτελεῖ τὸ σπαραξικαρδιώτερον ἐπεισόδιον τοῦ δράματος.

Ἡ ἀτυχὴς αὕτη σύζυγος ἑνὸς τῶν ναυτῶν τοῦ πλοιάρχου εὑρίσκετο κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δυστυχήματος ἐν τῷ πρωραίῳ θαλαμίσκῳ ἐγκεκλεισμένη καλῶς μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς, ὡς ἐπίσης ἐν τῷ πρυμναίῳ θαλαμίσκῳ εὑρίσκετο ἕτερος ἐπιβάτης. Διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ πλοιαρίου, οὗτινος μόνον ἡ τρόπις ἐξεῖχε τῆς θαλάσσης, τὸ ἐπικάλυμμα τῶν θαλαμίσκων, βεβυθισμένον ἐν τῇ θαλάσσῃ, μετεβλήθη δι' αὐτοὺς εἰς ἔδαφος, εἰς στέγην δὲ ἡ ἀνεστραμμένη τρόπις. Ὁ ὀλίγος ἀτμοσφαιρικὸς ἀὴρ, ὃν ἐμπεριεῖχον οἱ θαλαμίσκοι, παρεῖχε ζωὴν εἰς τοὺς οὕτω ἐγκεκλεισμένους ὑποβρυχίως, οἵτινες ἐπὶ 7 ὅλας ὥρας οὐκ ἐπαύσαντο αἰτούμενοι δι' ἀπηλπισμένων κραυγῶν βοήθειαν.

„Γιάννη σώσε μας! — Πατέρα γλύτωσέ μας!" ἐκραύγαζον μήτηρ καὶ τέκνα πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς τρόπιδος κρατουμένους, οἵτινες ἐνεθάρρυνον αὐτοὺς ν' ἀναμένωσι βοήθειαν μέχρι τῆς πρωΐας. Τὰ αὐτὰ δ' ἀπήντων καὶ πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ ἑτέρου θαλαμίσκου ἐπίσης ἐπικαλούμενον βοήθειαν ἐπιβάτην.

Καὶ πράγματι ἡ βοήθεια αὕτη ἐπεφάνη ἐν τῷ μέσῳ τῶν κυμάτων. Ὁ φιλάνθρωπος πλοίαρχος μιᾶς βρατσερας, Λεωνίδας Δουρῆς, ἐξ Ἴμβρου ἐννοήσας τὸ δυστύχημα προσῆλθεν, εἰ καὶ ἐκ τῆς τρικυμίας τὸν ἔσχατον διέτρεχε κίνδυνον. Καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῆς τρόπιδος παρέλαβε, περὶ δὲ τῆς σωτηρίας τῶν ἐν τοῖς θαλαμίσκοις ἐγκεκλεισμένων διάφοροι ἐγένοντο σκέψεις. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ὑπῆρχε πέλεκυς, ὅπως θραύσωσι μέρος τῆς τρόπιδος καὶ ἐξαγάγωσιν αὐτούς διὰ τῆς ὀπῆς, τοῦθ' ὅπερ καὶ δύσκολον ἦτο καὶ ἐπικίνδυνον, ἀπεφασίσθη νὰ προσδεθῇ καὶ συρθῇ τὸ βεβυθισμένον πλοιάριον ὑπὸ τῆς βρατσέρας· ἐπειδὴ δὲ προεβλέπετο ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ ἡ θάλασσα θὰ ἀφῄρει τὰ ἐπικαλύμματα τῶν θαλαμίσκων, ἐλήφθη πρόνοια, ὅπως ἅμα ὡς οἱ ἐν αὐτοῖς ἀνέλθωσι παρασυρόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἀνασυρθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ βρατσέρα ἀναμενόντων.

Τὸ ἀναμενόμενον ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε τάχιστα. Ἡ θάλασσα δὲν ἐβράδυνε ν' ἀφαιρέσῃ τὰ ἐπικαλύμματα τῶν θαλαμίσκων, ἐξ ὧν ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἡμιθανὴς ὁ ἀπομεμονωμένος ἐπιβάτης, ὃν πάραυτα λαβόντες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀνέσυρον ἐπὶ τῆς βρατσέρας. Μάτην ὅμως ἀνέμενον καὶ τὴν μητέρα μετὰ τῶν δύο τέκνων. Ἡ θάλασσα εἶχεν ἤδη πληρώσει τὸν θαλαμίσκον τῆς πρώρας, ἀλλ' οἱ ἐν αὐτῷ οὐδόλως ἐφαίνοντο.

Τότε ὁ γενναῖος πλοίαρχος Ἰωάν. Χ" Ἀναστασίου βυθίζεται ἐν τῷ ὕδατι, πλησιάζει τὸν θαλαμίσκον καὶ, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁμολογίαν, βυθίζει ἐν αὐτῷ τὸν πόδα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ συλλάβωσι τὸν πόδα οἱ ἐν αὐτῷ καὶ οὕτω δυνηθῇ ὁ πλοίαρχος ν' ἀνελκύσῃ αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Καὶ πρὸς στιγμήν τινα αἰσθάνεται ὅτι χεὶρ ἅπτεται αὐτοῦ ἀσθενῶς, ἀλλὰ παραιτεῖ τὸν πόδα μετ' ὀλίγον διὰ παντός.

Ἡ ἀτυχὴς μήτηρ ἐνηγκαλισμένη τὰ δύο τέκνα εὗρεν ἤδη μετ' αὐτῶν τὸν θάνατον ἐν τῇ θέσει, ἔνθα εἶχεν ὁδηγήσει αὐτὴν ἡ χεὶρ τοῦ συζύγου, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ σώσῃ αὐτὴν καὶ τὰ δείλαια τέκνα.

Μετ' οὐ πολὺ τὸ πλοιάριον κατεβυθίσθη, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς βρατσέρας ἠναγκάσθησαν ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἐν ἀπελπισίᾳ καὶ φρίκῃ, καταφεύγοντες εἰς Μόλυβον τῆς Μιτυλήνης, συνεπιφέροντες δὲ καὶ τὰ πτώματα δύο γυναικῶν, τὰ μόνα εὑρεθέντα ἐκ τῶν 8 ἀπολεσθέντων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Βραΐλας·

Πρό τινος ἀπεβίωσεν ἐν Βιέννῃ ἕλλην τις ἐκ Σκοπέλου, καλούμενος Κωνσταντῖνος Β. Κίτσος, ναυτικὸς τὸ ἐπάγγελμα, ὅστις εἶχε μεταβῆ ἐκεῖ ἐκ Βραΐλας, ἔνθα ἀπὸ ἐτῶν διέμενε, χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας του. Τὴν ἐκ Βραΐλας ἀναχώρησίν του ἐγνώριζε μόνος ὁ συμπολίτης αὐτοῦ Μιχαὴλ Νικολάου Κουτσομύτης οἰνοπώλης καὶ ἄνθρωπος μικρᾶς ἐν Βραΐλᾳ περιουσίας, ὅστις εὐθὺς ὡς ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ φίλου του Κωνσταντίνου Β. Κίτσου, μετέβη εἰς τὸ ἡμέτερον προξενεῖον καὶ ἀνήγγειλε τῷ προξένῳ κ. Λεονάρδῳ τὸ γεγονός. Ὡς δ' ἦν ἐπόμενον ὁ κ. πρόξενος ἠρώτησεν αὐτὸν, ἂν ὁ ἀποβιώσας εἶχε περιουσίαν τινα καὶ ἂν εἶχε κατοικίαν ἐν Βραΐλᾳ, ὅπως προβῇ εἰς τὴν σφράγισιν αὐτῶν. Ἀλλ' εἰς ἀπάντησιν ὁ Μ. Ν. Κουτσομύτης ἐγχειρίζει τῷ κ. προξένῳ δέμα λέγων αὐτῷ „ἐδῶ μέσα εὑρίσκεται ὅλη ἡ περιουσία του, σπῆτι εἶχε τὸ σλέπί του (ποταμόπλοιον).

— Καὶ πῶς εὑρέθη εἰς χεῖρας σου ἡ περιουσία του, τὸν ἐρωτᾷ ὁ κ. πρόξενος;

— Μοῦ τὴν ἐμπιστεύθηκεν, ἀπαντᾷ, τὴν ἡμέρα ἐποῦ ἔφυγε διὰ τὴν Βιέννα καὶ χωρὶς νὰ θέλῃσῃ νὰ τοῦ δώσω ἀπόδειξι. Μόνο μοῦ εἶπε, ἂν πεθάνῃ νὰ σᾶς τὴν παραδώσω. Ἂν τὴν κρατοῦσα θὰ εἶχα διπλὸ βάρος στὴ ψυχὴ καὶ στὴ συνείδησί μου. Ἔχω νὰ σᾶς παραδώσω καὶ τὸ σλέπι του.

Τὸ ὅλο τῆς περιουσίας εἰς χρήματα, ὁμόλογα καὶ συμβόλαια μετὰ τοῦ ποταμοπλοίου ἀνήρχετο εἰς εἴκοσι χιλιάδας ὡς ἔγγιστα φράγκων. Συγκεκινημένος ὁ κ. πρόξενος σφίγγει θερμῶς τὴν χεῖρα τοῦ τιμιωτάτου αὐτοῦ ἀνδρὸς, ἐγκωμιάζει τὴν μεγάλην τιμιότητα καὶ εὐσυνειδησίάν του καὶ καλέσας αὐτὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ προξενείου, ἔνθα εὑρίσκοντο ὁμογενεῖς ἐκ τῶν τὰ πρῶτα ἐν Βραΐλᾳ φερόντων «Κύριοι, εἶπεν αὐτοῖς, σᾶς παρουσιάζω τὸν τιμιώτατον αὐτὸν συμπατριώτην ἡμῶν» καὶ συγχρόνως διηγεῖται εἰς αὐτοὺς τὸ γεγονός.

Πάντες δακρύσαντες ἐκ τῆς ἀφηγήσεως ταύτης, ἐνηγκαλίσθησαν καὶ ἠσπάσθησαν τὸν τιμιώτατον αὐτὸν Σκοπελίτην, ὅστις ὁλοπόρφυρος καὶ εἰς ἄκρον συγκεκινημένος καὶ οὐδὲ λέξιν δυνάμενος ν' ἀρθρώσῃ ἐκ τῆς ἄκρας συγκινήσεως του ἀπεχαιρέτισε τοὺς πάντας εἰπὼν „ἀπόψε θὰ κοιμηθῶ ἥσυχος".

Αὐθημερὸν ὁ πρόξενος κ. Λεονάρδος εἰδοποίησε τοὺς ἐν Σκοπέλῳ συγγενεῖς τοῦ ἀποβιώσαντος περὶ τοῦ θανάτου του συγγενοῦς των Κ. Β. Κίτσου καὶ ἔσπευσαν νὰ παραλάβωσι τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτοὺς μερίδιον τῆς περιουσίας του, εὐλογοῦντες τὸ ὄνομα τοῦ παραδόντος αὐτὴν σῴαν καὶ ἀνελλιπῆ εἰς τὸν κ. πρόξενον.

Ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις δὲν ἔληξεν ἕως ἐδῶ.

Ὁ τιμιώτατος Μιχαὴλ Ν. Κουτσομύτης ἀπεδείχθη καὶ ἄνθρωπος γενναιότατος. Εἷς τῶν κληρονόμων τῷ ὤφειλε πρὸ πολλοῦ σπουδαῖον χρηματικὸν ποσὸν καὶ ἐνῷ ἠδύνατο νὰ κατάσχῃ αὐτὸ ἀνὰ χεῖρας τοῦ κ. προξένου τὸ ἐδώρησεν (!) εἰς αὐτὸν καθ' ἣν στιγμὴν ἐγίνετο ἡ διανομὴ τῆς περιουσίας „διὰ τὴν ψυχὴν, ὡς εἶπε, τοῦ ἀποθανόντος φίλου του Κίτσου".

Ὅλα αὐτὰ γνωσθέντα ἐν Βραΐλᾳ ἐπροξένησαν βαθυτάτην αἴσθησιν παρά τε τοῖς ἐκεῖσε ὁμογενέσι καὶ ξένοις καὶ ἔτι περισσότερον πάντες ἐθαύμασαν τὴν τιμιότητα τοῦ λαμπροῦ Σκοπελίτου, διότι οὐδεὶς ἀπολύτως ἐγνώριζεν ὅτι ὁ ἀποβιώσας εἶχεν ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὸν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του ἄνευ ἀποδείξεως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, ἐν τῷ τελευταίῳ γεύματι τοῦ Mansion House, ἐν ᾧ παρίστατο ὁ δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου, ὁ λόρδος δήμαρχος συνεχάρη τῇ Αὐτοῦ Ὑψηλότητι ἐπὶ τῷ προσεχεῖ γάμῳ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου τῆς Ρωμουνίας Φερδινάνδου. Ὁ δοὺξ ἀπήντησε τὰ ἑξῆς·

„Εὐχαριστῶ ὑμῖν θερμῶς, κ. δήμαρχε, διὰ τοὺς λόγους καὶ τὰ συγχαρητήρια ἅπερ ἑρμηνεύετέ μοι ἐπὶ τῷ προσεχεῖ γάμῳ τῆς πρωτοτόκου μου θυγατρός. Εἶναι νεωτάτη ἔτι διὰ γάμον· ἀλλ' ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ ἕνωσις ἣν συνάπτει προξενεῖ ἡμῖν μεγίστην εὐαρέσκειαν. Θεωροῦμεν ἄρρητον εὐτύχημα τὸ ὅτι πᾶσαι αἱ τάξεις καὶ πᾶσαι αἱ ἀποχρώσεις ἐν Ρωμουνίᾳ ἤκουσαν ἐν ἐνθουσιασμῷ τὸ ἄγγελμα ὅτι ἀγγλὶς πριγκήπισσα ἔσται προσεχῶς ξένη αὐτῶν. Ἐξαρτᾶται νῦν ἀπ' αὐτῆς νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀφοσίωσιν ἣν ὁ λαὸς προθύμως αὐτῇ προσφέρει."

Ἄδεται ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θ' ἀποφανθῇ ἐν τῇ προσεχεῖ συνεδρίᾳ αὐτοῦ ἂν ὀφείλῃ νὰ ἐπιβάλῃ κάθαρσιν εἰς τὰς ἐκ Μασσαλίας προελεύσεις.

Ὁ Timpul ἀποκαλεῖ ὑπερβολικὰς τὰς ὑπό τινων ἐφημερίδων δημοσιευθείσας ἀπευκταίας πληροφορίας περὶ τῆς ὑγείας τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης. Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τῆς Α. Μ. εἶναι ἡ αὐτὴ· ἐξακολουθεῖ ἐν Ναϊδὴδ τὴν θεραπείαν αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἀνάρρωσις βαίνει δυστυχῶς λίαν βραδέως.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 20 τρέχοντος.

Σουλινᾶς καὶ Ἰσμαήλιον· 4 ἀτμόπλοια, 3 ἱστιοφόρα καὶ 3 πλοιάρια, μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 198. Στόμια Προύθου· οὐδὲν πλοῖον. Οὐγκένι· 39 ὁδοιπόροι. Πρεδεάλ· 233. Βερτσορόβα 82.

Ἡ ὑγεία πανταχοῦ εὐάρεστος.

Τὰ ἔργα τοῦ συνδέσμου τῶν προκυμαιῶν Γαλαζίου ἐξακολουθοῦσι μετὰ δραστηριότητος· ὑποτίθεται ὅτι κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔαρος ἔσονται ἕτοιμα.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Timpul·

„Ἡ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρεία Gagarine ἔγραψε τῇ ρωσσικῇ κυβερνήσει δικαιολογοῦσα τὸν εἰς τὸν λιμένα Σουλινᾶ ἄνευ προηγουμένης αὐτῆς συμμορφώσεως πρὸς τοὺς κανόνας τῶν λοιμοκαθαρτηρίων εἰσπλοῦν τοῦ ἀτμοπλοίου Ὄλγας. Ἡ ἑταιρεία ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο ὑπέστη ἀβαρίαν καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πλέον νὰ παρατείνῃ τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ διαμονὴν αὐτοῦ. Αἱ μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις ὅμως δύνανται ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ καιρὸς δὲν ἦτο τρικυμιώδης καὶ ὅτι ἀπ' ἐναντίας ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐπεκράτει γαλήνη. Ἄλλως καὶ ἄλλα πλοῖα εὑρίσκοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ οὐδὲν αὐτῶν παρεπονέθη

ἐπὶ τρικυμίᾳ. Ἐπὶ τέλους, τὸ ἀτμόπλοιον Ὄλγα ἠδύνατο νὰ διαπραγματευθῇ πρὶν εἰσπλεύσῃ εἰς τὸν λιμένα, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἔπραξε.«

Ὑπὸ τὸν τίτλον Μυστήριον, Βέδ-μαρ! ἡ Voința Națională δημοσιεύει κύριον ἄρθρον λίαν περίεργον, ὑπισχνουμένη νὰ ὁμιλήσῃ καὶ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ὑποθέσεως Ζάππα. Ἐλλείψει χώρου, ἀναβάλλομεν εἰς αὔριον τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου τούτου, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν οὓς κρατοῦμεν ἐνημέρους τῶν περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα εὐνοϊκῶν καὶ δυσαρέστων κρίσεων τοῦ ρωμουνικοῦ τύπου ἀμφοτέρων τῶν ἀποχρώσεων.

Ἡ κατὰ πάντα ἐφάμιλλος ἐπὶ μισελληνισμῷ καὶ τῇ φυσικῷ λόγῳ ἑκουσίᾳ ἀνακριβείᾳ πρὸς τῇ βιενναίαν ἐφημερίδα Correspondance d' Est γαλλόφωνος βουκουρεστεία συνάδελφος Patrie, ἀναδημοσιεύει ἐκ τῆς πρώτης μακρὰν ἐκ Βιτωλίων ἀλληλογραφίαν, ἡμαρτημένως καὶ κακεντρεχῶς πραγματευομένην τὸ ζήτημα Μαυρογιάννη. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀκριβῆ ἐξέλιξιν τοῦ ἐπεισοδίου, θεωροῦμεν περιττὴν πᾶσαν ἀπάντησιν εἰς τὰς τετριμμένας καὶ τυπικὰς ἐρεσχελείας τῶν δύο ρηθέντων μαργαριτείων φύλλων.

Ἡ εἰς κομψότατον θέατρον μεταβληθεῖσα αἴθουσα τοῦ ἀρχαίου Ἀθηναίου, ἡ γνωστὴ νῦν ὑπὸ τ' ὄνομα Θέατρον Μαϊκὰν, ἐπερατώθη ὁλοσχερῶς. Ἐπίσημα ἐγκαίνια μετὰ παραστάσεως γενήσονται τῇ 15 ἐλευσομένου, καθ' ἣν παιχθήσονται τὸ Ἄσμα τοῦ Φορτούνιο, κωμειδύλλιον τοῦ Ὄφφεμβαχ, μία πράξις τῆς Μάρθας τοῦ Φλοτόου καὶ ἡ πέμπτη τοῦ Φαύστου τοῦ Γκουνώ. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ψαλήσεται πρωτότυπον ρωμουνικὸν κωμειδύλλιον, ἡ Ὀλτεάγκα.

Παρὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας καὶ τὴν ψυχρότητα τῶν νυκτῶν, ἡ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐπικρατοῦσα ἐν Βουκουρεστίῳ εὐδία εἶναι σπανία. Ὁ ἥλιος ὑπ' οὐδενὸς ἀμαυροῦται νέφους, ὡσεὶ παρηγορῶν διὰ τῶν τελευταίων αὐτοῦ φθινοπωρινῶν ἀκτίνων τοὺς φοβουμένους τὸ ψῦχος, ἡ δὲ ἐπίσης ἄσπιλος σελήνη ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς θαμῶνας τῆς λεωφόρου Νίκης νὰ διεξάγωσι τοὺς νυκτίους αὐτῶν περιπάτους ἐν ἀνέσει καὶ θυμηδίᾳ.

Κατὰ τὴν πρὸς ἐκλογὴν πρυτάνεως τοῦ πανεπιστημίου γενομένην τελευταίως ψηφοφορίαν, περὶ ἧς εἶπον τὰ εἰκότα οἱ „Σύλλογοι“, τρίτος ἐκ τῶν τυχόντων σχετικῆς πλειονοψηφίας, ὧν θὰ ἐξέλεγεν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὸν πρύτανιν, ἦτο ὁ γεραρὸς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καθηγητὴς κ. Ἐπαμεινώνδας Φραγκούδης.

Ἕνεκα τοῦ θανάτου τῆς βασιλίσσης τῆς Βυρτεμβέργης Ὄλγας, ἡ αὐλὴ τοῦ Βουκουρεστίου ἔλαβεν εἰκοσαήμερον πένθος.

Τὸ ὑπουγγικὸν συμβούλιον ἐπέτρεψε τῷ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργῷ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων νομοσχέδιον αἰτούμενον πίστωσιν 7 ἑκατομ. φράγκων, ἀναγκαιούντων πρὸς σύστασιν προτύπων χωρίων καὶ τὴν οἰκοδομὴν μεγάρου τοῦ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργείου.

Ὁ ἐν Βραΐλᾳ οἶκος Sigmunt Neucath ἀνέστειλε τὰς πληρωμὰς, μετὰ παθητικοῦ 350 χιλ. φράγκων.

Τὸ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργεῖον καθιέρωσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Τίτου Μαγιορέσκου ὡς πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ φοιτητικὴ ἕνωσις, ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς συγκροτηθησομένῃ αὔριον, θὰ ὁρίσῃ τὰ καθ' ἕκαστα τῆς πρὸς τιμὴν τῶν πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν τελεσθησομένης διαδηλώσεως.

Τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον τοῦ Βουκουρεστίου διώρισεν ἐπιτροπὴν συγκροτουμένην ἐκ τῶν ἰατρῶν κ. κ. Ρὼθ καὶ Ὀρλεάνου καὶ τοῦ μηχανικοῦ κ. Δουφοὺρ, πρὸς ἐπιθεώρησιν πάντων τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ θεάτρων.

Ἀπὸ τῆς σήμερον πέμπτης, αἱ καθάρσεις ἐν μὲν Ἰσμαηλίῳ ὑποβιβάζονται ἀπὸ ἑνδεκαημέρων εἰς ὀκταημέρους, ἐν δὲ Βουρδουζένι ἀπὸ πενθημέρων γίνονται τριήμεροι.

ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

Ὁ ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος ἤρξατο ἀπὸ τῆς χθὲς ἑσπέρας τῶν ἀπὸ πολλοῦ ἀνυπομόνως ὑπὸ τοῦ δημοσίου τῆς πρωτευούσης ἀναμενομένων παραστάσεων. Τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο διὰ τῆς „Ἀΐδας“, τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ ζαπλούτου ἐν μελῳδίαις μελοδράματος τοῦ Βέρδη. Ἡ ἐπιτυχία ἦτο πλήρης, καθ' ἃ ἐξ ἰδίας ἡμῶν ἀντιλήψεως κρίνομεν, διεξαγαγουσῶν εὐδοκίμως τὰ μέρη αὐτῶν τῆς τε ὑψιφώνου κυρίας Στίγκου καὶ τῆς ρωμουνίδος ἀνθυψιφώνου κ. Αὐρηλίας Κίτσου. Τὸ ὀρχηστρικὸν μέρος διεξήχθη ἄριστα.

Περὶ τοῦ θιάσου καὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ὡρισμένων μουσουργημάτων θὰ ὁμιλήσωμεν ἐν ἐκτάσει, καθόσον καὶ ὁ χρόνος ἐπείγει, καὶ ἡ κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν συνήθης ἕνεκα κοπώσεως τῶν ὑποκριτῶν καὶ ἄλλων λόγων ἀτέλεια δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν ν' ἀποφανθῶμεν ὁριστικῶς περὶ τοῦ θιάσου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(ΕΚ ΤΩΝ ΧΘΕΣΙΝΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜ.)

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. — Βεβαιοῦται ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις ὅτι τὸ διάβημα τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα ἀπέτυχε πληρέστατα.

Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτη εἶναι καθαρῶς δικαστικὴ καὶ παντάσιν πολιτικὴ καὶ δὲν θέλει νὰ ἐπιφορτισθῇ νὰ διερμηνεύσῃ τοὺς νόμους ξένης χώρας, ἄλλως τε, λέγεται ὅτι προσέθετο ὅτι τὰ ἄκρα μέτρα τόσῳ ἀπότομα ὅσῳ καὶ ἀσυνήθη τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θὰ καθίστων ἀδύνατον καὶ φιλικὴν μεσολάβησιν οὐχὶ δὲ μετὰ ρῆξιν τόσον ὀλίγον δικαιολογουμένην.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ, 21 Ὀκτωβρίου.—Ἀνταπόκρισις ἐκ Δαχομέῦ ἡμ. 5 Ὀκτωβρίου (ν) λέγει ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν οἱ γερμανοὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ στέλλωσι τῷ Βεχαντζὶν ὅπλα καὶ ζωοτροφίας. Ὁ κόσμος εἶναι βέβαιος ὅτι 200 λευκοὶ διοικοῦσι τὰ στρατεύματα τοῦ Δαχομέῦ. Ἐν τοῖς κυριωτέροις ἀρχηγοῖς διακρίνονται 3 βέλγοι καὶ 6 γερμανοί.

ΣΟΦΙΑ, 21.—Ἡ Σοβράνιε ἤρξατο σήμερον συζητοῦσα ἐν πρώτῃ ἀναγνώσει τὸ περὶ δανείου συμβόλαιον ὅπερ ὑπεβλήθη εἰς ἐπιτροπήν. Ἡ δευτέρα συνεδρία συγκροτηθήσεται τῇ μεθαύριον Παρασκευῇ.

ΠΕΣΤΗ, 21.—Κατὰ τὰς τελευταίας 24 ὥρας ἐγένοντο 24 κρούσματα καὶ 9 θάνατοι.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 21.—Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Γερουσία ἤτησε τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ παρὰ τοῦ κ. Καπρίβη ἵνα δηλώσῃ ὅτι ἡ πόλις Ἀμβοῦργον ἀπηλλάγη τῆς ἐπιδημίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21.—Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς διέταξε νὰ δίδωνται πιστοποιητικὰ ἐλευθέρας συγκοινωνίας εἰς τὰ ἐκ Μασσαλίας ἀποπλέοντα πλοῖα.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ, 21.—Ἀπὸ τῆς σήμερον ἑσπέρας τὸ μικρὸν χρηματιστήριον θὰ συνέρχηται προσωρινῶς ἐν τῷ βασιλικῷ μεγάρῳ τῶν Ὀρλεανιδῶν.

ΤΟΥΛΩΝ, 21.—Τὸ κομίζον ἐκ Βονιφατίου τὸν ἡγεμόνα καὶ τὴν ἡγεμονίδα τοῦ Μονακοῦ θαλαμηγὸν ἐβυθίσθη πρὸ τοῦ λιμένος τοῦ Τουλὼν ἔνθα εἶχε καταφύγει ἕνεκα τρικυμίας. Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα ἐσώθησαν, τὸ δὲ θαλαμηγὸν ἐβλάβη τὰ μέγιστα.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 22. — Ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις λέγεται ὅτι μεταξὺ τῶν δυνάμεων διαμείβονται νῦν σκέψεις περὶ τῆς ἀναφυείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας ρήξεως.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σῖτ.	4400	54½	7.65	Σ.
„	1200	51	6.—	„
„	8000	56½	9.10	Σ.
„	4600	56	7.75	„
„	7000	55½	8.10	Σ.
„	3800	56	7.60	Κ.
„	2800	55½	7.27½	Κ.
„	2500	54	7.40	Σ.
„	700	56½	8.70	Μ.
„	3200	58½	9.90	Κ.
Αραβ.	1200	59½	6.50	Μ.
„	1800	61	9.05	Σ.
„	1200	61	6.80	Μ.
„	1150	61½	7.05	Κ.
„	650	59½	6.70	Μ.
„	1200	58½	6.80	Σ.
„	2800	60½	6.72½	Μ.
„	2500	59½	6.45	„
„	1350	60½	6.65	„
„	1650	60½	6.95	Σ.
„	3000	60	6.82½	Μ.
Σῖτ.	3200	58½	9.90	„
Βρώμη	900	ο)ο κ.	9.55	Κ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	102700	Σῖτος	5100
Αραβ.	14500	—	2800
Κριθὴ	4000	Κριθὴ	——
Βρώμη	2700		——

ΝΕΩΤΕΡΑ

Εἰς τοὺς ἐνταῦθα κυβερνητικοὺς κύκλους καθ' ἃ πληροφορούμεθα λέγεται ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ μεταχειρισθῇ τοῦ λοιποῦ τοὺς ἕλληνας ὡς ὄργανα αὐτῆς ὅπως πρό τινος καιροῦ μετεχειρίζετο τοὺς βουλγάρους καὶ σέρβους πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σχεδίων αὐτῆς. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τοὺς βουλγάρους καὶ σέρβους, ἀγνοοῦμεν ἂν ποτε ἡ Ρωσσία μετεχειρίσθη αὐτοὺς ἐνταῦθα ὡς ὄργανα, εἰ καὶ ἠδύνατο νὰ εὕρῃ τοιαῦτα κατάλληλα παρ' αὐτοῖς ἐκ τῶν διὰ πολιτικοὺς λόγους μεταναστευόντων πολλάκις ἐκ τῶν μεθορίων χωρῶν ἐνταῦθα. Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἕλληνας, οὐ μόνον τοιαῦτα στοιχεῖα δὲν ἔχουσι λόγους νὰ μεταναστεύσωσιν ἐνταῦθα ἐκ τῆς μεμακρυσμένης χώρας, ἀλλὰ καὶ φύσει ὁ ἕλλην δὲν καθίσταται ὄργανον ξένων ἐν ξένῃ χώρᾳ, ἧς ἐπιδιώκει τὴν σύμπραξιν πρὸς ἀπὸ κοινοῦ ἐπίτευξιν φιλελευθερωτέρων σκοπῶν.

— Ἄδεται ὅτι ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις πρόκειται νὰ ἐπιδώσῃ διακοίνωσιν εἰς τὴν Πύλην, προτρέπουσα αὐτὴν ἵνα μεριμνήσῃ περὶ τῆς τηρήσεως τοῦ καθεστῶτος ἐν Μακεδονίᾳ, ἀνθισταμένη κατὰ πάσης ἐνδεχομένης διαταράξεως αὐτοῦ.

— Περὶ τοῦ πανισχύρου ἀρχιάτρου τοῦ Σουλτάνου Μαυρογένη πασσᾶ θρυλοῦνται πολλὰ σπουδαῖα. Ὁ ἰατρὸς διατελεῖ ὑπὸ κράτησιν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ Γιλδίζ. Ἡ ἀστυνομία κατέσχε τὰ ἔγγραφά του ἅτινα εἶχε μετακομίσει ἐκ τῆς οἰκίας του εἰς Πέραν παρά τινι γαλλίδι γεννηθείσῃ ἐν Κρήτῃ. Πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος εἶχε ζητήσει τὴν διάζευξίν του ἀπὸ τῆς συζύγου του, γαλλίδος ἑβραίας.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην καταληφθεὶς ὑπὸ φόβου εἶχε καταφύγει εἰς τὴν ρωσσικὴν πρεσβείαν, ὁπόθεν τὴν ἐπιοῦσαν πρωῒαν ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου τὸν ἀπήγαγεν εἰς τ' ἀνάκτορα ἐφ' ἁμάξης.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Σκουλούδης προσέφερε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς γαλλικῆς μοίρας καὶ τῶν ξένων πλοίων εἰς ὃ παρῆν καὶ ὁ βασιλόπαις Γεώργιος. Εἶχε δὲ δεξιᾷ τὸν ναύαρχον Βοὺζ καὶ ἀριστερᾷ τὸν πλοίαρχον Σερβάν.

Βουκουρέστιον, 22 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 %, Δάν. Παγ. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.—
4 „ „ „ „ „	82.50
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	10?.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.50
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.—
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	102.50
5 „ „ „ (Iași f. urb).	82.—
¹⁰/₆₀₀ Δάν.τάμ.συν.(pens.).	278.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1660
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	405—
„ Națională	200	409
Constr. și lucr. publ.	250	126.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 45
Λονδίνου	25.28
Βερολίνου	124.05
Ἀμβέρσης	99 70
Βιέννης	211.25
Λίρα ὀθωμανική	22 95

Βιέννη, 21 8βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.535
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	310.25
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	116.25
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.95
„ „ Παρισίων	7.65
„ „ Βερολίνου „	58.90
„ „ Amsterd. „	99 25
Παρίσιοι 21 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ %	105.10
„ „ 3 %	99.—
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	99.25
Δάνειον Ἑλλην. 5	338.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	590.35
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.87
„ Lot turc.	93.12
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 17
„ „ Βιέννης	207.87
„ „ Ὀλανδίας	206.18
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολῖνον 21 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R.	101.90
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	82.—
„ amortis. 5 %	96.80
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	197.55
Δάνειον δημαρχείου	—.—
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας „	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ „ Ἀμβέρσης	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (85)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

— Δὲν ἐννοῶ ἀπεκρίθην κατά τι κρίνετε ἀναγκαῖον τοῦτο! Οὐδεμία τῶν ὅσων μὲ ἠγάπησαν ἔλαβε αἰτίαν νὰ παραπονεθῇ κατ' ἐμοῦ ὡς παραβαίνοντος τὸ χρέος τῶν χρηστῶν ἠθῶν...

— Ἐνταῦθα τολμᾷ νὰ λέγῃ τοῦτο! μὲ διέκοψεν ἡ Κλάρα συμπλέκουσα τὰς χεῖράς της. Ἀδελφή, ἐφώνησε κλαίουσα ἡ Λουΐζα, μὴ καταφρονῇς οὕτω τὸν Ἐδμῶνά μου καὶ ἐνθυμήθητι ὅτι, ἂν δὲν μ' ἔκρινεν ἀξίαν διὰ σύζυγόν του, χάριν ὅμως ἐμοῦ παρῃτήθη ἀπείρου πλούτου.

— Τὸ ἠξεύρω· εἶπεν ἡ Κλάρα, γνωρίζω ὅτι εἶναι κατά τινας περιστάσεις γενναῖος. Πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ σὲ δελεάσῃ, ἂν δὲν εἶχέ τινας ἀρετάς, ἀλλ' αἱ ἀρεταὶ εἰς τοῦτον εἶναι ὀλεθριώτεραι τῶν κακιῶν του διότι καταχρᾶται αὐτῶν· ἀλλὰ πᾶσα περὶ τούτου φιλονεικία εἰς τὸ ἑξῆς εἶναι ἀνωφελής. Οὐδὲν ἔχομεν πλέον νὰ εἴπωμεν, Ἐδμών· ὅθεν σπεῦσον ν' ἀπομακρυνθῇς καὶ ἡ στιγμὴ αὕτη ἔστω ἡ τελευταία, καθ' ἣν βλεπόμεθα. Οὕτω ἐξῆλθον εὐθὺς ἀπὸ τοῦ κοιτῶνός των, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἀποχαιρετήσας τὸν κ. Τρανσβλέην καὶ τὸν λόρδον Δέρβην, ἀνεχώρησα παρὰ τῇ κ. Βιρτῶνι, ἔνθα διατρίψας πολλοὺς μῆνας ἐν μέσῳ ὁμηγύρεων καὶ εὐνοούμενος ὑπὸ τῶν ἐρασμιωτέρων γυναικῶν, δὲν ἐνεθυμούμην πλέον οὐδ' ἂν ὑπῆρξε κἂν Λουΐζα.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου ἡ θεία μου μ' ἐπρότεινε νὰ τὴν συνοδεύσω εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ Βάθου, προθυμότατα ὑπήκουσα διότι κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῆς ἀπωλείας, πᾶν ὅ,τι μοὶ προσέφερε νέας εὐπαθείας, μοὶ ἐφαίνετο τὸ μόνον ἀγαθόν. Ἡ καρδία μου ἦτο ξένη πρὸς τὸν ἔρωτα, διότι δὲν εἶχον ἔτι ἰδεῖ τὴν Μαλβῖναν.

— Ὦ Ἐδμών! ἐφώνησεν ἐκείνη, πόσον εὐκόλως ἐννοεῖς, ὅτι ὁ ἔρως οὗτος τῆς Μαλβίνης σὲ ἀπολύει ἀκούσης αὐτῆς, ἐξ ὅλων τῶν πταισμάτων σου!.. ἀλλὰ πληροφόρησόν με πῶς ἡ ἐρασμία αὕτη Λουΐζα ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ τὸν κόσμον καὶ νὰ κρυφθῇ.

Φθάσας εἰς Βάθον, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐδμών, ἔμαθον ὅτι ἦτο ἐκεῖ ἀπό τινων ἡμερῶν ὁ λόρδος Δέρβης μετὰ τῆς συζύγου του. Ἡ εἴδησις αὕτη μὲ κατέθλιψε, δὲν ἐστοχάσθην ὅμως, ὅτι ὄντων ἐκείνων ἐκεῖ ἔπρεπε ν' ἀναχωρήσω ἐγὼ ἐκ τῶν λουτρῶν. Ἵνα μὴ παραβῶ ὅμως καὶ τὴν ὑπόσχεσίν μου, ἀπεφάσισα νὰ μὴ βλέπω τὴν Λουΐζαν ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐξηρτᾶτο ἀπ' ἐμοῦ, διότι ἡ Βιρτὼν ἀγνοοῦσα τὰ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς λαίδης Δέρβη μοὶ ἐπρότεινε νὰ τὴν συνοδεύσω εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῆς μὴ ἔχων δὲ εὐλογοφανῆ πρόφασιν δὲν ἠδυνάμην νὰ τὸ ἀποφύγω.

Ἡ Λουΐζα δὲν ἠδυνήθη νὰ μείνῃ ἀτάραχος ὅταν ἐνεφανίσθην, ἡ καταλαβοῦσα δ' αὐτὴν σύγχυσις διέχυσεν ἐπὶ αὐτῆς, χάριν, ὁποίαν ἄλλοτε δὲν εἶδον. Μοὶ ἐφάνη μᾶλλον θελκτική, ἀποφεύγουσα νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ, καὶ φερομένη πρὸς ἐμὲ μετὰ ψυχρότητος. Μ' ὅλα ταῦτα ἐννόησα ὅτι οὕτω φερομένη, ἐδοκίμαζε μέγαν ἀγῶνα, καὶ ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ της ἐσώζετο ὁλόκληρος ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη της. Ἡ ἐγκυμοσύνη της ἀρκετὰ προκεχωρημένη ἤδη, ἔρριπτε καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ σῶμα θελκτήριόν τι πρὸς ὃ δὲν ἠδυνήθην ν' ἀνθέξω. Τὴν ἀπήντων εἰς τὰς συναναστροφὰς ἔνθα ὑπὸ πάντων ἐθαυμάζετο· τὴν ἔβλεπον συνεχῶς εἰς τὸ κατάλυμά της, καὶ πολλάκις μόνην... ἡ Λουΐζα γενομένη μαλθακωτάτη καὶ εὐένδοτος, ἐλησμόνησε τὰ συζυγικὰ καθήκοντα χάριν ἐμοῦ. Μὲ καταδικάζεις, Μαλβῖνα· βλέπω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου τὴν ἀγανάκτησιν, ἣν σοὶ προξενεῖ ἡ διαγωγή μου· ἀλλὰ περισσότερον θέλεις μὲ μεμφθῇ, μανθάνουσα, ὅτι οὔτε ὁ πρὸς ἐμὲ ἔρως τῆς Λουΐζης, οὔτε ἡ πρὸς αὐτὴν συμπάθειά μου, ἀλλὰ μόνη ἡ κακοήθης φιλοτιμία μ' ἐκίνησεν εἰς παράβασιν τῶν ὅρκων μου. Ὅλαι αἱ γυναῖκες τοῦ Βάθου εἰς αὐτὴν παρεχώρουν τὰ ἀριστεῖα τοῦ κάλλους· ὅλοι οἱ ἄνδρες τὴν ἐθαύμαζον ὡς σώφρονα, ἡ ἰδέα δὲ τοῦ ν' ἀποδειχθῶ ἐνώπιον πάντων νικητὴς τῆς ἀκαταμαχήτου Λουΐζης, ἐξήλειψεν ἀπ' ἐμοῦ πᾶσαν ἄλλην σκέψιν. Ἡ σχέσις μας διήρκεσε πολύ· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀφροντησία τοῦ λόρδου Δέρβη καθίστα πάντῃ ἐλευθέρας τὰς συνεντεύξεις ἡμῶν, ἤρχισα νὰ τὰς βαρύνωμαι, ὅτε εἷς τῶν ἐραστῶν τῆς λαίδης Δέρβη περιφρονηθεὶς ὑπ' αὐτῆς, μαντεύσας τὸν ἔρωτά μας ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν σύζυγόν της. Οὗτος εὐκόλως ἠδυνήθη νὰ μᾶς συλλάβῃ ἐπ' αὐτοφόρῳ. Λυσσώδη θυμὸν, ἧναψεν ἐν τῇ ψυχῇ του ἡ αὐτοψία τοιούτου δυστυχήματος, τῷ ἐφαίνετο δὲ ἀδύνατον νὰ ὑποφέρῃ τὴν προσβολὴν χωρὶς νὰ ἐκδικηθῇ. Ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἐστράφη μᾶλλον κατὰ τῆς συζύγου του, κρύψας ἐν τῇ καρδίᾳ του τὸ πῦρ τοῦ πάθους, ἦλθεν εἰς τὸ κατάλυμά μου καὶ μοὶ λέγει, ὅτι ἂν τὸν βοηθήσω εἰς διάζευξιν τῆς συζύγου του, ὁμολογῶν ἐπὶ δικαστηρίου ἐμαυτὸν πατέρα τοῦ τέκνου, ὅπερ ἐγκυμόνει ἡ Λουΐζα, θέλει μὲ καταστήσῃ κληρονόμον του. Ἀπορρίψας τὴν αἴτησίν του ἠγωνίσθην νὰ στρέψω τὴν ὀργήν του κατ' ἐμαυτοῦ, λέγων ὅτι ἡ λαίδη Δέρβη ἀντέστη εἰς τοὺς πειρασμούς μου, ὅτι μετεχειρίσθην παντοίους δελεασμοὺς ὅπως τὴν νικήσω, ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ βεβαιώσω τὴν αἴτησίν του, διότι ἡ παρ' αὐτοῦ φωραθεῖσα πρᾶξίς μου ἦτο ἡ πρώτη καὶ μόνη, ὅτι κατὰ συνέπειαν τὸ γεννηθησόμενον τέκνον ἦτο ἰδικόν του, καὶ ἑπομένως κληρονόμος του. Μετὰ ὀργῆς διακόψας με, λέγει· Ἐπειδὴ ἤθελες νὰ μὲ κρατῇς ἐν τῇ ἀπάτῃ, ἔπρεπε νὰ προδιαθέσῃς τὴν ἄτιμον συνένοχόν σου, νὰ κρύψῃ τοὐλάχιστον ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι εἶχεν ἀτιμασθῇ πρὶν σὺ μὲ προτρέψῃς νὰ τὴν νυμφευθῶ. Κατέπληξα αὐτὴν δι' ἀπειλῶν καὶ μοὶ ὡμολόγησε τὰ πάντα. Ἠξεύρω λοιπὸν τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοσίου μετ' αὐτῆς σχέσεώς σου, καὶ δὲν θέλω θεωρήσει ποτὲ ὡς ἰδικόν μου τέκνον τὸ οὐτιδανὸν γέννημα τῶν ἐρώτων σας. Ἀλλὰ σοὶ προτείνω νὰ μὲ συνδράμῃς πρὸς ἐκδίκησιν, καὶ ὅλα σοὶ τὰ συγχωρῶ.

— Ἂν ἄλλος τις, τῷ εἶπον, ἐτόλμα νὰ μοὶ κάμῃ τοιαύτην πρότασιν, διὰ τοῦ ξίφους ἤθελον τῷ ἀπεκριθῇ· ἀλλὰ θέτων ὑπ' ὄψιν τὴν ἡλικίαν σου, παραιτοῦμαι τῆς δεούσης τιμωρίας πρὸς τὴν ὑβριστικὴν ταύτην αἴτησιν.

— Μὴ φοβοῦ νὰ τὴν ἐπαναλάβω εἶπεν ὁ λόρδος, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ὑποσχέθητί μοι ὅτι θέλεις ρίψει εἰς λήθην τὴν μιαρὰν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

Τοῦτο ἐνόρκως ὑποσχεθεὶς, ἀπήτησα νὰ μεταχειρισθῇ τὴν σύζυγόν του πράως. Τότε σφίγξας τὴν χεῖρά μου καὶ μειδιάσας ἄγριον μειδίαμα. Περὶ τῆς Λουΐζης μεῖνε ἀμέριμνος, μοὶ εἶπε· βλέπων ὅσα χάριν αὐτῆς ἐγκατέλειψας, καταλαμβάνω πόσον σοὶ εἶναι περιπόθητος· καὶ μετ' ὀλίγον δὲν θέλεις ἔχει πλέον αἰτίαν νὰ φοβηθῇς περὶ αὐτῆς. Τὸν ἠρώτησα, τί ἠννόει καὶ μ' ἀπεκρίθη, ὅτι οὐδεμίαν ἐξήγησιν ὤφειλε νὰ μοὶ δώσῃ. Τότε ἀπεχωρίσθημεν, τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἔμαθον ὅτι ἀνεχώρησε μετὰ τῆς συζύγου του εἰς χωρίον του.

Ἐπὶ ἡμέρας περίλυπος ἤμην ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, ὥστε παρῃτήθην πάσης τέρψεως. Ἐν τούτοις ἡ κ. Βιρτὼν, ἥτις εἶχεν ἀκούσει τὰ περὶ τῶν ἐρώτων μου μετὰ τῆς Δέρβη, μοὶ ἐπρότεινε νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Λονδῖνον, ὀλίγας δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπιστροφήν μας ἐλησμόνησα τὴν Λουΐζαν. Συνάψας ἄλλας σχέσεις δὲν ἠθέλησα νὰ συνοδεύσω τὴν κ. Βιρτῶνα εἰς Ἐδιμβοῦργον. Ἅμα ἀπηλλάγην τῆς ἐπιτηρήσεώς της, παρεδόθην εἰς τὰς ἡδονάς. Ὦ Μαλβῖνα! καταδέχθητι νὰ ρίψῃς κάλυμμα εἰς τὴν αἰσχρὰν ἐκείνην ἐποχὴν τοῦ βίου μου, οἱ καταδαπανῶντες ἀνοήτως τὴν ζωήν των εἰς τὰς ἡδονάς, εἶναι ἄξιοι οἴκτου μᾶλλον παρὰ ὀργῆς. Ἡ ἕξις τῆς ἀσωτίας ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτῶν τὴν δύναμιν τοῦ ἐρᾶν, χωρὶς νὰ ἀφαιρέσῃ συνάμα καὶ τὴν ἀνάγκην τούτου.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαΐῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαΐῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΕΛΛΗΝ κάτοχος καὶ τῆς Ρωμουνικῆς γλώσσης, ζητεῖ γραφεῖόν τι ἐμπορικὸν ὅπως κρατῇ τὴν καταστηχογραφίαν καθὼς καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, διαθέτων 2—3 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6—8 ἢ 9 ὥρας ἀπέναντι συγκαταβατικῆς ἀμοιβῆς.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν „Συλλόγων“.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικὰ, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς θης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς θης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„NAȚIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. **2,000,000** Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. **3,000,000** Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περιπτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονικὴ, πεπτικὴ καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Étranger
A. Legrand aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

„UNIRE“ Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίᾳ

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franța. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuințarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciința.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescență, Slabiciunea copiilor, Lipsa și Alterațiunea sângelui*, în urma ostenelilor și nedormirilor, și excesurilor de tôte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipațiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuț la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuințarei detaliat insoțește fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se pôte găsi la toți Droghistii și Farmacistii.*
1419

1420 **NEVRALGIELE**
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usureadă și vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecțiunile reumatismale acute* și *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la **masă.** In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineață, unul la dejun, și unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simțit vr'o ușurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi : 2 dimineața, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ găsi la toți Droghistii și Farmacistii.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἑσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „ 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ἁ. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . „ 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 24)5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5037

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΗΝΗΣ ❀ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" – Bucarest.

Βουκουρέστιον, 23 Ὀκτωβρ. 1892.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Ἑπόμενοι τῇ ὑποσχέσει ἡμῶν, ἀναγράφομεν τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μυστήριον—Βέδμαρ» ἄρθρον τῆς «Vointa Natională», ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἅπας ὁ κόσμος πρὸ πολλοῦ ἐρωτᾷ καθ' ἑαυτόν· Πρὸς τί συμφέρον ὁ κ. Κὰρπ ποιεῖται κατάχρησιν τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς ὑπουργοῦ καὶ ἀπαλλοτριοῖ τὸ κράτος περιουσίας τεσσάρων καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων πρὸς ὄφελος ξένων.

Ἡ ἐρώτησις ἐπεβάλλετο καὶ ἐπιβάλλεται. Ἐπεβάλλετο διότι ὁ κ. Κὰρπ κατεπάτησε τὰ ὡρισμένα αὐτῷ ὡς ὑπουργῷ ἐν ὀνόματι τοῦ κράτους δικαιώματα· διότι κατεπάτησε τοὺς ἐν ἰσχύϊ διέποντας τὸ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργεῖον νόμους· διότι περιεφρόνησε τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῶν ἐπιστημόνων δικηγόρων τοῦ κράτους, γνώμην ὑποχρεωτικὴν καὶ ἐν αὐταῖς ἔτι ταῖς ὑποθέσεσι 25 χιλ. φράγκων· διότι κατήργησεν ἀποφάσεις καθιερούσας τὸ ἐπὶ τῶν ἐν Σουτσάβᾳ τριῶν γαιῶν δικαίωμα τοῦ κράτους· διότι ἀντεκατέστησεν αὐτὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ πρὶν ἢ ἔτι ἀποφανθῇ ὁ Ἄρειος Πάγος ἐξέδωκε τερατώδη ἀπόφασιν κατακριθεῖσαν ὑπό τε τῶν ἀντιπάλων καὶ τῶν φίλων τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως.

Φίλος τῆς κυβερνήσεως καὶ συντηρητικὸς γερουσιαστὴς εἶναι καὶ ὁ κ. Δ. Ποπέσκος διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Dreptul» [1]· καὶ οὗτος ὅμως ἐκφράζεται τραχύτατα κατὰ τῆς ἀνεξηγήτου διαγωγῆς τοῦ κ. Κάρπ.

Ἀλλὰ πολλῷ πρότερον αὐτοῦ, ὅτε ἡ ὑπόθεσις Βέδμαρ συνεζητεῖτο ὑπὸ τῶν νομοδιδασκάλων, πάντες οἱ δικηγόροι τοῦ κράτους ἐν τοῖς δικαστηρίοις, τῷ Ἐφετείῳ καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ κατέκριναν δριμέως τὸν κ. Κὰρπ, οἱ μὲν λέγοντες ὅτι ὁ κ. Κὰρπ οὐκ οἶδε τί ποιεῖ, οἱ δὲ ἀποκαλοῦντες αὐτὸν μανιώδη.

Ὁ κ. Δισέσκος, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου καὶ δικηγόρος τοῦ κράτους βεβαιοῖ—διότι δὲν ἠδύνατο νὰ κρύψῃ τοῦτο—ὅτι ἡ γνώμη αὐτοῦ συνηγόρει ὑπὲρ τῆς ὑπὸ τοῦ κράτους κατοχῆς τῆς περιουσίας Βέδμαρ, γνώμη ἣν ὑπέγραψαν πάντες οἱ δικηγόροι τοῦ κράτους. Ἀφοῦ δ' ἐθαύμασε τὴν ἐναντίαν ἀπόφασιν τοῦ κ. Κὰρπ, ἐπεβεβαίωσεν ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργὸς οὐδένα συνεβουλεύθη τῶν δικηγόρων, καθ' ὃν χρόνον ἀπεφάσιζε τὴν ὑπόθεσιν Βέδμαρ, διότι οὐδένα θὰ εὕρισκε ὅστις θὰ ἐλάμβανεν ἐπ' αὐτοῦ τοιαύτην σοβαρὰν εὐθύνην. Ἰδοὺ διατί ἡ ἀνωτέρω ἐρώτησις ἐπιβάλλεται τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Διατί ὁ κ. Κὰρπ καταχρώμενος τῇ θέσει ἑαυτοῦ ὡς ὑπουργοῦ στερεῖ τὸ κράτος 4 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων;

Ἔπραξε τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κράτους; Οὐχί! τίς βλέπει ἐν τῇ πράξει ταύτῃ συμφέροντα τοῦ κράτους;

Πρὸς τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ συμφέρον. Τιμῶμεν αὐτὸν λέγοντες οὐχί! Ὁ κ. Κὰρπ δὲν ὠφελήθη ὑλικῶς ἐκ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ὠφελήθη ἠθικῶς; Οὐχὶ βεβαίως. Ἡ δημοσία γνώμη ἐξηγέρθη κατὰ τῆς ἰδιοτροπίας καὶ τοῦ τολμήματος αὐτοῦ. Ὁ κ. Κὰρπ ἐξέθηκε τὸ μέγεθος τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ὡς ὑπουργοῦ καὶ διαχειριστοῦ.

Ἐν τῷ συμφέροντι ἰδέας τινος ὑψηλοῦ καὶ μεταφυσικοῦ δικαίου; Ἀλλ' ἐν πρώτοις, οἱ ἀνήλικοι Λεμοτὲ οὐδὲ φυσικοὶ κἂν κληρονόμοι τυγχάνουσι τῆς μαρκησίας Βέδμαρ καὶ δεύτερον εἷς ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὡς γνώμονα δικαίου καὶ μὴ δικαίου ὅσα μόνον ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῶν κρατούντων νόμων τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἔθνους.

Ὡς ἄνθρωπος δύναται νὰ σκεφθῇ ὡς θέλει· ὡς ὑπουργὸς ὅμως οὐχί· ὡς φιλάνθρωπος δύναται νὰ δωρήσῃ ᾧτινι δήποτε τὸ κτῆμα αὐτοῦ Τσιβανέστι, ἀρκεῖ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν δωρεὰν ταύτην· ὡς ὑπουργὸς ὅμως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐδικαιοῦτο νὰ δωρήσῃ τὰς γαίας Βάγιαν, Τεμπέστι καὶ Χοροδνιτσένι. Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ αὐτοῦ δύναται νὰ θεσπίσῃ οἱονδήποτε σύστημα ἀφορῶν εἰς τὰ κτήματα τοῦ κράτους, ὡς ὑπουργὸς τῶν κτημάτων ὅμως δὲν δύναται νὰ δράσῃ ἢ ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν κρατούντων νόμων καὶ κανονισμῶν.

Τί ἄρα τὸ αἴτιον τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ;

Ὀφείλομεν ἀράγε νὰ λάβωμεν ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τὸ ἐπίθετον τοῦ μανιώδους ὅπερ πολλοὶ τῶν συντηρητικῶν ρίπτουσιν ἐπὶ τοῦ κ. Κάρπ;

Ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ μυστήριον.

Ἐνθυμούμεθα λέξιν ἣν ὁ κ. Κὰρπ εἶπε πρός τινα ζουνιμιστὴν φιλόλογον· «Πρὶν ἢ ἀποκτήσῃς πρόσοδον τεσσαράκοντα χιλιάδων φράγκων, μὴ ἀναμιχθῆς εἰς τὴν πολιτικήν· καὶ ἂν πολιτεύῃσαι προσπάθησον ν' ἀποκτήσῃς τὴν πρόσοδον».

Τίς δὲν βλέπει τὸν ἄνδρα τῶν τυπικοτήτων; Ὁ κ. Κὰρπ ἔχει ἐτησίαν πρόσοδον πλέον τῶν 40 χιλ. φράγκων. Ὁ κ. Κὰρπ εἶναι τίμιος. Ὁ κ. Κὰρπ δύναται νὰ πολιτευθῇ. Ὁ κ. Κὰρπ δὲν ἔχει ἀνάγκην γενόμενος πολιτευτὴς νὰ προμηθευθῇ τὴν ρηθεῖσαν πρόσοδον. Ἡ λογικὴ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἄκρως ἐκτιμᾶται.

Ἀλλ' ὁ κ. Κὰρπ ἔχει πολιτικοὺς καὶ προσωπικοὺς φίλους μὴ ἔχοντας ἐτησίαν πρόσοδον 40 χιλ. φρ. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τινων, ὁ κ. Μαγιορέσκος δὲν ἔχει τοιαύτην πρόσοδον, οὔτε ὁ κ. Γρ. Βουγιουκλίου.

Δύναται ὁ κ. Κὰρπ νὰ εἴπῃ πρὸς τοιούτους ἄνδρας· «Μὴ πολιτεύεσθε;» Οὐχὶ βεβαίως! Τοῦτο μόνον δύναται νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτούς· «Προσπαθήσατε ν' ἀποκτήσητε πρόσοδον». Καὶ οἱ δύο οὗτοι φωστῆρες τῆς νέας γενεᾶς, ὁμιλοῦμεν μόνον περὶ τῶν μεγάλων, προσπαθοῦσι πολύ.....

Προσεπάθησεν ὁ κ. Μαγιορέσκος, ὅτε συνεκρότει τὸ περίφημον συνδικάτον ἐναντίον τοῦ δήμου Βουκουρεστίου. Προσεπάθει, ὅτε ἐφεύρισκε τὸν τοῦρκον τῆς Δοβρούτζας μετὰ χιλιάδων πογονίων προαιωνίων δασῶν. . . . προσεπάθει, ὅτε ἐποίει ἀμείλικτον ἀντιπολίτευσιν κατὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν ἐθνικοφιλελευθέρων.

Ἰδοὺ καὶ μικρὸν παράδειγμα·

Ὁ Timpul ἐρωτᾷ τὸν κ. Στούρζαν ἂν γινώσκῃ (λέγε ἂν ἐπροστάτευσε) τὸ βιβλιάριον τοῦ κ. Π. Τ. Μισσίρ, τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. Οἷα ἀφελὴς ἐρώτησις! Τὸ βιβλιάριον ἐγράφη ὑπὸ ζουνιμιστοῦ. Ἀλλὰ γινώσκει ὁ Timpul τίς ἠνάγκασε τὸν κ. Πέτρον Μισὶρ νὰ γράψῃ τὸ ρηθὲν βιβλιάριον; Οὐχί. Ἐγνω[illegible] διότι ὁ κ. Μαγιορέσκος προσπα[illegible]εῖ πολὺ καὶ διότι εἶναι πολιτικὸς καὶ διανοητικὸς ἡγέτης τοῦ κ. Π. Μισίρ.

Τὸ δικαστήριον τῆς Κραγιώβης ἐκδικάζει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ βαρόνου Hye· Ὁ κ. Μαγιορέσκος εἶναι ὁ κυριώτατος δικηγόρος τῶν ξένων· Ἔχει ἀνάγκην βιβλιαρίου πρὸς καταστροφὴν τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. Καὶ τότε δημοσιεύεται τὸ βιβλιάριον τοῦ κ. Π. Τ. Μισσίρ. Ὑπόθεσις ζουνιμιστική. Ἠθικὴ ζουνιμιστική. Πρόκειται νὰ πολιτευθῇ τις ἔχων πρόσοδον 40 χιλ. φράγκων· πρόκειται μὴ ἔχων τις τὴν πρόσοδον νὰ προσπαθήσῃ νὰ σχηματίσῃ τοιαύτην.

Ἰδοὺ τί τὸ μυστήριον τοῦ βιβλιαρίου τοῦ ζουνιμιστοῦ δικηγόρου.

Ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ τὸ αὐτὸ μυστήριον.

Ὁ κ. Κὰρπ εἶναι τίμιος. Ὁ κ. Κὰρπ ὅμως ἔχει πολιτικοὺς καὶ προσωπικοὺς φίλους καὶ οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἠθικὴν λίαν ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τοὺς πολιτικοὺς καὶ προσωπικοὺς αὐτοῦ φίλους.

Καὶ ὅταν προσωπικὸς καὶ πολιτικὸς φίλος ἀναγκάζει τὸν κ. Κὰρπ ν' ἀπαλλοτριοῖ τὸ κράτος 4 ἑκατομμυρίων, τίς δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν κληρονόμων Λεμοτέ;

Τὸ κράτος κερδαίνει τὴν δίκην διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς δικαιοσύνης· τὸ κράτος χάνει διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ ὅ,τι ἐκέρδησε διὰ τῆς δικαστικῆς. Δικηγόρος κατορθῶν τοιαύτην νίκην θὰ ἐπληρώθη βεβαίως κολοσσαῖα ποσά.

Ἀλλὰ μὴ μόνον ὁ κ. Γρ. Βουγιουκλίου ἀνεμίχθη εἰς τὴν δίκην ταύτην; Βεβαίως οὐχί! Ὄπισθεν τοῦ κ. Βουγιουκλίου ἵσταντο καὶ ἄλλοι ζουνιμισταὶ φωστῆρες, αἵτινες δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ δημηγορήσωσιν, ὡς δὲν ἐδημηγόρησεν οὔτε ὁ κ. Βουγιουκλίου.

Τὰ ἔφκιασαν, δὲν ἐδημηγόρησαν. Ἐσφετερίσθησαν, δὲν ἐκέρδησαν.

Ἄρα τὸ ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ μυστήριον εἶναι μεγάλη ζουνιμιστικὴ κερδοσκοπία, μεγάλη προσπάθεια πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἠθικῆς, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς παραινέσεως τοῦ κ. Κάρπ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Κὰρπ τοῦ νὰ περιφρονήσῃ τὴν γνώμην τῶν ἐπιστημόνων, τοῦ νὰ καταπατήσῃ ἀποφάσεις τῆς δικαιοσύνης τῆς χώρας, τοῦ ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸς τὴν δικαιοσύνην, τοῦ ν' ἀποξενώσῃ τὸ κράτος 4 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων καὶ παραχωρήσῃ τὴν περιουσίαν ταύτην εἰς ξένους δὲν εἶναι ὑλικὸν οὔτε ἠθικὸν συμφέρον τοῦ κ. Κάρπ. Ἄρα· ἢ ὁ κ. Κὰρπ διηυκόλυνε μεγάλην ζουνιμιστικὴν ἐπιχείρησιν χάριν τῶν πολιτικῶν καὶ προσωπικῶν αὐτοῦ φίλων, ἢ ὁ κ. Κὰρπ εἶναι — κατὰ τὸ διδόμενον αὐτῷ ἐπώνυμον — παράφρων.

Ἡμεῖς γινώσκομεν πολλὰς ἰδιοτροπίας τοῦ κ. Κὰρπ, αἵτινες πᾶσαι ἀνάγονται εἰς τὴν μεγαλομανίαν. Ἀλλ' ἐκ ταύτης μέχρι τῆς ἀσυνειδησίας, μέχρι τῆς παραφροσύνης, μέχρι τοῦ ἀνευθύνου, ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασις, ἣν δὲν διήνυσεν ὁ κ. Κάρπ. Ὁ κ. Κὰρπ γινώσκει τί ἔπραξε. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις Βέδμαρ δύναται διττῶς νὰ ἐξηγηθῇ, εἴτε ὡς παραφροσύνη, εἴτε ὡς κερδοσκοπία, ἡ ὑπόθεσις Βέδμαρ θὰ θεωρηθῇ ὡς μέγα παράδειγμα ζουνιμιστικῆς κερδοσκοπίας.

Ἄρα, τὸ μυστήριον ὅπερ πολλοὶ κατενόησαν ἐλέγχεται ὡς μεγάλη ληστοπραξία.

Θὰ ἴδωμεν ὁποῖον μυστήριον κρύπτεται καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα".

[1]) Ὁ κ. Ποπέσκος πραγματεύεται διὰ μακρῶν ἄρθρων τὸ ζήτημα Βέδμαρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐφημερίδι παρ' ἧς ἀναδημοσιεύουσιν αὐτὰ ἡ „Λοῦπτα" καὶ ἡ „Βοΐντσα".

ΕΛΛΗΝ.-ΡΩΜΟΥΝΙΚΗΣ ΡΗΞΕΩΣ

ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΑ

Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς δημοσιεύει συνέντευξιν ἑνὸς τῶν συντακτῶν αὐτῆς πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένον τῆς Ρωμουνίας κ. Δουΐλίου Ζυμφιρέσκου. Ἰδοὺ λεπτομέρειαι τῆς συνεντεύξεως·

„Ἐπεσκέφθημεν τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Ρωμουνίας κ. Ζαμφιρέσκον, ἵνα ζητήσωμεν τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅπερ ἐπήνεγκε τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας. Ὁ κ. Ζαμφιρέσκος εἶπε·

— Λυποῦμαι πολύ, διότι δὲν δύναμαι νὰ παράσχω ὑμῖν τὰς πληροφορίας, ἃς μοὶ ζητεῖτε. Διευθύνω ἐνταῦθα τὴν ρωμουνικὴν πρεσβείαν· κατ' ἀκολουθίαν δὲν δύναμαι νὰ προβῶ εἰς δημοσίας ἀνακοινώσεις ἐπὶ ζητήματος, ὅπερ ἔσχε τοιαύτας συνεπείας.

— Δὲν εἴδετε τὸν κ. Δραγούμην;

— Βεβαίως τὸν εἶδον, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ μεταδώσω ὑμῖν τὴν μεταξύ μας συνομιλίαν. Ἀπὸ ἡμερῶν ἐγνώριζον ὅτι θὰ ἐπήρχετο τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, καθ' ὅσον εἰς τὸ ζήτημα τῆς κληρονομίας τοῦ Ζάππα ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις δὲν ἐννοεῖ νὰ προβῇ εἰς λύσιν δι' ἄλλης ὁδοῦ ἢ διὰ τῆς δικαστικῆς· ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ὡς γνωρίζετε, ἀντέτεινε, δυστυχῶς δὲ ἐπῆλθε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων.

— Τί φρονεῖτε ὑμεῖς ἐπὶ τοῦ ζητήματος; ποία ἔσται ἡ λύσις του;

— Ἐγὼ δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ποῖα θὰ ὦσι τ' ἀποτελέσματα, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς κληρονομίας Ζάππα θὰ λυθῇ δικαστικῶς, περὶ τοῦ ζητήματος ὅμως τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων οὐδὲν δύναμαι νὰ προΐδω.

— Ὑμεῖς θ' ἀναχωρήσητε, κ. Ζαμφιρέσκε;

— Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἔλαβον οὐδεμίαν διαταγὴν παρὰ τῆς κυβερνήσεώς μου, κατ' ἀκολουθίαν δὲ θὰ ἐξακολουθῶ μένων. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἂς μὴ κάμωμεν λόγον· ἂς ὁμιλήσωμεν περὶ ἄλλων ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων μοὶ παρέχεται πλειοτέρα ἐλευθερία.

Καὶ ἀφοῦ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ὁμιλήσωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡμιλήσαμεν περὶ τῆς φιλολογικῆς κινήσεως ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ Ἑλλάδι.

Τῇ προπαρελθούσῃ Παρασκευῇ οἱ παρὰ ταῖς εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος ἀνεκοίνωσαν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς τὴν αἰτίαν τῆς πρὸς τὴν Ρωμουνίαν διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος, καὶ οὕτω ἤρξατο νὰ διαφωτίζηται καὶ ἡ Εὐρώπη ὅτι ἦτο ἐπάναγκες νὰ καταφύγῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο διάβημα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεστάλησαν πρὸς τοὺς ἕλληνας ἐπιτετραμμένους καὶ αἱ ἄλλαι διεξοδικαὶ πληροφορίαι, ὅπως αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις διατελῶσιν ἐν πλήρει γνώσει τῶν προκαλεσάντων τὴν ρῆξιν λόγων".

Πρὸς τοῖς ἐπὶ μισελληνισμῷ διαβοήτοις ὀργάνοις καὶ ἡ «Σφοβοδᾶ» φιλοτιμεῖται νὰ μὴ ὑπολειφθῇ τοῦ συμμαχικοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος πολέμου. Οὕτω ἐν τριστήλῳ ἄρθρῳ ἀναπτύσσει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀνάγκην χρημάτων ἔχουσα ἠγωνίσθη νὰ ἀποσπάσῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ Ζάππα διὰ κενῶν ἀξιώσεων· ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νομίσασα ὅτι θὰ ἐκπτοήσῃ ὄρνιθας ἄνευ πολλῶν διατυπώσεων προέβη εἰς τὴν διακοπήν. Ἡ «Σφοβοδᾶ» πανταχοῦ ὁ ειρευομένη τοὺς ρώσσους ἰσχυρίζεται ὅτι αὐτοὶ ἐκίνησαν τῷ 1884 τοὺς σέρβους κατὰ τῶν βουλγάρων, τὴν Ἑλλάδα ἐπ' ἐσχάτων κατὰ τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου, αὐτοὶ πάλιν καὶ κατὰ τῆς Ρωμουνίας. Ἡ νομοταγὴς πολιτεία τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως ἔν τισι ζητήμασι, λέγει ἡ «Σφοβοδᾶ», ἀπεθράσυνε τοὺς ἕλληνας, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι θὰ εὕρῃ ὁ Τρικούπης τὸν μπελᾶν του ἐν τῇ διενέξει πρὸς τὴν Ρωμουνίαν, ἥτις δὲν εἶναι ὑποτελὴς καὶ ἀπολαύει τῆς ὑπολήψεως τῶν δυνάμεων. Τὸ σοφιανὸν φύλλον, ἐπαινοῦν τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ πρὸς τὴν

Ἑλλάδα πολιτείᾳ, ἀναμιμνήσκεται καὶ τῆς ὑποθέσεως Σαρόγλου, ἐν ᾗ δὲν ἐλήφθη, λέγει, ὑπ' ὄψει ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ δικαστηρίου ἢ ὑπὸ τοῦ Σαρόγλου ἐν Ρουστσουκίῳ ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ μητροπολίτου καὶ ἄλλων προσώπων συνταχθεῖσα διαθήκη, ἀλλ' ἄλλη πλαστή!

Ἐν νεωτέρῳ φύλλῳ ἡ «Σφοβοδᾶ» ἐπανερχομένη εἰς τὸ ζήτημα ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ διάβημα τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐγένετο τῇ ὑποκινήσει τῆς Ρωσσίας, διότι, ἐνῷ πρότερον ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐδέξατο τὴν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων θεώρησιν τῆς ὑποθέσεως, ἤδη προέβη εἰς ῥῆξιν, ἡ δὲ Ρωσσία θέλει νὰ φαίνηται ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης ὅτι δὲν διάκεινται ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὴν πάντα τὰ μικρὰ κράτη, καὶ αὐτὴ θὰ ἐπωφεληθῇ τὸ ἐπεισόδιον. Ἀλλ' οἱ ρωμοῦνοι πολιτικοὶ δὲν θὰ φοβηθῶσι τὰ κενὰ φυσίγγια.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ

(Συνέχεια).

Ὁ ἡγεμὼν γινώσκει βεβαίως οἷον ἔνδυμα ὁριστικῶς περιεβλήθη ἡ ἐν Ἀνατολῇ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας. Ἡμεῖς αἰτούμεθα παρὰ τῆς Πύλης πλείω καὶ τῆς Ρωσσίας. Γινώσκετε τὴν μετατροπὴν τῶν πραγμάτων τὴν περιπλέκουσαν τὴν Ρωσσίαν. Ἀποπειρώμεθα νὰ σμικρύνωμεν τὸ πρόσωπον ὅπερ διαδραματίζει καὶ ἐκμηδενίσωμεν τὴν ἐλπίδα αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Γινώσκετε μέχρι τίνος βαθμοῦ ἐξικνοῦνται αἱ περὶ τῶν χριστιανῶν ἀπαιτήσεις τῆς Γαλλίας. Ἡ Κιτρίνη Βίβλος δὲν δημοσιεύει τὰς τελευταίας προτάσεις, φρονῶ δ' ὅτι οὔτε διετυπώθησαν αὗται πρὸς τὴν Πύλην. Ὅπως δήποτε ἐγνώσθησαν αὗται τῇ Ρωσσίᾳ".

Ἐν ἐπιστολῇ, γραφείσῃ μὲν ἡμέρας τινὰς βραδύτερον, ληφθείσῃ δὲ ταὐτοχρόνως τῇ πρώτῃ ἐλέγετο „Ὁ ἡγεμὼν εὑρίσκεται ἐν ταῖς παραμοναῖς τῆς διακοπῆς τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας σχέσεων αὐτοῦ. Ὁ κ. Βαλετσεᾶνος ἐπέτυχε μὲν τῶν γάλλων ἀξιωματικῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ ἵνα μὴ ὑπάρχωσι καὶ πρῶσσοι. Καὶ ὅμως πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι ἐκ Πρωσσίας ἔρχονται ἀξιωματικοί, ὑπάλληλοι τοῦ ταχυδρομείου καὶ τηλεγραφείου κτλ. Τοῦτο ἐμποιεῖ ἐνταῦθα ἐντύπωσιν· ὁ κύκλος τῶν δημοσιογράφων λέγει ὅτι ὁ ἡγεμὼν μετατρέπει τὴν Ρωμουνίαν εἰς παράρτημα τῆς Πρωσσίας... Ἄλλως μόνοι οἱ Γάλλοι δὲν συνεταράχθησαν ἐπὶ τούτῳ".

Τοιαῦτα διαλαμβάνουσιν αἱ ἐκ Παρισίων ἐπιστολαί· ἤτοι ὑπονοίας ὅτι ὁ ἡγεμὼν δυνατὸν νὰ προσλάβῃ ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπικουρίας πρὸ ἐπίτευξιν τοῦ ἔργου τοῦ ἀναδιοργανισμοῦ.

Ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ προστίθησι τὰ ἑξῆς·

„Τὸν γερμανὸν οὐδέποτε ἠγάπησαν οἱ ξένοι λαοί· ἀμοιρεῖ γοητείας καὶ χάριτος. Ὁ βόρειος γερμανὸς εἶναι ἄκρως ἀλαζὼν, ὁ μεσημβρινὸς ἄκρως βαρύς, ἐξ οὗ καὶ δυσκόλως κινοῦσι τὴν συμπάθειαν.... Τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ὅσῳ τὸ ὅτι ἡ γῆ κινεῖται... Παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐπιτρέπει τὴν ἀχαριστίαν, ἥτις ὅμως συνεπάγεται πάντοτε τὴν ἐξιλέωσιν, ὡς ἐν παραδείγματι ἡ Αὐστρία ἥτις, ἀποξενουμένη ἀφρόνως τῆς Γαλλίας, ἀπέτισε πικρῶς τὴν ἑαυτῆς ἀχαριστίαν.

Ἐπὶ τέλους προτείνεται τῷ ἡγεμόνι νὰ διορίσῃ ἵνα καὶ τὸν αὐτὸν διπλωματικὸν πράκτορα ἐν Βερολίνῳ καὶ Παρισίοις. „Πρόκειται νὰ μὴ διαταραχθῶσιν αἱ θέσεις τῶν δύο αὐλῶν· ἡ ἀγαθὴ συνενόησις εἶναι ἤδη ἀποχρώντως πρόωρος· ἐνταῦθα δὲ ἡ δημοσία γνώμη πλήττει ἀεννάως τὴν ἀγαθὴν ταύτην συνενόησιν".

8 Ἀπριλίου. Ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ ἡγεμόνος ἑορτάζεται ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ τῇ λοιπῇ χώρᾳ. Πάντα τὰ σωματεῖα, ὁ κλῆρος, οἱ ὑπουργοί, ὁ στρατὸς, τὰ σχολεῖα κτλ. διερμηνεύουσι δι' ἐπιτροπῶν τὰ ἑαυτῶν συγχαρητήρια. Συνῳδὰ τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἡγεμόνος, αἱ φωταψίαι ἀναβάλλονται, τὰ δ' ἐπὶ τούτῳ ἐπιψηφισθέντα ποσὰ διανέμονται τοῖς πτωχοῖς.

13 Ἀπριλίου. Ἐν Βερολίνῳ τελεῖται ὁ γάμος τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας Χοεντσόλερν μετὰ τοῦ κόμητος τῆς Φλάνδρας. Ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ Βερολίνου τελοῦνται λαμπραὶ πανηγύρεις. Ὁ βασιλεὺς Λεοπόλδος, ἀδελφὸς τοῦ γαμβροῦ μετέχει τῶν ἑορτῶν. Μετὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ Χέδβιγ τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, οἱ νεόνυμφοι καταλύουσιν ἐν τῷ βασιλικῷ μεγάρῳ ἐν ᾧ δίδοται ὑπὸ τοῦ διαδόχου χορός. Ἡ νύμφη λυπεῖται ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτῆς ἀδελφοῦ· γράφει αὐτῷ τῇ πρωΐᾳ τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου μακρὰν ἐπιστολὴν πλήρη χάριτος· καὶ ὁ ἡγεμὼν ὑποφέρει ἐπὶ τῷ ὀδυνηρῷ ἀποχωρισμῷ. Ἔπεμψεν εἰς Βερολῖνον ὡς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ τὸν στρατηγὸν Γολέσκον, τὸν πρώην ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν Μαυρογένην, τὸν τελετάρχην τῶν ἀνακτόρων Φιλιππέσκου καὶ τὸν ἀντισυνταγματάρχην Ἰάρκαν. Οὗτοι ἐγένοντο δεκτοὶ ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ μετὰ πλείστης ὅσης θερμότητος. Ὁ βασιλεὺς Γουλιέλμος—καθ' ἃ ἠγγέλθη τῷ ἡγεμόνι διὰ τηλεγραφήματος— ἀποκρινόμενος εἰς τὰ συγχαρητήρια τῆς ρωμουνικῆς ἀντιπροσωπείας, εἶπεν ὅτι λογίζεται εὐτυχής, βλέπων ἐκπροσωπούμενον ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ τὸν ἐξάδελφον αὐτοῦ ἡγεμόνα Κάρολον καὶ ὅτι εὐχαριστεῖ ἐπὶ τοῖς αἰσθήμασιν, ἅπερ, ἐν ὀνόματι τοῦ ἡγεμόνος, διερμηνεύουσιν οἱ ἀντιπρόσωποι". Ὁ ὑμέτερος ὑγεμὼν — ἔλεγεν ὁ Γουλιέλμος — ἔχει βαρεῖαν ἀποστολήν· ἀλλὰ πέποιθα ὅτι διὰ τῆς πατριωτικῆς συνδρομῆς τῶν ρωμούνων θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν εὐγενῆ ταύτην ἀποστολήν".

14 Ἀπριλίου. Μεγάλη Παρασκευὴ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἡμερολόλιον. Ὁ ἡγεμὼν λαμβάνει θερμοτάτην ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σερβίας. Ὁ ἡγεμὼν Μιχαὴλ θεωρεῖ ἑαυτὸν εὐτυχῆ, ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου ὑποδοχῇ καὶ ἐκφράζει ἐπὶ τούτῳ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ τε καὶ τῆς χώρας. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ τελετὴ τῆς σήμερον ἑορτῆς εἶναι ἄκρως ὡραία καὶ κατανυκτική. Ὁ ἡγεμὼν παρίσταται κατὰ τὴν ἱερουργίαν τὴν τελουμένην ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῇ 7ῃ ὥρᾳ τῆς ἑσπέρας. Ἡ ἐκκλησία πενθίμως διακοσμεῖται· οἱ πιστοὶ μέλαιναν στολὴν περιβεβλημένοι κρατοῦσιν ἐν χερσὶ κιτρίνας λαμπάδας, ὧν αἱ φλὸγες πενθίμως διασκεδάζουσι τὸ σκότος τοῦ ναοῦ. Ἡ μακρὰ τελετὴ ἔχει τι τὸ ἐπιβάλλον, μάλιστα ἡ ἐκφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου, ἡ τελουμένη κατὰ τὸ πέρας τῆς ἀκολουθίας περὶ τὸν ναὸν ὑπὸ τὸν κρότον τῶν κωδώνων καὶ ἡ εἰκονίζουσα τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ μητροπολίτης καὶ ὁ ἡγεμὼν ὑπὸ κινητὸν μέλαν ἐπιστέγασμα ἡγοῦνται τῆς ἐκφορᾶς. Ταὐτοχρόνως κρούονται οἱ κώδωνες τῶν περὶ τὸν λόφον τῆς μητροπόλεως ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα ναῶν τῆς μεγάλης πρωτευούσης καὶ τελεῖται πανταχοῦ ἡ ἐκφορὰ τοῦ ἐπιταφίου.

Ὁ κατορθῶν νὰ διατηρήσῃ κατὰ τὴν ἐκφορὰν τὴν φλόγα τῆς λαμπάδος, παρὰ τὸν ἄνεμον καὶ τὴν βροχὴν, βλέπει ἐν αὐτῷ οἰωνὸν αἴσιον καὶ πεποίθησιν ἐν τῷ μέλλοντι.

15 Ἀπριλίου. Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου ἄρχεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα. Ὁ ἡγεμὼν μεταβαίνει αὖθις, περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ, εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν, ἔνθα ὑπὸ τὸ τρέμον φῶς ἑνὸς καὶ μόνου κηρίου ἀρχομένη ἡ λειτουργία διαρκεῖ τρεῖς ὥρας. Πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ μητροπολίτου ἐξέρχονται τοῦ ναοῦ πάντες οἱ πιστοὶ καὶ ἀνάπτουσι τὰ κηρία. Ὑπὸ τὸν κρότον τῶν τηλεβόων, κρουομένων τῶν κωδώνων καὶ ὑπ' αἴθριον οὐρανὸν ἀγγέλλεται ἡ Ἀνάστασις. Κατ' ἀρχαῖον ἔθιμον ἀναγινώσκεται ἀπ' ἄμβωνος τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ κατ' Ἰωάννην Εὐαγγελίου „Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος", ὅπερ γραφόμενον συγχρόνως ἐπὶ περγαμηνῆς ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος, σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγῖδος τοῦ κράτους καὶ διατηρεῖται ἐν τοῖς ἀρχείοις ὡς τεκμήριον τοῦ ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς χώρας παρευρέθη ἐν τῇ τελετῇ τῆς Ἀναστάσεως. Εἶτα οἱ παρόντες ἀσπάζονται τὸν σταυρὸν καὶ ἀπέρχονται τῆς ἐκκλησίας.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερ. 18 τρέχ. (ν.) φύλλῳ τῆς «Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως» Κατ' εἰδήσεις ἡμῶν ἐκ Βαρσοβίας τρισχίλιοι περίπου αὐστριακοὶ καθολικοὶ ἠσπάσθησαν τὸ ὀρθόδοξον δόγμα ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ποτσαΐεβου ἐν Βολυνίᾳ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν τολμῶσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Αὐστρίαν καὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἄποροι, ἡ μονὴ εἶναι ἠναγκασμένη τό γε νῦν νὰ πορίζῃ τὰ ἀναγκαῖα αὐτοῖς· ἀλλ' ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Φιλάρετος προτίθεται νὰ προβῇ εἰς διαβήματα ἐν Πετρουπόλει, ὅπως ἐκχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους γαῖαι καὶ προσενεχθῶσι δάνεια πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐν τῇ ρωσσικῇ αὐτοκρατορίᾳ ὡς ἀποίκων.

Κατ' εἰδήσεις ληφθείσας εἰς Λονδῖνον μετὰ τοῦ καταποντισθέντος βρεττανικοῦ ἀτμοπλοίου «Βοχάρας» ἐπνίγησαν 32 εὐρωπαῖοι καὶ 70 ἰθαγενεῖς. Ἐκτὸς τούτου ἐπνίγησαν 5 ἀξιωματικοὶ καὶ 3 λοχίαι τῆς φρουρᾶς Χογκόγκου, ἐσώθησαν δὲ 5 εὐρωπαῖοι καὶ 16 ἰθαγενεῖς τοῦ πληρώματος. Τὸ ἀτμόπλοιον περιεῖχε 200,000 δολλαρίων εἰς μετρητὰ, 180 σάκκους μετάξης, 800 τόννους τεΐου καὶ ἄλλα ἐμπορεύματα.

Βουλγαρικαὶ ὑποθέσεις. Τοιοῦτον τίτλον θὰ φέρῃ βίβλος δημοσιευομένη τοὐντεῦθεν ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ περιέχουσα πάσας τὰς περὶ Βουλγαρίας ἐκθέσεις καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, πλὴν τῶν ἐχόντων καθαρῶς πολιτικὸν χαρακτῆρα τηλεγραφημάτων, ἅτινα θὰ καταχωρίζωνται ἐν τῇ κυανῇ βίβλῳ.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ τῆς ρωσσικῆς πρωτευούσης ὅτι περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου ἀφικνεῖται αὐτόσε ὁ τῆς Βουχάρας ἐμίρης μετὰ 50 ἀξιωματούχων αὐτοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον περιμένεται ὁ ἡγεμὼν τῆς Χίβας μετὰ μεγάλης θεραπείας· πρὸς ὑποδοχὴν αὐτῶν γίνονται μεγάλαι προετοιμασίαι.

Ἐπὶ τῷ ἰωβιλαίῳ τῶν γάμων τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων, ὁ ἐν Σόφιᾳ διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Ἀργυρόπουλος ἐδέξατο τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Γραίκωφ, ἐκ μέρους τῆς ἡγεμονικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δυνάμεων. Πάντα τὰ ἐν Σόφιᾳ διπλωματικὰ πρακτορεῖα καὶ προξενεῖα ὕψωσαν τὰς σημαίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ βασιλικῇ ἑορτῇ.

Τὸ βουλγαρικὸν ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἀγγέλλει ὅτι συνεπείᾳ πλείστων αἰτήσεων ἐκ μέρους τῶν συναγωνισθησομένων διὰ τὴν ἀναδοχὴν τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Πύργου, ἀντὶ τῆς 20 Νοεμβρίου ὡρίσθη ἡ 28 Φεβρουαρίου 1893 ὡς πρώτη ἡμέρα τοῦ συναγωνισμοῦ τούτου, καὶ ἡ 5 Μαρτίου διὰ τὴν ὑποθεμάτισιν τῶν 5 ο)ο.

Ἐν τοῖς νεωρείοις τοῦ αὐστριακοῦ Λόϋδ ἐν Τεργέστῃ κατασκευάζεται διὰ λογαριασμὸν τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως μικρὸν ἀτμόπλοιον ὅπερ θέλει χρησιμεύσει ὡς φυλακὶς διὰ τὸ ἐν Κων)πόλει διπλωματικὸν πρακτορεῖον τῆς Βουλγαρίας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὰ προαγγελθέντα, ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος θ' ἀπέλθῃ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Νοεμβρίου ἐκ Σιγμαρίγκεν εἰς Ναϊβῆδ, πρὸς συνάντησιν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης. Ἐκ Ναϊβῆδ, ἔνθα θὰ διατρίψῃ 36 ὥρας, ἡ Α. Μ. θὰ ἐπανακάμψῃ ἐνταῦθα, διερχόμενος διὰ Βιέννης ἔνθα θὰ τύχῃ συνεντεύξεως πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας. Ἡμέρα τῆς ἐνταῦθα ἐπανόδου τοῦ βασιλέως ὡρίσθη ἡ 10-η Νοεμβρίου.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ „Ρωμουνικῇ Ἀνεξαρτησίᾳ."

„Ἐξεπλάγησαν καὶ δικαίως πολιτικοί τινες κύκλοι, ἐπὶ τῷ ὅτι ἐπιτρέπεται εἴς τινας ἐν Βουκουρεστίῳ ξένους δημοσιογράφους νὰ συνηγορῶσιν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα καὶ μετέρχωνται πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν, τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν χώραν γλῶσσαν προσβλητικωτάτην. Φρονοῦμεν ὅτι οὐδεὶς ρωμοῦνος συγχωρεῖ παρομοίας ὕβρεις καὶ ἄν, ὡς τοῦτο εἶναι σχεδὸν βέβαιον, αἱ ὕβρεις ἀπορρέουσιν ἐκ καλάμου ξένου, δικαιούμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι περιορισθήσονται δι' αὐτοὺς τὰ ὅρια τῆς φιλοξενίας."

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 21 τρέχοντος.

Σουλινᾶς καὶ Ἰσμαήλιον· 4 ἀτμόπλοια, 4 ἱστιοφόρα καὶ 3 πλοιάρια, μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 202. Στόμια Προύθου· οὐδὲν πλοῖον. Τοῦρνον Σεβερῖνον· 48 πλοιάρια μετὰ 111 ἀνδρῶν, 48 γυναικῶν καὶ 68 παιδίων. Οὐγκένι· 38 ὁδοιπόροι. Βουρδουζένι· 30. Πρεδεάλ· 327 (μία τῶν ὁδοιπόρων ὀνόματι Μαρία Στὰν ἔτεκεν ἄρρεν). Βερτσορόβα 97.

Ἡ ὑγεία πανταχοῦ εὐάρεστος.

Γνωστὸν ὅτι οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἐν Ἰασίῳ ἕλληνος τὴν καταγωγὴν Ἀδαμάκη ἤτησαν τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἠνάγκασε τὴν κληρονόμον ρωμουνικὴν Ἀκαδημίαν νὰ προβῇ εἰς συμβιβασμὸν παραχωροῦσα εἰς τοὺς ρηθέντας ἱκανὴν ἐτησίαν πρόσοδον. Ἕνεκα ὅμως τῆς ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀπορρίψεως τῶν προτάσεων τῆς Ἀκαδημίας, ἡ δίκη θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν αὐτῆς.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα βακτηριδιολογικὸν ἰνστιτοῦτον τοῦ ἰατροῦ κ. Βάβες προσέτρεξαν προχθὲς 6 χωρικοὶ δηχθέντες ὑπὸ λυσσώδους λύκου ἐν τῷ δήμῳ Μαγλαβίτου τοῦ νομοῦ Δόλζ. Ταυτοχρόνως ὑπεβλήθη εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ ἐμβριθοῦ βακτηριδιολόγου καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος λύκου, ἐπὶ τούτῳ καταδιωχθέντος καὶ φονευθέντος.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἐπιὸν οἰκονομολογικὸν ἔτος ἐνεγράφη ἔκτακτον ποσὸν, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ρωμουνικοῦ στολίσκου, διὰ τῆς συμπληρώσεως τοῦ πληρώματος καὶ τοῦ ὑλικοῦ τῶν πλοίων.

Ἡ ἐν τῇ ὑποθέσει Ἀλεξιάνου ἀπόφασις τοῦ Πλημμελειοδικείου συνετάγη ἤδη· ὁ φάκελλος ἀποστέλλεται προσεχῶς εἰς τὸ Ἐφετεῖον.

Τὰ ἔργα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βερλὰτ-Γαλαζίου διεξάγονται μετὰ σπουδῆς καὶ δραστηριότητος. Ἐτέθη ἤδη εἰς μειοδοσίαν ἡ κατασκευὴ καὶ τοῦ τελευταίου τμήματος.

Τὸ ὑγειονομεῖον ἀπεφάσισεν ἡριστικῶς νὰ ἐπιβάλῃ ἐν Σουλινᾷ ἑνδεκαήμερον κάθαρσιν εἰς τὰς ἐκ Μασσαλίας προελεύσεις.

Προχθὲς τετάρτην ἀπῆλθεν ἐκ Γαλαζίου εἰς Ἀθήνας διὰ Πέστης καὶ Φιοῦμε ὁ ἕλλην πρόξενος κ. Ε. Ἀντύπας, ἀποχαιρετίσας τὰς ἐγχωρίους ἀρχὰς καὶ πάντας τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ. Οἱ ἐν Γαλαζίῳ ὁμογενεῖς ἐκτιμῶντες τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς, τὴν εὐπροσηγορίαν αὐτοῦ πρὸς πάντας καὶ τὸν ζῆλον ὃν κατέβαλεν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, μετὰ συγκινήσεως ἀπεχαιρέτισαν τὸν προσφιλῆ αὐτοῖς πρόξενον.

Ἐφημερίδες τινες ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν τοῦ ἰατροῦ κ. Φέλιξ ἐπὶ 7 αἰφνιδίων θανάτων, συμβάντων ἐν Δράγνᾳ δὲ Σοὺς τοῦ νομοῦ Πράχωβας, θανάτων οἵτινες δὲν ἐξηκριβώθησαν ἕνεκα τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν.

Ἡ κεντρικὴ βιβλιοθήκη μετακομίζεται ἐκ τοῦ πανεπιστημιαμοῦ μεγάρου εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ βουλεβάρτου Ἀκαδημίας οἰκίαν ἥτις ἄλλοτε ἦτο κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον.

Παρὰ τὴν σχετικῶς σεμνὴν φρᾶσιν, ἧς χρῆσιν ποιεῖται ἐν Ρωμουνίᾳ ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν ἡ ἀντιπολίτευσις καταπολεμοῦσα τὴν ἐνεστῶσαν κυβέρνησιν, τ' ἀντιπολιτευόμενα ὅμως φύλλα παρεξετράπησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς συνήθους ὁδοῦ καὶ δριμύτατα προσβάλλουσ τὴν κυβέρνησιν ἐν τοῖς ζητήμασι Βέδμαρ Ζάππα, Δοροχοΐου κτλ. Ἡ „Ρωμουνικὴ Ἀνεξαρτησία" ψέγει σήμερον τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς ἐξογκούσας τὰ πράγματα καὶ παριστώσας τὴν κυβέρνησιν ἔνοχον, τοὺς δ' ὑπουργοὺς ὡς ταπεινώσαντας τὴν χώραν.

Ὁ Timpul λέγει ὅτι πάντα τὰ ἔργα τὰ διεξαγόμενα ἢ σχεδιαζόμενα ὑπὸ τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως, γίνονται ἀθορύβως, ἄνευ ρεκλάμας καὶ ἀπαιτήσεων πρὸς ἔκπληξιν τῆς δημοσίου γνώμης. Ἡ χώρα λέγει ἡ ἀναδιβάσασα ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τοὺς συντηρητικοὺς θὰ ἐννοήσῃ ἐν προσεχεῖ μέλλοντι τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν διὰ τῆς παραβολῆς τῶν νῦν ἔργων πρὸς τὰ τῶν προκατόχων.

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ ἐκ Πραμάντων τῆς Ἠπείρου Γεωργίου Νούτσου, ἐπισυμβάντα χθές.

Ἡ κηδεία γενήσεται αὔριον.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 25 φθίνοντος, τελεῖται ἐν τῷ ἐνταῦθα ἑλληνικῷ ναῷ τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τῆς ἀοιδίμου

ΝΙΚΟΛΕΤΑΣ Ν. ΛΕΚΑΤΣΑ

πρεσβυτέρας καὶ μητρὸς τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ ἐφημερίου Γεωργίου Ν. Λεκατσᾶ τοῦ Οἰκονόμου

Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι καὶ γνωστοὶ ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον ταύτην τελετήν.

Ἐν Βραΐλᾳ τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1892.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν παραλληλισμῷ τῶν δυστυχημάτων, ἅτινα συγχρόνως ἔπληξαν τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ λόρδου Τέννυσον καὶ τοῦ Ἐρνέστου Ρενὰν, ὁ λονδίνειος «Χρόνος» λέγει·

„Διά τε τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν ἡ ἑβδομὰς αὕτη ὑπῆρξε ζοφερά. Ἑκατέρα τῶν χωρῶν τούτων ἀπώλεσε τὸν μέγιστον τῶν συγγραφέων αὐτῆς καὶ τὸν ἄνδρα τὸν μάλιστα τιμώμενον διὰ τοῦ γενικοῦ ἐπαίνου ὑπὸ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ. Ἂν ὁ Ρενὰν ἦτο τὸ ἐξοχώτατον τῶν προσώπων ἐν τῇ γαλλικῇ φιλολογίᾳ, ἐκπρεπεστέρα ἦτο ἡ θέσις, ἣν ὁ Τέννυσον κατεῖχεν ἐπὶ μακρὸν καὶ μετ' ἀναμφισβητήτου δικαίου. Ἐνταῦθα ὅμως παύει ἡ ὁμοιότης τῶν δύο. Ἕκαστος ἐκέκτητο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Ματθαῖος Ἀρνόλδος ἀποκαλεῖ διακριτικὸν γνώρισμα διὰ διάφορον ὅμως ἑκάτερος λόγον. Ἂν δυσχερὲς θεωρήσωμεν ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν νὰ λάβωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων αὐτοῦ μανθάνομεν, ὅτι ἡ περὶ αὐτοῦ κρίσις ἡμῶν δὲν εἶναι μοναδική. Ἂν ἐρωτήσωμεν ἔτι ὁποῖον διαρκὲς μάθημα κατέλιπεν ὄπισθεν αὐτοῦ καὶ ἄνοξ θαυμασταὶ αὐτοῦ θὰ ἐπιρρωσθῶσι καὶ βελτιωθῶσιν ὑπὸ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, ἡ ἀπάντησις δοθήσεται κατ' ἀνάγκην μετ' οὐ μικρᾶς τῆς ἐπιφυλακτικότητος.

Ὁ Ρενὰν ἐθεώρει τὸν βίον ὡς μάχην, ἐν ᾗ ὁ ἄνθρωπος ὑποχρεοῦται ν' ἀγωνισθῇ καὶ ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ ἀγῶνος, μὴ ἀνήκοντος αὐτῷ. Ἡ φύσις εἶναι ὁ διδάσκαλος τοῦ δυσχεροῦς αὐτοῦ ἔργου . . . Περὶ τῆς φιλαληθείας αὐτοῦ παρέσχεν ἀποδείξεις . . . . . ὡς φιλόσοφος ἀποκαλεῖ ἑαυτὸν ἰδεολόγον. Ἡμεῖς προτιμῶμεν νὰ θεωρῶμεν αὐτὸν ἐπικούρειον, ὁ βίος τοῦ ὁποίου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους διερρυθμίσθη συνῳδὰ ταῖς δοξασίαις αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὁ Τέννυσον ὡς ἀνὴρ καὶ ὡς συγγραφεὺς εἰς ἄλλην σφαῖραν ἡμᾶς ἀνυψοῖ . . . Ἀπὸ τῆς πρώτης σχεδὸν ἐμφανίσεως αὐτοῦ ὡς συγγραφέως ἤσκησεν ἰσχυρὰν ἐπιρροὴν ἐν τῇ διαπλάσει τῆς διανοίας καὶ ἐν τῇ ποδηγετήσει τῶν φρονημάτων τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ. Ὡς ὁ Ρενὰν ἤψατο καὶ οὗτος τῆς θρησκείας, οὐδέποτε ὅμως ἐξήντλησε τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀγόνου ἐπικρίσεως . . . Ἂν ὁ Ρενὰν εἶναι ἀνεγνωρισμένος διδάσκαλος ὕφους ἐν τῇ γαλλικῇ καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ, ὁ Τέννυσον δύναται μετ' ἴσης βεβαιότητος ν' ἀξιοῖ τὸ σπανιώτερον πλεονέκτημα διδασκάλου τῆς ἀγγλικῆς ποιήσεως".

⁂

Ἓν δισεκατομμύριον φρ. εἰς χρυσὸν ἔχει βάρος 322,580 χιλιογράμ. καὶ ὄγκων δεκαεπτὰ περίπου κυβικῶν μέτρων. Ἐὰν ἐλασθῇ εἰς σύρμα δύναται νὰ περιλάβῃ ἐντὸς αὐτοῦ τὴν γῆινην σφαῖραν.

Ἓν ἀργυροῦν δισεκατομμύριον ἔχει βάρος 5 ἑκατομμ. χιλιογράμμων καὶ ὄγκον 477 κυβικῶν μέτρων.

Ὅπως μετακομισθῇ ἓν διστκατομμύριον εἰς χρυσὸν, χρειάζονται ἑξήκοντα τέσσαρες ἁτμάμαξαι καὶ εἰς ἄργυρον χίλιαι ἁτμάμαξαι χωρητικότητος 5 τόννων ἑκάστη, αἵτινες θὰ ἐσχημάτιζον ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου σειρὰν ἔχουσαν μῆκος ἓξ χιλιομέτρων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(ΕΚ ΤΩΝ ΧΘΕΣΙΝΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜ.)

ΑΘΗΝΑΙ, 22. — Ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις λέγεται ὅτι μεταξὺ τῶν δυνάμεων διαμείβονται νῦν σκέψεις περὶ τῆς ἀναφυείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας ῥήξεως.

ΑΘΗΝΑΙ, 22. Ὀκτωβρίου.—Ἡ περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα ἑλληνικὴ διακοίνωσις λέγει ὅτι ἡ Ρωμουνία ἐξήσκησε τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς ἐν τῷ ἰδίῳ ἐδάφει, ἵνα κυριεύσῃ τὴν περιουσίαν Ζάππα καὶ ὅτι τὰ διαβήματα καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τῆς Ἑλλάδος ἀπέβησαν εἰς .μάτην. Οἱ ρωμοῦνοι δικασταὶ προέβησαν μέχρι τοῦ νὰ κατάσχωσι τὴν διαθήκην καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἀνήκοντα τῇ ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ. Μετ' ἀγόνους προσπαθείας ἓξ μηνῶν, ἡ Ἑλλὰς προέτεινε τῇ Ρωμουνίᾳ τὴν φιλικὴν λύσιν τῆς ὑπὸ τῆς δευτέρας δυνάμεως προκληθείσης διαστάσεως, ἣ νὰ ὑποβληθῇ αὕτη εἰς τὴν διὰ διαιτησίας ἀπόφασιν. Ἡ γνωστὴ ἀπάντησις τοῦ κ. Ἀλ. Λαχωβάρη κατέστησεν ἀναπόφευκτον τὴν ῥῆξιν. Ἡ ἐγκύκλιος διακοίνωσις καταδεικνύει τὴν σοβαρότητα τῆς ὑπὸ τῆς Ρωμουνίας δημιουργηθείσης καταστάσεως καὶ τὸν κίνδυνον ὃν διατρέχει ἐν Ρωμουνίᾳ ἡ ξένη ἰδιοκτησία, ἕνεκα τῶν ἰδιοποιητικῶν τάσεων τοῦ κράτους τούτου. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπικαλεῖται τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων, τὴν καθιερώσασαν τὴν ἀρχὴν τῆς μεσολαβήσεως. Ἡ Ἑλλὰς προστρέχει εἰς τὴν παρέμβασιν τῶν δυνάμεων. Ἡ Εὐρώπη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μένῃ ἀδιάφορος ἐνώπιον τῆς διαστάσεως τῶν δύο βαλκανικῶν κρατῶν.

ΠΕΣΤΗ 22.— Ἀπὸ χθὲς ἕως σήμερον 15 κρούσματα καὶ 7 θάνατοι.

ΛΕΜΒΕΡΓΗ 22.—Ἐπισήμως τεκμηριοῦται ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας οὐδὲν κροῦσμα ἐν Γαλικίᾳ συνέβη.

ΚΡΑΚΟΒΙΑ 22. — Ἐπειδὴ οὐδὲν κροῦσμα συνέβη ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ καταργήσῃ τὰ δελτία νὰ αἰτήσῃ τὴν ἄρσιν παντὸς προληπτικοῦ καὶ νὰ κηρύξῃ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἐπιδημίας.

ΡΩΜΗ 22.—Ὁ κ. Ζουλίτης εἶπεν ἐν ἐκλογικῷ λόγῳ του ὅτι θέλει νὰ ἐξαλείψῃ τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ ἐλλείμματος. Δὲν ὡμίλησε περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἧς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς βάσεις ἐξήγησε ὁ τέως ὑπουργὸς Βρίν. Ἡ κυβέρνησις εἶπε θέλει ἀντιστῇ εἰς τὸ φιλοπροοδευτικὸν ρεῦμα, θὰ προσπαθήσῃ νὰ βελτιώσῃ τὰς ἐμπορικὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ νὰ ἀνοίξῃ νέας ἐξόδους εἰς τὰ ἰταλικὰ προϊόντα.

ΣΟΦΙΑ 22.—Ἕνεκα τῆς ἐν Σερβίᾳ χολέρας τὰ σερβικὰ σύνορα, πλὴν τοῦ Τσαριβρὸδ ἐκλείσθησαν, στρατιωτικὴ δὲ ζώνη ἐτέθη κατὰ μῆκος τῶν συνόρων.

ΒΙΕΝΝΗ 22.—Ἐκ Βερολίνου γράφουσιν εἰς τὴν „Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν" ὅτι ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἐπιφυλακτικὴν στάσιν τῆς Ρωμουνίας ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσιν αὐτῆς περὶ ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Γερμανίας, οἱ κοινοβουλευτικοὶ κύκλοι ἐν Βερολίνῳ σκέπτονται μήπως ἦτο κάλλιον νὰ ἀποκαταστήσωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν ἄνευ συνθήκης ἀντὶ νὰ παρατείνωσι τὴν προσωρινότητα ἥτις λήγει τὸν προσεχῆ μῆνα.

ΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης
κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Heciana* ἀριθ 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ.
Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σίτ.	5200	60	11.22½	Μ.
„	2100	58½	10.60	„
„	2700	57	8.50	Κ.
„	2500	57¾	8.70	Κ.
„	3800	57	8.65	Σ.
„	12000	59	10.15	Μ.
„	3780	60¾	10.40	„
„	1700	60	10.70	Μ.
„	4200	55½	8.—	Σ.
„	1200	56½	8.25	Κ.
„	7500	54¾	7.50	Σ.
„	9500	55½	7.90	Σ.
„	1100	57	9.45	Μ.
Αραβ.	6700	58½	6.75	Σ.
„	2800	61	6.85	Μ.
„	8000	60¼	6.80	Σ.
„	1500	59½	6.50	Μ.
„	1500	60	6.50	„
Κριθὴ	1400	43	4.55	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	2000	Σῖτος	7900
Σίκ.	3800	—	4200
Αραβ.	—	—	3000
Κριθὴ	—	Κριθὴ	7000

ΝΕΩΤΕΡΑ

Τὸ φύλλον τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας, „Ἡ Ἐφημερὶς τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου", γράφει τὰ ἑξῆς περὶ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος :

„Τὴν τελετὴν τῶν ἀργυρῶν γάμων τοῦ βασιλέως Γεωργίου μετὰ τῆς βασιλίσσης Ὄλγας, θεῶνται ἐν Ἀγγλίᾳ μετὰ περισσοτέρου ἐνδιαφέροντος ἢ παρὰ ταῖς λοιπαῖς ξέναις αὐλαῖς. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι συγγενεύεται μετὰ τοῦ ἡμετέρου πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας. Ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος καὶ κυβερνήτης ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἐπεσπάσατο τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς χώρας ἣν ἐκλήθη νὰ κυβερνήσῃ νεαρώτατος ἔτι. Δὲν διέπραξε σφάλματα· καὶ ὅτε οἱ ὑπήκοοί του πολλάκις προσεπάθησαν νὰ τὸν παρασύρωσιν εἰς διεθνῆ ριψοκινδυνεύματα, ὧν τὰ ἀποτελέσματα ἠδύναντο νὰ ἐπενέγκωσιν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, οὗτος συνεδύασε τὴν φιλοπατρίαν του μετὰ τῆς συνέσεως. Ἀποτέλεσμα δὲ τούτου εἶναι ὅτι κατέστησε τὴν μοναρχίαν ἑδραίαν δύναμιν ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἀποπομπὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ Δηλιγιάννη, (*Mad-John*) ἠδύνατο νὰ διεγείρῃ τὸν λαὸν κατὰ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἡ ἧττα αὐτοῦ κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἀπέδειξεν αὐτῷ τὸ ἐναντίον, καθὼς καὶ εἰς πάντας οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν νὰ τὸν μιμηθῶσι.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ
Μετὰ μακρὰν πείραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.
Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 23 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.—
4 „ „ „ „	82.50
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	10[illegible].–
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.10
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90. -
6 „ „ „ „	102.–
7 „ „ „ „	102.50
5 „ „ „ (Iaşi f. urb).	82.—
1/500 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	278.–
Δάν. Δημαρχείου 5 % 1883.	90.–
„ „ 5 „ 1890.	91 50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	166[illegible]
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	405 —
„ Natională . .	200	409
Constr. şi lucr. publ.	250	126.–

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 45
Λονδίνου	25.28
Βερολίνου	124.05
Ἀμβέρσης	99 70
Βιέννης.	211.25
Λίρα ὀθωμανική	22 95

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΩΡΩΝ

Βιέννη, 22 Ὀκτωβρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.535
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	310.25
Ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	116.25
Σ'γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.95
„ „ Παρισίων	47.65
„ „ Βερολίνου „ .	58.90
„ „ Amsterd. „ .	99 25
Παρίσιοι 22 Ὀκτωβρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ % . .	105.10
„ „ 3 %	99.—
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	99.25
Δάνειον Ἑλλην. 5	339.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	590 35
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	501.87
„ Lot turc.	93.12
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 17
„ „ Βιέννης	207.87
„ „ Ὀλανδίας	206.12
„ „ Βερολίνου	122 25
Βερολῖνον 22 Ὀκτωβρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R.	91.90
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	82.—
„ amortis. 5 %. . . .	96.80
ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	197.55
Δάνειον Δημαρχείου . .	—.—
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	.
„ „ Ὀλλανδίας „	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ „ Ἀμβέρσης .	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (86)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Δὲν δύνανται νὰ πνίξωσι τὴν φωνὴν τῆς ψυχῆς, αὐτὴ μέχρι τελευταίας πνοῆς τοὺς καταδιώκει· παραπονουμένη διὰ τὴν κτηνώδη κατάστασιν, εἰς ἣν τὴν ἔφερον. Ὦ Μαλβίνα! Ἂν δὲν συνέβαινε νὰ σὲ γνωρίσω τοιαύτη ἔμελλε νὰ ἦναι ἡ τύχη μου, καὶ ἡ καρδία μου ξένη πρὸς τὸν ἔρωτα. Σὺ μ' ἔσωσας ἐκ τῆς ἀπωλείας.

Οὕτως ὁμιλῶν ὁ Ἐδμὼν, εἶχε τὴν κεφαλὴν ἐπικλινῆ ἐπὶ τῶν χειρῶν τῆς Μαλβίνης, καὶ διὰ πυρίνων δακρύων καταβρέχων αὐτὰς ἐξηκολούθησεν οὕτως.

Ἤμην προσκεκλημένος εἰς μεγαλοπρεπῆ ἑορτὴν τῆς δουκίσσης τοῦ Πετερβούργου· αὕτη δὲ εἰς ἄκρον ὡραία, ἐφλόγισε τὴν καρδίαν μου. Τὸ ἑσπέρας κατὰ τὸ δεῖπνον καθήμενος πλησίον της, τῇ ὡμίλουν σιγὰ καὶ αὕτη συμπαθῶς ἀνταπεκρίνετο, παρέχουσά μοι ἐλπίδα πληρώσεως τῶν ὀρέξεών μου, ὅτε ἤκουσα τ' ὄνομα τῆς λαίδης Δέρβη προφερόμενον ὑπό τινος ὅτι ἀπέθανεν. Ἔγειναν ἀναίσθητος εἰς τὸν πρὸς ἐμὲ εὐνοϊκώτατον τρόπον τῆς δουκίσσης Πετερβούργου. Ἡ ἰδέα ὅτι τὸ τρυφερὸν ἐκεῖνο ἄνθος ἐμαράνθη ὑπ' ἐμοῦ καὶ συνήργησα εἰς τὸν πρόωρον αὐτοῦ θάνατον, μοὶ ἐπροξένει τόσῳ σφοδρὸν ἔλεγχον ὥστε ἀπεφάσισα ν' ἀναχωρήσω.

Ἐπειδὴ δ' ἔμελλον νὰ ἐπιστρέψω εἰς Σκωτίαν διὰ τῆς Νορθυμβρίας ἡ ἐπιθυμία νὰ μάθω τὰ περὶ θανάτου τῆς Λουΐζης μ' ἔπεισε νὰ διέλθω τοῦ χωρίου ἐν ᾧ εἶχεν ἀποθάνει, διὸ ἀφήσας τὸ ὄχημά μου εἰς Δυρχάμην, κώμην ἐγγὺς τοῦ χωρίου, ἐπορεύθην πεζὸς πρὸς τὸ χωρίον. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ὁδὸς ἦτο δύσβατος, ἐδιάσθην νὰ βαδίζω ἑλικοειδῶς διὰ μέσου θάμνων. Ὁμίχλη δὲ πυκνὴ διαχυθεῖσα ηὔξησε τὰς δυσκολίας ὥστε ἐπλανήθην καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἀραιωθείσης τῆς ὁμίχλης, διέκρινα μακρόθεν χωρίον τι, ὅτε εἶδον γυναῖκα ἀναβαίνουσαν ἐπιπόνως πρὸς μεμονωμένην καλύβην. Ἡ ἐνδυμασία αὐτῆς ἦν εὐπρεπὴς, ἀλλὰ τὸ ἦθός της μοὶ ἐφάνη ὡς τὸ τῆς Κλάρας. Τὴν φθάνω καὶ ἐπειδὴ ὁ κρότος τῶν βημάτων μου τὴν ἔκαμε νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλὴν ἔπαυσα πλέον ν' ἀμφιβάλλω, ἦτο αὐτή, ἥτις μ' ἐγνώρισεν ἐπίσης, καὶ ἔντρομος ἐφώνησεν : Ὦ Θεέ! τίς κακοδαιμονία προσκολλᾶ πάντοτε τὸν καταχθόνιον τοῦτον εἰς τὰ βήματά μου ;

— Κυρία Κλάρα, τῇ λέγω· ἐπορευόμην εἰς τὸ χωρίον Δέρβη κατασπαραττόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, ἵνα χύσω ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς Λουΐζης ὀφειλόμενα δάκρυα· πλανηθεὶς δὲ καθ' ὁδὸν, εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν ὅτι σὲ ἀπήντησα· ἡ ἐνταῦθα παρουσία σου ἐμπνέει εἰς τὴν ψυχήν μου τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ Λουΐζα εἰσέτι ζῇ...

— Ὄχι, ὄχι· εἶπεν ἡ Κλάρα παρατηροῦσα γύρωθεν κατετρομασμένη.

— Μὴ μοῦ τὸ κρύπτης, τῇ λέγω· ἀνήκει καὶ εἰς ἐμὲ τὸ ἀπόκρυφον τοῦτο, καὶ θέλω κατορθώσει νὰ τὸ ἀνακαλύψω· ἐκεῖ κάτω βλέπω καλύβην ἔνθα προαισθάνομαι ὅτι θέλω πληροφορηθῆ περὶ τούτου· πάραυτα δὲ ἔδραμον πρὸς τὰ ἐκεῖ.

— Στάσου, ἐφώνησεν ἀγωνιζομένη νὰ μ' ἐμποδίσῃ· ἢ μᾶλλον ὕπαγε, ἀπάνθρωπε, ἀνάτρεψον τὸ κατόρθωμά μου, ἀλλὰ μὴ ἐλπίζῃς νὰ ὑποβάλῃς ἐκ δευτέρου τὸ θῦμά σου εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ τυράννου, μεθ' οὗ τὸ εἶχες ἑνώσει, μόνη ἡ θέα σου ἀρκεῖ νὰ τὴν ῥίψῃ εἰς τὸν τάφον, ἐξ οὗ ὡς ἐκ θαύματος τὴν ἔσωσα, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ λόρδος Δέρβης ἔμελλε ζωντανὴν νὰ τὴν κλείσῃ.

— Ὄχι, εἶπον τότε, δὲν θέλω νὰ τὴν ἴδω· μ' ἀρκεῖ ὅτι ζῇ· ὦ φιλτάτη Κλάρα· σὺ λοιπὸν τὴν ἔσωσας! σὺ μ' ἀπαλλάττεις ἀπὸ τοῦ φρικτοῦ τῆς συνειδήσεως ἐλέγχου! ἂς ἀσπασθῶ τὴν ἀγαθοεργὸν αὐτὴν χεῖρα...

— Ἄφες με, λέγει ἐκείνη, μοὶ προξενεῖς φρίκην.

— Φιλτάτη Κλάρα! τὰ σφάλματα τοῦ ἔρωτος εἶναι ἄρα ἀνομίαι ἐνώπιον τῆς αὐστηρᾶς ἀρετῆς σου ;

— Ὄχι ἀπεκρίθη· διὰ τοῦτο καὶ ἡ δυστυχὴς ἀδελφή μου εὑρίσκει ἐν ἐμοὶ ἐπιείκειαν· ἀλλὰ σὺ, ὅστις οὐδέποτε ὑπὸ ἔρωτος ὁρμηθεὶς τὴν παρέσειρας εἰς λήθην τοῦ καθήκοντος, σὺ, ὅστις δι' ἄτιμον συμφέρον, οὕτινος σ' ἐνομίζομεν ἀνώτερον ἀνεκάλυψας τὰ σφάλματα ἐκείνης εἰς τὸν συζυγόν της...

— Ὦ τῆς συκοφαντίας! εἶπα· τίς ἐτόλμησε νὰ μοὶ προστρίψῃ τοιαύτην κακοήθειαν ;

— Αὐτὸς ὁ λόρδος Δέρβης· ἀπεκρίθη ἡ κ. Κλάρα. Ἀφ' οὗ δ' ἐν συντόμῳ τῇ ἀνέφερα τὰ μεταξὺ τοῦ Δέρβη καὶ ἐμοῦ διατρέξαντα. Ὁμολογῶ, εἶπεν, ὅτι ἡ διήγησίς σου μοὶ φαίνεται πιθανωτέρα, ἀλλ' εἴτε εἶσαι ἔνοχος τῆς κακοηθείας, ἣν σοὶ προσάπτουσιν, εἴτε μὴ, σὲ μισῶ διότι ἐπροξένησας τὸν ὄλεθρον τῆς Λουΐζης, καὶ τὴν ζωήν μου κατέστησας ἀθλίαν.

— Ὁμολογῶ ὅτι αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἄξιον τοῦ μίσους σου. Τοῦτο δὲ μόνον παρακαλῶ νὰ μοὶ διηγηθῇς πῶς ἀνέστη ἡ Λουΐζα καὶ πάραυτα ἀναχωρῶ νὰ μὴ φανῶ ἐνώπιόν σας ποτέ.

— Ὁ λόρδος Δέρβης, ἅμα ὁδηγήσας ἐνταῦθα τὴν ἐλεεινὴν σύζυγόν του τὴν ἔκλεισεν εἰς μεμονωμένον πύργον τοῦ χωρίου, καὶ τῇ ἐδήλωσεν ὅτι οὐδέποτε θέλει ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν, οὐδὲ θέλει ἰδεῖ τὸ τέκνον, οὗτινος ἔμελλε νὰ γείνῃ μήτηρ. Ἐν τούτοις ἐγὼ μὴ ἠξεύρουσα τί ἀπέγεινεν, ἔγραφον εἰς Βάθον ἵνα πληροφορηθῶ, ἠρώτων εἰς Ἐδιμβοῦργον ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων τοῦ λόρδου Δέρβη, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἠγνόουν, μετὰ πολλὰς τέλος ἐρεύνας ἀνεκάλυψα τὴν ἐν Νορθυμβρίᾳ ἀναχώρησίν της καὶ ἔσπευσα ἐκεῖ. Ἐπάγη ὁ λόρδος Δέρβης ἰδών με καὶ μ' ἐδέχθη λίαν κακῶς. Ἀλλ' ἐγὼ θέλουσα νὰ ἴδω τὴν Λουΐζαν, δὲν ἐτρόμαξα καὶ διὰ τοῦ ἐνθέρμου πέθου μου ὑπερισχύσασα εἰσήχθην παρὰ τῇ ἀδελφῇ μου. Ἐμβᾶσα δὲ εἰς ὃ ἐνεκλείετο οἴκημα κατελήφθην ὑπὸ φρίκης. Ὁ λόρδος Δέρβης ἀτενίσας πρός με ἀγρίως. Ἐντὸς αὐτῆς τῆς μονῆς, εἶπε, μέλλει ν' ἀποθάνῃ τὸ μιαρὸν γύναιον, ὅπερ ἐπεβουλεύθη τὴν τιμήν μου. Συγκατένευσα δὲ νὰ εἰσέλθῃς ἐνταῦθα, ἵνα τὴν σώσῃς ἀπὸ ταχέως θανάτου. Θέλω νὰ παρατείνω τὴν ζωήν της, διὰ νὰ γείνῃ μακρὰ καὶ ἡ τιμωρία της. Μεῖνε πλησίον της ἕως οὗ γεννήσῃ καὶ ἀναλάβῃ. Ἐγὼ τότε ἐπιστρέφω· ἀλλὰ λάβε ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν θέλεις τὴν ἰδεῖ πλέον· ὁ δὲ μιαρὸς καρπὸς τοῦ αἴσχους της θὰ τῆς ἀφαιρεθῇ καὶ θὰ ζήσῃ, φέρων τὴν ποινὴν τῆς μοιχείας, εἰς ἣν ὀφείλει τὸ ζῆν. Ταῦτα εἰπὼν ἐξῆλθε κλείσας τὰς παχυτάτας θύρας τῆς φυλακῆς μας. Τότε ἐρρίφθην εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀδελφῆς μου καὶ ἠνώσαμεν τὰ δάκρυά μας. Ἤρχισα δὲ εἶτα νὰ σκέπτωμαι πῶς ἠδυνάμην νὰ τὴν σώσῳ. Νὰ προσδράμω εἰς τὸν πατέρα μας ἦτο ἀνωφελές· ἐγνώριζον ὅτι αἱ ἀρχαί του ἦσαν τοσοῦτον αὐστηραί, ὥστε, ἂν ἐμάνθανε τὴν ἀφροσύνην τῆς ἀδελφῆς μου, ἦτο ἱκανὸς νὰ ἐρεθίσῃ μᾶλλον τοῦ Δέρβη τὴν ὀργὴν παρὰ νὰ τὴν παύνῃ. Εἰς ἄλλο μέσον ν' ἀποβλέψω ἦτο ἀδύνατον, διότι οὐδεμ'ἂν συγκοινωνίαν εἶχον μετὰ τῶν ἔξω ἀνθρώπων. Τέλος ἡ τύχη μὲ συνέδραμεν. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ λόρδου ἐπροξένησεν εἰς τὴν ἀδελφήν μου ἄκραν χαρὰν, ἥτις ἐνωθεῖσα μεθ' ὅσης ἠδυνήθη ὅτε μὲ εἶδεν, ἐπετάχυνε τὸν τοκετόν της προώρως. Οἱ φύλακες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μ' ἀρνηθῶσι τοῦ νὰ φέρωσιν ἰατρόν. Τοῦτον εὗρον φιλάνθρωπον, τῷ ἤνοιξα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐπεκαλέσθην τὴν συνδρομήν του. Αὐτὸς συγκινηθεὶς ἐπείσθη νὰ πράξῃ ὅ,τι τῷ ἀπήτησα· ἐν πρώτοις ἐκοινολόγησεν ὅτι ἡ λαίδη Δέρβη διέτρεχε μέγιστον κίνδυνον· καὶ ἡ εἴδησις αὕτη φοβήσασα τοὺς φύλακας, τοὺς ὑπεχρέωσε νὰ μετριάσωσιν τὴν αὐστηρότητα μεθ' ἧς μᾶς ἐφύλαττον. Λαβοῦσα τὴν ἄδειαν νὰ μεταβαίνω εἰς τὸ χωρίον παρεσκεύασα πᾶν τὸ ἀπαιτούμενον.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβασκάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστόβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ'ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΑΤΟΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΤΙΜΑ
πρὸς πώλησιν
ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ
Ἀπευθυντέον
τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείῳ
— HAVAS — 1

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„NAȚIONALA"
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθόλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περιπτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Étranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

„UNIRE" Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίας

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franța. — Premiu de Therapeutica.

Intrebuințarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciința.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescență, Slabiciunea copiilor, Lipsa și Alterațiunea sângelui*, în urma ostenelilor și nedórmirilor, și excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipațiune, nici Diarrhee, Assimilare completă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuț la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuințarei detaliat insoțește fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte găsi la toți Droghistii și Farmacistii.*
1419

NEVRALGIELE
1420
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usureadă și vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecțiunile reumatismale acute* și *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remediĭ.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineață, unul la dejun, și unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simțit vr'o ușurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi : 2 dimineața, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potŭ găsi la toți Droghistii și Farmacistii.*

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι, Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

1873

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „ 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μ.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς δικάροις . . . . . „ 5
Εἰσπορεύονται καὶ ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς ἀγοραστεύσιν στελλόμενα ἐγγράφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων" Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΚΥΡΙΑΚΗ, 25/6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. — ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ — ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5038

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. δ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ✠ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" – Bucarest.

Βουκουρέστιον, 24 Ὀκτωβρ. 1892.

Η ΑΜΥΝΑ ΗΜΩΝ

Τὸ ἡμιεπίσημον κυβερνητικὸν ὄργανον L'Independance Roumaine διερμηνεῦον τὸ φρόνημα κύκλων τινῶν τῆς πρωτευούσης ἐπικαλεῖται (ὡς εἶδον χθὲς οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἐν τῷ ἀναδημοσιευθέντι ἐν τοῖς «Συλλόγοις» διαφόρῳ αὐτῆς) τὴν ἐπέμβασιν τῆς κυβερνήσεως πρὸς περιορισμὸν τῆς παρεχομένης τοῖς ξένοις δημοσιογράφοις φιλοξενίας, οἵτινες καταχρώμενοι αὐτῆς ἐκτραχηλίζονται ἐν τῇ πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν λαὸν γλώσσῃ αὐτῶν, ὑπερασπίζοντες τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα. Ὅτι ἡ ρηθεῖσα ἐφημερὶς ὑπαινίττεται μόνον ἕλληνας δημοσιογράφους ἐνταῦθα, τοῦτο κατάδηλον. Γινώσκοντες ὅμως τὴν αἴσθησιν ἣν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς ἐνταῦθα κύκλους ἡ μεμετρημένη γλῶσσα τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου, ὡς λ. χ. τὸ τελευταῖον ἐν τοῖς «Συλλόγοις» ἀναδημοσιευθὲν ἄρθρον τοῦ ἐγκρίτου κυβερνητικοῦ φύλλου «Ἄστεως» Ἀθηνῶν—ἐν ᾧ τοὐναντίον ἐν τοῖς εἰρημένοις κύκλοις ὑπελόγιζον λίαν ἐπὶ τὴν ἀμετροέπειαν τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας—γινώσκοντες καὶ τὴν περὶ τῶν „Συλλόγων" ἐπιεικῆ κρίσιν αὐτῶν, ἀνομολογούντων ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων δὲν παρεξετράπημεν, δικαιούμεθα ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν περὶ ξένων δημοσιογράφων μομφὴν τῆς «Ρωμουνικῆς Ἀνεξαρτησίας» ὅτι ταύτην ἔδει πρώτιστα πάντων ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τοὺς ρωμούνους δημοσιογράφους, οἵτινες πάσης περιστάσεως δράττονται ὅπως σατυρήσωσι καὶ συκοφαντήσωσι τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος· ἐνῷ ἔδει ὡς ὑπογραμμὸν νὰ λαμβάνωσι τοῦ ἐγκρίτου ἑλληνικοῦ τύπου τὴν μεμετρημένην καὶ εὐλαβῆ φράσιν ὁσάκις περὶ Ρωμουνίας καὶ ρωμουνικοῦ ἔθνους γράφει.

Τὰ ρωμουνικὰ φύλλα οὐδέποτε σπουδαίως ἀπήντησαν εἰς τὰς ἀποτεινομένας αὐτοῖς ἐρωτήσεις, οὐδὲ συγκατετέθησάν ποτε νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει καὶ συζητήσωσιν ἐμβριθῶς τὰς δικαίας παραστάσεις τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ὁσάκις διέστρεψαν τὴν ἀλήθειαν ἐν ταῖς περὶ ἑλλήνων συκοφαντικαῖς πληροφορίαις καὶ κρίσεσιν αὐτῶν, τοῦτο δὲ διότι ἐκ τῆς συζητήσεως θὰ ἐγεννᾶτο τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια ἅπερ ἀποφεύγουσιν ὁσάκις πρόκειται περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Οὐδέποτε ὁ ἑλληνικὸς τύπος ἐξύβρισε τὴν Ρωμουνίαν καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς, οὐδέποτε! Ὑπ' ὄψει ἔχων τὴν γῆν ἐν ᾧ ζῇ, τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἔταξεν αὐτὸν ἡ φιλοξενία καὶ τὴν ὀφειλὴν πρὸς χώραν ἐν ᾗ τόσαι μυριάδες ξενίζονται καὶ ἐμπορεύονται, καθῆκον ἑαυτοῦ ἡγήσατο πάντοτε νὰ γεραίρῃ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ ἀδελφὸν ἔθνος, ἀναγκαζόμενος — καὶ τοῦτο ὁσάκις ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ἀλήθεια ἀπήτει — ν' ἀποκρούῃ τὰς βδελυγμίας ὅσας χάριν παιδιᾶς, ἐκ συστήματος, πρὸς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ τῶν στηλῶν ἢ ἐξ ἀναιτείου μισελληνισμοῦ τοξεύουσιν ἑκάστοτε κατὰ τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους ἡμῶν αἱ ρωμουνικαὶ ἐφημερίδες.

Ἐρωτῶμεν· πότε ἔπαυσαν τὰ ρωμ. φύλλα ὁμιλοῦντα καθ' ἡμῶν; Μὴ καὶ πρὸ τῆς ἑλληνο-ρωμουνικῆς ρήξεως καὶ ἀνεξαρτήτως ἔτι τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος αἱ ρωμουνικαὶ ἐφημερίδες δὲν ἐκτοξεύουσιν ἀπὸ ἐτῶν καθ' ἡμῶν μύδρους καὶ κεραυνούς;

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τοὺς καθ' ἡμῶν ἱστορικοὺς καὶ ἐθνολογικοὺς λιβέλλους τοῦ κ. Μιχαηλεάνου; Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὰς ἐκ Μοναστηρίου ὑπὸ τοῦ Ἐρτογρούλ ἀποσταλείσας τῇ Lupta ἀνταποκρίσεις, ἐν αἷς διεξετραγωδήθη καὶ ἐσατυρίσθη ὅ,τι ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔχομεν οἱ ἕλληνες, ἤτοι ἱστορία, θρησκεία, κλῆρος, παραδόσεις κλ. κλ.

Ἔναυλοι ἀντηχοῦσιν ἔτι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν αἱ βλασφημίαι τοῦ «Ρωμούνου» αἱ κατὰ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος τοῦ 1821 σάτυραι, ἡ ἀρὰ δι' ἧς ἐσπίλωσε τὴν ἱερὰν δι' ἡμᾶς καὶ ὅλην τὴν χερσόνησον μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν ἥρωος, μάρτυρος καὶ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'.... Τί πρῶτον, τί δ' ὕστατον καταλέξωμεν;...

Ἀλλ' ἡ γαλλόφωνος «Patrie», τὸ ἀληθὲς τοῦτο ταμεῖον τῶν καθ' ἡμῶν ἐρεσχελιῶν; Ἀλλὰ τὰ ἐν τῷ προσφάτῳ ζητήματι τῆς ἑλληνο ρωμουνικῆς ρήξεως ἀνίερα τοῦ «Adevĕrul» κατὰ τῶν Ἑλλήνων; Ἀλλὰ τὰ ἀποτρόπαια ἀρθρίδια τοῦ «Constituţionalul», ἐν ᾧ διεσύροντο ἕλληνες, βασιλεῖς, ὑπουργοί, πρεσβευταὶ καὶ λαός;.... Διατί δὲν ψέγει ἡ «Ρωμ. Ἀνεξαρτησία» τὸ ἀπρεπὲς τῆς γλώσσης τῶν ὁμοεθνῶν συναδέλφων αὐτῆς; διατί δὲν ὁμολογεῖ τὸ ἄδικον εἰς ὃ οὐχὶ ἅπαξ καὶ αὐτὴ περιέπεσεν ὁμιλοῦσα περὶ ἑλλήνων; διατί δὲν ἐπικαλεῖται περὶ αὐτῶν τὴν μέριμναν τῆς κυβερνήσεως;

Φρονοῦμεν ὅτι ἡ παραίνεσις τῶν κυβερνητικῶν φύλλων διδομένη κατὰ καιροὺς εἰς τὰς καταχρωμένας τὴν ἐλευθεροτυπίαν ἐγχωρίους συναδέλφους, δύναται νὰ πείσῃ αὐτὰς ὅτι ὑποβιβάζουσιν ἠθικῶς τὴν χώραν των, οὐ μόνον ἐνώπιον τῶν συκοφαντουμένων καὶ σατυριζομένων ἀλλὰ καὶ παντὸς τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀμερολήπτου κόσμου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἔτυχε κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις νέας δωρεᾶς. Διὰ διαθήκης αὐτοῦ ὁ ἐκ Χίου Κ. Ἀγκᾶς ἀφῆκεν ἅπασαν τήν τε κινητὴν καὶ ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν εἰς τὸν ἐθνικὸν στόλον τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ δὲ εἶχεν ἀποδῆ ἀδύνατος ἡ ἐξακρίβωσις ὡρισμένως τῶν θέσεων, ἐν αἷς εὑρίσκονται τὰ διάφορα κτήματα τοῦ δωρητοῦ, ἡ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἐπιτροπὴ ἠναγκάσθη δι' ἐγγράφου νὰ παρακαλέσῃ τὸ κεντρικὸν λιμεναρχεῖον, ὅπως ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος τῶν κτημάτων, διαπυνθανόμενον παρά τινος λεμβούχου, συγγενοῦς τοῦ δωρητοῦ καὶ μετερχομένου ἐν Πειραιεῖ τὸν πορθμέα. Τὸ λιμεναρχεῖον Πειραιῶς, δραστηρίως ἐνεργήσαν, κατώρθωσεν ὄντως νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν, ὡς δ' ἐγνώσθη ἤδη, ἡ εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἐθνικὸν στόλον δωρηθεῖσα περιουσία ἀνέρχεται εἰς 40 χιλ. δρ., ἐξηκριβώθησαν δὲ διὰ τοῦ λεμβούχου καὶ τὰ μέρη, ἐν οἷς εὑρίσκονται τὰ κτήματα τοῦ νέου τούτου εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος.

✠ Ὁ ἐν Λαρίσσῃ ἀρχηγὸς τοῦ πρώτου ἀρχηγείου τοῦ στρατοῦ ὑπέβαλεν ἔκθεσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐν Θεσσαλίᾳ, ἣν παριστᾷ πολὺ βελτιωθεῖσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, διότι καὶ τὰ ἀποσπάσματα ἐν γένει καὶ οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πολῖται ἔδειξαν ζῆλον ὄχι μικρόν, σπουδαῖοι δὲ ληστοφυγόδικοι συνελήφθησαν καὶ ἐφονεύθησαν παρ' αὐτῶν. Ἐπρότεινεν ὅμως εἰς τὸ ὑπουργεῖον διαφόρους ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ, οὓς κρίνει κατάλληλον ὅπως τοποθετηθῶσιν ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς ἀποσπασματάρχαι καὶ διοικηταὶ τῶν μεταβατικῶν ὑπομοιραρχιῶν, συνιστᾷ δὲ τὴν ταχίστην μετάθεσιν αὐτῶν ἐκ τῶν ἄλλων σωμάτων, καθόσον κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κατέρχονται ἐκ τῶν ὀρεινῶν μερῶν καὶ εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ οἱ βλαχοποιμένες μετὰ τῶν ποιμνίων ὅπως παραχειμάσωσι· μετ' αὐτῶν, φόβος δ' εἶναι εἰσβολῆς ληστρικῶν συμμοριῶν καὶ ληστοφυγοδίκων. Κατὰ τούτων θὰ στραφῶσιν ἤδη αἱ ἐνέργειαι τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον θὰ ἐνεργήσῃ ἤδη τὰς ζητηθείσας τοποθετήσεις.

✠ Τοῦ καταπλεύσαντος ἐν Πειραιεῖ δανικοῦ πολεμικοῦ «Ἁγίου Θωμᾶ», ἐπέβαινεν ὁ πρίγκηψ τοῦ Σιὰμ ὑπηρετῶν ἐν τῷ δανικῷ πολεμικῷ ὡς δόκιμος πρώτης τάξεως. Τὸν σιαμαῖον πρίγκηπα ἐπισκέψατο ὁ πρίγκηψ Γεώργιος καὶ ἐγευμάτισε μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ, παραλαβὼν δ' αὐτὸν ὡδήγησεν εἰς τὸν ναύσταθμον, ὅπου παρέμειναν ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐπισκεφθέντες τὰ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ἀξιοθέατα ὡς καὶ τὴν τορπιλλικὴν σχολήν. Εἶτα ἐπρογευμάτισαν ἐν τῷ διευθυντηρίῳ τοῦ ναυστάθμου μετὰ τοῦ διευθυντοῦ Κουτσούκου, ἐπέστρεψαν δ' ἐκεῖθεν περὶ τὴν 6 μ. μ. ὥραν καὶ ὁ μὲν σιαμαῖος πρίγκηψ μετέβη εἰς τὸ πλοῖον, ὁ δὲ πρίγκηψ Γεώργιος εἰς Ἀθήνας.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ σημερινὸς «Ρωμοῦνος» σχολιάζει τὸ περὶ τῆς ἑλληνικῆς διακοινώσεως χθεσινὸν τηλεγράφημα τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων·

„Ὁ κ. Τρικούπης, ὡς φαίνεται, ἀφ' οὗ τὴν ἔπαθεν, ἀνακαλῶν ἐν σπουδῇ τοὺς ἐν Ρωμουνίᾳ πράκτορας αὐτοῦ, ἤδη καταφεύγει εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἄρθρων τῆς παρισιανῆς συνθήκης. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐλησμόνησεν ὅτι ἡ θέσις τῶν βαλκανικῶν κρατῶν καὶ μάλιστα τῆς Ρωμουνίας ἤλλαξεν ἐπαισθητῶς ἀπὸ τοῦ 1858. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη τότε ἦτο ἐπικυρίαρχος Σερβίας καὶ Ρωμουνίας. Καὶ ἂν ἐξητήθη τοιαύτη μεσολάβησις, ὁσάκις ἀνεφύετο διάστασις μεταξὺ δύο βαλκανικῶν κρατῶν, τοῦτο ἐγένετο ἵνα μὴ ταῦτα ἀφεθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τουρκίας ἢ τῆς Ρωσσίας. Σήμερον ἡ Ρωμουνία εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ διοικεῖται μόνη· ἑπομένως οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ παρεμβῇ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῆς πράγματα. Ἡ ὑπὸ τοῦ τηλεγραφικοῦ πρακτορείου τῆς πρωτευούσης ἐπιδοθεῖσα τελευταίως εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας δήλωσις ἀποδεικνύει τὸ μέγεθος τῶν ἡμετέρων δικαίων. Ἡ Γερμανία διηρμήνευσεν ἤδη τὴν ἑαυτῆς γνώμην, ἥτις ματαιοῖ πᾶσαν ἐπέμβασιν. Ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι δυνάμεις θὰ πολιτευθῶσιν ὁμοίως, πλὴν τῆς Ρωσσίας, ἴσως δὲ καὶ τῆς Γαλλίας".

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Ἐπισήμῳ Μηνύτωρι».

„Τῇ Παρασκευῇ 16 τρέχοντος, παραμονῇ τῆς ἐπετείου τῆς γεννήσεως τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, σεπτῆς μνηστῆς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου, διαδόχου τοῦ Θρόνου, ἐδόθη παράστασις ἐν τῷ ἐν Σιγμαρίγκεν πριγκηπικῷ θεάτρῳ, ἐν ᾗ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ ἕνεκεν ἀδιαθεσίας, ἀλλ' ἥτις ἐτιμήθη ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Αἱ Α. Α. Υ. Υ. ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα Χοεντσόλερν εὐηρεστήθησαν νὰ στείλωσι προσκλητήρια εἰς πάσας τὰς ἐπισημότητας τοῦ Σιγμαρίγκεν καὶ τῶν πέριξ πόλεων.

Τῇ πρωΐᾳ 17 τρέχοντος, ἐπετείῳ τῆς γεννήσεως τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας, πάντα τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας συνεχάρησαν διαπύρως τῇ Αὐτῇ Ὑψηλότητι, προσεγκόντα αὐτῇ πολλὰ καὶ ἐξαίσια δῶρα. Τῇ 1 ὥρᾳ μ. μ. οἱ μεγιστᾶνες τῆς Αὐλῆς, αἱ κυρίαι καὶ οἱ κύριοι τῆς ἀκολουθίας τῶν Α. Β. Ὑψηλοτήτων ἔσχον ἐπίσης τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωσι εὐλαβῶς τὰ ἑαυτῶν συγχαρητήρια τῇ πριγκηπίσσῃ Μαρίᾳ, ἥτις ἀπέτεινεν ἑνὶ ἑκάστῳ καὶ ἰδιαιτέραν ἀπάντησιν εἰς τὰ ὑποβληθέντα αὐτῇ σέβη καὶ τὰς εὐχάς. Τῇ 6ῃ ὥρᾳ τῆς ἑσπέρας, ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς καὶ αἱ Α.Α. Υ.Υ. παρεκάθησαν ἐν οἰκογενειακῷ δείπνῳ καὶ τῇ 8 1)2 ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια εἰσῆλθεν εἰς τὰς αἰθούσας τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μεγάρου, ἔνθα ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα τοῦ Χοεντσόλερν ἔδωκαν μεγάλην ἑσπερίδα πρὸς τιμὴν τῆς σεπτῆς Μνηστῆς καὶ ἐν ᾗ συνηθροίσθησαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς αὐλῆς, οἱ ἀνώτατοι πριγκηπικοὶ ὑπάλληλοι, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ μέγα πλῆθος. Μετὰ χρόνον διαρκέσαντα μέχρι τῆς 1 1)2 ὥρας τῆς πρωΐας παρετέθη αὖθις λαμπρὸν γεῦμα".

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ἐγκαίρως ὡμιλήσαμεν περὶ ἀγροτικῆς τραπέζης, συστηθησομένης ὁσονοῦπω ἐν Βουκουρεστίῳ, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ρωμούνων γεωργῶν καὶ τὴν ἐκ τούτου ἐνίσχυσιν τῆς ρωμουνικῆς γεωργίας, δεομένης πλέον ἢ ἄλλοτε βελτιώσεως, ἕνεκα τοῦ καταπληκτικοῦ διαγωνισμοῦ ὃν διεξάγουσι πρὸς αὐτὴν ἀπό τινος χρόνου αἱ διάφοροι χῶραι τῆς Ἀμερικῆς καὶ αὐτὴ ἡ Εὐρώπη. Τὸ περὶ τῆς ἀγροτικῆς ταύτης τραπέζης νομοσχέδιον, ὅπερ ὑποβληθήσεται τῇ βουλῇ, ἅμα τῇ συγκλήσει αὐτῆς, ἔχει ἐν συντόμῳ ὡς ἑξῆς·

Ἡ τράπεζα θὰ ἔχῃ τὴν μὲν ἕδραν αὐτῆς ἐν Βουκουρεστίῳ, παραρτήματα δ' ἐν Ἰασίῳ, Γαλαζίῳ, Βραΐλᾳ, Κραγιώβῃ καὶ ἄλλαις πόλεσιν, ἂν βραδύτερον εὑρεθῇ ἀνάγκη. Ὡς κεφάλαιον θὰ ἔχῃ κατ' ἀρχὰς 5 ἑκατ. φράγκων, διῃρημένα εἰς 10 χιλ. μετοχῶν καὶ αὐξηθησόμενα βραδύτερον μέχρι τῶν 15 ἑκατομμυρίων. Ἡ τράπεζα θὰ παρέχῃ δάνεια εἰς ἰδιοκτήτας καὶ ἐκμισθωτὰς μετὰ μικρῶν προθεσμιῶν μέχρι 9 μηνῶν καὶ ἄνευ ἐνεχύρου ἢ ἐπ' ἐνεχύρῳ προϊόντων, κτηνῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων. Ὁ τόκος ἔσται τὸ πολὺ κατὰ 3 0)0 μείζων τοῦ τόκου ὃν λαμβάνει ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΦΙΛΕ Κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑ!

Ἡ ζάππειος θύελλα ἐξεσφενδόνισε κ' ἐμὲ εἰς χώραν ἣν ἄλλως ἐπεθύμουν πρὸ πολλοῦ νὰ ἐπισκεφθῶ, τὴν Ρωσσίαν. Ἐπιβὰς λοιπὸν τοῦ ρωσσικοῦ σιδηροδρόμου Οὐγγενίου κατὰ τὴν 6ην μ. μ. ἀφίχθην τὴν 8 καὶ 1) 2 ὥραν εἰς Κισνόβιον, διελθὼν ἐκτάσεις πεδινάς, τὸ πλεῖστον ἀδένδρους καὶ ὑπ' οὐδενὸς ποταμοῦ βρεχομένας.

ΤΟ ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ

Πόλις μὲν παλαιά, ἤδη δ' ἀνακαινιζομένη κατὰ σχέδιον ὡραῖον καὶ με-

γαλοπρεπὲς, ὡς πᾶσαι αἱ ρωσσικαὶ πόλεις, ἐπὶ ἐκτεταμένου ὁμαλοῦ πεδίου περιέχουσα 150,000 κατοίκων, ὧν αἱ 50,000 ἰσραηλῖται. Αἱ λεωφόροι καὶ αἱ ὁδοὶ εἶναι πλατύταται, ὑπερέχουσαι τὰς νέας τοῦ Βουκουρεστίου κατὰ τὸ πλάτος. Θαυμασία δὲ ἡ ρυμοτομία τῆς πόλεως κατὰ τὰ σταυροδρόμια ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἑτέρου ὡς καὶ αἱ δενδροστοιχίαι. Οἱ κῆποι καὶ τὰ νέα μεγαλοπρεπῆ κτίρια παρουσιάζουσιν ὄψιν μεγαλουπόλεως. Ἡ κίνησις ὅμως τοῦ λαοῦ ἐν τῇ πόλει δὲν παρέχει ἰδέαν μεγαλουπόλεως, διότι ὁ λαὸς εἶναι ἤρεμος. Τὸ ἑβραϊκὸν στοιχεῖον, φύσει ἀεικίνητον, στερεῖται τοῦ θάρρους τοῦ ἐν Ρωμουνίᾳ ὁμογενοῦς του, ὅπερ, ὡς ἐν Ἰασίῳ, δρᾶται πολυπληθὲς κατὰ τοὺς περιπάτους καὶ ζωηρόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ρωσσὶς ἐν γένει τυγχάνει φύσει ἐργατικωτέρα καὶ καλὴ οἰκοδέσποινα πλειότερον ἢ ἀλλαχοῦ. Τούτου ἕνεκεν δὲν ἀγαπᾷ τὸν πολύωρον περίπατον καὶ τὴν ἐπίδειξιν, ὡς ἀλλαχοῦ.

Ἐξετάσας κατὰ βάθος τὰ τῆς διαίτης καὶ τῶν ἐθίμων ἐνταῦθα, ἐσχημάτισα τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ λαὸς εὐημερεῖ, καὶ ἰδίᾳ ὁ χωρικὸς ὅστις ἐργάζεται πλειότερον τοῦ ἐν Μολδαβίᾳ χωρικοῦ. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ὁ λαὸς ἐν γένει, καὶ αὐτοὶ οἱ ἰσραηλῖται εὐημεροῦσι πλειότερον ἢ ἀλλαχοῦ, εἶναι ὅτι αἱ ἐνταῦθα Τράπεζαι ἔχουσι ἑκατομμύρια ρουβλίων ἐναποτεταμιευμένα, μὴ δυνάμενοι νὰ τοποθετήσωσιν αὐτὰ ὡς δάνεια. Τρανὸν τεκμήριον ὅτι οἱ κάτοικοι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην δανείων, ἐπίσης καὶ οἱ χωρικοὶ, διότι ἡ ἐνταῦθα νομαρχιακὴ διοίκησις, Ξέμστβο λεγομένη ρωσσιστὶ, συνισταμένη ἐκ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ καὶ τῶν συμβούλων τοῦ κυβερνείου, προνοεῖ ἐγκαίρως τὴν ἀνάλογον διανομὴν σπόρου καὶ τροφῆς πρὸς τοὺς πάσχοντας κατοίκους, ὡς τοῦτο ἐφέτος ἐγένετο ἕνεκα τῆς σιτοδείας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν σύστημα θ' ἀπορήσῃ βεβαίως ὁ ἀναγνώστης ἀκούων ὅτι ἐν Βεσσαραβίᾳ ὑπάρχει τὸ λεγόμενον ἀποκεντρωτικὸν, ὅπερ καὶ τὸ δημοκρατικώτερον. Ὁ λαὸς ἐκλέγει, οὐ μόνον τοὺς δημάρχους καὶ συμβούλους του, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰρηνοδίκας αὐτοῦ, ὡς ἐν Ἀμερικῇ. Ὑπάρχει δὲ ἡ τάξις τῶν λεγομένων εὐγενῶν, τῶν ἀνωτέραν δικαστικὴν ἐξουσίαν περιβεβλημένων καὶ τὴν ἀνωτέραν διοικητικὴν ὑπαλληλίαν εὐχόντων ἥτις περιορίζει πᾶσαν διοικητικὴν ἀκολασίαν. Καὶ τοιουτοτρόπως καθίσταται ἐν ὀλιγαρχικοδημοκρατικὸν διοικητικὸν σύστημα. Εὐχῆς δ' ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν καὶ τὰ νῦν συνταγματικὰ τῆς Ἀνατολῆς κράτη διείποντο τοιούτου σωτηρίου συστήματος, ὅπερ παρέχει τὴν εὐημερίαν τῷ ρωσσικῷ λαῷ.

Ἂν καὶ ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ παροικία δὲν εἶναι μεγάλη, καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν γαιοκτημόνων ἑλλήνων τῆς Βεσσαραβίας ἐκτήσαντο τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ἡ ἐπιρροὴ ὅμως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου διαμένει ζωηρὰ, ὥστε κατὰ τὰς ἐκλογὰς διαγωνίζονται δύο κόμματα, τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸ μολδαβικόν. Ἤδη δ' ὑπερισχύει τὸ ἑλληνικὸν ἐν τοῖς πράγμασι, δηλ. ἐν τῇ διοικήσει· τὰ πάντα διεξάγονται ἡσύχως καὶ ἀθορύβως, καὶ οὐδεμία καταδίωξις ἢ ἐκδίκησις πρὸς τὸ ἀποτυχὸν κόμμα. Ἐν γένει δ' ἐν Ρωσσίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ἀσφάλεια, ἡ πειθαρχία, καὶ ἡ ἠπιότης ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ ἀκεραιότης τοῦ δικαστικοῦ κλάδου τυγχάνει παροιμιακὴ, καθότι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου ἐπετείνεται αὐστηρότερον ἐπὶ τῶν λεγομένων εὐγενῶν, ἐν περιπτώσει παρανομίας ἢ καταχρήσεως ἐκ μέρους αὐτῶν, διὸ τὸ λεγόμενον κνοῦτον πρὸ πολλοῦ ἤδη κατηργήθη, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ ἐσφαλμένην τὴν ἰδέαν ἐσχηματίσαν οἱ μὴ τὴν Ρωσσίαν ἐπισκεφθέντες.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Ἐπεσκέφθην τὸν γεν. διοικητὴν Βεσσαραβίας, ὅστις καὶ στρατηγὸς τυγχάνει, τύπος ἀληθὴς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ εὐγενοῦς Ρώσσου, ὑποδεχθείς με μετὰ φιλικωτάτης συμπεριφορᾶς, ὡς νὰ ἤμην πρὸ πολλοῦ αὐτῷ γνωστὸς καὶ φίλος, μεθ' οὗ ἐπὶ πολὺ περὶ διαφόρων συνδιελέχθην· ἔσπευσε δὲ νὰ μοὶ ἀνταποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐν ᾧ διέμενον.

ΣΧΟΛΑΙ

Τὴν καλλιτέραν ἐντύπωσιν μοὶ ἐνεποίησαν τὰ Γυμνάσια τοῦ Κισνοβίου. Κτίρια μεγαλοπρεπῆ, καθαρὰ καὶ πελώρια. Ἡ τῶν καθηγητῶν εὐπρέπεια καὶ φιλοκαλία, ἐνδεδυμένων κατὰ τὴν παράδοσιν μετὰ φράκου ἐξ ὑποκυάνου ἐριούχου μετὰ κιτρίνων κομβίων. Ἡ τῶν μαθητῶν ὁμοιόμορφος ἁπλῆ μὲν, ἀλλὰ καθαρὰ στολὴ, ἡ εὐταξία τούτων, ἡ στάσις καὶ ἡ ἄκρα σιγὴ κατὰ τὴν παράδοσιν, μοὶ ἐνεποίησαν βαθεῖαν ἐντύπωσιν. Ἠκροάσθην τῶν ἑλληνικῶν εἰς τὸ Ὅμηρον καὶ Οἰδίποδα τοῦ Σοφοκλέους, ἐξ ὧν οἱ μαθηταὶ μετέφραζον εὐχερῶς ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὴν ρωσσικὴν, γαλλικὴν καὶ γερμανικήν. Ἂν καὶ εἰσέτι τηρεῖται ἐνταῦθα ἡ ἐράσμειος προφορὰ ἐν ταῖς Γυμνασίοις, παρετήρησα ὅμως ὅτι ἡ σπουδὴ γίγνεται μετ' ἐμβριθείας, καὶ τὸ ἑλληνικὸν μάθημα δὲν θεωρεῖται πάρεργον, ὡς ἐν Ρωμουνίᾳ, ἔνθα οἱ σπουδάζοντες καὶ ἀποφοιτῶντες οἱ πλεῖστοι οὐδὲ ν' ἀναγνώσωσιν ἐλευθέρως δύνανται. Ἐνταῦθα τὰ ἑλληνικὰ διδάσκονται καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς γυμνασίοις, ἐνῷ τὰ ρωσσικὰ τρὶς μόνον καθ' ἑβδομάδα καὶ τὰ λατινικὰ τετράκις, ἐξ οὗ δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ πόσον περὶ πολλοῦ ποιοῦνται οἱ ρῶσσοι τὴν σπουδὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐν δὲ τῇ ἱερατικῇ σχολῇ ἡ ἑλληνικὴ σπουδάζεται καὶ ἐκμανθάνεται κατὰ τὴν κοινὴν ἡμῶν προφορὰν, διὸ καὶ οἱ θεῖοι πατέρες μετεφράζοντο ἐκ τῶν μαθητῶν εὐχερῶς ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ ρωσσικὸν ὡς παρετήρησα καὶ μετὰ καλῆς προφορᾶς. Πράγματι δὲ τὸ ἱερατεῖον ἐν Ρωσσίᾳ μορφοῦται ὡς πρέπει.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ περὶ τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποθανόντος Ἀδαμάκη δίκη τῶν συγγενῶν αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἀκαδημίας διεξαχθήσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Ἴλφωβ. Ἡμέρα δικάσιμος ὡρίσθη ἡ 8 Ἰανουαρίου 1893.

Τῇ 2 προσεχοῦς νοεμβρίου γενήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐνταῦθα δημαρχείου ἡ 2α ἐκκύβευσις τῶν λαχειοφόρων μετοχῶν τοῦ δημαρχιακοῦ δανείου τῶν 13,200,000 φρ.

Τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ρωμουνίας ἀνῆλθε τῇ 17 τρέχοντος εἰς φρ. 184,355,521.

Οἱ ἑλλανοδίκαι τῆς ἐν Φιλιππουπόλει ἐκθέσεως ἀπένειμαν βραβεῖον πρώτης τάξεως εἰς τὴν Ρωμουνικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ πετρελαίου.

Κατὰ τὰ ρωμουνικὰ φύλλα ἀγγλικὴ ἑταιρεία προέτεινε τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει νὰ συστήσῃ ἐν Ρωμουνίᾳ ἀτμοπλοϊκὴν ἐμπορικὴν ἑταιρείαν μετὰ ρωμουνικῆς σημαίας· Τ' ἀτμόπλοια θὰ ἐκτελῶσι πλόας ἐξ ἑνὸς μεταξὺ Βραΐλας, Ἀμβέρσης, Ροττερδάμης καὶ Κάρδιφ, ἐξ ἄλλου δὲ μεταξὺ Βραΐλας καὶ Κωνστάντσας δι' ἐπιβάτας. Ἡ ἑταιρεία θὰ ἔχῃ ὑποκαταστήματα ἐν Βουκουρεστίῳ, Γαλαζίῳ, Σουλινᾷ, Ἀμβέρσῃ, Ροττερδάμῃ καὶ Κάρδιφ.

Ὁ κ. Σταντσέσκος, καθηγητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Ὡραίων Τεχνῶν, προήχθη εἰς διευθυντὴν αὐτῆς, πληρωθείσης οὕτω τῆς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Θ. Ἀμὰν μέχρι σήμερον κενῆς ταύτης θέσεως.

Ὁ κ. στρατηγὸς Καντίλης, ἐπιθεωρητὴς τοῦ ἱππικοῦ, καταγίνεται νῦν εἰς νομοσχέδιον ἀφορῶν τὸν ἀναδιοργανισμὸν τοῦ ἱππικοῦ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑποβληθήσεται προσεχῶς τῇ Βουλῇ.

Τὸ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργεῖον σχεδιάζει νῦν διαφόρους νέας σιδηροδρομικὰς γραμμὰς ἃς πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ τῇ Βουλῇ εἰς νομοσχέδια, ἵνα αἰτήσῃ τὰς ἀναγκαιούσας πιστώσεις.

Καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον προετοιμάζει νομοσχέδιον περὶ ἀναδιοργανισμοῦ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ὅπερ συζητηθήσεται κατὰ τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν σύνοδον.

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει κεχρωματισμένον χάρτην τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ρωμουνίας καὶ τῶν περὶ αὐτὴν χωρῶν, ὀφειλόμενον εἰς τὴν φιλοπονίαν τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα δοκιμωτάτου τηλεγραφικοῦ ὑπαλλήλου κ. Δημ. Μ. Κρακαλέσκου. Ὁ χάρτης οὗτος εἶναι χρησιμώτατος τοῖς πᾶσιν, γαιοκτήμοσι καὶ ἐμπόροις, διὰ δὲ τὸ εὔωνον αὐτοῦ (τιμωμένου 3 μόνον φράγκων) πεποίθαμεν ὅτι θ' ἀποκτηθῇ ὑπὸ πάντων τῶν ἐχόντων ἀνάγκην νὰ γινώσκωσι καὶ τὰς μικροτέρας γραμμὰς τῶν σιδηροδρόμων τῆς χώρας. Συνιστῶντες θερμῶς τὸ ἔργον τοῦτο προτρέπομεν τοὺς βουλομένους αὐτὸ ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸν ἐκδότην ἐν Βουκουρεστίῳ, ὁδὸς *Arcului* ἀρθ. 14.

Οἱ ἰατροὶ τῆς Μολδαβίας ἐπιθυμοῦντες νὰ συγκροτήσωσι Ἰατρικὸν συνέδριον, ἔπεμψαν ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν ἰατρῶν κ. κ. Ἀλ. Περίδου (Βασλούϊον) Πετράσου (Τεκοῦτσι) καὶ Καντεμὶρ (Φωξάνιον), ἥτις, παρουσιασθεῖσα τῷ ἐνταῦθα διαπρεπεῖ ἰατρῷ καὶ διευθυντῇ τοῦ ὑγειονομείου κ. Φέλιξ, προσήνεγκεν αὐτῷ τὴν προεδρείαν τοῦ συνεδρίου. Ἀλλ' ὁ κ. Φέλιξ, εἰ καὶ προήδρευσε τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐν ἔτει 1884 συγροτηθέντος ἰατρικοῦ συνεδρίου, ἀπέκρουσε νῦν εὐγενῶς τὴν προσενεχθεῖσαν αὐτῷ τιμὴν ταύτην, ἵνα μὴ δώσῃ ἐπισημότητα τῷ σχεδιαζομένῳ συνεδρίῳ, ὑποσχόμενος ὅμως νὰ συμμετάσχῃ τοῦ συνεδρίου καὶ συντελέσῃ ἵνα δοθῇ αὐτῷ ὑποστήριξις τῆς κυβερνήσεως.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 22 τρέχοντος.

Σουλινᾶς καὶ Ἰσμαήλιον· 5 ἀτμόπλοια, 4 πλοῖα καὶ 3 λέμβοι μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 223. Στόμια Προύθου· 2 πλοῖα μετὰ 8 ναυτῶν. Οὐγκένι· 38 πρόσωπα. Βουρδουζένι· 90. Πρεδεάλ· 274. Βερτσορόβα· 106.

Ἡ ὑγεία πανταχοῦ εὐάρεστος.

Αἱ δημόσιαι διαλέξεις ἐν τῷ Ἀθηναίῳ ἄρχονται τῇ 15 Νοεμβρίου, γενήσονται δι' ὡς ἐν τῷ παρελθόντι δὶς τῆς ἑβδομάδος.

Ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς, ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργείου, ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ ἐν τῇ σχολῇ τῶν ἐπιστημῶν δύο νέας ἕδρας, ἤτοι τῆς γεωργικῆς χημείας καὶ τῆς τεχνολογικῆς. Αἱ ἕδραι αὗται θὰ παρασκευάσωσι τὸ ἀναγκαῖον εἰς τοὺς ἀγρονομικοὺς σταθμοὺς προσωπικόν.

Ἡ κοινότης τῶν Ἰωαννίνων ἤγαγεν ὡς γνωστὸν εἰς δίκην τὸ ρωμουνικὸν κράτος διεκδικοῦσα τὴν κατοχὴν ἐννέα γαιῶν ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ οἰκίας κειμένης ἐν Βουκουρεστίῳ ἀξίας πάντων τούτων 5 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἡ περιουσία αὕτη ἀνήκει τῇ ρηθείσῃ κοινότητι δυνάμει διαθήκης τῆς ἑλληνίδος Ἐλισάβετ Καστρισόγιας ἀποθανούσης ἐν ἔτει 1863. Τὸ δικαστήριον Ἴλφωβ (Τμῆμα ΙΙ) ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν ἰσχυριζόμενον ὅτι ἡ κοινότης Ἰωαννίνων δὲν εἶναι ἀνεγνωρισμένη ὡς ἠθικὸν πρόσωπον. Ἡ κοινότης ἐποίησεν ἔφεσιν, ἥτις καὶ ἐξεδικάσθη προχθὲς ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐφετείῳ. Ὁ κ. Βοερέσκος, δικηγόρος τῆς κοινότητος Ἰωαννίνων, ἤτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης, ὅπως δυνηθῇ νὰ ὑποβάλῃ ἐγγράφως τῷ ἐπὶ τῶν Κτημάτων ὑπουργείῳ ἐρωτήσεις τινας. Ὁ κ. Δισέσκος ἀντέτεινεν ἐν ὀνόματι τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Βοερέσκου, ἀλλὰ τὸ Ἐφετεῖον παρέσχε τὴν ἀναβολὴν, ἥτις καὶ ὡρίσθη τῇ 14 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λάσκαρ Καταρτζῆς ἀπῆλθε χθὲς εἰς Ἰάσιον, ὁπόθεν θὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα μετὰ τέσσαρας ἡμέρας.

Τὸ δεύτερον ἤδη ἀνεβιβάζετο χθὲς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου τὸ γλυκύτατον καὶ ἁρμονικώτατον μελόδραμα τοῦ Βέρδη, ἡ πολύκροτος Ἄϊδα, δι' ἧς ὁ ἐστεμμένος μουσουργὸς, ἀπομακρυνόμενος τὸ πρῶτον τῆς τετριμμένης ἤδη διὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ἰταλικῆς μελωδικῆς σχολῆς, ἐμυεῖτο τὴν σύγχρονον σχολὴν τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς ὀρχήστρας, χωρὶς, ὅμως ὁ Βάγνερ, οὗ ἠσπάζετο πολλὰς θεωρίας νὰ θυσιάσῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ μέλος. Τὸ μελόδραμα διεξήχθη μεθ' ἱκανῆς ἐπιτυχίας, παρὰ τὴν ὀρχήστραν ἥτις, εἰ καὶ συμπεπληρωμένη ὁπωσδήποτε, δὲν ἐξεπλήρωσεν ὡς προσῆκε καὶ ὅσον αἱ δυνάμεις αὐτῆς ἐπιτρέπουσι, τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, διότι αἱ παραστάσεις μόλις ἤρξαντο, πολλοὶ δὲ τῶν μουσικῶν εἶναι ἔτι καταβεβλημένοι ἐκ τοῦ καμάτου τῆς ὁδοιπορίας. Ἰδίως ἐν τῷ διεξαγωγῇ τῆς Ἄϊδας διεκρίθη ἡ ὑψίφωνος, ἡ τῆς ἡρωΐδος τὸ πρόσωπον διαδραματίσασα καὶ ἡ ἀνθιψίφωνος, ἡ καὶ ρωμουνὶς, δεσποινὶς Κίτσου, ἥτις ἕνεκα τῆς ἐθνικότητος αὐτῆς ἐφείλκυσε πλέον τῶν λοιπῶν συναδέλφων αὐτῆς τὰς συμπαθείας τοῦ δημοσίου.

Περὶ τοῦ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου διεξάγοντος τόσῳ ὡραῖα μελοδράματα ἰταλικοῦ θιάσου, θὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενέστερον ἐν προσεχεῖ φύλλῳ, ὅτε, ὡς πεποίθαμεν, ἡ ἐπιτυχία αὐτῶν θὰ ἐπιτρέψῃ ἡμῖν νὰ προβῶμεν εἰς ἐπιστημονικωτέρας κρίσεις.

Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα παραιτηθήσεται τῆς εἰς κατοχὴν τῆς περιουσίας Ζάππα αἰτήσεώς της παρὰ τῶν δικαστηρίων. Ἄλλως τε καὶ ὑπαινίξετο ἤδη τοῦτο ἐν ταῖς τελευταίαις αὐτῆς διακοινώσεσι. Τοῦτο δὲ κατεδηλώθη καὶ ἐκ τῆς πρό τινων ἡμερῶν ἀναγγελθείσης συνενώσεως τῶν φυσικῶν κληρονόμων τοῦ τε Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα, οἵτινες διεκανόνισαν τὴν μεταξὺ αὐτῶν διανομὴν τῶν ρηθεισῶν περιουσιῶν, ὧν τὴν κατοχὴν ἀπὸ κοινοῦ αἰτοῦσι μὴ διιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους. Αἱρομένης ἐκ τοῦ μέσου τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἡ ἀπάντησις τῶν δυνάμεων εἰς τὴν πρὸς αὐτὰς διακοίνωσιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἁπλοποιεῖται, οὕτω δὲ τὸ ζήτημα εἰσέρχεται εἰς νέαν φάσιν ἣν θὰ ἴδωμεν πῶς θέλει ἐκτιμήσει ὁ ἐξ ἐνδιαθέτου κληρονόμος, ἤτοι τὸ ἑλληνικὸν κράτος.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑΣ

Ἐγγιζούσης τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνδρομῆς αὐτῶν στηρίζονται οἱ «Σύλλογοι».

Εὐαρεστούμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀναλογιζόμενοι οἱ ἀξιότιμοι κύριοι συνδρομηταὶ τὰς καθημερινὰς τοῖς μετρητοῖς δαπάνας τοῦ φύλλου ἡμῶν, θέλουσι σπεύσει εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ μικροῦ χρέους αὐτῶν, ὅπερ ἀθροιζόμενον ἀποτελεῖ κεφάλαιον ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐπίμοχθον λειτουργίαν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπὶ τῇ μελετωμένῃ προσεχεῖ ἐκθέσει ἐν Βελγικῇ ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» ἤνοιξε τὰς στήλας αὐτῆς εἰς τὸ δήμοσιον, ὅπως ἕκαστος ἀποφανθῇ ἐλευθέρως περὶ διαφόρων ζητημάτων, ἐν οἷς καὶ ποῖον πρέπει νὰ εἶναι τὸ κάλλιστον τῶν θεαμάτων τῆς ἐκθέσεως ταύτης.

Τινὲς ὡς ἔκτακτον θέαμα προτείνουσι νὰ διοργανωθῇ τμῆμα τῶν διαφόρων φυλῶν καὶ ἐθνικοτήτων ἁπάσης τῆς ὑφηλίου, ἐξ ἑκάστης δὲ φυλῆς νὰ ἐκτεθῇ εἷς ἀνὴρ καὶ μία γυνὴ, ἢ νὰ διοργανωθῇ ἔκθεσις γυναικῶν κατὰ τὸ πρότυπον τῆς τοῦ Σικάγου, ἥτις ὅμως ἐν Εὐρώπῃ θὰ εἶναι πρωτοφανής. Ἄλλοι προτείνουσι νὰ διοργανωθῇ ὡς τὸ μᾶλλον ἀξιοθέατον ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ «παλάτιον τῶν φώτων», ἀπέραντος χῶρος πάντοθεν κεκλεισμένος, περιλαμβάνων κήπους, αἰθούσας συναυλίας καὶ ἑστιατόρια, φωτιζόμενος δὲ νυχθημερὸν ὑπὸ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς, ὅπερ θὰ προσδίδῃ μαγικὴν ὄψιν εἰς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ πράγματα. Εἷς δὲ ἐκφέρει τὴν γνώμην ὅτι λαμπρὸν θέαμα ἔσται ἔκθεσις τῶν διαφόρων φάσεων, ἃς ἔλαβε τὸ θέατρον ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ, ὡς ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων ἐγένετο ἔκθεσις τῆς ἀνθρωπίνης κατοικίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον· ἄλλος θέλει ὡσαύτως ἔκθεσιν θεάτρου, ἀλλὰ προτείνει νὰ οἰκοδομηθῇ θέατρον κατὰ τὸν ἀρχαῖον ρυθμὸν ἀναπαριστῶν τὸ ἐν Ἀθήναις εὑρεθὲν θέατρον τοῦ Διονύσου, ἐνῷ θὰ διδαχθῶσιν ὑπὸ σπουδαίων ἠθοποιῶν τὰ ἔργα τοῦ Αἰσχύλου τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Εὐριπίδου καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους.

Ἡ τετρακοσιετηρὶς τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς, ἐφ' ᾗ ἑορταὶ ἐτελέσθησαν καὶ τελοῦνται ἐν Γενούῃ τῆς Ἰταλίας, ἐν Χουέλβᾳ τῆς Ἰσπανίας, ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐν Κάλβῃ τῆς Κορσικῆς, ἔδωκεν ἀφορμὴν ὅπως ἐπαναληφθῶσιν αἱ συζητήσεις περὶ τοῦ ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστόφορος Κολόμβος, διότι ὅ,τι περὶ Ὁμήρου, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ περὶ τοῦ Κολόμβου, πολλῶν πόλεων ἀντιποιουμένων τὴν τιμὴν ὅτι ὑπῆρξαν κοιτίδες τοῦ διασήμου θαλασσοπόρου. Ἐν Ἰταλίᾳ διεκδικοῦσι τὴν τιμὴν ταύτην οὐ μόνον ἡ Γένουα, ἀλλὰ καὶ δεκατρεῖς ἄλλαι πόλεις, ἐν αἷς τὸ Τσιούκαρον, τὸ Κογαλέτον, ἡ Πλακεντία, ἡ Νέρβη καὶ ἡ Σαβόνη, περὶ ἧς μάλιστα ἐλέχθη τελευταίως ὅτι εὑρέθη ἀρχαῖον ἔγγραφον δικαιοῦν τὰς διεκδικήσεις αὐτῆς, ἀλλὰ κατ' αὐτὰς, ἀνεγειρομένου ἐν Κάλβῃ τῆς Κορσικῆς μνημείου πρὸς τιμὴν τοῦ Κολόμβου, ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Αἰακείου ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ἐν ᾗ ἰσχυρίζεται ὅτι οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ἡ πατρὶς τοῦ ἐνδόξου θαλασσοπόρου εἶναι ἡ Κάλβη καὶ ἐκτίθησι τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ συνηγοροῦντας λόγους καὶ ἰδίως μαρτυρίας ἐγγράφων συλλεγέντων ὑπὸ κληρικοῦ καθολικοῦ Μαρτίνου Καζανόβα καλουμένου, ἅτινα τόσον ἀξιόπιστα φαίνονται ὥστε καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἰταλίᾳ πολλοὶ ἀναγνωρίζουσιν ὅτι κοιτὶς τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς εἶναι ἡ Κάλβη. Ὁ καθηγητὴς Ἀμπιβέρης, πρόεδρος τῆς ἐν Μεδιολάνοις ἀκαδημίας τῆς ἱστορίας, διακηρύσσει ὅτι ψεῦδος ἀναιδέστατον εἶναι ὅτι ὁ Κολόμβος ἐγεννήθη ἐν Γενούῃ, ἡ δὲ ἐφημερὶς «Ρωμαῖος Παρατηρητὴς» λέγει· «Ἡ Κορσικὴ ἑορτάζει ἐν Κάλβῃ τὴν τετρακοσιετηρίδα τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, διότι ἐκ τῶν τελευταίων ἔργων τοῦ ἀββᾶ Καζανόβα ἀποδεικνύεται σχεδὸν ἀναντιρρήτως ὅτι ὁ περιώνυμος θαλασσοπόρος ἐγεννήθη ἐν Κάλβῃ, τοιαύτῃ δὲ, ὡς γνωστὸν, εἶναι καὶ τῶν ἰταλῶν ἱστορικῶν ἡ γνώμη".

Οἱ καθ' ἅπασαν τὴν ὑδρόγειον ἐν ἐνεργείᾳ σιδηρόδρομοι κατὰ τὸ 1892 ἀνέρχονται εἰς 617,285 χιλιόμετρα. Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ὑπάρχουσι 268,400 χιλιόμετρα γραμμῶν.

Μόνη ἡ γραμμὴ τοῦ εἰρηνικοῦ, δι' ἧς μεταβαίνει τις ἐντὸς 6 ἡμερῶν ἀπὸ Ἁγίου Φραγκίσκου εἰς Νέαν Ὑόρκην ἔχει μῆκος 5417 χιλιομέτρων. Τὴν αὐτὴν γραμμὴν διατρέχει ὁ καλούμενος ἀστραπὴ συρμὸς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Ἐφ' ἁπάσης τῆς Ἀμερικῆς, ἐκτὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὑπάρχουσιν 22,533 χιλιόμετρα σιδηροδρόμων. Ἐκ τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, ἥτις ὑστερεῖ πολὺ τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Γερμανία ἔχει 72,869 χιλιόμετρα σιδηροδρόμων. Κατόπιν ἔρχεται ἡ Γαλλία μὲ 68,895, κατόπιν ἡ Ἀγγλία μὲ 36,267 καὶ τελευταῖον ἡ Ρωσσία μὲ 30,927. Ἐκ τῶν Ἀσιατικῶν κρατῶν εἰς τὰς ἀγγλικὰς κτήσεις τῶν Ἰνδιῶν ὑπάρχουσι 2 χιλιόμετρα σιδηροδρόμων. Ἐν Κεϋλάνῃ 318 χιλιόμετρα. Ἐν Ἰαπωνίᾳ 1,333 μέχρι τοῦδε. Ἡ Κίνα ἔχει 290, ἡ Περσία 30, αἱ Ἰνδίαι τῆς Πορτογαλίας καὶ ἡ Ἰαβὰ 54, αἱ Ὁλλανδικαὶ ἀποικίαι ἔχουσιν 1361.

Ἐν Ἀφρικῇ ὑπάρχουσι σιδηρόδρομοι μόνον ἐν Ἀλγερίᾳ, Τύνιδι καὶ ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς ἀποικίαις τοῦ ἀκρωτηρίου, τὴν Αἴγυπτον, τὸ Νατάλ, τὸ ἐλεύθερον κράτος τῆς Μοζαμβικῆς καὶ τῆς Σενεγάλης.

Ἐν Αὐστραλίᾳ οἱ σιδηρόδρομοι λαμβάνουσι καταπληκτικὰς διαστάσεις.

Ἡ ἐξυγίανσις τῶν μεγάλων πόλεων εἶναι ζήτημα πανταχοῦ ἤδη διατελοῦν ὑπὸ μελέτην. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξυγιαντικῶν ἐργασιῶν, ἐν αἷς πόλεσιν ἐξετελέσθησαν τοιαῦτα, τυγχάνει πράγματι ἐναργὲς καὶ εὐγλωττότατον. Ὁ κ. Προῦστ ἐν ἐκθέσει του συνταχθείσῃ τῷ 1889, ἐξῆρε τοῦτο ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ὑπάρχει εἰδικὸν συμβούλιον μεριμνῶν περὶ τῆς ὑγιεινῆς. Ἡ γενικὴ θνησιμότης ἐπὶ 1,100 κατοίκων ἠλαττώθη πράγματι ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν ἐν Λονδίνῳ, κατόπιν μεγάλων ἐξυγιαντικῶν ἔργων ἀπὸ 22 50 εἰς 18,50, ἐν Λίγκολν ἀπὸ 23,20 εἰς 15,40· εἰς Γλασκὸβ ἐκ 30,77 εἰς 25,90.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΕΡΣΙΝΑΚΗΣ

Περὶ τοῦ μακρὰν τῶν κόλπων τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ αἴφνης θανόντος ἀοιδίμου ἀνδρὸς Σπ. Περσινάκη, οὗ τὸν πικρὸν τοῖς πᾶσι θάνατον ἀνηγγείλαμεν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, πληροφορούμεθα ἐκ Σιστοβίου τὰ ἑξῆς·

Ἡ κηδεία του ἣν ἠκολούθησαν καὶ αἱ βουλγαρικαὶ τῆς πόλεως ἀρχαί, ἐτελέσθη ἐν μέσῳ συρροῆς πολλοῦ κόσμου εἰλικρινῶς πενθοῦντος ἐπὶ τῇ στερήσει ἀνδρὸς οὗτινος ἐξετίμων τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος, τὸ εἰλικρινὲς τῆς φιλίας, τὸ γενναῖον τῆς καρδίας καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς.

Ὁ μακαρίτης ἀπήλαυε τῆς ἀμερίστου ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ πάντων ὅσοι ἐγνώρισαν αὐτὸν ἑκατέρωθεν τοῦ Δουνάβεως. Πολλοὶ ἠθέλησαν ἐκ τῆς ἐντεῦθεν ὄχθης νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν κηδείαν αὐτοῦ, δυστυχῶς ὅμως ἕνεκα τῆς καθάρσεως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τοῖς ἐπιτραπῇ, εἰ καὶ αἱ ἐπιτόπιοι βουλγαρικαὶ ἀρχαὶ πάνυ εὐγενῶς φερόμεναι, ἐπὶ δύο ἡμέρας παρεδέξαντο ν' ἀνασταλῇ ἡ ταφὴ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἴσως ἐπιτραπῇ ἐκ Σόφιας, νὰ παρακολουθήσωσι τὴν κηδείαν αὐτοῦ καὶ οἱ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ αἰτοῦντες. Ἀλλ' ὡς ἦτο ἑπόμενον οὐδ' ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο ἐναντίον τῶν καθάρσεων. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ λίαν ἐπαινεῖται παρὰ πάντων ὁ ἐν Σιστοβίῳ πράκτωρ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κύριος Δ. Κλημματιανός, ἀνὴρ ἀπολαύων τῆς ὑπολήψεως τῶν τε ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων Σιστοβίου, στενὸς δὲ καὶ εἰλικρινὴς φίλος τοῦ μεταστάντος, ὅστις μετὰ μεγίστης μερίμνης κατέγινεν ὅπως ἡ κηδεία γένηται μετὰ τῆς προσηκούσης εἰς τὸν ἄνδρα ἐπιβλητικότητος καὶ ἀνάλογος τῆς κοινωνικῆς αὐτοῦ θέσεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 23 Ὀκτωβρίου.— Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς προέτεινε τὴν αὔξησιν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου κατὰ 25 ο)ο.

— Τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος πτρέστη κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ναυπηγήσεως νέου θωρηκτοῦ καὶ τὴν καθέλκυσιν τοῦ πολεμικοῦ „Ρούρικ".

— Τὸ ἐπίσημον χολερικὸν δελτίον τῆς 18—30 Ὀκτωβρίου διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς· Πόλις Κιέβου 157 κρούσματα, 46 θάνατοι. Κυβερνεῖον Κιέβου 2171 κρούσματα, 786 θάνατοι. Ταμπὸβ 647 κρούσματα, 275 θάνατοι.

— Τὸ μέγα ἐργοστάσιον ἐριούχου τοῦ Τόρουτον ἐκάη. Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 1 ἑκατομ. καὶ ἐπέκεινα ρουβλίων.

ΠΕΣΤΗ 23.—Ἐν ταῖς τελευταίαις 24 ὥραις ἐγένοντο 1 κροῦσμα καὶ 11 θάνατοι. Ἐν Σεγεδίν, 2 κρούσματα, 1 θάνατος.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 23. — Ἐδηλώθη τῇ 20 τρέχ. ἐν Δραγουγεβάτς παρὰ τὸ Σαβάτς 1 κροῦσμα.

ΚΡΑΚΩΒΙΑ 23. — Ἡ κυβέρνησις τῆς Γαλικίας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ χολέρα ἔπαυσεν ἐν Κρακωβίᾳ.

ΠΕΣΤΗ 23.— Τὸ προϊὸν τῶν φόρων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου (ν.) ἀνῆλθεν εἰς 240,542,689 φλωρίνια, ὑπερβὰν τὸ προϊὸν τοῦ 1891 κατὰ φλ. 1,828,109. Αἱ πρόσοδοι τῶν τελωνείων ἀνῆλθον εἰς 35,322,069 φλ. ἤτοι 222,228 φλ. πλέον τοῦ 1891.

Ὁ βουλευτὴς Σζεδερκένυ ἐπερώτησε περὶ τῶν κατὰ τῆς χολέρας ληφθέντων μέτρων, ὡς ἄνευ ἀνάγκης δῆθεν παρακωλυόντων τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐμπορίου. Ἡ Βουλὴ θ' ἀποφανθῇ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Δευτέρας περὶ τῆς διακανονίσεως τῶν Σιδηρῶν Πυλῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 23.—Οἱ «Καιροὶ» διαψεύδουσι τὴν πληροφορίαν τῆς «Σημαίας» καθ' ἣν ἡ Ρωσσσία ἠτήσεν ἐκ νέου παρὰ τῆς Πύλης τὸν διὰ τῶν στενῶν ἐλεύθερον διάπλουν τῶν ρωσσικῶν σκαφῶν. Ἡ αἴτησις αὕτη γενομένη πρὸ μηνῶν κατὰ τὰς ἐμπορικὰς διαπραγματεύσεις δὲν ἐπανελήφθη ἔκτοτε.

ΣΟΦΙΑ 23.—Ἡ Σοβράνιε ἐπεψήφισε σήμερον τὸ συμβόλαιον τοῦ δανείου μετὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν δοθείσας διασαφήσεις.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 23. — Βεβαιοῦται ὅτι τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους ἀπεδέξατο τὴν ἀπὸ 1-ης προσεχοῦς Ἰανουαρίου αὔξησιν κατὰ 50 0)0 τοῦ ἐπὶ τοῦ ζύθου καὶ τῶν πυρείων δασμοῦ, ἐξαιρέσει τῶν σουηδικῶν πυρείων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. — Ἡ „Βορειο-γερμανικὴ" ἀγγέλλουσα ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤτησε τὴν συμβουλὴν τῶν διασήμων νομοδιδασκάλων τοῦ Βερολίνου περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα, καὶ τοῦ ἐὰν ἐν παντὶ κράτει καὶ ἰδιαιτέρως ἐν Γερμανίᾳ αἱ τοιαῦται κληρονομικαὶ ὑποθέσεις λύονται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἢ διὰ τῶν δικαστηρίων, λέγει ὅτι οἱ νομοδιδάσκαλοι τοῦ Βερολίνου ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς δικαιοδοσίας τῶν δικαστηρίων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σίτ.	42 0	57¼	8.40	Κ.
„	3200	55½	8.50	„
Αρακ.	900	60½	6.72½	Μ.
„	1600	61	6.72½	Μ.
„	2000	61½	6.92½	Μ.
„	15 β.	ο)ο κ.	7.90	Β.
Κριθὴ	20000	47	5.40	Μ.
„	2000	42¾	4.55	Κ.
„	1700	43½	4.72½	„
„	1500	42	4.50	Κ.
„	640	43½	5.15	„
„	1250	43½	5.15	Κ.
„	3750	42½	5.15	Κ.
„	25000	47	5. 5	Μ.
Σίτος	7000	55	7 07½	Σ.
„	4600	55½	7.80	„
„	1500	54½	7.80	„
„	3000	54	7.60	Σ.
„	7000	53	6.60	Σ.
„	10500	53	6.80	„
„	2100	53½	6.60	Σ.
„	2100	59	10.12½	Μ.
„	1600	58¼	9.80	Μ.
„	2700	59¾	11.20	Μ.
„	2000	58	9.80	Μ.
Ἀραβ	650	59 ¼	6.35	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σίτος	17400	Σίτος	5700
Κριθὴ	10100	Κριθὴ	2300
Ἀραβ.	13200	—	7000
Σίκ.	1600	—	1200

ΝΕΩΤΕΡΑ

Κατὰ τὴν Lupta ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ βουλὴ ἐπερωτηθῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως Βέδμαρ, ὁλόκληρος ἡ κυβέρνησις θὰ δηλωθῇ ἀλληλέγγυος ἐπὶ τῇ πράξει τοῦ κ. Κὰρπ καίτοι ὑπουργοί τινες φρονοῦσιν ὅτι οὗτος ἐπολιτεύθη ἡμαρτημένως. Ὁ κ. Κὰρπ θὰ ὑποδείξῃ τῇ βουλῇ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν φιλελευθέρων ἐπέτρεψεν εἰς ξένους — ἕλληνας — νὰ κληρονομήσωσιν ἐν Ρωμουνίᾳ γαίας, καὶ ὅτι ἡ περιουσία Βέδμαρ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1884 ὅτε ἡ φιλελευθέρα κυβέρνησις ἐπέτρεψε τὴν εἰς ξένους μεταβίβασιν ἀγροτικῶν ἀκινήτων. Τὰ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν κτημάτων ὑπουργεῖα συλλέγουσιν ἤδη τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

— Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται ἐκδιδομένη νέα ἐφημερὶς ὑπὸ τοῦ κ. Galli πεπειραμένου δημοσιογράφου ὑπὸ τ' ὄνομα L' Europe Orientale.

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ

Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ Hotel de France.

Δέχεται. ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ

C. Steriu & Comp.

19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 24 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.25
4 „ „ „ „	82.75
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	101.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 „ „ ἀστικ.πιστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	103.—
5 „ „ „ (Jaşĭ f. urb).	82.—
15/800 Δάν.ταμ.συν.(pens.) .	275.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.75

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1655
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	405—
„ Natională . .	200	408
Constr. şi lucr. publ.	250	125.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄφεως
Παρισίων	100 50
Λονδίνου	25.28,75
Βερολίνου	124.10
Ἀμβέρσης	99 75
Βιέννης.	211.50
Λίρα ὀθωμανική	22.95

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΩΡΩΝ

Βιέννη, 23 Ὀκτ.	ὄφεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.535
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	310.75
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	116.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	119.90
„ „ Παρισίων	47.67
„ „ Βερολίνου „ .	58.90
„ „ Amsterd. „ .	99.25
Παρίσιοι 23 Ὀκτ.	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ % . .	105.07
„ „ 3 %	98 —
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	97.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	336.25
Ὀθωμ. Τράπεζα	597.81
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	5 4.08
„ Lot turc.	93.37
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 155
„ „ Βιέννης	207.87
„ „ Ὁλανδίας	206 18
„ „ Βερολίνου	122 25
Βερολίνον 23 Ὀκτ.	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	01.10
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.10
„ amortis. 5 %. . . .	96 70
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	200.25
Δάνειον δημαρχείου . .	96.—
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.
„ „ Ὁλλανδίας „	—.—
„ „ Βιέννης . . .	—,—
„ „ Ἀμβέρσης .	

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (87)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ἐπρομηθεύθην, ὡς νοσοκόμον, χωρικήν τινα πείσασα αὐτὴν νὰ γείνῃ συνεργός μου. Ταύτης κτῆμα εἶναι ἡ καλύβη, ἣν βλέπεις ἐκεῖ κάτω. Ὅτε λοιπὸν ἡ Λουΐζα μετὰ τὸν τοκετὸν ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ περιπατῇ, καὶ ὁ ἰατρὸς ὁ διαδόσας ὅτι αὐτὴ ἔπνεε τὰ λοίσθια, ἔμεινε τὴν νύκτα πλησίον της μετ' ἐμοῦ καὶ μετὰ τῆς νοσοκόμου, ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ νὰ παρασταθῶμεν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀγωνίας της, τὴν ἐσώσαμεν μετὰ τοῦ βρέφους, μετενεγκόντες αὐτὴν εἰς ὄχημα τοποθετημένον ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς πρόθυρον τοῦ περιβόλου. Καὶ ἐκείνη μὲν κατέφυγεν εἰς τὴν καλύβην, ἔνθα διαμένει ἤδη, ἡμεῖς δὲ σχηματίσαντες εἴδωλον ἀνθρώπου, ἐθέσαμεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς Λουΐζης· καὶ τὴν πρωΐαν διαδοθείσης τῆς φήμης ὅτι ἀπέθανεν ἡ ἀδελφή μου, εἶπον ὅτι θέλω ἰδίαις μου χερσὶ νὰ τὴν θέσω ἐντὸς τῆς νεκροθήκης· περιτυλίξασα ἐπιμελῶς τὸ εἴδωλον εἰς νεκρικὴν σινδόνα, τὸ ἐνεταφίασα χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια τοῦ τεχνάσματός μου. Μετὰ τοῦτο ἔσπευσα νὰ εὕρω τὴν φιλτάτην μου Λουΐζαν, ἥτις, οὖσα ἔτι εἰς ἄκρον ἀδύνατος δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω, ἀλλ' ἔμεινεν ἐν τῇ καλύβῃ, ἥτις ἀπέχει ἓξ μίλλια ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς της. Πάσχουσα δὲ ἤδη δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ μετακομισθῇ ἀλλαχοῦ· ἐλπίζω ὅμως νὰ θεραπευθῇ, καὶ νὰ τῇ εὕρω ἀπόκρυφόν τι καταφύγιον, ὅπως διέλθῃ τὴν ἐλεεινὴν ζωήν της, ἀπολαύουσα τὰς ὑπολειπομένας αὐτῇ παρηγορίας τοῦ νὰ βλέπῃ τὸν υἱόν της πάντοτε, ἐμὲ δὲ ἐκ διαλειμμάτων. Τελειώσασα τὴν διήγησιν ἡ Κλάρα, ἤρχισε νὰ κλαίῃ· τὸ αὐτὸ ἔπραξα κἀγὼ διαλογιζόμενος τὴν τύχην τῆς Λουΐζης καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, ὅστις ἦτο ἐμός. Εἶπα δὲ τῇ Κλάρα, ὅτι ἠννόουν ν' ἀναδεχθῶ τὴν συντήρησιν τῆς τε μητρὸς καὶ τοῦ τέκνου, ἀλλ' ἡ Κλάρα ἀντέτεινεν εἰποῦσα, ὅτι αὐτὴ μόνη σώσασα τὴν ἀδελφήν της, θέλει λαμβάνει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τῇ χορηγῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Καὶ ἄν ποτε δεχθῶ συμβοηθὸν, ἐξηκολούθησε, πιστεύεις ὅτι θὰ παραδεχθῶ τὸν αὐτουργὸν τοῦ ἀφανισμοῦ της; Τὸν λόγον της διακόψας τὴν ἔπεισα νὰ ἐγκρίνῃ νὰ καταθέτω κατ' ἔτος ὅσα χρήματα ἔμελλον νὰ δίδω εἰς τὴν Λουΐζαν, καὶ οὕτω νὰ σχηματισθῇ βοήθεια πρὸς συντήρησιν τοῦ υἱοῦ της, μεθ' ὃ ἀπεχωρίσθημεν.

Ἐγὼ μὲν ἐπέστρεψα εἰς Ἐδιμβοῦργον, καὶ μετ' ὀλίγον ἔμαθον ὅτι ὁ κ. Κλάρος ἀπέθανεν, ἡ δὲ χήρα αὐτοῦ εἶχε συνδρομῇ τοῦ πατρός της ἐξαγοράσει ἐκ τῶν δανειστῶν τὸ χωρίον αὐτῆς, ἔνθα ἀπεφάσισε νὰ διέλθῃ τὸν βίον της. Ὑποπτευθεῖς μὴ δὲν δύναται νὰ ἐπαρκῇ πρὸς συντήρησιν τῆς Λουΐζης, τῇ ἔγραψα παρακαλῶν νὰ γείνω χρήσιμος τῇ ἀδελφῇ της. Μετά τινας ὅμως ἡμέρας μετὰ περιφρονήσεως μοι ἐπεστράφη ἡ ἐπιστολή μου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ὁποίας εὗρον δύο στίχους ἰδιοχείρους τῆς Κλάρας, ὅτι δὲν ἴσχυσαν αἱ προσπάθειαί μου νὰ ἐξευτελίσωσι τὴν ἀδελφήν της ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ δεχθῇ βοήθειαν παρὰ τοῦ διαφθορέως της. Μὲ παρεκάλει δὲ νὰ μὴ τῇ ἐνθυμίσω πλέον ὅτι ὑπάρχω ἐπὶ γῆς, τὴν δὲ καλὴν προαίρεσιν, ἣν ἐδείκνυον, νὰ τὴν φυλάξω διὰ τὸν υἱόν μου.

Ἔκτοτε μεταξὺ κ. Κλάρας καὶ ἐμοῦ πᾶσα σχέσις διεκόπη, ὥστε ἠγνόουν ποῦ καὶ πῶς ἔζη ἡ Λουΐζα, οὐδὲ τὸν Δέρβην εἶδον ἔκτοτε. Οὕτω πέντε ἔτη παρῆλθον ὅτε ἡ αἰφνίδιος σχέσις σου μετὰ τῆς Κλάρας ἤνοιξεν ὅλα τὰ τραύματά μου. Ἠξεύρεις τὰ μετέπειτα συμβάντα. Μὲ εἶδες θνήσκοντα καὶ αἱ θεραπεῖαί σου μ' ἔσωσαν· ἀλλὰ θέλω στενάζει διὰ τὸ εὐεργέτημά σου ἐὰν ἡ διήγησίς μου σοὶ φανῇ ἀναξία σου! Ὦ Μαλβίνα! ἂν, διατηρουμένης τῆς ζωῆς μου, ἔμελλον νὰ στερηθῶ τὴν ἀγάπην σου, διατί δὲν μ' ἄφινες ν' ἀποθάνω;

— Ἐδμών! ἐφώνησεν ἔνδακρυς· τὰ ἀνομήματά σου εἶναι μέγιστα, καὶ εἶμαι πολὺ ἔνοχος ἐξακολουθοῦσα νὰ σ' ἀγαπῶ. Ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος, ὁποῖος εἶσαι, μένεις διὰ παντὸς φίλτατος δύναμαι νὰ παύσω τοῦ νὰ σὲ βλέπω, ν' ἀρνηθῶ τὴν ζωήν, ἀλλ' ὄχι καὶ τὸν ἔρωτά μου. Πρὸς τὴν περιπαθῆ ταύτην ἀπάντησιν ὁ Ἐδμὼν ἔσφιγξε τὴν Μαλβίναν ἐπὶ τοῦ στήθους του, καὶ τότε ἐν ταῖς ἀγκάλαις λατρευομένου ἐρασθοῦ, ἡ εἰκὼν τοῦ παρελθότος, ὡς καὶ ὁ φόβος τοῦ μέλλοντος, ἐμηδενίσθησαν.

Ἐν τούτοις ἡ Κλάρα ἀνησυχοῦσα καὶ ἀποροῦσα, ὅτι ἡ φίλη της δὲν ἐφαίνετο, γράφει ἐρωτῶσα τὰ τῆς ἀργοπορίας της αἴτια. Ἡ ἐπιστολὴ ἐξυπνᾷ τὴν Μαλβίναν ὅτι δὲν εἶναι μόνος ὁ Ἐδμὼν ἀλλὰ καὶ ἄλλο ὂν ἄξιον φροντίδος. Μετ' ὀλίγον μανθάνει παρὰ τῆς Μούδης, ὅτι ἡ Βιρτὼν ἀποροῦσα διὰ τὰς τοῦ Ἐδμῶνος ἀπουσίας, εἶχεν ὑποχρεώσει τὸν Φενδίκην νὰ τὸν ἰχνηλατίσῃ, καὶ βεβαιωθεῖσα παρ' αὐτοῦ, ὅτι διημέρευε παρὰ τῇ Μούδῃ, διέταξε τὴν Τάπαν νὰ ὑπάγῃ νὰ πληροφορηθῇ περὶ ἑκάστου τῶν κατοίκων ἐκείνου τοῦ οἴκου. Ταύτην τὴν ἔρευναν φοβηθεῖσα ἡ Μαλβίνα καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Κλάρας συνελθοῦσα, ἠννόησεν ὅτι ἦτο καιρὸς ν' ἀναχωρήσῃ. Ἅμα ἐλθόντος τοῦ Ἐδμῶνος τῷ εἶπεν ὅσα ἔμαθε, καὶ τί διενοεῖτο νὰ πράξῃ. Τρυφερά μου φίλη! τῇ λέγει, εἶναι δυνατὸν νὰ μ' ἀφήσῃς; [illegible] εἶμεθα ἀμφότεροι ἐλεύθεροι; τί λοιπὸν [illegible] ἐμποδίζει νὰ ἑνωθῶμεν διὰ παντὸς; Βλέπων σε καθ' ἑκάστην, ἐλησμόνουν ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλη εὐδαιμονία ἀνωτέρα· πρέπει ἡ Μαλβίνα διὰ τοῦ ὑμεναίου νὰ γίνῃ καθ' ὁλοκληρίαν ἐμή . . .

— Ἐδμών! φίλτατε, τὸ αἰσθάνομαι ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ ἑξῆς νὰ σ' ἀντιστῶ· καὶ ἂν τὸ ἀπαιτῇς, αὔριον σ' ἀκολουθῶ εἰς τὸν ναόν· ἀλλ' ἐγκαταλελειμμένη, ὡς εἶμαι, ἐκ τῶν ψυχικῶν δυνάμεών μου, εἰς τὴν σὴν γενναιότητα προσφεύγω· μὴ καταχρασθῇς τῆς ἐπ' ἐμοῦ ἰσχύος σου, ἀλλὰ στήριξόν με κλονουμένην, καὶ ἐνθύμησόν με τοὺς ὅρκους, εἰς λήθην τῶν ὁποίων οὐ δύνασαι νὰ μὲ φέρῃς.

— Φιλτάτη Μαλβίνα! τίς δύναται νὰ καταχρασθῇ τῆς ἀγγελικῆς σου πραότητος; καὶ ἂν πέπρωται νὰ γείνω ὁλοκαύτωμα τῆς εἰλικρινείας μου, οὐδέποτε θέλω ἐπιβουλευθῇ τῆς ἐμπιστοσύνης σου· οὐδὲν θέλω σοὶ κρύψει. Μάθε λοιπὸν, ὅτι ἡ κ. Βιρτὼν ἔχει εἰς χεῖράς της ἔγγραφον τοῦ λόρδου Χεριδανοῦ, δυνάμει τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ σοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν Φαννῆν, ἅμα νυμφευθῇς.

— Θεέ μου, ἐφώνησεν ἡ Μαλβίνα! πρέπει νὰ σ' ἀρνηθῶ.

— Νὰ μ' ἀρνηθῇς, Μαλβίνα! καὶ πῶς ἐπέτρεψε ἡ καρδία σου νὰ συλλάβῃ ὁ νοῦς σου τοιοῦτον στοχασμόν; νὰ χωρισθῶμεν, Μαλβίνα! καὶ δὲν αἰσθάνεσαι, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς εἶναι ἀνάγκη ἢ ν' ἀποθάνωμεν, ἢ νὰ συζῶμεν;

— Ἐδμών· εἶπεν κλαίουσα· ἀγνοῶ, ἂν δύναμαι νὰ ἐπιζήσω μετὰ τὸ δυστύχημα τοῦ νὰ μὴ σὲ βλέπω πλέον· ἀλλ' ἀδιστάκτως προτιμῶ τὸν θάνατον, παρὰ νὰ ἴδω τὴν Φαννῆν, μεταβαίνουσαν εἰς τὰς χεῖρας τῆς πονηρᾶς Βιρτῶνος· μοὶ φαίνεται νὰ βλέπω τὸν οὐρανὸν, τὴν γῆν, τὴν Κλάραν αὐτὴν νὰ μ' ἐλέγχῃ διὰ τὴν ἐπιορκίαν μου. Καὶ σὺ αὐτὸς, Ἐδμὼν, ὁποίαν πίστιν δύνασαι νὰ δώσῃς εἰς τοὺς ὅρκους μου, ὅταν μὲ ἴδῃς λησμονοῦσαν ἄλλους τόσον ἱεροὺς· ὁποίαν ὑπόληψιν δύναται νὰ σ' ἐμπνεύσῃ γυνὴ, εἰς ἣν τὸ πάθος ὑπερισχύει τοῦ καθήκοντος;

— Μαλβίνα! ἡ ἀπόλαυσίς σου δὲν ἀρκεῖ πρὸς εὐτυχίαν μου, ἐὰν δὲν καταστήσῃ καὶ σὲ ἐπίσης εὐτυχῆ. Ὄχι, μὴ πιστεύσῃς, ὅτι ὅπως σὲ ἀποκτήσω, θέλω στέρξει νὰ ταράξω τὴν γαλήνην τῆς καρδίας σου, καὶ νὰ παροργήσω τῆς φίλης σου τὴν ψυχὴν, ἀφαιρῶν τὸ τέκνον της ἀπὸ σοῦ· ἀλλὰ, φιλτάτη, εἶναι δυνατὸν καὶ ἡ ἐμὴ εὐχὴ νὰ ἐκπληρωθῇ, καὶ σὺ νὰ ἔχῃς πλησίον σου τὴν Φαννήν.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικὰ, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ'ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς θ῾ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΑΤΟΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΤΙΜΑ
πρὸς πώλησιν
ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ
Ἀπευθυντέον
τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείῳ
— HAVAS — 1

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI
— ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ —
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
— ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ —

„NAŢIONALA"
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ'ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (bererie), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΈΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Étranger
Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

„UNIRE"
Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίᾳ

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui*, în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1419

1420 **NEVRALGIELE**
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usureadă şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la **masă.** In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi : 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de **PARIS,** *cari se potŭ găsi la toţi Droghistii şi Farmacist :.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „ 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μ.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ἀ. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . „ 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων" Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΤΕΤΑΡΤΗ, 28)9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. — ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ — ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5039

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΗΝΗΣ ❀ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du Journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 27 Ὀκτωβρ. 1892.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ

Ἡ Voința Națională συνεχίζει τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἄρθρον αὐτῆς περὶ ὑποθέσεως Βέδμαρ δι' ἄρθρου περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα ἔχοντος ὡς ἑξῆς·

Τὸ περικαλύπτον τὰς πράξεις τῆς ζουνιμιστο-συντηρητικῆς κυβερνήσεως μυστήριον ὁμοιάζει πρὸς τὸν διαφανῆ ἐκεῖνον ἱστὸν ἐξ οὗ κατασκευάζονται αἱ περιβολαὶ τῶν ἔν τισι καταγωγίοις τῆς δύσεως διαιτωμένων τιμίων ἐκείνων γυναίων. Τὰ γύναια ταῦτα εἶναι πράγματι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἐνδεδυμένα, ἀλλὰ τὸ διαφανὲς ἐκεῖνο ἔνδυμα οὐδὲν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἀποκρύπτει ἐκ τῶν ὀμμάτων τοῦ περιέργου κοινοῦ. Τὰ ζητήματα Γαλαζίου καὶ Δοροχοΐου, Βέδμαρ καὶ Ζάππα, δολοφονίαι, σφετερισμοὶ καὶ λεηλασίαι, κρύπτονται ὑπὸ μυστηριώδεις πέπλους τόσῳ διαφανεῖς, ὥστε ἡ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν κεκαλυμμένη κυβέρνησις ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἐκτίθεται εἰς θέαν τῇ δημοσίῳ γνώμῃ.

Ὑπόθεσις Ζάππα; Διπλωματικὴ ρῆξις; Δίκη τοῦ κράτους κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα; Ἀλλὰ διαρρήξωμεν τὸν καλύπτοντα πάντα ταῦτα διαφανῆ πέπλον! Ἴσως ὑπάρχουσι καὶ ἄνθρωποι μὴ διακρίνοντες τὰ μὴ κρυπτόμενα.

Ἡ κυβέρνησις παρεμβαίνει εἰς τὴν δίκην Ζάππα. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ σημείου τούτου καταφαίνονται μόνα τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους. Ἡ κοινὴ γνώμη λαμβάνει γνῶσιν τοῦ διαβήματος τῆς κυβερνήσεως. Εἶναι φυσικὴ ἡ ἐρώτησις· „Τί ζητεῖ ἡ κυβέρνησις ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ;" Φυσικὴ ἡ ἀπάντησις· „Ἡ κυβέρνησις ἐπείσθη ὅτι τὸ κράτος θὰ κερδήσῃ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῆς δέον νὰ καθιερωθῶσιν ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης τῆς χώρας.

Ἀλλὰ ποία ἡ διαγωγὴ τῆς κυβερνήσες ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ; Ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ μυστήριον.

Τῇ προτεραίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης Ζάππα ἡ κυβέρνησις λύει τὸ ζήτημα Βέδμαρ, παρασχοῦσα δίκαια τοῖς κληρονόμοις Lemotheux, ἀποκλείουσα τὸ κράτος τῆς κατοχῆς εἰς ἣν ἡ δικαιοσύνη ἔθεσεν αὐτό, ἀκυροῦσα τελειωτικὰς ἀποφάσεις καὶ κηρύττουσα ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος εἶναι νεκρὸν γράμμα, οὐδεμιᾶς δεόμενον ἐφαρμογῆς.

Ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις Ζάππα ὁμοιάζει τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ. Ταὐτὰ ἐν ἀμφοτέραις προβλήματα ἐν πράγμασι καὶ ἐν δικαίῳ, τὸ αὐτὸ 7ον ἄρθρον πρὸς ἐφαρμογήν, ἡ αὐτὴ θέσις τοῦ κράτους ἐνώπιον τῶ ξένων κληρονόμων. Ἐὰν τὸ ἓν τῶν ζητημάτων λυθῇ κατὰ τὸν ἕνα τρόπον καὶ τὸ ἕτερον δέον νὰ λυθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἀφοῦ εἰς τοὺς ξένους γάλλους δίδοται τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας ἐναντίον τῶν ρητῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος δέον ν' ἀπολαύσωσι καὶ οἱ ἕλληνες ξένοι. Ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἀπαλείφει ἐκ τοῦ Συντάγματος τὸ 7ον ἄρθρον χαριζομένη εἰς γάλλους καὶ ἰσπανοὺς, δέον ν' ἀπαλείψῃ αὐτὸ καὶ χάριν τῶν ἑλλήνων, καὶ οἱουδήποτε ξένου, ἐνόσῳ ἡ ἰδιότροπος αὕτη κυβέρνησις διατηρεῖται ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τίνα λόγον καὶ τί δίκαιον ἔχον τὸ κράτος παρεμβαίνει εἰς τὴν δίκην Ζάππα; Μυστήριον.

Διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους; Οὐχί! διότι ἀπεξενώθη τῶν ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα δικαίων αὐτοῦ, ἕνεκα τῆς αὐθαιρέτου λύσεως ἣν ἡ κυβέρνησις ἔδωκεν ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ. Ἀλλὰ τότε πρὸς τὸ συμφέρον τίνος; Μυστήριον! Καὶ ἔτι πλέον! Τὸ ὄργανον τῶν συντηρητικῶν ποιεῖ δύο δηλώσεις· μίαν ἀφορῶσαν εἰς τὴν διπλωματικὴν ρῆξιν τὴν ἀνὰ μέσον Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας καὶ ἑτέραν ἀφορῶσαν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς δίκης Ζάππα.

Πρώτη δήλωσις· „Ἡ Ἑλλὰς δὲν δικαιοῦται νὰ δυσαρεστηθῇ, διότι ἡ δίκη Ζάππα δὲν δύναται νὰ λυθῇ ἢ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης τῆς χώρας".

Δευτέρα δήλωσις· „Τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος οὐδὲν ἔχει τὸ κοινὸν πρὸς τὴν δίκην Ζάππα· εἶναι ἀκάλεστος μουσαφίρης".

Εἶναι τρομερόν! Ἡ κυβέρνησις ἐπιμένει ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ· ἡ κυβέρνησις προκαλεῖ σοβαρὰν διπλωματικὴν ρῆξιν· ἡ κυβέρνησις κηρύττει εἰς ἐπήκοον τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὅτι μόνη ἡ δικαιοσύνη δικαιοῦται ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης καὶ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος εἶναι ἀνεφάρμοστον.

Ἐὰν τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος μὴ ἐφαρμόζηται ᾧδε, τί ζητεῖ τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἐν τῇ δίκῃ; ποῖα δίκαια ἔχει;

Εἰς τὴν κληρονομίαν Ζάππα προσέρχονται κληρονόμοι ἐκ διαθήκης καὶ φυσικοί· καὶ ἂν ἡ κυβέρνησις παραιτεῖται τοῦ 7ου ἄρθρου, τί ἄλλο ἄρθρον εἴτε τοῦ Συντάγματος εἴτε τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς μεσολαβήσεως τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους;

Ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ Πολ. Δικονομίᾳ καὶ τῷ Συντάγματι οὐδὲν ἄρθρον, οὐδεμία διάταξις ὑπάρχουσιν ἐφ' ὧν νὰ ἐρείδηται τὸ κράτος ἐν τῇ δίκῃ Ζάππα. Οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν, πλὴν τοῦ 7ου ἄρθρου, οὗ, ὡς ἐπισήμως κηρύττει, παραιτεῖται τὸ κράτος.

Πῶς ἄρα ἐξηγητέον τὴν ἐμμονὴν τοῦ κράτους ἐν δίκῃ ἧς προπαρασκευάζει τὴν ἀπώλειαν μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας; Μυστήριον!

Ἡ διαγωγὴ αὕτη γίνεται διὰ τὸ συμφέρον τοῦ κράτους; Οὐχί!

Ἡ διαγωγὴ αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς περὶ τὰ νομικὰ ἀβελτηρίας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ; Οὐχί!

Ὁ κατάλογος τῶν συντηρητικῶν δικηγόρων, τῶν τόσῳ ἐμβριθῶν καὶ πεφημισμένων, εἶναι ἀρκούντως εὐρύς. Δικηγόροι, οἷοι οἱ κ. κ. Γρ. Πεουτσέσκος, Ἰάγκος Λαχωβάρης, Βασίλειος Βρατιάνος, Δ. Ποππέσκος κλ. καὶ δικηγορο-μεσῖται οἷος, ὁ κ. Γρ. Τριανταφύλ, ὑπάρχουσιν ἐν τῇ συντηρητικῇ κυβερνήσει.

Πῶς ἄρα ἐξηγητέον τὴν ἀναξιοπρεπῆ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους διαγωγὴν ταύτην; Μυστήριον!

Οὐτ' ἐκ συμφέροντος ἄρα τοῦ κράτους προῆλθον ταῦτα, οὔτε ἕνεκεν ἀβελτηρίας περὶ τοὺς νόμους. Μὴ ἀράγε τὸ ἠθικὸν συμφέρον ἐνέπνευσε τῇ κυβερνήσει τοιαύτην διαγωγήν; Ἀλλ' ἡμεῖς γινώσκομεν ὅτι κυβέρνησις, ἀνερχομένη εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ὑποκλίσεως αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ξένων, δύναται νὰ προσβάλῃ μικρὸν κράτος, ἵνα ἀρέσῃ εἰς ἐκείνους ὧν εἶναι ταπεινὴ δούλη.

Ἀλλ' ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα διάστασις αὐτῆς κατὰ τί δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς μεγάλην τινα δύναμιν; Κατ' οὐδέν. Ἀλλ' αἱ ὑπερβαλλόντως τραχεῖαι διακοινώσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐπιρρωννύουσιν ἀρά γε ἠθικῶς τὴν κυβέρνησιν; Βεβαίως οὐχί! Διὰ τῶν διακοινώσεων τούτων ἡ κυβέρνησις κατηγορεῖται ὡς ἐκ προμελέτης ἀποπειραθεῖσα νὰ σφετερισθῇ περιουσίαν μὴ ἀνήκουσαν αὐτῇ. Αἱ διπλωματικαὶ αὗται διακοινώσεις ἐλήφθησαν ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ· ὁ δὲ πρωθυπουργὸς μὴ ἐννοῶν αὐτὰς ἤτησεν ἀντίγραφον καὶ ἐσίγησεν...

Οὕτω ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις καθάπτεται τῆς ὑπὸ τὸν κ. Λάσκαρ Καταρτζῆν κυβερνήσεως ὡς σφετεριστοῦ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐλέγχει ἀδράνειαν ὑποβιβάζουσαν καὶ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν Μονάρχην καὶ τὴν χώραν.

Ἀπαράδεκτον ἄρα ὅτι τὸ ἠθικὸν συμφέρον τῶν συντηρητικῶν ἐπήνεγκε τὴν ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα διαγωγὴν ταύτην τῆς κυβερνήσεως.

Τί κρύπτεται ἄρα ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ; Τί ἡ δίκη καὶ ἡ στάσις αὕτη καλύπτουσι μυστήριον;

Καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ κρύπτεται μυστήριον ἠχηρὸν (Sunatóre) ὡς ἐν τῇ ζουνιμιστικῇ ὑποθέσει Βέδμαρ.

Προσπαθοῦσι [1]) καὶ οἱ συντηρητικοὶ καὶ ἐργάζονται ἠθικῶς, πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς ὡς οἱ ζουνιμισταί. Ἔχουσι καὶ οὗτοι τὰς διατυπώσεις τοῦ κ. Κὰρπ, διότι ἂν μὴ εἶχον τοιαύτας δὲν θὰ συνεταιρίζοντο ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πρὸς εὐδαιμονίαν τῆς Ρωμουνίας.

[1]) Δηλαδὴ νὰ συγκροτήσωσι περιουσίας, ὡς εἴδομεν ἐν τῷ περὶ ὑποθέσεως Βέδμαρ προλαβόντι ἄρθρῳ τῆς Voința Națională.

Ἀλλ' αἱ καρπιακαὶ καὶ αἱ λαχωβαριακαὶ διατυπώσεις διαφέρουσιν ἀλλήλων κατὰ τὴν ποσότητα. Οἱ ζουνιμισταὶ ἐπιδιώκουσι πρόσοδον τεσσαρακοντακισχιλίων φράγκων, ἐνῷ οἱ συντηρητικοὶ ἀποπειρῶνται νὰ παρακάμψωσι δὶς τὸ ἀκρωτήριον τοῦτο τῆς Καλῆς Ἐλπίδος. Καταγίνονται ἀμφότεροι, ἀλλ' οἱ μὲν καταγίνονται πλειότερον τῶν δέ.

Ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν φυσικῶν κληρονόμων τὸ ἄνθος τῶν συντηρητικῶν δικηγόρων, ἔχον ἐν τῷ μέσῳ τὸν μέγαν μεσίτην. Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ λείπῃ ὁ κ. Γρ. Τριανταφύλ; Τοῦτο τὸ μυστήριον. Τοῦτο τὸ φωτεινὸν σημεῖον ὅπερ φωτίζει τὸν διαφανῆ πέπλον τῆς δίκης Ζάππα.

Καὶ ἵνα πεισθῶμεν ὅτι λογικῶς διαδέχονται ἄλληλα ἐν τῇ ἐξελίξει αὐτῶν τὰ γεγονότα τῆς σκανδαλώδους ταύτης ὑποθέσεως, λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ δικηγόροι τῆς κυβερνήσεως εἶναι οἱ συνήγοροι τῶν φυσικῶν κληρονόμων τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα.

Ἡ δικαιοσύνη ἐδίκασε τὴν ὑπόθεσιν Βέδμαρ ἐφαρμόσασα τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ἡ δικαιοσύνη ἄρα προεδίκασε τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα. Οἱ φυσικοὶ κληρονόμοι τοῦ Ζάππα δέον νὰ καταδικασθῶσιν. Δύο τοὐλάχιστον ἑκατομμύρια διαφεύγουσι τὰ δάκτυλα τῶν συντηρητικῶν δικηγόρων.

Ἀλλὰ πῶς νὰ ἱκανοποιηθῶσι τὰ μεγάλα συμφέροντα τῶν μεγάλων ὑποστηρικτῶν τῆς κυβερνήσεως; Εἶναι ἀνάγκη νὰ καταστραφῶσιν αἱ περὶ τῆς ὑποθέσεως Βέδμαρ ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις. Καὶ ὁ κ. Κὰρπ διέταξε τὸν δικηγόρον τοῦ κράτους νὰ παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων τοῦ κράτους.

Πρῶτον κεφάλαιον κερδηθέν.

Τοῦτο ὅμως δὲν ἤρκει.

Τίς βεβαιοῖ τοὺς συντηρητικοὺς δικηγόρους ὅτι ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ 7ον ἄρθρον ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα; Εἶναι ἀνάγκη νὰ πεισθῇ ἡ δικαιοσύνη. Ἡ κυβέρνησις κηρύττει διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς δίκης Ζάππα. Τίς δικαστὴς δὲν ἐνόησε τὴν ἀρίδηλον πρόθεσιν τῆς κυβερνήσεως;

Δεύτερον κεφάλαιον κερδηθέν.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἤρκει.

Ἀφοῦ τὸ 7ον ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἐν τῇ κληρονομίᾳ Ζάππα, τὸ ἑλληνικὸν κράτος προσέρχεται δικαιωματικῶς ὅπως αἰτήσῃ, ἂν μὴ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

Οἱ φυσικοὶ κληρονόμοι τοῦ Ζάππα καὶ σὺν αὐτοῖς οἱ μεγάλοι δικηγόροι τῆς κυβερνήσεως θ' ἀπολέσωσι τὴν δίκην. . . .

Μένει τὸ τρίτον κεφάλαιον.

Ν' ἀπολέσῃ τὴν δίκην τὸ ἑλληνικὸν κράτος.

Καὶ ἡ κυβέρνησις, ἐπιδιώκουσα τὸν ὑπὸ τῶν εὐνοουμένων αὐτῆς ὑποδειχθέντα σκοπὸν, τίθησι τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἀντιμέτωπον πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κράτος, κατορθοῖ τὴν πρὸς τοὺς ἕλληνας διάστασιν, ὑποδεικνύει ἀφ' ἑνὸς τὴν ἀρχὴν ὅτι κράτος δὲν δικαιοῦται ἔχειν ἔγγειον περιουσίαν ἐν ἑτέρῳ κράτει καὶ ἐξ ἄλλου δηλοῖ ὅτι τὸ 7ον ἄρθρον δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς δίκης ταύτης.

Ἰδοὺ ἄρα τὸ ἑλλήνικὸν κράτος ἀπομεμακρυσμένον· ἰδοὺ τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἀφοπλισθὲν διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ 7ου ἄρθρου· ἰδοὺ, τέλος, τὸ ζήτημα . . . . λελυμένον. Οἱ φυσικοὶ κληρονόμοι τοῦ Ζάππα ἐξησφαλίσθησαν καὶ σὺν αὐτοῖς οἱ μεγάλοι δικηγόροι τῆς κυβερνήσεως θριαμβεύουσιν.

Καὶ ἀπὸ πότε ἐπιδιώκουσι τὸν σκοπὸν τοῦτον; Ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπεβλήθη τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν δικηγόρων τῶν φυσικῶν κληρονόμων τοῦ Ζάππα, νομοσχέδιον προτείνον τὴν ἑρμηνείαν τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἔφερε τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Γρ. Τριανταφύλ, Β. Βρατιάνου, Γρ. Πεουτσέσκου κλ. κλ. [2])

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δὲν δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν ἄλλο συμπέρασμα ἢ τὸ ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ. «Τὸ μυστήριον Ζάππα εἶναι ἐπιχείρησις συντηρητικὴ . . . . Εἶναι ἀπότομος σφετερισμὸς ἐκ μέρους τοῦ κράτους . . . . . Εἶναι μέγα αἴσχος διὰ τὴν χώραν».

[2]) Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἐνθυμοῦνται βεβαίως ὅτι πράγματι ὑπεβλήθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τῇ Βουλῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν ἀναφερομένων ἄνω κυρίων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

Ἐν Ἀθήναις 15 Ὀκτωβρίου 1892.

Τὰ τηλεβόλα βρυχῶνται. Ἡ Ἑλλὰς πανηγυρίζει σήμερον τὴν 25ην ἐπέτειον τῶν γάμων τῶν προσφιλῶν αὐτῇ βασιλέων Γεωργίου καὶ Ὄλγας. Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν σᾶς γράφω αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεὺς εἶναι ἀνάστατοι. Ἄπειρον πλῆθος ἑορτάσιμα ἐνδεδυμένον πληροῖ τὰς ὁδούς. Ἅπασαι αἱ οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα εἶναι σημαιοστόλιστα. Μουσικαὶ παιανίζουσι καὶ ὁ στρατὸς παρατάσσεται ἀπὸ τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων μέχρι τῆς Μητροπόλεως. Ὁ οὐρανὸς εἶναι αἴθριος, ἡ θερμοκρασία γλυκυτάτη. Εἰς οὐδὲν τοῦ κόσμου μέρος τοσαύτη στοργὴ συνδέει τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα μετὰ τοῦ πολίτου. Μία ἐγκάρδιος εὐχὴ ἀκούεται σήμερον ἀπὸ παντὸς στόματος: Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς πολυχρονίσῃ καὶ νὰ τοὺς δοξάσῃ! Ἡ χαρὰ εἶναι γενική· τὴν βλέπετε εἰς τὰ πρόσωπα πάντων. Πόσην δύναμιν ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ πλήθους ἔχει ἡ αἴγλη προσφιλοῦς δυναστείας! Ἰσχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ, εἶπεν ὁ βασιλεὺς κατερχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐν ταῖς εὐτυχίαις ἢ ἐν ταῖς λύπαις Αὐτοῦ συμμετέσχεν ὁ λαός. Ὀδυρόμενος πρὸ τοῦ φερέτρου τῆς ἀγγελομόρφου Ἀλεξάνδρας Του ἠσθάνθη ἀνακούφισιν ἰδὼν ὁλόκληρον λαὸν θρη-

νοῦντα αὐτὴν ὡς ἰδίαν θυγατέρα. Χαίρων ἠσθάνθη τὴν χαρὰν τοῦ λαοῦ Του καὶ τὰς ζητωκραυγάς του. Πάντοτε Βασιλεία καὶ Ἔθνος εὑρέθησαν συνδεδεμένα δι' ἀρρήκτου δεσμοῦ. Μίαν φράσιν ἔχει ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα του: Νὰ μοῦ ζήσῃς βασιληᾶ μου· καὶ μίαν φράσιν ἔχει ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαόν Του: Παιδιά μου, σᾶς ἔχω 'σ τὴν καρδιά μου! Λαὸς καὶ βασιλεὺς ἀποτελοῦσιν ἓν σῶμα ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλὰ καὶ ἡ βασίλισσά μας! Ἄγγελον τὴν ὀνομάζουσι πάντες. Εἶναι ἡ κοινὴ μήτηρ. Ἐπὶ τῇ θέᾳ της πᾶσαι αἱ καρδίαι πάλλουσι καὶ μετ' ἀνυποκρίτου ἀφοσιώσεως ἀτενίζουσι πρὸς Αὐτήν.

Εἰκοσιπέντε παρῆλθον ἔτη. Τὸ λαοπρόβλητον ζεῦγος ἀπέκτησε βλαστοὺς προωρισμένους νὰ δοξάσωσι τὴν πατρίδα ἣν ἔμαθον ν' ἀγαπῶσι καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς νὰ ὀνειρεύωνται. Ὁ εὐσταλὴς καὶ στρατιωτικώτατος διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὁ ἀθλητικὸς καὶ δημοφιλέστατος Γεώργιος, ὁ ἐκπροσωπῶν τὰ ὄνειρα τοῦ λαοῦ, ὁ εὐγενὴς τὴν ψυχὴν Νικόλαος εἰς οὗ τὴν γλυκεῖαν μορφὴν εὑρίσκει τις πάντοτε μίαν σκέψιν ἐνδόμυχον, ὁ συμπαθέστατος Ἀνδρέας τὸν ὁποῖον λατρεύει ὁ λαός, ὁ μικρὸς Χριστόφορος, ζῶσα εἰκὼν τῆς μητρός του, ἡ αὐστηρὰ τὴν μορφὴν καὶ πατριωτικωτάτη Μαρία, δὲν εἶναι ἀρκετοὶ κρῖκοι ἵνα συνδέσωσι τὸν θρόνον μετὰ τοῦ λαοῦ;

Τὴν 10ην ὥραν ἀκριβῶς οἱ βασιλεῖς μετέβησαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν:

Προηγεῖτο ἴλη ἱππικοῦ μεθ' ἣν εἵπετο ἡ φέρουσα τοὺς βασιλεῖς ἅμαξα, εἶτα αἱ φέρουσαι τὸν Διάδοχον καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλόπαιδας, τὸν Τσάρεβιτς καὶ τὸν διάδοχον τῆς Δανίας μετὰ τοῦ υἱοῦ του. Τὴν ὑψηλὴν συνοδείαν ἔκλειεν ἑτέρα ἴλη ἱππικοῦ. Ἐν τῷ ναῷ παρῆσαν οἱ ὑπουργοί, τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὁ δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, οἱ ξένοι ναύαρχοι μετὰ τῶν ἐπιτελείων των, οἱ πλοίαρχοι τῶν ξένων πολεμικῶν, αἱ συντεχνίαι, κτλ.

Τὴν ἑξῆς κατανυκτικωτάτην εὐχὴν συντάξας ἐπὶ τούτῳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἀπήγγειλε πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἐν τῷ ναῷ, συγκινήσασαν πάντας·

„Ὕψιστε Θεὲ Παντοκράτορ, ἀπειροτέλειος δύναμις καὶ νοερὰ οὐσία, εὐχαριστοῦμέν Σοι, ὅτι εἰσακούσας τῶν εὐχῶν καὶ δεήσεων τῆς ἁγίας Σου καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐδωρήσω τοῖς πιστοτάτοις καὶ φιλοχρίστοις ἡμῶν Βασιλεῦσι Γεωργίῳ καὶ Ὄλγᾳ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν αἰτήματα· εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι εὐλογίᾳ πνευματικῇ Αὐτοὺς ὡς φοβουμένοις τὸ ὄνομά Σου τὸ ἅγιον, ὕψωσας Αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, προέφθασας Αὐτοὺς ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Αὐτῶν στεφάνους ἐκ λίθων τιμίων, εὐφράνας Αὐτοὺς ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου Σου.

Ἀνέδειξας Αὐτοὺς ἀμπέλους εὐκληματούσας ἐν Σοὶ τῷ Κυρίῳ, καταπέμψας Αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, ἐχαρήσω δ' Αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον Αὐτῶν οἰκονομήσας, ὡς μόνος τῶν ψυχῶν ἡμῶν σοφὸς οἰκονόμος. Αὐτός, οὖν Πανάγαθε καὶ Αἰώνιε Βασιλεῦ, ὃς ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς ἀπεράντου Σου μεγαλειότητος καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ ἐπιβλέπεις ἀβύσσους, κατάπεμψον καὶ νῦν ἐπὶ τοὺς δούλους Σου τοὺς Θεοσεβεστάτους καὶ φιλοχρίστους ἡμῶν Βασιλεῖς Γεώργιον καὶ Ὄλγαν καὶ παντὶ τῷ βασιλείῳ Αὐτῶν οἶκῳ τὴν χάριν Σου τὴν ἐπουράνιον· διαφύλαττε τὰς εἰσόδους Αὐτῶν καὶ ἐξόδους· παράσχου Αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Ὅπλῳ ἀληθείας, ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον Αὐτούς. Κράτυνον Αὐτῶν τὴν βασιλείαν, χάρισον Αὐτοῖς ζωὴν εἰρηνικήν, πλήθυνον τὰς ἡμέρας Αὐτῶν, καταξιῶν Αὐτοὺς ἐν γήρᾳ πίονι καταντῆσαι.

Καὶ δὸς αὐτοῖς ἱκετεύομέν Σε, Πολυέλεε Κύριε καὶ τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον, σὺν τῇ ἀπολαύσει πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἃ ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί Σε. πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.«

Μετὰ τὴν κατανυκτικὴν δοξολογίαν οἱ βασιλεῖς ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἔνθα ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐν τέλει. Τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη, μεγάλη λαμπαδοδρομία γενήσεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρείας τῇ συμπράξει καὶ τῶν Φιλαρμονικῶν Κερκύρας, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Πατρῶν καὶ Σάμου. Λαϊκαὶ παραστάσεις θὰ δοθῶσιν εἰς ἅπαντα τὰ θέατρα. Τὴν ἐπιοῦσαν οἱ βασιλεῖς θὰ διέλθωσιν ἐν Τατοΐῳ οἰκογενειακῶς, τὴν δὲ τρίτην εἰς Ἀθήνας, ὅπου δοθήσεται ἐπίσημον γεῦμα εἰς 165 προσκεκλημένους.

Ὁ βασιλεὺς, ἐπὶ τῇ 25ῃ ἐπετείῳ τῶν γάμων Του ἔλαβεν αὐτογράφους ἐπιστολὰς τοῦ προέδρου τῆς Γαλλίας, τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἰσπανίας, τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Πάπα. Συνεχάρησαν δὲ Αὐτὸν διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων των ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ ὁ Σουλτάνος. Ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ βασ. τῆς Δανίας καὶ Ἀγγλίας, ὡς καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἔπεμψαν τῷ βασιλικῷ ζεύγει τῆς Ἑλλάδος πολύτιμα δῶρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τιμαλφέστερα εἶναι τὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῆς Ρωσσίας τὰ ὁ ὁποῖα ἐκόμισεν ὁ Τσάρεβιτς.

Στόλοι ἐν Πειραιεῖ ναυλοχοῦσιν γαλλικοί, ρωσσικοί, δανικοὶ καὶ ἰταλικοί. Ὁ ἀγγλικὸς λείπει. Ὡραιότατον τὸ θέαμα τοῦ Πειραιῶς. Ὅμιλοι ναυτῶν διασχίζουσι τὴν πόλιν ψάλλοντες τὰ ἐθνικά των ἄσματα καὶ ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ λιμὴν εἶναι μεγαλοπρεπέστατος. Πλωτὰ φρούρια ναυλοχοῦσιν ἐν αὐτῷ σημαιοστόλιστα καὶ ἐπιβλητικά. Λαμπρὰν ἐντύπωσιν προξενεῖ ὁ γαλλικὸς στόλος ὡς καὶ τὸ ἰταλικὸν θωρηκτὸν ὅπερ εἶναι μέγιστον. Ἐπὶ τῆς ρωσσικῆς ναυαρχίδος δοθήσεται μέγα γεῦμα ὑπὸ τοῦ Τσάρεβιτς εἰς τιμὴν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Παρατηροῦνται μεγάλως τὰ ἀνταμειβόμενα φιλοφρονήματα ρώσσων καὶ ἑλλήνων πολὺ φυσικώτερον εἶναι ἡ Ἑλλὰς νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ Γαλλίας ἢ μετὰ τῶν γερμανικῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν ἐγκαταλείπουσιν εὐκαιρίαν ἵνα μᾶς ὑβρίσωσι σκαιῶς. Οἱ φίλοι τοῦ Σταμπούλωφ εἶναι φυσικῶς ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος· μεγάλως παρετηρήθη ἰδίως ἡ φιλοφροσύνη μεθ' ἧς συνδιελέχθη ὁ Τσάρεβιτς πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, καθ' ἣν στιγμὴν ἀφίκετο εἰς τὸν σταθμόν. Καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἔσχε μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Εἰκάζεται ὅτι ἡ συζήτησις περιεστράφη περὶ τὰ βουλγαρικὰ καὶ τὴν ἀναφυεῖσαν διαφορὰν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας. Ἡ Γαλλία μετὰ τῆς Ρωσσίας σθεναρῶς θὰ ὑποστηρίξωσι τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος. Φαίνεται ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλία μετὰ τῆς Ἰταλίας θὰ ὑποστηρίξωσι τὰ ἑλληνικὰ δικαιώματα ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα. Μόνον ἡ στάσις τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας εἶναι ἐναντία.

Ὁ κ. Λόου ἀφίκετο ἤδη εἰς Ἀθήνας. Ἀναμένεται καὶ γάλλος οἰκονομολόγος, ἴσως δὲ καὶ ἄλλαι δυνάμεις πέμψωσι τοιούτους, ἵνα μελετήσωσι τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν, τότε θὰ πεισθῶσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι χώρα χρεωκοποῦσα, τοὐναντίον δὲ ὅτι ἔχει ζωτικότητα πολὺ μεγαλητέραν παρ' ὅσον νομίζουσι. Εἶναι καιρὸς ν' ἀρθῇ πλέον ἡ αὐλαία καὶ νὰ πέσῃ τὸ προσωπεῖον τῶν συκοφαντῶν.

Ἀπὸ τῆς χθὲς αἱ Ἀθῆναι φιλοξενοῦσι τὸν συμπαθέστατον νεαρὸν διπλωμάτην Φαίδωνα βέην Ἐνωτιάδην, ἀ. γραμματέα τῆς ἐν Κεττίγνῃ τουρκικῆς πρεσβείας. Ὁ κ. Ἐνωτιάδης ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς Κων)πολιν, λαβὼν παρὰ τῆς κυβερνήσεώς του ἄδειαν ἀπουσίας. Τὸν κ. Ἐνωτιάδην γνωρίζει καλῶς ἡ κοινωνία Βουκουρεστίου, καθ' ὃ διατελέσαντα πρὸ ὀλίγου ἔτι εἰς τὴν αὐτόθι ὀθωμανικὴν πρεσβείαν.

Ἰδιαιτέραν ἐξ Ἀθηνῶν περιγραφὴν τῶν γάμων ἐλλείψει χώρου θέλομεν δημοσιεύσει αὔριον.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τὸ πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον συγχαρητήριον γράμμα τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ἔχει ὡς ἑξῆς. „Πολυφίλητε καὶ μέγιστε φίλε! Ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχωμεν ἐν εὐρεῖ μέτρῳ τῶν αἰσθημάτων, μεθ' ὧν ἡ σεβαστὴ ὑμῶν οἰκογένεια καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἑορτάσωσι τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῶν γάμων σας, ἀπεφασίσαμεν ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως τῆς δημοκρατίας, ὅπως μοῖρα τοῦ θωρηκτοῦ στόλου τῆς Μεσογείου καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ καὶ συμμετάσχῃ τῶν ἑορτῶν ἐπεφορτίσαμεν δὲ τὸν κόμητα Μονθολὼν, πρέσβυν τῆς δημοκρατίας ἐν Ἀθήναις, ὅπως ἐπιδώσῃ τὴν παροῦσαν αὐτόγραφον ἐπιστολήν. Θὰ εὕρητε ἐν αὐτῇ τὴν ἔκφρασιν τῆς εἰλικρινοῦς προσωπικῆς ἡμῶν φιλίας καὶ τῶν εὐχῶν, ἃς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν, τῆς βασιλίσσης καὶ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐκφέρομεν, μὴ δυνάμενοι δὲ ἐν τῇ εὐτυχεῖ ταύτῃ περιστάσει νὰ χωρίσωμεν τὸ ἔθνος, ὅπερ σᾶς ἐνεπιστεύθη τὴν περιφρούρησιν τῶν τυχῶν αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ἡγεμόνος, ἐπαναλαμβάνομεν τὰς ἐγκαρδίους διαβεβαιώσεις τῆς πατροπαραδότου φιλίας, ἥτις συνδέει τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀγαλλόμενοι δὲ διότι παρουσιάζονται ἡμῖν τοιαῦται εὐκαιρίαι, ὅπως ἀνανεώσωμεν τὰς τοιαύτας ἐνδείξεις, παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μ. νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν ὑμετέραν ἐκτίμησιν καὶ ζωηρὰν φιλίαν.

Καρνώ".

Κατὰ τηλεγραφήματα τῶν ἀγγλικῶν φύλλων ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ Γεώργιος Ἀβέρωφ, πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν ἀργυρῶν γάμων, ἔπεμψεν εἰς τὴν βασίλισσαν 200 χιλιάδας δραχμῶν πρὸς ἵδρυσιν σωφρονιστηρίου ὑπὲρ τῶν ἀνήβων. Τοιαῦ ταιπράξεις, ἀναφερόμεναι ἁπλῶς, ἐνέχουσιν ἐν ἑαυταῖς τὸν εὐγλωττότατον ἔπαινον, αὐξάνουσι δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνισμοῦ πρὸς τὸν ἐθνικὸν ἄνδρα τῆς Ἀλεξανδρείας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚ ΚΙΣΝΟΒΙΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Κατὰ πόσον δὲ οἱ ρῶσσοι ἐνόησαν τὴν ἰσχὺν τῆς ἐκ τῶν σχολείων ἀνατροφῆς πρὸς ἠθικοποίησιν τοῦ λαοῦ, φέρω ἓν παράδειγμα κανονισμοῦ διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας, εὐχόμενος ν' ἀναγνωσθῇ μετ' ἐνδιαφέροντος ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ρωμουνίᾳ.

Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν διαφόρων σχολῶν διακρίνονται πάντοτε δι' ὁμοιομόρφου στολῆς, καὶ σημείου δηλοῦντος τὴν σχολὴν ἐν ᾗ ὁ μαθητὴς σπουδάζει. Ἐξερχόμενοι εἰς περίπατον, ἢ ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς οἰκίας ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τὸ βάδισμα, δὲν γελῶσι παραφόρως καὶ πᾶσα κίνησις τοῦ σώματος εἶναι μεμετρημένη. Πάντες δὲ καὶ πᾶσαι φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν βιβλιάριον διαγωγῆς. Δικαιοῦται ὁποιοσδήποτε πολίτης ἅμα ἴδῃ τινὰ ἀσχημονοῦντα, νὰ ζητήσῃ τὸ βιβλιάριον τοῦ μαθητοῦ καὶ σημειώσῃ ἐν αὐτῷ τί ὁ μαθητὴς ἔπραξε καὶ εἰς τί ἠσχημόνησε. Ὀφείλει δὲ ὁ μαθητὴς νὰ δείξῃ τὸ βιβλιάριον καὶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους διὰ νὰ τιμωρηθῇ κατὰ τὸν κανονισμόν. Εὐφυεστάτη ἐπινόησις καὶ λυσιτελεστάτη διάταξις· διότι ὁ φόβος τῆς τιμωρίας καὶ τοῦ κοινοῦ θεατρισμοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀναγκάζει τὸν μαθητὴν νὰ καθίσταται ἠθικὸς καὶ ἐπιμελὴς καὶ ἑπομένως καλὸς πολίτης. Ἂν τοιοῦτος κανονισμὸς ὑπῆρχε καὶ διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι σχολὰς, ἀναμφιβόλως δὲν θὰ εἴχομεν τὰς τελευταίας σκηνὰς τοῦ πανεπιστημίου.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΑΟΣ

Μόλις πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐκτίσθη δαπάνῃ τῶν ἐνταῦθα ἐριτίμων ὁμογενῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Συναδινῶν ναὸς ἑλληνικὸς ὡραιότατος κατὰ τὸ πρότυπον τῆς ἐν Κων)πόλει Ἁγίας Σοφίας, βυζαντινοῦ δηλονότι ρυθμοῦ, ἐνῷ ἀπλήστως ἀκροᾶται τις τοῦ σεβαστοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Σωφρονίου ἱερουργοῦντος καὶ κατανυκτικῆς φωνητικῆς μουσικῆς ἐκ δεκαοκτὼ μελῶν συγκειμένης. Ἐν τῷ ναῷ τούτῳ εἰσερχόμενός τις αἰσθάνεται θεῖον καὶ ὑψηλὸν αἴσθημα, ἰδίᾳ κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς ἱεροτελεστίας, καθ' ἣν ἡ θεία γλῶσσα τοῦ Χρυσοστόμου διαχέει τὰς χρυσᾶς της μολπὰς καὶ ἀντηχοῦσιν οἱ θεῖοι ὕμνοι διὰ τοῦ στόματος τοῦ καλλιφώνου χοροῦ. Ἡ συγκίνησίς μου ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος. Συνεχάρην θερμῶς τοὺς κυρίους Συναδινοὺς, οἵτινες μετὰ κατανύξεως ἀκροῶνται τακτικῶς τῆς θείας ἱερουργίας. Ὁ ναὸς πληροῦται ρώσσων καὶ ρωσσίδων μᾶλλον, διότι ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ παροικία δὲν εἶναι πολυμελής. Εἶδον στρατηγοὺς καὶ ἀξιωματικοὺς ἐκκλησιαζομένους ὡς καὶ ἱερεῖς ρώσσους καὶ φοιτητὰς τῆς ἱερατικῆς σχολῆς προτιμῶντας τὴν ἑλληνικὴν ἱεροτελεστίαν τῆς ρωσσικῆς· ἐπίσης κυρίαι ρωσσίδες τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας ἀεί ποτε ἐν τῷ ἑλληνικῷ ναῷ ἐκκλησιάζονται.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Πετρουπόλεως τοῦ Δαρδούφη ἕλληνος ἠπειρώτου εὗρον τοὺς «Συλλόγους», τὴν „Κωνσταντινούπολιν", τὸν «Νεολόγον» καὶ τὴν «Ν. Ἡμέραν». Οἱ ἐνταῦθα ὁμογενεῖς οἱ πλεῖστοι ἠπειρῶται ἔχοντες συνεταιρισμὸν σπουδαίων ἀρτοποιείων διαγωνίζονται ἐπιτυχῶς πρὸς τοὺς ἑβραίους. Πάντες οὗτοι θερμοὶ ἕλληνες λαμβάνουσι τοὺς „Συλλόγους" ὡς καὶ τὰς ἀνωτέρω ἑλλ. ἐφημερίδας. Εἶναι ἄξιοι ἐκτιμήσεως οἱ κ. κ. Ζωΐδης, Χαράλαμπος, Δαρδούφης, Δάλλας καὶ λοιποὶ, τηροῦντες ἀκμαῖον τὸν ἑλληνισμόν των· Κατὰ δὲ τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς ὑψώνουν ἐπὶ τῶν καταστημάτων μετὰ τῆς ρωσσικῆς καὶ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΥΝΑΔΙΝΟΙ

Οἱ θερμοὶ οὗτοι ἕλληνες καὶ εὐγενεῖς πολῖται χρήζουσι δικαίως τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ πάντων τῶν ἐν Βεσσαραβίᾳ ἑλλήνων καὶ παντὸς ἕλληνος, διότι διὰ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἐκείνου ἀναζωπυροῦνται καὶ τῶν ἐκεῖ ἀποκαταστάντων καὶ πολλῶν ἐκφυλισθέντων ἑλλήνων ἡ ἀνάμνησις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ αἴσθημα τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως. Ἀλλ' οἱ καλοὶ οὗτοι ἕλληνες καὶ διὰ τῶν εὐεργεσιῶν των πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ἐν γένει εἰς πάντα πολίτην τιμῶσι τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ λατρεύονται ὑπὸ τῶν ρώσσων· διότι ὁ ρῶσσος δὲν μισεῖ, οὐδὲ φθονεῖ τὸν ἕλληνα, τοὐναντίον ἐκτιμᾷ καὶ ὑποστηρίζει αὐτόν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΝΗΜΕΙΟΝ

Περιδιαβάζων τὴν πόλιν μετὰ τοῦ κ. Βίκτωρος Συναδινοῦ, οὗ ἡ οἰκία ἀβραμιαία καὶ φιλόξενος, οὗ δὲ τὸ πρόσωπον ἐλέγχει γλυκύτητα καὶ καλοκἀγαθίαν, ἔν τινι ὁδῷ, ὀνομαζομένῃ „Φουντίνα" ἤκουσα αὐτὸν λέγοντά μοι. Βλέπεις αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἥτις εἶναι ξενοδοχεῖον, ὡς ἦτο πάντοτε, ὀνομαζόμενον τοῦ Τζέπα; ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦτο κατέλυσεν ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης μετὰ τῶν συνεταίρων του, ὅτε κατῆλθεν ἵνα διαβῇ τὸν Προῦθον.

Εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο συνεκινήθην ἀναμνησθεὶς ὁλοκλήρου ἱστορικοῦ Κόσμου, καὶ ἐζωγραφίσθη ἐνώπιόν μου ἅπασα ἡ ἱστορία τῆς Παλιγγενεσίας ἡμῶν. Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐκείνῳ κατέλυσε καὶ ὁ πολύμητις Παρρηγόπουλος ὅτ' ἀπῆλθεν εἰς Ρωσσίαν ἐπὶ μυστικῇ ἀποστολῇ ἐκ μέρους τῶν προύχόντων τῆς Πελοποννήσου πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. Ὑψηλάντην. Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τούτῳ δεικνύεται εἰσέτι τὸ δωμάτιον ἐνῷ κατέλυσεν ὁ Ὑψηλάντης καὶ ἐνῷ συνήρχοντο πάντες οἱ ἑταιρισταὶ οἱ συγκατελθόντες μετ' αὐτοῦ ὡς ὁ Δικαῖος, Ξάνθος, Ἀναγνωσταρᾶς, Κολοκοτρώνης καὶ λοιποί. Ἐν τῷ δωματίῳ ἐκείνῳ ἀπεφασίσθη ὁ ἱερὸς ἀγών. Τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο ἐπήνεγκε τὴν φοβερὰν ἔκρηξιν καὶ αὐτὸ ἦτο ὁ κρατὴρ ὅστις διαρραγεὶς μικροῦ δεῖν κατεκάλυπτε διὰ φλογὸς πᾶσαν τὴν τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν. Ρῖγος μ' ἐκυρίευσεν ἀναπολοῦντα τὸ μέγα τοῦτο γεγονὸς καὶ μοὶ ἐφαίνετο ὅτι ἤκουον τὸν Ὑψηλάντην ἀγορεύοντα πρὸς τοὺς συνεταίρους του ὅτι μετ' οὐ πολὺ θ' ἀνεγείρωμεν τὸν θρόνον τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ θὰ ὑψώσωμεν τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἴσως τινὲς τῶν ἀναγνωστῶν εἴπωσι „αὐτὰ εἶναι περασμένα" ἀλλ' ἂν τὸ παρελθὸν λησμονήσωμεν τότε οὔτε μέλλον θὰ ἔχωμεν εὐνοϊκόν. Οἱ πατέρες διὰ τοῦ αἱσθήματος τῆς αὐταπαρνήσεως ἐδώρησαν ἡμῖν πατρίδα ἐλευθέραν, ἣν ὀφείλομεν νὰ καταστήσωμεν μεγαλητέραν καὶ λαμπροτέραν.

Περαίνω τὴν παροῦσάν μου ἀναμιμνήσκων τοῖς φίλοις ἀναγνώσταις τὰς μεγάλας στιγμὰς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας καὶ τῆς πατρίου ἡμῶν ἱστορίας.

Μὴ ὀκνήσῃς λοιπὸν ἀναγνῶστα ὁσάκις διαβῇς ἐντεῦθεν, νὰ διέλθῃς διὰ τῆς ὁδοῦ Φοντίνα καὶ ρίψῃς βλέμμα ἐπὶ τῶν τειχῶν τοῦ ξενοδοχείου Τζέπα ὅπερ ἤδη εὑρίσκεται ἐν χερσὶν ἀρμενίων, ἵνα ἀναμνησθῇς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας καὶ τῶν μεγάλων αὐτῆς στιγμῶν. Ρῖψον ἔνδακρυ βλέμμα ἐπὶ τοῦ οἰκοδομήματος, ὅπερ ἐφιλοξένησε τοὺς πρώτους ἄνδρας τῆς παλιγγενεσίας ἡμῶν.

Εὐχῆς ἔργον ἦτο ἐὰν ἡ οἰκοδομὴ ἐκείνη ἐξηγοράζετο καὶ ἐπὶ τοῦ χώρου ἐκείνου ἐκτίζετο ναὸς, πρὸς αἰώ-

νιον μνήμην τῶν πρώτων διαβημάτων τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Ἐν Κισνοβίῳ τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1892

Ο ΤΑΞΕΙΔΕΥΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργεῖον ἐπώλησε κατὰ μεγάλα τεμάχια τὰς γαίας Δεγκένι (Τεκουτσίου), Ὀδόγια Βουραουτζίου (Τούτοβας) καὶ Σανδρέστι (Τούτοβας).

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἐγκατεστημένος ρωμοῦνος ἰατρὸς κ. Τσούρκου, προσήνεγκε τῷ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου παιδείας ὑπουργείῳ πλουσίαν συλλογὴν ἰνδικῶν ἀγγείων δωρηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ συναδέλφου ἄγγλου ἐγκατεστημένου ἐν Παραμερίβῳ πρωτευούσῃ τῆς Νεερλανδικῆς Γουϊάνης.

Ὁ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν βουλευτικὴν σύνοδον ἐπιψηφισθεὶς νόμος περὶ ἀγροτικῶν πιστώσεων, ἐφαρμοσθήσεται ἀπὸ 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

Ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργὸς θὰ ὑποβάλῃ προσεχῶς τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον προτεῖνον πιστώσεις ἀνερχομένας εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια, χρησιμευούσας δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, Βουκουρεστίου-Κραγιώβης-Καλαφάτ, Κομανέστι-Παλάγκας καὶ Καϊνένι-Κούρτεα δὲ Ἄρτζες, ὧν ἐχαράχθησαν ἤδη τὰ σχέδια. Ἡ γραμμὴ Κούρτεα-δὲ-Ἄρζες περατωθήσεται ἐντὸς πέντε ἐτῶν, συνῳδὰ συμβάσει συνομολογηθείσῃ μετὰ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας.

Τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ ὁσονούπω συγκροτηθησόμενον ἰατρικὸν συνέδριον ἔσται τοπικόν, σκοπὸν δ' ἔχει 1-ον τὴν συζήτησιν τῶν μέσων, δι' ὧν οἱ ἰατροὶ θὰ δυνηθῶσι νὰ διοργανώσωσι σῶμα ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν ὠφέλιμον ἁπάσῃ τῇ χώρᾳ· καὶ 2-ον τὴν σύστασιν ἑταιρείας ἀλληλοβοηθητικῆς τῶν ἰατρῶν τῆς Ρωμουνίας. Ὁ κ. Λάσκαρ Καταρτζῆς, δεξάμενος εἰς ἀκρόασιν τὴν ἐκ Μολδαβίας ἐλθοῦσαν ἐπιτροπὴν, ὑπεσχέθη αὐτῇ τὴν προσήκουσαν κυβερνητικὴν ὑποστήριξιν.

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 23 τρέχοντος.

Σουλινᾶς καὶ Ἰσμαήλιον· 3 ἀτμόπλοια καὶ 4 πλοῖα, μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 80. Στόμια Προύθου. 2 πλοῖα μετὰ 8 ναυτῶν. Τοῦρνον Σεβερῖνον· 65 σλέπια μετὰ 131 ἀνδρῶν, 58 γυναικῶν καὶ 30 παιδίων. Οὐγκένι· 59 πρόσωπα. Βερτσορόβα· 133.

Ἡ ὑγεία πανταχοῦ εὐάρεστος.

Ὁ „Ρωμοῦνος" ἀναδημοσιεύει μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς — ἐννοεῖται — ἀνταπόκρισιν ἐκ Βουκουρεστίου τῆς „Γενικῆς Ἐφημερίδος" τοῦ Μονάχου, ὁμιλοῦσαν περὶ τῆς ἑλληνο-ρωμουνικῆς ῥήξεως καὶ περιστῶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πολλῷ τῆς Ρωμουνίας ὑποδεεστέραν καὶ ἀναξίαν σχεδὸν τοῦ ἐλαχίστου λόγου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ρηθεῖσα ἐφημερὶς ἀρύεται τὰς περὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀνεκτιμήτων καὶ ἀναντιρρήτων προόδων αὐτῆς πληροφορίας ἐκ Βουκουρεστίου, παρ' ἀνταποκριτοῦ γινώσκοντος ἴσως τὴν Ἑλλάδα ὅσῳ καὶ ὁ „Ρωμοῦνος", θεωροῦμεν περιττὴν πᾶσαν συζήτησιν ἢ ἀντίρρησιν, διότι ἀντικρούει τις τὸν ἔχοντα ἡμαρτημένην ἰδέαν καὶ ὑποβάλλοντα αὐτὴν εἰς συζήτησιν, οὐχὶ τὸν ἐκ φανατισμοῦ μυωπάζοντα καὶ ἐνώπιον τῆς μηδεμίαν συζήτησιν ἐπιδεχομένης ἀληθείας. Ἂν ἡ Allgemeine Zeitung ἐπεσκέπτετο τὰ ἐν Ἑλλάδι γιγάντια δημόσια ἔργα καὶ τὴν ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ πρωτεύουσαν ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἀνατολῇ ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, θὰ ἔθετε τὴν ἐκ Βουκουρεστίου ἀνταπόκρισιν αὐτῆς ἐν τῷ καλάθῳ τῶν ἀχρήστων χαρτίων.

Ἡ λιθόστρωσις ὁδῶν τ.νων ἐν Γαλαζίῳ καὶ Βραΐλᾳ, ἡ κατακυρωθεῖσα εἰς γαλλικὸν οἶκον, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔαρος.

Ξένη ἑταιρεία ἐκπροσωπουμένη ὑπὸ τοῦ κ. Καρόλου Γοῦνθερ προέτεινε τῇ κυβερνήσει τὴν ἐνταῦθα ἵδρυσιν ἐργοστασίου ζαχάρεως.

Ἀπὸ τοῦ ἔαρος ἄρχεται ἡ κατασκευὴ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Μαγκάλια-Κωνστάντσης.

Ἄδεται ὅτι ὁ ἐν Λονδίνῳ ρωμοῦνος πρεσβευτὴς κ. Πλαγινὸς ἀποσύρεται ὁσονούπω τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἐν Χερεστρέου γενόμενοι διαγωνισμοὶ τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων ἕνεκα τῆς κακοκαιρίας εἰς οὐδὲν κατέληξαν ἀποτέλεσμα. Οἱ διαγωνισμοὶ θὰ ἐπαναληφθῶσι.

Ἡ „Ρωμ. Ἀνεξαρτησία" ἐν ἀρθριδίῳ αὐτῆς ὑπὸ τὸν τίτλον „Ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν," (d'échec en échec) ἀναγράφουσα τὰς ἐκ Βερολίνου γνωστὰς ἤδη τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν πληροφορίας καὶ προφητείας περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἑλληνορωμουνικῆς ῥήξεως, τεκμαίρεται ὅτι τὴν Ἑλλάδα κατεδίκασεν ἤδη ὁ Ἄρειος Πάγος. Καὶ τὴν καταδίκην ταύτην τὸ ρηθὲν φύλλον ἀγγέλλει διὰ τῆς συνήθους αὐτῷ περὶ Ἑλλάδος φράσεως. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι τὰ ψαλλόμενα ὑπό τινων ὀργάνων ἐπινίκεια εἶναι πρόωρα, διότι ἄγνωστον τί θ' ἀπαντήσωσιν ἐπισήμως πᾶσαι αἱ δυνάμεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν διακοίνωσιν.

Ὁ ἡμιεπίσημος Timpul προσβάλλει διὰ δριμυτάτου ἄρθρου τοὺς κατηχοῦντας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ δημοκρατικὰς ἰδέας, δημοσιογράφους καὶ πολίτας καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διαστρέφοντας πᾶσαν ἀλήθειαν καὶ κατασυκοφαντοῦντας τὸ ἐνεστὼς πολίτευμα. „Ἡ δημοκρατία αὕτη — λέγει — ἐμπαίζει καὶ ἐκκλησίαν καὶ στρατὸν καὶ δικαιοσύνην, τὰ πάντα, ἵνα τὸ ἐνεστὼς ὡς τάχιστα ἀνατραπῇ, οἱ δὲ Ἑβραῖοι καταστῶσι κύριοι τῆς χώρας. Μένει νῦν νὰ ἴδωμεν τὰς ἀρχαίας πολιτικὰς μερίδας καὶ τὴν ὑγιᾶ μερίδα τῆς δημοσίου γνώμης ριπτούσας εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀκαθαρσιῶν τὰ κοινωνικὰ ταῦτα καθάρματα, ἅπερ γίνονται ὄργανα τῶν ἑβραίων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀντωνόπουλος ἀπηύθυνεν εἰς τὴν „Ἐφημ. τῆς Κολωνίας" γράμμα, δι' οὗ ἀνασκευάζει ὡς ἀνακριβῆ τὴν σύγκρισιν τῆς κληρονομίας Ζάππα καὶ τῆς κληρονομίας Σαρόγλου, λέγων ὅτι ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης κληρονομίας ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις οὔτε ἐζήτησεν, οὔτε ἔλαβεν ὀβολόν, ἐνῷ ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις παρέστησεν ἑαυτὴν ὡς τὴν μόνην κληρονόμον τῶν κτημάτων τοῦ Ζάππα. «Προκειμένου περὶ ἔριδος μεταξὺ δύο κυβερνήσεων—γράφει ὁ κ. Ἀντωνόπουλος—κατὰ πάσας τὰς ἀνεγνωρισμένας ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἁρμόδιον ν' ἀποφανθῇ εἶναι, οὐχὶ τὸ δικαστήριον ἑνὸς τῶν δύο ἐριζόντων κρατῶν, ἀλλὰ διεθνὲς διαιτητικὸν δικαστήριον· ἐπὶ τοῦ ἀσαλεύτου δὲ τούτου ἐδάφους τεθεῖσα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις πέποιθεν ὅτι ἡ ἀμερόληπτος ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων". Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀπαντῶσα ἡ „Ἐφημ. τῆς Κολωνίας" λέγει ὅτι τὸ διεθνὲς δίκαιον εἶναι ἐκ τῶν κεραμείων ἐκείνων σκευῶν, εἰς ἃ κολλᾷ τις τὴν χειρίδα ὅπου θέλει. Κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶναι ἁρμόδια ν' ἀποφανθῶσιν ἐπὶ ἔριδος δύο κυβερνήσεων τὰ δικαστήρια μιᾶς ἐξ αὐτῶν· ἀλλὰ, κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον τῆς Ρωμουνίας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἓν κράτος νὰ ἔχῃ ἀκίνητα κτήματα ἐν ἄλλῳ κράτει. Ἐπειδὴ ὁ κ. Ἀντωνόπουλος, ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς του, ἐπεκαλέσθη τὸν περὶ τύπου νόμον, ἡ „Ἐφ. τῆς Κολωνίας" ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἦτο ὑπόχρεως νὰ δημοσιεύσῃ ἀνασκευὴν, περιέχουσαν τὰς περὶ τῆς ἔριδος γνώμας τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ὅτι ἔπραξε τοῦτο ἐξ ἀβροφροσύνης, ὑπομιμνήσει δ' εἰς τὸν ἕλληνα διπλωμάτην τὸ ἑξῆς παράγγελμα τῆς ἑλληνικῆς σοφίας·

τρία γάρ ἐστι, δέσποτα, δι' ὧν ἅπαντα γίγνετ', ἢ κατὰ τοὺς νόμους, ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τὸ τρίτον ἔθει τινί.

Ἡ διμοσίευσις τῆς ἐπιστολῆς, λέγει τὸ παραρρήνειον φύλλον, ἐγένετο οὐχὶ κατὰ νόμον ἢ κατ' ἀνάγκην, ἀλλὰ τατὰ ἔθνος. Ἐὰν ὁμοία ἀνασκευὴ ἐπέμπετο ὑπὸ γερμανοὺς, θὰ ἐπεστρέφετο· ἀλλὰ παρὰ ξένου δὲν εἶναι εὔλογον νὰ προσδοκᾷ τις ἀκριβῆ γνῶσιτ τῶν γερμανικῶν νόμων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΚΟΛΩΝΙΑ, 26 Ὀκτωβρίου.—Κατὰ τὴν «Ἐφ. τῆς Κολωνίας» πᾶσαι αἱ μεγάλαι δυνάμεις ὁμοφώνως ἐδήλωσαν ὅτι ἡ ὑπόθεσις Ζάππα εἶναι ζήτημα ἀποκλειστικῶς δικαστικὸν καὶ οὐχὶ πολιτικόν· ὥστε δὲν ὑπάρχει λόγος μεσολαβήσεως αὐτῶν ὡς ἐξαιτεῖται ἡ Ἑλλάς. Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τοῦ Βερολίνου θεωροῦσιν ἀνυπόστατον τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐνήργησεν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς Ρωσσίας. Πρέπει νὰ παραδεχθῇ τις ὡς λόγον τῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος τὴν τάσιν τοῦ κ. Τρικούπη τοῦ νὰ διασώσῃ διὰ τοῦ διαβήματος τούτου τὴν ἰδίαν αὐτοῦ θέσιν περιπλακεῖσαν ὑπὸ πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἔποψιν. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ρωσσία οὐδὲν ἐποιήσατο παρὰ ταῖς δυνάμεσι διάβημα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Σ. Σ. Βεβαίως ἀφ' οὗ ἡ ρωμ. κυβέρνησις παρῃτήθη τῶν περὶ κατοχῆς τῆς περιουσίας ἀξιώσεων αὐτῆς.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 26. Ἐπίσημον. — Ἡ χολέρα ἐξέλιπεν ἐν Ἀμβούργῳ, ἐξ οὗ καὶ τὰ προφυλακτικὰ κατὰ τῶν ἐκεῖθεν προελεύσεων μέτρα κατηργήθησαν καθ' ὁλοκληρίαν.

ΠΕΣΤΗ, 26.—Ἐννέα κρούσματα καὶ τρεῖς θάνατοι ἐν τῷ κτήματι Σζεκοάου, ἐν Βανάτ, ἐν δὲ τῷ δήμῳ Μιχαλὺ ἐν Τεμεσβὰρ 3 κρούσματα καὶ 1 θάνατος. Ἐν Σεγεδὶν δὲ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου ἓν κροῦσμα μόνον.

Ο Τσάρεβιτς θέλει διατρίψει ἐν Βιέννῃ ἐπιστρέφων ἐξ Ἀθηνῶν.

ΒΙΕΝΝΗ, 26. — Ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλλεται ὅτι ὁ διάδοχος μετὰ τῆς συζύγου του θὰ μεταβῶσιν εἰς Γερμανίαν ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας τῆς Πρωσσίας.

Βεβαιοῦται ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Οὐγγαρίας κόμης Ζάπαρυ ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σίτ.	4000	56	7.95	Κ.
„	4200	55½	7.25	„
„	1900	55	7.50	Μ.
„	1650	56	8.85	Σ.
Βρώμη	2800	ο)ο κ.	9.80	Κ.
Σῖτος	1500	55	8.10	Μ.
„	1800	54	6.50	Μ.
„	3500	54½	7.55	Κ.
„	400	55½	7.45	Μ.
„	3800	57¼	8.75	Κ.
„	6640	58½	6.80	Σ.
Αρακ.	1650	56½	5.90	Μ.
„	5000	60	6.62½	„
„	2000	60½	6.65	„
„	1850	60¼	6.65	„
„	4500	58	6.57½	Σ.
Βρώμη	1200	ο)ο κ.	9.60	Κ.
Φασ.	13 μ.	ο)ο κ.	13.—	Μ.
Κεχρὶ	600	59	4.10	Κ.
Cinc. ν.	1200	62	7.32½	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	47000	Σῖτος	4400
Κριθὴ	—	Κριθὴ	2600
Αραβ.	—	—	7300

ΝΕΩΤΕΡΑ

Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ ἀσφαλοῦς ἐξ Ἀθηνῶν πηγῆς, ἡ ὁσονούπω ἀποσταληθησομένη ἔκθεσις τοῦ ἄγγλου οἰκονομολόγου κ. Λόου εἰς τὴν κυβέρνησίν του ἔσται λίαν εὐμενὴς διὰ τὰ οἰκονομικά μας· οὕτω θὰ διαλύσῃ τὰς ἀμφιβολίας τοῦ οἰκονομολογικοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου περὶ τῆς καταστάσεώς μας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑΣ

Ἐγγιζούσης τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνδρομῆς αὐτῶν στηρίζονται οἱ «Σύλλογοι».

Εὐαρεστούμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀναλογιζόμενοι οἱ ἀξιότιμοι κύριοι συνδρομηταὶ τὰς καθημερινὰς τῆς μετρητοῖς δαπάνας τοῦ φύλλου ἡμῶν, θέλουσι σπεύσει εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ μικροῦ χρέους αὐτῶν, ὅπερ ἀθροιζόμενον ἀποτελεῖ κεφάλαιον ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐπίμοχθον λειτουργίαν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (88)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

— Αἴ! Ἐδμών μου, εἰπέ μοι, τίνι τρόπῳ δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο; καὶ τότε ἐν ἐκστάσει χαρᾶς ἡ Μαλβῖνα θέλει παραδοθῇ εἰς σέ.

— Ἄκουσον, μεθαύριον λίαν πρωΐ, ὑπάγεις εἰς τὴν ὄχθην τῆς θαλάσσης, ἔνθα ὑπάρχει ἐρημοκλήσιον, πρὸς χρῆσιν τῶν δομοδόξων σου· ἐκεῖ σὲ προσμένω μεθ' ἱερέως καθολικοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου ὁ μὲν οὐρανὸς μᾶς καθαγιάζει συνεζευγμένους, ἡ δὲ ἕνωσίς μας μένει ἀπόκρυφος. Ἀφοῦ δ' ἐξέλθωμεν τοῦ ναοῦ, σὲ ὁδηγῶ εἰς ἐρημικὸν ἀγροκήπιον, ὅπερ εἷς τῶν φίλων μου συγκατανεύει νὰ μοὶ πωλήσῃ κρυφίως· σὲ ἀφίνω ἐκεῖ, καὶ ἀναχωρῶ εἰς Λονδῖνον, εὑρίσκω τὸν λόρδον Χεριδανὸν τὸν κάμνω νὰ μὲ γνωρίσῃ, καὶ εὐσπλαγχνιζόμενος τὸν ἔρωτά μας, ἐνδίδει εἰς τὰς δεήσεις μου, μᾶς ἀφίνει τὴν κόρην του· λαμβάνω ἰδιόχειρόν του βεβαιωτικὸν καὶ πετῶ πρὸς σὲ, ἡ Φαννῆ μᾶς μένει, σὺ εἶσαι ἰδική μου καὶ συνευδαιμονοῦμεν. Στραφεῖσα πρὸς αὐτὸν ἡ Μαλβῖνα πλήρης χάριτος. Ἡ δεξιὰ αὕτη, ἀνήκει εἰς σὲ, τῷ λέγει, ἀλλ' ἀφοῦ ἐπιστρέψῃς ἐκ Λονδίνου, τότε δύναμαι νὰ σοὶ τὴν προσφέρω· σπεῦσον νὰ πείσῃς τὸν λόρδον Χεριδανόν· καὶ τοῦτο δὲν εἶναι δύσκολον, ἀφοῦ γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν. Δεῖξον αὐτῷ τὴν γενναίαν διάθεσίν σου ὑπὲρ τῆς θυγατρός σου, καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι ἐνδίδει· καὶ τότε ἐλθὲ πρὸς τὴν Μαλβῖναν.

Βλέπων ὁ Ἐδμὼν αὐτὴν ἀνθισταμένην εἰς τὰς δεήσεις του, δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὴν ἀγανάκτησίν του· ἀλλὰ παραδοθεὶς εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ πάθους του. Ὄχι, ἐφώνησε· μὴ ἐλπίζῃς νὰ σ' ἀφήσω οὕτω, δίκαια ἱερὰ καὶ ἀπαράβατα. Ἐξ ἅπαντος πρέπει νὰ γίνῃς ἰδική μου. Ναί, ὁρκίζομαι ὅτι θέλεις μὲ συζευχθῆ καὶ ἂν ὅλος ὁ κόσμος ἀνθίσταται εἰς τοῦτο. Ἐδμών! εἶπεν ἐκείνη τί ἐλπίζεις ἐκ τῆς ὀργῆς σου ταύτης; νομίζεις ὅτι θέλει νικηθῆ ὑπὸ φόβου ἡ δυνηθεῖσα ν' ἀντισταθῇ εἰς τὸν ἔρωτα;

— Μὴ ὁμίλει περὶ ἔρωτος· σὺ δὲν μὲ ἠγάπησας ποτέ.

— Τολμᾷ νὰ λέγῃ ὅτι δὲν τὸν ἀγαπῶ! ἐφώνησεν ἡ Μαλβῖνα συνδέουσα τὰς χεῖράς της.

— Ὄχι, ἂν μὲ ἠγάπας, ἡ ἀπόγνωσίς μου ἤθελε σὲ φέρει εἰς οἶκτον· ἤθελον ἀπαλύνει τὴν καρδίαν σου αἱ τόσαι δεήσεις μου· ἀλλ' ἡ λαίδη Χεριδανὴ καὶ τεθνηκυῖα ἔτι ἔχει κράτος ἀκαταμάχητον ἐπὶ σοῦ, καὶ ἡ καρδία σου οὐδὲν ἄλλο ἐγνώρισεν πάθος ἐκτὸς τῆς φιλίας.

— Τολμᾷ νὰ λέγῃ ὅτι δὲν τὸν ἀγαπῶ, ἐπανέλαβεν ἡ Μαλβῖνα.

— Ὄχι, δὲν μ' ἀγαπῇς, ὡς ἐγὼ σ' ἀγαπῶ.

— Ἐδμών! τόλμησον νὰ εἴπῃς· ἂν ὁ ἔρως ὑπερίσχυε κατὰ τοῦ καθήκοντος, ἤθελες μὲ ὑπολήπτεσθαι;

— Τί ὁμιλεῖς περὶ τῆς ὑπολήψεώς μου; δὲν ἤθελες προσέχει εἰς αὐτὴν, ἂν περισσότερον προσεῖχες εἰς τὸν ἔρωτά μου.

— Ἀλλὰ τὸ συνειδός;

— Μαλβῖνα! ὅταν ὁ ἔρως ἦναι οὐχὶ φλὸξ ὑποφλέγουσα, ἀλλὰ πῦρ κατακαῖον, νικᾷ τὰ πάντα, καὶ αὐτὴν τὴν συνείδησιν.

— Ὦ Ἐδμών! ἂν ἤξευρες πόσην ὀδύνην μοὶ προξενεῖς, ἀμφιβάλλων περὶ τῆς ἀγάπης μου!

— Ἀλλ' εἰπὲ, Μαλβῖνα, ἂν μ' ἀγαπᾷς, διατί μ' ἀφίνεις εἰς τόσον σκληρὰς βασάνους; διατί δὲν ἐκπληροῖς τοὺς πόθους μου; ἐὰν τὸν ἱερὸν δεσμὸν ἀποποιῆσαι ὑπὸ φόβου, μὴ δὲν μείνῃ ἀρκετὰ μυστικὸς, παραδόθητι εἰς τὸν ἐραστήν σου, καὶ ἂς λάβωμεν τὸν οὐρανὸν μάρτυρα τῆς ἑνώσεώς μας.

— Ἐδμών! ἀπεκρίθη ἐκείνη ἀπομακρυνομένη μετὰ φρίκης. Ἴσως ἤμην ὀλιγώτερον ἔνοχος, ἂν ἠδίκουν μόνον ἐμαυτήν.

— Διατί ἔνοχος; δὲν εἶσαι ἐλευθέρα; δὲν εἶσαι αὐτεξούσιος; φοβεῖσαι τὴν κοινὴν ὑπόληψιν; ἀλλὰ τί εἶναι αὕτη ὡς πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἐραστοῦ σου;

— Ὦ τῆς ἀφροσύνης! ὑπ' ἀλλοκότου πάθους παραφερόμενος, θέλει νὰ στερήσῃ τὸ πολιτιμότερον τῶν ἀγαθῶν, τὴν ἀρετὴν τῆς συζύγου του! εἰπὲ, ἄνθρωπε τετυφλωμένε! δὲν ἤθελες ἐντραπῆ νὰ δεχθῇς τὴν δεξιάν μου, ἂν δίδουσα αὐτὴν εἰς σὲ, οὐδὲν ἄλλο εἶχον πλέον νὰ σοὶ προσφέρω ἐκτὸς αὐτῆς καὶ μόνης;

— Ὦ Μαλβῖνα μου! τί σημαίνει ὡς πρὸς τὸν ἔρωτά σου ἡ στιγμὴ, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἐπισφραγίσει τὴν ἕνωσίν μας; Ὄχι, Μαλβῖνα, τὸ εὐτύχημα τοῦ νὰ σ' ἀποκτήσω πρέπει νὰ προέλθῃ ἐκ μόνης τῆς θελήσεώς σου! ἀλλ' ὄχι, προσέθηκεν περικυκλόνων αὐτὴν διὰ τῶν βραχιόνων του. Ἡ σιωπή σου ἀρκεῖ εἰς τὸν ἐραστήν σου· δὲν θέλει ἄλλην ἀπόκρισιν.

— Στῆθι, Ἐδμών! ἐφώνησεν ἀγωνιζομένη ν' ἀποσπασθῇ ἐκ τῶν χειρῶν του· ἀλλ' οἱ ἀγῶνές της ματαιοῦνται· ἐκεῖνος ὡς παράφρων τὴν κρατεῖ ἐπὶ τοῦ στήθους του. Στῆθι· τῷ λέγει μετὰ φωνῆς ἀσθενεστέρας. Ὁ Ἐδμὼν δὲν ἀκούει· τὰ χείλη του προσεκολλήθησαν εἰς τὰ τῆς ἐρωμένης; ποία ἀνθρωπίνη δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ περιστείλῃ τὴν ὁρμήν του; Ἄφες με! κράζει ἡ Μαλβῖνα μετ' ἐπιτακτικοῦ ὕφους.

Ὁ Ἐδμὼν ἐκπεπληγμένος ὑπακούει, καὶ ἐκείνη φεύγουσα τὰς χεῖράς του, κρύπτει τὸ πεφλογισμένον της πρόσωπον ὄπισθεν παραπετάσματος, καὶ καταβρέχει αὐτὸ διὰ τῶν δακρύων της. Ματαίως ὁ Ἐδμὼν πίπτει εἰς τοὺς πόδας της ζητῶν συγγνώμην. Ἡ Μαλβῖνα ἀνθίσταται εἰς τὰς δεήσεις του ἀλλ' ὕπαγε τῷ λέγει· θέλω σ' ἐπανίδει μετὰ τὴν ἐπιστροφήν σου.

Ὁ Ἐδμὼν, βλέπων ἀπροσδέκτους τὰς μακρὰς ἱκεσίας του ἀγανακτεῖ καὶ μετὰ φωνῆς ὀργίλου τῇ λέγει ὅτι ἂν τὸν ἀφήσῃ νὰ ἐξέλθῃ ἐστερημένος τῆς ἀφέσεως τοῦ πταίσματός του οὐδέποτε θέλει τὸν ἴδει πλέον. Ἐκ τῆς ἀπειλῆς ταύτης ἡ Μαλβῖνα ἐξαγριωθεῖσα, δὲν καταδέχεται κἂν νὰ τῷ ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ τῷ νεύει ν' ἀπομακρυνθῇ. Ὁ Ἐδμὼν ἀναχωρεῖ πλήρης ἀδημονίας καὶ ἀπογνώσεως. Ἅμα δὲ φθάσας ἐν τῇ οἰκίᾳ του, προσβάλλεται ὑπ' ὀξέως πυρετοῦ. Τοῦτο μαθοῦσα ἡ Μαλβῖνα, μεταμελεῖται πάραυτα, καὶ νομίζουσα ὅτι τὸν βλέπει πάλιν θνήσκοντα, ἀποφασίζει νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα καὶ αὐτὰ τὰ ἱερώτερα ὅπως τοῦ δώσῃ ἀποδείξεις ἔρωτος ὁποίας ἐκεῖνος θελήσῃ. Ὦ Ἐδμών μου! ζῆσον διὰ τὴν Μαλβῖναν σου, τῷ γράφει· ἡ Μαλβῖνα θέλει νὰ ζήσῃ μόνον διὰ σέ· ὅρισον τὸν τόπον, τὴν ὥραν, καθ' ἣν θέλεις διὰ τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου νὰ συνδεθῇς μετ' αὐτῆς. καὶ πάραυτα πετᾷ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς θελήσεώς σου.

Ἡ ἀσθένειά του ἦτο πυρετὸς ἐφήμερος, καὶ προὔξενήθη ἐκ τοῦ βρασμοῦ τῶν παθῶν του. Ὅθεν τὴν ἐπιοῦσαν ἦλθε πρὸς τὴν Μαλβῖναν πλήρης χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης, ἔχων ἀπόφασιν τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης εἰς τὸν προσδιορισθέντα ναὸν νὰ λάβωσι τὴν εὐλογίαν τοῦ γάμου.

Ἤθελεν νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Μαλβῖναν εἰς Λονδῖνον, ἀλλὰ τῷ ἀπέδειξεν αὕτη πόσον ἦτο ἀναγκαιότατον νὰ μὴ πράξωσιν ἀπερισκέπτως κίνημά τι δηλωτικὸν τοῦ γάμου των, πρὶν ὁ λόρδος Χεριδανὸς συγκατατεθῇ. Στοχάσθητι, Ἐδμὼν τῷ ἔλεγεν, ὅτι ἐνδέχεται ν' ἀποποιηθῇ τὰς δεήσεις μας, καὶ τότε ἡ σύζευξις ἡμῶν πρέπει νὰ μείνῃ κεκαλυμμένη ἵνα μὴ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐξουσίας της, ἡ Βιρτὼν, καὶ ἁρπάσῃ τὴν Φαννῆν μου ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐμοῦ μητρός της. Ὁ Ἐδμὼν βλέπων ὅτι ἐκ τοῦ σταχασμοῦ τούτου ἡ Μαλβῖνα μόλις ἐκράτει τὰ δάκρυά της, ἤλλαξεν ὁμιλίαν, καὶ τῇ λέγει. Ἠξεύρων ὅτι ἡ κ. Βιρτὼν παραμονεύει ὅλα μου τὰ κινήματα, παρήγγειλα τὸν φίλον μου Κάρολον Βεειμάρδον νὰ εὕρῃ ἱερέα καθολικὸν, ὅστις νὰ εὐλογήσῃ τὴν ἕνωσίν μας.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΑΙΛΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμτιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΑΤΟΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΤΙΜΑ
πρὸς πώλησιν
ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ
Ἀπευθυντέον
τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείῳ
— HAVAS — 1

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς θης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς θης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„NATIONALA“
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθόλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Etranger
A. Legrand aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

„UNIRE“ — Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰς μετρίας

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franța. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuințarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciința.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescență, Slabiciunea copiilor, Lipsa și Alterațiunea sângelui*, în urma **esteneliilor și nedórmirilor**, și excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipațiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ **înghiti drageuri**. Un paharuț la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuințarei detaliat insoțește fie-care Flacon.

A se cere :* Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS, *care se pôte găsi la toți Droghistii și Farmacistii.
1419

1420 **NEVRALGIELE**
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usureadă și vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecțiunile reumatismale acute* și *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remediĭ.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineață, unul la dejun, și unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simțit vr'o ușurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi : 2 dimineața, unul la dejun, și unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potŭ găsi la toți Droghistii și Farmacistii.*

1873

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „ 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . „ 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων“ Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΠΕΜΠΤΗ, 29)10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5040

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ❀ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 28 Ὀκτωβρ. 1892.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ")

Ἐν Ἀθήναις 17 Ὀκτωβρίου 1892.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΑΡΓΥΡΩΝ ΓΑΜΩΝ

Περίεργος σύμπτωσις! Πρὸ εἰκοσιπενταετίας ὅταν ἀφίχθησαν νεόνυμφοι οἱ βασιλεῖς μας, ἐπρόκειτο δὲ νὰ φωταγωγηθῇ ἡ πόλις, ἤνοιξαν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ καιρὸς ἐπὶ τὸ ψυχρότερον μετεβλήθη. Πρὸ τριετίας, ὅτε ἐτελοῦντο οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου, ἐνῷ τὴν πρωΐαν ὁ καιρὸς ἦν θαυμάσιος, τὴν μεσημβρίαν αἴφνης ἠγέρθη σφοδρὸς ἄνεμος, ἐπηκολούθησεν βροχὴ καὶ αἱ φωταψίαι καὶ τὰ πυροτεχνήματα ἅτινα θὰ ἐκαίοντο τὸ ἑσπέρας τῆς 15 Ὀκτωβρίου κατεβράχησαν καὶ σχεδὸν κατεστράφησαν. Προχθὲς, ἐνῷ τὴν πρωΐαν ὁ καιρὸς ἦν αἴθριος, μετὰ μεσημβρίαν ἠγέρθη ἄνεμος σφοδρὸς καὶ βροχὴ ἐπηκολούθησε. Ἀπὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου, ὡς πρὸ εἰκοσιπενταετίας καὶ πρὸ τριετίας, εἰσηλθομεν εἰς τὸν χειμῶνα. Ἐν τούτοις ἡ αἰφνιδία μεταβολὴ τοῦ καιροῦ δὲν παρεκώλυσε τὸν λαὸν νὰ ἀπολαύσῃ τοῦ μαγευτικοῦ θεάματος τῆς φωταψίας. Ὁ συνωστισμὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς Σταδίου καὶ Ἑρμοῦ καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ Συντάγματος ἦν μέγιστος. Παντοῦ αἱ μουσικαὶ ἐπαιάνιζον καὶ πυροτεχνήματα ὡραιότατα ἐκάησαν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Ζαχαράτου, οὗ τὸ πλούσιον καφενεῖον ἦν πεφωταγωγημένον διὰ θαυμασίας ἀψίδος. Πάντα τὰ δημόσια καταστήματα, αἱ τράπεζαι καὶ πλεῖσται ἰδιωτικαὶ οἰκίαι ἐφωταγωγήθησαν. Τὸν στρατὸν τῆς τελετῆς διώκει ἔφιππος ἡ Α. Β. Υ. ὁ διάδοχος, φέρων στολὴν ὑποστρατήγου καὶ τὸν μεγαλόσταυρον, ἀκολουθούμενος δ' ὑπὸ λαμπροῦ ἐπιτελείου. Ἡ στάσις αὐτοῦ, τὰ προστάγματά του ἅτινα ἐδίδοντο διὰ βροντώδους φωνῆς, ἡ στρατιωτική του μορφὴ μεγίστην αἴσθησιν ἐνεποίουν εἰς τὰ πλήθη. Ὅλων τὰ βλέμματα πρὸς αὐτὸν προσηλοῦντο μετὰ στοργῆς καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἀπεκαλύπτοντο πάντες ἐπὶ τῇ θέᾳ του. Ἡ αὐστηρότης τοῦ διαδόχου εἶναι παραδειγματική. Εἶναι στρατιώτης μέχρι μυελοῦ ὀστέων. Εἰς οὐδένα χαρίζεται. Δι' ἑνὸς βλέμματος ἀντιλαμβάνεται πάσης τυχὸν ἀταξίας καὶ μεγαλοφώνως κάμνει τὰς παρατηρήσεις του. Αὐστηρότατα ἐπέπληξεν ἀξιωματικὸν, διότι ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελῶν κατὰ τὴν παράταξιν συνωμίλησε πρὸς στιγμὴν μετὰ φίλου. Ἀπερίγραπτος ἦτο ἡ καταλαβοῦσα τὸ πλῆθος συγκίνησις, ὅταν ἐν μέσῳ τῶν κρότων τῶν τηλεβόλων καὶ τῶν θουρίων δέκα μουσικῶν, ἐξιφούλκισεν ὁ διάδοχος καὶ διέταξε τὸν στρατόν· Παρουσιάσ' τε ἅρμ! Ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ἐχαιρέτισαν τοὺς Βασιλεῖς ἀπερχομένους ἐν πλουσιωτάτῃ τεθρίππῳ ἁμάξῃ ἐκ τῶν ἀνακτόρων εἰς τὴν Μητρόπολιν. Ἡ βασίλισσα ἦν πράγματι νύμφη, τόσον τὸ κάλλος καὶ τὸ νεανικὸν τοῦ προσώπου της διετηρήθησαν ἀκμαῖα. Ὁ Βασιλεὺς ἔφερε στολὴν στρατηγοῦ, εὐσταλὴς καὶ νέος ὡς πάντοτε. Παρὰ τὴν βασιλικὴν ἅμαξαν παρίππευεν ὁ διάδοχος.

Ἐν μέσῳ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς πανηγύρεως ταύτης, ἓν νέφος διεχύνετο εἰς τὰ πρόσωπα πάντων. Τὸ ὡραιότερον ἄνθος ἔλειπεν... Ἀκουσίως ὁ νοῦς ἐφέρετο πρὸς τὴν ἀγγελόμορφον βασιλόπαιδα Ἀλεξάνδραν, ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς ὁποίας ἡ βαθεῖα πληγὴ χαίνει πάντοτε παρὰ τῇ βασιλικῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῷ λαῷ, ὅστις ἀδύνατον ἀκόμη νὰ συνειθίσῃ τὴν ἀπώλειαν τοῦ προσφιλοῦς του ἀγγέλου.

Εὐμενῶς παραχωρηθείσης μοι ἰδιαιτέρας θέσεως ἐν τῷ μητροπολικῷ ναῷ ὡς ἀνταποκριτοῦ τῶν «Συλλόγων», παρευρέθην εἰς τὸ συγκινητικώτερον θέαμα. Ἐν αὐτῷ ὁ συνωστισμὸς τοῦ ἐπισήμου κόσμου ἦν μέγας. Ὁ γυναικωνίτης ἔβριθεν ὡραιοτάτου μωσαϊκοῦ ἐκ κυριῶν, ὡσεὶ ἀγγέλων περιϊπταμένων. Ἐν τῷ ναῷ παρευρίσκοντο οἱ ὑπουργοὶ, οἱ πρέσβεις, οἱ ξένοι ναύαρχοι μετὰ τῶν ἐπιτελείων των, αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι, τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Θ. Δηλιγιάννης καὶ πολλοὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν βασιλέων, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μετὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων Λαρίσσης, Δημητριάδος καὶ Θαυμακοῦ καὶ οἱ ὑπουργοὶ προϋπήντησαν αὐτοὺς ἐν τῷ νάρθηκι. Ἐκεῖ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἡγεμονόπαιδες ἠσπάσθησαν τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον ὅπερ ἐκράτει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ χαιρετίζοντες εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν. Προεπορεύοντο οἱ βασιλεῖς, ἠκολούθει ὁ Τσάρεβιτς ἔχων παρ' αὐτῷ τὴν πριγκήπισσαν Σοφίαν, εἶτα ὁ διάδοχος τῆς Δανίας μετὰ τῆς βασιλόπαιδος Μαρίας, εἴποντο δὲ πάντες οἱ λοιποὶ πρίγκηπες. Κατανυκτικωτάτη ἤρξατο πάραυτα ἡ δοξολογία, τοῦ ἀνακτορικοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὰς εὐχὰς ἀπὸ τοῦ γυναικωνίτου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἀπήγγειλεν εἶτα τὴν ἐπὶ τούτῳ γραφεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ συγκινήσασαν μέχρι δακρύων τοὺς βασιλεῖς καὶ πάντας τοὺς παρευρισκομένους εὐχὴν, ἣν σᾶς ἐπέστειλα προχθές.[1])

Ἡ δοξολογία διήρκεσεν 20 λεπτά. Μετὰ ταύτην οἱ βασιλεῖς ἐχαιρέτισαν ἀπὸ τῆς ἐξέδρας Αὐτῶν τοὺς ἐνθουσιωδῶς ζητωκραυγάσαντας αὐτοὺς καὶ ἐξῆλθον τοῦ ναοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως, ἀσπασθέντες καὶ πάλιν ἐν τῷ νάρθηκι τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ἐν μέσῳ τῶν κανονοβολισμῶν, τῶν ἤχων τῆς μουσικῆς καὶ τῶν ζητωκραυγῶν τῶν χιλιάδων ἀνθρώπων. Ἐγένετο παρέλασις πρὸ τῶν ἀνακτόρων τῶν συν-

[1]) Σ.Συλ. Χθὲς ἐδημοσιεύσαμεν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος ἐψάλη καὶ ἐν τῷ ἐν Βιέννῃ ναῷ τῆς ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς παροικίας ὑπὸ τῶν δύο ἀρχιμανδριτῶν τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Φιλαρέτου Π. Γιαννούλη καὶ τοῦ διδάκτορος Δαμ. Σπηλιοτοπούλου, ἐπίσημος δοξολογία. Ἐν τῇ τελετῇ παρέστησαν πρὸς τῷ ἐν Βιέννῃ ἕλληνι ἐπιτετραμμένῳ κ. Γρηγορίῳ Μάνῳ καὶ ὁ τῆς Δανίας πρέσβυς φὸν Λέβενερν, ὁ ρῶσσος πρεσβευτὴς πρίγκηψ Καντακουζηνὸς, ὁ γραμματεὺς τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας βαρῶνος Μποῦδμπεργ, ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Δούμπας καὶ πολλὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς ἐν Βιέννῃ παροικίας, ἥτις καὶ διωργάνωσε τὴν τελετήν.

❀ Τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα, ἅτινα ἑνοῦσι πατροπαραδότως γάλλους καὶ ἕλληνας, ἐξεδήλωσαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐμπράκτως τὰ πληρώματα τοῦ ἐν Πειραιεῖ γαλλικοῦ στόλου· Μιᾷ τῶν ἡμερῶν τριάκοντα γάλλοι ναῦται ἀνὰ δύο βαίνοντες διέσχιζον τὰς ὁδοὺς Αἰόλου καὶ Εὐριπίδου ψάλλοντες τὴν Μασσαλιώτιδα καὶ ἐκφωνοῦντες κατὰ διαλείμματα μετ' ἐνθουσιασμοῦ· Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω ἡ Γαλλία! Καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἦσαν τόσον ἐνθουσιασμένοι ὥστε ἔρριπτον εἰς τὸν ἀέρα τὰ ἐλαφρὰ πιλίκια, τινὲς δὲ καὶ ἐνηγκαλίσθησαν ναύτας τῶν ἡμετέρων θωρηκτῶν κατερχομένους ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν. Ἐκ τῆς ζωηρᾶς ταύτης ἐκδηλώσεως πλῆθος ἱκανὸν ἐκ τῶν διαβατῶν παρηκολούθει αὐτοὺς ἐπὶ μακρὸν συγκεκινημένον, οὕτως ὥστε μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Πειραιῶς ἐσχηματίσθη ρεῦμα διαδηλωτῶν.

❀ Ὁ σεβ. ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐν Ἀθήναις καθολικῶν καὶ ἀποστολικὸς ἐπιτετραμμένος ἐν Ἑλλάδι κ. Ἰωσὴφ Ζαφῖνος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὁσιολογιωτάτου πρωθιερέως Δὸν Ριβέλη ἐπέδωκε τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ, προσφωνήσας καταλλήλως, αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τῆς Α. Α. τοῦ Πάπα Λέοντος ΙΓ' συγχαρητήριον ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους. Ὁ σεβ. ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασεν εὐλαβῶς τῷ βασιλεῖ καὶ τὰς ἑαυτοῦ συγχαρητηρίους εὐχὰς ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων καθολικῶν, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξέφρασε τῷ ἀρχιεπισκόπῳ τὰς πρὸς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης εὐχαριστίας καὶ τὴν χαρὰν αὐτοῦ ὅτι ὁ πνευματικῶς προϊστάμενος τῶν καθολικῶν ἑλλήνων συμμετέχει μετ' αὐτῶν τῆς βασιλικῆς ἑορτῆς.

❀ Ὁ φιλάνθρωπος κ. Φιλοποίμην Παρασκευαΐδης, ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις τῶν βασιλέων, συνέλαβε φιλάνθρωπον ἰδέαν. Ἐδημοσίευσε μετὰ προλόγου ὡραίαν ἐπιστολὴν τῆς ἀμερικανίδος κωφαλάλου καὶ τυφλῆς Ἑλένης Κέλλερ, ἑνδεκαέτιδος παιδίσκης, ἥτις ἐκπαιδεύεται ἐν τῷ ἀσύλῳ τῶν κωφαλάλων τῆς Βοστῶνος, ὅπερ συνέστησεν ὁ φιλάνθρωπος καὶ φιλέλλην Μιχαὴλ Χάου, συγχρόνως δὲ πραγματείαν περὶ τοῦ ἀσύλου τούτου. Τὰς δημοσιεύσεις ταύτας ὁ κ. Παρασκευαΐδης ἐποιήσατο ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀργυρῶν γάμων καὶ ἐπὶ τῷ φιλανθρώπῳ σκοπῷ τῆς ἱδρύσεως ὁμοίου ἀσύλου ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν κωφαλάλων καὶ τῶν τυφλῶν, ἐκφράζει δὲ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἰδέας αὐτοῦ θερμοτάτην εὐχήν.

❀ Ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμη ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ δεσποινίδος Ναταλίας Δραγούμη μετὰ τοῦ κ. Παύλου Μελᾶ, ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ. Ὁ πρίγκηψ Νικόλαος ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τοὺς γάμους ἐν οἷς παρευρίσκοντο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί, πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις πρεσβευταί —ἐν οἷς καὶ ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἱσπανίας κ. Ρουάτα— μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν, οἱ πλεῖστοι τῶν αὐλικῶν, τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καὶ οἱ φίλοι τῶν δύο οἰκογενειῶν. Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἐτέλεσεν ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης κ. Γερμανὸς, παράνυμφοι δὲ παρέστησαν ἡ μάμμη τῆς νύμφης κυρία Εὐφροσύνη Ν. Δραγούμη καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ γαμβροῦ κ. Λέων Μελᾶς.

❀ Πληθὺν πολυτιμοτάτων δώρων ἔλαβε παρὰ τῶν συγγενῶν τὸ βασιλικὸν ζεῦγος. Διακρίνονται ἐπὶ μεγαλοπρεπείᾳ τὰ τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς Παύλου. Οἱ αὐλικοὶ ἐδώρησαν δύο πελώρια ἰαπωνικὰ ἀγγεῖα. Αἱ κυρίαι τῆς τιμῆς προσήνεγκον ἀρχαϊκὴν ἀργυρᾶν λήκυθον, ἐφ' ἧς εἶναι ἐζωγραφημένη παράστασις τῆς πομπῆς τοῦ ὑμεναίου. Πολυτελῆ ἀργυρόχρουν ἔσθῆτα ἐξ ἐγχωρίου ὑφάσματος προσήνεγκον τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ἀμαλιείου. Ἡ διευθύνουσα τὸ γνωστὸν ἐργαστήριον ἐγχωρίων μεταξωτῶν ὑφασμάτων κ. Καρασταμάτη προσήνεγκε τῇ ἀνάσσῃ λεπτότατα εἰργασμένον πέπλον εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῇ ὑποστηρίξει, ἣν εὗρε παρὰ τῆς Α. Μ.

❀ Μυθιστορικόν τι ἐπεισόδιον συνέβη ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἦλθεν ὁ γνωστὸς καπετὰν-Κωσταντῆς, ὁ κατάστικτον ἔχων τὸ σῶμα ἕλλην, ὅστις διέτρεξεν ὅλον τὸν κόσμον ἐπιδεικνύμενος εἰς θέαν, ἐπώλησε δὲ ζῶν τὸ δέρμα του εἰς ἀμερικανικὸν Μουσεῖον. Πιεσθεὶς ὑπὸ τῶν οἰκείων, οἵτινες συνέλαβον ὑπονοίας, ὁ πλάνης οὗτος καὶ τυχοδιωκτικώτατον διανύσας βίον ἄνθρωπος ὡμολόγησεν ὅτι εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Κίτσου Τζαβέλλα, τοῦ ἥρωος τῆς Κλείσοβας. Ἐξ Ἑλλάδος ἀπέδρα πρὸ ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα ἐτῶν, διότι, ὡς μαθητὴς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, συμμετέσχε στάσεώς τινος, ὑπουργοῦντος τοῦ πατρός του, τὴν δὲ στίξιν τοῦ σώματός του διὰ περιέργων παραστάσεων ζώων ὑπέστη ὡς ποινὴν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας.

❀ Εἰς τὴν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀργυρῶν γάμων δοξολογίαν, ἥτις ἐψάλη ἐν τῷ ἑλληνικῷ ναῷ τῆς Ἑνετίας, παρέστη καὶ ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου μετὰ τῆς θυγατρός της πριγκηπίσσης Μαργαρίτας. Ἡ Α. Μ. εἶπεν εἰς τὸν ἐπίτροπον κ. Ἰωάννην Π. Σκαλτσούνην, ὅστις ἐδεξιώθη αὐτήν· «Σήμερον ἡ καρδία μου εἶναι μετὰ τῶν Ἑλλήνων».

❀ Ἡ Γεωργία, ἧς ἡ ἀνάπτυξις δύναται μόνη νὰ λύσῃ ὁριστικῶς τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτελεῖ ἀξιοσημειώτους προόδους. Αἱ εἰς τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ μεγάλα κτήματα τοῦ Χρηστάκη Ζωγράφου ἀπόπειραι πρὸς καλλιέργειαν τῆς ὀρύζης καὶ τῶν ζαχαροτεύτλων ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ἐξ ἴσου ἐπιτυχὴς ἀπέβη ἡ καλλιέργεια τοῦ τουμπεκίου ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Ἄργους. Καὶ ἄλλαχοῦ εἰσήχθησαν νέα εἴδη καλλιεργείας εὐδοκιμήσαντα.

❀ Μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐξήχθησαν ἐπὶ τῆς ἐσοδείας 1892 σταφίδων μὲν λίτραι ἑνετικαὶ 132,291,116, σύκων δὲ στατῆρες 77,054.

❀ Κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἀνακτόροις μέγα γεῦμα ἡ βασίλισσα ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τοῦ Τσάρεβιτς καὶ τοῦ δανοῦ διαδόχου, ὁ δὲ βασιλεὺς μεταξὺ τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας καὶ τῆς βασιλόπαιδος Μαρίας. Κατὰ τὸ οἰκογενειακὸν γεῦμα ἐν Δεκελείᾳ ὁ βασιλεὺς προέπιεν ὑπὲρ τῆς βασιλίσσης, ὁ δὲ Τσάρεβιτς ὑπὲρ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἣν τόσον ἀγαπᾷ. Ὁ βασιλεὺς προσήνεγκεν εἰς τὴν βασίλισσαν ὡς δῶρον βαρύτιμον ἀδαμαντοκόλλητον πόρπην, ἐφ' ἧς εἶναι κεχαραγμέναι αἱ δύο χρονολογίαι, αἱ ἀναμιμνήσκουσαι εἰκοσιπενταετηρίδα εὐδαίμονος οἰκογενειακοῦ βίου. Σεμνὴ λίαν ὑπῆρξεν ἡ ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἑορτή, εἰς ἣν παρέστησαν ὁ διάδοχος καὶ ὁ βασιλόπαις Νικόλαος. Ὁ κ. Βλάχος ἀπήγγειλε

τὸν πανηγυρικὸν, ἀναθεωρήσας διὰ λαξευτῆς φράσεως τὸν βίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἡ βασιλικὴ ἑορτὴ συνεδέθη καὶ πρὸς μεγάλην καὶ διαρκῆ ἀγαθοεργίαν.

Ἄγγλοι φιλέλληνες, βουλευταὶ καὶ πολιτευόμενοι ἔπεμψαν εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἐκ Λίβερπουλ ἐκ μέρους τῆς Λέσχης «Μεταρρυθμίσεως" ὡς δῶρον πολύτιμον χρονομετρικὸν ὡρολόγιον. Ὁ κ. Τρικούπης, καίπερ κατὰ κανόνα μηδὲν δεχόμενος δῶρον ἐποιήσατο ἐξαίρεσιν ὑπὲρ ἐνθυμήματος, οὗ ἡ ἀξία εἶναι κυρίως.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ

Ἡ εἰκοσιπενταετηρὶς τῶν γάμων τῶν Α.Α. Μ.Μ. τῶν βασιλέων ἡμῶν ἐνέπνευσε τῇ ἀττικῇ συναδέλφῳ «Ἀκροπόλει» τὴν εὐγενῆ ἰδέαν τοῦ ν' ἀναδημοσιεύσῃ, ἀρυομένη ἐκ τῶν σχετικῶν χρονικῶν, τὰ καθέκαστα τῶν πρὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν τελεσθέντων εὐοιώνων βασιλικῶν γάμων εἰς οὓς ἐν πολλοῖς ὀφείλεται ἡ εὐημερία τῆς σήμερον Ἑλλάδος. Καὶ τὴν μὲν περιγραφὴν τῶν τελετῶν ἐκείνων ἀνεδημοσίευσαν καὶ οἱ «Σύλλογοι», ἐφ' ὅσον ὁ χῶρος ἐπέτρεπεν αὐτοῖς. Ἤδη ἐκ τῆς αὐτῆς συναδέλφου ἀναγράφομεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς χαριέσσης τῶν ἑλλήνων ἀνάσσης, τῆς ἀληθοῦς ταύτης μητρὸς καὶ ὑπογραμμοῦ τῶν ἑλληνίδων, παρενείροντες καὶ τὸν ὄντως προφητικὸν λόγον, ὃν κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1867 ἄφιξιν αὐτῆς εἰς Ἀθήνας ἐξεφώνησεν ὁ τότε μητροπολίτης Θεόφιλος.

Ἰδοὺ τί γράφει ἡ «Ἀκρόπολις»·

Α'.

Ἐν Νικαίᾳ εἰς τὴν μυροβόλον πόλιν τῶν ἀνθέων καὶ τῆς γλυκείας θαλπωρῆς τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου, δεκαέτις μόλις τότε μὲ τοὺς χρυσοῦς πλοκάμους τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἔκαμνεν ἡ βασίλισσα τὸν περίπατόν της ὑπὸ τὰ φυλλώματα μακρᾶς δενδροστοιχίας, ἔχουσα ὡς μόνην ἀκόλουθον γηραιὰν ῥωσσίδα παιδαγωγόν. Μίαν πρωΐαν, ἐν ᾧ περιεπάτει, μετὰ τῆς ἀκολούθου αὐτῆς, ἐπαρουσιάσθη ἀσκεπὴς ἐνώπιόν της εἰκοσαετὴς νεανίας, πρόσφυξ Πολωνὸς, ἐγκαταλιπὼν τὴν πατρίδα του ἕνεκα στυγνῆς καταδιώξεως ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας του. Τὸν δυστυχῆ του πατέρα εἶχον ἐξορίσει εἰς τὴν Σιβηρίαν, αὐτὸς δὲ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν δραπετεύσας εἰς Γαλλίαν. Πρὸ τῆς νεαρᾶς πριγκηπίσσης ἔπεσε γονυκλινὴς καὶ ἀφ' οὗ ἱκέτευσεν, ἐνεχείρισεν αὐτῇ ἀναφορὰν, δι' ἧς παρεκάλει ν' ἀπονείμουν χάριν καὶ ἀμνηστείαν εἰς τὸν πατέρα του. Ἡ Ὄλγα συνεκινήθη ἐκ τῆς ἀφηγήσεως ταύτης καὶ τὴν φαιδρότητα τοῦ προσώπου της ἐπεσκίασεν ἔκφρασις βαθυτάτης θλίψεως. Τὴν ἑσπέραν ἀνεκοίνωσε τὸ γεγονὸς εἰς τὸν πατέρα της καὶ ἐζήτησε τὴν χάριν ὑπὲρ τοῦ νεαροῦ πρόσφυγος, ἀλλ' οἱ ἀποτελοῦντες τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀκολουθίαν διὰ νὰ μὴ φανῶσιν ἀσυνεπεῖς εἰς τὰς ἀρχάς των καὶ διὰ νὰ προσφέρωσιν ἐκδούλευσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἐξανέστησαν κατὰ τῆς παρακλήσεως τῆς πριγκηπίσσης καὶ ἀντὶ νὰ φροντίσωσι περὶ ἀπονομῆς τῆς ἀμνηστείας διέταξαν τὴν σύλληψιν τοῦ νέου. Συνελήφθη δὲ πράγματι ὁ ἀτυχὴς μετ' ὀλίγον καὶ ἤχθη εἰς Πετρούπολιν δέσμιος ἐπὶ ῥωσσικοῦ πολεμικοῦ πλοίου. Ἐκεῖθεν ἀπεστάλη ἐξόριστος εἰς τὴν Σιβηρίαν.

Παρῆλθον ἔκτοτε ἑπτὰ ὁλόκληρα ἔτη καὶ οἱ δύο ἐξόριστοι ἔστενον εἰς τὰ βάθη τῆς παγερᾶς Σιβηρίας, ἐνῷ ἡ ἀνάμνησις τοῦ θλιβεροῦ ἐπεισοδίου παρέμενε ζωηρὰ εἰς τὸν νοῦν τῆς πριγκηπίσσης.

Ὅτε εἰς τὰς ἀχανεῖς αἰθούσας τῶν Τσάρων ἡ Ὄλγα νύμφη περικαλλὴς ἐδέχετο τὰ πλούσια γαμήλια δῶρα τῶν συγγενῶν της καὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἡ φιλεύσπλαγχνος γυνὴ δὲν ἐθεώρει τὴν εὐτυχίαν της πλήρη, ἐφ' ὅσον ἐνεθυμεῖτο, ὅτι ἀκουσίως συνετέλεσεν εἰς τὴν αἰώνιον δυστυχίαν ἑνὸς ἀθώου. Καὶ δι' αὐτὸ, ὅταν ὁ θεῖός της ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος προσέφερεν αὐτῇ τὰ μυθικοῦ πλούτου δῶρα τῶν γάμων, τῷ εἶπε μετὰ γλυκύτητος.

— Μεγαλειότατε, τὸ μόνον δῶρον, ὅπερ θὰ μοὶ ἐπροξένει ἀληθῆ εὐτυχίαν, εἶναι ν' ἀπονείμητε χάριν εἰς τοὺς δύο ἐκείνους Πολωνοὺς ἐξορίστους.

Ἡ ἀμνηστεία ἐδόθη ἀμέσως καὶ ὁ ἐξόριστος πατὴρ μετὰ τοῦ υἱοῦ του ἐπανέκαμψαν εἰς τὴν πατρίδα των. Μετά τινα ἔτη ὁ νεαρὸς Πολωνὸς ἀποπερατώσας τὰς πανεπιστημιακάς του σπουδὰς, ἐγένετο ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων ἰατρῶν τῆς Πετρουπόλεως.

Β'.

Τὸ ἀνέκδοτον αὐτὸ τὸ ἐνέχον τοσαύτην ποίησιν, τὸ ἀποπνέον τὸ ἄρωμα τῆς μᾶλλον ἐξιδανικευμένης γυναικείας ἀγαθότητος, καὶ καλωσύνης, μόνον θὰ ἤρκει νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ποιητικὴν βασίλισσάν μας.

Ὁ βίος της ὁλόκληρος διέρρευσεν οὕτως ἐν μέσῳ ἀγαθῶν ἔργων καὶ φιλευσπλάγχνου μερίμνης. Μήτηρ φιλόστοργος ἐν τῷ οἴκῳ, ποδηγετοῦσα τὰ ἑαυτῆς τέκνα εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, ἐμπνέουσα αὐτοῖς τὸν ἄπειρον σεβασμὸν πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων μας, μήτηρ τῶν δυστυχῶν ἐκτὸς τοῦ οἴκου της, διημερεύουσα ἐν τοῖς νοσοκομείοις καὶ εἰς τὰ ἄλλα εὐεργετικὰ ἄσυλα, συμπάσχουσα μὲ τὴν ἀνθρωπίνην δυστυχίαν, παρηγοροῦσα, ἐπιχέουσα τὴν ἐλπίδα ἐκεῖ, ὅπου τὰ μαῦρα σκότη τῆς ἀπογνώσεως διὰ παντὸς ἐκάλυψαν τὴν χαρὰν καὶ ἀπέσβεσαν τὸ μειδίαμα τῆς εὐτυχίας. Ὅταν πρό τινων ἐτῶν ἐπεσκέφθη τοὺς Παρισίους, τὴν πρώτην Αὐτῆς ἐπίσκεψιν ἀφιέρωσε διὰ τὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Ἡμέρας ὁλοκλήρους διῆλθεν ἐν αὐτοῖς, τὰ πάντα ἐπισκοποῦσα, περὶ ὅλων ἐξετάζουσα, σημειοῦσα καλῶς πᾶσαν πρόοδον διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν κατόπιν εἰς τὰ ἄσυλα τῆς πατρίδος της, τὰ ὁποῖα αὐτὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἵδρυσε καὶ προστατεύει. Πολλὰ εἶναι τὰ πραχθέντα ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης ἐν αὐτοῖς, πολλαὶ αἱ ἐπενεχθεῖσαι βελτιώσεις, οἱ ὀφειλόμεναι εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν οὕτως εἰπεῖν ἐξάσκησιν τῆς φιλανθρωπικῆς της ἀποστολῆς. Μόνον τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ ἔξοχον αὐτὸ καὶ μοναδικὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ εὐεργετικὸν καθίδρυμα, τὸ δυνάμενον νὰ ὑποστῇ πᾶσαν σύγκρισιν πρὸς τὰ παρόμοια εὐρωπαϊκὰ καταστήματα, θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ τὸ τέμενος τῆς βασιλικῆς εὐσπλαγχνίας καὶ καλωσύνης.

Αἱ ἡμέραι τῆς Βασιλίσσης ἐν Ἀθήναις παρέρχονται μὲ τοιαύτας ἐνασχολήσεις. Ἡ ἀνεπίσημος ἐμφάνισίς της εἰς τὰς ὁδοὺς δὲν προδίδει καμμίαν ὑστερόβουλον ματαιοδοξίαν. Τὸ βασιλικόν της θέλγητρον ἐπαυξάνει καὶ γοητεύει περισσότερον, ὅταν ἡ Βασίλισσα ἐμφανίζεται μὲ τὴν ἁπλουστέραν περιβολὴν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐδίσταζε νὰ φέρῃ ἄνευ στενοχωρίας καὶ ἡ ἀφανεστέρα τῶν κυριῶν. Ἀλλ' ὅπερ ἀνυψοῖ τὴν αἴγλην τῆς ἀνάσσης καὶ χρωματίζει αὐτὴν μὲ τὰ ἡδέα χρώματα τῆς μετριοφροσύνης καὶ τῆς λαϊκῆς της συγκαταβάσεως εἶναι ἡ συνδρομή της ἡ ἀφειδὴς καὶ αἱ περιποιήσεις της αἱ μητρικαὶ, τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ τοὺς πάσχοντας. Ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν νοσοκομείων δὲν διστάζει νὰ κάθηται πλησίον τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἀκούῃ τὰ παράπονά του καὶ τῶν πόνων τὴν θλῖψιν ἐκτελοῦσα χρέη τελείας νοσοκόμου, νὰ δίδῃ μόνη τὰ φάρμακα, νὰ προετοιμάζῃ τοὺς ἐπιδέσμους, νὰ κομίζῃ γλυκύσματα καὶ καρποὺς εἰς τὰ θυλάκιά της, καὶ νὰ διανέμῃ αὐτὰ μὲ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, ἐν ἀπείρῳ στοργῇ καὶ ἀγάπῃ, προκαλοῦσῃ πολλάκις τὰ δάκρυα τῶν δυστυχῶν, τοὺς λαμπροτέρους αὐτοὺς ἀδάμαντας τοῦ βασιλικοῦ διαδήματος.

*
* *

Καὶ ὡς μήτηρ ἡ Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων εἶναι πρότυπον φιλοστοργίας καὶ ἀγαθότητος. Ὁ συμπαθὴς χαρακτὴρ τῆς πολυκλαύστου Ἀλεξάνδρας καὶ ἡ διάπλασις αὐτῆς εἰς κόρην τῶν ἁγνοτέρων αἰσθημάτων καὶ τῆς ποιητικωτάτης τῶν καρδιῶν ὀφείλονται εἰς τῆς μητρὸς τὴν ἄοκνον μέριμναν.

Τῶν ἄλλων βασιλοπαίδων ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγὴ καὶ τὸ ἦθος εἶναι ἔργον ἰδικότης, διότι πάντοτε ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπεστάτησε κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων της καὶ μόνη ἐρρύθμισε τὰ παιδικά των βήματα."

Γ'.

Ὁ δὲ λόγος τοῦ μητροπολίτου Θεοφίλου ὃν τότε ἐξεφώνησεν ἔχει ὡς ἕπεται·

„Γαληνότατε Βασιλεῦ! Γαληνοτάτη καὶ χαριτόβρυτος Ἄνασσα!

„Ἁρμόζει μοι νὰ ψάλω σήμερον, Βασιλεῦ, τὴν κύκνειον τοῦ Συμεῶνος ᾠδὴν, ὅτι ἠξίωσέ με ὁ Κύριος νὰ ὑποδεχθῶ ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ ναῷ τὰς ἐστεμμένας κεφαλὰς τοῦ ζεύγους τῶν βασιλικῶν νεονύμφων, οἵτινες πρῶτοι διὰ τοῦ φωτὸς τῆς ὀρθοδοξίας των καθηγίασαν τὴν νέαν δυναστείαν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀπεκδεχόμενοι ἤδη διὰ τοῦ δικαιώματος τῆς θρησκείας καὶ τὴν κληρονομίαν τῶν πάλαι προκατόχων της.

„Δέξασθε, θεοφρούρητοι οἰκογενεῖς τῆς ἑλληνικῆς βασιλείας, τὴν δαψιλῆ εὐλογίαν τῆς κοινῆς μητρὸς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἀπὸ στόματος ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ τῶν σὺν ἐμοὶ σεβαστῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν πανιερωτάτων ἁγίων ἀρχιερέων καὶ παντὸς τοῦ ἡμετέρου κλήρου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ πληρώματος, βεβαιούμενοι δι' ἡμῶν τὴν εὔθυμον ἁπάντων ἀγαλλίασιν ἐπὶ τῷ μεγάλῳ γεγονότι τοῦ αἰωνίου συνδέσμου συγγενείας καὶ ἀγάπης τῶν δύο ὁμοθρήσκων κρατῶν, ἡ Πατριαρχία τῶν ὁποίων ἐπαγγέλλεται τὴν ἐπικράτησιν τῆς εὐαγγελικῆς ἰσότητος καὶ τῶν χριστιανικῶν φύλων τὴν ἀνόρθωσιν κατὰ τὴν Ἀνατολήν. Θαυμάσιον δὲ καὶ ἱστορικὸν ὄντως, Μεγαλειότατε, ὅτι ὁ ὑμέτερος γάμος γίνεται καὶ πρόδρομος τῆς καταργήσεως τοῦ φιλοπρώτου σχίσματος καὶ τῆς τελείας ἑνώσεως τῶν κατὰ Χριστὸν θρησκειῶν εἰς μίαν ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν.

„Μεγαλειότατε! Τὰ προοίμια τῆς Βασιλείας σου λαμπρυνόμενα διὰ σπουδαίων ἐθνικῶν ἐπιτυχιῶν, εἴθε τῇ ἐμβριθεῖ μελέτῃ σου, τῇ ἀρωγῷ δικαιοσύνῃ τῶν κραταιῶν τῆς Ἑλλάδος προστατῶν, τῇ ἐγκαρδίῳ συνδρομῇ τῶν ἁπανταχοῦ τῆς ὑφηλίου ἀριστουργούντων ὁμογενῶν καὶ τῆς συμπαθείας σύμπαντος τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, εἴθε ἐπακολουθήσωσιν εὐμοιροῦντα μεγάλα ἔργα, τῆς ἀποστολῆς Σου ἀντάξια καθὸ ἐκδικητοῦ τῶν τεσσάρων αἰώνων ὕβρεως καὶ δουλείας καὶ ἀήττητος γένοιο, ὦ εὔτολμε Βασιλεῦ, ἔν τε τοῖς βουλεύμασι καὶ ἐν ταῖς προθέσεσι ταῖς Σαῖς.

„Μεγαλειοτάτη! Εὐσεβεστάτη ἡγεμόνπαις, πρώτη μετ' αἰῶνας ὀρθόδοξος τῆς Ἑλλάδος Βασιλὶς, κορωνὶς τοῦ οἴκου τῆς δυναστείας της, γενναία προστάτις τῶν ἑλληνίδων σου, ἐγκαυχωμένων ἀπὸ τοῦ νῦν, ὅτι ἔσονται μητέρες εὐημεροῦσαι πατρίδος ἐλευθέρων πολιτῶν, μεγαλύνθητι ὡς αἱ πρόγονοί Σου, καὶ δοξάσθητι ὡς αἱ πάλαι προκάτοχοί Σου μεγάλαι αὐτοκράτειραι. Πάρισο ἰσχυρὰ προστάτις τῆς ὀλιγωρηθείσης ἐκκλησίας καὶ ἀντιλήπτωρ τῶν καταθλιβομένων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν. Ἔσο θέμεθλον ἀκράδαντον παγίας τάξεως, ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ τε παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς νέας Πατρίδος Σου·"

„Τὴν χαρμόσυνον ἔλευσίν Σου, Μεγαλειοτάτη, αἱ πένθιμοι τῆς δεσμώτιδος Εὐρώπης ἀκταὶ, αἱ ἁλυσσόδετοι πλειάδες νῆσοι τῆς Μεσογείου, προαγγελθεῖσαι ἐκ τοῦ περίπλου τῆς φερωνύμου Σου ἱερᾶς νηὸς, ἣν οἱ ἐν Ἀλβιῶνι ἕλληνες εἰς βοήθειαν τῶν δεινοπαθούντων ἀδελφῶν μας ἀπέστειλαν, ἐσκίρτησαν χαίρουσαι ὅτι ἤρξατο τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτῶν μερίμνης τῆς προνοίας τοῦ Ὑψίστου.

„Εἴθε, Σεπτὴ Βασιλὶς, εἴθε ἡ ὑπερήφανος πρῷρα τῆς αὐτῆς ἱερᾶς νηὸς, ὡς τὸ ῥάμφος τῆς λευκῆς τοῦ Νῶε περιστερᾶς, ἀποκομίσοι αὐταῖς καὶ τὴν εὐάγγελον λύτρωσίν των, ἡ δὲ ἀγέρωχος Κρήτη προσκολληθῇ ὡς τάχιον ἀδάμας πολυτίμητος εἰς τὸν νυμφικὸν Στέφανόν Σου.

„Εὐλογημένον εἴη καὶ δεδοξασμένον ἐς ἀεὶ τὸ πανόλβιον ὄνομά Σου ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καὶ ἐνδόξοις πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς Σου. Ἀμήν!"

Βροντερὰ ζήτω ἐκάλυψαν τὸν θαυμάσιον πράγματι λόγον τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἀποχωρήσαντας τοὺς Βασιλεῖς συνώδευσαν μέχρι τῶν Ἀνακτόρων πλήθη πυκνότατα λαοῦ, ἐπευφημοῦντα. Ἐπὶ τῆς κλίμακος τοῦ ἐξώστου ἔστη ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τῆς Βασιλίσσης καὶ πρὸ αὐτῶν παρήλασεν ἡ ἐθνοφυλακὴ καὶ ὁ στρατός. Τὴν νύκτα ἐγένετο μεγάλη λαμπαδηφορία ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ τοῦ λαοῦ καὶ φωταψία λαμπρὰ κατηύγασε τὸ Ἄστυ.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέα

Journal grec „Sylloghi'

Strada Covaci No 14.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις διακοίνωσιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ ζητήματος Ζάππα, ἧς βραχυτάτην τηλεγραφικὴν ἐκ Βιέννης περίληψιν, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν, μετεβίβασε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ «Ρωμουνικὸν Πρακτορεῖον», καταχωρίζομεν ὁλόκληρον σήμερον ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν. Ἰδοὺ αὕτη·

Ἐγνώσθη ὑμῖν ἡ ἀναφυεῖσα μεταξὺ τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Ρωμουνίας ῥῆξις τῇ ἐπιούσῃ τῆς τελευτῆς τοῦ ἕλληνος ὑπηκόου Κωνσταντίνου Ζάππα, ἐπικαρπωτοῦ τῶν ἀκινήτων τῆς κληρονομίας Εὐαγγέλλη Ζάππα, ἧς τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἦτο ἀδιαφιλονείκητος ψιλὸς κύριος, δυνάμει τῆς διαθήκης. (Παράρτημα Α) (Βουκουρέστιον 28 Φεβρουαρίου 1892).

Καθ' ὃν χρόνον, ἀποθανόντος τοῦ ἐπικαρπωτοῦ, ἡ ἐπικαρπία περιήρχετο εἰς τὴν ψιλὴν κυριότητα, ἡ δὲ βασιλικὴ κυβέρνησις συνέχιζεν ἀμέσως τὴν κατοχὴν ἣν μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου τῇ διετήρησεν ἡ διαχείρησις τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις μετεχειρίσθη πάντα τὰ μέσα, ἅπερ ἐν τῷ ἰδίῳ ἐδάφει παρείχετο αὐτῇ ἡ κυριαρχικὴ αὐτῆς θέσις, ἵνα ἐκμηδενίσῃ τὴν κατοχὴν ταύτην.

Ὅπως δὲ φθάσῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, εἶχεν ἀναπόδραστον ἀνάγκην τῆς ἐπεμβάσεως καὶ συμπράξεως τῶν δικαστικῶν αὐτῆς ἀρχῶν. Ὅθεν συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐπεμβῶσι καὶ ἀντεκατέστησεν αὐθαιρέτως διὰ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν τὴν ἐνέργειαν τῆς ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τῆς μόνης παραδεδεγμένης ὑπὸ τῶν διεθνῶν κανόνων, τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης διευθετησάντων τὰς ἑλληνο-ρωμουνικὰς σχέσεις, ἐν τοῖς ζητήμασι ἑλληνικῶν κληρονομιῶν ἐν Ρωμουνίᾳ.

Ἡ παράνομος αὕτη ἐπέμβασις τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ παρακωλύσῃ τὸ ἑλληνικὸν κράτος νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν μακρὰν κατοχὴν τοῦ ἀποθανόντος ἐπικαρπωτοῦ, στερῶν αὐτὸ τῆς ὁλικῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων, κατοχὴν ἣν θὰ ἐξήσκει διὰ τῶν προξενικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν, ἢ διὰ πληρεξουσίου· καὶ ὁ σκοπὸς ἐπετεύχθη παρὰ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας τῆς ἡμετέρας πρεσβείας.

Τοῦ πραξικοπήματος τούτου συντελεσθέντος, οὐδὲν φυσικώτερον διὰ τὴν κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Καρόλου ἢ τὸ νὰ αἰτήσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς κληρονομικῆς περιουσίας καὶ ἐπὶ τούτῳ δὲν ἐδίστασε νὰ προσκαλέσῃ ἐνώπιον τῶν ἰδίων αὐτῆς δικαστηρίων τὴν βασιλικὴν κυβέρνησιν ἵνα ἀκούσῃ ἑαυτὴν κηρυττομένην ἔκπτωτον πάντων τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς.

Τὰ ἐπανειλημμένα διαβήματα, αἱ ἀναγκαῖαι διαμαρτυρίαι τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ βασιλικῆς πρεσβείας παρὰ τῇ κυβερνήσει καὶ ταῖς ρωμουνικαῖς ἀρχαῖς ἀπέβησαν εἰς μάτην. Τὴν αἰθαιρεσίαν οἱ ρωμοῦνοι δικασταὶ ὤθησαν μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ κατάσχωσιν, οὐ μόνον τὴν διαθήκην τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, ἣν ἡ σαφὴς θέλησις τοῦ διαθέτου ἐνεπιστεύετο τῷ ἀντιπροσώπῳ τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν πρωτότυπον διαθήκην τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις, ἀποτελοῦσα μέρος τῶν ἀρχείων, εὑρέθη ἐν μέσῳ τῶν ἐγγράφων τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Ζάππα, εἰς ὃν προσωρινῶς ἦτο ἐμπεπιστευμένη μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τοιαῦτα διαβήματα ὧν δύσκολον νὰ εὕρῃ τις ὅμοια ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, περιέστημεν εἰς τὴν ἀνάγκην μετὰ ματαίας ἐξαμήνους προσπαθείας ν' ἀπευθύνωμεν τῇ 13)25 Ἰουλίου τῇ βασιλικῇ πρεσβείᾳ τὴν ὑπ' ἀρθ. 3409 διακοίνωσιν, ἧς ἀντίγραφον ἐπεδόθη τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει (Παράρτημα Β.).

Ἐν τῇ διακοινώσει ταύτῃ, ἀφ' οὗ καὶ πάλιν ἀπεκρούσαμεν τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν τοῦ ἀντιδίκου, ἐδηλώσαμεν ἐπισήμως τῇ ρωμουνικῇ κυβερνήσει ὅτι, τοῦ ζητήματος ἀναγομένου εἰς τὴν διπλωματικὴν σφαῖραν εἴμεθα πρόθυμοι νὰ διαπραγματευθῶμεν φιλικῶς μετ' αὐτῆς τὴν διάστασιν ἣν προὐκάλει ἢ νὰ ὑποβάλωμεν αὐτὴν εἰς διαιτητικὴν ἀπόφασιν.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Λαχωβάρη, ἣν ἀνεμείναμεν ἐπὶ δύο καὶ πλέον μῆνας, ὑποστηρίζει ὁριστικῶς τοὺς σφετεριστικοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους καὶ ἀπορρίπτει πάντα ἄλλον τρόπον λύσεως, πλὴν τοῦ διὰ τῶν δικαστηρίων τῆς χώρας. (Παράρτημα Γ) 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) 92 ἀριθ. 19050.

Οὕτως ἡ ῥῆξις κατέστη ἀναπόφευκτος.

„Ὁ ἡμέτερος πρεσβευτὴς κ. Παππαρηγόπουλος διετάχθη νὰ καταλίπῃ τὸ Βουκουρέστιον συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας· τὰ αἴτια τῆς ἀνακλήσεως αὐτοῦ ἀναφέρονται ἐν τῇ διακοινώσει ἣν ἀπηύθυνε τῷ κ. Λαχωβάρῃ τῇ 3)15 τοῦ μηνὸς τούτου (Παράρτημα Δ).

Εὐχερῶς νῦν κατανοεῖται ἡ ἰδιάζουσα σοβαρότης τῆς καταστάσεως ἡ ὑπὸ τῆς πράξεως τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως δημιουργηθεῖσα.

Ὡς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν·

Ἀδύνατον νὰ διατηρήσῃ φιλικὰς σχέσεις πρὸς Κράτος ὅπερ, ἐπωφελούμενον τῶν προνομιούχων ὅρων ἐν οἷς διατελεῖ σχετικῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀρνεῖται τὸ πρὸς τὰ δίκαια αὐτῆς σέβας, ὂν ἐκ προοιμίων βέβαιον ὅτι, ἕνεκα παντελοῦς ἐλλείψεως ρωμουνικῶν συμφερόντων ἐν Ἑλλάδι, οὐδεμίαν παρέχει λαβὴν εἰς τὸ γυμνωθὲν Κράτος.

Ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ δικαιοσύνη διὰ τῶν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει εἰθισμένων ἀντιποίνων.

Χιλιάδες ὑπηκόων, πλῆθος συμφερόντων μεγίστης ἀξίας ἐκτεθειμένων ἄνευ ὑπερασπίσεως εἰς τοὺς πολλαπλοῦς κινδύνους ὧν βρίθει τὸ ρωμουνικὸν ἔδαφος.

Ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν.

Προκύπτει κίνδυνος διὰ πάντας ἐκ τῶν σφετεριστικῶν τάσεων τῶν ἐκδηλουμένων ὑπὸ κυβερνήσεως θεσπιζούσης ὡς ἀρχὴν τὴν ἁρπαγὴν τῆς ἰδιοκτησίας.

Πλὴν τῶν ἁπλῶν θεωριῶν, αἵτινες ἀδύνατον νὰ μὴ ἑλκύσωσι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Εὐρώπης, τὰ αἴτια ἅπερ ἐξεθέσαμεν ἤδη φρονοῦμεν ὅτι προσθέτουσιν εἰς τὴν ἀναφυεῖσαν περιπλοκὴν σπουδαιότητα ἀπαιτοῦσαν τὴν ὅλως ἰδιαιτέραν προσοχὴν τῶν δυνάμεων.

Αἱ δυνάμεις συνελθοῦσαι ἐν ὑπάτῳ συμβουλίῳ ἐν ἔτει 1856 δὶς ἐκήρυξαν τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, ἤτοι τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν μεσολάβησιν τῶν φίλων δυνάμεων ἐν περιπτώσει διαφωνιῶν ἐπαπειλουσῶν τὴν διατήρησιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἐὰν ἔλαβον τοιαύτην ἀπόφασιν ὅπως ἐξασφαλίσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι τὴν διατήρησιν διαρκοῦς εἰρήνης, καὶ ἡ παροῦσα τῆς Ἑλλάδος περίπτωσις δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀξία, ὅπως ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς αὐτῆς ἀρχῆς.

Ἡ σοβαρὰ διάστασις, ἡ ἄρτι ἀναφυεῖσα ἀνὰ μέσον τῶν δύο κρατῶν τῆς ἰλλυρικῆς χερσονήσου, δὲν εἶναι διὰ τὴν Εὐρώπην οὔτε καθ' ὁλοκληρίαν ἄμοιρος πάσης ἐνδεχομένης πιθανότητος περὶ ὑλικῆς ζημίας τῶν συμφερόντων αὐτῆς, οὔτε ὅλως ἀσήμαντος ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν. Δὲν θὰ ἦτο φρόνιμον ἴσως ν' ἀφεθῇ πυρακτουμένη σοβαρὰ δυσαρέσκεια ἐν ἐδάφει πλήρει σπερμάτων περιπλοκῶν γενικοῦ καὶ πολλῷ σοβαρωτέρου χαρακτῆρος.

Οὔτε δίκαιον, οὔτε ὠφέλιμον θὰ ἦτο κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας ὅρους τῆς ἀλληλεγγύης, οἵτινες διέπουσι τὰς πρὸς ἄλληλα σχέσεις τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, αἱ δυνάμεις ν' ἀρνηθῶσι πᾶσαν ὑποστήριξιν εἰς ἓν τῶν μελῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας διαμαρτυρόμενον κατ' αὐθαιρέτου παραβιάσεως ἐφαρμοζομένης ἐπὶ ξένης ἰδιοκτησίας.

Οὕτως, ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ αἴσθημα τῶν μεγάλων δυνάμεων, προσφεύγουσα εἰς τὴν ἄμεσον δρᾶσιν αὐτῶν, ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν φιλικὴν λύσιν τῆς διαστάσεως ἥτις κατέστησεν ἀδύνατον τὴν διατήρησιν τῶν πρὸς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ἀγαθῶν σχέσεων.

Εὐαρεστήθητε ν' ἀναγνώσητε τὴν διακοίνωσιν ταύτην εἰς τὴν βασιλικὴν κυβέρνησιν τῆς... καὶ ἐπιδώσητε αὐτῇ ἀντίγραφον.

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὀκτὼ Κρῆτες συλληφθέντες ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς πρὸ πολλοῦ, κατεδικάσθησαν εἰς ἐξορίαν θανάσιμον καὶ ἀπεστάλησαν εἰς Βαρβαρίαν. Κατὰ

τὰς ἐκεῖθεν πληροφορίας, ἀπεβιβάσθησαν ἤδη εἰς Βεγγάζην τῆς Κυρηναϊκῆς, ὅπου μετηνέχθησαν δι' ἀτμοπλοίου πολεμικοῦ καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς αὐτόθι ὀθωμανικὰς ἀρχάς. Ἄγνωστον ἂν θὰ διατηρήσωσιν αὐτοὺς ἐν Βεγγάζῃ, πολὺ δὲ πιθανώτερον, ἢ μᾶλλον βέβαιον, ὅτι θὰ ὁδηγήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς ἐρήμους τοῦ Φεζὰν, ὅπου ὑποβαλλόμενοι εἰς ἀνήκεστα βασανιστήρια ὑπὸ τῶν ἀγρίων τῆς χώρας ἐκείνης θὰ ἀποθάνωσιν οἰκτρῶς ὡς ἄλλοι πολλοὶ δυστυχεῖς.

Ὁ Βέλγος στρατηγὸς Βριαλμὼν, περάνας τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ὀχυρώσεων τῆς Κων)πόλεως καὶ τῶν πορθμῶν, ὑπέβαλεν εἰς τὸν Σουλτάνον ἔκθεσιν, ἐν ᾗ ἀποφαίνεται ὅτι ἐν συνόλῳ τὰ φρούρια τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἑλλησκόντου, καίπερ χρήζοντα μικρῶν τινων βελτιώσεων, εἶναι ἐπαρκῆ, ὅτι ὅμως αἱ κατὰ ξηρὰν ὀχυρώσεις εἶναι ἀνεπαρκέσταται καὶ ὅτι ἰδίως εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνιδρυθῶσιν ἐνιαχοῦ χαλύβδινοι πύργοι κατὰ τὸ πρὸς ἄμυναν τοῦ Βουκουρεστίου ἐφαρμοσθὲν σύστημα. Δυστυχῶς τὴν ἀποδοχὴν τῶν συμβουλῶν τοῦ Βέλγου ὀχυρωτοῦ δυσχεραίνει ἡ θέσις τῶν οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν «Χρόνον», ἡ τουρκικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν ρωσσικὴν διακοίνωσιν ἔχει αὐτολεξεὶ ὡς ἑξῆς· «Κατὰ τὴν βραχεῖαν ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβὴν τοῦ κ. Σταμπούλωφ οὐδὲν ἐρρέθη τὸ ὑπεμφαῖνον μεταβολὴν τῆς ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν συνθηκῶν θεμελιουμένης εὐπαρρησιάστου καὶ εἰλικρινοῦς πολιτικῆς τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως». Ἀλλὰ καὶ τὴν ἔμμεσον ταύτην νύξιν τῆς ἀκροάσεως, ἣν παρέσχεν εἰς τὸν Σταμπούλωφ, ἔστερξεν ὁ Σουλτάνος μετὰ κόπου, μὴ θέλων νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἔλεγχον ξένου κράτους του τὰς σχέσεις του πρὸς ὑποτελῆ. Ὁ Νελίδωφ ἠξίου νὰ περιέχῃ ἡ ἀπάντησις τῆς Πύλης καὶ τὴν ρητὴν διαβεβαίωσιν ὅτι, κατὰ τὴν τελικὴν ρύθμισιν τοῦ βουλγαρικτῦ ζητήματος, θὰ ληφθῶσι δεόντως ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς ἑκάστην τῶν ἐν Βερολίνῳ συμβαλομένων δυνάμεων ἐπιφυλαχθέντα δικαιώματα. Ἀλλ' ἡ Πύλη ἠρνήθη, καὶ δή, ὡς λέγει ὁ «Χρόνος», εὐλόγως, διότι ἡ διαβεβαίωσις, λαμβανομένη μὲν κατὰ γράμμα, ἦτον περιττή, ἐνέχουσα δὲ κρύφιόν τι νόημα ἐπικίνδυνος.

Τὸ χαρτοπαικτεῖον Μονακοῦ. Κατὰ τὸν τελευταῖον ἰσολογισμὸν, αἱ ἐτήσιαι εἰσπρέξεις τοῦ 1891 ἀνῆλθον εἰς 23 ἑκατομμύρια φρ. ἐπὶ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου ἐκ 30 ἑκατομ. φρ', εἰς ἑκάστην δὲ τῶν 60,000 μετοχῶν, ὧν ἡ ἀρχικὴ ἀξία ἦτον φράγκα 500, διενεμήθη μέρισμα ἐξ 190 φράγκων. Ἀνὰ πᾶν ἔτος κρατεῖται ἐκ τῶν πράξεων ἓν ἑκατομ. ὡς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ὑπολογίζεται δ' ὅτι ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου θ' ἀποσβεσθῶσιν ἐν ἔτει 1913 ὅλως αἱ μετοχαί. Μεγάλην ἀξίαν ἔχουσι καὶ τὰ λαμπρὰ κτίρια τοῦ Μοντεκάρλου, ἡ Λέσχη, οἱ κῆποι κλ. Εἰς τὸν πρίγκηπα τοῦ Μονακὸ καταβάλλει κατ' ἔτος ἡ ἑταιρία ὡς ἀντίτιμον τῆς ἐπονειδίστου παραχωρήσεως 1,250,000 φρ. ἀλλ' ὁ ἐνεστὼς ἡγεμὼν, μὴ καταδεχόμενος νὰ εἰσπράττῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀληθῆ τιμὴν αἵματος, δαπανᾷ αὐτὸ ἀποκλειστικῶς εἰς κοινωφελῆ ἔργα, εἰς ἵδρυσιν ναῶν καὶ σχολείων, εἰς ἀνακαίνισιν τῶν ἀνακτόρων. Τὰς δαπάνας τῆς διοικήσεως τῆς μικροσκοπικῆς ἡγεμονίας ὑφίσταται πράγματι ἡ χαρτοπαικτική ἑταιρία, μισθοδοτοῦσα τὸν γεν. διοικητὴν, τοὺς δικαστὰς, τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους, ἐνδύουσα καὶ τρέφουσα τοὺς 120 στρατιώτας καὶ τοὺς 40 κλητῆρας καὶ φροντίζουσα περὶ φωτισμοῦ, ὕδατος καὶ ὁδῶν. Οἱ κάτοικοι οὐδένα καταβάλλουσι φόρον, ἀπολαύουσι δὲ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ δωρεάν. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι ἡ ἑταιρία δαπανᾷ ὑπὲρ τὰς 800 χιλιάδας φρ. κατ' ἔτος, ὅπως διαφθείρῃ συντάκτας καὶ ἀνταποκριτὰς ἐφημερίδων καὶ κωλύῃ οὕτω τὴν κατακραυγὴν, ἥτις θὰ προεκάλει ἴσως εὐρωπαϊκὴν ἐπέμβασιν. Μία παρισιανὴ ἐφημερὶς λαμβάνει 75,000 φρ. κατ' ἔτος, μικρὰ δὲ ἐπαρχιακὰ φύλλα 1000 φρ. Καί τινων περιωνύμων ἄγγλων ἀνταποκριτῶν ἀγοράζεται ἡ σιωπή. Ἑτέρα δαπάνη τῆς ἑταιρίας εἶναι αἱ συντάξεις, αἱ ἀπονεμόμεναι εἰς τοὺς ἀπολέσαντας ὅλην των τὴν περιουσίαν περὶ τὴν πρασίνην τράπεζαν. Εἷς ἄγγλος ἀπολέσας δύο ἑκατομμύρια φρ. λαμβάνει καθ' ἑκάστην δύο εἰκοσάφραγκα. Ἄλλοι ὅμως λαμβάνουσι μόνον δύο φρ. καὶ ἄλλοι ἴσον ποσὸν καθ' ἑβδομάδα. Ἐν συνόλῳ αἱ μὲν δαπάναι τῆς ἑταιρίας ἀνῆλθον πέρυσιν εἰς 11 1)2 ἑκατομ. φρ. τὸ δὲ διανεμηθὲν εἰς τοὺς μετόχους μέρισμα εἰς ἄλλα τόσα. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀρκοῦσι νὰ ἀποδείξωσι τὸ ἐπικερδὲς τῆς χαρτοπαικτικῆς ἐπιχειρήσεως.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Καὶ προχθὲς Σάββατον τὸ ἐθνικὸν Θέατρον ἔβριθε πάλιν κόσμου καὶ κόσμου ὡραίου. Δικαία συρροή. Ἀνεμένετο ἡ ἐπὶ σκηνῆς ἐμφάνισις τῆς δοκιμωτέρας τοῦ θιάσου ἀοιδοῦ κυρίας Τρισολίνι, ἐν τῇ Τραβιάτα, ὡς καὶ ἡ τοῦ χορευτικοῦ θιάσου. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἐδικαίωσε πληρέστατα τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ.

Ἡ πρώτη χορεύτρια κυρία Μπραμπίλλα οὔτε Subra οὔτε Zucchi βεβαίως οὖσα, ἀναμφηρίστως ἦτο μία τῶν διαπρεπεστέρων κορδακιστριῶν. Χαριέστατα ὀρχουμένη ἐκτελεῖ θαυμασίως τὰ δυσχερέστερα τῶν χορευτικῶν βημάτων, ἐνθουσιωδῶς ἐπευφημουμένη καὶ ἡ δευτέρα δὲ κυρία Στοκέτη, εὔπλαστος καὶ εὐειδὴς, ὡς bajadére τὰ μάλιστα εὐδοκιμεῖ. Ἐκ τῶν λοιπῶν χορευτριῶν ἡ πρώτη ὁμὰς ἐξ ἑπτὰ ἀποτελουμένη ὀρχηστρίδων εἶναι ἄριστα ἠσκημένη. Ταύτης ἡ ὁδηγὸς χορεύει μόνη μετὰ πολλῆς χάριτος τὸ bolero· Τὰ πάντα δὲ εἶναι ὡς ἄριστα ἐρρυθμισμένα καὶ μέγας ἔπαινος ὀφείλεται τῷ ἀρχηγῷ τοῦ θιάσου. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν δύναται νὰ εἴπῃ τις καὶ περὶ τοῦ μελοδράματος, ἐνῷ ἐν τούτοις ἡ κυρία Τρισολίνι καταβάλλει πᾶσαν αὐτῆς τὴν μουσικὴν τέχνην, ὅπως ἐξαλείψῃ τὴν ἐκ τῆς ἀτελοῦς συμφωνίας τοῦ χοροῦ δυσάρεστον ἐντύπωσιν. Ὁ βαρύτονος ἔχει φωνὴν ἀρτίαν καὶ γλυκυτάτην καὶ καλῶς ὑποκρίνεται. Ὁ ὀξύφωνος μέτριος. Μεθ' ὅλας ἐν τούτοις τὰς ἐλλείψεις, ἡ Τραβιάτα διεξάγεται ἐπιτυχῶς.

Τὸ χορευθὲν δίπρακτον μπαλέτον Ielele εἶναι ἔργον τοῦ ἐνταῦθα κ. Ἀσλὰν, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὀρχήστρας τοῦ ἐθνικοῦ Θεάτρου. Ἐν συνόλῳ δὲν εἶναι κακόν! τὴν πτωχείαν ἄλλως τῆς πλοκῆς καλύπτει τὸ θεαματικὸν τῆς παραστάσεως. Κατ' αὐτὸ ὁ ἡγεμὼν Βουρουδᾶ ἁρπάζει τὴν ὡραίαν μνηστὴν ποιμένος τινος, οὗτος δὲ σπεύδων εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς χαράσσει πρῶτον διὰ τοῦ πελέκεως αὐτοῦ τὸν σταυρὸν ἐπί τινος δένδρου, ὡς καλὸς φαίνεται χριστιανὸς, πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὸ δάσος. Τοῦτο μόνον ἤρκεσεν ὅπως παραχρῆμα ἐξαφθῇ φοβερὰ πυρκαϊὰ ἐν τῷ δάσει, ἥτις κατακαίουσα αὐτὸ ἐλευθεροῖ τὰ ἐν αὐτῷ πνεύματα, ἅπερ εὐγνωμονοῦντα ὁδηγοῦσι τὸν νέον ποιμένα εἰς ἀνεύρεσιν τῆς πιστῆς αὐτοῦ φίλης καὶ ἐκδίκησιν τοῦ ἅρπαγος ἡγεμόνος. Ταῦτα, ἐννοεῖται, πάντα διεξάγονται ἐν χοροῖς καὶ κυμβάλοις.

Προχθὲς ἑσπέραν ἐπανελήφθη ἐπιτυχέστερον ἡ Τραβιάτα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, πρώην ὑπουργὸς, ὑπηρετῶν δὲ τώρα εἰς τὸ στράτευμα ὡς λοχαγὸς, μετατεθεὶς ἀπήρχετο εἰς Ἄρταν. Ἐν Πάτραις διέμεινε μίαν ἢ δύο ἡμέρας, κατέλυσε δ' εἰς ἓν τῶν ἐκεῖ μεγάλων ξενοδοχείων. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος συνωδεύετο καὶ ἀπὸ τὸν σκύλον του. Τὸ μεσημέρι ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἐγευμάτιζεν εἰς τὸ ἑστιατόριον τοῦ ξενοδοχείου, παρέκει δ' ὀλίγον ἐγευμάτιζε καὶ εἷς Ἄγγλος. Ὁ σκύλος τοῦ κ. Κουμουνδούρου περιφέρεται ἀπὸ τραπέζης εἰς τράπεζαν ἰχνηλατῶν, ὅτε αἰφνιδίως σταματᾷ πλησίον τοῦ Ἄγγλου. Τὸ φλεγματικὸν τέκνον τῆς Ἀλβιόνος εἶχεν ἀφήσει νὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς ποδιᾶς τῆς ρεδιγκότας του, τεμάχιον κρέατος μετὰ σάλτσας. Ὁ κύων, ὀσφρανθεὶς τὸ ἀπροσδόκητον θήραμα, ἀρχίζει νὰ λείχῃ ἡσύχως τὸ ἀγγλικὸν φόρεμα, νομίζων δὲ ὅτι ἡ τσόχα εἶναι ἡ παράγουσα τὸ εὔχυλον λῖπος, εἰσήγαγε δύο μεγάλους κυνόδοντας ἐντὸς τοῦ φορέματος καὶ μία μεγάλη ὀπὴ διεκρίνετο ἐκεῖ ὅπου πρὸ μικροῦ ἔλειχεν ὁ σκύλος. Ὁ Ἄγγλος δὲν ἐταράχθη. Συνωφρυώθη ὀλίγον, καὶ καλέσας τὸν ὑπηρέτην:

— Goddem, ἀνεφώνησεν. — Εἰς ποῖον ἀνήκει αὐτὸς ὁ σκύλος;

— Εἰς τὸν κύριον ἐκεῖ κάτω, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρέτης καὶ ἔδειξε τὸν κ. Κουμουνδοῦρον.

— Πήγαινε νὰ τοῦ εἰπῆς, ὑπέλαβεν ὁ Ἄγγλος, ὅτι ὁ σκύλος του μοῦ ἔσχισε τὸ φόρεμά μου καὶ ὅτι μοῦ ὀφείλει δι' αὐτὸ δύο λίρας.

Ὁ ὑπηρέτης μετεβίβασε τὴν διαταγήν. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ὕψωσε τὴν κεφαλὴν, ἐκύτταξε τὸν Ἄγγλον καὶ εἶπε πρὸς τὸν ὑπηρέτην:

— Μάλιστα. Κύτταξε πόσο ἔχει ἡ λίρα σήμερα.

— 36.50, κύριε Κουμουνδοῦρε.

— Ἰδοὺ 73 δραχμάς. Δῶσέ τας εἰς τὸν κύριον.

Ὁ Ἄγγλος ἔλαβε τὰ χαρτονομίσματα, τὰ ἠρίθμησεν, ἐξήγαγε μολυβδίδα, ἔκαμε τὸ ὑπολογισμὸν καὶ ἰδὼν ὅτι ὁ λογαριασμὸς ἦτο ἀκριβὴς, ἤνοιξε τὸ χαρτοφυλάκιόν του, ἔθεσεν ἐντὸς αὐτοῦ τὰ χαρτονομίσματα καὶ ἐξηκολούθησεν ἡσύχως τὸ φαγητόν του.

Ἐπὶ τέλους ἐτελείωσε τὸ γεῦμά του, ἐπλήρωσε καὶ ἐσηκώθη νὰ ἐξέλθῃ, ὅταν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, καλέσας τὸν ὑπηρέτην:

— Παιδί, τοῦ λέγει, 'πές εἰς τὸν κύριον ὅτι κάτι ἐλησμόνησεν.

Ὁ ὑπηρέτης σπεύσας, λέγει εἰς τὸν Ἄγγλον.

— Κύριε, κάτι ἐλησμονήσατε.

Ὁ Βρεττανὸς ἐστράφη, ἀπέβλεψε μετ' ἀπορίας πρὸς τὸν ὑπηρέτην, ἐψάχθη.

— Δὲν ἐλησμόνησα τίποτε, εἶπε καὶ ἡτοιμάζετο νὰ φύγῃ.

— Μάλιστα, κύριε, κάτι ἐλησμονήσατε, εἶπεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος παρεμβαίνων, καὶ ἔδειξε δι' ἐκφραστικῆς χειρονομίας τὸ σουρτοῦκο τοῦ Ἄγγλου. Τὸ φόρεμα αὐτὸ τὸ ἐπλήρωσα, εἶναι ἰδικόν μου, σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸ βγάλετε.

Ὁ Ἄγγλος ἤρχισε νὰ στενοχωρῆται, εἶδεν ὅτι εὑρῆκε τὸν μάστορά του.

Αἴφνης ἐπεφάνη ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεός. Γερόντιον μὲ ἱλαρὰν φυσιογνωμίαν καὶ μὲ ἀλσατιανὴν προφοράν·

— Κύριοι, εἶμαι ράπτης, εἶπεν. Ἠμπορῶ νὰ ἐκτιμήσω τὴν ζημίαν.

Ἦτο ὁ γάλλος ράπτης ἐξ Ἀθηνῶν κ. Λεβὺ, παρεπιδημῶν ἐν Πάτραις τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Παρατηρήσας τὴν φαγωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σκύλου ρεδιγκόταν, ἀπεφάνθη·

— Εἶναι 14 φράγκων κύριε.

Ὁ Ἄγγλος ἐξήγαγε τὸ χρηματοφυλάκιόν του, ἔλαβε τὰς 73 δραχμὰς, ἀφῆρεσε 14 δραχμὰς καὶ ἐπέστρεψε τὰ ὑπόλοιπα εἰς τὸν κ. Κουμουνδοῦρον.

Ἡ ἑλληνικὴ εὐφυΐα εἶχε νικήσει τὸ βρεττανικὸν φλέγμα.

»Ἄστυ«

✝

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Γ. Παντέλης, ἡ κ. Αἰκατερίνη Βασιλειάδου, οἱ κ. κ. Κωνσταντῖνος, Νικόλαος, Γεώργιος καὶ Ἰωάννης Παντέλη, ἡ κ. Ἑλένη καὶ ὁ κ. Νικόλαος Γκάλεα, ὁ κ. Εὐδόκιμος καὶ ἡ κ. Ἀνθίτσα Λαζάρου, ἀγγέλλουσιν ὑμῖν μετὰ θλίψεως τὴν τελευτὴν τῆς

ΜΑΡΙΑΣ Α. ΠΑΝΤΕΛΗ

τὸ γένος Βασιλειάδου.

συζύγου, θυγατρὸς, νύμφης καὶ ἀνεψιᾶς, ἀποθανούσης τὴν 25 τρέχοντος ἐν ἡλικίᾳ 38 ἐτῶν μετὰ μακρὰν καὶ πολυώδυνον νόσον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 27 Ὀκτωβρίου.—Ὁ Τσάρεβιτς ἀνεχώρησεν εἰς Βάρι καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βιέννην.

ΒΙΕΝΝΗ 27. — Ἡ «Ἐφημ. τῶν Ἐθνῶν» ἀγγέλλει ὅτι ὁ Τσάρεβιτς ὅστις σήμερον ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πετρούπολιν θὰ διέλθῃ ἐκ Βιέννης τὴν 31 λήγοντος, ἔνθα ἐπισκεφθήσεται τὸν αὐτοκράτορα.

Ἐν Βιέννῃ πιστεύουσιν ὅτι τὸ διάβημα τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ζητήματι Ζάππα δὲν θὰ ἔχῃ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐφ' ὅσον ἡ Ρωμουνία δὲν αἰτήσῃ καὶ αὐτὴ τὴν διαιτησίαν ἥτις δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς μόνον μέρους.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 27. — Ὁ «Νέος Χρόνος» ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον «Ὄλγα» τὸ ὁποῖον οἱ ρωμοῦνοι ἐν Σουλινᾷ ἐκανονιοβόλησαν τὴν 16 τρέχ. ἤθελε νὰ σωθῇ ἐν τῷ ποταμῷ ἐκ τριχυμίας ἐν τῷ Εὐξείνῳ. Εἶναι δὲ παλαιὸν μικρὸν σκάφος, τὸ δὲ ρωμουνικὸν διάταγμα τῆς 21 Σεπτεμβρίου διαλαμβάνει ὅτι τὰ μικρὰ πλοῖα δύνανται νὰ ἐκτελῶσι τὴν κάθαρσίν των ἐν τῇ ἐκβολῇ τοῦ ποταμοῦ ἐν περιπτώσει κακοκαιρίας ἐν τῷ Εὐξείνῳ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 27.— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, παρεδέξατο κατ' ἀρχὴν τὸ δάνειον τῶν 10 ἑκατομμ. μὲ τὴν τιμὴν τῶν 98 ὅπερ τῇ προσεφέρθη ὑπὸ γαλλικῆς ἑταιρίας.

ΣΟΦΙΑ 27.—Ὁ ἡγεμὼν ἐπανῆλθεν εἰς Σόφιαν ἐκ Φιλιππουπόλεως.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 27.—Ἡ ἐξαγωγὴ μέχρι 1 Σεπτεμβρίου ἦτο 264,800 ἑκατ. ρουβλίων, ἡ δὲ εἰσαγωγὴ 250. Ὁ ἐμπορικὸς ἰσολογισμὸς εἶναι ὑποδεέστερος τῶν προηγουμένων ἐτῶν ἕνεκα τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σίτων οἵτινες ἐφέτος ἔδωκαν 84,900,000, ἐνῷ τῷ 1891 ἔδωκαν 290,700,000 καὶ τῷ 1890 235,600,000.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 27.— Βόμβα εὑρεθεῖσα ἐν τῷ ὑπογείῳ τῆς οἰκίας τῆς ἑταιρείας τοῦ Καρμὼ καὶ μετενεχθεῖσα εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν ἐξερράγη, φονεύσασα τέσσαρας καὶ τραυματίσασα ἕνα. Ἡ νέα αὕτη ἀπόπειρα συνετάραξε τὸ δημόσιον. Ὁ κ. Ῥαϊναχ ἐπερώτησε τὴν Βουλὴν περὶ τῆς νέας ἀποπείρας. Ὁ κ. Λουβὲ εἶπεν ὅτι ἡ δικαιοσύνη θὰ τιμωρήσῃ ἀνηλεῶς τοὺς δράστας τοιούτων κακουργημάτων.

ΝΕΩΤΕΡΑ

Ἐκ Κ)πόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ἐν τῷ ποινικῷ ὀθωμανικῷ κώδικι προσετέθη ὅρος δι' οὗ πᾶς Ἀρμένιος κάτοχος ἐφημερίδων ἀρμενικῶν τυπουμένων ἐν Εὐρώπῃ ἢ Ἀμερικῇ φυλακίζεται. Ὁ πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων Σεβ. Ἀσκιὰν, θέλων νὰ φωτίσῃ τοὺς ἀγνοοῦντας τοῦτο, ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ἐν τοῖς ναοῖς· ὁ Σουλτάνος ὅμως θεωρῶν τοῦτο ἀνωφελὲς, ἀπηγόρευσε τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐγκυκλίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΙΛΑ, 25—26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σίτ.	5400	58 1)2	9.17	Μ.
„	1400	58 1/2	9.25	„
„	2550	57	8.10	Σ.
„	4100	55 3/4	7.75	»
Σῖτος	3525	54 1/2	7.90	»
„	3640	56 1/2	8.47	Κ.
„	3770	54 1)2	8.10	Κ.
„	3400	53 1/2	7.40	Κ.
„	3800	56 1/2	8.15	Μ.
„	4900	54 3)4	7.25	Σ.
„	5800	54	7.25	„
„	2000	57	9.25	Μ.
„	1900	56 1)2	8.25	Σ.
„	2400	55 1/2	8.30	Κ.
„	3000	57	8.40	Σ.
Σίτ.	3500	56 1/2	8.30	„
„	2340	57 3/4	8.80	»
„	5480	55 1/2	7.60	Μ.
„	2540	54 3/4	7.20	Σ
„	2300	54 1)2	7.20	Κ.
„	5100	57	9.	Μ.
„	3300	55	7.15	Μ.
„	2450	53	6.65	Μ.
„	1800	57	9.05	Μ.
Σίκαλις	1600	52	7.10	Σ.
Κριθὴ	3900	42	4.40	„
Κεχρὶ	1300	57 1/2	4.25	Κ.
„	650	56 »	4.10	„
Αραβ.	2300	58 1/2	6.40	Μ.
„	1000	59 »	6.55	„

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑΣ

Ἐγγιζούσης τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνδρομῆς αὐτῶν στηρίζονται οἱ «Σύλλογοι».

Εὐαρεστούμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀναλογιζόμενοι οἱ ἀξιότιμοι κύριοι συνδρομηταὶ τὰς καθημερινὰς τοῖς μετρητοῖς δαπάνας τοῦ φύλλου ἡμῶν, θέλουσι σπεύσει εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ μικροῦ χρέους αὐτῶν, ὅπερ ἀθροιζόμενον ἀποτελεῖ κεφάλαιον ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐπίμοχθον λειτουργίαν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 28 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.25
4 „ „ „ „	82.50
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	103.—
5 „ „ „ (Iași f. urb).	82.—
10/800 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	275.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1647
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	403 —
„ Natională . .	200	408
Constr. și lucr. publ.	250	123.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 50
Λονδίνου	25.30,—
Βερολίνου	124.20
Ἀμβέρσης	99.75
Βιέννης.	211.25
Λίρα ὀθωμανική	22.95

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΩΡΩΝ

Βιέννη, 28 8βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.54
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	311.—
Ρουβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	117.50
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.10
„ „ Παρισίων	47.70
„ „ Βερολίνου „ .	58.95
„ „ Amsterd. „ .	99.35
Παρίσιοι 28 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 % . .	105.27
„ „ 3 %	99.32
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 „	329.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	—.—
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	495.62
„ Lot turc.	92.50
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 16
„ „ Βιέννης	207.87
„ „ Ὀλανδίας	206.18
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολῖνον 28 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	101.90
Νέα Ρουμουνικὴ Ῥέντα 4 %	82.—
„ amortis. 5 %	96.80
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	201.—
Δάνειον δημαρχείου . .	96.50
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	20.245
„ „ Παρισίων δίμ.	80.61
„ „ Ὀλλανδίας „ .	167.80
„ „ Βιέννης	169,05
„ „ Ἀμβέρσης .	80 65

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΑΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμτιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΑΤΟΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΤΙΜΑ
πρὸς πώλησιν
ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ
Ἀπευθυντέον
τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείῳ
— HAVAS — 1

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„ΝΑΤΙΟΝΑLA"
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθόλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περιπτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Marques déposées en France et à l'Étranger
A. Legrand aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

„UNIRE" Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίας

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franța. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuințarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciința.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescență, Slabiciunea copiilor, Lipsa și Alterațiunea sângelui,* în urma ostenelilor și nedórmirilor, și excesurilor de tôte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipațiune, nici Diarrhee, Assimilare completă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuț la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuințarei detaliat insoțește fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte găsi la toți Droghistii și Farmacistii.*
1449

1420
NEVRALGIELE
Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usureadă și vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecțiunile reumatismale acute* și *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remediĭ.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineață, unul la dejun, și unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simțit vr'o ușurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi : 2 dimineața, unul la dejun, și unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potŭ găsi la toți Droghistii și Farmacist i.*

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησίᾳ . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „ 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνίᾳ . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . „ 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς ἀημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων" Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 30)11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ' ΑΡΙΘ. 5041

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du Journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Δημοσιεύσαντες χθὲς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν τῆς πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις σπουδαιοτάτης ἐγκυκλίου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, δημοσιεύομεν σήμερον καὶ τὸ γαλλικὸν κείμενον, ὅπερ ἐστάλη ἐξ Ἀθηνῶν τῇ 4 τρέχοντος μόνον πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς μεγάλαις δυνάμεσιν ἐπιτετετραμμένους τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἀνακοινώσωσι τὸ περιεχόμενον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν οἰκείους ὑπουργοὺς, ἀφίνοντες αὐτοῖς ἀντίγραφον.

Athénes, 4 *Octobre* 1892.

«Il vous a été donné connaissance du conflit qui a surgi entre le gouvernement royal et celui de la Roumanie, au lendemain du décès du sujet hellène Constantin Zappa, l' usufruitier des immeubles de la succession d' Evangheli Zappa dont l' Etat hellénique était, en vertu du testament, le nu-propriétaire incontesté. (mémorandum annexe A), (Bucarest, 28 février 1892).

«Au moment où, par l' extinction de l' usufruitier, l' usufruit était venu se réunir à la nu-propriété et que le gouvernemeut royal allait continuer directement la possession que lui avait jusqu' alors conservé la gestion de Constantin Zappa, le gouvernement Roumain mit en jeu tous les ressorts que lui offrait sa position souveraine sur son propre territoire pour anéantir cette possession.

«Pour arriver à ce résultat, l' intervention et le concours de ses autorités judiciaires lui étaient indispensables ; il les fit intervenir et substitua arbitrairement leur action à celle de l'autorité consulaire hellénique, seule admise par les règles internationales, qui avaient jusqu' à ce moment régi les rapports gréco-roumains en matière de succession d' hellènes en Roumanie.

«L' ingérence illégale des tribunaux Roumains avait pour but d' empêcher l' Etat hellénique de continuer la longue possession de l' usufruitier défunt en lui enlevant la détention matérielle des immeubles, détention qu' il aurait exercée par l' entremise de ses autorités consulaires ou bien d'un fondé de pouvoirs, et le but fut atteint malgré les vives protestations de notre Légation.

«Une fois ce coup consommé, rien n' était aussi naturel pour le gouvern. de S.M. le Roi Charles que de demander de ce faire envoyer en la possession des fonds de la succession, et à cet effet il n' hésita pas à assigner devant ses propres tribunaux le gouvernement Royal pour s' entendre déclarer déchu de tous ses droits.

«Les démarches reitérées, les protestations nécessaires de la Légation Royale à Bucarest auprès du gouvernement et des autorités Roumaines restèrent donc sans succés. L'arbitraire fut même poussé par les juges Roumains jusqu'à s' emparer non seulement du testement de Constantin Zappa, que la volonté explicite du testateur confiait au Représentant du Roi Georges, mais encore du testament original d' Evangheli Zappa, qui, faisant partie des archives, avait été trouvé parmi les papiers du défunt Constantin Zappa, auquel il avait été provisoirement confié quelque temps avant sa mort.

«En présence de ces procédés dont il sera difficile de trouver les pareils dans l' histoire de notre siècle, nous nous sommes vus obligés, après 6 mois de vains efforts, d' adresser à la Légation Royale le 13)25 juiliet la dépêche sub No. 3409 dont il fut donné communication au gouvernement Roumain (Annexe B).

«Dans cette note, après avoir de nouveau récusé l'autorité judiciaire de la partie adverse, nous avons déclaré solennellement au gouvernement Roumain que, la question étant du domaine diplomatique, nous étions prêts à traiter amiablement avec lui le différend qu' il avait provoqué, ou bien de le soumettre à une décision arbitrale.

«La réponse de M. Lahovary se fit attendre plus de 2 mois. Elle maintient définitivement les prétentions spoliatrices de l'Etat Roumain, et repousse toute voie de solution autre que le recours à la justice du pays. (Annexe C) 22 septembre (4 octobre) 92 No. 19050.

«La rupture était ainsi rendu inévitable.

«Notre ministre, M. Papparigopoulos, reçut l' ordre de quitter Bucarest accompagné du personnel de la Légation ; les motifs de son rappel se trouvent consignés dans la note qu' il adressa à M. Lahovary le 3)15 de ce mois (An. D).

«Il est aisé maintenant de saisir la gravité particulière de la situation créée par le fait du gouvernement Roumain.

«Pour le gouvernement Hellénique :

«impossibilité de maintenir les relations amicales avec un Etat qui profite des conditions privilégiées dans lesquelles il se trouve par rapport à la Grece pour lui refuser le respect de ses droits, sûr d' avance que l' absence complète d'intérêts Roumains en Grèce ne laisse aucune prise à l' Etat spolié.

«impossibilité de se faire justice par les moyens de rétorsion usités en pareille circonstance ;

«des milliers de sujets, une foule d' intérêts de très-grand prix laissés exposés sans défense aux dangers multiples qui abondent sur le sol Roumain ;

«au point de vue général :

«danger résultant pour tous des tendances spoliatrices manifestées par un gouvernement qui érige en principe l'usurpation de la propriété.

A part les simples considérations qui ne peuvent pas ne pas gagner l' intérêt de l'Europe, les motifs que nous venons d' exposer nous paraissent ajouter à la complication qui vient d' éclore une importance qui exige l'attention toute particulière des Puissances.

«Réunies en conseil suprême, en l'année 1856, elles ont à deux fois proclamé le même principe, celui du recours à la médiation des puissances amies en cas de dissentiments menaçant le maintien des relations entre les différents Etats de l'Europe.

«Si elles ont pris une résolution pareille en vue d'assurer dans l'avenir au maintien de la paix des chances de durée, il ne paraît pas que le cas qui concerne la Grèce soit moins digne d'appeler l'application du même principe.

«Le dissentiment sérieux qui vient dé s'élever entre deux Etats de la péninsule balkanique ne peut être pour l'Europe ni entièrement exempt de toute éventualité de préjudice matériel de ses intérêts, ni entièrement indifférent au point de vue politique. Il ne serait peut-être pas prudent de laisser fermenter un mécontentement grave sur un sol plein de germes de complications d'un caractère général et beaucoup plus sérieux.

«Il ne serait ni juste ni utile que, dans les conditions actuelles de solidarité qui régissent les rapports des Etats de l'Europe entr'eux, les grandes Puissances refusassent tout appui à un des membres de la famille Européenne qui proteste contre une audacieuse violation ayant pour objectif la proprieté étrangère.

«Aussi le gouvernement Royal croit-il répondre au sentiment des grandes Puissances en recourant à leur action immédiate dans l'intention d'arriver à la solution amiable du dissentiment qui a rendu impossible le maintien des bonnes relations avec le gouvernement roumain.

«Veuillez donner lecture de cette dépêche au gouvernement royal d'.... et lui en laisser copie».

Signé : **Dragoumis**

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Οἱ «Καιροὶ» τῶν Ἀθηνῶν ἀναγράφουσι μετὰ πλείστης ἐπιφυλάξεως διάδοσιν κυκλοφορήσασαν ἐν Ἀθήναις μετ' ἐπιτάσεως, καθ' ἣν πρόκειται ν' ἀπονεμηθῇ ὁ ἑλληνικὸς Μεγαλόσταυρος εἰς τὸν κ. Θ. Π. Δηλιγιάννην, πρώην πρωθυπουργόν.

✵ Ἡ ἀγγλικὴ ἐργολαβικὴ ἑταιρία, ἥτις κατασκευάζει τὸν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λάρισσαν καὶ μέχρι τῶν συνόρων σιδηρόδρομον, συνεννοεῖται μετὰ διαφόρων ἐπιχειρηματιῶν καὶ κεφαλαιούχων ἐν Λονδίνῳ πρὸς σχηματισμὸν νέας ἑταιρίας, ἐν ᾗ θὰ συγχωνευθῇ καὶ αὕτη καὶ ἥτις πρόκειται ν' ἀναλάβῃ τὴν περάτωσιν τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς δι' ἰδίων κεφαλαίων, χωρὶς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον νὰ ὑποβληθεῖς ἄλλην δαπάνην, πλὴν ὀλίγων μόνον ἑκατομμυρίων ἐπιχορηγήσεως πρὸς τοῖς δαπανηθεῖσι μέχρι τοῦδε δεκαὲξ περίπου ἑκατομμυρίοις. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἑταιρία αὕτη θὰ προσκτήσῃ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἧς τὸ δικαίωμα ἀνήκει καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον. Κατ' ἰδιωτικὰς πληροφορίας, ἐσχάτως ληφθείσας ἐκ Λονδίνου, αἱ τοιαῦται προτάσεις ἔτυχον ὑποδοχῆς ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτευούσῃ καὶ αἱ ἐπὶ τούτων διαπραγματεύσεις παρέχουσιν ἱκανὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας.

✵ Ἐν Δεκελείᾳ καθ' ὅλην τὴν βασιλικὴν περιφέρειαν οὐδεμία αὐστηρὰ ἐθιμοτυπία ἐπικρατεῖ καὶ πολλάκις ἐθεάθη ὁ βασιλεὺς μόνος περιπατῶν ἀνὰ τὰ πέριξ δάση καὶ συνάπτων συνομιλίας μετὰ τῶν ποιμένων καὶ τῶν χωρικῶν. Ἰδοὺ ἓν ἀνέκδοτον περὶ τῆς βασιλίσσης, χαρακτηριστικώτατον. Γαμήλιος συνοδεία ποιμένων ἐν ᾄσμασι καὶ ὀργάνοις κατήρχετο ἀπὸ τῶν κορυφῶν τοῦ Πάρνηθος, καὶ πλησιάσασα πρὸ τῆς βασιλικῆς ἐπαύλεως ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ κατασκηνώσῃ ἀπέναντι ὑπό τινα σκιάδα ὑψηλῶν δένδρων καὶ νὰ χορεύσῃ ἐκεῖ. Ἡ ἄδεια παρεχωρήθη προθύμως καὶ ἤρχισαν τὰ κλέφτικα τραγούδια καὶ οἱ χαρμόσυνοι πυροβολισμοὶ καὶ ὁ χορὸς τῶν ποιμένων καὶ τῶν ποιμενίδων ἐστήθη εὐθυμότατος. Τὸ ὀρεινὸν αὐτὸ θέαμα προσείλκυσε τὴν προσοχὴν τῆς βασιλίσσης, ἥτις ἔδραμεν ἐπὶ τούτου συμμετέχουσα τῆς γενικῆς χαρᾶς διὰ τοῦ αἰωνίου ἐκείνου μειδιάματος, τοῦ τόσον ἐνθαρρυντικοῦ. Αἱ ποιμενίδες ἐν ἀφελείᾳ καὶ ἀκρατήτῳ ἐνθουσιασμῷ ἐπλησίασαν τὴν βασίλισσαν καὶ ἤρξαντο ἀποθαυμάζουσαι αὐτὴν κατὰ πολὺ πρωτότυπον τρόπον. Ἐθώπευον αὐτὴν εἰς τὸ πρόσωπον καὶ ἐπανελάμβανον συνεχῶς·

— Τί ἔμμορφη, ποῦ εἶσαι, βασίλισσά μας, τί καλή! Νὰ ζήσῃς χίλια χρόνια. Νὰ χαίρεσ' τὰ παιδιά καὶ τὸν ἀφέντη!

Καὶ ἐκείνη ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὴν ἁπλότητι τῶν τρόπων καὶ καλωσύνῃ, μὴ στενοχωρουμένη ποσῶς ἐκ τῆς ἁγνῆς ταύτης λαϊκῆς ἀγάπης ἀπήντα μειδιῶσα·

— Μὰ καὶ σεῖς εἶσθε εὔμορφαις καὶ καλαίς! Νὰ ζήσετε καὶ σεῖς χίλια χρόνια καὶ νὰ τοὺς χαρῆτε τὴν νύμφη καὶ τὸν γαμβρόν!

Τὰ καρυοφύλλια τῶν ποιμένων ἐκρότησαν παταγωδῶς καὶ οὐρανομήκης ἠκούσθη φωνή·

— Νὰ ζήσῃς βασίλισσά μας, νὰ ζήσῃς!

Ὁ κύριος, ὅστις διηγεῖτο τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ τηλεγραφείου Δεκελείας, προσέθηκε τὰ ἑξῆς συγκινητικώτατα.

— Ὅταν ὁ κ. Πέτερσον καὶ ἐγὼ ἀπό τινος ἐξώστου εἴδομεν τὴν βασίλισσαν ἐν μέσῳ τῶν ποιμένων, ἀπεκδεχομένην μετ' εὐχαριστήσεως τὴν λαϊκὴν ἐκείνην ἐκδήλωσιν τῆς λατρείας, ἐδακρύσαμεν. Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο ὑπενθυμίζει τοὺς ποιητικοὺς χρόνους τῆς Ρεβέκας καὶ τῆς Ραχήλ.

Ο „ΤΙΜΠΟΥΛ" ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπὸ τὸν τίτλον „Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ κηδεμονίαν", ὁ ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς Timpul ὁμιλῶν περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα καθόδου τοῦ ἄγγλου οἰκονομολόγου κ. Λόου, χαράσσει ζοφερωτάτοις χρώμασι τὴν εἰκόνα τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ὡς εὑρισκομένης δῆθεν κατὰ τὰς παραμονὰς χρεωκοπίας. Ὅτι ὁ Timpul ἐνεπνεύσθη τὰς ἰδέας ταύτας ἐκ τῶν ἑλληνικῶν φύλλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τοῦτο δηλοῦται ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τῆς εἰρημένης διατριβῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇδε κἀκεῖσε ἐσπαρμένων ἀριθμῶν. Θὰ ἦτο ὅμως εὐχῆς ἔργον ἂν ὁ Timpul ἀνεγίνωσκε καὶ τὰς ἐφημερίδας τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ φύλλα πολλῷ τοῦ Curierul Financiar ἐμβριθέστερα, ἵνα μάθῃ ὅτι ὁ κ. Λόου δὲν ἐστάλη ἐξ Ἀγγλίας ὡς κηδεμὼν, ἀλλὰ προσεκλήθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προέδρου τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἵνα ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετήσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ διαφωτίσῃ τὴν πεπλανημένην γνώμην πολλῶν εὐρωπαίων οἰκονομολόγων. Ἐκ τῶν αὐτῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων ὁ Timpul θὰ ἐμάνθανεν ὅτι ὁ κ. Λόουε δὲν εὗρε

τὴν Ἑλλάδα εἰς οἵαν κατάστασιν εὑρίσκει αὐτὴν ὁ ἀγνοῶν ἴσως ποῦ κεῖται ἡ Ἑλλὰς Curierul Financiar, ἀλλ' ὅτι ἡ ἔκθεσις ἣν ἔπεμψεν ἤδη εἰς Εὐρώπην βλέπει Ἑλλάδα ἔχουσαν ἐξησφαλισμένον οἰκονομικὸν μέλλον καὶ οὐχὶ ἐπαπειλουμένην ὑπὸ χρεωκοπίας. Χρεωκοπίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστῇ χώρα ἔχουσα γηΐνους θησαυροὺς περιζητήτους ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς καὶ γιγαντιαίοις βήμασι προαγομένη εἰς ἐπιστήμας, τέχνας καὶ δὴ βιομηχανίαν καθιστῶσαν αὐτὴν σήμερον πρώτην βιομηχανικὴν χώραν ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἀνατολῇ. Ἓν βλέμμα ἐπὶ τῆς καταφύτου Πελοποννήσου, ἓν βλέμμα ἐπὶ τῶν καπνοδόχων Λαυρίου, Πειραιῶς, Σύρου καὶ ἄλλων λιμένων, ἓν βλέμμα ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς καὶ ρωμουνικοῖς λιμέσιν ἠγκυροβολημένων ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, ἓν βλέμμα ἐπὶ τῶν ἁπανταχοῦ γῆς κειμένων ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν οἴκων δύνανται νὰ πείσωσι τοὺς κυρίους συντάκτας τοῦ Timpul ὅτι αἱ περὶ ἑλληνικῆς χρεωκοπίας μετ' ὀδυνηρᾶς χαιρεκακίας ἁρμηνευόμεναι ὑπό τινων προφητεῖαι εἶναι φροῦδαι.

Η ΤΡΙΠΛΗ

Ὁ «Ν. Ἑλ. Τύπος» τῆς Βιέννης πειρᾶται ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ τριπλῆ συμμαχία σκέπει, τὴν μὲν Ἰταλίαν κατὰ τῶν γάλλων, τὴν δὲ Βουλγαρίαν κατὰ τῶν ρώσσων.

„Τὰ ὄργανα τοῦ Βατικανοῦ, γράφει, ἐκδηλοῦσιν αὖθις τῶν θυμόν των κατὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Οἱ ὀνειρευόμενοι τὴν ἀνόρθωσιν τῆς κοσμικῆς τοῦ Πάπα ἐξουσίας πνέουσι τὰ μένεα, διότι ἡ συμμαχία τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ἀπειλεῖ διὰ ματαιώσεως τὰς ἐλπίδας των. Ἐὰν τὸ μισητὸν βασίλειον ἴστατο μεμονωμένον, κάτι θὰ κατωρθοῦτο ἴσως διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Γαλλίας. Οἱ Γάλλοι ὀργίζονται βλέποντες τὴν Ἰταλίαν ἐκφυγοῦσαν τῆς κηδεμονίας των καὶ γενομένην πράγματι ἀνεξάρτητον μεγάλην δύναμιν, προσπαθοῦσι δὲ νὰ πείσωσι τοὺς ἰταλοὺς ὅτι ἡ τριπλῆ συμμαχία περιορίζει τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων καὶ τῶν βουλευμάτων των· ἀλλ' ἐν Ἰταλίᾳ κατίσχυσεν ἀδιαφιλονεικήτως ἡ συναίσθησις ὅτι ἡ συμμαχικὴ πολιτικὴ εἶναι ἀνάγκη. Τὴν πεποίθησιν ὅτι θεμελιώδης κανὼν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πρέπει νὰ ἦναι ἡ συμμαχικὴ πίστις, διότι αἱ συμμαχίαι πορίζουσι δύναμιν καὶ ἀσφάλειαν, συμμερίζονται πάντες οἱ ἰταλοὶ πολιτευόμενοι, τὴν ἰδέαν δὲ ταύτην ἀνέπτυξε καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Βρὶν ἐν τῷ λόγῳ, ὃν ἐξεφώνησεν ἐν Τουρίνῳ. Ὁ Βρὶν δὲν εἶναι διπλωμάτης ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἀφιέρωσε τὸν βίον του εἰς τὴν ναυπηγικὴν καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐγένετο, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τυχαίας συρροῆς περιστάσεων. Ἀλλ' ἡ ὁδὸς, ἣν ὀφείλει νὰ τραπῇ ἡ ἰταλικὴ πολιτική, εἶναι τοσοῦτον εὐκρινῶς κεχαραγμένη, ὥστε ἀνὴρ, ἔχων ἀνοικτοὺς ὀφθαλμοὺς, εἶναι ἀδύνατον νὰ παραστρατήσῃ. Τὴν τριπλῆν συμμαχίαν παρέστησεν ὡς τὸ θεμέλιον, ἐφ' οὗ αὐτός τε καὶ οἱ συνάδελφοί του ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἐξῆρε δὲ τὴν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐμπιστοσύνην τῶν συμμάχων καὶ φίλων. Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀνὰ μέσον Βιέννης καὶ Ρώμης συμπνοίας εἶναι ὅτι ὁ Βρὶν μετεχειρίσθη ἀκριβῶς ἃς πρὸ μικροῦ ὁ Καλνόκης λέξεις, εἰπὼν ὅτι τὰ φρονήματα τῶν φίλων τῆς Ἰταλίας δὲν μεταβάλλονται μετὰ τῶν κυβερνήσεων. Ὑπουργικὴ μεταβολὴ ἐπῆλθε πρὸ μικροῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐφ' ἧς τὴν φιλίαν συνείθισε νὰ ὑπολογίζῃ ἡ Ἰταλία· ἀλλὰ καὶ ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ὁ Βρὶν ἔκριναν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν πτῶσιν τοῦ Σαλισβουρῆ. Ἀμφότεροι παραδέχονται ὡς δεδομένον ὅτι ὁ Γλάδστων εἶναι λίαν συνετὸς, ἢ ὥστε ν' ἀλλοιώσῃ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Ἀγγλίας. Ὕψιστα συμφέροντα ἐπιβάλλουσι τῇ Ἀγγλίᾳ τὴν σύμπραξιν πρὸς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν. Κἂν τε πρὸς τὴν Κων)πολιν, κἂν τε πρὸς τὴν Ἰνδικὴν στρέψῃ τὸ βλέμμα, πανταχοῦ ἀπαντᾷ, τὴν μὲν Ρωσσίαν ὡς τὴν φυσικὴν ἐχθράν, τὴν δ' ἐν Κριμαίᾳ σύμμαχον Γαλλίαν ὡς δορυφόρον τῆς Ρωσσίας. Ἡ τριπλῆ σημμαχία σκιάζει τὴν εἰρήνην ἰδίως ἐν Ἀνατολῇ. Ἡ Αὐστρία δὲν τρέφει κατὰ τὸν Αἶμον φιλόδοξα σχέδια, ὧν τὴν ἐκτέλεσιν ἀνακόπτουσιν οἱ σύμμαχοι· προστατεύει ἁπλῶς, ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτῶν, τήν τε Τουρκίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν νεαρῶν κρατῶν, τῶν ἀνιδρυθέντων ἀπὸ δεκατετραετίας. Ἡ Ἀγγλία ὀφείλει ἄρα νὰ διάκηται φιλίως πρὸς σύνδεσμον, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει νὰ καταστῇ, ἡ μὲν Μεσόγειος γαλλική, ὁ δὲ Εὔξεινος ρωσσικὴ λίμνη. Ὡς εἶπεν ὁ Βρὶν, ἡ Ἀγγλία καὶ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως συναντᾶται ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, οὐ μόνον πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς δυνάμεις τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Σαφέστατα ἀποδεικνύεται τοῦτο ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζητήματι. Ἡ Ἀγγλία καὶ οἱ σύμμαχοι δὲ θέλουσι νὰ διαταραχθῇ ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου ἡ τάξις, ἀνθίστανται δ' ἀπὸ κοινοῦ κατὰ τῆς Ρωσσίας, ταραξίου κατὰ παράδοσιν. Οἱ ἐν Πετρουπόλει ἐχολώθησαν, διότι ὁ Σουλτάνος ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν Σταμπούλωφ, ἠθέλησε δὲ καὶ ὁ Σίσκιν ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἰθύνει τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις ἐντονώτερον τοῦ Γίρς. Ἀλλ' ἡ ρωσσικὴ διακοίνωσις συνετάχθη καὶ μετὰ τῆς ὑστεροβουλίας ὅτι εἰς τὴν διπλωματικὴν λογομαχίαν θ' ἀνεμιγνύετο καὶ τρίτη τις δύναμις. Ἀλλ' οὐδεμία δύναμις ἐχαρίσθη τῇ Ρωσσίᾳ. Αὐτὴ ἡ Πύλη ἀπήντησε μόλις μετὰ ἕνα μῆνα, μετὰ τόσης δὲ περισκέψεως καὶ ἐπιτηδειότητος, ὥστε ἡ Ρωσσία ἠναγκάσθη ν' ἀρκεσθῇ καὶ νὰ παραιτηθῇ ἄλλων αἰτιάσεων ἕνεκεν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σταμπούλωφ. Ἀλλὰ νῦν παρασκευάζονται τῇ Τουρκίᾳ ἄλλαι ἐνοχλήσεις. Λέγεται ὅτι θὰ ζητηθῇ ὁ ἀκώλυτος διὰ τῶν πορθμῶν διάπλους τῶν ρωσσικῶν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ θὰ ἐκσφενδονισθῇ διαμαρτύρησις κατὰ τῆς ὀχυρώσεως τοῦ Βοσπόρου. Ἀλλ' ἡ Πύλη δύναται ν' ἀπορρίψῃ ἀταράχως καὶ τὸ αἴτημα καὶ τὴν διαμαρτύρησιν. Οὐδένα ἔχει λόγον νὰ φοβῆται τὴν Ρωσσίαν. Ἂς μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῆς Βουλγαρίας, ἥτις, πεποιθυῖα ἐπὶ τὴν τριπλῆν συμμαχίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν, δὲν ἐνδίδει εἰς ρωσσικοὺς ἐκφοβισμούς. Ἡ Πύλη ἐν τῇ ἀπαντήσει εἰς τὴν ρωσσικὴν διακοίνωσιν προσεπάθησε νὰ μετριάσῃ τὴν σημασίαν τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Σταμπούλωφ· ἀλλ' ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος, ἀδιαφορῶν περὶ τῆς ρωσσικῆς διακοινώσεως, ἐξαίρει τὴν ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου ἐμφάνισιν τοῦ πρώτου συμβουλου του. Θὰ παρέλειπε τὴν ὑπόμνησιν ταύτην ἐὰν μὴ ἦτον βέβαιος περὶ ἰσχυρᾶς προστασίας. Ὡς ὁ ἰταλὸς ὑπουργὸς, καὶ ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ὑπολογίζει ἐπὶ τὴν τριπλῆν συμμαχίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ ἔργον τοῦ Βίσμαρκ διαρκεῖ καὶ ἀσκεῖ εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν. Ρωσσικαὶ καὶ γαλλικαὶ χεῖρες προσπαθοῦσι νὰ ὑπονομεύσωσι τὸ κραταιὸν τῆς εἰρήνης πρόχωμα, καὶ τὰ ὄργανα τοῦ Βατικανοῦ τὴν πτῶσίν του προσδοκῶσιν ἐξ ἤχου σαλπίγγων· ἀλλ' ἡ τριπλῆ συμμαχία θὰ ἐξακολουθήσῃ, ἐλπίζομεν, σκιάζουσα καὶ ἄλλας γενεάς"

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΙ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ

Φιλόπατρις ἠπειρώτης παρέχεται τῇ ἐγκρίτῳ σμυρναϊκῇ συναδέλφῳ «Ἀμαλθείᾳ» τὰς ἑξῆς περὶ τῶν ἐν Ἠπείρῳ τεκταινομένων πληροφορίας·

„Λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν περὶ τῶν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ ξένων προπαγανδῶν δημοσιευθέντων, θὰ εἴπω ὀλίγα τινα μόνον περὶ αὐτῶν ἐκθέτων τὰ δελεαστικὰ μέσα, δι' ὧν πειρῶνται νὰ ἀγρεύσωσι τοὺς ἐπὶ ὑψηλῷ φρονήματι καὶ ἐμμονῇ ἐν τοῖς πατρίοις διακεκριμένους ἠπειρώτας οἱ ἀναλαβόντες νὰ φωτίσωσι τὴν ὑπὸ ἀμαθείας δεινῆς κατατρυχομένην δῆθεν Ἤπειρον καὶ διασκεδάσωσι τὴν παχεῖαν ἀχλὺν, ἥτις βαρεῖα δῆθεν ἐπικάθηται αὐτῆς!

Γνωστὸν ὅτι ὁ σπουδαιότερος πνευματικὸς λουτὴρ τῆς ἐν Ἠπείρῳ προπαγάνδας, εὑρίσκεται ἐν Ἰωαννίνοις· παραφυάδες δὲ τούτου ἔν τισι χωρίοις τοῦ Ζαγορίου, ἐν οἷς λαλεῖται ἡ κουτσοβλαχικὴ γλῶσσα, ὡς ἐν Δαΐστῃ ἐν Βωβούσῃ καὶ ἐν Φλαμουραρίῳ. Γελοῖον τῇ ἀληθείᾳ φαίνεται τὸ νὰ πειρῶνται νὰ ἱδρύσωσι σχολεῖον ἐν Ἰωαννίνοις. Τίνος ἄρά γε τὸν ἐθνισμὸν ἀποπειρῶνται νὰ διασαλεύσωσιν; εἶναι δυνατὸν ἐν τῇ εὐκλεεῖ καὶ εὐάνδρῳ Ἠπείρῳ νὰ ὑπάρχωσι καὶ ὄντα ἀπολακτίζοντα τὴν πάτριον αὐτῶν γλῶσσαν καὶ συμφερόμενα μετὰ ἄλλης ζύμης, νὰ μεταβάλωσι καὶ φρόνημα καὶ ἐθνισμόν; οὐδέποτε. Εὑρίσκονται περιτρίμματά τινα, ἅτινα τάττονται ἐξ ἀνάγκης μᾶλλον καὶ οὐχὶ ἐκ προαιρέσεως εἰς τὰς ἀραιὰς ὀρδὰς αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ποῖα· Ὑπάρχει ἐν Ἠπείρῳ ποιμενική τις φυλὴ καὶ δὴ νομαδικὴ Βλάχων, ἥτις πρὸς διαχείμασιν κατέρχεται ἐν καιρῷ χειμῶνος ἐκ τῶν ὀρέων εἴτε ἐν Ἰωαννίνοις, εἴτε ἀλλαχοῦ· ἐννοεῖται ὅτι μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκονται καὶ παῖδες ἐντελῶς ἄποροι, πενέστατοι, στερούμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου· αὐτὴν λοιπὸν τὴν τάξιν τῶν ἀγυιοπαίδων περιθάλπουσα καὶ κολακεύουσα ἡ προπαγάνδα, κατορθοῖ νὰ συγκρατήσῃ ἐν Ἰωαννίνοις σχολεῖον, στρατολογοῦσα ἐξ αὐτῆς περὶ τοὺς 10—12 μαθητάς. Οὐδεὶς ἐχέφρων, οὐδεὶς γνήσιος ἠπειρώτης οὐδὲ βλέμμα κἂν ρίπτει ἐπὶ τοῦ σχολείου καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, διότι ἐνόσῳ ὁ μουσαῖος λαμπτὴρ τῶν Ζωσιμαδῶν «διασκεδάννυσι ζόφον Ἠπείρου τεκέων» οὐδέποτε θέλουσι κατορθώσει νὰ ἐκφυλίσωσι τὴν ἑλληνικωτάτην Ἤπειρον. Δύνανται καὶ ἄλλα σχολεῖα νὰ ἱδρύσωσιν, ἀλλ' οὐδὲν θὰ κατορθώσωσιν.

Τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τοῖς χωρίοις ὑφισταμένων σχολείων διευθύνονται ὑπὸ ἀνθρώπων, οἵτινες ποτισθέντες τὰ νάματα τῆς ἑλλην. παιδείας ἐν τῇ ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαίᾳ Σχολῇ, ἀρνηθέντες καὶ γλῶσσαν καὶ ἐθνισμὸν ἐνεκολπώθησαν χάριν ἀργυρολογίας τὸ ἐν Ἠπείρῳ ξενίζον στοιχεῖον. Οἱ τοιοῦτοι, ἄμοιροι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς ρωμουνικῆς φιλολογίας, προσπαθοῦσιν εὐθὺς ὡς ἐγκατασταθῶσιν ἔν τινι χωρίῳ, νὰ διαιρέσωσιν εἰς δύο στρατόπεδα ἑκάστην κοινότητα, ἔχοντες ἀναγεγραμμένον ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῶν μεγάλοις γράμμασι τὸ „διαίρει καὶ βασίλευε". Ἐν Φλαμουραρίῳ ὑφίσταται τοιοῦτό τι σχολεῖον, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Ν. Κ. τοῦ ποτε συμμαθητοῦ μου ἐν Ἰωαννίνοις. Συναντήσας δέ ποτε αὐτὸν, ἠρώτησα ποῦ ἐκμαθὼν τὴν ρωμουνικὴν γλῶσσαν εἶναι εἰς θέσιν νὰ διδάξῃ αὐτὴν, οὗτος δ' ἐν ἀφελείᾳ „Διέμεινα, μοὶ ἀπήντησεν ἐπὶ ἕνα ὅλον μῆνα ἐν Μετσόβῳ, σπουδάζων τὴν ρωμουνικήν!!" Ἐκ τῆς ἀπαντήσεως δὲ ταύτης μοὶ φαίνεται, ὅτι ἀρκετὰ καταδεικνύεται ἡ εὐρυμάθεια τῶν διευθυνόντων τὰ ἐν Ἠπείρῳ ρωμουνικὰ σχολεῖα".

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκ Πετρολπόλεως ἀγγέλλεται εἰς τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» ὅτι γαλλικὴ ἑταιρία, ἔχουσα μεγάλα κεφάλαια, ζητεῖ τὸ προνόμιον ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου εἰς τὴν Πετρούπολιν. Τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς εἶναι 1000 χιλιάμετρα. Τὸ σχέδιον τῆς ἑταιρίας παραπέμπεται ὅσον οὔπω εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν, ἥτις θὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον εἶναι πραγματοποιήσιμον ὑπὸ τεχνικὴν ἔποψιν

Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Φιλιππουπόλεως, ἡ Α. Π. ὁ μητροπολίτης κ. Φώτιος τὰ πάνδεινα ὑφίσταται ἀπὸ μέρους τῶν βουλγάρων. Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ κρίσιμος θέσις, εἰς ἣν περιῆλθεν ἀπό τινων ἤδη μηνῶν, ἰδίᾳ δὲ ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ βούλγαροι ἐν τῇ ἀκατονομάστῳ αὐτῶν πολιτείᾳ προέβησαν εἰς λοιδωρίας καὶ ὀνειδισμοὺς κατ' αὐτοῦ. Σύμπας ὁ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς μητροπόλεως αὐτοῦ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς ὑβρίζει καὶ προπηλακίζει αὐτὸν, ἡ δὲ ἀπογοήτευσις τοῦ μητροπολίτου εἶναι τοσαύτη, ὥστε πολλάκις τὰ δέοντα ἐποιήσατο παρὰ ταῖς ἁρμοδίαις ἀρχαῖς διαβήματα, ἀλλ' αὗται οὐ μόνον οὐδεμίαν ἔδωκαν καὶ δίδουσι προσοχὴν εἰς τὰ δίκαια παράπονα τοῦ ἱεράρχου, ἀλλὰ φαίνονται ὑποδαυλίζουσαι δι' ὀπισθοβούλων ἐνεργειῶν τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ. Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Καβακλῆ περιοδείαν τὰ πάνδεινα καὶ πάλιν ὑπέφερεν ὁ γενναῖος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης. Ἀλλ' οἱ βούλγαροι δὲν περιωρίσθησαν μόνον εἰς προσωπικὰς κατ' αὐτοῦ λοιδωρίας, ἀλλὰ καὶ κατέφυγον καὶ εἰς τὴν δημοσίευσιν αἰσχρῶν λιβέλλων διά τινων βιενναίων φύλλων, σιμιτικῶν τὸ πλεῖστον, κατὰ τοῦ μητροπολίτου. Οὕτως ὁ «Ν. Ε. Τύπος» ἀποδίδει αὐτῷ ἀκατανόμαστα ἐπίθετα, ἐπιρρίπτων κατ' αὐτοῦ πολλὰς συκοφαντίας.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐξ ἀλληλογραφίας ἐκ Κερκύρας πρὸς τὸ ἀξιόλογον τῶν ἠπειρωτικῶν συμφερόντων ὄργανον, τὴν «Φωνὴν τῆς Ἠπείρου» ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς θλιβερά·

„Φοβερὰ πενία κατατρύχει τὴν ἀτυχῆ Ἤπειρον, οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς μὴ λαμβάνοντες τοῦτο ὑπ' ὄψιν, ἐξακολουθοῦσι νὰ ἐπιβαρύνωσι τοὺς κατοίκους διὰ νέων φόρων, τοὺς ὁποίους ἴσως νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ ὁ ἀνώτατος ἐν Γιλδὶζ ἄρχων, ἀλλὰ νὰ ἐπινοῶσιν οἱ τοῦ τόπου διοικηταὶ καὶ τὰ κατώτερα ὄργανα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα κάθε ραγιᾶν θεωροῦν σκύλον καὶ οὐχὶ ἄνθρωπον, ἄνθρωπον μάλιστα ὅστις τόσους καταβάλλει καθημερινῶς κόπους, καὶ τόσον ἱδρῶτα χύνει ἵνα τρέφῃ δι' αὐτῶν πτωχὰ μὲν τὴν οἰκογένειάν του, πλουσιοπαρόχως δὲ τοὺς κηφῆνας τοῦ κράτους, ὑπὸ τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς θείας ὀργῆς νὰ δουλεύῃ τόσους αἰῶνας τώρα. Οἱ αὐθαίρετοι οὗτοι φόροι οἱ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους κυβερνητικῶν ἀρχῶν ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου πασσᾶ μέχρι τοῦ κατωτάτου ζαπτιὲ καὶ καβάσῃ ἐπινοούμενοι καὶ ἐπιβαλλόμενοι ἀσυνειδήτως εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἠπειρώτας ἐπιφέρουσιν ἕνεκα τῆς πενίας ἀντιστάσεις καὶ αἱ ἀντιστάσεις συνεπάγονται δεινὰς καταπιέσεις ἐκ μέρους τῶν βασιλικῶν δῆθεν εἰσπρακτόρων, μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε καταναγκάζονται οἱ ἄνθρωποι νὰ πωλῶσι τὰ κτήνη των καὶ τῶν οἰκιῶν τὰ ἔπιπλα, ἵνα ἀποφύγωσι τοὺς δαρμοὺς καὶ ἵνα μὴ ὁδηγηθῶσιν εἰς τὰς φυλακὰς ἐπὶ τέλους.

Διὰ νὰ μάθητε δὲ πόσην ἀδράνειαν καὶ ἀδιαφορίαν δεικνύουσιν αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτὸ τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον προσποιοῦνται ὅτι ἐξυπηρετοῦσι, λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐνῷ διὰ τὰ ἰδικά των βαλάντια φροντίζουσι διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου τρόπου, οὐδόλως μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους, γίνονται μάλιστα παραίτιοι μεγίστων εἰς αὐτὸ ζημιῶν, ὅταν, ἕνεκα ἀδρανείας καὶ ἀδιαφορίας των ἀσυγγνώστου, δὲν ἐπιμελοῦνται τὴν ὅσον ἔνεστι ταχεῖαν ἐκπώλησιν τῶν ἰμλιακίων, ἀλλὰ παραμελοῦσι μέχρις ἀπορίας αὐτὴν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ νομίζῃ τις ὅτι τὸ πράττουν ἐπίτηδες, ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστρέφωνται οἱ ραγιάδες καὶ νὰ ζημιώνηται φοβερὰ τὸ κράτος. Διότι μὴ πωλουμένων τῶν Ἰμλιακίων, τῶν χωρίων δηλ. ἅτινα παρέχουσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὴν δεκάτην καὶ τὸ γεώμορον τῶν προϊόντων, τὰ θερισθέντα γεννήματα μένουν ἀκόμη εἰς τὰ ἀλώνια ἀπὸ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον, διότι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ ἐπιβάλλωσι ἐπ' αὐτῶν χεῖρα καὶ νὰ τὰ ἀλωνίσουν καὶ νὰ τὰ μετακομίσωσιν εἰς τοὺς οἴκους των, ἂν δὲν πωληθοῦν πρῶτον τὸ γεώμορον καὶ ἡ δεκάτη. Καὶ τοιουτοτρόπως αἱ ἀλλαγαὶ τῆς ἀτμοσφαίρας καταστρέφουσι τὸ γέννημα, χάνουσιν οἱ χωρικοὶ τοὺς κόπους καὶ τὴν τροφήν των, ζημιόνεται καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰς ἐκ τούτων προσόδους.

Ἀπώλητα ἰμλιάκια μέχρι πρὸ εἴκοσιν ἡμερῶν μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι ἦσαν τὰ τῆς Πωγωνιανῆς Τσαραπλανὰ, Ρουψιὰ, Βύσσανη, Λαχανόκαστρον, Μεβδεζδὰ καὶ ἄλλα. Εἶναι ἀνάγκη περὶ τούτου νὰ ληφθῇ ἐν Κωνστ)πόλει φροντὶς καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἐπίπληξις καὶ εἰ δυνατὸν καὶ τιμωρία πρὸς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς τῆς Ἠπείρου παρὰ τοῦ Σουλτάνου, παρὰ τοῦ ὁποίου μόνου ἐλπίζουσιν οἱ κάτοικοι τὴν ἐπίβλεψιν καὶ προστασίαν. Οἱ κάτοικοι ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος ἐργαζόμενοι οὔτε αὐτὸν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἐξοικονομοῦσιν, διότι τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ παραγομένου προϊόντος δίδουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν ὡς δικαίωμα δεκάτης γεωμόρου, τὸ δὲ ἕτερον καταστρέφεται ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἐν τοῖς ἀλωνίοις. Ἔκπληξιν ὄντως προξενεῖ ἡ εἴδησις ὅτι δὲν εἶχον εἰσέτι ἁλωνισθῇ τὰ σπαρτὰ περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἐνῷ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου ἔπρεπε νὰ εἶναι ἁλωνισμένα».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Timpul ὁμιλῶν περὶ τηλεγραφήματος ἐκ Βουκουρεστίου τοῦ „Πεσταίου Λόυδ", λέγοντος ὅτι ἐφημερίδες τινες ἐνταῦθα κρίνουσι τὴν ἐκλογὴν ὡς πρυτάνεως

τοῦ ἐκ Τρανσυλβανίας καταγομένου κ. Τίτου Μαγιορέσκου ὡς δήλωσιν τῶν ἀδιαλλάκτων (demonstrațiune iredentista), λέγει ὅτι ἴσως αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, ἐν αἷς οἱ „Σύλλογοι", ἃς δὲν ἀναγινώσκει ἐξέφρασαν τοιαύτην ἰδέαν. Λυπούμεθα πολὺ ὅτι οἱ τὴν σύνταξιν τοῦ Timpul ἀποτελοῦντες, οἵτινες καὶ καλῶς γινώσκουσι τὴν ἑλληνικὴν, δὲν ἐνόησαν μέχρι τοῦδε ὅτι οἱ „Σύλλογοι" καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι ξένοι πρὸς πᾶν ὅ,τι δὲν ἐνδιαφέρει αὐτοὺς καὶ ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἴπωσι τερθρείαν, οἷα ἡ ὑπὸ τοῦ „Πεσταίου Λόϋδ" μνημονευομένη. Τ' ἀνωτέρω θὰ ἐγράφομεν ρωμουνιστί, ἀλλὰ θεωροῦμεν περιττὸν τὸν κόπον, ἀφ' οὗ οἱ τοῦ Timpul συντάκται ἐννοοῦσιν ἑλληνικά.

Ἀπὸ χθὲς ἐπανήρξατο ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ἰασίου ἡ πολύκροτος δίκη Στούρζα-Γορτσακώφ. Ὁ πρίγκηψ Γρ. Στούρζας ὅστις, ὡς γνωστὸν ἐκέρδησε τὴν δίκην ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἰασίου ὅσον ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐξαιτεῖται νῦν παρὰ τοῦ δικαστηρίου Ἰασίου δικαστικὴν κατάσχεσιν τῆς περιουσίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ πριγκηπίσσης Γορτσακώφ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ κ. Δημ. Στούρζα. Πλὴν τούτου ὁ πρίγκηψ αἰτεῖται τὸν διορισμὸν κηδεμόνων πρὸς διαχείρισιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος περιουσίας, μέχρις οὗ ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφανθῇ περὶ τῆς εἰς αὐτὸν προσφυγῆς τῶν τελευταίων ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ἰασίῳ ἐφετείου.

Μετὰ πολλῆς λύπης πληροφορούμεθα τὸν ἐν Βραΐλᾳ ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ Αὐγερινοῦ Μ. Αὐγερινοῦ, ἀποθηκαρίου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν καταστημάτων τοῦ κ. Ὀδ. Νεγροπόντη. Ἡ κηδεία τοῦ μακαρίτου ἐγένετο χθὲς ἐν συρροῇ συγγενῶν καὶ φίλων, ψαλείσης τῆς ἐπικηδείου τελετῆς ἐν τῷ ἑλληνικῷ ναῷ Βραΐλας. Συλλυπούμεθα ἐκ καρδίας τοῖς συγγενέσι τοῦ μεταστάντος.

Προχθὲς ἤχθη ἐνώπιον τοῦ 2-ου τμήματος τοῦ ἐνταῦθα Ἐφετείου ἡ περὶ ἀκυρώσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Φιλήτου ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ ἐξ ἐνδιαθέτου κληρονόμου τῆς περιουσίας ταύτης Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Ἀθήναις αἴτησις τῶν φυσικῶν κληρονόμων τοῦ Φιλήτου. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν, τὸ Ἐφετεῖον ἀνέβαλεν εἰς τὴν αὔριον παρασκευὴν τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου θὰ παρουσιασθῇ κατ' αὐτὰς εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου ὑπουργεῖον, ἵνα ὑποβάλῃ αὐτῷ πολλὰ ζητήματα ἄκρως ἐνδιαφέροντα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν τῆς χώρας.

Κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα θὰ συνέλθωσιν ἐνταῦθα ἐν ἐτησίᾳ συνεδρίᾳ πάντα τὰ τμήματα τοῦ πρὸς διάδοσιν τοῦ ρωμουνισμοῦ συλλόγου. (Cultura română).

Στατιστικὴ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 27 τρέχοντος.

Σουλινᾶς καὶ Ἰσμαήλιον· 4 ἀτμόπλοια καὶ 1 πλοιάριον, μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 130. Στόμια Προύθου. 25 πλοιάρια μετὰ πληρ. 100 ναυτῶν. Τοῦρνον Σεβερῖνον· 50 σλέπια μετὰ πληρ. 202 ἀνδρῶν. Οὐγκένι· 67 πρόσωπα. Βουρδουζένι· 39. Βερτσορόβα· 126.

Ἡ ὑγεία πανταχοῦ εὐάρεστος.

Ὁ ἀπό τινων ἡμερῶν παρεπιδημῶν ἐν Βουκουρεστίῳ φίλος ἡμῶν κ. Κωνσ. Ράδος, συνεχίζων τὰς περὶ Ρωμουνίας μελέτας αὐτοῦ, ὧν μέρος ἐδημοσίευσε πέρυσι καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει καὶ ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι τῶν «Συλλόγων», ἐπεσκέφατο προχθὲς ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀξιοτίμου καὶ φιλογενοῦς ἕλληνος ἐκμισθωτοῦ καὶ γεωργοῦ κ. Γ. Βασιλειάδου, τὴν ἐν Χερεστρέου γεωργικὴν σχολὴν, ἐν ᾗ μετ' ἐπιστασίας καὶ ἐνδιαφέροντος περιειργάσθη τὰ πάντα. Τοὺς ἕλληνας ἐπισκέπτας ὑπεδέξαντο μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ ἀβρότητος οἱ τῆς γεωργικῆς σχολῆς καθηγηταὶ καὶ μαθηταί, οἵτινες καὶ ἔδειξαν αὐτοῖς πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀντικείμενα, ἀποτελούμενα ἐκ γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανῶν πάσης ἐποχῆς καὶ παντὸς εἴδους, ὡς καὶ πολλῶν εἰδῶν ἀγελάδων. Ὁ κ. Ράδος ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ ταύτης ἀπεκομίσατο ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Ἕνεκα τυπογραφικοῦ λάθους ἐν τῷ διαβιβασθέντι ἡμῖν γαλλικῷ κειμένῳ τῆς ἑλληνικῆς διακοινώσεως, ἧς χθὲς ἐδημοσιεύσαμεν μετάφρασιν, διορθωτέον τὴν φράσιν ὑλικῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων διὰ τῆς ὑλικῆς κατοχῆς τῶν ἀκινήτων.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑΣ

Ἐγγιζούσης τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνδρομῆς αὐτῶν στηρίζονται οἱ «Σύλλογοι».

Εὐαρεστούμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀναλογιζόμενοι οἱ ἀξιότιμοι κύριοι συνδρομηταὶ τὰς καθημερινὰς τοῖς μετρητοῖς δαπάνας τοῦ φύλλου ἡμῶν, θέλουσι σπεύσει εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ μικροῦ χρέους αὐτῶν, ὅπερ ἀθροιζόμενον ἀποτελεῖ κεφάλαιον ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐπίμοχθον λειτουργίαν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέα
Journal grec „Sylloghi"
Strada Covaci No 11.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΣΤΗ 28 Ὀκτωβρίου.— Ὁ κόμης Ζάπαρυ ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ἡ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ αὐτοκράτορος τὰ νομοσχέδια περὶ γάμων καὶ περὶ παροχῆς τῶν ἰσραηλιτῶν ὅπως ἐξασκῶσιν ἐλευθέρως τὸ δόγματων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπουργεῖον δὲν συνεφώνει ὡς πρὸς τὸ ὑποχρεωτικὸν τοῦ πολιτικοῦ γάμου παρῃτήθη, ἐνετάλη ὅμως προσωρινῶς νὰ μείνῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Ὅθεν προτείνει νὰ παραιτηθῇ ἡ Βουλὴ ἕως οὗ καταρτισθῇ νέον ὑπουργεῖον.

ΒΙΕΝΝΗ 28.—Ὁ αὐτοκράτωρ θὰ πέμψῃ εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰταλίας εἰς προϋπάντησιν τοῦ Τσάρεβιτς ἰδιαιτέραν ἁμαξοστοιχίαν τῆς αὐλῆς ὅπως κομίσῃ αὐτὸν εἰς Βιέννην. Θέλει δὲ φθάσῃ εἰς Βιέννην τὴν 31 λήγοντος καὶ τὴν ἐπιοῦσαν τὸ ἑσπέρας θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Πετρούπολιν. Θὰ καταλύσῃ εἰς τ' ἀνάκτορα καὶ τὴν ἐπιοῦσαν δοθήσεται γεῦμα ἐπίσημον ἐν τῇ αὐλῇ.

ΒΙΕΝΝΗ 28.— Ἡ ἐπὶ τῆς ναυσιπλοΐας τοῦ Δουνάβεως ἐπιτροπὴ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ διακόψῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πραγματειῶν διὰ τὴν γραμμὴν Τ. Σεβερίνου—Γαλαζίου ἀπὸ τῆς αὔριον, τὴν δὲ γραμμὴν Πέστης—Βελιγραδίου—Ὄρσοβας ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου.

ΒΙΕΝΝΗ 28. — Ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου τῆς Ρωμουνίας ἀναμένονται τὴν προσεχῆ Τρίτην καὶ θὰ διαμείνωσιν ἐν Βιέννῃ ἐπί τινας ἡμέρας. Θὰ καταλύσωσι δὲ εἰς τ' ἀνάκτορα φιλοξενούμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 28.— Αἱ καθάρσεις διὰ τὰς ἐξ Αὐστρίας καὶ Γαλλίας προελεύσεις ἠλαττώθησαν εἰς 5 ἡμέρας, διὰ τὰς ἐξ Ἰταλίας εἰς 3.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 28.— Αἱ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν αὖθις ὅτι ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ αὐξήσῃ τὰ τέλη τῆς εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ καπνοῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 28.—Δι' αὐτοκρατορικοῦ διαγγέλματος ἤρξατο τῶν συνεδριάσεων ἡ Δίαιτα. Ἐν τῷ διαγγέλματι ἀναφέρεται ἔλλειμμα 42 ἑκατ. καλυφθησόμενον διὰ δανείου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 28. — Ἀπὸ τῆς 24 μέχρι τῆς 27 τρέχ. 6 κρούσματα καὶ 3 θάνατοι. Χθὲς οὐδὲν νέον κρούσμα. Ἐν Σεμένδρια ἀπὸ τῆς 24 μέχρι τῆς 25 δύο κρούσματα καὶ 1 θάνατος.

ΠΕΣΤΗ 28.—Ἀπὸ χθὲς μέχρι τῆς 6 μ. μ. σήμερον 8 κρούσματα καὶ 2 θάνατοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892.

Σιτ.	28000	58	10.45	Μ.
„	3000	56	8.55	Κ.
„	2000	55¾	8.25	„
„	1000	60	10.45	Μ.
Σῖτος	5100	58½	9.50	»
„	1300	60½	10.60	»
„	3570	54	7.30	Κ.
„	3000	54¾	7.50	Κ.
„	11800	54 »	7.45	Σ
„	4200	55 »	8.40	Σ.
„	1000	56 1/12	7.65	Μ.
„	6800	54½	7.	Σ.
„	6400	55½	6.90	„
Σίκαλις	2300	51	7.	Σ.
Ἀραβ.	1600	60	7.05	Κ.
„	2775	60	7.10	„
„	1460	62	7.15	»
„	2000	57½	6.20	Μ.
„	1100	59	6.70	Μ.
„	810	61 1/12	7.	Μ.
„	1800	58	6.20	Μ.
„	3000	60	6.75	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	4500	Σῖτος	4900
Κριθὴ	— —	Κριθὴ	5900
Ἀραβ.	— —	—	1000
Σίκ.	1180	—	— —

ΝΕΩΤΕΡΑ

Οἱ ἰατροὶ κ. κ. Φέλιξ, Βέρναρδ καὶ Ἰστράτη σὺν τῷ μηχανικῷ κ. Σαλινὺ ἐφιλοπόνησαν κανονισμὸν ἀφορῶντα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πετρελαίου. Ὁ κανονισμὸς οὗτος συνετάχθη πρὸς ἀποφυγὴν ἐν τῷ μέλλοντι τῶν ἐκ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πετρελαίου παραγομένων συνεχῶς πυρκαϊῶν.

— Ἅπας ὁ κυβερνητικὸς τύπος ἐπιπίπτει λάβρως κατὰ τῶν περὶ τῶν ὑποθέσεων Βέδμαρ καὶ Ζάππα ἐν τῇ Voința Națională δημοσιευομένων ἀπό τινος ἄρθρων. Ὁ κ. Πέτρος Μισίρ, οὗ ἡ ρηθεῖσα ἀντιπολιτευομένη ἐφημερὶς καθάπτεται ὡς γράψαντος, τῇ ὑπαγορεύσει τοῦ κ. Μαγιορέσκου καὶ ἐπὶ συμφεροντολογικῷ σκοπῷ, τὸ περὶ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος γνωστὸν ἤδη τοῖς ἀναγνώσταις τῶν «Συλλόγων» φυλλάδιον, ὑπερασπίζει ἑαυτὸν διὰ τῆς ἐφημερίδος Era Nouă τοῦ Ἰασίου, ἐπικαλούμενος τὴν μαρτυρίαν διακεκριμένων ἀνδρῶν ἐπὶ τοῦ ὅτι τὸ εἰρημένον βιβλιάριον ἐγράφη ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐτέθη ἐν Κιμπουλούγκ ὁ θεμέλιος λίθος δημοτικῆς σχολῆς ἐπωνυμουμένης Καρόλου τοῦ Α'. Ἐν τῇ τελετῇ παρέστη αὐτοπροσώπως ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς κ. Τάκης Ἰωννέσκου καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐπισημότητες.

— Ὁ πρώην ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας ἐν Ἀθήναις κ. Δουΐλιου Ζαφειρέσκος ἀφίκετο ἤδη ἐνταῦθα.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Βουκουρέστιον, 29 Ὀκτωβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100 —
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.—
4 „ „ „ „ „	82.75
6 „ Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	102.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.—
8 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	103.—
5 „ „ „ (Iași f. urb).	82.25
1/200 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	273.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1650
Ἑταιρ. Dacia Rom .	200	404—
„ Natională . .	200	418
Constr. și lucr. publ.	250	125.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 50
Λονδίνου	25.30,—
Βερολίνου	124.15
Ἀμβέρσης	99.85
Βιέννης.	211.37
Λίρα ὀθωμανική	22.95

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΩΡΩΝ

Βιέννη, 29 8βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.54,5
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	311.15
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	117.50
Σῆμα ἐπὶ Λονδίνου	120.10
„ „ Παρισίων	7.70
„ „ Βερολίνου „ .	58.95
„ „ Amsterd. „ .	99 45
Παρίσιοι 29 8βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ % . .	105.32
„ „ 3 %	99.32
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	99.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	335.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	593.12
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	495.62
„ Lot turc.	91.50
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.155
„ „ Βιέννης	207.75
„ „ Ὁλανδίας	206.25
„ „ Βερολίνου	122.21
Βερολῖνον 29 8βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	101.60
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.—
„ amortis. 5 %. . . .	96.90
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	200.70
Δάνειον δημαρχείου . .	96.—
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὁλλανδίας „ .	—.—
„ „ Βιέννης . . „ .	169,05
„ Ἀμβέρσης .	—.—

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (89)

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

Ὁ φίλος μου δὲ καὶ ἡ Μούδη θέλουσι μᾶς χρησιμεύσει ὡς μάρτυρες· καὶ οὐδεὶς ἄλλος θέλει τὸ μάθει, διότι καὶ τὸ ἀγροκήπιον, ἔνθα θὰ καταφύγωμεν, εἶναι κτῆμα τοῦ Καρόλου, ὅστις ἐπείσθη νὰ μοὶ τὸ πωλήσῃ ἐπ' ὀνόματί σου. Ἐσυμφωνήθη δὲ μεταξύ μας νὰ θεωρῆσαι ὡς μόνη ἰδιοκτήτωρ ἐκείνης τῆς γῆς ἣν ἠγόρασα ἵνα ζήσῃς ἐκεῖ ἡσύχως μετὰ τῆς θυγατρός σου. Ἑπομένως ἐὰν πείσω τὸν λόρδον Χεριδανὸν, κοινολογῶ τὸν γάμον μας, καὶ σὲ φέρω εἰς τὸ πλησίον τοῦ Γλασκώβου κτῆμά μου· ἀλλ' ἐὰν μείνῃ ἄκαμπτος, τότε διαμένεις εἰς τὸ χωρίον σου, ἐγὼ δὲ, ὅταν ἔρχωμαι ἐμβαίνω διὰ κρυφίας θύρας τοῦ περιβόλου· καὶ οὕτω οὐδένα ὑπηρέτην καθιστῶμεν μέτοχον τοῦ μυστικοῦ μας.

Ἐπῆλθεν ἡ ἡμέρα τέλος πάντων· ἡ δὲ Μαλβῖνα πλήρης ταραχῆς, μηδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀνάπαυσιν λαβοῦσα δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, ἐξεγέρθη καὶ ἐνδυθεῖσα δι' ἁπλουστάτου φορέματος καὶ καλύψασα τὴν κεφαλὴν διὰ σκιαδίου, ἀνέβηείστὸ ὄχημα μετὰ τῆς Μούδης, πορευθεῖσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ Ἐδμὼν, προσμένων εἰς τὸ πρόθυρον τὴν ἐδοήθησε νὰ καταβῇ, παρατηρήσας δ' αὐτὴν τρέμουσαν. Θάρρει, φιλτάτη! τῇ λέγει. Εἰς τὸν ἐραστήν σου, ὃν ἐπροτίμησας, μέλλεις νὰ δώσῃς τὴν δεξιάν· καταπράϋνον λοιπὸν τὸν φόβον σου. Ὁμιλῶν οὕτω, τὴν ὡδήγησεν ἐντὸς τοῦ ναοῦ· ἀλλ' ἡ Μαλβῖνα θέτουσα τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τοῦ εὐρυχώρου ἐκείνου ναοῦ, ἠσθάνθη ἑαυτὴν ἔτι μᾶλλον ταρασσομένην. Ἡ ἁγία τράπεζα, τὸ ὠχρὸν καὶ ὑποτρέμον φέγγος τῶν κηρίων, ἡ περὶ αὐτὴν βαθυτάτη σιωπὴ, τῶν βημάτων της ὁ κρότος, τὰ πάντα ἐκίνουν εἰς τὴν ψυχήν της φόβον. Μ' ὅλα ταῦτα ἐπροχώρει ἐστηριγμένη εἰς τὸν βραχίονα τοῦ Ἐδμῶνος· ὅτε δὲ ὁ Κάρολος Βεειμάρδος, εἶπε πρὸς τὸν Ἐδμῶνα, ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶναι ἕτοιμος ν' ἀρχίσῃ τὴν τελετὴν, ἡ Μαλβῖνα δὲν ἀπεκρίθη, ὁ Ἐδμὼν θορυβούμενος διὰ τὴν σιωπήν της τῇ λέγει. Διατί τρυφερά μου φίλη εἶσαι ἔντρομος; πρέπει ἤδη ν' ἀναβάλῃς ὅλας τὰς ἀναμνήσεις, ὅλους τοὺς δισταγμούς; Φιλτάτη Μαλβῖνα! δι' ἐμαυτὸν σ' ἐπικαλοῦμαι... μὴ μικροψυχῆς.

— Δὲν μικροψυχῶ, εἶπεν ἐκείνη μεθ' ἱλαροῦ μειδιάματος, ἐκ τῆς ἰδέας τῆς προκειμένης τελετῆς ἡ καρδία μου αἰσθάνεταί τινα ταραχὴν, ἀλλὰ δὲν διστάζει. Ἐν ᾧ δ' ἐπλησίαζον τὸ θυσιαστήριον, ἐφάνη ὁ ἱερεὺς κρατῶν βιβλίον τῆς ἀκολουθίας. Ἡ Μαλβῖνα ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰ κάτω δὲν τὸν εἶδεν· ὁ Ἐδμὼν ὅμως ἀναγνωρίσας τὸν ἱερέα, ἐκφωνεῖ φρίττων· Κύριε Πριόρε! ἐκ τῆς φωνῆς ταύτης, ὁ Πριόρος ὑποπτεύεται τίς εἶναι ἡ νύμφη, καὶ μαντεύει τὴν δυστυχίαν του, τὸ βιβλίον πίπτει ἐκ τῶν χειρῶν του, δὲν τολμᾷ νὰ πλησιάσῃ. Ἀλλ' ἡ Μαλβῖνα ἠσθάνθη ὅτι οὐδέποτε θέλει εὑρεῖ προσφορωτέραν εὐκαιρίαν εἰς ἀπόκτησιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἐδμῶνος καὶ νικήσασα τὴν ταραχήν της, προχωρεῖ πρὸς τὸν Πριόρον, καὶ τῷ λέγει. Ἀναμφιβόλως δὲν σ' ἔφερεν ἐνταῦθα τυφλὴ τύχη· εἰς τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην σύμπτωσιν βλέπω τὴν ἀγαθότητα τῆς θείας Προνοίας, ἥτις θέλουσα ν' αὐξήσῃ τὴν εὐδαιμονίαν μου, ηὐδόκησε νὰ τὴν λάβω διὰ σοῦ. Βλέπω καὶ τὴν δικαιοσύνην της ἐνταυτῷ, διότι ὅπως εὐλογήσῃ τὸν γάμον τοῦ σὶρ Ἐδμῶνος μεταχειρίζεται τὴν χύσασαν τὸ αἷμα αὐτοῦ χεῖρα σου, καὶ σοὶ προσφέρει μέσον νὰ ἐκπλύνῃς τὸ ἁμάρτημά σου...

— Τί λέγεις, Μαλβῖνα; πῶς! πιστεύεις ὅτι ἡ φωνή μου θέλει καθιερώσει δεσμόν!...

Διατί νὰ μὴ τὸ πιστεύσω; ἐγὼ δὲν ἔπαυσα τοῦ νὰ σὲ ὑπολήπτομαι.

— Κύριε Πριόρε, ἐφώνησεν ὁ σὶρ Ἐδμὼν μετὰ βίας κρατῶν τὸ θυμὸν, δὲν θέλεις ἐξέλθει ἐντεῦθεν ζῶν, ἐὰν δὲν ἐκπληρώσῃς τὴν τελετὴν δι' ἣν προσεκλήθης.

— Στῆθι σὶρ Ἐδμὼν, τῷ λέγει ἡ Μαλβῖνα συλλογίσθητι ὅτι ὁ οὐράνιος αὐτὸς θόλος, ἔνθα παρεδρεύει ἡ μεγαλειότης τοῦ Θεοῦ, δὲν πρέπει ν' ἀντηχῇ εἰμὴ λόγους εἰρήνης. Καὶ σὺ κ. Πριόρε, ἔμβλεψον ἐν τῇ συνειδήσει σου, βεβαιώθητι τί σὲ κινεῖ εἰς δισταγμὸν τῆς ἱεροπραξίας· καὶ ἐὰν εἶναι ἄξιον κατακρίσεως, αἰσχύνθητι καὶ εὑρὲ τρόπον νὰ καθαρίσῃς τὴν καρδίαν σου, ἵνα ἀξίως τὴν ὑψώσῃς πρὸς τὸ ὑπέρτατον ὄν, τὸ ὁποῖον μέλλει ἤδη νὰ ἐπικαλεσθῇ ἡ φωνή σου ὑπὲρ ἡμῶν.

— Ὦ Θεέ μου! Τί εἶπεν; ἐφώνησεν ὁ Πριόρος ἐκπεπληγμένος· εἶναι ἀρά γε ἀληθὲς ὅτι ἐμίανα τὴν καρδίαν μου δι' ἐνόχου ἐπιθυμίας; καὶ δὲν δύναμαι πῶς νὰ τὴν καθαρίσω, εἰ μὴ καθαριάζων ἐγὼ αὐτὸς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Μαλβίνης εἰς ἄλλον; Θεὲ παντοδύναμε! εἰ δυνατὸν, παρελθέτω τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ· ὅμως, οὐχὶ ὅπως ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὅπως σύ· γενηθήτω τὸ σὸν θέλημα, καὶ οὐχὶ τὸ ἐμόν.

— Κἀγὼ, ὁποία καὶ ἂν ἦναι ἡ γνώμη σου, ἐξηκολούθησεν ἡ Μαλβῖνα, μαρτύρομαι ἐδῶ τὸν παντοδύναμον Θεὸν, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ σὶρ Ἐδμὼν Σεειμοῦρος εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς τῆς καρδίας μου, καὶ τὸν ζητῶ παρὰ τοῦ οὐρανοῦ σύζυγόν μου, ἀρνοῦμαι διὰ παντὸς τὴν φιλίαν τοῦ μὴ θέλοντος νὰ εὐλογήσῃ τὸν γάμον μας.

Πρὸς τὰς ἀρὰς ταύτας προφερθείσας μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῆς Μαλβίνης, ὁ Πριόρος δὲν ἀντέστη πλέον. Ὑπακούω· εἶπεν, ἀλλ' ἐνθυμοῦ, Μαλβῖνα, ὅτι οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ πταίσματα, δι' ὅσα τὸ παρελθὸν μ' ἐλέγχει, ἡ στιγμὴ αὕτη τὰ ἐξαλείφει ἅπαντα· Μαλβῖνα Σορκῆ, Ἐδμὼν Σεειμοῦρε συνάψατε τὰς χεῖράς σας καὶ πλησιάσατε. Ἀφ' οὗ δὲ ἀμφότεροι πλησιάσαντες ἐγονάτισαν ἔμπροσθεν τῆς ἱερᾶς τραπέζης, ὁ Πριόρος ἤρχισε τὴν τελετὴν καὶ ὁ φθόγγος τῆς φωνῆς του ἐγένετο βροντώδης, ὅτε ἠρώτησε τὸν Ἐδμῶνα· Ὀρκίζεσαι νὰ προστατεύῃς καὶ ν' ἠγαπᾷς πάντοτε τὴν γυναῖκα ταύτην; Ὅτε ὅμως διηύθυνε πρὸς τὴν Μαλβῖναν τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν· Ὀρκίζεσαι ν' ἀγαπᾷς πάντοτε τοῦτον τὸν ἄνδρα; ἡ φωνή του ἐταπεινώθη καὶ ἐφαίνετο ὡς μὴ θέλων ν' ἀρθρώσῃ φράσιν, ἡ ἀπάντησις τῆς ὁποίας ἔμελλε νὰ κατασπαράξῃ τὴν καρδίαν του. Μ' ὅλα ταῦτα οἱ ὅρκοι ἐπροφέρθησαν, ἡ Μαλβῖνα καὶ ὁ Ἐδμὼν εἶναι σύζυγοι, καὶ ὁ Πριόρος ἐπικαλούμενος ὑπὲρ αὐτῶν τὰς εὐλογίας τοῦ οὐρανοῦ. Εὐτυχήσατε, λέγει, καὶ τὰ δάκρυα αὐτοῦ ἄκοντος ἔτρεχον ἐπὶ τῶν παρειῶν του· εὐτυχήσατε ἡνωμένοι· ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν νὰ σᾶς διατηρῇ εὐδαιμονοῦντας, καὶ καθ' ἑκάστην ν' αὐξάνῃ τὴν μεταξύ σας ἀγάπην· ἀπέλθετε ἐν εἰρήνῃ· εἶπε καὶ κατέβη ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἄριστε ἀνθρώπων, ἐφώνησεν ὁ Ἐδμὼν σφίγγων τὴν δεξιάν του, συγχώρησον τὴν ἀγανάκτησίν μου, γενοῦ φίλος μου καὶ τῆς συζύγου μου, ἐπισκέπτου αὐτὴν συνεχῶς· ἔχε διὰ παντὸς τὴν φιλίαν της ὡς ἀμοιβὴν τοῦ εὐτυχήματος, οὗτινος σήμερον διὰ σοῦ ἀξιοῦμαι. Κύριε Πριόρε, τῷ λέγει καὶ ἡ Μαλβῖνα ἐνθυμεῖσαι ποσάκις ηὐχήθης νὰ μὲ ἴδῃς εὐδαιμονοῦσαν· λοιπόν! ἰδοὺ τώρα εὐδαιμονῶ, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν μου χρεωστῶ εἰς σὲ, ἀξιότιμε φίλε μου.

— Αἴ! ἀπεκρίθη ὁ Πριόρος σφίγγων καὶ τῶν δύο τὰς χεῖρας μετὰ δακρύων ἴσως ποτὲ προσκληθῶ νὰ σᾶς συγχαρῶ συνευτυχοῦντας ἀλλὰ τώρα ὄχι· αἱ δυνάμεις μου εἰσὶν ἐξηντλημέναι· ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἐδέσμευσα τὴν Μαλβῖναν, μοὶ ἀνεκάλυψε τί ἦτο ἡ νέα αὕτη πρὸς ἐμέ· τότε φρίττων ἀπεστράφην αὐτὸς ἐμαυτόν· καὶ μετὰ μετανοούσης καρδίας, ὤφειλον, ὡς ὁ Μιχαῖος, νὰ δώσω πρὸς καθαρισμὸν τῆς ψυχῆς μου ὅ,τι εἶχον προσφιλέστατον.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ
κατασκευάζει
— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —
(φουστάνια)
καὶ
ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —
Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ" — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ" — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Α. Σπάθης	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Ἐμ. Μ. Γαβαλᾶς
Κοράμτιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν γένει ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΠΙΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.
Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14
Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.
Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ'ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς θης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.
Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΑΤΟΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΤΙΜΑ
πρὸς πώλησιν
ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ
Ἀπευθυντέον
τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείῳ
— HAVAS — 1

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
STRADA SOARELUI
(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI
ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ
ΕΙΣ
ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων
ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

„NAŢIONALA"
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον
Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν
Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ'ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.
Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE
ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ
Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.
Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.
Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

„UNIRE" Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.
Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰς μετρία

DRAGÉES de Fer Rabuteau
Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.
Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.
Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate. Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui,* în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.
Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.
Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.
Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.
Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.
A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*
1419

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

1420 **NEVRALGIELE**
Hapurile Doctorului Moussette
ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usureadă şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remediĭ.
ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi : 2 dimineaţa, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.
A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potu găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

1873

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „ 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8
Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μήνος.

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΟΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ἀ. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . „ 5
Ἐξαπαιτήσεις κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ πρὸς ἀημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα ἂν ἐπιστρέφεται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
7 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 7
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων" Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6(18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ. 5044

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ 1873

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤ. ΡΑΔΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΙΤΑΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

Μετὰ τριακονταετῆ δημοσιογραφικὸν βίον, εἰκοσαετίαν δὲ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῶν «Συλλόγων» ἀποσυρόμενος τῆς διευθύνσεως καὶ συντάξεως αὐτῶν ἕνεκα τῆς δεινῶς παθούσης ὑγείας μου, ὀφείλω νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸ ἐπὶ μίαν ἤδη γενεὰν ὑποστηρίξαν τοὺς «Συλλόγους» ὁμογενὲς δημόσιον.

Οἱ «Σύλλογοι» ἐν Βραΐλᾳ ἰδόντες τὸ φῶς ἐπὶ σκοπῷ ἐξυπηρετήσεως τῶν κοινοτικῶν ἀναγκῶν, ἠνδρώθησαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν μὴ παρεκκλίναντες τοῦ ἱεροῦ προορισμοῦ τῆς ἱδρύσεως αὐτῶν. Μετατεθέντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν συνετέλεσαν ἐξ ὑψηλοτέρας σκοπιᾶς εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνὰ τὴν Ρουμανίαν ἑλληνικῶν παροικιῶν, ὑπεκκαίοντες τὸν ζῆλον τῶν ὁμοεθνῶν ὑπὲρ κοινωφελῶν καὶ πατριωτικῶν ἔργων, οἷον ναῶν, σχολείων, ἀδελφοτήτων, μνημείου ἐν Δραγασανίῳ κλ. ἐμπεδοῦντες τὸ φρόνημα διὰ τῆς εἰς τὰς πολιτικὰς ἐκτιμήσεις εὐσταθείας αὐτῶν, ἀντεπεξερχόμενοι κατὰ τῶν πολεμίων μετὰ τῆς προσηκούσης εὐπρεπείας καὶ εὐστοχίας, διαπαιδαγωγοῦντες τέλος ἐν εἰλικρινείᾳ τοὺς εἰς τὰ ξένα ταῦτα μέρη ἀπορφανισμένους.

Καὶ ταῦτα μὲν δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτελέσωσιν οἱ «Σύλλογοι» ἂν συναντιλήπτορας ἐν τῇ μακρᾷ καὶ ἐπιμόχθῳ σταδιοδρομίᾳ αὐτῶν δὲν προσελάμβανον ἑκάστοτε ἄνδρας διακεκριμένους οἷοι οἱ Κλ. Παππάζογλης καὶ Γ. Βαφειάδης, ἵνα μόνον τοὺς ἀοιδίμους τεθνεώτας ἐκ, τῶν συνεργατῶν ἡμῶν μνημονεύσωμεν ὧν ὁ ἰδιωτικὸς βίος, ἀπαύγασμα εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἀκραιφνοῦς φιλοπατρίας, ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ ὀρθῆς κρίσεως, ἀπετυποῦτο καὶ ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ αὐτῶν βίῳ.

Ὡς ὁ τὴν θείαν μυσταγωγίαν τελῶν ἱερεὺς αὐτὸς πρῶτος εἰς ἑαυτὸν ἐφαρμόζων τὴν κατὰ Χριστὸν πολιτείαν καθίσταται σεβαστός, οὕτω καὶ ὁ τὴν ἠθικὴν, τὴν φιλοπατρίαν, τὴν αὐταπάρνησιν καὶ πᾶσαν συλλήβδην ἀρετὴν διδάσκων δημοσιογράφος, ὀφείλει πρότυπον ἑαυτὸν νὰ παρέχηται τῇ κοινωνίᾳ καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς νὰ συνιστᾷ καὶ ὑποδεικνύει ὅσα αὐτὸς οὐδέποτε ἐτήρησεν ἐν τῷ βίῳ του. Ἡ τῆς κοινωνίας ἠθικοποίησις μόνον δι' ἱεροφαντῶν ἐχόντων σύμφωνον τὸν ἰδιωτικὸν πρὸς τὸν δημόσιον βίον, τοὺς λόγους πρὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ἐπιτυγχάνεται, ἄλλως ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῆς πρὸς ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ἐπιδιώκεται. Εἰς ἱεροφάντας σθεναροὺς, γνωστοῦ καὶ διαπρεποῦς παρελθόντος καὶ εὐοιωνεστάτου μέλλοντος καταλείπων τὴν συνέχισιν ἔργου τοσοῦτον ἐκτιμηθέντος καὶ ἀγαπηθέντος παρ' ὁλοκλήρου γενεᾶς, πέποιθα ὅτι δὲν θὰ παρεκκλίνωσι τῆς διαχαραχθείσης πορείας, ἥτις τῆς ἀμερίστου ἐπιδοκιμασίας ἔτυχε παρὰ πάντων τῶν εὖ ἠγμένων συμπολιτῶν καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐν γένει. Περὶ τούτου ἐγγυῶνται τὰ περικοσμοῦντα τὸν νέον διευθυντὴν κ. Κ. Ράδου προσόντα γένους καὶ ἀνατροφῆς, γνωστὸν τῷ δημοσίῳ καὶ ἐκ τῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς ἀνεπιλήπτου πολιτείας αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τοῦ ἀρχισυντάκτου κ. Θ. Μοσχοπούλου, τοῦ καὶ διαπρεποῦς ποιητοῦ Θύρσιος. Παραμένων δὲ καὶ παρέχων τὸ ἐπ' ἐμοὶ τὴν συμβολήν μου καὶ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸ ἔργον δι' ὃ ἐθυσίασα τὰ ὡραιότερα τῆς ζωῆς μου ἔτη, εὔελπις διατελῶ ὅτι θέλει τύχει τῆς προσηκούσης καὶ δικαίας ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀναλόγως τῶν θυσιῶν ἡμῶν ὅπως καταστήσωμεν αὐτὸ σέμνωμα τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλλ. τύπου καὶ τῶν προσενεχθεισῶν καὶ προσενεχθεισομένων ἀκραιφνῶν ἐκδουλεύσεων τῷ ἑλληνισμῷ.

Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ
ἱδρυτὴς καὶ ἰδιοκτήτης.

Η ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ" ΤΟΙΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΙΤΑΙΣ

Μετὰ εἰκοσαετῆ εὐδοκίμως διεξαχθέντα ἀγῶνα ὁ ἱδρυτὴς τῶν «Συλλόγων» κ. Τιμολέων Ρουμπίνης παθὼν τὴν ὅρασιν ἀποχωρεῖ τοῦ δημοσιογραφικοῦ σταδίου. Ἂν οἱ ἐν οἱῳδήποτε σταδίῳ ἐγγηράσκοντες τιμῶνται διὰ τὴν μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων, κατὰ μείζονα λόγον στεφάνων ἄξιοι εἶναι οἱ ἐν τοῖς δημοσιογραφικοῖς ἀγῶσι καμόντες. Ἡ δημοσιογραφία δὲν ἀποτελεῖ σύνηθές τι βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ὁσάκις δὲ γινώσκῃ νὰ μετερσιῶται εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν, μὴ μεταβαλλομένη εἰς ταπεινὴν κομματικῶν παθῶν ἢ ἰδιοτελῶν συμφερόντων θεραπαινίδα, τότε ἀναμφηρίστως καθίσταται ἡ ἐξοχωτάτη τῶν δημοσίων λειτουργιῶν· λειτουργία, ἧς ἡ ἀξία καὶ ἡ δύναμις καταπληκτικῶς ὁσημέραι αὐξάνει, ἀφ' ἧς ἡ ἐλευθερία κατέστη ἡ βάσις τῶν ἀληθῶς εὐνομουμένων κρατῶν. Εἰλικρινὴς καὶ εὐσυνείδητος δημοσιογραφία εἶναι τὸ Ἀσκληπιεῖον ἑκάστου ἔθνους, ἐν ᾧ θεραπεύονται τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ νοσήματα. Ἐκεῖ μόνον ἐκκόπτονται ἀπὸ ρίζης τὰ ἕλκη, ἅπερ κατατρώγουσι τὰ σπλάγχνα τῆς κοινωνίας, ἐκεῖ μόνον ἀπολυμαίνονται αἱ ὑπὸ τῶν μιασμάτων τῆς φατριαστικῆς ἀκολασίας καταμολυνθεῖσαι ψυχαί. Ἡ κοινωνία διδάσκεται, ἡ δὲ πολιτικὴ ἰσχὺς συγκρατεῖται διὰ τοῦ διηνεκοῦς καὶ αὐστηροῦ ἐλέγχου ἐντὸς σωστικῶν ὁρίων, ἀπειργόντων αὐτὴν ἀπὸ τῶν κινδύνων τῆς ἀρχομανίας καὶ πλεονεξίας καὶ σωζόντων τὴν πολιτείαν. Ἐπειδὴ δ' ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωνται, οὐχὶ ἡ ὕλη, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα κρατεῖ, αὐτὸ τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων ἰθῦνον, διὰ τοῦτο μόνη ἡ δημοσιογραφία, μετὰ τοῦ σχολείου, δύναται νὰ παρασκευάσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους εἰς ἀντοχὴν κατὰ τῶν μεγάλων συμφορῶν, εἰς ἃς πάντες οἱ λαοὶ ὑπόκεινται, καὶ εἰς ἐπιδίωξιν τῆς πραγματώσεως τῶν ἐθνικῶν ἐλπίδων. Ἐν τούτῳ δὲ ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία, ἡ ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος μάλιστα, δύναται νὰ προσφέρῃ τὰς μεγίστας τῶν ὑπηρεσιῶν ὁλοκλήρῳ τῷ ἔθνει. Διότι τίς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῆς δύναται νὰ συγκρατήσῃ τὰ ἁπανταχοῦ διεσπαρμένα τέκνα τῆς μητρὸς πατρίδος, τίς ἄλλος δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ αὐτοῖς τὴν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα λατρείαν, τὸ ἔνθεον ἐκεῖνο μεγαλουργὸν τῆς φιλοπατρίας πῦρ, ὅπερ μόνον δύναται νὰ περισώσῃ τὸ ἑλληνικὸν φρόνημα τῶν μακρὰν, μακρὰν τῆς ἀγαπητῆς ἐκεῖ κάτω πατρίδος τέκνων; Ἀλλὰ καὶ τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν ἡμῶν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα τίς ἄλλος ν' ἀναζωπυρήσῃ δύναται, τίς στενάζοντας αὐτοὺς νὰ παρηγορήσῃ, ἂν μὴ ὁ ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἰδίως τύπος; Ταῦτα ἀναλογισάμενοι καὶ μετὰ προσοχῆς τὰ πράγματα μελετήσαντες, καταλείπομεν πατρίδα καὶ συγγενεῖς, ἵνα λάβωμεν τὴν τιμὴν νὰ καταταχθῶμεν ἐν τῷ εὐτόλμῳ ἀγήματι, ὅπερ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν πάντοτε κατορθοῖ ὁ κ. Ρουμπίνης νὰ συγκεντροῖ περὶ ἑαυτὸν ἐκ τῶν λογάδων τῶν περὶ τὴν δημοσιογραφίαν ἀσχολουμένων Ἑλλήνων καὶ ὅπερ ἀπὸ τοσούτων χρόνων μετὰ τοσαύτης φιλοπατρίας μάχεται ἐν ταῖς ἀπωτάταις ταύταις τοῦ ἑλληνισμοῦ προφυλακαῖς. Τὸ ἔργον εἶναι βαρὺ καὶ δυσχερές· ἡ νεότης ὅμως ἡμῶν καὶ τὸ σφρῖγος, ὑποκαιόμενα ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ πυρὸς τῆς φιλοπατρίας, ὅπερ ἄσβεστον τηρεῖται ἐν τῇ οἰκογενειακῇ ἡμῶν ἑστίᾳ, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ πασίγνωστοι ἐν Ἑλλάδι θυσίαι τῶν πάππων ἡμῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ αἱ τοῦ πατρὸς ἡμῶν μακρόταται καὶ εὐδόκιμοι πρὸς τὴν πολιτείαν ὑπηρεσίαι, κρατύνουσιν ἡμᾶς ἐν τῷ ἔργῳ· κρατύνει δὲ ἡμᾶς ἔτι καὶ ἡ τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν δεδοκιμασμένη φιλοπατρία καὶ ὁ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐνθουσιασμός. Ὑπὲρ πάντα δὲ ταῦτα τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας· Ἂν ἀληθὲς ὅτι Πατρὶς δὲν εἶναι τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ' ὅτι Πατρὶς εἶναι τὸ σύνολον τῶν ἐν τῷ παρελθόντι εὐκλεῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἐθνικῶν ἐλπίδων, ὅτι Πατρὶς εἶναι ἡ σημαία καὶ ἡ ἱστορία, τότε τίς δύναται νὰ θεωρηθῇ εὐτυχέστερος ἡμῶν πάντων τῶν ἀπὸ Ἑλλήνων προελθόντων εἰς τὸν κόσμον; Ὁμιλοῦντας δὲ περὶ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἐθνικῶν ἐλπίδων, μὴ ὑπολάβῃ τις ἡμᾶς, ὑπεράγαν εἰς αἰσιοδοξίαν ὑπὸ παραφόρου ἐνθουσιασμοῦ, παρασυρομένους·

Ἡ πεποίθησις ἡμῶν αὕτη ἐπὶ τὸ ἑλληνικὸν μέλλον βάσιν ἔχει τὴν μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσαν πρόοδον. Ρίψωμεν ταχὺ βλέμμα ἐπὶ τὸ παρελθόν. Τέφρα καὶ ἐρείπια ἦτο ἡ Πατρὶς ἡμῶν πρὸ πεντηκονταετίας· οὐδεὶς δὲ δύναται ν' ἀρνηθῇ σήμερον ὅτι ἀνέστη θάλλουσα καὶ ἀνθηρά. Εἰς τὸ αὐτὸ δὲ χρονικὸν διάστημα ποῖα θαύματα δὲν ἐπετέλεσε καὶ ἡ ἐξελληνιστικὴ δύναμις τοῦ ἑλληνισμοῦ πενταπλασιάσασα σχεδὸν τοὺς ἁπανταχοῦ ἑλληνικοὺς πληθυσμούς. Μὴ ἀποδηλιῶμεν ἄνευ λόγου. Τὰ ἔθνη δὲν ζῶσιν ὅπως ἡμέρας καὶ ὁ ἄνθρωπος· ἡ σπάθη δὲ μόνη, ὡς ἀπέδειξε τοῦτο ἡ ἱστορία, δὲν εἶναι ἡ μόνη λύουσα τὰ ἐθνολογικὰ ζητήματα. Πολλάκις τὰ ἐφήμερα κατασκευάσματα τῆς πολιτικῆς ἀφ' ἑαυτῶν καταρρέουσιν· φυλαὶ ὅμως ὡς ἡ ἑλληνικὴ διὰ τῶν αἰώνων περισωθεῖσα, ἀφοῦ κατὰ τῶν μεγίστων συμφορῶν ἐπάλαισεν, καὶ διὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως, πανταχόθεν ἐγκαταληφθεῖσα, ἀνέστη οὐδὲν ἔχει νὰ φοβῆται, ἐπιτηδειότατα μάλιστα διαθέτουσα ἐπὶ μάχην ὅπλα. Τὰ τοιαῦτα ὅπλα εἶναι τὸ ἐμπορικὸν καὶ ναυτιλιακὸν ἰδίως αὐτῆς πνεῦμα καὶ ἡ ἔξοχος αὐτῆς γεωγρακὴ θέσις. Πεντακισχίλια νῦν ἱστιοφόρα καὶ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀτμόπλοια (μόνον τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος) περιάγουσι μέχρις αὐτῶν τῶν ἀπωτάτων θαλασσῶν τὴν ἐθνικὴν σημαίαν, μεταφέροντα οὐχὶ μόνον τῆς ξένης ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ὁσημέρα προκοπτούσης ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας τὰ προϊόντα.

Ἵνα ὄντως προκόψῃ λαός τις ἀνάγκη πρὸ παντὸς νὰ κατανοήσῃ αὐτὰς ἑαυτὸν, νὰ ἀντιληφθῇ δηλαδὴ ὡς ἄριστα τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἰδιοφυΐας· ἀλλοίμονον δὲ ἂν ταύτην παραβλέπων, ὁρμήσῃ εἰς μίμησιν πραγμάτων ὅλως αὐτῷ δυσαρμόστων. Ἡ ἰδιοφυΐα τοῦ ἑλληνισμοῦ λοιπὸν πανθομολογεῖται ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ ἑπομένως καὶ ἀποικιακή. Διὰ τοῦτο δὲν εἴμεθα μετὰ τῶν θεωρούντων ὡς κίνδυνον τὸν ἑλληνικὸν ἀποικισμὸν, ἀλλὰ τοὐναντίον ὡς ἰσχύν. Αἱ ἑλληνικαὶ ἀποικίαι κατολειπόμεναι εἰς τὴν τύχην των ἴσως ἀποσυντιθέμεναι θέλουσι προσπορίσῃ εἰς μὲν τὰς χώρας ἐν αἷς ἵδρυνται πολίτας, τὴν Ἑλλάδα δ' ἀποστερήσῃ τῶν δραστηριωτέρων τέκνων της· ἐνισχυόμεναι ὅμως καὶ ἐργαζόμεναι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τοῦ Σχολείου, διὰ τῆς δημοσιογραφίας καὶ καταλλήλων σωματείων, θέλουσι καταστῇ κέντρον ἑλληνισμοῦ καὶ διαδόσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, πρὸ παντὸς δὲ ἀπαράμιλλα ἐμπορεῖα, ὧν ἄνευ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἐθνικὴ ναυτιλία. Ὅταν δ' ἀπολέσῃ ἡ Ἑλλὰς τῶν θαλασσῶν, ἀπολεσε τὸ πᾶν.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ λόγοι οἱ καταπείσαντες ὑμᾶς ἵνα τῇ εὐγενεῖ προσκλήσει τοῦ τέως Διευθυντοῦ τῶν "Συλλόγων„ τὴν γενέτειραν ἀπολιπόντες σπεύσωμεν ἐνταῦθα ὅπως συναγωνισθῶμεν μεθ' ὑμῶν, φίλοι ὁμογενεῖς εἰς τὸν εὐγενέστατον τῶν ἀγώνων, εἰς τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω ἤτοι συγκρότησιν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ ἕλληνος λόγου. Εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ διαδεχόμεθα ἄνδρα καταπονήσαντα τὸν βίον αὐτοῦ εἰς ἵδρυσιν τοῦ λαμπροτάτου ἀνὰ τὴν Ρουμανίαν ἑλληνικοῦ βήματος, ὅτι εὕρομεν συνεργάτας δώσαντας μέχρι τοῦδε οὐχὶ σμικρὰ δείγματα ἱκανόαητος, φιλοπατρίας καὶ περισκέψεως, προσέτι δὲ καὶ διὰ τὴν ὑποδοχὴν, ἧς ἐτύχομεν παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου καὶ τὴν εὐγενῆ φιλοφροσύνην τῶν ἐκτὸς τῶν "Συλλόγων„ συναδέλφων. Ὀφείλομεν ἐπίσης νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι μεθ' ὅλην τὴν κρατούσαν μεταξὺ τῆς ξενιζούσης ἡμᾶς χώρας καὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν διαφορὰν, οἱ Ρουμάνοι ὑπεδέχθησαν ἡμᾶς μετὰ προδήλου χαρᾶς, ἰδίως ἡ ρουμανικὴ νεότης, ἥτις δὲν ἐννοεῖ νὰ παραιτηθῇ τῆς εὐγενοῦς αὐτῆς ἰδέας περὶ ἀποκαταστάσεως ἀμοιβαίων συμπαθειῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ λαῶν, ἰδίως τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπὶ κοινῷ ὠφέλει. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔσχομεν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀνταλλάξωμεν τὰς σκέψεις ἡμῶν μετά τινων τῶν ἐξοχωτάτων ἐνταῦθα ἐν τοῖς γράμμασι καὶ τῇ πολιτικῇ ἀνδεῶν. Οὗτοι δυσθύμως ἔχουσιν ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν· εὔχονται δὲ τὴν ταχίστην ἐξομάλυνσιν τῆς διαφορᾶς. Οἱ αὐτοὶ ἀποροκιμάζουσι, χωρὶς νὰ θέλωσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς οὐσίας τοῦ ἐπασχολοῦντος τὰ δύο κράτη ζητήματος, τὴν ἔλλειψιν ἀβρότητος ἐκ μέρους τῆς Ρουμανικῆς κυβερνήσεως ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι βελτίωσιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο λαῶν σχέσεων, ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην τοῦ δεσμοῦ τῶν ἐθνῶν τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου πρὸς περίσωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν καὶ λυποῦνται διὰ τὴν γλῶσσαν ἐγχωρίων τινῶν ὀργάνων, φοβοῦνται προσέτι ἐξ ἄλλου μήπως ξέναι ραδιουργίαι ἀγωνίζονται ν' ἀποτρέψωσι τὴν προσοχὴν τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ ἀπὸ τῶν πέραν τῶν Καρπαθίων ἀδελφῶν αὐτῶν· καὶ προθύμως τείνουσα τὴν χεῖρα εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἴδῃ τὴν Ρουμαλίαν καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐλευθέρους λαοὺς, ἀπαλλασσομένους οἱασδήποτε ξένης ἐπηρείας. Εἰς τοὺς εὐγενεῖς καὶ φιλοξένους τούτους κυρίους, οἵτινες, ἐν τῇ ὀξυδαρκείᾳ, των τὸ γενικώτερον συμφέρον τῶν λαῶν τοῦ Αἵμου ὑψοῦσιν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν οὐκ ὀλίγας ὀφείλει ἡ νέα τῶν "Συλλόγων„ διεύθυνσις εἰλικρινεῖς συμβουλὰς καὶ γενναίας ἐνθαρρύνσεις, λυπεῖται δὲ μὴ δυναμένη ν' ἀναφέρῃ εὐγνωμόνως τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἵνα μὴ προσκρούσῃ εἰς τὴν ἐγνωσμένην αὐτῶν μετριοφροσύνην.

Ὑπὸ τὰς ἄνω ἐκτεθείσας ἀρχὰς, μετὰ πεποιθήσεως ἣν ἀντλοῦμεν ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν, ἀπὸ τῶν συνεργατῶν, ἰδίως τοῦ πολυτίμου ἀρχισυντάκου Θ. Μοσχοπούλου καὶ φίλων ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς προστασίας ἧς ἐνταῦθά τε καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀπολαύομεν, συνεχίζομεν τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τῶν „Συλλόγων" ὑπὸ τὴν γενναίαν ἀντίληψιν τῶν ἀξιοτίμων αὐτῶν συνδρομητῶν

Ὁ Διευθυντὴς τῶν «Συλλόγων»
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΡΑΔΟΣ!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ.

Ὁ ἄλλοτε συντάκτης τῶν «Συλλόγων» κ. Δ. Ἀλεξανδρίδης, ἀναδεξάμενος ἔκτακτον συνεργασίαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐφημερίδι, ἐκφράζει τὰς ἐπὶ τούτῳ εὐχαριστίας αὐτοῦ διὰ τὴν ἐξῆς ἀληθῆ μετριοφροσύνην ἀποπνεούσης ἐπιστολῆς:

ΚΥΡΙΕ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

Ἡ μνεία, ἣν ἐν τῷ ἄρτι ἐκδοθέντι προγράμματι ὑμῶν ποιεῖσθε τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος ὡς συντάκτου συνεργάτου σας, ἀναγκάζει με καὶ πρὸς τοὺς πολλοὺς φίλους νὰ ἐξηγήσω πρὸς ὑμᾶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ δηλώσω ὅτι πολὺ φοβοῦμαι μή σας ἦμαι συνεργάτης *in partibus* μᾶλλον ἢ ἔκτακτος. Πρὸς τὴν τόσον πρός με φιλόφρονα διάθεσιν καὶ τὴν ἐπιεικῆ τοῦ καλάμου μου ἐκτίμησίν σας, δὲν θὰ ἠδυνάμην βεβαίως κάλλιον νὰ ἀνταποκριθῶ ἢ κατορθῶν καὶ ἐγὼ νὰ συνεισφέρω συμβολήν τινα εἰς τὸ ἔργον, οὗ προΐστασθε. Τοὺς «Συλλόγους» ἠγάπησα πάντοτε καὶ διὰ πολλῆς στοργῆς ἔχω, καθὸ πεπεισμένος, ὅτι καὶ πολλὰς κραδαννομένας ἐθνικὰς πεποιθήσεις συνεκράτησαν καὶ εἰς ὁλόκληρον γενεὰν ἑλληνοπαίδων γεννηθέντων ἐνταῦθα ἐχρησίμευσαν νὰ μὴ λησμονήσῃ τὰ ἑλληνικά του. Εἰκοσαετὴς καὶ πλέον δημοσιογραφικὸς βίος τοῦ ἀρχαίου μου, ὀτριροῦ καὶ ἀγαθοῦ φίλου κ. Τ. Ρουμπίνη, βίος κόπων καὶ μόχθων, ἔφθασεν ἤδη πρὸ πολλοῦ νὰ δημιουργήσῃ παρὰ τοῖς ἡμετέροις τὴν ἔφεσιν τῆς ἀναγνώσεως, πρώτην ἀφετηρίαν εὐπρεπισμοῦ καὶ κατ' ἄνθρωπον βίου. Τοῦτο καὶ μόνον θὰ ἤρκει δι' ἐμὲ νὰ ἔχω περὶ πολλοῦ τοὺς "Συλλόγους„ καὶ τιμήν μου νὰ θεωρήσω ἔκτακτον ἐὰν καὶ μακρόθεν οἱαδή ποτέ τις συνάφεια ἤθελε μὲ συνδέει πρὸς ἐργάτας, οἱοῦμεῖς.

Τοιοῦτον τρέφων αἴσθημα, ἐννοεῖται, ὅτι μετ' ἀγαλλιάσεως ἀπεδέχθην τὸν κολακευτικὸν δι' ἐμὲ τίτλον ἐκτάκτου συνεργάτου σας, ἀλλὰ κατὰ πόσον θὰ δυνηθῶ, μεθ' ὅλην τὴν διακαῆ ἔφεσίν μου, νὰ γράψω ποτὲ καὶ ἐγὼ, τοῦτο ἐν γούνασι μοίρας κεῖται. Ἡ διαμονή μου ἐν Μαγουρελίῳ, αἱ ἀσχολίαι μου εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν, ἀσχολίαι κατ' ἐξοχὴν ἀνωμάλου φύσεως καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἀκηδεία, ἡ παρακολουθοῦσα τὴν παρέλευσιν τῆς πρώτης νεότητος, ταῦτα πάντα τὰ προσκόμματα φοβοῦμαι, ὡς ἐν ἀρχῇ ἔγραψα, ὅτι θὰ καταστήσωσι τὸν τίτλον μου ψιλὸν ὄνομα καὶ ἐμοὶ μόνον χρήσιμον ὡς καλὴ ἐνθύμησις καλῶν φίλων. Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἐν τῇ μακρᾷ περιόδῳ τοῦ ἐπὶ θύραις χειμῶνος, ἐν τῇ ἐπαρχιακῇ ἐκείνῃ μονοτονίᾳ, εἰς ἣν μᾶς καταδικάζουσι οἱ παγετοί, ἐλπίζω ὅτι θὰ εὕρω εὐτυχεῖς τινας στιγμὰς, ὅπως γράψω τι σχετικὸν πρὸς τὸν ἐμ-

πορικὸν κλάδον, εἰς ὃν ἐργάζομαι καὶ ἐξ οὗ τόσους πολλοὺς ἀναγνώστας ἔχει τὸ ὑμέτερον φύλλον. Οὐδὲν τὸ μέγα θὰ περιμένετε βέβαια ἐξ ἐμοῦ, ἀλλ' ὅ,τι ἂν ἐπιστείλω θὰ τὸ θεωρήσητε ὡς τεκμήριον διακαοῦς εὐχῆς ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν ἀγαπητῶν μοι «Συλλόγων».

Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΟ-ΡΩΜΟΥΝΙΚΗ ΕΡΙΣ
ΕΝ ΤΗ: ΥΠΟΘΕΣΕΙ ΖΑΠΠΑ

Ἡ ρωμουνικὴ ἐφημερὶς «Ἐξέγερσις» (Desteptarea) δημοσιεύει ὡραῖον περὶ τῆς ἑλληνορωμουνικῆς διενέξεως ἄρθρον, ἔχον ὡς ἕπεται·

„Πρὶν ἢ γνωμοδοτήσω περὶ τῆς ὑφισταμένης λεπτῆς καὶ φλογερᾶς ὑποθέσεως, θ' ἀνακράξω μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς μου· „Ζήτω ἡ βαλκανικὴ ὁμοσκονδία!" λέξεις μεγάλαι λεχθεῖσαι ἐν τῷ ἐν Γιουργέβῳ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1891 συγκροτηθέντι συνεδρίῳ, ὑπὸ τῆς πανεπιστημιακῆς νεολαίας Ρωμουνίας, Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Σερβίας.

Ἐλέγομεν τότε ὅτι οἱαιδήποτε καὶ ἂν ὦσι σήμερον αἱ ἔριδες καὶ αἱ παρανοήσεις μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων τῶν λαῶν τούτων, ἡ νεολαία δέον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει τὴν αὔριον, διότι αὐτῇ ἀνήκει τὸ μέλλον.

Τὸ μέγα τοῦτο ἰδεῶδες ἀνέγραψα ἐν τῷ προγράμματι τῆς «Ἐξεγέρσεως» καὶ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν θὰ παύσω διαδίδων καὶ ὑπερασπίζων αὐτὸ κατὰ παντὸς ὁρατοῦ ἢ ἀοράτου ἐχθροῦ ἐπιδιώκοντος τὴν ματαίωσιν τῆς βαλκανικῆς ὁμοσπονδίας ἣς ἐλπίζομεν τὴν πραγματοποίησιν.

Περὶ πολλὰ μὲν ὁ τύπος ἐν γένει ἐνδιέτριψε, μετὰ συμπαθείας εἴτε ἀντιπαθείας, ἐν συνειδήσει εἴτε ἀγνοίᾳ ὁμιλῶν περὶ τῆς ἑλληνο-ρωμουνικῆς ἔριδος, ἀλλὰ περὶ ἑνὸς μόνου οὔτε ἠθέλησεν οὔτε ἔγνω νὰ ὁμιλήσῃ, τουτέστι περὶ τῆς διαρκοῦς προθέσεως ἣν ἔχουσι Γερμανία καὶ Αὐστρία τοῦ νὰ ἐκφυλίζωσι καὶ οἰκονομικῶς γυμνῶσι τὴν ρωμουνικὴν χώραν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ μὲν Ρωμουνία περιστρέφεται ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἡ δὲ Ἑλλὰς ἐν τῷ τοῦ Διπλοῦ Συνδέσμου.

Τῆς μὲν πρώτης ἡγεῖται ὁ πρῶσσος, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ ρῶσσος, ὡς οἱ χονδρικῶς πωλοῦντες ἔμποροι διέπουσι τοὺς λιανικῶς πωλοῦντας, ὡς οἱ πιστωταὶ διατάσσουσι τοὺς ὀφειλέτας, καίτοι ἀμφότεροι θεωροῦνται ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι οἱ μὲν εἶναι πράγματι ἐλεύθεροι, οἱ δὲ κατὰ τὸ φαινόμενον.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς χώρας ἵσταται ἀνεψιὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ἐνῷ τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος κατέχουσιν ἀνεψιὸς καὶ ἐξαδέλφη τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας. Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρωμουνίας εἶναι ὅτι ἐνῷ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας, ὁ κραταιότατος τοῦ Διπλοῦ Συνδέσμου, ἔλαβεν ἐν χερσὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ὁμοδόξων αὐτῇ ἑλλήνων, οἱ αὐτοκράτορες Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἐπεφόρτισαν τὴν Ἰταλίαν τὸν ἀσθενέστατον τῶν ἑταίρων τῆς Τριπλῆς, ἵνα ὑπερασπίσῃ τοὺς ἐν Ἑλλάδι ρωμούνους ὑπηκόους.

Διατί ἡ ἐν αἵματι ἀδελφὴ ἡμῶν Ἰταλία ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ρωμουνίας καὶ οὐχὶ μία τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν; διότι εἰλικρινέστερον ὑπερασπίζει ἡ διπλῆ τοὺς ἕλληνας ἢ ἡ τριπλῆ τοὺς ρωμούνους. Ἐξηγοῦμαι·

Ὁ τῆς Αὐστρίας αὐτοκράτωρ, ὁ μετὰ τῶν οὔγγρων καταδιώκων βαρβάρως τοὺς πέραν τῶν ὀρέων ρωμούνους καὶ τὴν ρωμουνικὴν ἐθνικότητα, οὐδέποτε θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ ἐκπροσωπήσῃ τὴν τρίχρουν ἡμῶν σημαίαν ἐν Ἀθήναις, ἣν σχίζει ἐν Πέστῃ καὶ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ Ἀρδεάλ. Ἀλλ' οὔτε ὁ τῆς Γερμανίας αὐτοκράτωρ ἠδύνατο νὰ περιποιήσῃ τῇ σημαίᾳ ἡμῶν τὴν τιμὴν ταύτην, διότι οὐδέποτε οἱ πρῶσσοι θὰ λησμονήσωσι τὴν προσβολὴν ἣν ἐν ἔτει 1870 ὑπέστησαν ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ αἰθούσῃ Σλατινεάνου κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ θριάμβου κατὰ τοῦ γενναίου γαλλικοῦ ἔθνους παρατεθὲν γεῦμα, ὅπερ διέλυσεν ἡ εὐγενὴς καὶ γενναία πανεπιστημιακὴ νεολαία τῆς Ρωμουνίας, ἡ εἰς αἰῶνας ριζώσασα τὸ ἀνὰ μέσον Γαλλίας καὶ Ρωμουνίας αἴσθημα.....

Ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλην αἰτίαν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας δὲν διέταξε τὸν ἐν Ἀθήναις πρέσβυν αὐτοῦ νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν Ρουμανίαν κατὰ τὴν θλιβερὰν ταύτην διπλωματικὴν διάστασιν. Εἷς τῶν ὅρων τῆς ὑποδουλώσεως καὶ κατακτήσεως τῆς Ρωμουνίας διὰ τῆς οἰκονομικῆς ὁδοῦ εἶναι καὶ ἡ ἐμπορικὴ συνθήκη, ἣν ἀπήτησεν ἐκεῖνος παρὰ τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ὑπεράσπισιν τῆς γερμανικῆς βιομηχανίας, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐπιτρέπει τῇ Γερμανίᾳ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ἔριδα ταύτην καὶ ὑποπτευθῇ οὕτως ὡς ἐνδιαφερομένη. Ἐννοεῖ νὰ ἔχῃ ἐλευθέρας τὰς χεῖρας, ἵνα ἐργάζηται ἐλευθέρως·

Ἀλλὰ χωρήσωμεν περαιτέρω καὶ θὰ ἴδωμεν πῶς ἐξετυλίχθη ἡ κωμῳδία αὕτη, ἧς τὴν λύσιν οἱ τῆς Ρωμουνίας ἐχθροὶ εὔχονται τραγικὴν δι' αὐτήν. Ἀκολουθήσωμεν τῇ Γερμανίᾳ ἐν πάσαις ταῖς κατακτητικαῖς αὐτῆς ἐπιχειρήσεσι.

Ὅπερ ἡ Γερμανία ἐπεδίωξε κατὰ τὸν χρόνον τῆς φιλελευθέρας κυβερνήσεως διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ, ἵνα ἀποκτήσῃ δυνάμει προξενικῆς συμβάσεως, ἥτις ἐματαιώθη, ἡ Γερμανία ἐπεδίωξε καὶ ἐπιδιώκει νῦν διὰ τῆς κυβερνήσεως μόνον, τῆς σκολιώδους ὁδοῦ τῶν συντηρητικῶν. Τὸ δικαίωμα τῶν ξένων τοῦ κληρονομεῖν ἐγγείους κτήσεις ἐν Ρωμουνίᾳ ἐναντίον τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἐξετέλεσαν κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον οἱ μεσῖται τῶν Ἑβραίων, οἱ συγκροτήσαντες ἐν Βερολίνῳ τὸ εὐρωπαϊκὸν συνέδριον, κατὰ τὴν ρητὴν ἔκφρασιν τοῦ μεγάλου πολιτευτοῦ Μιχαὴλ Κογαλνιτσεάνου, ὅταν οἱ πωληταὶ συνεννοοῦνται μετὰ τῶν ἀγοραστῶν ἡ δουλεία πηγαίνει καλά.

Ὁ κ. Κὰρπ, ὑπουργὸς τῶν κτημάτων, εἶναι ὁ πιστότερος ἀντιπρόσωπος τῆς Γερμανίας ἐν τῇ ἐνεστώσει κυβερνήσει καὶ ὁ πιστότατος θεράπων τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ὅστις ἵσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς χώρας. Μία τῶν ὑποχρεώσεων τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου αὐτοῦ εἶναι, ὡς φαίνεται, καὶ ἡ κατάργησις τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ συντάγματος, τοῦ ἐπιδιωχθέντος ὑπὸ τῶν πρώσσων διὰ τῆς προξενικῆς συμβάσεως, ἵνα μετατρέψῃ εἰς ρωμούνους πολίτας πάντας τοὺς ἑβραίους καὶ γερμανούς, ὧν οἱ γονεῖς καὶ οἱ συγγενεῖς ἔχουσι γαίας ἐν Ρωμουνίᾳ, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἐφεξῆς ἀνάγκην νὰ πολιτογραφῶνται διὰ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Ὁ κ. Κὰρπ ἀναμένει τὴν ἁρμοδίαν ὥραν, ἵνα κατενέγκῃ τὸ τραῦμα. Ἀλλ' ὁ Κὰρπ ἔχει ἀνταγωνιστὴν καὶ ἀντίπαλον ἐπίφοβον, ὅστις ἀνταγωνίζεται πρὸς αὐτόν, ἵνα κληρονομήσῃ τὴν ἡγεσίαν τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος· οὗτος εἶναι ὁ κ. Ἀλέξ. Λαχωβάρης. Οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες ἐξαρτῶνται ἀλλήλων, προσπαθοῦντες, ἵνα ὁ εἷς βαθύτερον τοῦ ἄλλου εἰσδύσῃ εἰς τὰς προθέσεις τοῦ βασιλέως, ἵνα ἀρέσῃ αὐτῷ ὅσον ἀφορᾷ τὰς προθέσεις ταύτας, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ διὰ τῆς λαλιᾶς αὐτὰς εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐκ τῆς ἐν παραβύστῳ διεξαγομένης μονομαχίας τῶν δύο τούτων ἀντιπάλων ἐπέτυχεν ὁ κ. Κὰρπ, νικήσας τὸν κ. Λαχωβάρην καὶ βέβαιος ὤν, ὅτι θὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Λαχωβάρη, οὗ ὁ ἀδελφὸς κ. Ἰωάννης Λαχωβάρης βουλευτὴς καὶ δικηγόρος — καὶ πολιτικὸς φίλος τοῦ κ. Γ. Τριανταφύλ, βουλευτοῦ καὶ δημάρχου τῆς πρωτευούσης — εἶνε ὑποχρεωμένοι ἤδη ὡς δικηγόροι ἐπὶ πληρωμῇ ἑνὸς ἑκατομμυρίου πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα, ἐν ὑποθέσει, ἐν ᾗ διακυβεύονται δέκα περίπου ἑκατομμύρια·

Ὁ κ. Κὰρπ, ὡς ὑπουργὸς τῶν κτημάτων, διὰ τοῦ δικηγόρου αὐτοῦ παραιτεῖται ἀκινήτου περιουσίας τεσσάρων ἑκατομμυρίων ἐν τῇ ὑποθέσει Βέδμαρ, εἰ καὶ τὸ κράτος ἐτέθη ἤδη εἰς κατοχὴν τῆς περιουσίας δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, ὁριζούσης, ἵνα οἱ κληρονόμοι τῆς Βέδμαρ, ξένοι ὄντες, μὴ δύνανται δυνάμει τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ συντάγματος νὰ κατέχωσι μηδὲ σπιθαμὴν ἐγγείου κτήματος ἐν Ρωμανίᾳ.

Διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ προηγουμένου τούτου, οἱ δικηγόροι τῶν κληρονόμων τοῦ Ζάππα καὶ οἱ τῆς ὑποθέσεως Βέδμαρ ἐπευφημοῦσι καὶ συγχαίροντες τῷ κ. Κὰρπ, ἐξαναγκάζουσι τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Λαχωβάρην νὰ προκαλέσῃ τὴν διακοπὴν τῶν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κράτος διπλωματικῶν σχέσεων καὶ ἐμποδίσῃ αὐτὸ νὰ διεκδικήσῃ τὰ δίκαια τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὀλυμπίων, δυνάμει τῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν ἓν κράτος δὲν δικαιοῦται ἔχειν ἀκινήτους κτήσεις ἐν ἄλλῳ κράτει·

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἕλλην πρεσβευτὴς πρὸ τριῶν ἤδη μηνῶν διὰ διπλωματικῆς διακοινώσεως ᾔτησε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἡμῶν νὰ θέσῃ αὐτὸ εἰς κατοχὴν τῆς ὑπὸ τοῦ Ζάππα κληροδοτηθείσης τοῖς Ὀλυμπίοις περιουσίας· ὁ δὲ κ. Λαχωβάρης εἰς ὃν συνέφερε νὰ καθιερώσῃ δι' ἄλλου προηγουμένου τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Κὰρπ δημιουργηθὲν προηγούμενον ἵνα ὑπηρετήσῃ ταυτοχρόνως καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ εἰς τοὺς ὀπαδούς, τοὺς δικηγόρους τῶν κληρονόμων Ζάππα, θεωρεῖ εὔλογον ἐξ ἑνὸς μὲν ν' ἀφήσῃ ἄνευ ἀπαντήσεως τὴν διακοίνωσιν ἑνὸς ξένου πρεσβευτοῦ, ἐξ ἄλλου δὲ νὰ αἰτήσῃ ἐκ μέρους τοῦ κράτους παρὰ τῶν δικαστηρίων ἐν οἷς εὑρίσκεται ἐκκρεμὴς ἡ ὑπόθεσις ἵνα θέσῃ αὐτὸ εἰς κατοχὴν ἁπάσης τῆς περιουσίας τοῦ Ζάππα ἐν ἐλλείψει νομίμων κληρονόμων καθὰ λέγει τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, διότι πάντες οἱ κληρονόμοι τοῦ Ζάππα εἶναι ὑπήκοοι ὀθωμανοί.

Καθ' ὃν χρόνον τὸ ἑλληνικὸν κράτος, ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῶν κ. κ. Κ. Βοερέσκου καὶ Μ. Κόρνεα ἐδικάζετο ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ἴλφωβ μετὰ τῶν κληρονόμων, ἐπεμβαίνει τὸ ρωμουνικὸν κράτος. Τὸ δικαστήριον θεωροῦν καὶ τὸ ἑλληνικὸν κράτος, ὡς πάντα ξένον, τυχοδιώκτην, ἐφαρμόζει τὸν περὶ ἐκδικαζομένων ἐν Ρωμουνίᾳ ξένων νόμον, ὑποχρεοῦν τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ καταθέσῃ ὡς ἐγγύησιν τὸ ἐλεεινὸν ποσὸν 5000 φρ. ὅπερ τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑμέτερον ὑπουργεῖον θὰ εἰσέπραττεν ἐντὸς ὡρῶν τινων μόνον ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις κατεδικάζετο ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἐλλείψει ἀβρότητος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν πρὸς τὴν ἕλληνα πρεσβευτὴν, μὴ θελήσαντος ν' ἀπαντήσῃ εἰς διπλωματικὴν διακοίνωσιν οὔτε μετὰ δύο μῆνας, ἐπὶ προφάσει ὅτι ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ οὐδ' ἅπαξ συνῆλθε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους προσβολῆς τοῦ δικαστηρίου Ἴλφωβ, αἰτήσαντος παρ' αὐτοῦ ἐγγύησιν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει καὶ τοῦ ὅτι ὁ κ. Παππαργηγόπουλος ἐνόησεν ἴσως τὴν διπλῆν πρόθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τοῦ ὑπηρετῆσαι καὶ τῇ γερμανικῇ πολιτικῇ διὰ τῆς ὑπεκφυγῆς καὶ τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ ρωμουνικοῦ Συντάγματος καὶ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν τοῦ κ. Λαχωβάρη, δικηγόρων τῶν κληρονόμων Ζάππα, διὰ ταῦτα ὁ ἕλλην πρεσβευτὴς συμβουλευθεὶς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν ὑποστηριζομένην ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, διέκοψε τὰς πρὸς τὴν Ρωμουνίαν διπλωματικὰς σχέσεις ἐπευφημουσῶν τῶν αὐστριακῶν, γερμανικῶν καὶ αὐτῶν τῶν οὐγγρικῶν ἐφημερίδων αἵτινες ἐπαινοῦσι τὴν στάσιν τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως ἅτε συνᾳδούσης πρὸς τὴν προξενικὴν σύμβασιν, καίπερ αὗται εἶναι αἱ ἀσπονδότεραι πολέμιοι τῆς βαλκανικῆς ὁμοσποδίας.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Παππαργηγοπούλου, οἱ κληρονόμοι, δυνάμει ἐγγράφου ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀνεγνώρισαν ἀλλήλους ὡς νομίμους κληρονόνους.

Καὶ ὅμως κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους τῆς χώρας καὶ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου Ζάππα, ὅστις ἠγνόει τοὺς νόμους τῆς Ρωμουνίας ὅτε συνέταττε τὴν διαθήκην, οὔτε οἱ κληρονόμοι, οὔτε τὸ ἑλληνικὸν κράτος οὔτε αὐτὸ τὸ ρωμουνικὸν ἔχουσι δικαιώματα. Ἐξηγοῦμαι.

Τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγμοτος ἀπαγορεύει τοῖς ξένοις τὴν κτῆσιν ἀκινήτων ἀγροτικῶν ἐν Ρωμουνίᾳ, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ρωμουνικῆς ἐθνικότητος καὶ τοῦ ρωμουνικοῦ ἐδάφους ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς ξένων. Ὁ ἀμέσως ἢ ἀμέσως ἀμέσως ἀποπειρώμενος τὴν ἀθέτησιν τῶν ὡρισμένων καὶ ἐπισήμων τούτων διατάξεων τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν νόμου εἶναι προδότης τῆς Πατρίδος. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου τούτου οὐδεὶς ξένος δύναται ν' ἀγοράσῃ οὔτε κληρονομήσῃ σπιθαμὴν γαίας ἐν Ρωμουνίᾳ. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν ἐπίσης ρητῶς καὶ ἐπισήμως ἐνομοθετήθη διὰ τοῦ ἀστικοῦ κώδικος καὶ εἶναι δίκαιον ἵνα ἡ περιουσία μετὰ τὸν θάνατον τινος κληρονομηθῇ ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων ἢ τῶν κατιόντων ἢ ἐκ πλαγίου συγγενῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, μόνον δ' ἐν ἐλλείψει τοιούτων νὰ περιέρχηται εἰς τὸ κράτος.

Εἶναι καλὸν καὶ φυσικὸν ἵνα οἱ ξένοι μὴ ἀγοράζωσιν ἢ κληρονομῶσι γαίας. ἀλλ' εἶναι δίκαιον εἶναι ὀρθὸν ὁ ἀνεψιὸς ἀδελφὸς ἢ ἐξάδελφος, καίπερ ξένος κα, ἄλλης ἐθνικότητος, νὰ μὴ δύναται να κληρονομήσῃ περιουσίαν, ἔστω ἀκίνητον ἀγροτικήν.

Ἐὰν ἐγὼ ρωμοῦνος, γάλλος, ἢ ἀμερικανὸς εἰργάσθην καθ' ὅλον τὸν βίον, θυσιάζων τὴν ἡσυχίαν καὶ τὰς τέρψεις μου, ὅπως ἀποκτήσω περιουσίαν, ὡς ἐν παραδείγματι ἐν Ἀγγλίᾳ, νὰ κληροδοτήσω εἰς τὴν γενέτειράν μου πατρίδα, δὲν θὰ ἦτο ἄρά γε ἀδίκημα ἐνώπιον γῆς καὶ οὐρανοῦ ἐὰν ἡ Ἀγγλία ἐναντίον τῆς ρητῆς μου διαταγῆς κατεκράτει τὴν περιουσίαν ταύτην; Τότε τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα, τὸ θεῖον τοῦτο δῶρον, οὗ ἐμφορεῖται πᾶσα καρδία ἀνθρώπου ἔχοντος πατρίδα καὶ ἔθνος, θὰ ἦτο μηδὲν καὶ οὐδεὶς θὰ ἀνελογίζετο τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐθνικότητα.

Ἀπ' ἐναντίας, ὅταν τὰ αἰσθήματα ἑνὸς ξένου δὲν συμβιβάζονται πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἔνθα ἐκτήσατο τὴν περιουσίαν, ἣν κληροδοτεῖ εἰς ἕτερον κράτος καὶ μάλιστα ὅταν ἡ νομοθεσία δὲν εἶναι πλήρης καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ περὶ κληρονομιῶν ἐδάφιον, τί δέον τότε γενέσθαι;

Ἐν πρώτοις κηρύττω ἐξ ἀρχῆς, ὅτ. εἰς οὐδένα ξένον ἐπιτρέπω νὰ ἔχῃ γαίας ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ δὴ εἰς ξένον κράτος, ἀλλ' οὔτε δέχομαι νὰ μὴ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει τὰ κληρονομικὰ δίκαια ἢ ἡ θέλησις ἑνὸς διαθέτου. Ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει, ἵνα ἡ πρόθεσις τῆς Γερμανίας αἰτία τῆς προξενικῆς συμβάσεως ματαιωθῇ, μόνον τὰ νομοθετικὰ σώματα δύνανται νὰ λύσωσι τὸ πρόβλημμα τοῦτο, ψηφίζοντα νόμον συμβιβάζοντα τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ συντάγματος πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας, τουτέστιν ἐπιτρέποντα καὶ εἰς τοὺς ξένους τὸ κληρονομεῖν, ἀλλὰ μόνον τὴν χρηματικὴν ἀξίαν τῶν γαιῶν, πωλουμένων τούτων ὑποχρεωτικῶς εἰς ρωμούνους ἀστούς, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους διὰ δημομοπρασίας καὶ τελουμένων πάντοτε εὐλαβῶς τῶν θελήσεων τοῦ διαθέτου καὶ ὅταν οὗτος ἔτι μὴ θελήσῃ να κληροδοτήσῃ μηδὲ ὀβολὸν εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς πλησιεστέρους, πλὴν τῶν γονέων, τῶν τέκνων, καὶ τοῦ συζύγου.

Ἡ κληρονομία Βεδμὰρ δέον νὰ κανονισθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Τότε καὶ ἡ περιουσία τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνστ. Ζάππα θὰ διανεμηθῇ συνῳδὰ τῇ διαθήκῃ, ἀφ' οὗ ἐκποιηθῇ διὰ δημοπρασίας καὶ οἰκείᾳ θελήσει, καὶ ἀποδοθῇ τῷ κληρονόμῳ ἡ ἀνάλογος ἀξία αὐτῆς εἰς χρήματα· εἰς μὲν τὸ ρωμουνικὸν κράτος ἐν ὀνόματι τῆς ρωμουνικῆς ἀκαδημίας, τοῦ νοσοκομείου καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βροσθενίου, εἰς δὲ τὸ ἑλληνικὸν κράτος διὰ τὸ ὀλυμπιακὸν σωματεῖον ἀποδιδομένου τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς κληρονόμους οὓς ὑπέδειξεν ὁ διαθέτης·

Ἡ γνώμη μου εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος καὶ ὑφ' οὐδενὸς ἐπηρεάζεται: Ὑπερασπίζω τὰ δίκαια τῆς πατρίδος μου πρὸς ματαίωσιν τῶν σχεδίων τῆς Γερμανίας, ποθῶν τὴν διαιώνισιν τῆς προαιωνίου φιλίας ἑλλήνων καὶ ρωμούνων, τῆς αὐτῆς ἀμφοτέρων πελασγικῆς φυλῆς κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ μεγάλου ἡμῶν σοφοῦ κ: Χασδέου, συνδεδεμένων πρὸς ἀλλήλους διὰ πολλαπλῆς συγγενείας, ταὐτὰ ἐχόντων συμφέροντα ἐν τῷ Αἵμῳ καὶ τοὺς αὐτοὺς ἐχθρούς· διὰ τοῦτο ἔλαβον τὸν λόγον καὶ πεποιθὼς ὅτι πάντες οἱ γινώσκοντες τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἀφιλοκερδεῖς ὑπηρεσίας μου θὰ σπεύσωσι νὰ μὲ κρίνωσι δικαίως καὶ μὲ ἐπιδοκιμάσωσι, διότι κἂν μὴ ὡμίλησα ὡς νομομαθής, οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς καρδίας μου.

Οὕτω δὲν θὰ παύσω κράζων πάσῃ δυνάμει· ζήτω ἡ βαλκανικὴ ὁμοσπονδία

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΚΥΡΙΕ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑ

Ἡ φιλοπατρία εἶναι τὸ κύριον τοῦ Ἕλληνος γνώρισμα· εἴτε ὅμως ἕνεκα τοῦ στενοῦ ἐδάφους τῆς πατρίδος των, εἴτε ἐξ ἄλλων λόγων, πολλοὶ ἐγκαταλείποντες τὴν γεννέτειραν ἐγκαθίστανται εἰς ξένας χώρας· τινὲς δὲ τούτων δυστυχῶς εὐζῶΐαν μόνον θηρώμενοι, μετὰ πρώτην ἢ δευτέραν γενεὰν λησμονοῦσι τὴν πατρίδα καὶ ἀφομοιοῦνται πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐν οἷς ζῶσιν. Ἀλλ' οἱ ἄριστοι τῶν ἑλλήνων, ὅσῳ μᾶλλον ἀπέχουσι τῆς πατρίδος, τόσῳ μείζονα ἀγάπην πρὸς αὐτὴν αἰσθάνονται καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῆς δαπανῶσιν. Εἰς τὴν τάξιν τῶν φιλοπατρίδων τούτων ἀνήκουσιν οἱ ἐν Κισνοβίῳ ἀδελφοὶ Συναδινοί, οἵτινες πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὑποστηρίζουσι τὸν ἐνταῦθα ἑλληνισμόν, ὑπὸ ἀκραιφνοῦς πατριωτικοῦ αἰσθήματος ἐμπνεόμενοι· καὶ οὐ μόνον τοὺς ἕλληνας προστατεύουσι καὶ εὐεργετοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντα δεόμενον ἐπεκτείνουσι τὰς εὐεργεσίας των. Πρὸ ἑνὸς, ὡς γνωστὸν ἔτους, ἀνήγειραν ἁδρᾷ δαπάνῃ ἑλληνικὸν ναὸν, ἐν ᾧ τελεῖται ἡ θεία καὶ Ἱερὰ Λειτουργία ἑλληνιστὶ καὶ ἐν ᾧ συρρέουσιν οὐ μόνον οἱ ἐνταῦθα ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ οἱ ρῶσσοι. Ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἐπέσυραν τὴν εὔνοιαν καὶ ἀγάπην τῶν ἀρχῶν, ὥστε τὸ δημαρχεῖον Κισνοβίου ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 5ης ὀκτωβρίου ὥρισε διὰ πρακτικοῦ ἵνα ἡ ὁδὸς Γκάλπενστι μετονομασθῇ «Ὁδὸς Συναδινῶν». Περὶ τούτων ὁ «Νέος Ρωσσικὸς Τηλέγραφος» τῆς Ὀδησσοῦ τῆς 14ης ὀκτωβρίου λέγει τάδε: „Πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐν Κισνοβίῳ ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας τῆς τιμωμένης ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, κτισθείσης δὲ δαπάνῃ τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Βίκτορος Συναδινῶν. Ἡ ἰδέα τῆς ἀνεγέρσεως ἑλληνικοῦ ναοῦ ἐν Κισνοβίῳ ἀνήκει εἰς τὸν αἰωνίας μνήμης ἀοίδιμον πατέρα τῶν κτιτόρων, ὅστις δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ· ἐκτελεσταὶ λοιπὸν τῆς πατρικῆς ἐπιθυμίας ἐγένοντο οἱ υἱοί του. Ἀλλ' ἐν τούτοις ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι λόγοι τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἰδέας ταύτης· ἡ Βεσσαραβία ἀνέκαθεν κατῳκεῖτο ὑπὸ ἑλλήνων· μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν ταύτης μετὰ τῆς Ρωσσίας ἕτεροι ἕλληνες ἀποφεύγοντες τὴν πρὸς αὐτοὺς θηριώδη συμπεριφορὰν τῶν Τούρκων ἐγκατέλιπον τὰς πατρίδας των καὶ προσέτρεχον εἰς Βεσσαραβίαν ὡς εἰς ἄσυλον. ἀναλόγως δὲ τοῦ πληθυσμοῦ ἤρξαντο νὰ κτίζωνται Μοναί. Ἐν Κισνοβίῳ ὑπῆρχεν ἑλληνικὸν ναΐδριον (capella) ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Μονῆς Βατοπεδίου· ὅταν δὲ μετά τινα ἔτη τὰ κτήματα τῶν Μονῶν ἐξελαϊκεύθησαν, οἱ μοναχοὶ ἀνεχώρησαν, συνεπείᾳ τούτου ἐκλείσθη καὶ ὁ ναΐσκος καὶ τοιουτοτρόπως μέγιστον κέντρον ἑλλήνων ἔμεινεν ἄνευ ἐκκλησίας. Πρὸς πλήρωσιν λοιπὸν τοιούτου μεγίστου κενοῦ οἱ ἀδελφοὶ Συναδινοὶ ἔκτισαν ἰδίᾳ δαπάνῃ ἑλληνικὸν ναὸν τιμώμενον ἐπ ὀνόματι τοῦ Ἁγ· Παντελεήμονος, ὃν γεραίρει ἡ Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Πρὸς κατασκευὴν τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας ἡ σύζυγος τοῦ Ἰωάννου Ἀλεξάνδρα Κωνσταντίνου ἠγόρασεν εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἐν τῇ συνοικίᾳ Γάβνιτζ μερικὰς οἰκίας· ἐπὶ μιᾶς δὲ τῶν οἰκιῶν τούτων ἐκτίσθη μεγαλοπρεπὴς ὁ ναός. Ἑτέρα οἰκία χρησιμεύει πρὸς κατοικίαν τοῦ ἕλληνος ἀρχιμανδρίτου, ψάλτου καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ· τὰ δὲ εἰσοδήματα τῶν λοιπῶν οἰκιῶν, ἀνερχόμενα εἰς τρεῖς χιλιάδας περίπου ρούβλια κατ' ἔτος, ὡρίσθησαν πρὸς συντήρησιν τῆς λειτουργίας τοῦ ναοῦ· τοιουτοτρόπως ὁ κομψότατος ναὸς ἐξησφαλίσθη καὶ ὑπὸ ὑλικὴν ἔποψιν. Ὑπάρχουσι δ' ἐν αὐτῷ

καὶ τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, πεμφθέντα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ὑπὸ τὸν ναὸν εἶιαι οἱ οἰκογενειακοὶ τάφοι ἔνθα ἀναπαύονται καὶ οἱ γονεῖς τῶν Συναδινῶν. Διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν οἰκοπέδων καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ ναοῦ ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας ρουβλίων, ἅπασαι δὲ αἱ δαπάναι ἐγένοντο ὑπὸ τῶν Συναδινῶν ἄνευ συμμετοχῆς ἄλλου τινός. Πλὴν δὲ τῆς ἐκτιμήσεως, ἧς δικαίως ἀπολαύουσιν οἱ κτίτορες παρὰ τῶν κατοίκων, ἡ ἀνέγερσις τοῦ ναοῦ εἶναι τρανὸν τεκμήριον τῆς φιλογενείας, αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ βαθυτάτου θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν ἀξιοτίμων ἀδελφῶν Συναδινῶν.

Τὸ δημαρχεῖον Κισνοβίου χάριν τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων θυσιῶν καὶ ἐν γένει χάριν τῶν πολλῶν ἐκδουλεύσεών των ἐψήφισεν ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 5ης 8)βρίου, ἵνα ἡ ὁδὸς Γκάλπενστι ὀνομασθῇ «ὁδὸς Συναδινῶν»· ὑπέβαλε δὲ ἤδη τὸ δημαρχεῖον τὴν προσήκουσαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἴτησιν πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Διὰ τῆς αὐτῆς δὲ ἀποφάσεως τὸ δημαρχεῖον ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Συναδινούς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν μακαρίτην πατέρα των, ὅστις ἐχρημάτισεν εἷς τῶν πρώτων τοῦ Κισνοβίου δημάρχων καὶ ὅστις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς δημαρχίας του εἰργάσθη ἀνενδότως πρὸς καλλωπισμὸν καὶ ἐξωραΐσιν τῆς πόλεως, ἧς τότε αἱ ὁδοὶ ἦσαν πλήρεις βορβόρου.

Τοιαῦτα ἀναγράφει ἡ ρωσσικὴ ἐφημερὶς ἀποδίδουσα τὸν προσήκοντα ἔπαινον τοῖς ἀδελφοῖς Συναδινοῖς. Εἰς τὴν αὐτὴν χορείαν ἀνήκουσι καὶ οἱ ἀξιότιμοι ἀδελφοὶ Σούγκα, ὧν ὁ ἀείμνηστος πατὴρ ἦν μέλος τῆς φιλικῆς ἑταιρίας καὶ ἔλαβε μέρος ἐνεργὸν εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἐφορείας Ἰασίου. Οἱ ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος ἐκληροδότησαν καὶ εἰς τὰ τέκνα των τὰ μεγάλα τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς φιλοπατρίας αἰσθήματα καὶ ὀφείλεται αὐτοῖς αἰωνία εὐγνωμοσύνη.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ.

Μετὰ τὴν ὅσον οὔπω ἀποπεράτωσιν τῆς νῦν δημοσιευομένης ἐπιφυλλίδος, ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως νεωτάτου μυθιστορήματος ἐκ τῶν περιπαθεστέρων καὶ δραματικωτέρων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου ἀφίκοντο προχθὲς εἰς Βιένην. Δέκα λεπτὰ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ βασιλικοῦ συρμοῦ, ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ φέρων στολὴν στρατάρχου καὶ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ ρωμουνικοῦ Στέμματος καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ κόμητος Παὰρ ἀφίκετο εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν λαμπρῶς διακεκοσμιμένον πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ρωμούνου ἄνακτος. Ἐν τῷ σταθμῷ ἀνέμενον οἱ ἀρχιδοῦκες Κάρολος Λουδοβῖκος, Γουλιέλμος, Ρενιέρος, ὁ πρίγκηψ Σάουμβουρ-Λίππε καὶ ἄλλοι μεγιστάνες. Ἀπόσπασμα πεζικοῦ ἀπέδωκε τὰς νενομισμένας τιμάς. Περὶ 7ην πρωϊνὴν ὥραν, ὁ βασιλικὸς συρμὸς ἀφίκετο εἰς τὸν σταθμόν. Ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸν ρωμουνικὸν ὕμνον. Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωὴφ καὶ ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἠσπάσαντο ἀλλήλους διαπύρως. Εἶτα ὁ αὐτοκράτωρ ἐχαιρέτησε περιπαθέστατα τὸν πρίγκηπα διάδοχον Φιερδινάνδον

Ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἠσπάσατο τὸν ἀρχιδοῦκα Κάρολον Λουδοβῖκον.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἔφερε τὴν στολὴν τοῦ αὐστριακοῦ συντάγματος, οὗ ἡγεῖται μετὰ τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὁ δὲ πρίγκηψ Φερδινάνδος ρωμουνικὴν στολὴν καὶ τὸ αὐτὸ αὐστριακὸν παράσημον. Μετὰ τὰς ἑκατέρωθεν ἀνταλλαγείσας προσρήσεις καὶ τὰς γενομένας παρουσιάσεις πάντες καταλιπόντες τὸν σταθμὸν μετέβησαν εἰς τ' ἀνάκτορα· καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς Κάρολος κατέλαβε τὰ διὰ τοὺς ξένους ἄνακτας προωρισμένα δώματα, ὁ δὲ πρίγκηψ Φερδινάνδος τὰ δώματα Ραδέσκη. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε περὶ ὥραν 10ην τὸ ἐπισκεπτήριον αὐτοῦ εἰς τὸν κόμητα Καλνόκην, ἀγγέλλων ὅτι θὰ ἐπεσκέπτετο αὐτὸν αὐτεπροσώπως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· συνοδευόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου ἐπεσκέψατο τὸν ἀρχιδοῦκα Κάρολον Λουδοβῖκον καὶ τὴν ἀρχιδούκισσαν, ὁπόθεν ἐπανελθόντες εἰς τ' ἀνάκτορα ἐπεσκέψαντο τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας Ἐλισάβετ παρ' ᾗ διέτρεψαν ἡμίσειαν ὥραν. Εἶτα ἐγένετο ἐπίσκεψις εἰς τοὺς λοιποὺς ἀρχιδοῦκας. Ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέψατο τὸν τελετάρχην τῶν ἀνακτόρων πρίγκηπα Χοενλόε καὶ τὴν ἀρχιδούκισαν Στεφανίαν χήραν τοῦ Ροδόλφου. Ὁ κόμης Καλνόκυ ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τῇ 4ῃ ὥρᾳ μ· μ.

Τῇ 5 ὥρᾳ μ. μ. παρετέθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις οἰκογενειακὸν δεῖπνον, οὗ μετέσχον 14 πρόσωπα, ἐν οἷς ὁ αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκράτειρα, ὁ βασιλεὺς Κάρολος, ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος, ἡ ἀρχιδούκισα Στεφανία καὶ ἄλλοι ἀρχιδοῦκες καὶ μεγιστᾶνες. Ὁ ἀποστολικὸς Νούντσιος καὶ πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων κατέθεσαν τὰ ἐπισκεπτήρια αὐτῶν. Τῇ ἑσπέρᾳ ὁ βαοιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος παρέστησαν ἐν τῷ μελοδραματικῷ θεάτρῳ ἐν ᾧ παρίστατο τὸ μελόδραμα «Μανών». Τὸ μελόδραμα διεξήχθη ἐπιτυχῶς ἐπευφημούντων τῶν ἀνάκτων.

Ὁ βιενναῖος τύπος, προεξάρχοντος τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» ἐξαίρουσι τὴν εἰς Βιέννην ἄφιξιν τοῦ βασιλέως τῆς Ρωμουνίας καὶ τὴν γενομένην αὐτῷ ὑποδοχὴν ὡς τεκμήριον τῶν ἀγαθῶν σχέσεων ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν καὶ ἐχέγγυον εἰρήνης.

Κατὰ τὴν γαλλόφωνον Patrie ἐπίκειται ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις. Ἄδεται ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς κ. Τάκης Ἰωνέσκος ἀντικαταστήσεται ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ κ. Γρ. Τοτσιλέσκου.

Τὸ ὑγειονομεῖον τῆς Πρωτευούσης ἤτησε παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἵνα ἐπιτραπῇ εἰς πραγματείας τινας τέως ἀπηγορευμένας ἕνεκα τῆς χολέρας ἡ εἰς τὴν χώραν ταύτην εἴσοδος. Τὸ ὑπουργεῖον θὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς κατάλογον τῶν ἐλευθερωθησομένων τούτων πραγματειῶν.

Κατὰ τὴν ἐφ. Palode τοῦ Βερλατίου, πολλαχοῦ τοῦ νομοῦ Τουτόβας ἀνεφάνη ἄγνωστός τις ἀσθένεια συνισταμένη εἰς ἀλγηδόνας τῆς καρδίας καὶ τῆς κεφαλῆς.

Ἐν ταῖς πρώταις συνεδρίαις τῆς Βουλῆς συζητηθήσεται ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φερδινάνδου.

Δὶς κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἑβδομάδα ταύτην ὁ ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος ἔμελψε τὸ μελῳδικώτατον μελόδραμα τοῦ Βέρδη, τὸ πρὸ ἐτῶν πολλῶν πασίγνωστον καὶ πάντοτε τέρπον τοὺς ἀκροατὰς uo Balio in Maschera. Καὶ τὸ μελόδραμα τοῦτο διεξήχθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, διακριθέντος ἐξαιρετικῶς τοῦ βαρυτόνου. Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς αὔριον παρασκευῆς ψαλήσεται τὸ ἔξοχον τοῦ Μαγερβεὲρ ἔργον, ἡ "Ἀφρικανή„ περὶ ἧς θὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενέστερον.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 2 Ὀκτωβρίου τὸ ἐνταῦθα ἐφετεῖον ἐδημοσίευσεν τὴν ὁριστικὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ μακαρίτου Δ. Κ. Φιλίτου, ἀπόφασιν, καθ' ἣν ἡ διαθήκη ἀκυροῦται ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ὁ Σύλλογος, ὡς ἠθικὸν πρόσωπον ξένου Κράτους δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου νόμου καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ ἀπολαύῃ δικαιωμάτωνς ἐπιδικάζεται δὲ πᾶσα ἡ περιουσία εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος τοῦ διαθέτου Ζίτσης ἐγγυτέρους συγγενεῖς οἵτινες εἰσὶ καὶ οἱ μόνοι ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι ἀξίως ἀντιπροσωπευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Δ. Σακκᾶ δικηγόρου. Ἀλλ' ὡς καὶ ἄλλοτε ἀνηγγείλαμεν οἱ ῥηθέντες κληρονόμοι σεβόμενοι τὴν τελευταίαν βούλησιν τοῦ μακαρίτου καίτοι ἀκυρωθείσης τῆς διαθήκης κατήρτισαν συμβιβασμὸν δυνάμει τοῦ ὁποίου πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς περιουσίας καταλείπεται ὑπ' αὐτῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διαφόρων ἀγαθοεργημάτων τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ· Τοιαύτη πρᾶξις μεταξὺ τῶν κληρονόμων γενομένη μαρτυρεῖ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλοπάτριδα αὐτῶν αἰσθήματα ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν αὐτοῖς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΕΣΤΗ, 4.— Ἐν διαστήματι 24 ὡρῶν συνέβησαν τρία χολερικὰ κρούσματα καὶ εἷς θάνατος.

Ἀθῆναι, 4.—Ἐκ θετικῆς πηγῆς διαψεύδεται ἡ εἴδησις περὶ ἀφίξεως γερμανικοῦ ὑπαλλήλου ἐπιτετραμμένου τὸν ἔλεγχον τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος.

ΟΔΗΣΣΟΣ, 4. Ὁ Τσάρεβιτς ἀφίκετο ἐκ Βιέννης ἐνταῦθα, ἀνεχώρησε δ' εὐθὺς εἰς Βατοὺμ διὰ θαλάσσης.

ΛΕΜΒΕΡΓΗ, 4.—Ἡ χολέρα θεωρητέα ὡς ἐκλιποῦσα.

ΒΙΕΝΝΗ, 4.—Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» λέγει, ὅτι ἡ πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς ρωμούνους ξένους προσγενομένη ἐν Βιέννῃ εἰλικρινὴς δεξίωσις ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς φιλικὰς σχέσεις, αἵτινες συνδέουσι Ρωμουνίαν καὶ Αὐστροουγγαρίαν καὶ ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἀμφοτέρων πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἰλλυρικῆς χερσοννήσου. Ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πρίγκηψ διάδοχος μετὰ μακρὰν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ ἱστορικὸν μουσεῖον τῶν Τεχνῶν προεγευμάτισαν παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωμανίας. Τῇ 2ᾳ ὥρᾳ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος ἀφῆκαν τὰ ἐπισκρπτήρια αὐτῶν εἰςτὴν νούντσιον τοῦ Πάππα καὶ τὰς πρεσβείας, μεθ' ὃ ἐπέστρεψαν εἰς τ' ἀνάκτορα.

Τῇ 3ῃ ὥρᾳ ὁ βασιλεὺς ἐδέξατο τὸν πρίγκηπα Φίλιππον τοῦ Κοβούργου. Τῇ 6ῃ ὥρᾳ δεῖπνον ἐν τῷ ἀνακτόρῳ οὗ μετέσχεν ὁ ἀρχιδοὺξ Κάρολος Λουδοβῖκος οἱ μεγιστᾶνες τῆς Αὐλῆς, ὁ κόμης Βαλούσκης, ὁ Τάαφε, οἱ κ. κ. Αἰμίλιος Γκίκας, Μαυροδῆς καὶ Μίσου, ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος Μαυροκορδάτος καὶ οἱ ὑπασπισταὶ Περτικάρης, Κοάνδας καὶ Ἰστράτης καὶ ἄλλοι. Μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἐπεσκέψατο τὸν κόμητα Καλνόκην. Μετὰ τὸ δεῖπνον παράστασις ἐν τῷ δραματικῷ θεάτρῳ, ἔνθα ὁ βασιλεὺς ὁ διάδοχος, οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶσα ἡ βιενναία ἀριστοκρατία ἐνθουσιωδῶς ἐχειροκρότησαν τοὺς ἀριστοτέχνας κ. Σρὰττ καὶ τὸν κ. Χάρτμαν. Μετὰ τὸ θέατρον ὁ βασιλεεὺς καὶ ὁ διάδοχος ἔλαβον τὸ τέϊον παρὰ τῷ ἀρχιδουκὶ Καρόλῳ Λουδοβίκῳ·

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΕΛΙΕΣΚΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘ. ΤΩΝ «ΣΥΛΛΟΓΩΝ„.

Ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν φίλος κ. Α. Ἐλιέσκου, γνωστὸς τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ Γιουργέβου ἐργασιῶν του προθύμως ὑποδεχθεὶς τὴν μεθ' ἡμῶν συνεργασίαν, ἀπέστειλεν ἡμῖν τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

Ἀγαπητὲ φίλε,

Ἀναλαμβάνετε τὴν διεύθυνσιν τῶν "Συλλόγων„ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ καταστήσητε αὐτοὺς Πανελλήνιον ἐφημερίδα, συγχρόνως δ' ὅπως ἐπιρρώσητε τὰς μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς χερσοννήσου φιλικαὶ σχέσεις.

Ἀπὸ πεποιθήσεως ὀπαδὸς τῆς ἀνατολικῆς ὁμοσπονδίας καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνισάμενος δέχομαι ὡς προθυμότατα τὴν θέσιν ἣν τιμῶντές με προσφέρετε ἐν τοῖς "Συλλόγοις„.

Πεποιθὼς ὅτι ἡ κοινὴ ἡμῶν συνεργασία θέλει βοηθήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως τοῦ ἡμετέρου θεράποντος Αὐρηλίου Ἐλιέσκου.

Ἐν Βουκουρεστίῳ, 3)15 9βρίου 1892.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892.

Σῖτ.	1225	54 1/2	6.85	Κ.
„	1450	53	6.90	„
„	1800	52 1/2	6.90	„
„	4500	55 3/4	8.30	Σ.
„	2250	54 1/2	7.12 1/2	„
„	7000	56	7.90	„
Σῖτ.	2200	57	9.90	„
„	4800	58 1/2	10.20	„
„	2000	56 1/4	8.50	Μ.
„	2600	„	8.50	Μ.
Σῖτος	2100	56 3/4	8.40	Μ.
„	1500	58	8.95	Μ.
„	2600	56	8.40	Σ.
Ἀραβ	76αγ	ο)ο κ.	8.40	Β.
Αραβ.	5600	60	7.	Σ.
Ἀραβ.	14440	60	6.60	Σ.
„	1000	56	5.80	Μ.
„	1300	55 1/2	5.80	Μ.
Φασ.	106αγ	ο)ο κ.	9.75	Β.
„	8 „	„	13.	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

	Ποταμοῦ		Ξηρᾶς
Σῖτος	45000	—	3700
Αραβ.	——	—	7780
Κριθὴ	1180	—	——
Βρώμη	1200	—	——
Σίκ.	2250	—	2800

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Βουκουρέστιον, 5 Νοεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 °/₀ Δάν. Παγ. (R. per.)	99 50
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.50
4 „ „ „ „ „	83.—
6 „ Ὀμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	100.—
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	95.75
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	103.50
5 „ „ „ (Iaşi f. urb).	82.25
10/800 Δάν.τάμ.συν.(pens.)	275.—
Δάν. δημαρχείου 5 °/₀ 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.—

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1645
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	406
„ Nationalǎ	200	412
Constr. şi lucr. publ.	250	126.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100 55
Λονδίνου	25.28
Βερολίνου	124.05
Ἀμβέρσης	99.75
Βιέννης	2,11.—
Λίρα ὀθωμανικὴ	22.95

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 5 9βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.54
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	314.50
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	117.35
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.05
„ „ Παρισίων	47.70
„ „ Βερολίνου „	58.92
„ „ Amsterd. „	99.35
Παρίσιοι 5 9βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 °/₀	105.22
„ „ 3 °/₀	99.50
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5	98.10
Δάνειον Ἑλλην. 5	—.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	596.37
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	495.62
„ Lot turc.	—.—
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 145
„ „ Βιέννης	207.50
„ „ Ὀλανδίας	206.12
„ „ Βερολίνου	122.18
Βερολῖνον 5 9βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 °/₀ C.F.R.	101.80
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 °/₀	81.90
„ amortis. 5 °/₀	96.60
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	199.75
Δάνειον δημαρχείου	96.—
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	—.—
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ „ Ἀμβέρσης	—.—

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑΣ

Ἐγγιζούσης τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνδρομῆς αὐτῶν στηρίζονται οἱ «Σύλλογοι».

Εὐαρεστούμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀναλογιζόμενοι οἱ ἀξιότιμοι κύριοι συνδρομηταὶ τὰς καθημερινὰς τοῖς μετρητοῖς δαπάνας τοῦ φύλλου ἡμῶν, θέλουσι σπεύσει εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ μικροῦ χρέους αὐτῶν, ὅπερ ἀθροιζόμενον ἀποτελεῖ κεφάλαιον ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐπίμοχθον λειτουργίαν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὡραῖον δωμάτιον μετ' ἐπίπλων καὶ ὑπηρεσίας εἰς κεντρικωτάτην θέσιν. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος.

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

92

Τούτου συμφωνηθέντος, ἡ Φενδίκη μηνύει εἰς τὸν Ἐδμῶνα ὅτι ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς κ. Βιρτῶνος ἀναγκάζεται νὰ γράψῃ αὐτὴ εἰς Λονδῖνον ἐπιστολήν, λίαν ἀναγκαίαν καὶ κατεπείγουσαν, καὶ ἐλπίζεται ὅτι ἐκεῖνος ἔχει τὴν καλοσύνην νὰ τὴν δεχθῇ· ἀλλ' ἕωσοῦ τὴν γράψῃ, τὸν παρακαλεῖ νὰ καταβῇ πρὸς στιγμὴν εἰς τὸ ἀγροκήπιον. Ἡ λαίδη Δορσέτη μαθοῦσα, ὅτι ὁ Ἐδμὼν εἶναι εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκί[illegible] της, καταβαίνει εὐθὺς καὶ τῷ κάμνει ἀπ[illegible]ους ἐπιπλήξεις διὰ τὴν ἀγροικίαν του, κα[illegible] τὸν βιάζει νὰ ἀναβῇ εἰς τὴν αἴθουσαν, ἕω[illegible]ῦ ἡ κ. Φενδίκη ἑτοιμάσῃ τὴν ἐπιστολὴν τη[illegible] Ὁ Ἐδμὼν ἐνδίδει μετὰ λύπης, καὶ περι[illegible]έχεται εἰς συναναστροφὴν πολυάριθμον εὐ[illegible]ομοτάτων ἀνδρῶν, καὶ κομψοτάτων γυναικῶν. Μετ' ὀλίγον εἰσέρχεται ἡ Φενδίκη κρατοῦσα ἐπιστολὴν ἣν ἐγχειρίζει εἰς τὸν Ἐδμῶνα, χωρὶς ποσῶς νὰ δείξῃ ὅτι θέλει νὰ τὸν κρατήσῃ· ἐκεῖνος δὲ ἑτοιμάσθη ν' ἀναχωρήσῃ πάραυτα· ἀλλ' ὁ προνοητικὸς Γουλλιέλμος σκεφθεὶς ὅτι ὁ κύριός του ἔμελλε νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὸ ἀγροκήπιον, ἀπέστειλε τοὺς ἵππους καὶ δὲν εἶναι πλέον ὥρα νὰ ὑπάγῃ εἰς ζήτησιν ἄλλων. Ἡ Φενδίκη ἀπαραμύθητος, ὡς γενομένη αἰτία τοῦ ἐναντίου τούτου συμβεβηκότος, προσφέρει τοὺς ἰδικούς της, ἀλλ' εἷς ἐξ αὐτῶν εὑρέθη ἀπετάλωτος καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πεταλωθῇ, εἰμὴ τὴν ἐπαύριον. Ἡ λαίδη Δορσέτη καὶ οἱ περὶ αὐτὴν χαίρουσι διὰ τὸ συμβεβηκός, μόνη δὲ ἡ Φενδίκη φαίνεται λυπουμένη, καὶ ζητεῖ συγγνώμην μετ' ὕφους τόσον ἐντέχνως ὁμοιάζοντος τὴν ἀλήθειαν, ὥστε ὁ Ἐδμὼν δὲν ἀμφιβάλλει περὶ τῆς εἰλικρινείας της. Ὑποχρεούμενος δὲ ἐκ τῶν ἐθίμων τῆς εὐπρεπείας νὰ ἵσταται παρ' αὐτῇ, λαμβάνει καιρὸν νὰ τὴν παρατηρήσῃ περισσότερον, καὶ ἐκπλήττεται διὰ τὴν μεταβολήν της. Αὐτὴ δὲν εἶναι πλέον ἡ παρθένος ἐκείνη Μελμόρα, ἥτις ἐξ ἀπειρίας δὲν εἴξευρε νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν φυσικῶν προτερημάτων της· ἡ φιλαρέσκεια τὴν κατέστησεν ἄλλην γυναῖκα. Αἱ ἀφέλειαί της εἶναι λίαν ἀστεῖαι, ἡ δριμύτης τῶν λόγων της εὔχαρις, καὶ ἡ εἰρωνεία της θελκτική. Ἔπειτα πῶς νὰ ἐκφύγῃς τοὺς λαμπροὺς ὀφθαλμούς, οἵτινες φαινόμενοι ὅτι σὲ μόνον βλέπουσιν, σὲ μόνον ἀκολουθοῦσι, καὶ σὲ μόνον τοξεύουσι, χαμηλόνονται ἐν σχήματι αἰδοῦς καὶ κοσμιότητος ἅμα κατορθώσωσι νὰ σὲ γοητεύσωσι; Καὶ ἂν περιγραφῇ τὸ θελκτικὸν καὶ πανοῦργον μειδίαμα, τὸ χαῦνον καὶ ἡδυπαθὲς βλέμμα ὑποσχόμενον μυρίας ἀπολαύσεις· ἂν ἐκτεθῶσιν αἱ διακεκομέναι φράσεις, ὅσαι ἀνάπτουσαι τὴν φαντασίαν, ἐρεθίζουσι τὴν περιέργειαν, αἱ εὔστοχοι ἀποσιωπήσεις, αἵτινες ἀφίνουσι νὰ ἐλπίζῃς τὸ πᾶν, χωρὶς οὐδὲν νὰ ὑπόσχωνται, αἱ ἐπιτετηδευμέναι ἀμηχανίαι αἱ ὁποῖαι κρατοῦσαι ἀτελῆ τὸν λόγον, κάμνουσι πολυτιμότερα τὰ εἰρημένα· ἐὰν τέλος προστεθῶσιν αἱ πλασταὶ ἀπροσεξίαι ἡ μαγικὴ τῆς ἐνδυμασίας ἀνωμαλία, ἥτις ἀφίνει νὰ ὑποφαίνωνται, ὅσα συστέλεται νὰ δείξῃ, ὅλα ταῦτα ἤρκουν νὰ ζωγραφήσωσιν τὴν Φενδίκην.

Διὰ τοιούτων καὶ ἄλλων πλεονεκτημάτων ἡ Φενδίκη ἐξάλιζεν ὅλας τὰς κεφαλάς, ἀλλὰ δὲν ὡμίλει πρὸς τὴν καρδίαν. διότι τοῦ προσώπου τὸ κάλλος θέλγει τῳόντι καὶ κυριεύει, ἀλλὰ μόνον τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς γεννᾷ τοὺς ἀληθινοὺς ἔρωτας· αὐτὴν δέ, ὅσον ἐπαγωγὸς καὶ ἂν ἦναι, ὁ ἐραστής, ὁ εὐδαίμων σύζυγος τῆς Μαλβίνης, πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ τὴν φοβηθῇ· δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ ἑαυτοῦ; ἡ δυσπιστία δὲν ἤθελεν εἴσθαι ἀπόδειξις ὅτι διστάζει περὶ τῆς εἰλικρινείας τοῦ ἔρωτός του; καὶ μόνος ὁ στοχασμὸς ὅτι ἐνδέχεται νὰ θελχθῇ παρ' ἄλλης γυναικὸς δὲν εἶναι ὕβρις πρὸς τὴν Μαλβῖνάν του; Ἀναμφιβόλως· Μ' ὅλα ταῦτα πῶς εἶχε τὴν οἴησιν νὰ φρονῇ, ὅτι δὲν ὑπέκειτο οὐδ' εἰς στιγμιαῖον δελεασμόν;

Ἡ πεῖρα τοῦ κόσμου ἀναπτύσσουσα τὰς χάριτας τῆς Φενδίκης, τῇ ἔδωκε εὐστοχίαν, πῶς πρέπει νὰ χρωματίζῃ τὰ ἐπιχειρήματά της διὰ νὰ ἐπιτυγχάνωσιν.

Εἶναι βεβαία, ὅτι ὁ Ἐδμὼν ὁρκισθεὶς πρὸς τὴν σύζυγόν του αἴδιον πίστιν θέλει νὰ φυλάξῃ τὸν ὅρκον του, ἑπομένως ἐρεθισμοὶ λίαν ἐπαισθητοὶ εἶναι ἀδέξιοι, διότι ἐκ τούτων συνερχόμενος προσέχει καὶ προφυλάττεται· ἀλλὰ πάλιν νὰ φαίνηται ὅτι τὸν λησμονεῖ καθ' ὁλοκληρίαν, εἶναι ἐπικίνδυνον. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ λοιπὸν πρέπει νὰ τὸν δελεάσῃ χωρὶς ἐκεῖνος νὰ τὸ ὑποπτευθῇ· νὰ ἦναι οὕτω πως ἐρασμία, ὥστε νὰ συγκινῇ καὶ τὸν ἀσχολεῖ, ὥστε παρασυρόμενος οὗτος χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῇ, νὰ ὑποταχθῇ καθ' ὁλοκληρίαν, χωρὶς νὰ εὕρῃ καιρὸν νὰ ἐνθυμηθῇ τί λησμονεῖ, οὐδὲ νὰ σκεφθῇ τί πάσχει. Κατὰ τὸ σχέδιον λοιπὸν τοῦτο οὐδεμιᾶς εὐκαιρίας ἀμελεῖ τοῦ νὰ εὑρεθῇ πλησίον του· Πρόσεχε νὰ μὴ τῷ ὁμιλήσῃ πρώτη· ἀλλ' ἐντέχνως τὸν ὑπεχρέου νὰ ἀπευθύνῃ τὸν λόγον αὐτὸς πρὸς ἐκείνην· ἔχει δὲ καὶ τέχνην ν' ἀνταποκρίνηται μετ' ἐρεθιστικῆς συστολῆς, ἥτις προκαλεῖ τὰς ἐρωτήσεις, καὶ παρατείνει ἡδύτατα καὶ αὐτὴν τὴν ὅλως ἀδιάφορον συνομιλίαν. Οὕτω ὁ Ἐδμὼν γίνεται εὐκολώτερα θήραμα τῶν πανουργιῶν της, καθ' ὅσον δὲν τὰς φοβεῖται, ἀλλ' ἀναπαύεται εἰς τὰς βαθείας του περὶ γυναικῶν γνώσεις, πεπεισμένος ὅτι οὐδεμία θέλει δυνηθῇ ποτε νὰ τὸν ἀπατήσῃ. Ἠγνόει, ὅτι οἱ ἄνδρες ὅσον ὀξυδερκεῖς καὶ ἂν ὦσι, δὲν δύνανται ν' ἀποκτήσωσιν ἐν διαστήματι μιᾶς μόνης ζωῆς ἀρκετὴν ἐμπειρίαν διὰ νὰ ἐξακριβώσωσιν ὅλην τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν βαθύτητα τῶν ἐρωτοπλάνων γυναικῶν. Ὅταν ἀποτείνεται πρὸς τὸν Ἐδμῶνα μεταχειρίζεται τὰς ἡμιτελεῖς ἐκείνας λέξεις, αἵτινες νομίζει τις, ὅτι ἐκφεύγουσιν ἐξ ἀπροσεξίας· ὅτε δὲ ἀποτείνεται πρὸς ἄλλους, τότε ρέουσιν εὐφυέστατα ἐκ τοῦ στόματός της φράσεις μαγικαί, καὶ εἶναι δυνατὸν ἡ κόρη τῆς Μελμόρας νὰ μὴ φιλοτιμῆται ν' ἀρέσῃ εἰς τὸν Ἐδμῶνα! Τὸ βλέπει ἐκεῖνος καὶ ἀπορεῖ· ἐν τούτοις τὰ πάντα περὶ αὐτοὺς εἶναι πλήρη χαρμοσύνης, καὶ ἡ Φενδίκη πρώτη παραδίδεται εἰς τὴν γενικὴν εὐθυμίαν· ἀρχίζει ὁ χορὸς καὶ ἡ Φενδίκη θριαμβεύει. Τὰ σχήματα, τὰ βλέμματα αὐτῆς δὲν κινοῦσι τὴν ψυχήν, ταράττουσιν ὅμως τὰς αἰσθήσεις. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἐδμῶνος θερμαίνεται· καὶ ἡ Φενδίκη ἅμα τοῦτο ἰδοῦσα, αἰτεῖ νὰ χορεύσωσι βάλς καὶ δηλοῖ εἰς τὸν Ἐδμῶνα ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ συγχορεύσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ οὐχὶ μετ' ἄλλου, λέγουσα σιγὰ πρὸς αὐτόν: «Μέλλει ν' ἀρχίσῃ τὸ βάλς τὸ ὁποῖον εἰς ἄκρον ἀγαπῶ· ἀλλὰ μεταξὺ ὅλων τῶν ἐνταῦθα μὲ μόνον τὸν μὴ ξένον πρὸς τὴν Κίττην, ἡ Κίττη θέλει νὰ χορεύσῃ.» Τ' ὄνομα, Κίττη, προὐκάλεσεν ἀναμνήσεις πολλάς, καὶ ὁ Ἐδμὼν παρατηρήσας τὴν Φενδίκην διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἂν ἀνεκάλει τοῦτο ἀπὸ σκοποῦ, ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ Κίττη δὲν τῷ ἐφάνη τόσον χαρίεσσα, καὶ δι' ἑνὸς τρυφεροτάτου βλέμματός της ἐπληροφορήθη, ὅτι ἦτο πάντοτε πρὸς αὐτὸν ἡ αὐτὴ Κίττη. Βλέπων δὲ τοὺς περὶ αὐτὸν ἄνδρας ζηλοτυποῦντας διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον προτίμησιν, δὲν ἀντέστη εἰς τὴν φιλοτιμίαν τοῦ νὰ θριαμβεύσῃ ἐνώπιόν των· καὶ μετὰ σταθερᾶς ἀποφάσεως νὰ μακρυνθῇ ἀπὸ τῆς Φενδίκης, ἀφοῦ χορεύσῃ, ἀρχίζει μετ' αὐτῆς τὸν ἐπικίνδυνον ἐκεῖνον χορόν, τὸν ὁποῖον ἡ ἡδυπάθεια ἐφεῦρε διὰ νὰ κεντᾷ τὴν ὄρεξιν, νὰ ἀπαλύνῃ τὴν ἀρετήν, καὶ νὰ φλογίζῃ ψυχὰς ἀθώας. Ὀλίγον ὕστερον ἡ ὁμήγυρις περικυκλόνει τράπεζαν φαγητῶν καὶ ἐξαιρέτων οἴνων. Ἡ χεὶρ τῆς Φενδίκης χέει οἶνον εἰς ἕκαστον τῶν συνδείπνων· πάντοτε ὅμως ἀπὸ τοῦ Ἐδμῶνος ἀρχομένη καὶ εἰς τὸν Ἐδμῶνα τελευτῶσα. Τοῦ Ἐδμῶνος ἡ κεφαλὴ οὖσα ἤδη πεπυρωμένη ἐκ τοῦ χοροῦ, φλογίζεται καὶ κλονεῖται. Οἱ γέλωτες, αἱ ἀναθυμιάσεις τοῦ οἴνου, τὰ βλέμματα ἐρασμίας γυναικός, τὰ πάντα πολεμοῦσι τὴν ἀρετὴν τούτου, τῆς δὲ Μαλβίνης τὴν εὐδαιμονίαν. Ἡ Φενδίκη πεπεισμένη ὅτι νικᾷ, νομίζει ὅτι εἶναι ἤδη ἡ ὥρα νὰ τολμήσῃ τὰ πάντα, καὶ τῷ προτείνῃ παράτασιν τῆς διατριβῆς του· ἀλλ' ἡ ἀπερίσκεπτος αὐτὴ πρότασις τῷ ἐνθυμίζει τὸ ταξείδιόν του· καὶ ὑπὸ φόβου μὴ ὁ νοῦς του ἀκολούθως παρεκτραπῇ, ἀντὶ ν' ἀποκριθῇ πρὸς τὴν Φενδίκην, κράζει τὸν ὑπηρέτην του καὶ τῷ λέγει; «Γουλιέλμε, φρόντισον νὰ ἔχῃς τὸ ὄχημά μου ἕτοιμον τὴν ἕκτην ὥραν τῆς πρωΐας ἐξ ἅπαντος.» Ἐκ τῆς παραγγελίας ταύτης ἡ Φενδίκη καταπληγωθεῖσα, ᾐσθάνθη ὅτι ἐπροχώρησεν ὑπὲρ τὸ δέον, καὶ ὅπως ἐπανορθώσῃ τὸ σφάλμα της, προσποιεῖται ὅτι δὲν ἤκουσε τὸν Ἐδμῶνα, δὲν ὁμιλεῖ πλέον περὶ ἀναχωρήσεως, καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν φέρῃ εἰς λήθην τοῦ πράγματος, ὅπερ τῷ ἐνεθύμισεν. Ἐννοήσασα δὲ καλῶς, ὅτι δὲν θέλει τὸν ἔχει αὔριον, ἐσκέφθη τίνι τρόπῳ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀποδημίαν του, ἐγείρεται τῆς τραπέζης, ἀφοῦ πάλιν ἐκέρασε πνευματώδη ποτά, καὶ δίδει σημεῖον εἰς ἔναρξιν τῶν ἀθώων ἐκείνων διασκεδάσεων τῆς ἐξοχῆς τῆς ὁποίας ἡ ἔξαφνις τῶν κεφαλῶν καθιστᾷ ἐνίοτε ἐπικινδύνους.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“ — **ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“** — ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ“

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐφ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίφ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίφ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίφ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπιᾳ	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσᾳ	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίφ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί“

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ

κατασκευάζει

— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —

(φουστάνια)

καὶ

ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —

Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΑΤΟΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΤΙΜΑ

πρὸς πώλησιν

ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ

Ἀπευθυντέον

τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείῳ

— Η. ΑΥΑΣ — 2

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.

Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.

Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς θης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς θης ἑσπερινῆς.

Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΔΙΑ

ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαΐῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαΐῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI

(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ

ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΡΔΟΥ

ΠΕΦΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

„ΝΑΤΙΟΝΑLA“

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον

Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν

Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΟΙΑΤΡΟΣ

ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ

Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Marques déposées en France et à l'Etranger — A. Legrand aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

1420 **NEVRALGIELE**

Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usureadă şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remediĭ.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : LES VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* CLIN & Cie, de PARIS, *cari se potŭ găsi la toţi Droghistii şi Farmacist i.*

ΑΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ **ΑΑΝΟΛΙΝΑ**

Τοῦ ἐργοστασίου ΑΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἐπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.

Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς Smârdan, No. 2.

Lanolină — VERITABIL NUMAI PURTÂND ACEASTĂ MARCĂ

„UNIRE“ Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλλ. Ξενοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰς μετρία

DRAGÉES de Fer Rabuteau

Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de Therapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui,* în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ inghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie**, de PARIS, *care se póte găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

1449

1873

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Κ. ΡΑΛΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἁ. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7(19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ. 5045

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ 1873

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ'ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ἀριθ. 4. STRADA BLANARI Ἀριθ. 4

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤ. Ν. ΡΑΔΟΣ ✠ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI"—Bucarest.

Βουκουρέστιον, 31 Ὀκτωβρ. 1892

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ")

Ἐν Ἀθήναις 22 Ὀκτωβρίου 1892

Τὸ ἰταλικὸν θωρηκτὸν ά. τάξεως Ruggiero Lauria ἀπέπλευσε χθὲς λίαν πρωΐ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἐπανακάμπτον εἰς Νεάπολιν. Οἱ ἰταλοὶ δὲν προσκομίζουσιν ἴσως λίαν εὐαρέστους ἐντυπώσεις, αἰσθανθέντες τὴν μεγάλην ψυχρότητα ἣν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπέδειξεν αὐτοῖς, ἐνῷ τοὐναντίον ἔβλεπον ἰδίοις ὄμμασι πόσον ἐνθουσιωδῶς ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ πάντων οἱ γάλλοι. Ἄλλοτε τοὺς ἰταλοὺς ἐθεωροῦμεν ὡς ἀδελφοὺς, οὐδεὶς δὲ ὑπῆρχεν ἕλλην ἀντιπαθῶν πρὸς κράτος τὸ ὁποῖον ὑπέστη τὰ αὐτὰ σχεδὸν μεθ' ἡμῶν δεινὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του πολλὰ μοχθῆσαν καὶ παθόν. Ἀπὸ τῆς ἐπαράτου ὅμως ἐποχῆς τοῦ 1886 καθ' ἣν ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία πρωτηγωνίστησε καθ' ἡμῶν ἀποστέλλουσα τὰ σκάφη της ἵν' ἀποκλείσωσι τὴν μικρὰν Ἑλλάδα, πᾶς δεσμὸς διεκόπη καὶ ἡ πρώην συμπάθεια εἰς δεινὴν ἀντιπάθειαν μετέπεσεν. Ἔκτοτε ἡ Ἰταλία οὐδεμίαν ἐγκατέλειψε περίστασιν ἵνα, ὡς μὴ ὤφελε, ἀγερώχως δείκνυται πρὸς ἡμᾶς, ἀγνοοῦμεν τί φοβουμένη ἢ τί ἐλπίζουσα. Φυσικὸν ἄρα ἦτο ἡ παρουσία ἰταλικοῦ σκάφους νὰ μὴ ἠλεκτρίσῃ ἡμᾶς, τοὐναντίον δὲ πικρὰς ἀναμνήσεις νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν μνήμην μας. Οὐδεὶς τῶν ὑπουργῶν ἐπεσκέφθη τὸ Ruggiero Lauria καὶ ὁ βασιλεὺς δὲν ἐτίμησεν αὐτὸ διὰ τῆς παρουσίας Του. Οἱ δ' ἰταλοὶ ναῦται ἀπῆλθον οἰκτείροντες βεβαίως τὸ πολιτικὸν κατόρθωμα τοῦ κ. Κρίσπη τὸ διαζεῦξαν δύο πρώην ἀγαπημένους λαούς. Ἤκουσα ἀπὸ τοῦ στόματος ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ θαυμασίου καὶ ἰσχυροῦ ἰταλικοῦ σκάφους ὅτι πολὺ καλλίτερον θὰ ἔπραττεν ἡ κυβέρνησίς του νὰ μὴ ἔπεμπεν αὐτοὺς ἐνταῦθα. Ἠσθάνετο βεβαίως ὅτι ἡ παρουσία των ἦν ἀνωφελὴς καὶ σχεδὸν ὀχληρὰ, ἀφοῦ οἱ ἀργυροῖ γάμοι τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος ἑωρτάζοντο ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ μεταξὺ τριῶν λαῶν, τοῦ ἑλληνικοῦ, τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ρωσσικοῦ.

Ἐν τούτοις αἱ μετὰ τῶν γάλλων σχέσεις μας ἀδελφικώτεραι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καθίστανται. Προχθὲς μετέβην εἰς Πειραιᾶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς γαλλικῆς ναυαρχίδος Devastation, ἐλπίζων ὅτι θὰ ἴδω ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ σκάφους τὸν ναύαρχον κ. Buge, ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὁποίου βεβαίως οὐχὶ ὀλίγας ἑλληνικὰς λέξεις θὰ ἤκουον. Δυστυχῶς ἀπῆν· ἀξιωματικός τις ὅμως ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ ἐπιδείξῃ λεπτομερῶς τὰ τοῦ πλοίου.

— Βλέπω τῷ εἶπον, ὅτι καλλωπίζετε τὸ πλοῖόν σας.

— Βεβαίως, μοὶ ἀπήντησεν οὗτος. Ἀναμένομεν αὔριον τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, ἥτις θὰ τιμήσῃ ἡμᾶς διὰ τῆς παρουσίας της, γευματίζουσα μεθ' ἡμῶν. Καλλωπιζόμεθα διότι θέλομεν νὰ εἴμεθα ὡραῖοι αὔριον καὶ καθ' ὅλα ἐντελεῖς.

— Ἔχετε δίκαιον. . .

— Καὶ πρὸ πάντων διότι οἱ Βασιλεῖς σας εἶναι φίλοι τῆς Γαλλίας ὅπως καὶ ὁ λαός του. Εἴμεθα καθυποχρεωμένοι, κύριε, ἐκ τῶν πολλῶν περιποιήσεων, ὧν γινόμεθα τὸ ἀντικείμενον. Οἱ ναῦται ἡμῶν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ζητωκρανγάζουσιν ὑπὲρ Ἑλλάδος καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ αὗται εἶναι ζητωκραυγαὶ ὁλοκλήρου λαοῦ, εὐχομένου τὸ μεγαλεῖον μητρὸς τοσούτων ἐξόχων τέκνων. Αἰσθάνομαι ἐνταῦθα ὅτι ζῶμεν ὡς εἰς γαλλικὸν ἔδαφος καὶ εἴμεθα εὐτυχεῖς διὰ τοῦτο.

— Ἐθεωρήσαμεν πάντοτε τὴν Γαλλίαν ὡς τὴν ἀληθῆ καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἡμῶν φίλην...

— Καὶ δὲν ἔχετε ἄδικον. Θὰ ἴδητε μίαν ἡμέραν ὁπόσα ἡ Γαλλία θὰ πράξῃ ὑπὲρ ὑμῶν. Εὐτυχῶς φαίνεται νῦν ὅτι εἰσήλθετε εἰς τὴν καλὴν ὁδόν...

— ; ;

— Νομίζετε ὅτι συνενόησίς τις ἐπῆλθε μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν δύο συμμάχων, τῆς πατρίδος μου καὶ τῆς Ρωσσίας, τοῦτο εἶναι λίαν εὐάρεστον, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἐθεωρήσαμεν τὸν κ. Τρικούπην φίλον τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ὡς ἐκ τοῦ γάμου τοῦ Διαδόχου σας...

— Ὁ κ. Τρικούπης εἶναι Ἕλλην. Ὅπου τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος του, ἐκεῖ καὶ αὐτός.

— Τοῦτο σημαίνει, ὅτι εἶναι εὐφυὴς ἄνθρωπος. Σήμερον, κύριε, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἴσθε σύμμαχοί μας ἂν καὶ οὐδεμία ὑπεγράφη συνθήκη... Μὴ ὑπεγράφη συνθήκη τις μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γαλλίας; Καὶ ἐν τούτοις βεβαιῶ ὑμᾶς ὅτι πολὺ ἀσφαλεστέρα τυγχάνει ἡ συμμαχία τῶν δύο τούτων δυνάμεων ἢ ἐκεῖναι ἣν ἔχουσι γεγραμμένην ἐπὶ μεμβρανῶν αἱ κεντρικαὶ δυνάμεις...

— Νομίζετε ὅτι δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ βαρύνῃ ἐν τῇ πλάστιγγι τῶν συμμάχων;

— Βεβαίως ἡ Ἑλλὰς εἶναι δύναμις περιζήτητος. Ἔχετε θαυμασίους ναύτας, δύνασθε νὰ παρατάξητε 100,000 στρατοῦ μαχίμου καὶ ἀγομένου ὑπὸ μεγάλων παραδόσεων καὶ τρίτον ὁμοφύλους οἵτινες εὑρίσκονται ἐν αὐτοῖς τοῖς σπλάγχνοις τοῦ ἐχθροῦ· διότι πανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς οἱ ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ εἶναι πολυάριθμοι καὶ ἕτοιμοι νὰ ἐπιτελέσωσι τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς καθήκον...

— Ἀλλὰ λέγουσί τινες ὅτι τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν....

— Δὲν σᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ δράσητε; Ἀπάτη! ὅσον καὶ ἂν εὑρίσκωνται τὰ οἰκονομικὰ ὑμῶν εἰς δεινὴν θέσιν, δὲν θὰ σᾶς κωλύσωσι τὴν ἐνέργειαν. Ὅταν πλησιάσῃ ἡ στιγμὴ θὰ εὑρεθῇ δύναμίς τις ὅπως παράσχῃ ὑμῖν τὰ μέσα τῆς κινήσεως....

— Βλέπω ὅτι δὲν εἴσθε ἀπαισιόδοξος.

— Καὶ διατί νὰ εἶμαι ἀπαισιόδοξος; Λαὸς νέος καὶ δραστήριος, εὐφυὴς καὶ φιλόπατρις ὡς εἶναι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν δύναται ἢ νὰ προοδεύσῃ, εὐημερῶν καὶ πλουτιζόμενος. Ἡ κρίσις, ἣν διατρέχετε εἶναι παροδική. Ἐν Γαλλίᾳ, ὅτε εὑρισκόμην, ὑπέθετα καὶ ἐγὼ ὅτι εἴσθε ἐν παραμοναῖς χρεωκοπίας, ἀπατώμενος ἐξ ἀναγνώσεως ἐφημερίδων τινων. Ἀλλὰ βλέπω νῦν, ὅτε σᾶς ἐγνώρισα ἐκ τοῦ πλησίον, ὅτι τὸ μέλλον σας εἶναι εὐρὺ καὶ λαμπρὸν καὶ πρὸς τοῦτο ἐσχημάτισα ἀκράδαντον πεποίθησιν.

— Σᾶς εὐχαριστῶ.... εἴθε νὰ ἐπαληθεύσητε.... Φρονεῖτε λοιπὸν ὅτι προσετέθημεν εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν;

— Εἶμαι βέβαιος.

Περιέργως πως ὁ γάλλος ἀξιωματικὸς μοὶ ἐπανέλαβε λέξιν πρὸς λέξιν ὅσα ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἀνταποκρίσει ἔγραφον ὑμῖν περὶ τῆς μακρᾶς συνομιλίας τοῦ Τσάρεβιτς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, κατὰ τὸ ἐπίσημον ἀνακτορικὸν γεῦμα, καὶ εἶτα τὴν συνομιλίαν τοῦ πρώτου μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας.

— Νομίζετε, μοὶ εἶπεν ἐν τέλει, ὅτι ὁ διάδοχος τοῦ ρωσσικοῦ θρόνου συνωμίλει μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων ἢ περὶ τοῦ ὡραίου οὐρανοῦ σας καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα ἔσπευσε πρὸς τὸν κόμητα δὲ Μονθολὼν ἵνα τὰ αὐτὰ ἐπαναλάβῃ; Ἀπατᾶσθε. Σοβαρώτατα πράγματα ἐλέχθησαν ἐκεῖ κατὰ τὴν ἡμίσειαν ἐκείνην ὥραν, πάντες δὲ οἱ συνάδελφοί μου καὶ ὁ ναύαρχος παρετηρήσαμεν τοῦτο λίαν εὐχαρίστως. Ἐπείσθημεν πλέον ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ἡ φιλία σας ἐμπράκτως πλέον μᾶς ἀνήκει.

Ἀπεχαιρέτισα τὸν γάλλον ἀξιωματικὸν ὅστις ἐφαίνετο ἐντριβέστατος εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν καὶ ἀπῆλθον τῆς μεγαλοπρεποῦς νηὸς κομίζων τὰς εὐαρεστοτέρας τῶν ἐντυπώσεων. Ἀναγράφω τὴν συνδιάλεξίν μου ταύτην διότι πληρέστατα ἐπικυροῖ ὅσα ἔγραφον ὑμῖν ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἀνταποκρίσει.

Μετὰ λύπης μανθάνω ὅτι ἐλήφθη ἀπόφασις ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν περὶ συστάσεως ἐμμίσθου προξενείου ἐν Ὀδησσῷ, τοῦθ' ὅπερ θ' ἀποφέρῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Βουτσινᾶ, τοῦθ' ὅπερ θλιβερώτατον. Ἔμαθον ἐν τούτοις ὅτι πρόξενος διορισθήσεται ὁ κ. Ἰσχόμαχος, πρώην τοιοῦτος ἐν Μασσαλίᾳ, ὅπου ἐγκατέλειψεν ἀρίστας ἐντυπώσεις.

ΗΧΘΕΣ ΥΠΟΛΟΧΗ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

Ἡ ἐπὶ τρεῖς μόνον ἡμέρας ἔνεκα τυπογραφικῶν μεταρρυθμίσεων ἐπελθοῦσα κατ' ἀνάγκην διακοπὴ τῆς ἐκδόσεως τῶν "Συλλόγων„ κατέδειξε τρανώτατα τὴν θερμοτάτην ἀγάπην ἧς οὗτοι ἀπὸ τετάρτου περίπου αἰῶνος ἀπολαύουσι παρὰ τῷ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνισμῷ. Πανταχόθεν τηλεγραφικῶς καὶ δι' ἐπιστολῶν ἐμπλέων ἐνδιαφέροντος καὶ ἀνυπομονησίας ἠρωτήθημεν διατὶ ἀνεστείλαμεν τὴν ἔκδοσιν καὶ πότε ἀναλαμβάνομεν αὐτήν. Χθὲς δὲ ἅμα τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ, τὸ φύλλον ἐγένετο ἀνάρπαστον, ἐφ' ᾧ ἀναγκαζόμεθα σήμερον νὰ ἐκδώσωμεν πλειότερα φύλλα. Ἐπὶ τοῖς τεκμηρίοις τούτοις τῆς ἀγάπης, ἐφ' ἧς ἐρειδόμενοι οἱ «Σύλλογοι» διήνυσαν τὴν εἰκοσαετῆ δόκιμον αὐτῶν πορείαν καὶ εἰσῆλθον ἀπὸ χθὲς εἰς τὸ νέον αὐτῶν στάδιον ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ πληρέστερον μεταρρυθμισθέντες, καθῆκον ἡγούμεθα ἵνα διερμηνεύσωμεν τοῖς φίλοις καὶ ἀναγνώσταις ἡμῶν τὸ πλημμυροῦν τὴν καρδίαν ἡμῶν αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης.

ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΟΝΟΣ!

Φιλέλλην Γερμανὸς, ἐκ τῶν μάλα διαπύρων, μεστὸς εὐγενοῦς προαιρέσεως ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ κ. Gropler, ἔφορος τῆς ἐν Dessau βιβλιοθήκης, ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ αὐτόθι ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι «Anhaltische Landeszeitung» τὸ ἑξῆς ἐνθουσιωδέσαατον ἄρθρίδιον. "Κατὰ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα, τὸν τοσοῦτον γόνιμον ἀποδειχθέντα εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης, διότι ἐν αὐτῷ ὑπεφάνη τὸ ἔαρ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος διὰ τῆς ἀναβιώσεως τῶν ἐπιστημῶν, πρὸς ἀνατολὰς ἐμαίνοντο λυσσαλέαι καταιγίδες, μίαν δὲ τῶν ὡραιοτάτων χωρῶν τῆς Εὐρώπης ἐκάλυπτον ἀναρίθμητα σμήνη μωαμεθανῶν, οἵτινες ἔτι καὶ σήμερον ἐκμυζῶσι τὸν μυελὸν τῆς ἄλλοτε Ἀσίας τε καὶ Εὐρώπης κρατησάσης βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁπότε ἡ Γρανάδα, τὸ τελευταῖον τῶν Σαρακηνῶν βασίλειον ἐν τῇ ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ, κατελύετο ἐσαεὶ διὰ τῆς εὐψυχίας τῶν χριστιανῶν Ἱσπανῶν, ὁ δὲ Κολόμβος ἐπέχεε νέον φῶς εἰς τὴν εἰς λήθην Ἀμερικὴν, ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀνετρέπετο ἡ λυχνία τῆς ἡμερώσεως, ἐπὶ μακρὸν δὲ χρόνον πνευματικὸς ζόφος ἐκάλυπτε τὰς ἀνατολικὰς χώρας. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους φθίνοντος τοῦ δεκάτου ὀγδόου καὶ ἀρχομένου τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος, τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀνέστη ἐν τῇ δεινῶς καταπατηθείσῃ Ἑλλάδι. Δόξα καὶ τιμὴ πρὸς Ὑμᾶς, Ὑψηλάντη καὶ Κανάρη· ὑμεῖς ὁμοιάζετε πρὸς τὸν Cid Campeador ἀγωνιζόμενον κατὰ τῶν Σαρακηνῶν. Ὁποίαν εὐγνωμοσύνην ὀφείλομεν ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Ρωμουνίας, τῆς Σερβίας, τοῦ Μαυροβουνίου, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Εἰσέτι στίλβει πρὸς αἶσχος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ ἡμισέληνος ἐπὶ τοῦ ἐκ γρανίτου ναοῦ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, πρὸ δὲ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ναοῦ τῆς Ἀνατολῆς εἰσέτι ἵστανται τέσσαρα μωαμεθανικὰ τεμένη ἐπισκοτίζοντα τὴν λάμψιν τοῦ σταυροῦ. Εἰσέτι ὑπάρχουσι πολυτιμόταται ψηφιδόγραπτοι εἰκόνες τεθαμμέναι ὄπισθεν νεκρικοῦ ἐξ ἀσβέστου καλύμματος· ἔτι καὶ νῦν ρυπαίνουσιν αἱ ἱεραὶ τοῦ Ἰσλὰμ περιστεραὶ τὰς στοὰς καὶ τὰ κιονόκρανα καὶ ἐνοκλάζουσιν εἰσέτι οἱ ἀπόγονοι τῶν ἱεροσύλων ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου!

Πότε ἐπὶ τέλους θὰ σημάνῃ ἡ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐναγωνίως ποθουμένη ὥρα, καθ' ἣν ἡ Ἁγία Σοφία θ' ἀποδοθῇ αὖθις εἰς τὸν ἱδρυτὴν τοῦ θρησκεύματος τῆς ἀγάπης; πότε χριστιανοὶ τεχνῖται θὰ ἀποκαταστήσωσι τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο κτίριον εἰς τὸ ἀρχέγονον αὐτοῦ κάλλος! Ἤδη ἀμυδρῶς προκύπτουσιν ἐκ τῶν τουρκικῶν κονιαμάτων τὰ μνημεῖα τῆς χριστιανικῆς τέχνης, ἐνιαχοῦ δὲ διαφαίνονται τὰ ἐκ μαρμάρου σχήματα τοῦ σταυροῦ ἢ τῆς Παναγίας, ἀλλὰ σαθρὰ εἶναι τὰ παράθυρα, σαθροὶ οἱ στύλοι, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου λύχνοι δὲν βάλλουσι πλέον τὸ φῶς αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τιμαλφεῖς λίθους καὶ τοὺς μαργαρίτας τοῦ ἄμβωνος, ἐπὶ τοὺς πορφυροῦς κίονας τοὺς μετενεχθέντας ἐκ τοῦ ἐν Ρώμῃ ναοῦ τοῦ Ἡλίου, ἐπὶ τοὺς ἐξ ἰάσπιδος στύλους τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἐπὶ τοὺς ροδόχρους τῆς Φρυγίας καὶ κυανοῦς τῆς Λιβύης στύλους· δὲν θροοῦσι πλέον αἱ δώδεκα κρῆναι ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἐξηφανίσθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν λεόντων καὶ τῶν πανθήρων ἐξ ὧν ἀνέβλυζε τὸ ὕδωρ, ἐν δὲ τῷ προνάῳ δὲν λάμπει ἡ ἐξ ἰάσπιδος δεξαμενή. Ἀπὸ τῆς 29ης Μαΐου τοῦ ἀπαισίου ἔτους 1453 ἐπαύσαντο ἠχοῦσαι αὐτόθι αἱ ψαλμῳδίαι τῶν χριστιανῶν, ὁ δυστυχὴς Κωνσταντῖνος ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὕψωσε τὴν τελευταίαν δέησιν πρὸς τὸν οὐρανὸν, τελευταίαν δὲ φορὰν ἐφθέγξαντο οἱ κώδωνες ὅτε μετ' ὀλίγον ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος ἐξέπνευσε παρὰ τὴν πύλην τοῦ Ρωμανοῦ ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν μαινομένων Ὀσμάνων. Εὐθὺς κατεφιμώθη τὸ εὐγενὲς καὶ μελῳδικὸν στόμα ὑπὸ τῆς ἀγρίας τῶν Γιανιτσάρων μουσικῆς. Ἀπὸ τεσσάρων αἰώνων κοιμᾶται ὑπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Πατριάρχης κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὸ δισκοπότηρον, πότε δὲ θὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ὀρθόδοξος ἡγεμών; Τὰ βλέμματα τῶν χριστιανῶν φέρονται καὶ αὖθις πρὸς τὸν Βόσπορον, τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας ζωηρῶς ἀνακινεῖται ἐν τοῖς ὑποδούλοις λαοῖς, ὑπὸ τῶν ἀπορρώγων δὲ πετρῶν αὐτῶν μετὰ πόθου ἀτενίζουσιν εἰς τὰ εὐδαίμονα τῆς Θράκης πεδία, εἰς τὰς στιλβούσας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπάλξεις καὶ εἰς τὴν σαλευομένην ἡμισέληνον τῆς βεβηλωθείσης Σοφίας! Εἴθε νὰ πληρωθῶσιν αἱ εὐχαὶ αὐτῶν· εἴθε νὰ ὑψωθῇ καὶ αὖθις ὁ συντριβεὶς σταυρὸς ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, τοῦ ἀνατολικοῦ τούτου στύλου τῆς Χριστιανοσύνης, ζωογονηθεὶς δὲ νὰ καταπέμπῃ τὴν λάμψιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀσίαν, ὑποδεικνύων τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸν ἐνδοξότατον πάντων τῶν τάφων».

ΟΙ „ΣΥΛΛΟΓΟΙ" ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ συνάδελφος «Νέα Ἐφημερὶς» ἀπὸ ἡμερῶν μαθοῦσα τὸν σκοπὸν τῆς ἑνταῦθα ἀφίξεως τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ, ἐκφράζεται ἐπαινετικώτατα περὶ τῶν «Συλλόγων", ἐφ' ᾧ θερμῶς εὐχαριστοῦμεν τῇ συναδέλφῳ, μεταφέροντες καὶ τὸ ἀρθρίδιον αὐτῆς ἔχον οὕτω:

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι οἱ «Σύλλογοι», ἐφημερὶς ἑλληνικὴ ἐκδιδομένη ἐν Βουκουρεστίῳ ἀπὸ εἰκοσαετίας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τιμολέοντος Ρουμπίνη, προσενεγκόντος, ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν των φρονημάτων, ὑπηρεσίας μεγίστας εἰς τὰ καθόλου συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ κατ' ἰδίαν εἰς τὰ τῶν πολυαρίθμων ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλλήνων, οἵτινες, οὕτως εἰπεῖν, ἀποτελοῦσι τὰς προφυλακὰς τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐκδιδόμενοι μετ' οὐ πολὺ εἰς μέγα σχῆμα, θὰ διευθύνωνται ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν λογίου νέου κ. Κωνσταντίνου Ν. Ράδου, ὅστις προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ τέως διευθυντοῦ αὐτῶν, ἀπολαμβάνων οὐ μόνον παρ' ἡμῖν ὑπολήψεως οὐ τῆς τυχούσης ἀλλὰ καὶ ἐν Ρωμουνίᾳ, ἀφ' ἧς μετέβη ἐκεῖ ὡς ἡγήτωρ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν φοιτητῶν τοῦ ἡμετέρου πανεπιστημίου. Ὡς ἀρχισυντάκτης δὲ τῶν «Συλλόγων ἔσται ὁ κ. Θ. Μοσχόπουλος, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διατελῶν συντάκτης αὐτῶν, λίαν εὐπαίδευτος νέος. Ὁ νέος διευθυντὴς τῶν "Συλλόγων» κ. Κ. Ν. Ράδος καὶ ὁ ἀρχισυντάκτης αὐτῶν κ. Θ. Μοσχόπουλος εἶναι νέοι ἀμφότεροι πεπαιδευμένοι, παρ' ὧν ἐλπίζομεν ὅτι θὰ καταστήσωσι τοὺς «Συλλόγους» πρότυπον ἐφημερίδος ἑλληνικῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐν χρηστῷ καὶ εὐγενεῖ ἀνταγωνισμῷ πρὸς ἄλλους ὁμοίους σθεναροὺς ἀγωνιστὰς τοῦ καλάμου ἐκεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Πανηγυρικώτατα διεξήχθη ἐν τῷ Μεγάλῳ Θεάτρῳ τῶν Ἀθηνῶν τὸ Ἀβερώφειον

διαγώνισμα μουσικῆς, φωνητικῆς καὶ ὀργανικῆς, τὸ ὀφειλόμενον ὡς ἐκ τῆς ἐπωνυμίας αὐτοῦ ἐνδείκνυται εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἀβέρωφ καὶ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Φιλαρμονικῆς ἑταιρίας Ἀθηνῶν.

Τὸ μέγα Θέατρον Ἀθηνῶν ἔβριθε μέχρις ἀποπνιγμοῦ κόσμου πολλοῦ καὶ καλοῦ καὶ ὡραίου, οὐδεμιᾶς θέσεως ὑπαρχούσης κενῆς καὶ διαθεσίμου. Σπανίως παρετηρήθη τοιαύτη συρροή.

Διαγωνιζόμεναι ἦσαν ἐν τῇ ὀργανικῇ μουσικῇ αἱ μουσικαὶ τῆς Ζακύνθου καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας, καὶ ἐν τῇ φωνητικῇ οἱ ᾠδικοὶ θίασοι τοῦ Ἀπόλλωνος, ὑπὸ τὸν διευθυντὴν κ. Δὲ-Μέντον, τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὸν διευθυντὴν κ. Οὔγγερ καὶ τῆς Ἑνώσεως ὑπὸ διευθυντὴν τὸν κ. Σπινέλλην. Τὸ πρόγραμμα ἀπαρτιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ, τοῦ ρωσσικοῦ καὶ τοῦ δανικοῦ ὕμνου ὑπὸ ἰωβιλαίας συμφωνίας, ἐκτελεσθείσης ὑπὸ τῆς μουσικῆς Χατζῆ Κώστα, ἀπανθίσματος ἐκ τῶν Οὐγενότων καὶ concerto διὰ τὸ βομβαρδίνον, ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῆς μουσικῆς Ζακύνθου, εἰσαγωγῆς τοῦ Καλίφου τῆς Βαγδάτης καὶ μελῳδίας τοῦ ἄλσους διὰ μικρὸν πλαγίαυλον ἐκτελεσθεισῶν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τῆς Φιλαρμονικῆς, τῆς Χρυσόμυγας καὶ τοῦ ναύτου τοῦ Ἰονίου ἐκτελεσθέντων ἀλληλοδιαδόχως ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν τριῶν ᾠδικῶν θιάσων, ἐξετελέσθη μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας ἐπισπασάσης ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας καὶ παταγώδη χειροκροτήματα. Ἡ ἀγωνόδικος ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἀξίαν ἐν μὲν τῇ ὀργανικῇ μουσικῇ πρώτου βραβείου τὴν μουσικὴν τῆς Φιλαρμονικῆς καὶ δευτέρου βραβείου τὴν μουσικὴν τῆς Ζακύνθου, ἐν δὲ τῇ φωνητικῇ ἄξιον πρώτου βραβείου τὸν ὑπὸ τὸν κ. Οὔγγερ ᾠδικὸν θίασον, δευτέρου βραβείου τὸν ὑπὸ τὸν κ. Σπινέλλην καὶ ἐπαίνου τὸν ὑπὸ τὸν κ. Δὲ-Μέντον.

— Ἐν τῷ Ἰλίου Μελάθρῳ, ὅπερ ἡ μεγαλοφυία τοῦ Σχλῆμαν ἤγειρεν ἐν Ἀθήναις μνημεῖον λαμπρὸν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ θριάμβων, ἐτελέσθησαν πρό τινων ἡμερῶν οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Ἀνδρομάχης Σχλῆμαν μετὰ τοῦ κ. Λέοντος Μελᾶ, υἱοῦ τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Βεσδέλεν, ἀντιπροσωπεύων τὸν πρίγκηπα διάδοχον Σὰξ Μάϊνιγκεν.

— Ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἐπίον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου καὶ δὴ παρουσίᾳ τοῦ κοσμήτορος τῆς νομικῆς σχολῆς κ. Γεωργίου Ι. Ἀγγελοπούλου καὶ λοιπῶν κ. κ. καθηγητῶν καὶ ἄλλων λογίων, ἐποιήσατο ἤδη τὸν ἐναρκτήριον λόγον ὁ ὑφηγητὴς τοῦ διεθνοῦς δικαίου κ. Κωνσταντῖνος Ι. Κυριακός, διακριθεὶς ἐπὶ ἐπιστημονικῇ ἐμβριθείᾳ καὶ καλλιεπείᾳ. Τὸν κ. Κυριακὸν κατερχόμενον τῆς ἕδρας κατεχειροκρότησαν οἱ παριστάμενοι· εἶτα δὲ συνεχάρησαν θερμότατα αὐτῷ.

— Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν Τύνιδι προξένου τῆς Ἑλλάδος, ὁ προμηθευτὴς τῶν ὑποδημάτων τοῦ γαλλικοῦ ἐν Τύνιδι καὶ Ἀλγερίᾳ στρατοῦ ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ τὰ ἑλληνικὰ δέρματα διὰ τὴν ὑπόδησιν τοῦ στρατοῦ τούτου, ὅπως προτιμηθῶσι τῶν Ἑλβετικῶν καὶ Βελγικῶν.

— Ἡ γνωστὴ ἐν Παρισίοις ἐδρεύουσα «Ἐθνικὴ» διασωστικὴ ἑταιρία ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῇ 24 Ὀκτωβρίου ἀπένειμε τιμητικὸν δίπλωμα πρὸς τὸν ἡμέτερον πρίγκηπα Γεώργιον διὰ τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὸ θάρρος, ὅπερ ἐπέδειξε διασώσας ἀπὸ βεβαίου θανάτου κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1891 πνιγόμενον ναύτην κατά τινα θύελλαν ἐν τῷ λιμένι τοῦ Πειραιῶς.

— Ἡ ἀναχώρησις εἰς Γερμανίαν τοῦ διαδόχου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας θ' ἀναβληθῇ, ὡς λέγεται, εἰς τὸν προσεχῆ δεκέμβριον, διότι ἀνεβλήθησαν καὶ οἱ γάμοι τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας, εἰς οὓς πρόκειται νὰ παρασταθῶσιν.

— Ἀπηλλάγησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ πρόξενοι Ἰασίου Κρητικός, Τούλτσης Σ. Βελλιανίτης, καὶ οἱ ὑποπρόξενοι Καλαφατίου Κ. Βατικιώτης, Κωνστάντζης Κυρ. Γιαννουτσάκης, Τούρνου Σ. Σαράτσογλους, Μαγουρελίου Ζίνης καὶ Τεκουτσίου Φ. Σακελλαρίου. Ἐπίσης ἀπηλλάγησαν οἱ ἐν Κραϊόβᾳ καὶ Φαλτσίῳ προξενικοὶ πράκτορες Δ. Μπαρούζης καὶ Κ. Ταγκόπουλος.

— Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησις τοῦ Τσάρεβιτς ἐγένετο ὡς ἔπεται· Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἀρκετὸν πλῆθος ἀνέμενεν, ὅπως ἀποχαιρετίσῃ τὸν συμπαθῆ ρῶσσον ἡγεμονίδην τὸν ἐφελκύσαντα τὰς συμπαθείας τοῦ λαοῦ. Ὁ σεβ. μητροπολίτης, ὁ πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ πρέσβυς τῆς Ρωσσίας Ὀνοὺ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας, ὁ νομάρχης Δρακόπουλος, ὁ δήμαρχος Μελᾶς, ὁ φρούραρχος Στράτος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Μπαϊρακτάρης ἀνέμενον, ὅπως ἀποχαιρετίσωσι τὸν ρῶσσον ἡγεμονίδην. Τὴν 11 αἱ βασιλικαὶ ἅμαξαι ἔστησαν πρὸ τοῦ σημαιοστολίστου σταθμοῦ καὶ κατῆλθε τούτων ἅπασα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ὁ Τσάρεβιτς, ὁ διάδοχος τῆς Δανίας καὶ ὁ υἱός του Χριστιανός. Ὁ Τσάρεβιτς χαιρετίσας τοὺς παρισταμένους καὶ ἀνταλλάξας ἀσπασμὸν μετὰ τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ διαδόχου τῆς Δανίας καὶ τοῦ πρίγκηπος Χριστιανοῦ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πολυτελῆ τῆς ἁμαξοστοιχίας ἅμαξαν μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου καὶ τῆς συνοδείας του, τοῦ ναυάρχου Bessaragine, τοῦ πρίγκηπος Κοτσεμποῦ, συνταγματάρχου, καὶ τοῦ κόμητος Ἀπράξιν καὶ τῶν ὑπασπιστῶν Μάνου συνταγματάρχου καὶ Καρμπούνη ἰλάρχου· οἵτινες καὶ τὸν συνώδευσαν μέχρι Πατρῶν. Ἡ ἁμαξοστοιχία, ἧς ἐπέβη καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ σιδηροδρόμου Δούμπας, ἐκίνησεν ἐκ τοῦ σταθμοῦ ὀλίγον μετὰ τὴν 11 ὥραν. Περὶ τὴν 1 30′ ἔφθασεν εἰς Καλαμάκιον καὶ ἔστη ὀλίγον ἐκεῖ.

Ἡ ἐν Καλαμακίῳ ὁρμοῦσα γαλλικὴ ναυαρχὶς «Καταστροφὴ», ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς φερούσης τὸν Τσάρεβιτς ἁμαξοστοιχίας, ἐσημαιοστολίσθη καὶ ἐχαιρέτισεν. Ὁ ναύαρχος Δὲ Βοὺζ μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του ἐν τῷ σταθμῷ ἐξελθὼν ἀπεχαιρέτισε τὸν ρῶσσον ἡγεμονίδην. Εἰς Κόρινθον ὡσαύτως ἡ ὑποδοχὴ ἦτο ἐγκαρδιωτάτη. Αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως ἀναμένουσαι ἐχαιρέτισαν τὸν ρῶσσον ἡγεμονίδην, ὁ λαὸς δὲ ἐζητωκραύγασεν. Ὀλίγον πρὸ τῆς 6-ης μετὰ μεσημβρίαν ἡ ἁμαξοστοιχία ἔφθασεν εἰς Πάτρας. Ἐν τῷ αὐτόθι σταθμῷ ἄπειρον πλῆθος ἀνέμενε ἀναχυθὲν εἰς ζητωκραυγὰς ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς βασιλικῆς ἁμάξης, ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ ἀνέμενον ἐν τῷ σταθμῷ καταφώτῳ ἐκ βεγγαλικῶν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς· ὁ Τσάρεβιτς μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου καὶ τῆς ἀκολουθίας των ἐχαιρέτισαν τὰς ἀρχὰς τῶν Πατρῶν, ἐνῷ ὁ λαὸς συνωστίζετο παρὰ τὴν ἀποβάθραν. Ἐν συνοδείᾳ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ ὁ Τσάρεβιτς καὶ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος μετέβησαν εἰς τὴν ἐγγὺς τοῦ ὑγειονομείου ἀποβάθραν καὶ ἐπιβάντες λέμβου ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ «Ἐρικλίκ», ἔνθα μετὰ τῆς ἀκολουθίας των ἐγευμάτισαν. Τὴν νύκτα τὸ «Ἐρικλίκ» ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ «Δουνάβεως» κατηυθύνθη εἰς Βρινδήσιον.

— Ἀπεφασίσθη ἡ ἀπονομὴ τοῦ μεγαλοσταύρου εἰς τὸν ἐθνικὸν εὐεργέτην κ. Γ. Ἀβέρωφ, τὸν διὰ τοσούτων κοινωφελῶν δωρεῶν κλεῖσαντα τὰ ὄνομά του. Τὸ περὶ τούτου Β. διάταγμα δημοσιεύεται προσεχῶς.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς, ὅπως ἀποσταλῶσιν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Σικάγου δείγματα ἑλληνικῶν καπνῶν καὶ τουμπεκίου ἐξ ὅλων τῶν καπνοφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους.

Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἀποσταλῶσι καὶ ποῦρα ἐξ ἑλληνικῶν καπνῶν, ἅτινα θὰ πωληθῶσι πρὸς διάδοσιν εἰς πάντας τοὺς ἐπισκέπτας τῆς ἐκθέσεως, καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἀποσταλῇ ἐξ αὐτῶν μεγάλη ποσότης, ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ φύλλα τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ δύναται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πούρων. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς Βαλέττας περιῆλθε τὰ μεγαλείτερα καπνοπωλεῖα τῆς πρωτευούσης καὶ συνεννοήθη μετὰ τῶν καπνοπωλῶν περὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς.

— Αἱ ἐργασίαι τῶν ἐν Δελφοῖς ἀνασκαφῶν περιορισθήσονται ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπαναληφθησόμεναι κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον. Ἐκ τῶν γενομένων μέχρι τοῦδε ἀνασκωφῶν ἀνευρέθησαν πολλοὶ σπόνδυλοι μαρμάρινοι ἐκ Πεντελικοῦ καὶ Πώρινοι μεγάλων κιόνων καταπεπτωκότων ὡς καὶ κιονόκρανα διαφόρου ρυθμοῦ. Πλὴν τῶν ἀνωτέρων ἀνευρέθησαν καὶ τέσσαρες πλάκες ἐνεπίγραφοι ὧν αἱ δύο μεγάλης σημασίας.

GASTON DESCHAMPS

Η ΝΥΝ ΕΛΛΑΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ)

ΒΡΑΧΥΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Ὅσον [illegible] περὶ τοῦ συγχρόνου καθ' ἡμᾶς βίου περιγραφὰς τῶν ξένων, βεβαίως λαὸς ἀτυχέστερος ἡμῶν δὲν ὑπῆρξε. Ὁ μόνος πρώτης τάξεως συγγραφεὺς ὁ γράψας τι περὶ ἡμῶν ἐκηρύχθη ὁ σφοδρότατος ἡμῶν πολέμιος, ἀμαυρώσας τὸ φιλολογικὸν αὐτοῦ κλέος διὰ τῆς καταπτώσεως αὐτοῦ μέχρις αὐτῆς τῆς συκοφαντίας. Τὰ λοιπὰ πολυπληθῆ περὶ τῆς νῦν Ἑλλάδος ἔργα, μὴ περιβαλλόμενα τὸ κῦρος μεγάλων ἐν τῷ σοφῷ κόσμῳ ὀνομάτων, δὲν διεδόθησαν ἀρκούντως καί τινα μεταξὺ αὐτῶν, — ἐλάχιστα ἀτυχῶς ταῦτα, — δίκαια καὶ εἰλικρινῆ, δὲν ἤρκεσαν πρὸς σχηματισμὸν ἀκριβοῦς περὶ τῶν συγχρόνων ἑλληνικῶν πραγμάτων γνώμης. Τὸ δικαιότερον περὶ νεωτέρας Ἑλλάδος ἔργον ἀναντιρρήτως εἶναι τὸ τοῦ Τάκερμαν, πρέσβεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰ Κρητικά. Τὸ ἔργον καλῶς μετεφράσθη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ζυγομαλᾶ. Ὁ Τάκερμαν μετὰ θαυμαστῆς ὀξυδερκείας ἀντελήφθη τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων καὶ φαίνεται ὡσεὶ γεννηθεὶς σχεδὸν ἐν Ἑλλάδι καὶ ὁλόκληρον τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῇ βιώσας. Γράψας τὴν ἀλήθειαν ἐβοήθησαν ἐν πολλοῖς τοὺς Ἕλληνας ὅπως διορθωθῶσιν. Καὶ τοῦ κόμητος δὲ Μουὺ αἱ «Ἀθηναϊκαὶ ἐπιστολαί», ἂν καὶ ὀλίγα περιλαμβάνουσι περὶ συγχρόνου Ἑλλάδος, ἀμιλλῶνται ἐν πολλοῖς πρὸς τὴν συγγραφὴν τοῦ Ἀμερικανοῦ πρέσβεως.

Πλεῖστα ἄλλα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἔργα πιθανῶς μὲν καὶ ταῦτα νὰ διακρίνωνται ἐπὶ χάριτι, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπὶ ἐμβριθείᾳ. Ὁ κ. Ροΐδης παρακληθεὶς πρό τινων ἐτῶν νὰ μεταφράσῃ τὸ περὶ Ἑλλάδος ἔργον τοῦ κ. Ἰωσὴφ Ρεϊνὰκ, ἀπεποιήθη τοῦτο δι' ἐπιστολῆς, ἐν ᾗ καταδεικνύει ὅτι τὸ ἔργον τοῦ γάλλου φιλολόγου ἠδύνατο μὲν ἴσως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον χαριτολογίας, πᾶν ἄλλο ὅμως ἦτο ἢ τοῦ συγχρόνου ἑλληνικοῦ βίου σκιαγράφησις. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν τοῦτο μόνον, ὅτι ὁ ὀξυδερκὴς γάλλος παρετήρησεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἕλλην, ὅστις ἐγειρόμενος τοῦ γεύματος νὰ μὴ πίῃ ἀμέσως ποτήριον ρακῆς. Ἡ ρακὴ μετὰ τὸ δεῖπνον! Ἐκ τούτου ἂς κρίνῃ ἕκαστος καὶ περὶ τῆς λοιπῆς τῶν καθ' ἡμᾶς περιγραφῆς. Ὁ Ρεϊνὰκ ἔπαθεν ὅ,τι καὶ ἄλλος ἔγραψεν ἀσυνειδήτως περὶ τόπου ὃν δὲν ἐγίνωσκε, σχεδὸν δὲ δὲν εἶχεν ἰδῇ. Τὸ αὐτὸ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τοῦ Γάστωνος Δεσὰμπ, διότι οὗτος τοὐλάχιστον παρέμεινεν ἐπὶ μακρὸν ἐν Ἑλλάδι. Κατώρθωσαν ὅμως καὶ οὗτος νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἑλλάδα; Πολὺ ἀμφιβάλλομεν. Τὸ βιβλίον αὐτοῦ φέρει τίτλον μεγάλων ἀξιώσεων· La Gréce d'aujour d'hui· ἐν τούτοις δὲν περιγράφει ἢ μόνον μέρος αὐτῆς. Ἀναμιγνύεται εἰς πάντα τὰ συγκινοῦντα τὴν Ἑλλάδα ζητήματα καὶ εἰς αὐτὸ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα. ἀντελήφθη ὅμως τούτων ἐπαρκῶς, ἐμελέτησε ταῦτα; Δημοσιεύοντες μετὰ παρατηρήσεων τὴν μετάφρασιν τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν αὐτὸν ἀπό τινων πλανῶν. Σημειωθήτω ἐν τούτοις ὅτι ἂν δὲν ἠκολουθήσαμεν τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Ροΐδου καὶ δὲν ὠκνήσαμεν εἰς μετάφρασιν τοῦ ἔργου τοῦ κ. Δεσὰμπ, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι παρὰ τῷ Δεσὰμπ εὕρηνται σελίδες ὄντως ἄξιαι λόγου καὶ φιλότιμος προσπάθεια πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς, χωρία δέ τινα ἀληθῶς πλήρη ἐμπνεύσεως.

Ἐν ὀλίγαις λέξεσι τὸ βιβλίον τοῦ γάλλου ἀρχαιολόγου δὲν εἶναι τὸ χειρότερον τῶν περὶ Ἑλλάδος γραφέντων· ἐπειδὴ δὲ τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρουσιν ἡμᾶς αἱ περὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν τῶν ξένων γνῶμαι, διὰ τοῦτο ἐπελήφθημεν τῆς μεταφράσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡ εἰς Ἀθήνας ἄφιξις. — Ὁ σταθμὸς τῆς Πελοποννήσου καὶ ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς. — Ἡ Ἀκρόπολις ἐν ὥρᾳ ἔαρος. — Αἱ νέαι Ἀθῆναι. — Ἀθηναϊκαὶ διασκεδάσεις. — Ἡ Ἀγορά.

Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖται ἐκ μικρᾶς πόλεως καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ χωρίων (1). Ἡ μικρὰ ὅμως πόλις αὕτη περιέχει θησαυρὸν, ἀντὶ τοῦ ὁποίου πλεῖστοι ἤθελον δώσῃ πάσας τὰς βαρείας οἰκοδομὰς τῶν πρωτευουσῶν πόλεων τῆς Δύσεως, τὴν Ἀκρόπολιν. Τὰ χωρία δὲ ταῦτα οἰκοῦνται ὑπὸ φυλῆς ἀγχινουστάτης καὶ καρτερικῆς, ἥτις διὰ τῆς ἀντοχῆς αὐτῆς κατέβαλε τὰς σφοδροτάτας τῶν καταιγίδων καὶ ἐξῆλθε ζωηροτέρα ἢ ἄλλοτε ἐκ ναυαγίου μακρῶν αἰώνων, ἥτις φέρει ἀκόμη τὰ σημεῖα τῶν τραυμάτων τῶν σκληρῶν τῆς δουλείας καὶ δυστυχίας χρόνων, ἥτις ὅμως κέκτηται τὰς δύο ἐκείνας ἀρετὰς δι' ὧν τὰ δυστυχῆ ἔθνη κατορθοῦσι νὰ καταπονήσωσι τὴν δυσμένειαν τῆς τύχης· τὸ χάρισμα τοῦ μὴ ἀφίεσθαι εἰς τὴν τύχην καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἐλπίζειν παρὰ πάσις τὰς ἐναντιότητας.

Δὲν πρέπει νὰ κρίνωμεν τὸν λαὸν τοῦτον ἐκ τῶν φαινομένων. Ἠθέλομεν κινδυνεύσῃ νὰ ἐξενέγκωμεν εἰς βάρος αὐτοῦ ἐτυμηγορίαν τινα ἐξ ἐκείνων τῶν μεροληπτικῶν καὶ ὀργίλων, ἃς συνήθως ἐκφέρουσιν οἱ βιαστικοὶ ἐκεῖνοι περιηγηταὶ οἵτινες βλέπουσι τὴν Ἀττικὴν μεταξὺ τοῦ κατάπλου καὶ τοῦ ἔκπλου τοῦ ταχυδρομικοῦ ἀτμοπλοίου. Πάντοτε ὁσάκις τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα δεινοῦται, ἐὰν ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς δεικνύῃ διαθέσεις πρὸς προέλασιν ἐπὶ τὰ Μακεδονικὰ ὅρια, ἐὰν οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες ἀποπειρῶνται νὰ κινήσωσι τὸν οἶκτον τῶν δυνάμεων ἐπὶ τῇ κακοδαιμονίᾳ αὐτῶν, ἀδύνατον νὰ μὴ εὑρεθῇ τακτικῶς περιηγητής τις ὅπως ἀπευθύνῃ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας πολιτικήν τινα μελέτην, ἐν ᾗ παρὰ τὰς γενικὰς θεωρίας καὶ τὰς πομπώδεις φράσεις. νὰ μὴ μαρτυρῆται πρὸ παντὸς μικρόν τι μῖσος κατὰ βαναύσου τελωνοφύλακος, βαθεῖα μνησικακία κατ' ἀπαταιῶνος ξενοδόχου, ἀνεπαρκῶς συγκρυπτομένη ὀργὴ κατὰ τῶν πανούργων ἁμαξηλατῶν εἰς οὓς εἶναι ἠναγκασμένος νὰ προσφύγῃ ὁ ἐπιθυμῶν νὰ προγευματίσῃ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Κολωνοῦ ἄλσει ἢ νὰ δειπνήσῃ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Ἐλευσῖνος. Συγχωρήσωμεν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς φιλολογίας πάσας τὰς ὑπ' αὐτῆς διαδοθείσας ἀνοησίας, ἀφοῦ ὀφείλομεν αὐτῇ ἓν τοὐλάχιστον ἀριστούργημα τὴν Σύγχρονον Ἑλλάδα τοῦ Ἐδμόνδου Ἀμποῦ.

Ἐκ πάντων τῶν στωμύλων καὶ φιλοφρόνων λαῶν, ὁ ἑλληνικὸς εἶναι ὁ δυσχερέστατον ὑποπίπτων εἰς τὴν ἀντίληψιν τῷ ξένῳ διαβάτῃ. Δύνασαι νὰ κατοικῇς τὰς Ἀθήνας νὰ τρέχῃς ἀπὸ αἰθούσης εἰς αἴθουσαν, νὰ συνομιλῇς μετὰ τῶν πλουσίων τραπεζιτῶν τῶν κολακευομένων ὅτι καλῶς ὁμιλοῦσι τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ ὀρθῶς ἀπομιμοῦνται τὴν γαλλικὴν λεπτότητα καὶ χάριν, καὶ οὐδαμῶς νὰ ἐννοήσῃς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα. Πάσχουσι τὸ τοιοῦτον οὐκ ὀλίγοι διπλωμάται, ὧν αἱ ἔρευναι δὲν ἐξικνοῦνται σχεδὸν πέραν τῶν ὁρίων τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς χορεύουσι, καί τινες Γάλλοι οἵτινες ἐσυνείθισαν νὰ θεωρῶσι τὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονήν των ὡς ἐξορίαν, καὶ κοπιωδῶς κατασκευάζουσιν ἐν τῇ φαντασίᾳ αὐτῶν μικρόν τι Μονμάρτρ παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως.

(Ἀκολουθεῖ).

(1) Εἰς ἃ χωρία φαίνεται συμπεριλαμβάνονται, κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ γεωγραφίᾳ περὶ κατατάξεως πόλεων καὶ χωρίων καινοτομίας ταύτας τοῦ συγγραφέως, αἱ Πάτραι μετὰ τῶν ὑπερπεντηκοντακισχιλίων αὐτῶν κατοίκων καὶ αἱ λοιπαὶ μετὰ τεσσαράκοντα καὶ τριάκοντα χιλιάδων ψυχῶν πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκήπισσα Μαρία τοῦ Ἐδιμβούργου, μνηστὴ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Φερδινάνδου, ἀπηύθυνε τῇ κ. Εὐφροσύνῃ, συζύγῳ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Δάσκαρ Καταρτζῆ τὴν ἑξῆς χαριεστάτην ἐπιστολήν·

Κυρία,

Ἡ ἡμέρα τῆς εἰς Ρωμουνίαν καθόδου μου δὲν εἶναι μακράν. Ἐν μεγίστῃ ἀγαλλιάσει καὶ ζωηροτάτῃ ἀνυπομονησίᾳ ἀναμένω τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εὑρεθήσομαι ἐν τῇ ὡραίᾳ χώρᾳ, παρ' ἧς ἔλαβον ἤδη τοσαῦτα τεκμήρια συμπαθείας εἰς ἃ ἀνταποκριθήσομαι ἐκ καρδίας.

Ἐπληροφορήθην τὰ κατὰ τὴν εὐγενῆ πρόθεσιν ὑμῶν τοῦ νὰ μοὶ προσενέγκητε δῶρον· δὲν θὰ μοὶ ἐποιεῖτε μείζονα εὐαρέσκειαν ἢ δίδουσαι εἰς τὸ δῶρον προορισμὸν ὠφελιμώτερον τῇ χώρᾳ. ἧς αἱ θλίψεις καὶ ἡ χαρὰ ἔσονται ἐμαὶ ἀπὸ τοῦδε.

Πέποιθα ὅτι ἀγαθοεργόν τι κατάστημα ἐπαρκοῦν εἰς τὰς προσωρινὰς ἀνάγκας θὰ ἦτο τὸ ὡραιότερον τεκμήριον τῆς πρός με ὑμετέρας ἀγάπης.

Δέξασθε, Κυρία, τὴν ἔκφρασιν τῶν πρὸς ὑμᾶς διακεκριμένων αἰσθημάτων μου.

Μαρία

Πριγκήπισσα τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας.

Σήμερον συγκροτεῖται δημόσιος συνεδρία ἐν τῷ νέῳ καταστήματι τῆς ρωμουνικῆς Ἀκαδημίας, καθ' ἣν ὁ κ. Γρ. Τοτσιλέσκος θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ ἐν Αὐρηλίᾳ τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον συνελθόντος ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου καὶ περὶ τῶν ἐν Δοβρούτζῃ ἀρχαιολογικῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν καὶ ἀνακαλύψεων.

Αὔριον Σάββατον ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος Θέσπις, ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν διατελῶν τοῦ κ. Ξενοφῶντος Ἠσαΐου, θὰ παραστήσῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου τῶν Λουτρῶν τῆς Ἐφορίας τὸ τρίπρακτον καὶ μετὰ 24 ἀσμάτων κωμειδύλλιον τοῦ κ. Δ. Κορομηλᾶ Ἡ τύχη τῆς Μαρούλας.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου ἀφικνοῦνται σήμερον περὶ ὥραν 4 41 λ. μ. μ. εἰς Πρεδεάλ. Ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργὸς κ. Κ. Ὀλανέσκος μετέβη ἤδη εἰς Πρεδεὰλ πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἄνακτος, ὅστις φθάνει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῇ 8 10 ὥρα τῆς ἑσπέρας. Ἐν τῷ βορείῳ σταθμῷ προετοιμάζεται τῷ βασιλεῖ καὶ διαδόχῳ λαμπρὰ ὑποδοχή. Ὁ σταθμὸς ἔσται συμαιοστόλιστος, πάντες δὲ οἱ ὑπουργοὶ μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, οἱ ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ κράτους καὶ οἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ παρεπιδημοῦντες ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ θὰ προϋπαντήσωσι τὴν Α. Μ. ἐν τῷ σταθμῷ, μεθ' ὃ γενήσεται πρὸ τῶν ἀνακτόρων παρέλασις καὶ λαμπαδηδρομία.

Ὡς προηγγέλθη, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τῇ προχθεσινῇ αὐτοῦ συνεδρίᾳ διέταξε ἵνα ἐπιτραπῇ μὲν ἡ τέως ἀπηγορευμένη εἰσαγωγὴ εἰς τὴν χώραν τῶν πραγματειῶν Γερμανίας Βελγίου καὶ Ὁλλανδίας, ἐξακολουθῇ δ' ἐφαρμοζομένη ἡ ἀπαγόρευσις εἰς μόνας τὰς ἐκ Ρωσσίας, Αὐστρο-Οὐγγαρίας, Γαλλίας, Σερβίας καὶ τῶν ἀσιατικῶν λιμένων τοῦ Εὐξείνου προελεύσεις. Ἡ ἐν Σουλινᾷ κάθαρσις τῶν ἐκ Μασσαλίας καὶ Ἀμβέρσης προελεύσεων ὑπεβιβάσθη εἰς 5 ἡμέρας, ἐξαιρουμένων τῶν ἀτμοπλοίων, τῶν τελεσάντων ἤδη ἐν Δαρδανελλίοις κάθαρσιν καὶ ἐχόντων ἀσθενεῖς, ἅτινα εἰς οὐδεμίαν ἐν Σουλινᾷ θὰ ὑποβάλλωνται κάθαρσιν.

Ὁ ἤδη καταρτισθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ ρωμουνικοῦ κράτους διὰ τὸ οἰκονομολογικὸν ἔτος 1893—94 ἀνέρχεται εἰς 188,379,500 φράγκων ἀπέναντι 179,600,000 φρ. τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Στατιστικὴ λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 4 τρέχοντος. Σουλινᾶς Ἰσμαήλιον· 3 ἀτμόπλοια καὶ 3 πλοιάρια, μετὰ πληρώματος καὶ ἐπιβατῶν 145. Τοῦρνο Σεβερῖνον· 15 πλοιάρια, πλήρ. 82. Στόμια Προύτου· 8

πλοῖα, πλήρ. 151. Οὐγκένι· 61 πρόσωπα Ἡ ὑγεία πάντων εὐάρεστος.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑγειονομείου κ. Φέλιξ μετέβη σήμερον αὐτοπροσώπως εἰς Πρεδεὰλ ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ἀποσκευῶν τῆς Α. Μ. βασιλέως.

Ἐπὶ τέλους ἡ χιὼν ἐπεσκέφθη τὸ Βουκουρέστιον κατὰ τὴν χθὲς νύκτα, ἐνδύσασα διὰ λεπτοῦ μανδύου τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν· ἀλλ' ἕνεκα τῆς σχετικῶς θερμῆς ἀτμοσφαίρας δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνθέξῃ, σήμερον δὲ τῇ πρωΐᾳ διελύθη ὑπείκουσα εἰς τὸν ἰσχυρότερον αὐτῆς ἥλιον, ὅστις παρέστη ὑπὸ τὴν ὡραιοτέραν αὐτοῦ φθινοπωρινὴν ὄψιν.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Timpul

„Αἱ ἰδιαίτεραι πληροφορίαι ἡμῶν ἐπιτρέπουσιν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐκ πασῶν τῶν δυνάμεων πρὸς ἃς ἀπευθύνθη ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις αἰτουμένη τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα, μόνη ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεπειράθη ἡμιεπίσημά τινα διαβήματα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, διαβήματα ὅμως ἅπερ ἐγκατέλιπεν εὐθὺς ὡς εἶδε τὰς ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ὑπαρχούσας ἀνυπερβλήτους δυσχερείας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Χορὸς ἐν Πλπεστίῳ. Προχθὲς συνήχθη παρὰ τῷ ἐν τῇ καλῇ ταύτῃ γείτονι πόλει ἀπεκατεστημένῳ διακεκριμένῳ ἀξιωματικῷ τοῦ ἱππικοῦ κ. Μπιλτζουρέσκου ὁ ἐκλεκτὸς αὐτῆς κόσμος, ὅπως, κατὰ παλαιὸν ρωμουνικὸν ἔθιμον, ἑορτάσῃ τὴν πρώτην ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ τεκνίου τοῦ φιλοστόργου οἰκοδεσπότου διὰ τῆς κατατεμαχίσεως λαμπροῦ πλακοῦντος ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ μικροῦ, Ἐὰν οἱ ἐντεῦθεν προσκεκλημμένοι δὲν ἦσαν ὀλίγοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς, ὃν πρὸς τὸν κ. Μπουκτσουρέσκον συνδέει πρόσφατος μὲν ἀλλὰ θερμὴ ἐπὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως στηριζομένη φιλία, τοῦ κ. Μπιλτσουρέσκου ἄλλως ἐγκύπτοντος ἐν ὥραις σχολῆς καὶ εἰς ἔργα φιλολογικὰ, ὧν ἡ ἀξία πανθομολογεῖται ὡς καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς φιλολογικῆς ἐνταῦθα κιεήσεως ὑπὲρ ἧς ἐδαπάνησεν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, ἱδρύσας τὸ ἄριστον τῶν ἐγχωρίων περιοδικῶν τὴν Revista Nouă. Μετὰ τὸν χορὸν ἐν ἀδιατώτῳ εὐθυμίᾳ ἄχρι πρωΐας παραταθέντι, παρετάθη δεῖπνον, καθὸ αἱ θερμόταται προπόσεις ἐγέρθησαν ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἔργου τῶν «Συλλόγων», οἵτινες πρὸς τῇ κυρίως ἐθνικῇ αὐτῶν ἀποστολῇ μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ὡς γνωστὸν, ἀσπάζονται καὶ τὴν ἰδέαν τῆς καλιεργείας ἀμοιβαίων συμπαθειῶν μεταξὺ τῶν ἀνατολικῶν ἐθνικοτήτων ἐπὶ κοινῇ σωτηρίᾳ.

Ὁ ἰταλικὸς μελοδρατικὸς θίασος θὰ ψάλῃ ἀπόψε, ὡς ἠγγείλαμεν χθὲς, τὸ μελωδικώτατον μελόδραμα "Ἀφρικανὴν„ τοῦ διασήμου γερμανοῦ μουσουργοῦ Μαγερβιέρ. Ὁ θίασος τῶν ὀρχηστρίδων θὰ μετάσχῃ τοῦ ἐν τῇ 4ῃ πράξει ὡραίου ἰνδικοῦ παιᾶνος.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τοῖς «Καιροῖς»: «Πρὸς τὸν λιμενάρχην Πειραιῶς ἐπαρουσιάσθη χθὲς ὁ ἐνταῦθα αὐστριακὸς πρόξενος καὶ ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ ἀποπλεύσαντος πρὸ ἡμερῶν ἑλληνικοῦ ἱστιοφόρου πλοίου «Καλλιόπης», διότι κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ αὐστριακοῦ προξένου, τὸ εἰρημένον πλοῖον θεωρεῖοαι ὡς ἀπολεσθὲν αὔτνδρον. Ἐν αὐτῷ ὑπῆρχον δύο αὐστριακοὶ ναῦται. Τὸ λιμεναρχεῖον καὶ τὸ ὑπορργεῖον οὐδεμίαν περὶ τούτου εἴδησιν ἔλαβον.

ΤΑ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ „Φωνῇ τῆς Ἠπείρου»·

«Πρὸ μηνὸς ὁ ἐκ Γρεβεννῶν Χαΐρεδὶν-μπέης ἀναχωρῶν ἐκ Σερβίων διὰ τὰ Γρεββενὰ, μόλις φθάσας εἰς Βέντζια ἐνέπεσε καθ' ὁδὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λῃστάρχου Τσανάκα, ὅστις ἀπήγαγεν αὐτὸν αἰχμάλωτον εἰς τὰ λημέρια του περὶ τὴν Δισκάταν. Ὁ Χαϊρεδὶν-μπέης πραγματικὴν περιουσίαν δὲν ἔχει οὔτε χιλίας λίρας. Μόνον ὄνομα μέγα κέκτηται εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Γρεββενῶν καὶ μεγάλην ἰσχύν. Οἱ λῃσταὶ ζητοῦσι δι' αὐτὸν λύτρα λίρ. ὀθωμ. 4,000.

Ὁ Σουλτάνος ἐπέβαλε τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῶν λύτρων νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐπαρχίας, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ἀπὸ τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον. Καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δῆθεν οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας αὐτοπροαιρέτως γίνονται προστάται τῶν λῃστῶν. Διέταξε δὲ συνάμα τὸν διοικητὴν Σερβίων νὰ συλλάβῃ καὶ προφυλακίσῃ ὅλους τοὺς προκρίτους τῆς Κρανιᾶς, Σιστόβου, Μονοχήτη καὶ λοιπῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας. Πρὸς καταδιωγμὸν τῶν λῃστῶν ἀπεστάλησαν στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα, ἅτινα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοὺς καταζητοῦν, ἀλλ' οὔτε ἴχνος των δὲν δύνανται ν' ἀπκντήσουν.

Καθ' ἃ μανθάνομεν, οἱ λῃσταὶ εἶναι διαμοιρασμένοι εἰς μικρὰ σώματα (μπουλούκια) καὶ ἐπιφαίνονται συχνὰ εἰς τοὺς διαβάτας (καραβάνια), ὡς πρὸ τινων ἡμερῶν ἔξωθεν τῶν Γρεβενῶν ἐγύμνωσαν οἰκογενείας τινὰς ἐκ Περιβολίου τοῦ Πίνδου κατερχομένας ἐνταῦθα, ἵνα παραχειμάσουν."

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΒΙΕΝΝΗ, 5 Νοεμβρίου.—Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» πληροφορεῖται ἐκ Πετρουπόλεως ὅτι ὁ κ. Κοβέκο, διευθυντὴς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τμήματος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Γαγαρὶν μεταβήσονται προσεχῶς εἰς Βεσσαραβίαν, ὅπως μελετήσωσι τὰ μέσα τοῦ νὰ καταστήσωσι πλωτὸν τὸν βραχίονα τῆς Κιλίας.

ΒΙΕΝΝΗ, 5 Νοεμβρίου.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμουνίας ἐδέξατο τῇ πρωΐᾳ εἰς ἀκρόασιν τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸν τῆς Οὐγγαρίας στρατηγὸν Φεγερβαρύ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5 Νοεμβρίου.—Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις περὶ τοῦ περὶ τύπου νομοσχεδίου ἐξακολουθεῖ. Ὁ κ. Ἐρνέστος Ρὸς καταπολεμεῖ τὸ νομοσχέδιον, λέγων ὅτι ἡ ἀναρχία εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπεγνωσμένης ἐλεεινότητος τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι τὸ φάρμακον αὐτῆς εὑρίσκεται μόνον ἐν τῇ λύσει τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος· Ὁ κ. Λουβὲ εἶπεν ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ ἐγένοντο τόσα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἡ Γαλλία ἀπολαύει πλήρους ἐλευθερίας. Πρόκειται, λέγει, περὶ ταραχοποιοῦ τύπου δεομένου τιμωρίας. Ὁ κ. Δεραμὲλ καταπολεμεῖ ἐπίσης τὸ νομοσχέδιον. Ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται αὖθις εἰς τὴν αὔριον.

Ὁ κ. Γοαρὰν ἐπερωτᾷ περὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως.

ΒΙΕΝΝΗ, 5. — Μετὰ τὸ τέϊον τῆς χθὲς ἑσπέρας παρὰ τῷ ἀρχιδουκὶ Καρόλῳ Λουδοβίκῳ, ὁ βασιλεὺς Κάρολος μετὰ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ἀπεχαιρέτισαν τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας. Σήμερον οἱ σεπτοὶ ξένοι περιῆλθον πολιτικὴν φέροντες στολὴν ἀνὰ τὴν πόλιν, εἶτα δὲ προεπέμφθησαν μέχρι τοῦ σταθμοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος. Τῇ αἰτήσει τοῦ βασιλέως ἡ ἀναχώρησις ἐγένετο ἄνευ ἐπισημότητος. Οἱ δύο μονάρχαι κατησπάσαντο ἀλλήλους· ὁ αὐτοκράτωρ ἔσφιγξε τὴν χεῖρα τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου καὶ ἀπεχαιρέτισε τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς συνοδείας. Ὁ βασιλικὸς συρμὸς ἐξεκίνησε τῇ 23)4 ὥρᾳ μ. μ. Ὁ βασιλεὺς ἀπένειμε τῷ κόμητι Τάαφε τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ ρωμουνικοῦ Στέμματος.

ΠΕΣΤΗ, 5. — Ἐν διαστήματι 24 ὡρῶν συνέβησαν 7 χολερικὰ κρούσματα καὶ 1 θάνατος.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 5. — Πρὸς ἐξίσωσιν τῶν τακτικῶν δαπανῶν καὶ μέρους τῶν ἐκτάκτων, ἐπίκειται ἡ αὔξησις τῶν ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων, τοῦ καπνοῦ, τοῦ ζύθου, τῶν φωσφορικῶν πυρείων καὶ τοῦ πετρελαίου τελῶν· ἐπίκειται ἐπίσης ἡ αὔξησις καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βάμβακος καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος φόρου. Δημιουργηθήσεται φόρος ἐπὶ τῶν δασῶν καὶ στρατιωτικὸς φόρος.

ΑΜΒΕΡΣΑ, 5.— Κατηργήθη ἡ κάθαρσις πάντων τῶν ἀτμοπλοίων πάσης προελεύσεως.

ΠΕΣΤΗ, 5·— Ἀφίκοντο τῇ 7 1)2 ὥρᾳ τῆς ἑσπέρας ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου τῆς Ρωμουνίας. Δειπνήσαντες ἐν τῷ σταθμῷ ἀνεχώρησαν τῇ 9. 15 μεταβαίνοντες εἰς Βουκουρέστιον.

Μετὰ τὴν ὅσον οὔπω ἀποπεράτωσιν τῆς νῦν δημοσιευομένης ἐπιφυλλίδος, ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως νεωτάτου μυθιστορήματος ἐκ τῶν περιπαθεστέρων καὶ δραματικωτέρων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892.

Σιτ.	6500	56	7.75	Σ.
„	4800	56	8.52½	„
„	7200	56	8.60	„
„	820	54	7.—	Μ.
„	700	55	7.05	„
„	700	55	7.10	„
Κριθὴ	1280	48	5.65	»
„	2200	47	5.40	»
„	2430	43	4.50	Κ.
Βρώμη	1200	ο)ο κ.	9.55	»
„	1890	ο)ο κ.	9.60	«
Ἀραβ	2400	60	7.05	Σ.
„	2250	59	6.75	Μ.
„	1200	58½	6.70	Κ.
„	1850	61¾	7.40	Σ.

Γεννήματα ἀφιχθέντα

	Ποταμοῦ		Ξηρᾶς
Σῖτος	34000	—	4000
Ἀραβ.	15000	—	—
Κριθὴ	10635	—	—
Σίκ.	8800	—	—

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 6 Νοεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.)	100
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.50
4 „ „ „ „ „	83.—
6 „ Ὁμ.Κρατ. (Ob. de Stat)	99.75
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.50
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	103.50
5 „ „ „ (Iaşi f. urb).	82.—
10/800 Δάν.τάμ.συν.(pens.)	275.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.25

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1650
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	40750
„ Naţională	200	415
Constr. şi lucr. publ.	250	125.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100.50
Λονδίνου	25.30
Βερολίνου	124.—
Ἀμβέρσης	100.375
Βιέννης	211.—
Λίρα ὀθωμανικὴ	22.98

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 5 9βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.54
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	314.35
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	117.65
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.—
„ „ Παρισίων	47.72
„ „ Βερολίνου „	8.92
„ „ Amsterd. „	99.35
Παρίσιοι 5 9βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 ½ %	105.27
„ „ 3 %	99.40
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	337·
Ὀθωμ. Τράπεζα	595.—
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	495.95
„ Lot turc.	90.12
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.145
„ „ Βιέννης	207.50
„ „ Ὀλανδίας	206.12
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολῖνον 5 9βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R.	101.80
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	81.90
„ amortis. 5 %	96.70
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	200.—
Δάνειον δημαρχείου	96.70
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	20.245
„ „ Παρισίων δίμ.	80.60
„ „ Ὀλλανδίας „	167.90
„ „ Βιέννης	169'—
„ Ἀμβέρσης	80 65

Νέος ὁμογενὴς, τελειόφοιτος γυμνασίου, ἐσχάτως ἀφιχθεὶς ἐκ Κων)πόλεως, ὅπου εὐδοκίμως μετῆλθε τὸν ἑλληνοδιδάσκαλον ἐπὶ ἑπταετίαν, ζητεῖ θέσιν οἰκοδιδασκάλου εἴτε ἔν τινι ἐμπορικῷ γραφείῳ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἐπὶ ἀμοιβῇ συγκαταβατικῇ καὶ ἀρίστοις συστατικοῖς.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῶν „Συλλόγων«.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Iorgu Constantinescu
ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὔθυνά.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑΣ

Ἐγγιζούσης τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνδρομῆς αὐτῶν στηρίζονται οἱ «Σύλλογοι».

Εὐαρεστούμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀναλογιζόμενοι οἱ ἀξιότιμοι κύριοι συνδρομηταὶ τὰς καθημερινὰς τοῖς μετρητοῖς δαπάνας τοῦ φύλλου ἡμῶν, θέλουσι σπεύσει εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ μικροῦ χρέους αὐτῶν, ὅπερ ἀθροιζόμενον ἀποτελεῖ κεφάλαιον ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐπίμοχθον λειτουργίαν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὡραῖον δωμάτιον μετ' ἐπίπλων καὶ ὑπηρεσίας εἰς κεντρικωτάτην θέσιν. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Ν. ΜΑΛΚΟΤΣΗΣ
(Doctor N. Malcoci)
ΕΝ ΓΑΛΑΖΙΩ
ἐκ τῆς Ἰατρικῆς τῶν Παρισίων Σχολῆς.

Εἰδικὸς διὰ τὰ στηθικὰ νοσήματα καὶ τὰς παθήσεις τοῦ στομάχου, δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ κειμένῃ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Βραΐλας ἀριθ. 18 καὶ Instrucţiei ἀριθ. 2, ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς ἀγορᾶς. Ὧραι συμβουλῆς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 7—10 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ

ΥΔΩΡ
ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναταί τις νὰ ἔχῃ, θέτων ἐπὶ τῆς ὀπῆς τοῦ σωλῆνος τὸ διυλιστήριον Bühring εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν ὑπάρχει διοχέτευσις ὕδατος, τὸ αὐτὸ διυλιστήριον μετ' ἀντλίας δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὰ βυτία φρέατα ἢ στέρνας.

Πρὸς ἀγορὰν ἢ ἐνοικίασιν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν Φ. Σάλτερ ἐν Βουκουρεστίῳ ὁδὸς Λιπσκάνι ἀρθ. 90.

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

93

Δέσασα τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ περιφερομένη ἐντὸς τῆς αἰθούσης, διευθύνεται πρὸς τὸν Ἐδμῶνα, καὶ ριπτομένη εἰς τὰς ἀγκάλας ἐκείνου, προσποιεῖται ὅτι δὲν τὸν γνωρίζει καὶ ὀνοματίζει τὸν γέροντα λόρδον Χαττάμον. Εἶτα ὡς ποινὴν τὴν ὁποίαν τῇ ἐπέβαλον δέχεται φίλημα τοῦ Ἐδμῶνος, ἀποστρέφουσα δὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀποφυγὴν δῆθεν τῆς παρειᾶς ἀπαντᾷ τὰ χείλη. Τότε προσποιεῖται ὅτι ἐθύμωσε, καὶ διὰ νὰ παιδεύσῃ δῆθεν τὴν αὐθάδειάν του, τῷ δίδει ράπισμα, καὶ φεύγει· τρέχει ἐκεῖνος κατόπιν της νά ἐκδικηθῇ· καὶ ὅλος ὁ οἶκος ἠντήχει ᾆσμα τι εὐθυμίας, καὶ χαρᾶς. Ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου τούτου ἡ Φενβίκη σύρει τὸν Ἐδμῶνα καὶ ἐκεῖνος τὴν ἀκολουθεῖ. Μετ' ὀλίγον ἕκαστος ἀναχωρεῖ πρὸς ἀνάπαυσιν, ἡ νὺξ παρέρχεται, καὶ κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν τῆς ἐπιούσης ὁ Γουλλιέλμος ἀναβὰς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κύριόν του ὅτι τὸ ὄχημα ἦτο ἕτοιμον, δὲν τὸν εὗρεν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ.

Ὁ ἥλιος πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἀνατείλει, ὅτε ὁ Ἐδμὼν ἐνδεδυμένος ἀμελῶς, κράζει τὸν Γουλλιέλμον, καὶ τὸν ἐρωτᾷ διατί τὸ ὄχημα δὲν εἶναι ἕτοιμον. Ὁ Γουλλιέλμος ὑπομειδιῶν ἀποκρίνεται ὅτι πρὸ τριῶν ὡρῶν οἱ ἵπποι ἦσαν ἐζευγμένοι εἰς τὴν ἅμαξαν, ἀλλὰ τοὺς ἀπέζευξε, διότι μὴ εὑρὼν αὐτὸν ἐν τῇ κλίνῃ του, ὑπέθεσεν ὅτι ἤλλαξε γνώμην. «Ἑτοίμασον ταχέως τὸ ὄχημά μου τῷ εἶπε μετὰ θυμοῦ, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μὴ πράξῃς τι πρὶν λάβῃς διαταγήν μου.» Καὶ, ἕως οὗ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ τῆς ἀναχωρήσεως, τρέχει ἐν τῷ δωματίῳ του, ἐπιχειρῶν νὰ γράψῃ πρὸς τὴν Μαλβῖναν.

Τότε δοκιμάζει πόσον ἄθλιος εἶναι ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφαιρέσας τὴν δύναμιν τοῦ ν' ἀληθεύῃ πρὸς ἠγαπημένον αὐτοῦ ὄν· δὲν τολμᾷ νὰ ὁμολογήσῃ τὰ γενόμενα, διότι αὐτὰ θέλουσι καταπικράνει τὴν Μαλβῖναν, καὶ ἡ ἀλγεινὴ ἰδέα ὅτι ὑπάρχει τι, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὁμολογήσῃ, ἐξήλειψε τὴν ἡσυχίαν τῆς ψυχῆς του· ὁ κάλαμός του σύρεται βεβιασμένος. Ὁ Ἐδμὼν βλέπει τὸν πόνον ἐγκεχαραγμένον εἰς ἕκαστον στίχον, καὶ ὅμως οὐδέποτε βεβαιώσεις ἀγάπης ὑπῆρξαν ἀληθέστεραι τούτων· ἀλλ' ἡ συναίσθησις τοῦ πταίσματός του ἀφήρεσεν ἀπ αὐτῶν τὴν ἐκφραστικὴν δύναμιν, ἐρώσης ψυχῆς. Ἐὰν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ᾐσθάνετο, πόσῳ μᾶλλον θέλει τὸ αἰσθανθῇ ἡ Μαλβῖνα; Εἰς πόσον μῖσος κατὰ τῆς Φενβίκης τὸν κινεῖ ἡ ἐνεστῶσα βάσανος! ὁρκίζεται, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς φερόμενος μετ' ἄκρας ψυχρότητος πρὸς ἐκείνην θέλει ἐξαλείψει τὸ πρὸς τὴν Μαλβῖναν ἀδίκημα. Τότε ἀρχίζει ἄλλην ἐπιστολὴν, καὶ δηλοποιεῖ τῇ Μαλβίνῃ, ὅτι ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ ὀλίγας ὥρας εἰς τῆς λαίδης Δορσέτη τὸ ἀγροκήπιον. Μίαν δὲ λέξιν ἀναφέρει περὶ Φενβίκης, καὶ ταύτην περιφρονητικῶς· διότι οὐδὲν ἄλλο ἐκ ἀποστροφῆς ᾐσθάνετο, διανοούμενος ἐκείνην.

«Ὦ Μαλβῖνά μου! τῇ ἔγραφεν εἷς μόνος στοχασμὸς ἀσχολεῖ τὸν νοῦν μου, ἡ συνέντευξίς μας, ὥστε σπεύδω νὰ κερδήσω διὰ τῆς δυνατωτέρας ταχύτητος, ὅσας ὥρας ἔχασα ἐνταῦθα, καὶ ν' ἀπολαύσω τὸ γρηγορώτερον τῆς εὐδαιμονίας ἧς τὴν φλογερὰν εἰκόνα ἔχω ἐντὸς τῆς καρδίας μου.»

Ἀλλ' αὐτοῦ γράφοντος, ὁ Γουλλιέλμος εἰδοποιεῖ τὴν Φενβίκην, ὅτι ὁ κύριός του ἑτοιμάζεται ν' ἀναχωρήσῃ. Αὕτη τρέχει εἰς τὸν κοιτῶνά του, ρίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας του κλαίουσα· τὸν παρακαλεῖ νὰ μὴ τὴν ἀφήσῃ, οἱ ὀφθαλμοί της εἶναι πλήρεις χαυνότητος· τὰ χείλη της ἀποπνέουσι τὴν ἡδυπάθειαν, ἀλλ' ὁ Ἐδμὼν ἀποβάλλων αὐτήν. «Ἄφες με, τῇ λέγει, ἔμεινα πλέον τοῦ δέοντος.—Ἐδμών! φωνεῖ ἐκείνη· ἡ Κίττη οὐδεμιᾶς χάριτος εἶναι ἀξία; μίαν μόνην ἡμέραν σὲ ζητεῖ· πάντοτε λοιπὸν ἦσαι ἀχάριστος πρὸς αὐτήν;—Κίττη! ἀπεκρίθη ἀποσύρων τὴν χεῖρά του ἐκ τῶν ἰδικῶν της· χρέος ἀπαραίτητον μὲ καλεῖ εἰς Λονδῖνον.—Καλῶς! εἶπεν ἐκείνη, οὐδὲ μίαν ἡμέραν δύνασαι νὰ μοὶ χαρίσῃς, ἐνῷ ἐγὼ σοὶ ἐχάρισα ὅ,τι πολυτιμώτερον εἶχον, γινόμεθα συνοδοιπόροι. Κἀγὼ θέλω νὰ ὑπάγω εἰς Λονδῖνον, τὸ ἀπαιτοῦσιν αἱ ὑποθέσεις τῆς κ. Βιρτῶνος, καὶ οὕτω τοὐλάχιστον δὲν ἀποχωρίζομαι καὶ τοῦ μόνου ἀνδρὸς, ὃν ἠγάπησα ἐπὶ ζωῆς μου.—Δύνασαι νὰ ὑπάγῃς εἰς Λονδῖνον Κίττη, ἀλλ' οὐχὶ μετ' ἐμοῦ.—Ὄχι μετὰ σοῦ! ἐφώνησεν ἐκείνη· καὶ πῶς δύνασαι νὰ μὲ ἀποφύγῃς; πῶς, νὰ μ' ἐμποδίσῃς τοῦ νὰ σ' ἀκολουθήσω, τοῦ νὰ προσκολληθῶ εἰς τὰ βήματά σου; Τώρα ἀμέσως ὑπάγω καὶ προλαμβάνω τὴν λαίδην Δορσέτη, ὅτι κατεπείγουσαι ὑποθέσεις μὲ καλοῦσιν εἰς Λονδῖνον, καὶ ὅτι σὺ, οὔτε τὴν ἡλικίαν μου, οὔτε τὴν πρὸς σὲ ἀγάπην μου ἐσεβάσθης, ἀλλὰ μ' ἀφίνεις νὰ ἐκτεθῶ μόνη εἰς τὸν κίνδυνον τόσῳ μακρᾶς ὁδοιπορίας.» Ὁ Ἐδμὼν βλέπων τὰ στενὰ, ὑπόσχεται νὰ τὴν προσμείνῃ· ἀλλ' ἐν ᾧ αὐτὴ ἀπομακρύνεται διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὰ πρὸς ἀναχώρησίν της, ἐκεῖνος καταβαίνει εἰς τὸ ἱπποστάσιον, λαμβάνει ἕνα ἵππον παραγγέλλει τὸν Γουλλιέλμον νὰ ἔλθῃ μὲ τὸ ὄχημα εἰς Λονδῖνον, τῷ ἐγχειρίζει τὴν πρὸς τὴν Μαλβῖναν ἐπιστολήν του, ἵνα τὴν ἀποστείλῃ παραυτα, χαράττει βιαίως διὰ τοῦ μολύβδου γραμμάτιον πρὸς τὴν Φενβίκην, καὶ ἀναχωρεῖ.

Ἡ Φενβίκη ἐλύσσασε μαθοῦσα τὴν ἀναχώρησίν του ἀλλ' ἐκ τοῦ σταλέντος αὐτῇ γραμματίου συνέλαβεν ἐλπίδα νὰ ἐκδικηθῇ. Ἰδοὺ δὲ τί περιεῖχεν ἐκεῖνο.

Εδμὼν Σεϋμοῦρος τῇ κ. Φενβίκῃ,

"Ἀναχωρῶ χωρὶς νὰ σὲ ἴδω, Κίττη. Ἄφες με νὰ μακρυνθῶ ἀπὸ σοῦ. Πρέπει νὰ σὲ φοβῶμαι, διότι μ' ἐδελέασας, μ' ἔκαμες τὸ πᾶν νὰ λησμονήσω, τὸ πᾶν... ἕνα ἄγγελον. Σὲ μισῶ, Κίττη, ἀλλὰ πάλιν ὀλιγώτερον παρ' ὅσον μισῶ ἐμαυτὸν, καὶ μέχρι τέλους ζωῆς μου θέλει μὲ βασανίζει ὁ ἔλεγχος τῶν ἁμαρτωλῶν ὡρῶν, ὅσας διῆλθον πλησίον σου.»

Ἀφ' οὗ δὲ ἀνέγνωσε καὶ τὴν πρὸς τὴν Μαλβῖναν ἐπιστολήν του, ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῇ παρὰ τοῦ Γουλιέλμου λέγει αὐτῷ.

«Αὔριον ἀναχωρῶ εἰς Λονδῖνον μὲ τὸ ὄχημα, ὅπερ ὁ κύριός σου ἀφῆκεν ἐδῶ. Σὺ δὲ ὕπαγε σήμερον νὰ δώσῃς τὴν ἐπιστολήν σου τῇ κυρίᾳ Σορκῇ, καὶ νὰ τῇ εἴπῃς ὅτι προσμένει τὴν ἀπάντησιν εἰς τῆς λαίδης Δορσέτη, ὅτι εἶχε μὲν σκοπὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Λονδῖνον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ κ. Φενβίκη τὸν παρεκάλεσε νὰ τὴν προσμείνῃ, συγκατένευσεν εὐθὺς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν της. Αὐτὰ ὅμως νὰ τὰ εἴπῃς δεικνύων οὐχὶ ὅτι τὰ διηγεῖσαι ἐλευθέρως, ἀλλ' ὅτι ὑπ' ἀθυροστομίας σοῦ ἐκφεύγουσιν· ἐξερχόμενος δὲ τοῦ δωματίου της, ἄφες ἐπιδεξίως τὸ πρὸς ἐμὲ τοῦτο γραμμάτιον τοῦ κυρίου σου.» Σχίσασα τοῦ γραμματίου τὸ τέλος, καὶ ἀφήσασα μόνους τοὺς πρώτους στίχους τὸ ζαρόνει, ὥστε ἡ Μαλβῖνα νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ Ἐδμὼν εἶχε μὲν ἐγχειρίσει τοῦτο τὸ πρὸς τὴν Φενβίκην γραμμάτιον, ἦτο γνώμης ν' ἀναχωρήσῃ, ἀλλ' ἔπειτα ἐνδοὺς εἰς τὰς τρυφερὰς δεήσεις ἐκείνης, ἐλησμόνησε νὰ τὸ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ Γουλλιέλμου. «Ὅταν δὲ ἔλθῃς εἰς Λονδῖνον, προσέθηκεν, εἰς ἐμὲ νὰ φέρῃς τὴν ἀπάντησιν τῆς κ. Σορκῆ, καὶ ἐγὼ τότε σοὶ λέγω, ἐὰν συμφέρῃ νὰ δοθῇ εἰς τὸν κύριόν σου.

Ὁ Γουλλιέλμος ἀνεχώρησεν αὐθημερόν· τὴν ἐπιοῦσαν ἡ Φενβίκη, διηυθύνθη εἰς Λονδῖνον

(Ἕπεται συνέχεια)

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ἐν Βραΐλᾳ. - ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΛΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΑΤΟΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΤΙΜΑ

πρὸς πώλησιν

ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ

Ἀπευθυντέον

τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείῳ

— HAVAS — 2

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαίῳ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίῳ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίῳ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαραοΐῳ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμπια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίῳ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταϊγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί"

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀρθ. 14.

Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογάς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.

Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.

Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ

κατασκευάζει

— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —

(φουστάνια)

καὶ

ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —

Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΔΙΑ

ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Οἱ ἐν τῷ Βουζαίῳ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαίῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI

(CURTEA VECHE) CASA PENCOVICI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ

ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΡΔΟΥ

ΠΕΦΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

„NAȚIONALA"

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον

Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν

Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ-ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

ΟΙΑΤΡΟΣ

ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ

Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ

ΈΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE

Marques déposées en France et à l'Etranger

Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφήν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ **ΛΑΝΟΛΙΝΑ**

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἐπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.

Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς Smârdan, No. 2.

Lanolina

VERITABIL NUMAI PURTÂND ACEASTĂ MARCĂ

1420 **NEVRALGIELE**

Hapurile Doctorului Moussette

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE usureadă şi vindecă *Nevralgiele* cele mai grele de tămăduit, *Migrenele, Gastralgia, Sciatica, Afecţiunile reumatismale acute* şi *dureróse* cari aŭ resistat tuturor celor-l'alte remedii.

ADVERATELE HAPURI MOUSSETTE trebue luate la masă. In diua cea d'antâiă să se lua 3 hapuri: unul dimineaţă, unul la dejun, şi unul la cina, séra. Dacă bolnavul n'a simţit vr'o uşurare, va lua 4 hapuri a doua ḑi: 2 dimineaţa, unul la dejun, si unul la cina, séra. Nu trebue sa ia mai mult de cât 4 pe ḑi.

A se cere : Les VÉRITABLES PILULES MOUSSETTE *de* **CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potŭ găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

DRAGÉES de Fer R[illegible]teau

Laureatul Institutului de Franţa. — Premiŭ de [illegible]rapeutica.

Intrebuinţarea în medicina al **Ferul Rabuteau** este bazat pe sciinţa.

Adveratele Dragées de Fer Rabuteau sunt recomandate în casurile de *Chlorosă, Anemie, Culori palide, Perderi de Sânge, Debilitate, Slăbiciune, Convalescenţă, Slabiciunea copiilor, Lipsa şi Alteraţiunea sângelui,* în urma ostenelilor şi nedórmirilor, şi excesurilor de tóte feluri. A lua 4-6 drageuri pe ḑi.

Nici Constipaţiune, nici Diarrhee, Assimilare complectă.

Elixir de Fer Rabuteau este recomandat persónelor cari nu potŭ înghiti drageuri. Un paharuţ la fie-care masă.

Sirop de Fer Rabuteau, în special destinat copiilor.

Modul întrebuinţarei detaliat insoţeşte fie-care Flacon.

A se cere : **Le Véritable Fer Rabuteau CLIN & Cie, de PARIS,** *care se póte găsi la toţi Droghistii şi Farmacistii.*

1449

„UNIRE"

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμὰς μετρία

1873

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Κ. ΡΑΛΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων ἡμιετῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μήκους.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ σ. ἢ σ. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν ταῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδικαὶ συμφωνίαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς ἀναδημοσίευσιν ἀγγελλόμενα ἀνεύθυνα ἐὰν ἀπορριφθῶσι.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14

1892

ΚΥΡΙΑΚΗ 8(20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ. 5046

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ Τ. ΟΥΜΠΙΝΗΣ 1873

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν τοῖς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤ. Ν. ΡΑΔΟΣ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du journal Grec „SYLLOGHI" — Bucarest.

Βουκουρέστιον, 7 Νοεμβρ. 1892

ΑΚΑΙΡΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΣΤΟΧΟΙ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ παρὰ τῇ ρωμουνικῇ αὐλῇ διαπεπιστευμένος ἕλλην ἀντιπρόσωπος ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὸ ἔδαφος τοῦτο, τὸ πολεμιστήριον ἐσήμανεν ἐν ταῖς τάξεσι τῆς ρωμουνικῆς δημοσιογραφίας, μικροὶ δὲ καὶ μεγάλοι ὥρμησαν εἰς τὴν μάχην μετὰ μένους ὄντως θαυμαστοῦ. Καὶ πόσα δὲν ἐλέχθησαν! Τὰ πάντα. Μήπως ἀπέμεινέ τι. Ἄ, ἴσως ἀπέμειναν ἀκριβῶς ἐκεῖνα μόνα, ἅτινα ἀφεώρων εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα. Ἐκεῖνα μόνα, ὅσα ἔπρεπε νὰ λεχθῶσι πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὀρθοῦ καὶ δεδικαιολογημένου τῆς πολιτείας τῆς ρωμουνικῆς κυβερνήσεως. Τί ἐλέχθησαν λοιπόν;—Πράγματα ὅλως ἄσχετα πρὸς τὴν ἀπασχολοῦσαν τὰ ἀντίδικα κράτη ὑπόθεσιν. Διετυμπανίσθησαν αἱ πρόοδοι τῆς Ρωμουνίας. Ἀλλὰ τίς ψέγει τὸν Ἡρακλέα; Κατεδείχθη ἡ γυμνότης καὶ τὸ ὀπισθοδρομικὸν τῆς Ἑλλάδος· Ἀλλ' ἔπεισε διὰ τοῦτο ὁ ρωμουνικὸς τύπος τὸν κόσμον ὅτι δικαίως ἐτέθη ἡ χεὶρ ἐπὶ τὸν θησαυρόν; Ἐπὶ ἄλλα καλεῖται ὁ ρωμουνικὸς τύπος· ὀφείλει μᾶλλον νὰ ὑπεραπολογηθῇ, ἂν δύναται, τῆς ἀπὸ χρόνων ἐφαρμοζομένης ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης τακτικῆς, τῆς σκοπούσης τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ξένου ἀπὸ προσώπου ρωμουνικῆς γῆς, χωρὶς νὰ μελετηθῇ κἂν μήπως ἡ πανταχοῦ αὐτῆς ἐπιδιωκομένη ἀνέγερσις σινικοῦ τείχους βλάψῃ πολὺ περισσότερον τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἢ αἱ δύο εἰσβολαὶ Ρωμαίων καὶ Ἑλλήνων αἱ ἐκπολιτίσασαι τὴν χώραν· Πρὶν δὲ λαμβάνῃ εἰς χεῖρας ἡ ρωμουνικὴ δημοσιογραφία τὴν γραφῖδα δὲν θὰ ἦτο κακὸν νὰ περιστρέφῃ αὐτὴν ἑπτάκις ἐν τῇ χειρὶ πρὶν χαράξῃ καὶ μίαν μόνην λέξιν ἐπὶ τοῦ τέως ἀσπίλου χάρτου, διαπυνθανομένη καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀγαθοῦ τούτου λαοῦ, ἥντινα διατείνεται ὅτι διερμηνεύει, ἂν οὗτος ἐπιθυμῇ τὰς κοινωνικὰς συνταραχὰς, ἂν οὗτος ἐπιθυμῇ τοὺς πολιτειακοὺς σεισμοὺς, τοὺς εἰς οὐδὲν δυναμένους αὐτῷ νὰ χρησιμεύσωσιν. Ὡς πρὸς τὸν παροικήσαντα τοὐλάχιστον παρὰ τῷ ρωμούνῳ ξένον, ἀπεκατεστάθη τοιοῦτος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐκείνου δεσμὸς συμφερόντων, ὥστε δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ ἀκριβῶς τίς ὁ κινδυνεύων ὁ ἰθαγενὴς ἢ ὁ ἐπήλυς, ἐν ᾗ περιπτώσει οὗτος καταλίπῃ τὴν γῆν, ἥτις ἐκαρποφόρησεν ἐκ τοῦ κατασπαρέντος ἐπ' αὐτὴν κέφαλαίου του.

Τοιαῦτα ὅμως ζητήματα, ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, εἶναι καὶ κἄπως ὀχληρὰ πολλὴν τὴν προσοχὴν καὶ πολλὴν τὴν μελέτην ἀπαιτοῦντα· Ἐνῷ πόσον εὐχερέστερον εἶναι ἡ συγκρότησις, ἔστω καὶ σχοινοτενοῦς, ὑδρεολογίου. Πόσοι συνάδελφοι δὲν ἔχασαν πράγματι τὰ νερά των, ὅταν ἐκ τῶν ἄνω, ὅπου, εἰ καὶ βραδέως λίαν, φαίνεται κρατήσασα ἐπί τινα χρόνον πλειοτέρα περίσκεψις, ἐπεβλήθη αὐτοῖς ἡ εὐπρέπεια. Διὰ τοῦτο μετὰ ποίας λύσσης δὲν ἐπανῆλθον ἐπὶ τὸν ἐξερευγμὸν παντοειδῶν ἐρεσχελειῶν, ὅταν ἡ δημοσίευσις τῆς ἑλληνικῆς διακοινώσεως ἐθεωρήθη, φαίνεται, ἐπαρκὴς δικαιολόγησις πρὸς ἄρσιν πάσης εὐσχημοσύνης. Ἤδη ὅμως φαίνεται, ὅτι ἡ μικρὰ αὕτη παῦλα ὠφέλησε τοὺς ἀγωνιστὰς διότι οὗτοι κατήρξαντο μεθοδικώτερον τοῦ ἀγῶνος καὶ εὐλόγως διὰ τοῦτο ἡ δευτέρα αὕτη κατὰ τῶν ἑλλήνων στρατεία φέρει τὸ ἀναμφισβήτητον κλέος τῆς διαμορφώσεως εἰς ἐπιστημονικὸν σύστημα τῆς βαναυσότητος, τῶν ὕβρεων καὶ τῆς χυδαιότητος τῶν ἐπάρσεων.

Εἴμεθα τὸ πᾶν, καὶ δὲν εἶσθε τίποτε. Ἰδοὺ ἡ σύνοψις τῆς ἐννοίας τῶν δημοσιευμάτων τῶν ρωμουνικῶν ἐκείνων ἐφημερίδων, αἵτινες διὰ τῆς ὕβρεως, τοῦ σωβινισμοῦ, τῆς κομπορρημοσύνης καὶ τοῦ ψεύδους νομίζουσιν ὅτι ἐξυπηρετοῦσι τὰ ἐθνικὰ τῆς χώρας ταύτης συμφέροντα. Παρ' ἡμῖν, λέγουσιν, ὁ ξένος ἐπισκέπτης περιέρχεται ἅπασαν τὴν χώραν μετὰ λεπτοῦ ραβδίου μόνον, οὐδὲν ἔχων νὰ φοβηθῇ· σεῖς Ἕλληνες τὸν ληστεύετε καὶ τὸν φονεύετε. Ἡμεῖς εἴμεθα πεπολιτισμένοι καὶ σεῖς ἀπολίτιστοι. Ἔχομεν σιδηροδρόμους καὶ δὲν ἔχετε. Ἡμεῖς ἀπαγορεύομεν τὴν ἔγγειον κληρονομίαν κατὰ νόμον· σεῖς ἁρπάζετε (!) ἀνόμως τὰς ξένας περιουσίας. Ἐφάγατε τὸ Λαύριον! Καὶ δὴ ἐξετάφη ἐκ τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων» ὅσα ἀποτυχόντες σκοποὶ ἀκατονομάστου φιλοκερδείας ἄλλοτέ ποτε ὑπηγόρευσαν καὶ κατεστρώθη ἐπὶ τῶν σελίδων μεγαλοσχήμων ἐφημερίδων ἀνούσιος λίβελλος. Παρεστάθημεν μάλιστα ὅτι κατεδιώξαμεν διὰ τῆς μαχαίρας τοὺς ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἀποπειραθέντας νὰ μεταφυτεύσωσι τὸν πολιτισμὸν Εὐρωπαίους.

Ν' ἀπαντήσωμεν εἰς ταῦτα; Νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀνέμενε νὰ ἐκπολιτισθῇ παρὰ ξένων καὶ ὅτι ἤρκεσε μόνον εἰς τοῦτο ἡ μετὰ τὴν ἀναγέννησιν αὐτῆς ἀνάκλησις εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τῶν ἁπανταχοῦ διασκορπισμένων τοσούτων σοφῶν καὶ μεγάλων τέκνων της, ἅτινα ἐλάμπρυνον τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ πρὶν ἔτι ἡ Ἑλλὰς ἀναστῇ, καὶ εἰς ἃ καὶ ἡ Ρωμουνία δὲν ὀφείλει ὀλίγα, ὡς οἱ σοβαροὶ τῶν Ρωμούνων ὁμολογοῦσι. Ἢ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ πολύνησος, ἡ πολυσχιδὴς καὶ ὑπὸ θαλασσῶν διατεμνομένη Ἑλλὰς, ἡ τοσαῦτα ἀτμόπλοια καὶ πλοῖα διαθέτουσα, ἡ ἔχουσα καὶ περιττὰς ἔτι διὰ τὸ στενὸν τῆς χώρας της ὁδοὺς καὶ σιδηρᾶς γραμμὰς, διαθέτει τοσαῦτα μέσα συγκοινωνίας, ὥστε διὰ τῶν εὐτόλμων αὐτῆς ναυτίλων βοηθεῖ τὴν μετὰ τῆς Ἀνατολῆς ἐπικοινωνίαν αὐτῆς ταύτης τῆς Ρωμουνίας; Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ δημόσια ἐν γένει ἔργα, ν' ἀναφέρωμεν τὴν συντελεσθεῖσαν σχεδὸν τομὴν τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ, τὰς ἀποξηράνσεις τῶν λιμνῶν καὶ ἑλῶν, τὴν κατασκευὴν λιμένων καὶ τὴν ἵδρυσιν ναυπηγείων; Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν λεγομένων περὶ Λαυρίου, ὅτι δῆθεν οἱ Εὐρωπαῖοι κατεσκεύασαν κολοσσιαῖα ἔργα ἐν αὐτῷ, ἐνῷ πασίγνωστον εἶναι ὅτι πᾶν ὅ,τι μέγα ἐν Λαυρίῳ, ἐξετελέσθη ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν δύο Ἑλλήνων μηχανικῶν, τῶν δύο μέχρι τοῦδε διευθυντῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων; Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν Μουσείων ἡμῶν, τῶν Βιβλιοθηκῶν ἡμῶν, τῶν ἀπαύστων ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, ἔργων πάντων δι' ἀδροτάτων δαπανῶν συντελεσθέντων; Ἢ περὶ τῆς ὑπερτέρας παρ' ἡμῖν φιλολογικῆς κινήσεως καὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν μεγάλων ἡμῶν παιδευτηρίων, ἅπερ μόνον οἱ τυφλοὶ καὶ ἀμαθεῖς δὲν δύνανται ν' ἀντιληφθῶσι; Καὶ ὅμως οἱ ἀρνησιπάτριδες δὲν θέλουσι ν' ὁμολογήσωσιν. Οὐδεὶς ὅμως ὁ κίνδυνος ἀφοῦ ὁ σοφὸς κόσμος τῆς Δύσεως ἅπαξ καὶ τοῦτο ὡμολόγησε. Δὲν θέλω δὲ νὰ συγκρίνω τὸν ἕλληνα χωρικὸν πρὸς οὐδένα ἕτερον ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἂν ἕλλην χωρικὸς μετέβαλε τὴν πολλαχοῦ φύσει ἀνεπίδεκτον καλλιεργίας πατρίδα του εἰς ἀληθῆ παράδεισον διὰ τῆς φιλοπονίας αὐτοῦ καὶ δεξιότητος, ἂν τὰ ἑλληνικὰ χωρία συγκροτοῦνται ἐξ οἰκοδομῶν κατὰ πολὺ ἀνωτέρων τῶν ἐν τῇ ἐνταῦθα χωρίοις, περὶ τούτου ἂς μαρτυρήσωσιν οἱ ἀκριβῶς γινώσκοντες τὴν Ἑλλάδα, ἢ μᾶλλον οἱ ἐν Ρουμανίᾳ ἕλληνες ἐνοικιασταὶ ἀγροτικῶν κτημάτων, οἱ προαγαγόντες τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Δουάβεως γεωργίαν καὶ ἐκπολιτίσαντες τὸν τέως δουλοπάροικον. Περὶ δὲ τοῦ ἂν δύναταί τις νὰ περιτρέχῃ ἀκινδύνως, ἢ ὄχι, ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἂς ἐρωτηθῶσιν οἱ πολυπληθεῖς ἐκ Δύσεως περιηγηταί, οἱ καταπλημμυροῦντες κατ' ἔτος τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις διατρέχοντες τὴν χώραν ἵν' ἀπολαύσωσι τῆς θέας τῶν ἱερῶν λειψάνων τῆς εὐκλείας τῆς μεγάλης μητρὸς ἥτις ἐφώτισε τὸν κόσμον.

Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἴσως ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν τοσαῦτα πρὸς τὸ εὐάριθμον στῖφος τῶν αὐτοκαλουμένων ἀντιπροσώπων τῆς ἐν Ρουμανίᾳ κοινῆς γνώμης. Αὐτοῖς ἀρκεῖ μόνον νὰ λέγωμεν: Φωνασκεῖτε γενναίως, εἴπατε ὅμως καί τι ἡμῖν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως Ζάππα. Εἴπατε ἡμῖν λόγου χάριν, πῶς δικαιοῦσθε νὰ δώσητε ἀναδρομικὴν δύναμιν εἰς θεμελιώδη νόμον τοῦ κράτους χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ 1866. Ἐμπρός. Ἀλλὰ μὲ μίαν συμφωνίαν...μὴ οὐδὲν δυνάμενοι νὰ εἴπητε, καταφύγητε πάλιν εἰς ὕβρεις...

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ")

Ἐν Ἀθήναις 25 Ὀκτωβρίου 1892

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας φιλοφρονήσεις ἐξακολουθοῦσιν. Ὁ γαλλικὸς στόλος ἀποπλέων τὴν πρωΐαν τῆς αὔριον ἐκ Πειραιεῖ ἀποκομίζει εἰς τὴν μεγάλην πατρίδα του τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων. Ἤδη ὁ ναύαρχος κ. Buge ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ ὅτι ἡ εὐμένεια τῶν Βασιλέων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν πριγκήπων πρὸς τοὺς γάλλους ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ πληρώματα τῶν πέντε θωρηκτῶν ἦν τοιαύτη ὥστε αἱ ἐστεμμέναι τῆς Ἑλλάδος κεφαλαὶ κατέκτησαν ἐς ἀεὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν. Μετὰ τὸ ἐν τῇ γαλλικῇ ναυαρχίδι παρατεθὲν τοῖς Βασιλεῦσι γεῦμα, ἐδόθη χθὲς μέγα γεῦμα ἐν Τατοΐῳ εἰς τιμὴν τοῦ γάλλου ναυάρχου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ γαλλικοῦ στόλου, συμπαρακαθημένου καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ κόμητος Μονθολών. Ὁ μεγαλόσταυρος τοῦ Σωτῆρος ἀπονέμεται τῷ ναυάρχῳ κ. Buge, κατώτερα δὲ παράσημα τοῖς λοιποῖς ἀξιωματικοῖς. Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν πλειότερον κρατύνονται οἱ ἑνοῦντες ἡμᾶς μετὰ τῆς Γαλλίας δεσμοί.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΡΝΩ

Εἰς τοῦτο συνέτεινεν οὐκ ὀλίγον ἡ ὡραία αὐτόγραφος τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐπιστολή, ἣν βεβαίως ἐδημοσιεύσατε ἤδη.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀξία τοῦ προϊσταμένου ἐλευθέρου καὶ μεγάλου λαοῦ οὐδὲν ἀληθῶς ἔχει τὸ τετριμμένον.

ΓΑΛΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ—ΕΛΠΙΔΕΣ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΑ

Ἀγγέλλεται ἡ ἔλευσις ἐνταῦθα τοῦ γάλλου οἰκονομολόγου κ. Roux ὅστις λέγεται ἐντεταλμένος παρὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως νὰ ἐξετάσῃ καὶ οὗτος τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας ἡμῶν κατάστασιν. Διαδίδεται δὲ νῦν ὅτι καὶ ὁ κ. Humbert, πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου σπουδαίου πιστωτικοῦ ἱδρύματος τῆς πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας Ἑταιρείας, ἀφικνεῖται ἐνταῦθα, ἐκπροσωπῶν μεγάλην ὁμάδα γάλλων κεφαλαιούχων, μὲ προτάσεις δανείου ἑκατὸν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων. Ὑπάρχει λοιπὸν ἴσως ἐλπὶς νὰ διασκεδασθῶσι τὰ μελανὰ τῆς ἐλλείψεως πίστεως νέφη καὶ καλλιτερεύσωσιν αἱ περὶ οἰκονομικῆς δυνάμεως ἡμῶν κρατοῦσαι ἐν τῇ Δύσει ἰδέαι.

ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΗΜΩΝ ΔΥΝΑΜΙΣ

εἶνε νὰ προκόψωσι τὰ καθ' ἡμᾶς, ἵνα ἡ μακρὰν ἀπορρίψασα ἡμᾶς τριπλῆ συμμαχία αἰσθανθῇ ὁπόσον βαρύνωμεν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ, ναυτικοὶ ὄντες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Μεθ' ὅσα κἂν γράφονται καὶ διαδίδονται τὰς ἡμέρας ταύτας ὑπὸ τοῦ ρωμουνικοῦ καὶ τοῦ βιεννάιου τύπου, ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἐνταῦθα κύκλοις λέγεται ὅτι ἔχει ἀκράδαντον πεποίθησιν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ὅτι ἡ ἀπειλουμένη περιουσία τοῦ ἀοιδίμου Ζάππα θέλει περιέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῆς.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Χθὲς ἑσπέραν ἀφίκετο ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς κ. Κ. Κοσσονάκος, ἐπανακάμπτων ἐκ Βιέννης ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς θεραπείαν τῶν ὤτων αὐτοῦ. Οἱ φίλοι αὐτοῦ ἀνέμενον ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ Πελοποννήσου τὸν κ. Κοσσονάκον ὃν μετ' ἐκδηλώσεων εἰλικρινοῦς χαρᾶς ὑπεδέχθησαν. Ἡ ὑγεία αὐτοῦ σπουδαίως ἐβελτιώθη, εὐχόμεθα δὲ αὐτῷ πλήρη τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἀκοῆς αὐτοῦ. Μετά τινας ἡμέρας ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

(ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΗΜΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ)

Ἐν Ἀθήναις 26 8)βρίου 1892.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ

Χθὲς συνεκροτήθη ὁ φιλαδέλφειος ἀγών. Νίκη τῶν καθαριστῶν! Τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου εἰσηγουμένου, ἐβραβεύθη ὁ Γεώργιος Στρατήγης, γράψας ἐν γλώσσῃ καθαρευούσῃ, συλλογὴν ποιημάτων ὑπὸ τῶν τίτλον «Ἔρως καὶ Ψυχή». Συγχαίρω τῷ ποιητῇ, συγχαίρω δὲ καὶ τοῖς „Συλλόγοις" παλαιοῖς μαχηταῖς τοῦ καθαρεύοντος λόγου. Ἡ εἰσήγησις ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου, δημοσιευθήσεται ἐν τῷ «Ἄστει». Ποιήματά τινα τοῦ κ. Κρυστάλλη, ἐν ἀληθεῖ ἠπειρωτικῷ ἰδιώματι γραφέντα, ἐπηνέθησαν μόνον. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ χυδαϊσταὶ συνεταράχθησάν πως καὶ ἡ «Ἐφημερὶς", ἡ ἀείποτε τὰς ἀρχάς της εἰς τὰς προσωπικάς της συμπαθείας θυσιάζουσα, τὰς πεποιθήσεις αὐτῆς εἰς τὸ παράφορόν της πάθος, ἤνοιξε καὶ πάλιν τὰς στήλας της εὐρυτάτας εἰς τοὺς ἐπικριτὰς τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς.

ΟΙ ΑΡΓΥΡΟΙ ΓΑΜΟΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι

Αἱ ἐπίσημοι ἡμέραι παρῆλθον, ἐν τούτοις αἱ ἐξ αὐτῶν ἀπηχήσεις ἐξακολουθοῦσιν. Εἶναι αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις περὶ τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πανηγυρισμοῦ ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀποικιῶν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῶν γάμων τῶν βασιλέων. Ἂν σεῖς δὲν ἠκούσθητε,—ἀλλ' ἔχετε καὶ τὸ δίκαιόν σας, ὠρφανισμένοι ὡς εὑρίσκεσθε,—οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἀδελφοί, ἐν Καΐρῳ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Πὸρτ-Σαΐδ, ἐώρτασαν μεγαλοπρεπῶς τοὺς ἀργυροῦς, ἐπιδείξαντες καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸν συνήθη αὐτῶν ἐνθουσιασμὸν περὶ τὰ ἐθνικὰ πράγματα, τὸν μαρτυροῦντα τὴν ἀκμὴν τοῦ ἐκεῖ ἑλληνισμοῦ. Ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς, μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι, ἁπλοῖ πολῖται καὶ πρόκριτοι, οἱ πάντες ἐτέθησαν εἰς κίνησιν ὅπως τιμήσωσι τὸν βασιλέα των, τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἑαυτούς.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Καὶ ἐπειδὴ λόγον ποιούμεθα περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων, μάθετε ὅτι ἐξενίζομεν προχθὲς ἐν Πειραιεῖ τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιον, ὑπὲρ οὗ ἐγένοντο αὐθόρμητοι ἐκδηλώσεις ἐκ τῶν συγκινητικωτάτων. Πλῆθος κόσμου ἔσπευσεν ὅπως ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα του ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Πετρουπόλεως ἔνθα διέμενε καὶ πλῆθος κόσμου συνώδευσεν αὐτὸν μέχρι τῆς προκυμαίας. Ὑπασπισταὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐν Δεκελείᾳ διαμένοντος Βασιλέως, ὁ Μητροπολίτης, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὁ δήμαρχος Πειραιῶς, ὁ στωμύλος ἱεροκῆρυξ Πειραιῶς κ. Βλαχάκης καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐν τέλει ἐπεσκέφθησαν αὐτόν.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς βυζαντινῆς συναδέλφου ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἀμεσωτέρου συνεργάτου τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη, τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Π. Νικολοπούλου, ἑνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων. Ἰδοὺ ὁ μεταξὺ αὐτῶν διάλογος:

— «Εἶναι ἀπολύτως ἀληθὲς,—ἐρωτᾷ ὁ ἀνταποκριτὴς,—ὅτι ἡ ἐπάρατος αὕτη κρίσις εἶναι μᾶλλον νομισματικὴ ἢ οἰκονομικὴ καὶ ὅτι συνεπῶς πηγάζει κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ ὅτι διὰ ν' ἀρθῇ αὕτη προϋποθέτει οἰκονομικὸν ἰσοζύγιον;

— Οὔτε ψευδὲς ἀπολύτως,—εἶπεν ὁ κ. Νικολόπουλος—εἶναι καὶ ὅτι τὸ ἰσοζύγιον αὐτόματον συμπληροῦται καὶ δὲν ἐπίκειται ἀνάγκη νὰ προστρέξωμεν εἰς τὰ ἔσχατα ἐκεῖνα μέσα τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων προτεινόμενα, τῆς ἐκμισθώσεως τῶν τελωνείων καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μονοπωλίων.

— Ἀλλὰ πῶς ὁ κ. Καραπᾶνος, πρώην ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἀπεδείκνυεν ὅτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον 28—30 ἀνέλπιστα ἑκατομμύρια;

— Πᾶς τις δύναται νὰ τρέφῃ οἱασδήποτε πεποιθήσεις καὶ ἐὰν δὲν εἶναι τοιαῦται τοὐλάχιστον νὰ φαίνωνται ὅτι εἶναι. Ἀλλ' ὁ πρώην ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν ἐνέκυψεν εἰς τὸ κρατοῦν σήμερον σύστημα τῶν καπνοκοπτηρίων· καὶ ἰδοὺ, ὡς ἐκ τῶν ἐπισήμων βιβλίων ἀποδεικνύεται, ἔχομεν 400 χιλ. ὀκάδων καπνοῦ πλειότερον τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

— Ἴσως ἀληθεύει ἡ διάδοσις ὅτι θὰ ἐπαυξήσωσιν οἱ φόροι, ἀλλὰ διὰ τούτου δὲν ριψοκινδυνεύει ὄχι μόνον τὴν δημο-

τικότητά της ἡ κυβέρνησις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν;

— Ὡς πρὸς αὐτὸ—ἀπήντησεν ὁ γενικὸς γραμματεὺς — τοὐλάχιστον μέχρι τοῦδε δὲν ἀπεφάσισεν ἡ κυβέρνησις νὰ σκεφθῇ, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ δὲν ἐννοεῖ νὰ ῥυμουλκῆται ἀπὸ ὁμάδα βουλευτῶν, οἵτινες δυνατὸν ν' ἀλλαξοπιστήσωσιν, ἀλλ' ἀκριβῶς τοῦτο κρατύνει τὴν πεποίθησιν τῆς εὖ φρονούσης μερίδος τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἀνέθηκεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς 3ης μαΐου τὴν τύχην του.

— Ὥστε φρονεῖτε ὅτι θὰ ἀπολέσῃ σημαντικὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ τῆς Βουλῆς;

— Πιθανόν τινες νὰ ἀποσκιρτήσωσιν, ἀλλ' οὗτοι ἀφιστάμενοι ἀπὸ τῆς μετὰ τῆς κυβερνήσεως συνεργασίας δὲν θὰ ἐγείρωσι καὶ φωνὴν διαμαρτυρίας, οὐδὲ θὰ πολεμήσωσιν ὁλόκληρον τὸ κυβερνητικὸν σύστημα καὶ ἰδίᾳ τὸ οἰκονομικόν, οὕτινος τὸ πρῶτον μέλημα εἶναι ἡ περιστολὴ τῶν δαπανῶν. Ἄλλως τε ἡ ἀπαρτία εἶναι εἴπερ ποτε ἐξησφαλισμένη, ὑπαρχόντων 160 κυβερνητικῶν.

— Ἀλλ' ἐπιτρέψατε νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ προλεγόμενα περὶ μέτρων ληφθησομένων ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ. Μήπως θὰ ἐμμείνῃ ἡ κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν νόμου, τοῦ τόσῳ ἄλλως τε φυσικῶς ἀντιδημοτικοῦ;

— Βεβαιώθητε, κύριε, εἶπεν, ὅτι εὐτυχέστερος καὶ μὲ τελεσφορωτέρας προσόδους νόμος τοῦ περὶ ἐκπαιδευτικῶν οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ βασιλείου ἐπετεύχθη. Οὐχὶ μόνον εἰσήχθησαν τὰ προϋπολογισθέντα ποσά, ἀλλὰ καὶ 400 χιλιάδες δραχμαὶ πλειότεραι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, διὰ τὸ ὁποῖον μόνον 600 χιλ. δρ. ἦσαν ἀναγεγραμμέναι.

— Ἀλλὰ διατί ἡ παροῦσα κυβέρνησις τόσῳ εὐθαρσὴς οὖσα δὲν ἐπιχειρεῖ ἐπιβολὴν φόρων ἐπὶ τῶν κολοσσιαίων κεφαλαίων, τὴν ὁποίαν σκέψιν ἡ μερὶς τοῦ Ῥάλλη ἔχει ἐπὶ τῆς σημαίας της ἀναγεγραμμένην;

— Ὀρθῶς εἴπατε, διατί δὲν ἐπιχειρεῖ. Εἶναι ἀληθὴς ἐπιχείρησις, ὁσάκις ἀναλαμβάνῃ τις νὰ φυγαδεύσῃ ὁλόκληρον κεφάλαιον ὁμογενῶν, οἵτινες τὴν ἐπαύριον τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου θὰ μεταναστεύσωσιν ἴσως ἀνεπιστρεπτεὶ τῆς χώρας ἡμῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ χάρις εἰς αὐτοὺς κυκλοφορεῖ τὸ χρυσοῦν αἷμα.

— Ὡς πρὸς δὲ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς νομοθεσίας περὶ μεταλλείων, ὧν βρίθει ἡ Ἑλλὰς καὶ ἣν μεταρρύθμισιν ὁ παρισινὸς «Γαλάτης» ἐξαίρει; Μήπως δὲν θὰ συμβάλῃ καὶ τοῦτο εἰς τὴν ταχυτέραν ἐπίσπευσιν τοῦ ἰσοζυγίου;

— Τὸ ἰσοζύγιον εἶναι ἤδη τετελεσμένον γεγονὸς καὶ περὶ τῶν μεταλλείων ἴσως βραδύτερον ἀποφασισθῇ τι. Τὸ ἰσοζύγιον ἐξασφαλίζεται ἤδη ἄνευ ἴχνους σκέψεων περὶ δανείου, ἀρκεῖ ἐλαφρά τις μεταρρύθμισις τῆς φορολογίας νὰ ἐπιψηφισθῇ οὕτως, ὥστε νὰ ἀνακύψῃ ἐκ τῶν βαρῶν καὶ ὁ πτωχὸς λαός, διὰ τὸν ὁποῖον ἴσως νῦν ἡ φορολογία εἶναι ἄνισος καὶ σκληρά.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΒΕΔΜΑΡ-ΖΑΠΠΑ

Ἡ διάσημος γαλλὶς συγγραφεὺς καὶ φιλελληνὶς κυρία Ἰουλιέττα Λαμπὲρ (Ἀδὰμ) γράφει ἐν τῷ περιοδικῷ «Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει» οὗ προΐσταται ἄρθρον ἔχον ἐν συνόψει ὡς ἑξῆς·

«Ὁ Ῥωμοῦνος ὑπουργὸς κ. Κὰρπ, χάρις εἰς τὰ χρήματα, ἅτινα ἐμπορευόμενος ἐκέρδησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐπέτυχε νὰ συζευχθῇ μίαν Κατακουζηνήν, ὁ τοιοῦτος δὲ σύνδεσμος διηυκόλυνε τὸ ἐν τῇ ὑποθέσει Βεδμὰρ τελευταῖον αὐτοῦ κατόρθωμα. Ὁ κ. Κὰρπ προέβη εἰς παραβίασιν τοῦ Συντάγματος, ἵνα ξένοι κληρονομήσωσι· τοῦτο δὲ τῇ ἐπαύριον τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, τῇ ἐπαύριον τῆς προσβολῆς τῆς γενομένης πρὸς τὸν διάδοχον τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, ἑνὰ (;) τῶν κληροδόχων τοῦ Ζάππα. Ἡ τοιαύτη πρᾶξις προσβάλλει τὸ συντηρητικὸν ὑπουργεῖον, εἰς μεγάλην δὲ χαρὰν ἐμβάλλει τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Ἰδοὺ περιληπτικὴ σύγκρισις τῶν δύο τούτων περὶ κληρονομίας ὑποθέσεων.

Ὑπόθεσις Βεδμάρ. Ὁ Ἰωάννης μαρκήσιος Βεδμὰρ νυμφεύεται Μολδαυὴν ἐκ τῆς οἰκογενείας Κατακουζηνοῦ, ἥτις κληροδοτεῖ αὐτῷ εἰς κτήματα κληρονομίαν ἐκ τεσσάρων ἑκατομμυρίων, ὁ δὲ μαρκήσιος μεταβιβάζει αὐτὴν ταύτην τὴν κληρονομίαν εἰς τὰ τέκνα δευτέρας συζύγου αὐτοῦ. Τὸ πρωτοδικεῖον ἐφαρμόζει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Συντάγματος (νῦν μὴ ἐπιτρέποντος τοῖς ἀλλοδαποῖς ἀγροτικὰ κτήματα ἐν Ῥωμουνίᾳ) ὁ δὲ κ. Κὰρπ, ὑπουργὸς τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ προσωρινῶς καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προστατευομένου, ἢ καὶ τοῦ προστάτου ἴσως αὐτοῦ κ. Μαργιλομάν, τοῦ υἱοῦ, δὲν περιμένει τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὁριστικὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐφετείου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀλλὰ δίδει αὐτὸς τὴν λύσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν, λύσιν ἀντίθετον καὶ δίδει τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ μαρκησίου Βεδμάρ, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦτο ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἣν ἀσκεῖ ὡς ἄτομον.

Ὑπόθεσις Ζάππα. Ἡ αἰτία τῆς διαρρήξεως τῶν διπλωματικῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥουμανίας σχέσεων. Ὁ ἕλλην Ζάππας κληροδοτεῖ περιουσίαν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων, συνισταμένην εἰς ἀκίνητα ἐν Ῥουμανίᾳ κτήματα, εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ δικαστήριον καὶ ἐνταῦθα ἐφαρμόζει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Συντάγματος· ἡ δὲ κυβέρνησις οὐ μόνον ἐπιβάλλει χεῖρα ἐπὶ τῆς κληρονομίας, ἀλλ' ἀποκρούει καὶ πᾶσαν ἰδέαν τῆς διὰ διαιτησίας ἢ συμβιβασμοῦ λύσεως τῆς διαφορᾶς, εἰ καὶ μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κληροδόχων συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, (1) ὃν τὸ δικαστήριον προσέβαλε, θεωρῆσαν ἀνεπαρκῆ τὴν ἐπιστολήν, ἣν οὗτος ἔπεμψε πρὸς αὐτὸ αἰτῶν τὴν διακατοχὴν τῶν κληροδοτηθέντων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὀφείλει ὁ πρίγκηψ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως· ἐκ τούτου δὲ ἡ διάρρηξις τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεων.

Ἰδοὺ ἄρα ἀφ' ἑνὸς δικαστήρια, ἀποφαινόμενα κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἐν δύο ὑποθέσεσι καὶ ἐφαρμόζοντα ἐπὶ ἀμφοτέρων αὐστηρῶς τὸ 7ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ἰδοὺ ἀφ' ἑτέρου κυβέρνησις δίδουσα δύο ὅλως ἀντιθέτους ἑρμηνείας εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο τοῦ συντάγματος, καθόσον πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Βεδμὰρ καὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ἢ ἂν θέλετε καθ' ὅσον πρόκειται περὶ κληρονόμων, μεθ' ὧν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔλθῃ εἰς συνάντησιν ὁ κ. Κὰρπ καὶ κληρονόμων, οἷα ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, πρὸς ἣν οὐδὲν συνδέει τὸν κ. Κάρπ.

Καὶ ἔπειτα οἱ ἕλληνες εἶναι παραπολὺ τῆς Ῥωσσίας φίλοι».

Σ. Συλ· Ἡ κυρία Λαμπὲρ συγχέει ἐνταῦθα τὴν ὑπόθεσιν Σίλελη.

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΕΝ ΤΗ ΥΠΟΘΕΣΕΙ ΖΑΠΠΑ

Ἄν τις παρατάξῃ τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ διαβήματος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως γραφέντα ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ἀφ' ἧς ἡμέρας διεκόπησαν αἱ σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Ῥωμουνίας θέλει μετά τινος δυσθυμίας παρατηρήσῃ ὅτι πλειότερα ἐγράφησαν ὑπὲρ τῶν ὑπεναντίων. Εἰς τοῦτο ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐφάνησαν λίαν ἐπιτήδειοι οἱ ἐνταῦθα. Βλέποντες διαφεύγον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἀπεπειράθησαν νὰ καταστρώσωσι τὰ νομικὰ καὶ πραγματικὰ αὐτῶν ἐπιχειρήματα, κατέφυγον εἰς σατανικὸν ὄντως πανούργημα, μεταθέσαντες τὴν διαφιλονεικουμένην ὑπόθεσιν ἐπὶ εὐρυτέρου πεδίου, τοῦ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἐκμεταλλευόμενοι τὸ φιλύποπτον τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἔψαν τοιαύτην παρ' αὐτοῖς ῥωσσοφοβία παρέστησαν τὰ γενόμενα τοιούτους περιέχοντα σκοπούς, ὥστε ποῦ καὶ ποῦ δύναταί τις ν' ἀκούσῃ παρ' αὐτοῖς φωνήν τινα δικαιοσύνης, παραχρῆμα ἀποπνιγμένην ὑπὸ τῆς ἐπαράτου συναυλίας, ὡς ὄργανα τὰ πάθη καὶ ἐλατήριον ἡ πλεονεξία. Ἔχομεν τοὐλάχιστον τὴν παρηγορίαν ὅτι τὰ ὑπὲρ ἡμῶν λεχθέντα στηρίζονται πάντα ἐπὶ τοῦ δικαίου. Δὲν συμβαίνει ὅμως τοῦτ' αὐτὸ καὶ παρὰ τοῖς ἀντιμάχοις, οἵτινες τὴν μὲν πίστιγγα τῆς δικαιοσύνης μακρὰν ἀλακτίσαντες, τῆς δὲ λογικῆς διαζευχθέντες, νομίζουσιν ὅτι κατορθοῦσι μεγάλα ἀπαύστως κράζοντες ὅτι αὐτοῖς δόξα. Καὶ ἐν τούτοις πάντα ταῦτα εἰς οὐδὲν θὰ χρησιμεύσωσι. Διότι ὅταν τέλος τὸ ζήτημα τεθῇ σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ τάπητος, ἀνα[illegible]ητοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες καταβιβάζοντες τὰ ὦτα καὶ διπλοῦντες τὰ χαρτῶν θέλουσιν ταχεῖς ἀπέλθῃ. Ἐν τούτοις καλῶς θὰ ἔπραττον ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ οἱ ἐν Ἀθήναις, ἐργαζόμενοι καὶ οὗτοι ὀλίγον παρὰ τῷ ξένῳ τύπῳ, ἐγκαταλειφθέντι ὅλως εἰς τὰς χεῖρας δολίων εἰσηγητῶν.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Χθὲς ἑσπέραν ἀπὸ τοῦ βορείου σταθμοῦ μέχρι τοῦ Παλατίου διὰ τῶν ὁδῶν Γριβίτσης καὶ Νίκης, ἡ πόλις εἶχεν ἀναλάβει, ἂν μὴ ἑορτάσιμον, φαιδροτέραν κάπως ὄψιν. Ἀνεμένετο ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου Φερδινάνδου, ὥρᾳ ὀγδόῃ καὶ δέκα λεπτά, οἱ πολλοὶ δὲ διαβάται ἐβράδυνον τὸ βῆμα, ἵνα τύχωσι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἴδωσι τὸν βασιλέα ἀπὸ ἱκανοῦ νῦν χρόνου ἀπόντα. Ἠκούετο δὲ ἤδη καὶ τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς τὸ ἔνθουν ἐμβατήριον καὶ ἡ φρουρὰ παρετάσσετο πρὸ τῶν ἀνακτόρων, ὑποδεχομένη τὴν σημαίαν, Ἱερὸν ῥάκος! δὲν μένει πλέον παρὰ ἄκραι τινὲς ὑφάσματος κατεκάησαν ἐν τῇ μάχῃ. Ἡ σημαία παρασημοφορεῖ. Ἀραιὸν ὅμως εἶναι πλέον τὸ πλῆθος, διότι ἡ συνοδεία μεγάλως ἐβράδυνεν, ἀναγκασθεῖσα νὰ βαίνῃ βραδέως, ἐμπεσοῦσα ἐν τῷ μέσῳ δημαρχικῶν τινῶν λαμπαδηφόρων καὶ φανοφόρων ὀρυομένων περὶ τὸ βασιλικὸν ὄχημα. Ἡ βασιλικὴ συνοδεία οὐδαμῶς ἔχει τὴν ὄψιν τῆς μεγαλοπρεποῦς παρελάσεως τῆς βασιλικῆς αὐλῆς τῶν Ἀθηνῶν. Μία μόνη ἅμαξα, κλειστή, μεταξὺ δύο οὐλαμῶν ἐφίππων σωματοφυλάκων. Ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος καταβάντες τῆς ἁμάξης ἀνῆλθον ἀμέσως διὰ μικρᾶς θύρας εἰς τὸ ἀνάκτορον. Ἡ ὑελόφρακτος θύρα ἐκλείσθη καὶ τὰ ὑψηλὰ πρόσωπα ἐξηφανίσθησαν. Οὐδεμία ἄλλη ἠκολούθει συνοδεία. Ὑπουργοί, σύνοδος, ἀρχαί, ἀξιωματικοὶ ὑποβαλόντες τὸ σέβας των ἐν τῷ σταθμῷ, διεσκορπίσθησαν εἶτα φερόμενοι ἀπὸ ῥυτῆρος ὑπὸ τῶν δεξιῶν μπιρζὰρ ἀνὰ τὰς ὁδούς· Οἱ ὑπουργοὶ ἐπωχοῦνται πάντοτε ἰδιωτικῶν ἁμαξῶν. Ἡ τιμητικὴ φρουρὰ πρὶν ἀπέλθῃ ἐστράφη πρὸς ἀνατολάς. Εἰς τὸ πρόσταγμα ἀποκαλυφθῆτε! πάντα τὰ πιλήκια περιῆλθον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα· πάντες ἀνέτεινον τὰς ψυχὰς αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν καὶ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν πρὸς αὐτὸν ὀφειλόμενον αἶνον. Μεθ' ὃ ὁ τιμητικὸς λόγος ἀπῆλθε, συμπαρασύρων μεθ' ἑαυτοῦ πάντας σχεδὸν τοὺς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης. παῖδας Ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ ῥουμανικὸς λαὸς ἔχει τὸν ἡγεμόνα του ἐν μέσῳ αὐτοῦ.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ο ΡΩΣΣΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΠΕΤΡΩΦ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΔΙΑΔΟΓΟΣ ΑΥΤΟΥ

Βραχύν, ἀλλ' εὔρωστον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ εὐγενὴς φιλέλλην Ἰωάννης Πετρώφ τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀβερωφείου περὶ Μακεδονίας. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι ἀσθενεστάτη εἰκὼν τοῦ μεγάλου ἔργου, ὅπερ ἀπὸ ἐτῶν ἐπιδιώκει ὁ φιλότιμος καὶ φιλόπονος ἀνὴρ καὶ ὅπερ διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε προχθὲς, ἐξετάσας ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τὴν ἱστορίαν τῆς ταλαίνης ταύτης ἐπαρχίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Ὁ κ. Πετρὼφ ἀνέπτυξε πρὸ τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου τὸν ἐθνογραφικὸν αὐτοῦ χάρτην, ὅστις ὑπὸ ἔποψιν τελειότητος καὶ ἀκριβείας τιμᾷ τὸν φερέπονον αὐτοῦ ἐργάτην, ὅστις δι' ἱστορικῶν ἀληθειῶν ἀκαταμαχήτων ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ Μακεδονία ἦν, εἶναι καὶ ἔσται ἑλληνικὴ ἐπαρχία, ἀναπόσπαστος ἀπὸ τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ ὀργανισμοῦ.

Συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας τῷ κ. Πετρὼφ καὶ χάριτας ὁμολογοῦντες δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἔπραξε καὶ πράττει, ῥῶσσος αὐτὸς ὤν, εὐχόμεθα, ὅπως εὕρῃ παρὰ τοῖς ἁπανταχοῦ ἕλλησιν ἀνάλογον συνδρομὴν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ καὶ ἐθνικωτάτου ἔργου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Gaulois·

«Νέον μελόδραμα, οὗ τὸ βιβλιάριον ἔγραψεν ἡ βασίλισσα τῆς Ῥωμουνίας, τὴν δὲ μουσικὴν συνέθεσεν ὁ δοὺξ τοῦ Ἐδιμβούργου, ὁ Μαστρο-Μανώλης παρεστάθη ἐπιτυχῶς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Κοβούργου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς πρώτης παραστάσεως, ὁ δοὺξ τοῦ Κομβούργου Ἐρνέστος ἐπέστειλε τῇ βασιλίσσῃ τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα· «Τὸ μελόδραμα τῆς Κάρμεν Σύλβας Μανώλης διεξήχθη ἐπιτυχῶς ἐν τῷ αὐλικῷ θεάτρῳ μου. Αὐτὸς ἐγὼ κατεθέλχθην ἐκ τοῦ πλήρους ποιήσεως ἔργου τούτου καὶ ἔσομαι εὐτυχὴς ἂν ἡ εἴδησι αὕτη παρέχηται τέρψιν τινα τῇ Ὑμ. Μεγαλειότητι.»

Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα ἀπεκρίνατο ὡς ἑξῆς· «Τὸ φίλον μοι τηλεγράφημα ὑμῶν μὲ εὗρεν ἐν τῷ ἠρεμαίῳ θαλάμῳ τῆς ἀσθενοῦς, ὡς θαλπερὰ ἀκτὶς τοῦ ἡλίου. Εἶναι ἀληθῶς εὐχάριστον τὸ ὅτι εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀνακοινώσητε τὴν αἰσίαν ταύτην ἀγγελίαν, ἥτις μὲ παροτρύνει νὰ ἐπιχειρήσω καὶ ἄλλα ἔργα. Χιλίας εὐχαριστίας.»

Ἡ σύζυγος τοῦ πρωθυπουργοῦ κυρία Εὐφροσύνη Καταρτζῆ συγκαλεῖ τῇ προσεχεῖ δευτέρᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς τὰς κυρίας, τὰς ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν ἀναλαβούσας ἔρανον πρὸς ἀγορὰν διαδήματος προσενεχθησομένῳ τῇ μελλονύμφῳ Μαρίᾳ, πριγκηπίσσῃ τοῦ Ἐδιμβούργου. Ἐν τῇ συνδιασκέψει ταύτῃ, ἡ κυρία Καταρτζῆ προτίθεται νὰ προτείνῃ, τῇ αἰτήσει τῆς πριγκηπίσσης, ἵνα τὸ πρὸς ἀγορὰν διαδήματος προωρισμένον ποσὸν χρησιμεύσῃ εἰς σύστασιν γηροκομείου.

Ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος ἀναντιρρήτως κατέκτησεν ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος τὰς καρδίας πάντων τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν. Ἂν γράφωμεν σήμερον περὶ αὐτοῦ, πράττομεν τοῦτο ὑπείκοντες εἰς τὴν πολλαχόθεν δηλωθεῖσαν ἡμῖν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐκφράσωμεν ἐκ μέρους τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ καὶ τῇ ταχύτητι μεθ' ἧς διεξάγει τὰς ἀφορώσας εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεις. Ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀξιοτίμου πρέσβεως τῆς Ῥωσσίας κ. Δὲ Φοντὼν κατήρτισε τέλειον τμῆμα ἑλληνικῶν ὑποθέσεων ἐν τῇ ῥωσσικῇ πρεσβείᾳ, κατὰ τὸ ῥωσσικὸν διεξαγωγῆς ὑπηρεσίας σύστημα, κατὰ πολὺ ἁπλούστερον καὶ πρακτικώτερον τοῦ ἡμετέρου, συνέστησε δὲ καὶ νέον ἀρχεῖον, ὅπερ οὐχὶ ἀστόχως ἀρχεῖον μεσοβασιλείας ἀπεκάλεσέ τις, κατωρθώσας οὕτω νὰ ἐπαρκῇ μόνος εἰς τὴν ὑπὸ πλειοτέρων ὑπαλλήλων διεξαγομένην πρότερον ὑπηρεσίαν. Ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας γνωρίζοντες τὸν κ. Ἀλεξανδρόπουλον καὶ τὸ ἐπιμελὲς αὐτοῦ καὶ φιλόπατρι, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὡς πληρέστατα ἤθελεν ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν δυσχερῆ ἐντολὴν ἐφ' ἣν ἐκλήθη.

Σήμερον συγκροτηθήσεται ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ συνεδρίᾳ τὸ συμβούλιον τῶν πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν ἐξέφρασε τὸν πόθον αὐτοῦ ἵνα τ' ἀπολυτήρια τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ῥωμουνικῶν γυμνασίων θεωρηθῶσιν ἴσα πρὸς τὰ τῶν γυμνασίων τοῦ κράτους, ἵνα διευκολυνθῇ οὕτω ἡ ἐν τῇ ἰλλυρικῇ χερσονήσῳ διάδοσις τῆς ῥωμουνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Ἀπό τινος χρόνου πολλοὶ σπουδαῖοι εὐρωπαϊκοὶ οἶκοι ἀνοίγωσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ ὑποκαταστήματα ἢ ἀποθήκας, πρὸς ἐκποίησιν προϊόντων αὐτῶν· μεταξὺ τούτων ἀναφέρομεν τὸ γενικὸν Κατάστημα τῶν Παρισίων (Magasin général de Paris) ὅπερ ἀνοίγει ἀπὸ τῆς 15 τρέχοντος ὑποκατάστημα ἐνταῦθα, ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ βουλεβάρτου καὶ τῆς λεωφόρου Victoria Ἀρ. 42 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Jacques. Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ θὰ πωλοῦνται πάντα τὰ εἴδη τῆς πολυτελείας, προϊόντα τῶν Παρισίων, ἤτοι ἀθύρματα, μύρα καὶ παντοῖα ἀντικείμενα τέχνης. Τὸ κατάστημα τοῦτο θὰ εἶναι παράρτημα μεγάλου παρισινοῦ καταστήματος ἔχοντος ἤδη ἐν τῷ ἐξωτερικῷ 15 ὅμοια ὑποκαταστήματα. Ἐφ' ᾧ, καὶ θερμῶς συνιστῶμεν τὸ ἀξιοσύστατον τοῦτο κατάστημα, ἕνεκα τῆς πολυτελείας τῶν πραγματειῶν αὐτοῦ καὶ τῶν μετρίων τιμῶν.

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τῶν δικαστηρίων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 30 Ὀκτωβρίου ε. ε. κηρυχθέντων εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ὑπὸ τοῦ ἐμποροδικείου Ἴλφωβ ἀνῆλθεν εἰς 81.

Στατιστικὴ λοιμοκαθαρτηρίων τῆς 5 τρέχοντος. Σουλινᾶς καὶ Ἰσμαήλιον· 2 ἀτμόπλοια μετὰ ἐπιβατῶν 73. Στόμια Προύτου· 19 πλοιάρια, πλήρ. 71. Τοῦρνο-Σεβερῖνον· 19 πλοιάρια, πλήρ. 87 Οὐγκένι· 68 πρόσωπα· Βερτσορόβα 87. Ἡ ὑγεία πάντων ἀρίστη.

Ἡ προχθεσινὴ χιὼν ἦτο γενικὴ καθ' ἅπασαν τὴν χώραν· πολλαχοῦ μάλιστα ἡ θερμοκρασία κατῆλθεν εἰς 4 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ 0. Ὁ καιρὸς σήμερον εἶναι πανταχοῦ ὡραιότατος.

Ὁ ἡμιεπίσημος Timpul δημοσιεύει σήμερον νεκρικὸν διάλογον πλήρη ἅλατος. Ἡ σκηνὴ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Στυγός, εἰς ἃς φέρει τοὺς ἐκ τῆς γῆς εἰς τὴν ἀθανασίαν μεθισταμένους ὁδοιπόρους, οὐχὶ τὸ κλασικὸν τοῦ Χάρωνος πορθμεῖον, ἀλλ' ἀτμόπλοιον. Ὁ Χάρων εἶναι λιμενάρχης καὶ πρόεδρος τῆς ἀναλαβούσης τοὺς μορσίμους τούτους πλόας ἀμερικανικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας. Διάλογος μεταξὺ Ἰωάννου Βρατιάνου, Κ. Α. Ῥωσέττη καὶ Δημητρίου Βρατιάνου. Πρόκειται περὶ παραβολῆς τοῦ ἔργου τῶν Συντηρητικῶν πρὸς τὸ τῶν Ἐθνικο-φιλελευθέρων.

«Λέξεις, λέξεις—ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν Ῥωσέττην ὁ κ. Ι. Βρατιάνος.—Τί ἀξίζει ἡ ἐπιτευχθεῖσα μεταρρύθμισις τῆς διδασκαλίας, παραβαλλομένη πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Ζάππα; Τί ἀξίζει ἡ μεταρρύθμισις τῶν φόρων, ὅταν ἡ Ῥωσσία ἐξυφαίνει καθ' ἡμῶν πᾶν εἶδος ῥαδιουργιῶν, ὅταν ὑπάρχει ὑπόθεσις οἵα ἡ τῆς Βέδμαρ. Ἐννοῶ κάλλιστα τὴν Vointa Nationala. Ἴδωμεν πρώτιστα πάντων τὴν ὑπόθεσιν Βέδμαρ.»

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὴν κομψὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου τῆς πρωτευούσης θυμέλην παρῆλθε τῇ ἑσπέρᾳ τῆς χθὲς ἓν τῶν περιπαθεστέρων καὶ μελῳδικωτέρων γερμανο-γαλλικῶν μουσουργημάτων, ἡ Ἀφρικανὴ τοῦ Μαγερβεέρ· λέγομεν γερμανο-γαλλικῶν μουσουργημάτων, διότι ὁ μουσουργός, γερμανικώτατος τὸ γένος, εἰς Γαλλίαν μετήγαγε τὴν μοῦσαν αὐτοῦ καὶ ἐν Παρισίοις ἔγραψε τὰ δοξάσαντα αὐτὸν ἀριστουργήματα, ἐν οἷς, πρὸς τῇ γαλλικῇ μουσικῇ χάριτι καὶ τῇ ἰταλικῇ περιπαθείᾳ, ἀφθονεῖ καὶ τὸ ἐσκεμμένον οὕτως εἰπεῖν καὶ ἔμφρονι τῆς γοτθίδος λύρας.

Τὸ βιβλιάριον τῆς Ἀφρικανῆς, ἔργον τοῦ γαλάτου δραματουργοῦ Σκρίβ, ἀπέτυχεν ἀφ' ἧς ὥρας τὸ πρῶτον ἀνεβιβάζετο ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ παρισιανοῦ μελοδράματος τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος θεσπέσιον ἔργον. Πάντες ἐμέμφθησαν τοῦ Σκρὶβ ὡς λαβόντος ὡς ἥρωα τοῦ δράματος αὐτοῦ τὸν ἀτρόμητον θαλασσοπόρον Βάσκον δὲ Γκάμα καὶ δόντος αὐτῷ αἰσθήματα ἥκιστα ἁρμόζοντα εἰς καρδίαν πᾶν ἄλλο διανοουμένην ἢ ἔρωτας ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν λογικὴν καὶ ἀσεβῆ ἐν τῷ ἔρωτι τούτῳ ἀστάθειαν, ἰδιάζουσαν εἰς εὐτελεῖς καρδίας. Ὁ πρὸς τὴν ἀτυχῆ ἡρωΐνην Σελίκαν ἔρως τοῦ ἥρωος οὐδαμῶς τιμᾷ αὐτόν, ἐμποιεῖ δὲ τῷ ἀκροατῇ ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν. Ἀλλ' ἡ ἀθάνατος τοῦ Μεγερβεὲρ λύρα ἐκόλασε τὰ πλημμελήματα τοῦ βιβλιαρίου, ἡ δὲ Εὐρώπη ἐν ἔτει 1865 ἤκουσεν ἐν ἐκστάσει τὸ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ζῶντος ἔτι τοῦ Μαγερβεὲρ, ἀναμενόμενον ἔργον ἐκεῖνο, ὅπερ οἱονεὶ μνημόσυνον αὐτοῦ κατέλιπεν ἀνέκδοτον θνήσκων ὁ τῶν Οὐγγενότων μουσουργὸς οὗ ἡ καλλικέλαδος λύρα ἔγνω νὰ συνάψῃ ἐν ἁρμονίᾳ πάσας τὰς μουσικὰς καὶ δημιουργήσῃ τὴν πρωτότυπον ἐκείνην μικτὴν καὶ πᾶσαν καρδίαν ἐξ ἴσου εὐφραίνουσαν μουσικήν, ἣν δυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν μαγερβέρειον.

Ἀδιαφοροῦντες πρὸς ὅ,τι αὐστηρῶς τὸ ἔργον τοῦτο κρίνοντες, ἔγραψαν εἰδικοὶ περὶ τὸ κρίνειν μουσουργήματα ἄνδρες,

οἷοι ὁ βιογράφος Fétis, ὁ Felix Clément καὶ ἄλλοι, διότι ἐκ τῆς αὐτῆς πρὸς αὐτοὺς σκοπιᾶς οὐδαμῶς δέδοται ἡμῖν ἐν θεατρικῇ ἐπιθεωρήσει νὰ κρίνωμεν τὴν Ἀφρικανήν, ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἀείποτε συνεκίνησεν ἡμᾶς ἀκούσαντας αὐτὸ κατ' ἐπανάληψιν διερμηνευόμενον διὰ τοῦ στόματος τῶν μεγίστων τῆς Εὐρώπης ἀοιδῶν, οἷα ἡ Φρειδερίκη Ματέρνα καὶ ἄλλαι, συνοδευουσῶν μεγάλων ὀρχηστρῶν, οἷα ἡ ὑπὸ τὸν περίπυστον Hans Richter καὶ ἄλλων. Ἑπόμενον ὅτι ὑπὸ τοιούτων διδασκάλων διεξαγόμενον τὸ τοῦ Μαγερβεὲρ ἀριστούργημα πᾶν ἄλλο ἐφάνη ἡμῖν ἢ ἐκεῖνο ὅπερ τῇ ἑσπέρα τῆς χθὲς ἠκούσαμεν· διότι ἡ ὑπὸ τὸν κ. Σπετρῖνον ὀρχήστρα, ἐλλείψει τῶν ἀπαιτουμένων ὀργάνων ἴσως καὶ τῆς ἐκ τούτου συνοχῆς ἠναγκάσθη καὶ πολλὰ τοῦ μελοδράματος μέρη νὰ περικόψῃ καὶ διερμηνεύσῃ τὸ ἔργον οὐχὶ μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας.

Ἀλλὰ παρὰ τὰς ἐλλείψεις ταύτας ἡ ἀξία τοῦ ἔργου ἀνεφάνη, ὡς ἀδάμας κεκαλυμμένος προσκαίρως ὑπὸ ἰλύος, τὸ δὲ ἀκροατήριον ἐβαυκαλήθη ὑπὸ τῆς μουσικῆς τοῦ Μαγερβεὲρ, τῆς ἐχούσης τὴν δύναμιν καὶ τοὺς ἐν τῇ γαλλίδι μουσουργίᾳ τερπομένους νὰ καθηδύνῃ καὶ τοὺς θιασώτας τοῦ ἰταλικοῦ μέλους νὰ εὐφραίνῃ καὶ τοὺς βαυκαλωμένους ἐν τῇ σκιερᾷ τῶν γερμανῶν μουσουργίᾳ νὰ αἴρῃ εἰς ἰδανικὸν κόσμον καὶ τοὺς περὶ τὸ ὀρχηστρικὸν μέρος λεπτολογοῦντας ν' ἀναγκάζῃ νὰ θεωρῶσι τὸν Μαγερβεὲρ ὡς τὸν πρῶτον μεταρρυθμιστὴν καὶ τελειωτὴν τῆς ὀρχήστρας.

Τὸ βραχὺ τῆς Ἀφρικανίδος προανάκρουσμα θέλγει τὸν ἀκροατὴν καὶ προκαταλαμβάνει αὐτὸν ἐν τῇ περὶ ὁλοκλήρου τοῦ μουσουργήματος ἰδέᾳ. Τῆς αὐλαίας αἰρομένης, ἄδεται ὑπὸ τῆς Ἰνὲς ἡ ὡραία ἐκείνη ἀποχαιρετιστήριος πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ Τάγου ὠδή, δι' ἧς μάτην ἡ τοῦ κ. Σπετρίνου ἀνθυψίφωνος ἀπεπειράθη νὰ θέλξῃ ἡμᾶς..... Μετὰ τὴν ὠδὴν ταύτην ἄδεται ἡ μελωδικωτάτη τῶν ἱεροεξεταστῶν προσευχή, εἰς τῶν ἀδαμάντων τοῦ ἔργου. Εὐτυχεστέρα τῆς ἀνθυψιφώνου ἡ ὑψίφωνος διεξήγαγεν ἐπιτυχέστερον τὴν ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει ἀνατολίζουσαν ὠδὴν, τὴν ἐπιλεγομένην τοῦ ριπιδίου, Figlio del sol, ἐν ᾗ ὁ Μαγερβεὲρ ἐζωγράφησεν ἅπαν τὸ πρὸς τὸν Βάσκον αἴσθημα τῆς δυσμοίρου Σελίκας. Ἀλλὰ τὸ τῇ σκηνῇ ταύτῃ παρακολουθοῦν περίπυστον Sextuor, περὶ οὗ τόσα ἐγράφησαν, διῆλθε ἐνώπιον ἡμῶν σχεδὸν ἀγνώριστον. Ὁ τοῦ Νελούσκου τὸ πρόσωπον διαδραματήσας ἔσχε πολλαχοῦ ἀκτῖνας ἐπιτυχίας, ἃς ὅμως ἠμαύρωσεν ἡ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ πλοίου εὔχαρις πρὸς Ἀδαμάστορα, τὸν τῶν τρικυμιῶν καὶ τοῦ πελάγους θεὸν, ballade, ἣν μικροῦ δεῖν δὲν ἀνεγνωρίζομεν, πρὸς μεγίστην θλῖψιν ἡμῶν. Ἡ τετάρτη πρᾶξις ἀνεξεπύρωσέ πως ἡμᾶς· ὁ ἰνδικὸς παιὰν ἐξετελέσθη ἐπιτυχῶς, αἱ ὀρχηστρίδες ἐξετέλεσαν ἐν συνειδήσει τὸ ἑαυτῶν καθῆκον, αἱ δὲ θελξικάρδιοι ἐκεῖναι τῆς Σελίκας καὶ τοῦ Βάσκου διωδίαι ὑπέμνησαν ἡμᾶς ὅτι διεξάγεται ἐπὶ σκηνῆς ἀριστοτέχνημα.

Οὐδὲν περὶ τῆς 5ης πράξεως ἀποφαινόμεθα. Ἡ σκηνὴ δὲν ἐξετυλίχθη ὅλη· ἡ πρωτότυπος τῆς Σελίκας αὐτοκτονία, ἢ μᾶλλον ἡ μακρὰ ἀγωνία, ἡ εἰς ὑπερφυσικὰς οἱονεὶ σφαίρας αἴρουσα καὶ εἰς ὅλως θείαν ἔκστασιν βυθίζουσα τὴν αὐτοκτονοῦσαν, ἣν τόσῳ ἀγγελικὴν ἐφαντάσθη ἡ μοῦσα τοῦ Μαγερβεὲρ, ὥστε καὶ τὴν συνοδείαν αὐτῆς ὁλόκληρον σχεδὸν ἀνέθηκεν εἰς τὴν ἅρπαν διεξήχθη ἀτελῶς εἰς ἀντίθεσιν οἱονεὶ τῶν τοσαῦτα καλὰ περὶ τῆς σκηνῆς ταύτης γραψάντων κριτικῶν. Τῆς πρωτοτύπου ταύτης ἐν τῇ συνθέσει, κατὰ τὴν γνώμην τῶν κριτικῶν, σκηνῆς προηγοῦνται, ὡς γνωστὸν, γραμμαί τινες, διὰ πασῶν τῶν βαρβίτων ἐκτελούμεναι, αἵτινες παρέμειναν κλασικαὶ ἐν τῇ καθόλου μουσουργίᾳ, ὡς εὐγλωττότατα ἐξεικονίζουσαι τὸ μετά τινα λεπτὰ τελούμενον τραγικὸν γεγονός. Ἡ βραχεῖα αὕτη μουσικὴ, ἠχοῦσα ἐνώπιον ἀπεράντου πελάγους, ὅπερ πρόκειται μετ' οὐ πολὺ νὰ διασχίσῃ ἡ ἀπηνὴς ναῦς ἀπάγουσα ἐξ Ἀφρικῆς εἰς Εὐρώπην ἀνεπιστρεπτεὶ τὸν δι' ὃν ἡ Σελίκα αὐτοκτονεῖ ἀσεβῆ ἐραστὴν καὶ ἐνώπιον τοῦ θανατηφόρου τὴν σκιὰν ἔχοντος ἀφρικανικοῦ ἐκείνου δένδρου, ὑφ' ὃν μέλλει ἡ Σελίκα νὰ κοιμηθῇ τὸν αἰώνιον ὕπνον, εἶναι ἀριστούργημα πάθους, ἀριστούργημα συνθέσεως, ἀριστούργημα ἀνθρωπίνης διανοίας, ἢ μᾶλλον τόνοι οὓς ὁ ἄνθρωπος Μαργεβεὲρ ἐτόλμησεν ὡς ἄλλος Προμηθεὺς ἐν ὥραις θείας ἐκστάσεως νὰ ὑποκλέψῃ οὐρανόθεν. Αἱ ὀλίγαι αὗται μουσικαὶ γραμμαὶ καὶ μόναι ἤρκουν νὰ κλεῖσωσι τὸν ἀθάνατον Μαγερβεέρ. Ὁ κ. Σπετρῖνος δικαιοῦται νὰ καυχηθῇ ὅτι ὑπὸ τὴν μουσικὴν ῥάβδον αὐτοῦ οἱ ὄντως θεῖοι οὗτοι φθόγγοι διῆλθον περιβεβλημένοι μέρος, ἂν μὴ τὸ ὅλον, τῆς ἐνθέου αὐτῶν αἴγλης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Timpul:

Ἐκ τηλεγραφήματος, ὅπερ λαμβάνομεν ἐκ Βρυξελλῶν, πληροφορούμεθα ὅτι ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεστίου λέγον ὅτι "αἱ σχέσεις τῆς Α Μ. τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ καὶ τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς τῆς Ρωμουνίας ὁριστικῶς διεκόπησαν", ὅτι "ἡ Α. Μ. ἡ ἄνασσα, παρὰ τὰς ἐνστάσεις τοῦ βασιλέως Καρόλου, δὲν δέχεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χώραν" ὅτι "ἡ βασίλισσα ἐξακολουθεῖ διατρίβουσα ἐν Ἰταλίᾳ, ὁπόθεν δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους "ἡ βασίλισσα ἐπανήρξατο τὴν μετὰ τῆς δεσποινίδος Βακαρέσκου ἀλληλογραφίαν, προσκαλέσασα μάλιστα αὐτὴν ἵνα ἐπαναλάβῃ τὰ παρὰ τῇ Α. Μ. καθήκοντα".

Ἵνα δυνηθῇ τις νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἀνακριβείας τῶν φαντασιωδῶν τούτων πληροφοριῶν, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ βασίλισσα ἐγκατέλιπε τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ ἑνὸς περίπου ἔτους καὶ ὅτι εὑρίσκεται νῦν ἐν Ναϊδῆδ. Ἀλλὰ πλὴν τούτου, λέγομεν ὅτι αἱ ὑφ' ἡμῶν γενόμεναι ἔρευναι κατέδειξαν ὅτι οὐδὲν τοιούτου εἴδους τηλεγράφημα ἀπεστάλη ἐντεῦθεν· Ἄλλως πως δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς παρόμοιον τηλεγράφημα νὰ διέλθῃ διὰ τοῦ ἡμετέρου τηλεγραφείου.

Πᾶς τις ἄρα δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν πηγὴν ἐξ ἧς ὁρμῶνται αἱ εἰδήσεις αὗται καὶ τίς οἰκογένεια ἀποπειρᾶται νὰ ἐνσπείρῃ καθημερινῶς σκάνδαλα εἰς ζήτημα ὅπερ δέον νὰ ἐμπνέῃ ἡμῖν μέγα σέβας καὶ ζωηροτάτην συμπάθειαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 6 Νοεμβρίου.—Ἤρθη ἡ ἀπαγόρευσις ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς στεγνῶν δερμάτων, ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ ἄνευ ἀξίας δειγμάτων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6.—Λέγεται ὅτι ὁ αὐτουργὸς τῆς τελευταίας ἐκρήξεως ἀπέπλευσεν, ἐλήφθησαν δὲ μέτρα ὅπως συλληφθῇ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀποβιβάσεώς του.

ΒΑΤΟΥΜ, 6.—Ὁ Τσάρεβιτς ἀφίκετο χθὲς, ἐξηκολούθησε δὲ τὴν περιοδείαν του εἰς Ἀβουστοὺμ, ἔνθα εὑρίσκεται νῦν ὁ μ. δοὺξ Γεώργιος.

ΠΕΣΤΗ, 6.—Κατὰ τὸ εἰκοσιτετράωρον διάστημα συνέβησαν 5 κρούσματα καὶ 3 θάνατοι.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 6. — Ἐδημοσιεύθη διάταγμα ἀπαγορεῦον εἰς τοὺς ἑβραίους νὰ διαμένωσιν ἐν Μόσχᾳ καὶ τῷ κυβερνείῳ αὐτῆς οἵτινες ὑπηρέτησαν ἐν τῷ στρατῷ ὡς ὑπαξιωματικοὶ καθὼς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας των αἵτινες κατοικοῦσι τὰς πόλεις καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ρωσσίας.

Συνέδριον ἰατρῶν ἐκ τῶν μερῶν ἅτινα ἐμάστισεν ἡ χολέρα συνῆλθεν ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ ἐπάνοδος τῆς χολέρας τὴν ἄνοιξιν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 6.—Οὐδὲν κροῦσμα χθὲς ἐγένετο.

ΓΚΟΧΡΕΔ, 6.—Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὁ μ. δοὺξ Βλαδίμηρος ἀφίκοντο τὴν μεσημβρίαν καὶ μετέβησαν εἰς κυνήγιον εἰς τὴν νῆσον Λεοπόλδ, ἐπέστρεψαν δὲ τὴν 4 μ. μ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6.—Ἡ Βουλὴ ἐξηκολούθησε τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τύπου νομοσχεδίου. Ὁ ριζοσπάστης κ. Πισὲν καταπολεμεῖ τὸ νομοσχέδιον λέγων ὅτι τὸ δημοκρατικὸν κόμμα δύναται νὰ διατηρήσῃ τὰς κεκτημένας ἐλευθερίας αὐτοῦ. Ὁ κ. Μεζιὲρ συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ὡς μέτρου κοινῆς σωτηρίας. Καὶ ἄλλοι ῥήτορες ὁμιλοῦσι κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς δεικνύει τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συζητήσῃ κατ' ἄρθρον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον.

ΒΙΕΝΝΗ, 6.— Κατὰ τὴν περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν, ὁ κ. Μέγκερ (γερμανὸς) ἀποτεινόμενος τοῖς νεοτσέχοις, εἶπεν: «Ἔγκλημα διαπράττετε συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Βοημίας». Ὁ κ. Μέγκερ ἀνεκλήθη εἰς τὴν τάξιν. Πάντες σχεδὸν οἱ βουλευταὶ ὥρμησαν πρὸς τὸ ἑδώλιον τοῦ κ. Μέγκερ. Ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ, 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892.

Φασ.	1850	ο)ο κ.	9.60	Κ.
„	1000	»	9.60	Μ.
Σίτ.	3700	54	7.25	Κ.
„	5000	54½	8.15	Μ.
Ἀραβ	3200	59	6.95	„
„	166αγ	ο)ο κ.	7.80	Β.
Σῖτος	1600	54¾	7.50	Κ.
„	1260	53¾	7.55	„
„	4500	53	6.87½	„
„	950	55	7.55	Σ.
„	7000	56¾	9.20	„
„	1300	54	7.—	Μ.
„	3950	54½	7.40	Κ.
Αραβ.	3000	59½	7.	Μ.
„	500	58	6.80	«
Cinc. ν.	2500	61¼	7.30	„
Σίτ.	3700	58½	10.25	Σ.
„	9000	56½	8.60	„
„	900	58½	10.25	„
„	5000	55¾	7.95	„
Κριθὴ	1700	40	4.20	Κ.
„	820	49	5.55	Μ.

Γενήματα ἀφιχθέντα

Ποταμοῦ		Ξηρᾶς	
Σῖτος	7000	—	5600
Αραβ.	3600	—	3300
Κριθὴ	2700	—	800
Βρώμη	15000	—	---

ΓΑΛ. 1—6ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1829.

Σίτ.	550	59½	9.50	Μ.
„	3100	56¼	8.50	„
„	8000	59¼	9.25	„
„	2000	58	7.85	»
Ἀραβ.	1000	60	6.75	«
„	800	60¾	6.75	»
„	1500	60	6.75	»
„	1600	61	7.—	„
„	1200	63	7.45	„
„	2000	60½	6.75	»
„	1200	61	6.97½	»
„	1000	63	7.40	»
„	800	63	7.35	„
„	800	62½	7.35	»
„	1500	62½	7.45	»
»	1500	62	7.30	»
Κριθὴ	1200	50½	6.35	„
„	3000	44	4.40	„

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὡραῖον δωμάτιον μετ' ἐπίπλων καὶ ὑπηρεσίας εἰς κεντρικωτάτην θέσιν. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος.

ΣΥΝΑΛΛΑΚΤΗΡΙΟΝ
C. Steriu & Comp.
19 — Ὁδὸς Λιπσκάνι — 19.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Βουκουρέστιον, 7 Νοεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ.. (R. per.).	100
5 „ χρεωλ. („ amort.)	96.50
4 „ „ „ „	83.—
6 „ Ὁμ.Κράτ. (Ob. de Stat)	100.
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.—
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	90.25
6 „ „ „ „ „	102.—
7 „ „ „ „ „	103.50
5 „ „ „ (Iaşĭ f. urb).	82.—
10/500 Δάν.τάμ.συν.(pens.) .	275.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.—
„ „ 5 „ 1890.	91.25

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.ὀν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ. .	500	1645
Ἔταιρ. Dacia Rom .	200	408—
„ Natională . .	200	415
Constr. şi lucr. publ.	250	127.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100.55
Λονδίνου	25.28
Βερολίνου	124.05
Ἀμβέρσης	100.25
Βιέννης.	2,11.25
Λίρα ὀθωμανική	23.—

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΞΕΝΩΝ ΑΓΩΡΩΝ

Βιέννη, 6 Θερίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.54
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	314.35
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς .	117.65
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.—
„ „ Παρισίων	47.72
„ „ Βερολίνου „ .	58.92
„ „ Amsterd. „ .	99.35
Παρίσιοι 6 Θερίου	
Γαλλικὸν χρέος 4½ % . .	105.27
„ „ 3 %	99.40
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 %	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 %	333·
Ὀθωμ. Τράπεζα	595.—
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	495.95
„ Lot turc.	90.12
Συνάλ. ἐπὶ Λονδίνου	25.145
„ „ Βιέννης	207.50
„ „ Ὁλανδίας	206.12
„ „ Βερολίνου	122.25
Βερολίνον 6 Θερίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R..	101.80
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	81.90
„ amortis. 5 %	96.70
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	200.—
Δάνειον δημαρχείου . .	96.70
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου . .	20.245
„ „ Παρισίων δίμ.	80.60
„ „ Ὁλλανδίας „ .	167.90
„ „ Βιέννης	169.—
„ Ἀμβέρσης .	80,65

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑΣ

Ἐγγιζούσης τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνδρομῆς αὐτῶν στηρίζονται οἱ «Σύλλογοι».

Εὐαρεστούμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀναλογιζόμενοι οἱ ἀξιότιμοι κύριοι συνδρομηταὶ τὰς καθημερινὰς τοῖς μετρητοῖς δαπάνας τοῦ φύλλου ἡμῶν, θέλουσι σπεύσει εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ μικροῦ χρέους αὐτῶν, ὅπερ ἀθροιζόμενον ἀποτελεῖ κεφάλαιον ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐπίμοχθον λειτουργίαν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

Μετὰ τὴν ὅσον οὔπω ἀποπεράτωσιν τῆς νῦν δημοσιευομένης ἐπιφυλλίδος, ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως νεωτάτου μυθιστορήματος ἐκ τῶν περιπαθεστέρων καὶ δραματικωτέρων.

Η ΜΑΛΒΙΝΑ

94

"Νομίζω, ἔγραφε πρὸς τὴν Βιτρῶνα, ὅτ. ἐκπληρῶ τὴν γνώμην σας, ἀκολουθοῦσα τὸν ἀνεψιόν σας εἰς Λονδῖνον· διότι αἱ πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς αἰτήσεις βοηθοῦμεναι ὑπὸ γυναικὸς, πρὸς ἣν ἡ φύσις ἔδωκε μέσα τινὰ τοῦ ἀρέσκειν, εἶναι πιθανὸν νὰ ἀκουσθῶσιν εὐνοϊκώτερον· καὶ ἡ ἐλπὶς τοῦ νὰ σᾶς γείνω χρήσιμος εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, μὲ κάμνει εὐκόλως νὰ παραβλέψω καὶ τοῦ μακροῦ τῶ ξειδίου τὴν κακοπάθειαν καὶ τὰς παρεξηγήσεις, ὅσας ἐνδέχεται νὰ κάμωσί τινες περὶ τούτου".

Ἡ Φενβίκη εἶχε ἀπόφασιν, ἂν δὲν κατώρθωνε νὰ δελεάσῃ τὸν Ἐδμῶνα, νὰ μεταχειρισθῇ ὅσην τὰ κάλλη της τῇ ἐχορήγουν ἰσχὺν ἵνα φέρῃ εἰς ἔκβασιν τὰ σχέδια τῆς Βιρτῶνος.

Οὕτω διατεθειμένη ἔφθασεν εἰς Λονδῖνον τρεῖς ἡμέρας ὕστερον τοῦ Ἐδμῶνος· καταλύσασα δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου καὶ ἐκεῖνος, ἠρώτησεν ἀμέσως ἂν ἦτο ἐν τῷ δωματίῳ του· τῇ ἀπεκρίθησαν δὲ ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐξῆλθε, ἀφ' οὗ δὲ διηυθετήθη εἰς δωμάτιον παρακείμενον τοῦ Ἐδμῶνος, παρήγγειλε νὰ τὸν πέμψωσιν εἰς αὐτὴν, ἅμα ἐπιστρέψῃ, χωρὶς νὰ φανερώσωσι τίς τὸν ἐζήτει.

Ὁ Ἐδμὼν, ἅμα φθάσας εἰς Λονδῖνον, ἔτρεξε πρὸς τὸν λόρδον Χεριδανόν· ἀλλ' οὗτος εἶχεν ἀναχωρήσει· ματαίως ἠρεύνησε νὰ μάθῃ ποῦ ἐπορεύθη διὰ νὰ σπεύσῃ εἰς ζήτησίν του· ἤρχετο λοιπὸν καθ' ἑκάστην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς τῆς Φανῆς μ' ἐλπίδα νὰ τὸν εὕρῃ, καὶ ἀποτυγχάνων, ἐπέστρεφεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀπηλπισμένος, καὶ οὐδ' ἐτόλμα νὰ γράψῃ πρὸς τὴν Μαλβῖναν αἰσθανόμενος ὅτι αὕτη ἔμελλε νὰ θεωρήσῃ τὴν παρὰ τῇ Δορσέτῃ διατριβήν του ὡς τὴν μόνην αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέτυχε νὰ εὕρῃ τὸν Χεριδανόν.

Μ' ὅλα ταῦτα, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, δὲν εἶναι προτιμότερον ν' ἀνοίξω τὴν καρδίαν μου πρὸς τὴν Μαλβῖναν, παρὰ νὰ τὴν ἀφίνω εἰς τὰς βασάνους τῆς ἀνησυχίας; Ἂς τῇ ὁμολογήσω τὰ σφάλματά μου, καὶ ἐκείνη ἂς μὴ μοῦ τὰ συγχωρήσῃ.» Ἐν ᾧ δὲ ἀνέβαινεν εἰς τὸ δωμάτιόν του τῷ λέγουσιν ὅτι κυρία τις θέλει πάραυτα νὰ τῷ ὁμιλήσῃ. Αὐτὸς φαντάζεται ὅτι εἶναι ἡ Μαλβίνα καὶ τρέχει εἰς τὸ δωμάτιον, βλέπων δὲ γυναῖκα ἐξηπλωμένην ἐπὶ κλιντῆρος τὴν σφίγγει εἰς τὰς ἀγκάλας του· ἀλλ' ἅμα γνωρίσας ὅτι ἦτο ἡ Φενβίκη, τὴν ἀπέβαλε ἀναφωνῶν. «Θεέ μου! δὲν εἶναι ἐκείνη!» Ἐν τούτοις ἡ πανοῦργος Κίττη στενάζει, καὶ βιάσασα τὸν Ἐδμῶνα νὰ καθήσῃ πλησίον της, λαμβάνει τὰς χεῖράς του ἐντὸς τῶν ἰδικῶν της καὶ τῷ λέγει. «Βλέπω, Ἐδμὼν, ὅτι ἄλλην ἐπρόσμενες καὶ οὐχὶ ἐμέ· ἀλλ' εἰπὲ, ἀχάριστε! ἡ ἀντίζηλός μου ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἡ καρδία σου προτιμᾷ, ἔχει πρὸς τὸν ἔρωτά σου τόσα δικαιώματα ὅσα ἐγώ; Καὶ «Ναὶ κυρά μου, ἀπεκρίθη, ἐγχειρίσας αὐτήν.» Τὴν ἔλαβεν καὶ ἐν ᾧ μετέβαινεν εἰς τὸ πακείμενον δωμάτιον ἵνα ἀναγνώσῃ ἡσύχως τὴν ἐσταμάτησεν ὁ Γουλλιέλμος νὰ τῇ εἴπῃ, ὅτι ἐὰν προτίθεται νὰ κάμῃ ἀπάντησιν, πρέπει νὰ τῷ τὴν δώσῃ ἐκεῖνο τὸ ἑσπέρας, διότι ὁ κύριός του προσμένει εἰς τῆς λαίδης Δορσέτη... Ὁ κύριός σου προσμένει; τὸν ἠρώτησε κρατοῦσα τὰ δάκρυά της, διότι τὴν εἶχεν ἤδη προσβάλλει ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Ἐδμὼν ἔχων καιρὸν νὰ προσμένῃ τὸν ὑπηρέτην ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε.

— Ναὶ, κυρά μου, καὶ μὲ παρήγγειλε νὰ ἐπιστρέψω γρήγορα, διὰ νὰ μὴ βραδύνῃ τὴν ἀναχώρησίν του· στοχάζομαι ὅμως, ὅτι ἡ κυρία Φενβίκη θὰ τὸν καταπείσῃ νὰ μείνῃ ἀκόμη ὀλίγας ἡμέρας· εἰς αὐτὴν τὴν γυναῖκα οὐδὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ. Μέλλει μάλιστα νὰ ταξειδεύσῃ μαζί του εἰς Λονδῖνον...

«Ὦ Θεέ μου! ἐφώνησεν ἡ Κλάρα, ἐκπλαγεῖσα ἐκ τῆς φρικτῆς ἀλλοιώσεως ἥτις ἐζωγραφεῖτο ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Μαλβίνης, ἔχεις χρείαν βοηθείας.

— Ἐν τούτῳ μόνον εἶναι ἐλπὶς νὰ τὴν εὕρω, εἶπεν ἡ Μαλβῖνα μετὰ φωνῆς πνιγηρᾶς δεικνύουσα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἐδμῶνος, ἄφες με νὰ ἀναγνώσω αὐτήν· δύναμαι εἰσέτι νὰ μὴ πιστεύσω ἄλλον, εἰμὴ ἐκεῖνον.» Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιστολῆς δὲν τὴν ηὐχαρίστησε μὲν ἐντελῶς, τὴν ἀνακούφισεν ὅμως πολύ. Ὁ Ἐδμὼν τῇ ἐβεβαίονεν, ὅτι ἔμεινεν ἀκουσίως, καὶ οἱ λόγοι ὅσους περὶ τούτου ἀνέφερε τῇ ἐφάνησαν ἀρκετὰ πειστικοί. Μ' ὅλα ταῦτα ἐπειδὴ ὁ ἔρως ἔχει αὐτόματόν τινα νόησιν, ἐσκέπτετο ὅτι ὁ Ἐδμὼν εἶχεν ἄδικον. Ἐν ᾧ δὲ ἀμφιρρέπουσα ἐγείρετο νὰ τῷ γράψῃ ἀκούει διὰ τῆς ἡμικλείστου θύρας τὸν Γουλλιέλμον λέγοντα πρὸς τὴν Κλάραν. «Ναὶ, κυρά μου, ἤθελε ν' ἀναχωρήσῃ· μὲ εἶχε δώσει καὶ ἐπιστολὴν πρὸς τὴν κ. Φενβίκην, ἀλλὰ πρὶν τῆς τὴν ἐγχειρίσω, μετέβη καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ μείνῃ, καὶ ἔμεινεν· ἀληθινὰ εἶναι τόσον ὡραία!..

— Καὶ μέλλουσι νὰ συνταξειδεύσωσιν εἰς Λονδῖνον;

— Ὁ κύριός μου εἶναι μαγευμένος, δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς κ· Φενβίκης.

— Κλάρα! ἐφώνησεν ἡ Μαλβίνα ἐκ τοῦ παρακειμένου δωματίου.

— Τί θέλεις, φιλτάτη; ἀπεκρίθη καὶ τρέχει πρὸς αὐτὴν ἣν βλέπουσα ὠχρὰν θὰ ἤκουσες ὅλα; τὴν ἠρώτησε.

— Δι' ἀγάπην θεοῦ, εἶπεν ἡ Μαλβῖνα, ἀπομάκρυνε τὸν ὀλέθριον τοῦτον ἄνθρωπον· ἡ παρουσία του μὲ θανατόνει.

— Ἔξελθε, Γουλλιέλμε, τῷ εἶπεν ἡ Κλάρα, καὶ λαβοῦσα τὴν φίλην της εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐκεῖ δὲ καθήσασα ἡ Μαλβίνα, ἔπαυσε πλέον τοῦ νὰ κλαίῃ καὶ ἀτενίζουσα πρὸς τὴν Κλάραν.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ἐν Βραΐλᾳ. -ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ (conserve)

Τὸ διάσημον τοῦτο ἐργοστάσιον κονσερβῶν τοῦ κ. Π. ΒΑΡΔΑ, ἐφέτος κατεσκεύασεν ἀπαραμίλλους κονσέρβας οὐ μόνον ἐξ ὅλων τῶν χορταρικῶν, εἰς φυσικὴν κατάστασιν διατηρημένων ἢ μαγειρευμένων δι' ἐλαίου ἢ βουτύρου πρωτίστης ποιότητος, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων, ὡς μπαρμπούνια, λακέρδα, κτλ. Δέχεται δὲ τὸ ἐργοστάσιον καὶ παραγγελίας, ἀποστέλλον τὰ προϊόντα του ὅπου καὶ ἂν αἰτήσωσιν αὐτά.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς εὐθηναί.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΑΤΟΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΤΙΜΑ

πρὸς πώλησιν

ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΥ

Ἀπευθυντέον

τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείῳ

— HAVAS — 2

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ „ΣΥΛΛΟΓΩΝ"

ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΗΜΩΝ ΚΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ

Βουζαΐφ	Ἀδ. Χριστοδούλου	Ὀδησσῷ	Α. Μάλτος
Βουρλατίφ	Κατσαφάνης	Ὀλτενίτσῃ	Β. Θεοχαρίδης
Βραΐλᾳ	Μ. Δεληβακάλης	Τούλτσῃ	Ο. Καραβίας
Γαλαζίφ	Χ. Ζαφειράτος	Καράκαλ	Γ. Γοναῖος
Γιουργέβῳ	Ι. Ἀλιμπέρτη	Ροσιόρι	Σ. Α. Καντζιόπουλος
Καλαρασίφ	Γ. Μ. Ἠλιάδης	Καλαφάτ	Κ. Μοσχάκη
Κοράμτια	Κλ. Μητρέλιας	Κραϊόβα	Α. Κηντιλίδης
Κωνστάντσα	Ἰωάν. Ψαραύτης	Τ. Σεβερίν	Ι. Σακελλαρίδη
Τ. Μαγουρελίφ	Χατζῆ Πέτρος	Ροστὸβ	Δ. Πρινόπουλος
Κὲρτς	Χ. Φιλάτος	Σεβαστοπού	Γ. Βανδῶρος
Ταγάνιον	Κρενδιρόπουλος		

Ἐν Ρωσσίᾳ ἀντιπρόσωπος τὸ ἐν Ὀδησσῷ κατάστημα Βουτσινᾶ. καὶ τὸ ἐν Κισνοβίῳ „Ἀδελφοὶ Συναδινοί"

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ

κατασκευάζει

— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —

(φουστάνια)

καὶ

ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

— ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —

Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.

Ἀγοράζει, ἀνταλλάσσει καὶ πωλεῖ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ διὰ συλλογὰς, ἀρχαῖα καὶ νέα, κυρίως δὲ ρωμουνικά, ὡς καὶ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, προσφέρων διὰ τὰ ρωμουνικὰ κυρίως συμφερωτάτας τιμάς.

David Kohn

ΣΥΛΛΟΓΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Ἐν Βουκουρεστίῳ, Ὁδὸς Διονισίου Ἀριθ. 14.

Πᾶσα αἴτησις καὶ παραγγελία γίνεται δεκτὴ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς.

Ὁδὸς Διονυσίου Ἀριθμὸς 14.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΔΙΑ

— ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ —

Οἱ ἐν τῷ Βουζαΐφ ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ἀγοράσαντες ἅπαντα τὰ ἄλευρα τῶν ἐργοστασίων Ζάππα Βροσθενίου Νέου, πωλοῦσιν αὐτὰ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Οἱ βουλόμενοι ἂς σπεύσωσι νὰ δράξωνται τῆς εὐκαιρίας ἀποτεινόμενοι πρὸς τοὺς εἰρημένους κυρίους ἐν Βουζαΐῳ ἢ εἰς τὸ ἐν Βροσθενίῳ-Νέῳ γραφεῖον, ἔνθα δύνανται νὰ λάβωσι λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ — ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI

(CURTEA VECHE) — CASA PENCOVICI

— ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ —

ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων

— ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ —

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΡΔΟΥ

ΠΕΦΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

„NAȚIONALA"

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Μετοχικὸν κεφάλαιον

Φράγκ. 2,000,000 Φράγκ.

Ἀποθεματικὸν ἐξ ἀμοιβῶν καὶ κεφάλαιον ἀποθεματικὸν

Φράγκ. 3,000,000 Φράγκ.

Ἡ ἑταιρία ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, χαλάζης, κινδύνων μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προύτου. Πρὸς δὲ τούτοις ἀσφαλίζει καὶ ἀξίας, ἐπίσης τὴν ζωὴν καθ' ὅλους τοὺς ἐν χρήσει τρόπους, τὰς περὶ πτώσεις θανάτου, συνεταιρισμοῦ, προικὸς καὶ εἰσοδήματος.

Τὰ γραφεῖα αὐτῆς κεῖνται ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς, ἐν ὁδῷ Δόμνεϊ ἀριθμ. 12. Ἡ δὲ γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν ὁδῷ Σμιρδὰν ἀρ. 5. Ἔχει καὶ ἀντιπροσώπους εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ κράτους.

Δύο μεγάλα καὶ λίαν εὐρύχωρα μαγαζεῖα κείμενα κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου Κυριαζῆ, ἐνοικιάζονται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἁγ. Δημητρίου. Δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον (*bererie*), ἢ καὶ μεγάλαι ἀποθῆκαι. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Ξενοδοχείου Κυριαζῆ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΜΕΝΔΟΝΙΔΗΣ

Μετὰ μακρὰν πεῖραν ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Βραγκοβιάνου ἀπεκατέστη ἐν ὁδῷ Δομνίτσα Ἀναστασία, 8. Ὄπισθεν τοῦ *Hotel de France*.

Δέχεται ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 6—8 τὸ ἑσπέρας διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἀσθενείας, εἰδικῶς δὲ διὰ τὰς γυναικείας νόσους καὶ τὰς σιφιλιτικάς.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VERITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Marques déposées en France et à l'Etranger — Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ **ΛΑΝΟΛΙΝΑ**

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἐπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.

Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς Smârdan, No. 2.

Lanolina — VERITABIL NUMAI PURTAND ACESTĂ MARCĂ

1421

BÓLE NERVÓSE

CAPSULELE Doctorului Clin

Laureatul Facultăţei de Medicina din Paris. — Premiŭ Montyon.

Capsulele Doctorului CLIN cu **Bromura de Camforă** se întrebuinţează în **Bólele Nervóse** şi de **Creerii**, şi contra afecţiunile următóre:

Asma, Insomnie, Bataile inimei, Isterie, Epilepsie, Alucinaţiuni, Ameţeli, Migrene, Afecţiunile cailor urinare şi pentru a uşura excitaţiunile de óre-ce natură.

Modul întrebuinţarei detaliat însoţeşte fie-care Flacon.

A se cere: les **Véritables Capsules au Bromure de Camphre de CLIN & Cie, de PARIS**, *cari se potu găsi la toti Droghistii şi Farmaciştii.*

1422

CAPSULELE MATHEY-CAYLUS

Compuse de câtre DOCTORUL CLIN, Premiŭ Montyon

Capsulele Mathey-Caylus cu *copertă subţire de Gluten* nu ostenesc nici-odată stomacul şi sunt recomandate de câtre Profesorii Facultăţilor de Medicină şi de câtre Medecii Spitalelor din Paris, Londra şi New-York, pentru vindecarea:

Sculamentelor vechiĭ sau noĭ **Gonoreei, Blenoragiei, Cystiţei a Gătului, Cataroiului** si **Bólelor Besicei**, şi ale *organelor genito-urinare.*

Modul intrebuinţarei detaliat insoţeşte fie care-Flacon.

Ase cere: **Les Véritables Capsules Mathey-Caylus de CLIN & Cie, de PARIS,** *cari se potu găsi la totiĭ Droghistii şi Farmaciştii.*

„UNIRE"

Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμᾶς μετρίᾳ.

1873

ΤΙΜΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Κ. ΡΑΛΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. » . . . . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς ἀγοραστεύσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ
14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14
1892

Τυπογραφεῖον καὶ Λιθογραφεῖον „Συλλόγων" Ὁδὸς Κοβάτσι 14

ΡΙ ΤΗ 24)6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1892. ΛΕΠΤΩΝ 15 ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ ΕΤΟΣ Κ'. ΑΡΙΘ 5058

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία . . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ » εἰς χρυσὸν . » 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία ρούβλια . . . . » 8
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φρ. 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός 1.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ Τ. ΡΟΥΜΙΗΝΗΣ 1873

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος . . . . φρ 10
Ἐν οἷς διαφόροις » . . . . . » 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.
— ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15. —

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
Ἀριθ. 14. STRADA COVACI Ἀριθ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤ. Ν. ΡΑΛΟΣ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Θ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΣΑ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΑ
A la Direction du Journal Grec „SYLL„OG—HIBucarest.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 23 Νοεμβρίου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ
ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΒΟΕΡΕΣΚΟΥ

Δημοσιεύομεν παρὰ πόδας τὰς προτάσεις τοῦ δικηγόρου κ. Βοερέσκου, ἐκπροσωποῦντος τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον ἐνώπιον τῶν πρωτοδικῶν Ἴλφωβ, δι' ὧν οὗτος ἀντικρούει τὴν ἀξίωσιν τῆς Ρουμουνικῆς κυβερνήσεως περὶ παρεμβάσεως ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα.

Κύριοι δικασταί,

Διὰ τῆς ὑποβληθείσης εἰς τὸ σεβ. δικαστήριον αἰτήσεως τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐδήλωσε·

1) ὅτι ἔχει πολιτικὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα πρὸ τῆς θεσπίσεως τοῦ νέου ρουμανικοῦ ἀστικοῦ κώδικος· ὅτι ἐξήσκησε τὴν κατοχὴν ταύτην διὰ τοῦ ἐπικαρπωτοῦ Κ. Ζάππα καὶ ὅτι σήμερον αἰτεῖ τὴν πραγματικὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας ταύτης.

2) ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξακολουθῇ τὴν κυριότητα τοῦ ἀκινήτου μέρους τῆς περιουσίας ταύτης, πρόθυμον ὂν νὰ προκαλέσῃ τὴν πώλησιν αὐτῆς καὶ ἰδιοποιηθῇ μόνον τὴν ἀξίαν αὐτῆς εἰς χρήματα.

3) ἐπὶ τέλους δι' αὐτῆς τῆς αἰτήσεως τῆς ὑποβληθείσης ὑμῖν τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἀνεγνώρισεν ἐν τῇ ἐκκρεμεῖ δίκῃ ὅτι τὰ ρουμανικὰ δικαστήρια δικαιοῦνται καὶ εἶναι ἁρμόδια νὰ ἐξομαλίσωσι τὰς διαφωνίας αἵτινες ἐνδέχεται ν' ἀναφυῶσι μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τῶν ἰδιωτῶν, εἴτε ρουμάνων, εἴτε ξένων.

Ἡ μόνη ἐπιφύλαξις ἡ διατυπωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἐν αἰτήσει αὐτοῦ, ἐπιφύλαξιν ἣν συμπληροῦμεν διὰ τῶν παρουσῶν ἐγγράφων προτάσεων ἀνάγεται εἰς τὴν διαφωνίαν ἣν προκαλεῖ τὸ ρουμανικὸν κράτος.

Γινώσκετε ὑμεῖς τίς ἡ διαφωνία αὕτη·

Τὸ ρουμανικὸν κράτος ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ περιουσία τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἔμεινεν ἀδέσποτος· ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε κληροδόχοι, οὔτε κληρονόμοι τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ συνῳδὰ τῷ 680-ῳ ἄρθρῳ τοῦ ρουμ. Πολ. Κωδ. αἰτεῖ τὴν κατοχὴν τῆς περιουσίας ταύτης.

Τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἀφ' ἑτέρου θεωρεῖ ἑαυτὸ κληροδόχον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἐπὶ τῇ βάσει διαθήκης τοῦ 1860 ἧς τὸ πρωτότυπον εὑρίσκεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ σεβ. δικαστηρίου Ἰαλομίτσης, διαθήκης ἣν τὸ ρουμανικὸν κράτος ἀνεγνώρισε διὰ πολυαρίθμων ἐπισήμων ἐγγράφων ἐκτελοῦν αὐτὴν ἐν διαστήματι 27 ἐτῶν, λαμβάνων κατ' ἔτος κληροδότημα χιλίων φλωρίων ἅπερ ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας κατέλιπεν εἰς τὴν ρουμανικὴν ἀκαδημίαν διὰ τῆς αὐτῆς διαθήκης τοῦ 1860.

Καὶ τὸ ἑλληνικὸν κράτος εὑρίσκει ὅτι ἐν παρομοίᾳ καταστάσει ἡ διαφωνία, ἐὰν διαφωνία δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ρουμανικοῦ κράτους, δέον νὰ ἐξομαλισθῇ οὐχὶ ὑπὸ τῶν συνήθων κανόνων τοῦ δημοσίου δικαίου ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας οἵτινες διέπουσι δύο κράτη ἀνεξάρτητα ἐν περιπτώσει διαφωνιῶν ἀναφυεισῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἕνεκα ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου τινος συμφέροντος.

Οὕτω τὸ ἑλληνικὸν κράτος δὲν ἀρνεῖται ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτου τοῦ Εὐαγ. Ζάππα ἐφαρμοστέοι νόμοι εἶναι ρουμανικοὶ νόμοι μετ' ἀπολύτου ἀποκλεισμοῦ ἄλλων ξένων νόμων· ὅτι ἡ ρουμανικὴ δικαιοσύνη εἶναι ἁρμοδία ν' ἀποφανθῇ διὰ τὴν διακανόνισιν τῶν ἀναφυεισῶν ἀνὰ μέσον ἰδιωτῶν καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους διαφωνιῶν.

Ἐκεῖνο ὅπερ τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἀρνεῖται εἶναι ὅτι αἱ ἀνὰ μέσον δυὸ κρατῶν ἀναφυεῖσαι διαφωνίαι, διαφωνίαι ἀναγόμεναι ἔστω καὶ εἰς συμφέροντα ἀπολύτως ἰδιωτικά, δύνανται νὰ ἐξομαλισθῶσι δι' ἄλλης ὁδοῦ ἤτοι διπλωματικῶς.

Ἀναμφιρήστως ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν δικαστικὴν ὁδὸν πρὸς διακανόνισιν τοιούτων διαφωνιῶν.

Δὲν ὑπάρχει αἴτησις περὶ κατοχῆς ὑποβληθεῖσα τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ τόσῳ ὑπὸ τοῦ ρουμανικοῦ κράτους, ὅσῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ;

Τὸ δικαστήριον δὲν εἶναι ὑπόχρεον νὰ ἐρευνήσῃ ἀμφοτέρας ταύτας τὰς αἰτήσεις; καὶ ἑπομένως, νὰ λύσῃ τὴν διαφορὰν ἣν τὸ ἑλληνικὸν κράτος φρονεῖ ὅτι μόνη ἡ διπλωματία δύναται νὰ λύσῃ;

Τοῦτο ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται προκύψαν ἐκ τῆς αἰτήσεως περὶ κατοχῆς. Πράγματι ὅμως τὰ πράγματα ἄλλως ἔχουσι.

Μὴ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν ὅτι ἐκτὸς τῶν αἰτήσεων τῶν δύο τούτων κρατοῦν ὑπάρχουσιν πολυάριθμοι αἰτήσεις ἰδιωτῶν αἰτούντων ἵνα καὶ αὐτοὶ λάβωσι κατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ Ε. Ζάππα.

Τὸ ἑλληνικὸν κράτος δέχεται τὴν μετ' αὐτῶν δικαστικὴν διαμάχην ἅτε ἠναγκασμένον νὰ δεχθῇ αὐτὴν ὡς καὶ τὸ ρουμανικὸν κράτος. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου γεννᾶται τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἐὰν οἱ ἰδιῶται ἔχουσιν ἢ μὴ δικαίωμα κληρονομίας καὶ μόνον ἀφοῦ οὗτοι ἀποδείξωσιν ὅτι εἶναι συγγενεῖς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δικαιούμενοι νὰ κληρονομήσωσι δυνάμει τῶν νόμων, τότε μόνον δύνανται νὰ δικασθῶσι μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, ἀλλὰ μόνον μετὰ τούτου δύνανται νὰ δικασθῶσι.

Τῇ ἀληθείᾳ ἀφ' ἧς στιγμῆς θὰ καταδειχθῇ δικαστικῶς ὅτι ὁ Εὐαγ. Ζάππας κατέλιπε συγγενεῖς δικαιουμένους νὰ κληρονομήσωσι, τὸ ρουμανικὸν κράτος καθίσταται ξένον ἐν τῷ ζητήματι, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 680 δημιουργούμενον δικαίωμα τῆς κληρονομίας παύει. Τὸ ρουμανικὸν κράτος ἐξαιρεῖται τῆς δίκης καὶ μένουσι διάδικοι οἱ συγγενεῖς τοῦ διαθέτου καὶ τὸ ἑλληνικὸν κράτος ὁ ἐκ διαθήκης κληρονόμος.

Κατ' ἀκολουθίαν ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ οὐδεμία διαφωνία δυνατὸν νὰ γεννηθῇ καὶ οὐδεμία λύσις δυνατὸν νὰ δοθῇ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ρουμανικὸν κράτος.

Ἐὰν ἀπ' ἐναντίας οἱ ἰδιῶται οἵτινες παρενέβησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν δὲν ἀποδείξωσι τὴν νόμιμον αὐτῶν συγγένειαν τότε, ἀλλὰ τότε μόνον, μένουσι τὰ δύο κράτη μόνα ἀντιμέτωπα. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἑλληνικὸν κράτος οὐδὲν θέλει αἰτήσῃ παρὰ τοῦ ρουμανικοῦ κράτους δικαστικῶς, ἐπιμένον ἐν τοῖς ἐπιφυλάξεσιν αὐτοῦ, οὔτε θέλει ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸ ἐναντίον τοῦ τελευταίου τούτου κράτους.

Ἡ κατάστασις ἄρα ἔχει ὡς εὐκρινέστατα.

Τὸ ρουμανικὸν κράτος δὲν ἔχει ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ἀντίδικον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Τοῦτο δὲν ὑποτυποῖ προτάσεις κατὰ τοῦ ρουμανικοῦ κράτους καὶ ἂν τὸ ρουμανικὸν κράτος ὑποτυπώσῃ τοιαύτας ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ, τοῦτο δὲν θὰ ὑπερασπισθῇ ἑαυτό.

Βεβαίως τὸ ἑλληνικὸν κράτος δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ ἐφετεῖον ἢ τὸν Ἄρειον Πάγον· ἀλλὰ τοῦτο θὰ πράξῃ ἵνα διατηρήσῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ ὡς ἔπραξε τοῦτο ἐν τῷ πρωτοδικείῳ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς δῆθεν συγγενεῖς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος οὐχὶ δὲ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ρουμανικὸν κράτος οὔτε ἐν τῷ πρωτοδικείῳ οὔτε ἐν τῷ ἐφετείῳ, οὔτε ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ τὸ ἑλληνικὸν κράτος δὲν θὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸ οὔτε θὰ αἰτήσῃ τι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ρουμανικὸν κράτος.

Τὸ ἀναγκαῖον συμπέρασμα ὅπερ προκύπτει ἐκ τούτων πάντων εἶναι ὅτι τὸ ρουμανικὸν κράτος μὴ ἔχον ἀντίδικον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους δὲν δύναται νὰ καταλήξῃ εἰς αἴτησιν ἐξαιρέσεως τούτου ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως· τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐξῃρέθη μόνον τῆς ὑποθέσεως ἐν σχέσει πρὸς τὸ ρουμανικὸν κράτος καὶ ἐννοεῖ νὰ μένῃ ἐξῃρημένον μεθ' ὅσα ἂν εἴπῃ καὶ ἂν πράξῃ τὸ ρουμανικὸν κράτος· μένει καὶ ἐννοεῖ νὰ μένῃ ἐν τῇ ὑποθέσει μόνον ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἰσχυριζομένους ἑαυτοὺς κληρονόμους ἐκ διαθήκης τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος.

Διὰ ταῦτα παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ μὴ λάβητε ὑπ' ὄψιν ὡς μὴ ἐχούσας λόγον, τὰ προτάσεις τοῦ κ. δικηγόρου τοῦ δημοσίου.

Τὰς προτάσεις ταύτας, ἃς ἐπετράπη ἡμῖν ν' ἀναγνώσωμεν αὐτὰς ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ ἵνα μὴ τὰ ἐν αὐταῖς περιεχόμενα τεθῶσι ἐν ἀμφιβόλῳ, ὑποβάλλοντες τῷ σεβ. δικαστηρίῳ πρὸ τῆς συζητήσεως παρακαλοῦμεν νὰ λάβητε αὐτὰς ὑπ' ὄψει.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Συλλόγων»
(καθηστερήσασα)

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Νοεμβρίου 1892

Ἀφίκετο καὶ ὁ γάλλος οἰκονομολόγος κ. Roux καὶ δὶς ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν, τὸν κ. Τρικούπην, παρ' ᾧ ἔμεινεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν συνδιαλεγόμενος περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Τοῦ κ. Δόου ἀποπερατώσαντος σχεδὸν τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολὴν ὑπὸ τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως, ἄρχεται νῦν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὁ κ. Roux. Εἰς μάτην ἡ ἀντιπολίτευσις ἔρριξε κραυγὰς οὐχὶ κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἄγγλου οἰκονομολόγου μὴ δικαιομένου, ὡς λέγουσιν, νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις ξένης χώρας καὶ τοῦτο ἵνα ἀποθαρρύνωσιν αὐτὸν καὶ δυσμενῆ ὑποβάλῃ τῇ κυβερνήσει αὐτοῦ ἔκθεσιν. Εὐτυχῶς ὁ ἄγγλος οἰκονομολόγος δὲν ἀναγινώσκει ἐφημερίδας, οὐδ' ἐπιδῶσιν ἐπ' αὐτοῦ αἱ ἀπαίσιαι ῥήσεις, ἀλλ' ἐξ αὐτοψίας καὶ ἰδίας ἀντιλήψεως κρίνει· δι' ὃ ἡ ἀποσταλεῖσα ἤδη ἔκθεσις αὐτοῦ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως οὐχὶ μόνον δὲν εἶναι ἀπελπιστική, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐνθαρρυντική. Ἀκραδάντως πιστεύω ὅτι καὶ ὁ κ. Roux ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας ὁρμώμενος τὴν αὐτὴν οἷαν καὶ ὁ ἄγγλος θὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν περὶ τῆς κατάστάσεως ἡμῶν. Δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν ὁ γάλλος οἰκονομολόγος νὰ ἔχῃ διάφορον τὴν τοῦ κ. Δόου ἀντίληψιν, διότι οἱ ἀριθμοὶ τὴν αὐτὴν πάντοτε γλῶσσαν ὁμιλοῦσιν. Βεβαίως ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἀρνούμενοι τὴν ἀλήθειαν. Νομίζω ὅτι ἐπέσειν πλέον ὁ καιρὸς, καθ' ὃν διὰ παντὸς θὰ σιγήσωσιν αἱ ἀπαισιοδοξίαι, ὁπόταν ἰδίοις ὄμμασι πεισθῶσι ὅτι δύο ξένοι καὶ δεινοὶ οἰκονομολόγοι οὐχὶ μόνον δὲν ἀπελπίσθησαν ἐκ τῆς καταστάσεως ἡμῶν, ἀλλὰ τοὐναντίον μεγάλας τρέφουσιν ἐλπίδας περὶ ταχείας οἰκονομικῆς βελτιώσεως, ἥτις ἤρξατο ἤδη ἀναφαινομένη. Ἡ χρεωκοπία ἡ ἐπὶ τοσοῦτον διακωδωνισθεῖσα δὲν θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τούτων Δὲν δικαιοῦται νὰ χρεωκοπήσῃ κράτος, τοῦ ὁποίου τὰ οἰκονομικὰ εὑρίσκονται μὲν εἰς στενοχωρίαν, ἀλλ' οὐχὶ εἰς ἀπελπισίαν. Δὲν χρεωκοπεῖ ἐκεῖνος ὅστις ἔχει σημαντικὴν περιουσίαν καὶ τοιαύτην ἔχει ἀναντιρρήτως ἡ Ἑλλὰς ἀφοῦ ὁ λαός της εἶναι πλούσιος, ἀφοῦ ἡ χώρα εἶναι ἀκόμη ἀνεκμετάλλευτος, ἀφοῦ τὰ εἰσοδήματα ὁλονὲν αὐξάνουσι καὶ πληθύνονται, τὰ δ' ἔξοδα ἐπαισθητῶς ἐλαττοῦνται, ἀφοῦ ἔχει μέλλον εὐρὺ εἰς πάντας τοὺς κλάδους. Ἡ λέξις χρεωκοπία δὲν ἁρμόζει εἰς τὰ χείλη Ἑλλήνων, πάντες ἐνδομύχως ἀναγνωρίζουσιν ὅτι οἰκονομικὴ κρίσις δὲν ὑφίσταται οὔτε θὰ ὑπάρξῃ, ἀλλ' ὅτι ἡ παροῦσα στενοχωρία ὀφείλεται μόνον εἰς ἔλλειψιν μετάλλου. Τὸ μέταλλον τοῦτο ἐξευρεθήσεται ὁσονοῦπω καὶ ἡ στενοχωρία ἀναμφιβόλως θὰ ἐκλίπῃ. Εἶπον ἀνωτέρω ὅτι τὰ εἰσοδήματα αὐξάνουσιν ὁλονέν. Ἐκ τοῦ ἀκολούθου μικροῦ ἀριθμοῦ δύνασθε νὰ κατανοήσητε ὁποία συνετελέσθη πρόοδος ἀπὸ πέρυσι μέχρις ἐφέτος. Πέρυσι, κατὰ μῆνα ὀκτώβριον ἐκόπησαν ἐν τοῖς Καπνοκοπτηρίοις τοῦ Κράτους ὀκάδες καπνοῦ 49,560. Φέτος, κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἐκόπησαν εἰς τὰ αὐτὰ Καπνοκοπτήρια ὀκάδες καπνοῦ 84,000, δηλαδὴ τὸ διπλάσιον!! διότι ἡ ἐπίβλεψις εἶναι αὐστηροτάτη καὶ ἀμειλίκτως τὸ λαθρεμπόριον καταδιώκεται. Ἀλλὰ δὲν ηὔξησαν μόνα τοῦ καπνοῦ τὰ εἰσοδήματα. Πανταχόθεν ἀγγέλλονται αὐξήσεις, τοῦθ' ὅπερ εἶναι λίαν παρήγορον. Τὸ ἰσοζύγιον εἶναι ζήτημα εἰσπράξεων, καὶ ὅταν αἱ εἰσπράξεις ἀνταποκρίνωνται εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἰσοζύγιον ἐπιτυγχάνεται. Πῶς λοιπόν, ἀφοῦ τὰ πάντα αὐξάνουσιν ἐνταῦθα, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ χρεωκοπία;

Ὕβρισαν τὸν κ. Δόου ἐφημερίδες τινὲς ἀποκαλέσασαι αὐτὸν ἠλίθιον. Ἀλλὰ μήπως θὰ φεισθῶσι καὶ τοῦ κ. Roux? διότι καὶ ἡ παρουσία αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς καραδοκοῦντας πτῶσιν κυβερνητικὴν καὶ χρεωκοπίαν.

Τὴν προσεχῆ δευτέραν ἄρχονται αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τῆς βουλῆς. Πρόεδρος αὐτῆς θὰ ἐκλεγῇ αὖθις ὁ κ. Β. Βουδούρης, ὑποψήφιος κυβερνητικός. Αἱ ἀντιπολιτεύσεις δὲν θὰ ὑποδείξωσιν ὑποψηφίους ἕνεκα τῆς μειονότητος αὐτῶν. Λέγουσι μόνον ἐγένοντο πολλαὶ μεταστάσεις, ὅταν δὲ ἀναφέρωσι τὸ ὄνομα τοῦ μεταστάντος βουλευτοῦ σπεύδει οὗτος νὰ διαφεύσῃ τοῦτο. Εἶπον ὅτι οἱ κκ. Δημητριάδης, Κροκιδᾶς καὶ Χριστόπουλος, βουλευταὶ Κορινθίας πρόκειται νὰ παραιτηθῶσι τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, διότι ριζικῶς διίστανται πλέον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον· ψευδέστατον τοῦτο, ἀφοῦ ἄλλως τε ἡ διάψευσις ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐνδιαφερομένων βουλευτῶν προέρχεται. Ἀναγγέλλουσιν ὅτι ὁ κ. Ράλλης ἀπέκτησε δέκα πέντε ὀπαδοὺς ἐνῷ γνωρίζομεν θετικῶς ὅτι ἕνα μόνον τοιοῦτον ἔχει καὶ αὐτὸς ἀκόμη διαφιλονικεῖ τὴν ἀρχηγίαν! Λέγουσιν ὅτι ὁ κ. Κωνσταντόπουλος κατήρτισεν ἰσχυρὸν κόμμα, καὶ ἐν τούτοις οἱ μόνοι ὀπαδοί του εἶναι οἱ κκ. Παπαμιχαλόπουλος καὶ Λάππας. Ὅσον διὰ τὸν κ. Δηληγιάννην, τὸν μόνον καὶ γνήσιον ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν ηὔξησε τὸ κόμμα του. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι πιθανὸν βουλευταί τινες μὴ ἱκανοποιηθέντες εἰς πάσας αὐτὰς τὰς ἀξιώσεις νὰ ἦναι δυσαρεστημένοι κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ πιθανὸν νὰ ἐγκαταλείψωσιν αὐτήν, ἀλλὰ πόσοι εἶναι οὗτοι;

Οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν νομίζουσιν ὅτι ὁσονοῦπω θὰ ἔχωμεν ὑπουργικὴν κρίσιν. Πόθεν ἀρύονται τὴν τοιαύτην πεποίθησιν ἄγνωστον, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἰσχυροτάτη, διότι χαίρει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ, τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τοῦ βασιλέως. Δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἄρά γε τὰ τρία ταῦτα στηρίγματα ἵνα δυνηθῇ νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτῶν μία Κυβέρνησις;

Ἐνῷ ἔνιοι τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐξακολουθοῦσι διασύροντες τὸ ἔθνος εἰς τοὺς ξένους, ἐν Εὐρώπῃ τοὐναντίον ἤρξαντο πιστεύοντες ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς. Παρήγορος καὶ εὐχάριστος μεταβολὴ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ φρονήματος περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων. Βεβαίως δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ Εὐρώπη ἐπὶ πλέον νὰ ἐξαπατᾶται διότι μέχρι τοῦδε ἡ Ἑλλὰς οὐδεμίαν αὐτῆς ὑποχρέωσιν ἠρνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ, καταβάλλουσα τὰ ὀφειλόμενα τοκομερίδια τακτικῶς, τὰ δὲ ἔσοδα τοῦ κράτους καταπληκτικῶς αὐξάνουσα παρὰ τὴν ἐμπορικὴν καχεξίαν ὡς ἐκ τῶν ὑποβληθέντων καθάρσεων καὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης. Ἐπὶ πλέον αἱ ἐπιβληθεῖσαι αὐστηραὶ καὶ ριζικαὶ οἰκονομίαι εἶναι τοιαῦται καὶ τοσαῦται, ὥστε ἀναμφιβόλως τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα ταχέως θ' ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐννοεῖ ν' ἀνταποκριθῇ πληρέστατα εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς ὑποχρεώσεις. Αὐτὸς ὁ κ. Leroy Baulieu ὡμολόγησεν ἐσχάτως ὅτι ἐπαισθητῶς ἐβελτιώθη ἡ ἐν Ἑλλάδι οἰκονομικὴ κατάστασις, χάρις εἰς τὴν ἐπίμονον πορείαν τοῦ ἡγέτου τῆς κυβερνήσεως, ἡ δὲ λονδίνειος ἔγκριτος οἰκονομολογικὴ ἐφημερὶς „Financial Standard", ἧς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι, ἀνεπιφυλάκτως καὶ μετὰ παρρησίας συνίστησι τοῖς ἑαυτῆς ἀναγνώσταις τὴν ἀγορὰν ἑλληνικῶν χρεωγράφων. Παρῆλθε πλέον τὸ φάσμα τῆς χρεωκοπίας, αἱ δὲ μετ' ὀλίγον δημοσιευθησόμεναι ἐκθέσεις τῶν κ.κ. Law καὶ Roux θὰ διαλύσωσι καὶ τὸ ἐλάχιστον νέφος ἀμφιβολίας. Ὁ χρόνος θ' ἀποδείξῃ ὅτι ὅσοι ἔτραφον πεποίθησιν περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ἠπατήθησαν.

Ἡ δευτέρα σύνοδος τῆς ΙΓ' βουλευτικῆς περιόδου θ' ἀποδείξῃ τί δύναται νὰ πράξῃ καλὴ καὶ ἰσχυρὰ κυβέρνησις. Ἂν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ καλὸς πλοίαρχος εἰς τὴν τρικυμίαν φαίνεται, θὰ ἴδωμεν τὸν

ἕλληνα οἰακοστρόφον ἐξερχόμενον νικητὴν τῆς τρικυμίας.

Ἐν τοῖς γραφείοις τῆς συναδέλφου „Παλιγγενεσίας", ὀργάνου Κωνσταντοπουλικοῦ, καταρτίζονται νομοσχέδια διάφορα, διότι φρονοῦσιν ὅτι ἡ πτῶσις τῆς Κυβερνήσεως ἐπίκειται καὶ κατ' ἀνάγκην ὁ βασιλεὺς θὰ προσκαλέσῃ αὖθις αὐτόν. Δὲν ἀστειεύομαι! Ἀναφέρω γεγονότα. Φαίνεται ὅτι τὸ κόμμα τῆς ὁδοῦ Βορέως δὲν εἶναι καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν του ἢ ἔπαθε τὴν ὅρασιν. Ἀλλὰ τὰ νομοσχέδια ταῦτα διατί; Μήπως φρονοῦσιν ὅτι θ' ἀποκτήσωσι καὶ πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ ὥστε νὰ δύνανται νὰ ψηφίσωσιν αὐτά; Ἐὰν τοῦτο ἐγένετο παρὰ τῷ κ. Δηλιγιάννῃ, δὲν θὰ ἦτο ἄπορον, διότι παρὰ τὴν νῦν σμικρότητα τοῦ κόμματός του ἐν τῇ Βουλῇ, ἔχει ὅμως ρίζας ἐν Ἑλλάδι καὶ εἶναι τέλος πάντων κόμμα. Ἀλλ' ὁ κ. Κωνσταντόπουλος; Ἀγνοῶ ἂν καὶ ὁ κ. Καραπάνος ἤρξατο καταρτίζων νομοσχέδια, ὅπερ δὲν πιστεύω διότι δὲν εὐκαιρεῖ ὡς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν του ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι χώρα... χρεωκοπημένη.

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὅτε ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, θὰ συναντήσωμεν τοὺς κυρίους τούτους καθὼς καὶ τὴν κυβέρνησιν. Ἴδωμεν τί φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν.

Ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος ἐξακολουθεῖ τηρῶν ἀξιοπρεπῆ στάσιν ἀπέναντι τῆς Ρουμανίας, συνεπείᾳ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων. Οὐδεμία ὕβρις, οὐδεμία εἰρωνεία ἐκτοξεύονται κατὰ τῶν ρουμάνων. Ὅσα ἐδημοσιεύθησαν ἄρθρα ὑπὸ τῶν ἀθηναικῶν συναδέλφων ἦσαν ἔμπλεα ἀξιοπρεπείας καὶ ἀβρότητος. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸν ρουμανικὸν τύπον. Κατῆλθεν οὗτος εἰς τοιαύτην πολεμικὴν καθ' ἡμῶν, ὥστε ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἀνατροφὴ ἡμῶν μᾶς ἐπιτάσσει περιφρονητικὴν σιγήν. Τοῦτο εἶναι θλιβερόν, καθόσον ὁ προορισμὸς τοῦ τύπου δὲν εἶναι νὰ βωμολοχῇ καὶ ἐξάπτῃ τὰ πνεύματα, ἀλλὰ νὰ διδάσκῃ καὶ διαχέῃ φῶς. Ἡ πορεία τοῦ ρουμανικοῦ τύπου ἀπέδειξεν ὅτι ἔλαβεν ὡς ἀφετηρίαν τοῦ Ζάππα τὴν ὑπόθεσιν μόνον, ἵνα χύσῃ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν χολὴν καθ' ἡμῶν. Ἐν τούτοις αἱ ἀγαπηταὶ συνάδελφαι «Ἄστυ» καὶ «Ἀκρόπολις» ἐνθουσιωδέστατα ἐδημοσίευσαν ἄρθρα ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου τῆς πόλεώς σας, ἰδίᾳ δὲ ὑπέρ τῶν „Συλλόγων», ὧν τὴν σεμνὴν καὶ πατριωτικωτάτην πορείαν διὰ ζωηρῶν χρωμάτων ἀνέγραψαν. Πάντες ἐνταῦθα ἀνεγνώρισαν οἵαν ἐθνικὴν ἀποστολὴν ἐπὶ μίαν ἤδη γενεὰν διεξάγουσιν οἱ «Σύλλογοι» ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὧν τὴν σθεναρὰν φωνὴν ἤκουσαν οἱ ἐλεύθεροι ἕλληνες μετ' ἀληθοῦς συγκινήσεως. Ἄπειροι φίλοι, σημαίνοντες ἐνταῦθα, μὲ συνεχάρησαν θερμῶς διὰ τοὺς «Συλλόγους», ὧν τὰ συγχαρητήρια μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας πέμπω ὑμῖν. Εἶναι δὲ ταῦτα ἡ εὐγενεστέρα ἱκανοποίησις, ἣν δύναταί ποτε νὰ ἐπιδιώξῃ ὄργανον ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

Πληροφοροῦμαι ὅτι τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον ἐπισήμως θ' ἀναγγελθῶσιν οἱ ἀρραβῶνες τῆς χαριεστάτης ἑλληνίδος βασιλόπαιδος Μαρίας μετὰ τῆς Α. Α. Γ. τοῦ Τσάρεριτς διαδόχου τοῦ ρωσσικοῦ θρόνου.

GRECE ET ROUMANIE

Δημοσιεύομεν παρὰ πόδας γαλλιστὶ τὴν πρό τινων ἡμερῶν ἑλληνιστὶ ἐν τοῖς „Συλλόγοις" δημοσιευθεῖσαν περὶ τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν ἀπάντησιν τοῦ „Οἰκονομολόγου" Ἀθηνῶν εἰς τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος τολμηροτάτας, ἀπρεπεῖς καὶ πλημμελέστατα ἐχούσας ἐκφράσεις τοῦ Curierul Financiar τοῦ Βουκουρεστίου Τοῦτο δὲ πράττομεν οὐχὶ χάριν τοῦ Curierul Financiar, διότι οὗτος ἔχει ἤδη ὑπ' ὄψει τὴν ἀπάντησιν τοῦ «Οἰκονομολόγου» Ἀθηνῶν, καθ' ἃ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως αὐτοῦ, ἣν παρακατιόντες δημοσιεύομεν, δηλοῦται, ἀλλὰ χάριν τῶν ἄλλων ρουμανικῶν συναδέλφων. Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον τοῦ «Οἰκονομολόγου» Ἀθηνῶν·

La rupture des relations diplomatiques entre la Grèce et la Roumanie a donné le signal d'une attaque insensée et peu délicate de la part de la presse roumaine contre la Grèce. Au contraire la presse hellénique a été très modérée. Pour se rendre compte de la différence qui existe entre les journaux grecs et les journaux roumains, on n'a qu'à comparer le langage tenu de part et d'autre à cette circonstance.

Pour nous, cette polémique de la presse n'aurait la moindre importance si les journaux roumains ne poussaient leur attaque jusqu'à examiner la situation financière et économique de la Grèce et la présenter sous un jour, qui est bien loin de la vérité. Si nous tenons aujourd' hui à établir la vérité sur quelques points très saillants, c'est que nous ne désirons pas que nos confrères de Bucarest se trouvent dans l' erreur, car nous ne voulons pas croire, que ce soit la malveillance qui les ait guidé dans leur polémique.

Nous lisons dans le «Courrier Financier» de Bucarest, que la Grèce n'a que 600 kilomètres de chemins de fer; l'agriculture l'industrie et les autres branches de travail national lui font défaut; pays à la fois pauvre et mal administré, la Grèce se trouve acculée à la faillite; elle est en désordre et démoralisation et met en la succession Zappa tout son espoir d'échapper à la misère!

Pour réfuter toutes ces critiques nous n'avons qu' à citer ici quelques données statistiques sur les différentes branches de l'économie sociale en Grèce:

Voici d'abord les lignes de chemins de fer en exploitation:

Pirée-Athènes-Poloponèse. . .	kilom.	500
Athènes-Pirée	»	10
Pyrgos-Catacolon	»	13
Myli-Tripoli et Calamata-Diavol.	»	90
Attique.	»	74
Messolonghi-Agrinion	»	40
Thessalie	»	206
En exploitation kilomètres		993

Voici les lignes en construction:

Diacopto-Calavrita	kilom.	23
Tripoli-Diavolitsi	»	90
Pirée-Athènes-Larisse.	»	365
En construction kilomètres		478

On va aussi commencer incessamment la construction de 220 kilomètres encore complétant le reseau du Poloponèse. Et nous devons faire observer encore, que la Grèce n'est pas un pays où la communication n'est possible qu' en chemin de fer, comme en Roumanie. La formation géographique de la Grèce se prête admirablement à la communication par voie de mer; trois sociétés de navigation à vapeur helléniques, ayant une flotte de 30 bateaux jaugeant 40,000 tonnes environ desservent les cotes de la Grèce, sans compter le grand nombre de bateaux étrangers, qui entretiennent la communication entre les ports helléniques et ceux de l' étranger.

L'agriculture ne fait pas défaut à la Gréce. Il est vrai, qu'elle n'est pas trop avancée à ce point de vue, mais elle n'est pas à plaindre non plus; un seul produit, les raisins secs, fait venir de l' étranger 60,000,000 de francs par an: les pois, les graines oléagineuses, les citrons, les oranges, les figues, les noix, les noisettes, les amandes et autres fruits de toutes sortes, les cocons, le tabac, le coton, le riz, l'huile, les vins sont autant de sources de richesse en Grèce, tandis que la Roumanie n'a que ses céréales. La culture des céréales a fait aussi en Gréce de grands progrès; grâce aux récoltes abondantes de la Thessalie, l importation de blés étrangers, cette année, a diminué de moitié, et nul doute, que d'ici quelques années, la Grèce n' aura plus besoin du tout de céréales étrangères.

Une preuve que l'agriculture en Grèce n'a pas à se plaindre, c'est que tous les paysans qui cultivent la terre ont plus ou moins de fortunes et de propriétés, tandis qu' en Roumanie, malgré la protection de l'Etat et le Crédit Agricole, qui font défaut en Grèce, les populations agricoles, en majeure partie, travaillent en été pour payer les dettes de l'hiver. Si non confrères de Bucarest, au lieu de juger la Grèce de si loin et sans l'avoir jamais vue ni connue, venaient faire une excursion chez nous, nous pourrions leur faire voir, dans de petits villages, autrement batis que les villages roumains, des maisons devant lesquelles les maisons des villes roumaines et mêmes celles de Bucarest auraient l'air de cabanes et de fortunes de paysans cultivant la terre de leurs mains se chiffrant par centaines de mille francs

Pour ce qui est de l'industrie, les cheminées des nombreuses fabriques du Pirée sont là pour démentir notre confrère. La Grèce tient le premier rang à ce point de vue, parmi les Etats de la Péninsule des Balkans, et s'il y en a un à qui l'industrie fait défaut, c'est précisement la Roumanie, où presque tous les articles manufacturés sont importés de l'étranger, jusqu' aux vêtements confectionnés et aux chaussures. Une raison pour laquelle le commerce extérieur de la Grèce n'est pas trop développé, c'est l'industrie nationale, qui produit uu grand nombre d'articles, que la Roumanie se fait encore fournir de l'étranger. Les grands ateliers de construction, les chantiers navals, les moulins à vapeur, les distilleries, les clouteries, les carroseries les filatures de coton et de soie, les fabriques de draps, les fabriques de chaussures, les fabriques de meubles, les savonneries, les tanneries, les scieries à vapeur et tant d'autres fabriques, qui dressent leurs hautes cheminées devant les yeux de ceux qui veulent les voir au Plrée, à Athènes, Patras, Syra, Corfou, Argostoli, Zante, Volo Calamata, Sparte, Chalcis, et tant d'autres industries secondaires qu'il serait long d'énumérer ici, ne permettent la moindre comparaison avec n'importe quel pays de l'Orient.

Nous ne comprenons pas ce que notre confrère entend par les autres branches du travail national: si c'est la marine, nous lui dirons, que la marine marchande hellénique compe actuellement 4,775 voiliers jaugeant 229000 tonnes et 105 bateaux à vapeur jaugeant 64000 tonnes, tandis que s'il y a quelques navires battant pavillon roumain, ils appartiennent à des grecs établis en Roumanie.

Mais on nous demanderait: puisque la Grèce est un pays relativement riche, comment se fait-il que ses finances passent actuellement un si mauvais quart d'heure, qu'il soit question d'une banqueroute ou d'un arrangement avec ses créanciers Nous répondrons: chercher la Mauvaise administration, qui a trouvé le moyen de compromettre les finances de l'Etat, au milieu d'une économie sociale relativement florissante.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ «Οἰκονομολόγος» τῶν Ἀθηνῶν σθεναρῶς, δι' ἀριθμῶν, παραδειγμάτων καὶ γεγονότων τελευταίως κατέδειξεν εἰς τὸν ὡς μύκητα πρό τινος καιροῦ ἀναφανέντα ἐν τῷ ὁρίζοντι τῆς μισελληνικῆς δημοσιογραφίας Curierul Financiar τοῦ Βουκουρεστίου, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι οἷαν περιγράφει ὁ πέραν τῆς ρινὸς αὐτοῦ μὴ βλέπων ρουμάνος οἰκονομολόγος, ἀλλὰ χώρα μικρὰ μὲν ἀλλὰ πλήρης στοιχείων ζωῆς, χώρα ὁσημέραι προαγομένη ἐν βιομηχανίᾳ καὶ τέχναις, ἔχουσα λαὸν πλούσιον καὶ εὐημεροῦντα καὶ χωρικοὺς ἔχοντας καλύβας ἃς θὰ ἐζήλευσν πολλαὶ οἰκίαι τοῦ Βουκουρεστίου Ἀλλ' ὁ „Curierul Financiar", μὴ δυνάμενος ν' ἀποκρούσῃ τὰ μὴ ἐπιδεχόμενα ἀντιρρήσεως ἄρθρα τοῦ ἀθηναίου αὐτοῦ συναδέλφου, κατέρχεται εἰς τὰς συνήθεις τοῖς ὁμοίοις αὐτῷ δημοσιογράφοις ὕβρεις, κατὰ τῶν ἑλλήνων καὶ πρὸς τεκμηρίωσιν τῆς πλάνης καὶ παχυλωτάτης ἀγνοίας αὐτοῦ περὶ τὰ ἐκτὸς τῆς Ρουμανίας πράγματα, γράφει ἄρθρον παράτροπον, πλῆρες ὕβρεων καὶ ἐρεσχελιῶν, ὅπερ δημοσιεύομεν, ἵνα ἴδωσι πάντες οἱ εὖ φρονοῦντες πόσον μεθύσκει τὸ πάθος τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἐξισωθῶσι πρὸς ἐκείνους οὓς ἐχθαίρουσιν. οὗ ἕνεκα διαστρέφουσι τὴν ἀλήθειαν ἵνα καταπείσωσι τοὺς περὶ ἑαυτοὺς ὅτι αὐτοῖς καὶ μόνοις δέδοται ἡ τῆς Ἀνατολῆς κυριαρχία.

Ἰδοὺ τὸ παράλογον τοῦτο ἄρθρον·

«Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐξακολουθεῖ ἐμπνέουσα μεγίστους φόβους εἰς τοὺς κατόχους ἑλληνικῶν χρεωγράφων καὶ τὸ οἰκονομολογικὸν δημόσιον ἁπάσης τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἑλλὰς συνῆψε δάνεια πλείονα τῶν ὅσα ἐπέτρεπον αὐτῇ αἱ οἰκονομικαὶ δυνάμεις αὐτῆς καὶ σήμερον εὑρίσκεται ἐν ἀποσυνθέσει ἥτις ἐπήνεγκε τὴν εὐρωπαϊκὸν ἔλεγχον. Εἶναι ἐπονείδιστον ἀλλ' οὐδὲν σημαίνει ἐν τῇ κλασσικῇ χώρᾳ τῶν θεῶν καὶ ἡρώων. Ἀνάγνωτε τὸν „Οἰκονομολόγον„ τῶν Ἀθηνῶν καὶ θὰ ἴδητε ὅτι ἡ Ἑλλὰς διατίθησι πλούτῃ κατὰ μάζας, ὡς οὐδεμία ἄλλη χώρα ἐν τῷ κόσμῳ. Ἴδωμεν τί λέγει ὁ «Οἰκονομολόγος»·

Ἀποκρινόμενος εἰς τὰς περὶ τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν ἡμετέρας μελέτας ὁ «Οἰκονομολόγος» ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ κακὴ διαχείρισις τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη ἐξέθεσεν εἰς κίνδυνον τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἀρνεῖται ὅτι αὕτη εἶναι χώρα πτωχὴ καὶ ἄμοιρος σπουδαίων προσόδων. Ὁ «Οἰκονομολόγος» ἀναγνωρίζει 1ον ὅτι ἡ κυβέρνησις Τρικούπη εἶναι κυβέρνησις ἀνίκανος. 2ον ὅτι τὰ ἑλληνικὰ οἰκονομικὰ εὑρίσκονται ἐν μεγάλῃ ἀποσυνθέσει, τοῦθ' ὅπερ ἠνάγσε τὴν Εὐρώπην νὰ πέμψῃ εἰς Ἀθήνας ἐπιτρόπους-διαιτητὰς, ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους τῶν πιστωτῶν τῆς Ἑλλάδος. Τῆς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος ἀναγνωριζούσης ταῦτα, ἐκ τούτου τεκμαιρόμεθα ὅτι πανθ' ὅσα ἐξεθέσαμεν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἡμῶν οἰκονομικοῖς ἄρθροις εἶναι γεγονότα ἀκριβῆ καὶ βεβαιότατα. Τούτου καταδειχθέντος, μεταβῶμεν εἰς τὸ δεύτερον μέρος, εἰς τὰ πλούτῃ καὶ τὰς προσόδους τῆς Ἑλλάδος ἃς ὁ «Οἰκονομολόγος» ψάλλει μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ οἰκονομολογικοῦ δημοσίου.

Ὁ «Οἰκονομολόγος λέγει· „Ἔχομεν 933 χιλιόμετρα σιδηροδρόμων εἰς ἐκμετάλλευσιν· ἔχομεν σταφίδας, λεμόνια, λεπτοκάρυα, ὀρύζιον, οἴνους, ἐλαίας καὶ ἔλαια, ἅπερ ἀποτελοῦσι μεγάλας πηγὰς πλούτου ἐν Ἑλλάδι". Προστίθησι δὲ ταὐτοχρόνως· „Ἔχομεν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν ἐπαρκεῖς πρὸς διατροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν ἡμῶν, χωρὶς νὰ προστρέχωμεν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν· ἕνεκα τούτου τὸ ἐξωτερικον ἡμῶν ἐμπόριον εἶναι ἐλάχιστον".

Ὅσῳ κωμικὴ καὶ ἂν ᾖ ἡ μαρτυρία τοῦ „Οἰκονομολόγου", τεκμηριοῖ ὅμως ὅτι τὰ ὅσα ἀποκαλεῖ σπουδαίας προόδους εἶναι ἀσήμαντα στοιχεῖα, ἱκανὰ ἴσως νὰ θρέψωσιν ἀπὸ σήμερον ἕως αὔριον νομαδικὸν λαόν. Τίς ὁ ἐμπορικὸς βίος τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τί ποσὸν ἀνέρχονται τὰ γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ αὐτῆς προϊόντα; Εἰς τί ποσὸν ἀνέρχεται ἡ ἐξαγωγή, ἤτοι τὸ πλεόνασμα τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας αὐτῆς; Τίνα ἐπὶ τέλους τὰ ἐθνικὰ παραγωγὰ πλούτῃ καὶ αἱ πρόσοδοι αἱ δυνάμεναι νὰ καταλάβωσι μεγάλην θέσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ καταστήσωσι περιττὴν τὴν ἐπιβολὴν φόρων ἐπὶ τῶν κατοίκων; Ἰδοὺ τί ὁ „Οἰκονομολόγος" ὤφειλε νὰ εἴπῃ ἡμῖν ἵνα καταδείξῃ τὰς ἀληθεῖς προσόδους καὶ τὰ ἀληθῆ πλούτῃ ἅπερ διατίθησι τὸ κράτος.

Ἀλλ' ὁ „Οἰκονομολόγος" δὲν θὰ πράξῃ τοῦτο, ἵνα μὴ ὁμολογήσῃ ὅτι ἐπὶ ἐκτάσεως 64,000 τετραγωνικῶν χιλιαμέτρων, ἅπερ συγκροτοῦσι τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, ἔδαφος ἀποτελούμενον ἐκ βράχων καὶ ἀπροσίτων ὀρέων, δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναπτυχθῇ γεωργία, ἐμπόριον καὶ βιομηχανία ἢ ἐν μικρογραφίᾳ. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑποδεεστέρα Σερβίας καὶ Βουλγαρίας καὶ δὴ τῆς Ἐλβετίας, ἥτις ἐπίσης εἶναι βουνωδης ὡς ἡ Ἑλλὰς, ἀλλ' ἔχει παραγωγὴν καὶ ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν δρᾶσιν μηδεμίαν ἐπιδεχομένην σύγκρισιν. Ἡ Ἐλβετία ἐξάγει ἐτησίως προϊόντα ἀξίας 671,093,000 φράγκων, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς 102 μόνον ἑκατομμυρίων.

Ἐὰν ταῦτα μὴ ἀφύπνισαν τοὺς ἕλληνας, ἀφύπνισαν τοὐλάχιστον τὸ οἰκονομολογικὸν δημόσιον τῆς Εὐρώπης, ὅπερ ἔπαυσεν ἐπὶ τέλους ἐξαπατώμενον ἀπὸ τὰ φαντασιώδη πλούτῃ, οἷα τὰ ἐν τῷ „Οἰκονομολόγῳ" τῶν Ἀθηνῶν ἀναφερόμενα.

Ἰδοὺ νῦν οἱ ἀριθμοὶ τῆς ἑλληνικῆς εἰσαγωγῆς:

Δημητριακὰ	Φρ.	53,226,000
Ἀποικιακὰ	»	7,228,000
Κτήνη καὶ προϊόντα αὐτῶν	»	12,805,000
Ὀρυκτὰ καὶ μέταλλα	»	7,139,000
Ξυλεία οἰκοδομῆς	»	7,139,000
Ἀγγειοπλαστικὴ καὶ ὑελουργία	»	1,480,000
Μεταλ. ἀντικείμενα καὶ μηχαναὶ	»	3,751,000
Ὑφάσματα	»	26,951,000
Χάρτης	»	1,144,000
Φάρμακα καὶ βαφαὶ	»	2,152,000
Ἔλαια, ρητίναι καὶ μύρα	»	2,008,000
Διάφοροι πραγματεῖαι	»	5,823,000
Τὸ ὅλον τῆς εἰσαγωγῆς	»	131,849,000

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἐξάγεται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γεωργία εἶναι μῦθος, ὅτι τῇ ἀληθείᾳ οὐ μόνον οὐδὲν παράγει, ἀλλ' ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἠναγκασμένη καὶ ν' ἀγοράζῃ ἐτησίως δημητριακὰ ἀξίας 56 ἑκατομμυρίων καὶ κτήνη καὶ κρέατα πρὸς διατροφὴν τῶν κατοίκων ἀξίας 12 ἑκατομμυρίων.

Ἡ βιομηχανία, ἐφ' ᾗ ἐπαίρεται ὁ «Οἰκονομολόγος», δὲν εἶναι ἡ στάχτη στὰ μάτια· ὑπάρχει μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ ἑνὸς ἕλληνος, πρὸς ἐξαπάτησιν ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν πιστωτῶν τοῦ κράτους αὐτοῦ. Καπνοδόχη ἑνὸς μύλου ἢ διϋλιστηρίου, ἐργοστάσιον λουκουμίων ἢ λιμονάδας, (1) πάντα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκληφθῶσιν ἐν ταῖς φρεσὶν τῶν ἀνθρώπων ὡς ἀποτελοῦντα βιομηχανίαν, ἢ σημαντικὴν πηγὴν ἐθνικοῦ πλούτου, ὡς ἰσχυρίζεται ἡ ῥηθεῖσα ἐφημερίς.

Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται ὅτι οἱ ἕλληνες ἔχουσι χρέη ὑπερβάλλοντα τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις αὐτῶν· ὅτι ἕνεκα τῶν δανείων τούτων αἱ δυνάμεις αὐτῶν ἐξηντλήθησαν καὶ ἂν ἐκέκτηντο σημαντικήν τινα πηγὴν, ὅσῳ ἀσθενὴς καὶ ἂν ᾖ αὕτη, θὰ ἐχρησιμοποίουν αὐτὴν, ἵνα ἀποφύγωσι τὸν εὐρωπαϊκὸν, ἔλεγχον, οἷος ὁ εν Ἀθήναις νῦν συγκεκροτημένος.

Ἡ Ἑλλὰς ἄρα εἶναι, καθὰ τεκμηριοῦσι πάντα, χώρα ἐνδεὴς καὶ ἐστερημένη οἰκονομικοῦ μέλλοντος. Τὸ οἰκονομικὸν μέλλον ἀνήκει ἐν τῷ Αἴμῳ τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ Σερβίᾳ. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν σύγκρισιν ἣν ὁ «Οἰκονομολόγος» ἀποπειρᾶται ν' ἀποκαταστήσῃ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὁ γινώσκων τὴν κατάστασιν τῶν δύο τούτων χωρῶν ὀφείλει ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι οἱ ὅροι τῆς παραβολῆς ἐλλείπουσι καὶ ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ «Οἰκονομολόγου» εἶναι φλυαρίαι οὐδεμιᾶς ἀξιούμεναι ἀπαντήσεως.

Ἡ Ρουμανία ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἶναι στοιχεῖον τάξεως, φρονίμου διαχειρίσεως καὶ πλούτου πραγματικοῦ, καθιστῶντος αὐτὴν ἡγήτριαν τῶν χωρῶν τοῦ μέρους τούτου τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Ρουμανία ἐν τῇ Δύσει κατατάσσεται ἐν τῇ χορείᾳ τῶν χωρῶν τῶν ἐχουσῶν δαψιλεῖς οἰκονομικὰς πηγὰς, σώφρονα οἰκονομικὴν διαχείρισιν, πίστιν μὴ ἐπιδεχομένην τὴν ἐλαχίστην δπόνοιαν καὶ ταμεῖον διατιθέμενον πολλὰ ἑκατομμύρια χρυσοῦ προκύπτοντος ἀποκλειστικῶς ἐκ περισσευμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἔστωσαν ταῦτα εἰς γνῶσιν τοῦ «Οἰκονομολόγου» τῶν Ἀθηνῶν καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων οἵτινες θ' ἀπετόλμων ἐφεξῆς νὰ παραβάλωσι τὴν Ρουμανίαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα.»

(1) Ὁ συντάκτης τοῦ Curierul Financiar ἀγνοεῖ φαίνεται, ὅτι ἐν μόνῳ Πειραιεῖ ὑπάρχουσιν ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἐπέκεινα ἐργοστάσια πλείστου λόγου ἄξια καὶ ὅτι τὰ προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἤδξαντο ἀπό τινος διαδιδόμενα εἰς ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν· ὅτι τὰ ναυπηγεῖα τῆς Ἑλλάδος δημιουργοῦσι ἰστιοφόρα καὶ ἀτμόπλοια δυνάμενα νὰ διασχίσωσιν ἀτρόμως τὰ πελάγη, κλπ κλπ. Ὁ ἀγαθὸς συντάκτης ἐν τῇ ἀγνοίᾳ αὐτοῦ ὁμιλῶν περὶ ἑλληνικῶν ἐργοστασίων ἔχει ὡς φαίνεται ὑπ' ὄψει τὰ ἐργοστάσια λαιμοδετῶν, σανδαλίων καὶ καφὲ (ὡς καλοῦσιν ἐνταῦθα τὰς καλύβας ἐν οἷς πωλεῖται καφὲς ἁλεσμένος) τοῦ Βουκουρεστίου ἢ τὰ λουκουμοποιεῖα καὶ τὰ ἐργοστάσια τῆς μπράγκας τῆς Σόφιας. Δὲν ἔχει ὑπ' ὄψει τὰ νηματουργεῖα, τὰ οἰνοποιεῖα καὶ τόσα ἄλλα ἐργοστάσια ἐφ' οἷς, ἐν γνώσει καὶ ἐπευφημούντων τῶν Εὐρωπαίων, σεμνύνεται ἡ Ἑλλάς.

ΔΙΚΗ ΖΑΠΠΑ

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ τοῦ παρελθόντος φύλλου ἐγράψαμεν περὶ τῶν λαβόντων χώραν ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ἰλφὼδ ὡς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἑλληνικῆς καὶ ρουμανικῆς κυβερνήσεως ὡς καὶ τῶν φυσικῶν κληρονόμων περὶ κατοχῆς τῆς περιουσίας Ζάππα παραλείψαντες ν' ἀναφέρωμεν τετριμμένας πλέον καταστάσας εἰρωνείας περὶ ἑλλήνων ἃς καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ διασημότεροι δικηγόροι δὲν ἀπαξιοῦσι καὶ ἐν τῇ συνεδριάσει ἔτι τῶν δικαστηρίων νὰ ἐκφέρωσι.

Προχθὲς σάββατον συνεζητήθη ἐν τῷ Ἐφετείῳ ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν κτημάτων ἐκκληθεῖσα ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου Ἰαλομίτσης περὶ διορισμοῦ διαχειριστῶν, ἐφ' ὁλοκλήρου τοῆς περιουσίας Ζάππα. Ὁ δικηγόρος τῶν δι-

ἐκδικούντων κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς περιουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα κ. Βρατιάνος ἀπεπειράθη διὰ μακρῶν ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ γενομένη αἴτησις παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ἰαλομίτσης κακῶς ἐγένετο, καθότι τὸ ζητῆσαν τὸν τοιοῦτον διορισμὸν ἑλληνικὸν δημόσιον ὤφειλε προηγουμένως νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόσωπον δικαιούμενον νὰ ὑποβάλῃ τοιαύτην αἴτησιν καὶ προηγουμένως νὰ φέρῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως, κατὰ τὸν ρουμανικὸν νόμον. Ὁ δικηγόρος τῶν κληρονόμων Εὐαγ. Ζάππα κ. Παουτσέσκος ὑπεστήριξε τὸν χωρισμὸν τῶν περιουσιῶν, ὡς καὶ οἱ κληρονόμοι Κωνστ. Ζάππα διὰ τῶν δικηγόρων αὐτῶν Στατέσκου, Γραδιστεάνου, Μαγιορέσκου καὶ Βασιλέσκου.

Μετὰ τοῦτο ἔλαβον τὸν λόγον οἱ δικηγόροι τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως κ. Κ. Βοερέσκος, Κέρνεα καὶ Γκανέσκος καὶ ὑπεστήριξαν ἰδίως διὰ τοῦ κ. Βοερέσκου, ὅτι ἡ ἐγερθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Βρατιάνου ἔνστασις τῆς περὶ διορισμοῦ διαχειριστῶν αἰτήσεως τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως ἀκριβῶς περιωρίσθη ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ Κωνστ. Ζάππα καὶ οὐχὶ καὶ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγέλη καὶ ἑπομένως θεωρεῖ ὅλως ἄσκοπον τὴν ἀντίκρουσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ἀντιδίκου των.

Οὕτω μετὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τοῦ δικηγόρου τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως ἀπαιτήσαντος τὸν χωρισμὸν τῶν περιουσιῶν, τὸ ἐφετεῖον ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν Καλαρασίου καὶ συνεπῶς τὴν αἴτησιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν διαχειριστῶν καὶ οὕτω διεχωρίσθησαν αἱ περιουσίαι συνῳδὰ τῇ διαθήκῃ τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα. Ὑπολείπεται ἤδη ὁ διορισμὸς διαχειριστῶν καὶ ἐπὶ τῆς περιουσίας Εὐαγ. Ζάππα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Οἱ ἠθοποιοὶ τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου τοῦ Ἰασίου ἀπέστειλαν τῷ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντι δόκτωρι Ῥάτσιου τὸ ἑξῆς συγχαρητήριον τηλεγράφημα.

«Οἱ καλλιτέχναι τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου τοῦ Ἰασίου χαιρετίζουσι τοὺς ἀκαμάτους ἀγωνιστὰς τοῦ πέραν τῶν ὀρέων ἀγῶνος τοῦ ρουμανισμοῦ, Ῥάτσιου, Λουκάτσιη καὶ Κορογιάννου.»

Πάντες οἱ ὑπουργοὶ συνελθόντες προχθὲς παρὰ τῷ κ. Γ. Μαγιορέσκου συνεζήτησαν περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον.

Ὁ κ. Δ. Στούρζας ἀνεκοίνωσε τῇ Ἀκαδημίᾳ ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ πινακοθήκῃ τῆς Βιέννης εἰκὼν Μιχαὴλ τοῦ Γενναίου.

Τὰ ἐξ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ταχυδρομεῖα ἔρχονται ἀπό τινος ἐν μεγίστῃ ἀνωμαλίᾳ. Ἕνεκα τούτου αἱ ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευόμεναι ἀλληλογραφίαι ἐξ Ἀθηνῶν καίπερ χθὲς ἀφικόμεναι ἐνταῦθα φέρουσι παλαιὰν ἡμερομηνίαν. Τὴν νεωτέραν ἀνταπόκρισιν δημοσιεύσομεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς αὔριον.

Τὸ δικαστήριον Βραΐλας ἐκήρυξεν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸ αὐτόθι κατάστημα ἐξαγωγῆς σιτηρῶν Sigmund Neurath.

Ὁ βουλευτὴς κ. Κ. Τ. Γρηγορέσκος ἐνετάλη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐθνικοφιλελευθέρου κόμματος νὰ ἐκπροσωπήσῃ αὐτὸ ἐν τῇ βουλῇ. Ἡ ἐν τῇ γερουσίᾳ ἀντιπολίτευσις θὰ διευθύνηται ὑπὸ τῶν κ.κ. Εὐγ. Στατέσκου καὶ Π. Σ. Ἀουρελιάν.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν κτημάτων ὑπουργείου κατεγράφη τὸ ποσὸν 200 χιλ. φράγκων πρὸς βελτίωσιν τῶν γεωργικῶν σχολῶν τῆς χώρας.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνέκρινε τὸν προϋπολογισμὸν τῶν σιδηροδρόμων διὰ τὸ ἔτος 1893—94. Αἱ πρόσοδοι ἀνέρχονται εἰς 48,296,000 φρ. τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 33,686,124. Ὥστε ὑπάρχει περίσσευμα 14,609,633 φράγκων.

Αἱ ἐκ Μαλδαβίας σιδηροδρομικαὶ συνολκαὶ φθάνουσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὸ τελευταῖον τριήμερον βραδύτερον τῆς ὡρισμένης ὥρας ἕνεκα τῆς αὐτόθι ἀφθόνως καταπεσούσης χιόνος.

Θέατρον.—Ἡ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς κυρίας Τρισολίνι κληθεῖσα πρώτη ὑψίφωνος κυρία Πίγκερτ, ἀρξαμένη προχθὲς διὰ τῆς Λουκίας Λαμερμοὺρ μεγάλως ηὐδοκίμησεν· Ἀπόψε ἀναβιβάζεται ὁ Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης.

— Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἀναπετάννυσι τὰς πύλας αὐτοῦ καὶ τὸ μικρόν, ἀλλὰ κομψότατον θέατρον Μαϊκάν, ἐν ᾧ θέλει δώσῃ σειρὰν παραστάσεων ρουμανικοῦ μελοδραματίου καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22 Νοεμβρίου.— Ὁ κ. Βουρζουᾶ δὲν παρεδέχθη τὴν ἐντολὴν νὰ σχηματίσῃ τὸ ὑπουργεῖον. Ὁ κ. Δεβὲς, ὑπουργὸς τῆς γεωργίας, χθὲς καὶ σήμερον μετέβη παρὰ τῷ κ. Καρνῷ. Βεβαιοῦται δὲ ὅτι μελετᾷ μετὰ τῶν κ.κ. Βουρζουᾶ, Ριβῶ καὶ Κασιμὶρ Περιὲ ὑπουργικὸν συνδυασμόν. Ἐὰν ἐπιτύχῃ ὁ συνδυασμὸς ὁ κ. Ριβῶ θὰ λάβῃ τὴν προεδρείαν.

ΠΕΣΤΗ, 22. — Ἀπὸ τῆς χθὲς ἓν κροῦσμα χολέρας καὶ εἷς θάνατος. Εἴκοσι ἀσθενεῖς θεραπεύονται ἐν τοῖς νοσοκομίοις.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 22. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν ψηφοφορίαν κατὰ τῆς ριζοσπαστικῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως, τὰ μέρη τῆς ψηφοφορίας κατείχοντο ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ὁ δὲ στρατὸς ἦτο περιωρισμένος ἐν τοῖς στρατῶσι. Αὔριον ἐγκαθίσταται ἡ προσωρινὴ δημοτικὴ ἀρχή. Αἱ νέαι ἐκλογαὶ γενήσονται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν. Ἡ νίκη τῶν φιλελευθέρων θεωρεῖται ἐν γένει ὡς σπουδαιοτάτη διὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Οἱ ριζοσπάσται προτίθενται νὰ διαμαρτυρηθῶσι παρὰ τῷ εἰσαγγελεῖ κατὰ τῶν διαβημάτων τῆς κυβερνήσεως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὴν 8 τρέχ. ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δανίαν ὁ πρίγκηψ Χριστιανὸς υἱὸς τοῦ διαδόχου τοῦ Δανικοῦ θρόνου καὶ ἀνεψιὸς τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως μετά τινας δὲ ἡμέρας ὁ διάδοχος τοῦ δανικοῦ θρόνου.

— Ὁ κ. Τηλέμαχος Ἀνανίας ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Κέρκυραν ὅπως διέλθῃ τὸν χειμῶνα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκ Ῥώμης τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς ὅτι θὰ ἑορτάσῃ ὅλως οἰκογενειακῶς τοὺς ἀργυροῦς γάμους αὐτοῦ, παρακαλεῖ δὲ ἵνα μὴ πέμψωσιν αὐτῷ ἐκτάκτους ἀντιπροσώπους.

Ἐξ Ἀμερικῆς ἐπανῆλθον εἰς Ἰταλίαν 1000 ἐργάται ἰταλοί, οὓς ὑπεδέξαντο μετ' ἀνευφημιῶν ἐν τῷ λιμένι αἱ ἀρχαὶ καὶ πολυάριθμος λαός.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τό τε πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀγγλίας» διϊσχυρίσθησαν ὅτι εἶδον κατὰ τὰ παράλια τῆς δυτικῆς Ἀφρικῆς κολοσσιαῖον θαλάσσιον ὄφιν 60 μέτρων μήκους, ἐφ' ᾧ καὶ συντάξαντες πρακτικὸν ὑπέγραψαν πάντες χάριν τῶν δυσπίστων, διότι ἡ μαρτυρία πολλῶν εἶναι φυσικῷ τῷ λόγῳ πειστικωτέρα. Εἰ καὶ οὐκ ὀλίγοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχουσι τοιαῦτα τέρατα, οὐχ ἧττον οἱ πλεῖστοι ἀναγινώσκοντες σχετικὰς διηγήσεις μειδιῶσιν εἰρωνικῶς. Ὁ λόγος τῆς τοσαύτης δυσπιστίας εἶναι ὅτι, ἐνῷ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον ἐπανειλημμένως ἐλέχθη ὅτι ὁ θαλάσσιος ὄφις δὲν εἶναι ἀποκύημα φαντασίας, οὐδέποτε ὅμως ἐξηκριβώθη ἡ ἀλήθεια διὰ τεκμηρίου ἀναμφισβητήτου, οὐδέποτε ἐν ἄλλοις λόγοις ἠγρεύθη ἢ ἐφονεύθη τοιοῦτός τις ὄφις. Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὁ Ἰὼβ ὁμιλεῖ περὶ τέρατος θαλασσίου δεινοῦ ἰδεῖν καὶ δεινοτέρου κατὰ τὴν ἐξαγρίωσιν αὐτοῦ, τοῦ λεβιάθαν οὗ τὴν μανίαν οὔτε δόρατα οὔτε θώρακες δύνανται νὰ ἀναχαιτίσωσιν, ἅτε τὰ πάντα συντρίβοντος καὶ μηδένα φοβουμένου, κατανικῶντος δὲ καὶ τὰ ὀγκωδέστερα τῶν κητῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀκτινοβολοῦσιν, ὡς ἡ αὐγή, ἢ μᾶλλον ἀστραποβολοῦσιν, οἱ δὲ μυκτῆρες καὶ τὸ στόμα ἐξερεύγονται φλόγας ἢ ὕδωρ ζέον καὶ οὐαὶ εἰς τὸν τολμήσοντα νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτοῦ. Μετὰ αἰῶνας ὁ Πλίνιος ἰσχυρίζεται ὅτι πραγματικῶς ὑπάρχει κολοσσιαῖος ὄφις, ὅτι μάλιστα ἐνεδρεύων ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Γάγγου καταπίνει ἀμάσητον ὁλόκληρον ἐλέφαντα, κατὰ τοὺς νεωτέρους δὲ χρόνους πολλοὶ εἶπον ἀνάλογα, διακηρύσσοντες ὅτι ἰδίοις ὀφθαλμοῖς εἶδον κολοσσιαίους ὄφεις, καὶ δὴ αἱ ἀρχαὶ νήσου τινὸς ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ συνέταξαν πρακτικόν, ἐνῷ ἐδήλουν ὅτι τεράστιος θαλάσσιος ὄφις εἶχεν ἐξοκείλη εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς νήσου ταύτης. Παρὰ τὰς μαρτυρίας ὅμως ταύτας, οἱ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ πυρρωνισταὶ ἐξακολουθοῦσι πιστεύοντες ὅτι ὁ μὲν Λεβιάθαν τοῦ Ἰὼβ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἡ αὐτὴ ἡ φάλαινα, ἡ στήλην ὕδατος, ὡς γνωστόν, ἐκφυσῶσα, τὰς δὲ τῶν ἄλλων ἀφηγήσεις μυθάρια θεωροῦντες καὶ μηδεμίαν προσοχὴν δίδοντες εἰς τοὺς λόγους πολλῶν συγχρόνων ναυτῶν, ὅτι εἶδον τὸν θαλάσσιον ὄφιν· ὅτι ἔχει μάλιστα κεφαλὴν ἵππου καὶ ὅτι μετὰ τόσης ταχύτητος διατρέχει τὴν θάλασσαν ὥστε οὐ μόνον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζωγραφηθῇ ἢ νὰ φονευθῇ, ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦ βλέμματος δύναταί τις νὰ παρακολουθήσῃ αὐτόν, διότι φεύγει ταχύτερον καὶ αὐτῆς τῆς σφαίρας πυροβόλου! Βεβαίως ταῦτα εἶναι ὑπερβολαὶ εἰ καὶ ἐν μαρτυρίαις τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἀναφέρεται ἔτι πυροβολήσας τις κατὰ τοῦ θαλασσίου ὄφεως, δὲν ἠδυνήθη νὰ φονεύσῃ αὐτὸν· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἀπαθῶς τις κρίνων δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ποῦ ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ ἀλήθεια, διότι κατὰ τὰς γενομένας ἐπιστημονικὰς τῶν θαλασσῶν ἐξερευνήσεις δὲν συνέβη ποτὲ ν' ἀπαντήσωσι τοιοῦτον ὄφιν ἄνδρες ἀπολαύοντες αὐθεντίας.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βουκουρέστιον, 23 Νοεμβρίου 1892.

ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΑΞΙΑΙ	Πώλησις
5 % Δάν. Παγ. (R. per.).	99 25
5 „ Χρεωλ. („ amort.)	97.—
4 „ „ „ „ „	83 25
6 „ Ὀμ.Ἐρατ. (Ob. de Stat)	101 50
5 „ Κτημ.ἀγροτ.πιστ.(F.R)	96.50
5 „ „ ἀστικ.πίστ.(F.U)	91.25
6 „ „ „ „ „	103.—
7 „ „ „ „ „	104.50
5 „ „ „ (Iaşi f.urb).	83.—
10/500 Δάν.τάμ.συν.(pens.)	275.—
Δάν. δημαρχείου 5 % 1883.	90.50
„ „ 5 „ 1890.	90 50

ΜΕΤΟΧΑΙ	ἀξ.όν.	μετρητοῖς
Ἐθν. Ρωμ. Τραπέζ.	500	1648
Ἑταιρ. Dacia Rom.	200	407—
„ Natională	200	415
Constr. şi lucr. publ.	250	1[illegible]0.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓ. ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜ.	ὄψεως
Παρισίων	100.70
Λονδίνου	25.3250
Βερολίνου	124.30
Ἀμβέρσης	100.50
Βιέννης	211 25
Λίρα ὀθωμανική	22.95

ΞΕΝΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

Βιέννη, 21 9βρίου	ὄψεως
Ναπολεόνιον χρυσοῦν	9.56
Μετοχαὶ πισ. ansalt.	316.75
Ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	117.75
Σ/γμα ἐπὶ Λονδίνου	120.05
„ „ Παρισίων	47.72
„ „ Βερολίνου „	58.97
„ „ Amsterd. „	99 35
Παρίσιοι 21 9βρίου	
Γαλλικὸν χρέος 4 1/2 %	105.35
„ „ 3 %	99.32
Παγ. ρωμ. (R.P.) 5 „	—.—
Δάνειον Ἑλλην. 5 „	3[illegible]0.—
Ὀθωμ. Τράπεζα	5[illegible]0 62
Αἰγυπτιακὸν δάνειον	494.37
„ Lot turc.	90.—
Συναλλ. ἐπὶ Λονδίνου	25 145
„ „ Βιέννης	207.50
„ „ Ὀλλανδίας	206.06
„ „ Βερολίνου	122.21
Βερολῖνον 21 9βρίου	
Δάνειον Χρεωλ. 5 % C.F.R.	102.25
Νέα Ρουμουνικὴ Ρέντα 4 %	82.—
„ amortis. 5 %	96.80
ρούβλ. χάρτ. τοῖς μετρητοῖς	200,25
Δάνειον δημαρχείου	— —
Συναλλάγ. ἐπὶ Λονδίνου	——
„ „ Παρισίων δίμ.	—.—
„ „ Ὀλλανδίας „	—.—
„ „ Βιέννης	—.—
„ Ἀμβέρσης	—.—

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

ΒΡΑΪΛΑ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892

Σῖτος	2800	57	8.15	Σ.
„	1500	57 1/2	10	Μ.
„	800	53	6.45	„
„	1100	50	7.	„
„	700	56 1/2	7.	„
„	3800	54 1/2	8.10	Σ.
„	1700	53 1/2	7.15	Μ.
Κριθὴ	1700	44	4.40	Κ.
Βρῶμη	76αγ.	[illegible]	8 70	Β.
Cinc.	1000	61	7.35	Κ.

Γεννήματα ἀφιχθέντα

	Ποταμοῦ	Ξηρᾶς
Σῖτος	16400	4850
Αραβ.	5700	4200
Κριθὴ	8700	—
Βρώμη	—	2500

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ

Τίς ποτε ὑπέθετεν, ὅταν μετὰ τοσαύτης πομπῆς ἐγένετο ἔναρξις τῶν ἔργων τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ χωρίζοντος τὸν Εἰρηνικὸν ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, ὅτι θὰ ἐπήρχετο ἡμέρα καθ' ἣν μετὰ πατάγου ἀνηκούστου μέχρι τοῦδε θὰ ἔπιπτεν ὑπὸ τὸ σκάνδαλον ἡ μεγίστη τῶν τεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ νῦν αἰῶνος, ἀπειλοῦσα νὰ συνθάψῃ ὑπὸ τὰ ἐρείπια αὐτῆς τὴν δόξαν ἑνὸς τῶν κρατίστων συγχρόνων πνευμάτων, ὧν ἡ μεγαλοφυΐα ἐπλήρωσεν ἐπὶ ἔτη τὸν κόσμον· Τὸ δυστυχὲς τέλος τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης φέρει ἀκουσίως τὸ πνεῦμα εἰς τὸν μέγαν Ἀμερικανικὸν ἰσθμόν, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου κατεβροχθίσθησαν τοσαῦτα ἑκατομμύρια καὶ χάριν τοῦ ὁποίου ἤλλαξαν ἀπροσδοκήτως κυρίους τὰ ὑπουργικὰ τῆς Γαλλίας χαρτοφυλάκια, ἐν ᾗ ἐποχῇ ἡ μονιμότης τοῦ ὑπουργείου Λουβὲ ἐφαίνετο ἐξησφαλισμένη. Οἱ ἀναγνῶσται δ' ἡμῶν βεβαίως ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσι τὸ σημεῖον εἰς ὃ κατέλιπε τὰ ἔργα ἡ καταστραφεῖσα ἐπιχείρησις. Ἡ νεωτέρα Τεχνική, συνεπίκουρον ἔχουσα τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ, τοῦτο ἔχει τὸ χαρακτηριστικόν, ὅτι δὲν ἐπιδιώκει μόνον τὴν σύντμησιν τῶν ἀποστάσεων διὰ τῆς ἐπιτεύξεως συντόμων καὶ ἀσφαλῶν ὁδῶν ἀλλὰ καὶ τὴν κατανίκησιν τῶν ἐμποδίων, ἅτινα αὐτὴ ἡ φύσις ἔχει ἀπ' αἰώνων ἐπισεσωρευμένα καὶ ἅτινα τέως ἐθεωροῦντο ἀκατανίκητα.

Ὁ κατ' ἐξοχὴν τὸ μεγαλεπήβολον τοῦ αἰῶνος πνεῦμα ἀντιπροσωπεύων εἶναι ὁ Φερδινάνδος Λεσὲψ, ὁ διὰ τῶν μεγάλων αὐτοῦ ὑδροτεχνικῶν ἔργων παγκόσμιον φήμην κτησάμενος.

Πασίγνωστος τυγχάνει ἡ διώρυξις τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουὲζ, δι' ἧς συνήνωσε τὴν Μεσόγειον θάλασσαν μετὰ τῆς Ἐρυθρᾶς παρασχὼν ἀνεκτίμητον ἐκδούλευσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν συγκοινωνίαν ἐν γένει. Ἡ τομὴ ἀρξαμένη τὸ ἔαρ τοῦ 18[illegible]9 ἤχθη εἰς αἴσιον πέρας μετὰ δε-

---

1— ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΣΥΛΛΟΓΩΝ» —1

ΠΕΤΡΟΥ ΛΟΤΙ

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Α'

8 Σεπτεμβρίου 188..

Εἶναι μεσονύκτιον μετὰ δροσερὰν τοῦ φθίνοντος Σεπτεμβρίου ἑσπέραν ἐν ᾗ διαφαίνεται ἤδη τὸ προσεγγίζον φθινόπωρον. Σιγὴ πανταχοῦ. Ἐν τῇ οἰκογενειακῇ μου ἑστίᾳ ὑπνωττούσῃ ἐν εἰρήνῃ, μόνος ἐγὼ ἀγρυπνῶ τὸν νοῦν ἔχων ἐν μεγάλῃ ταραχῇ ἀγωνίας καὶ προσδοκίας. Ἀπὸ δύο ἤδη ὡρῶν ἀπεσύρθην λέγων ὅτι ὑπάγω ὡς φρόνιμος ἄνθρωπος νὰ κατακλιθῶ, ἀφοῦ πρόκειται ν' ἀναχωρήσω τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον. Ἀλλ' ὁ ὕπνος δὲν ἔρχεται. Κεκλεισμένος ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ μου διαμερίσματι, περιπλανώμενος ἀσκόπως ἀπὸ δωματίου εἰς δωμάτιον, διατελῶ βεβυθισμένος εἰς ἀορίστους ρεμβασμούς, ὅπως κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν μεγάλων μου ναυτικῶν ἐκδρομῶν εἰς χώρας μεμακρυσμένας· παρελαύνουσι δὲ πρὸ ἐμοῦ βραδέως ὡς ἐν πανοράματι οἱ χρόνοι οἱ παρελθόντες, συμβάντα λησμονηθέντα, μορφαὶ ἀποθαμμένων.

Τὴν φορὰν ταύτην ἐν τούτοις ἀναχωρῶ μόνον δ' ἕνα μῆνα καὶ δὲν θὰ ὑπάγω πέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἀλλὰ τὸ ταξείδιόν μου θὰ εἶναι θλιβερόν...

Ἔπρεπε νὰ διαδραματισθῇ ἐκεῖ κάτω μία πρᾶξις, πρᾶξις ἀλησμόνητος τῆς μαύρης φαντασμαγορίας, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ βίος μου, ὅπως ἀνησυχῶ οὕτω μὲ τὴν ἰδέαν τῆς αὐτόσε ἐπανόδου. Τούτου ἕνεκα μία λέξις ταρταρικὴ ἐπανερχομένη εἰς τὸν νοῦν μου, ὅπλον τι τῆς Ἀνατολῆς, ὕφασμα τουρκικόν, ἢ ἄρωμα, δύναται αὐτοστιγμεὶ νὰ μὲ βυθίσῃ εἰς ρέμβην ἐξορίστου, ἐκ τοῦ βάθους τῆς ὁποίας προβάλλει ἡ Κωνσταντινούπολις. Δὲν προέρχεται δὲ ἐξ ἁπλῆς ἰδιοτροπίας καλλιτέχνου τὸ ὅτι καὶ ἡ ἐνταῦθα κατοικία μου εἶναι ὁμοία πρὸς τὰς τῶν ἐμιρῶν τῆς ἄλλοτε ἐποχῆς, φαίνεται ὡς διαμονὴ ἀνατολίτου, ὡς διὰ μαγείας διεισδύσασα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προγονικοῦ μου οἴκου, τοῦ διατηροῦντος ἔτι τὰ ὀδοντωτὰ τόξα, τὰ ἀρχαϊκὰ ἐκ χρυσοῦ κοσμήματα καὶ τὸ λευκόν της ἀσβεστοκονίαμα. Θέλγητρον, ὅπερ οὐδέποτε θὰ δυνηθῶ ν' ἀποβάλω, διέχυσεν ἐπ' ἐμοῦ ὁ Ἰσλαμισμὸς ἀφ' ἧς ἐποχῆς κατῴκουν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Βοσπόρου, ὑπὸ μυρίας δὲ μορφὰς ἐπέδρασεν ἐπ' ἐμοῦ τὸ θέλγητρον τοῦτο, εἴτε ἐν τοῖς ἀντικειμένοις, εἴτε ἐν τοῖς σχεδιαγραφήμασι καὶ τοῖς χρωματισμοῖς, μέχρι τῶν παλαιῶν ἐκείνων φαντασιωδῶν ἀνθέων, ἅτινα εἰσὶν ἐνταῦθα μετ' ἀφελείας ἐζωγραφημένα ἐπὶ τῶν φαγεντιανῶν πινακίων τῶν τοίχων. Πρὸ πάντων ὅμως μὲ ἑλκύει τὸ θλιβερὸν τοῦτο θέλγητρον, μ' ἑλκύει ἐκεῖ κάτω ἔνθα θὰ εὑρεθῶ αὔριον.

Εἶναι λοιπὸν ἀληθὲς ὅτι θὰ ἐπανίδω τὴν Κωνσταντινούπολιν... Εἶναι πραγματικὸν καὶ προσεχὲς τὸ προσκύνημα, ὅπερ ἀπὸ δεκαετίας ὀνειροπολῶ...

Ἀπὸ δεκαετίας καθ' ἣν αἱ περιπέτειαι τοῦ ναυτικοῦ μου σταδίου μὲ φέρουσι πρὸς πᾶσαν τοῦ κόσμου γωνίαν, οὐδέποτε ἠδυνήθην νὰ ἐπανέλθω ἐκεῖ. Οὐδέποτε. Ὡσεὶ αὐτὴ ἡ τύχη ἢ ἀμείλικτός τις καταδίκη μὲ ἀπεμάκρυνεν ἐπιμόνως ἐκεῖθεν. Οὐδέποτε ἠδυνήθην νὰ ἐκπληρώσω τὸν ἐπίσημον ὅρκον τῆς ἐπιστροφῆς, ὃν ἀναχωρῶν εἶχον δώσει εἰς νεαρὰν κιρκασίαν βεβυθισμένην εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν.

Καὶ οὐδὲν γνωρίζω πλέον περὶ αὐτῆς, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ λατρευμένη μου, πρὸς ἣν ἐνόμιζον ὅτι ἀνῆκον σώματι καὶ ψυχῇ καὶ ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ ἐν τῷ ἀπεράντῳ μέλλοντι.

Ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς τὴν ἀφῆκα, ἐπιμόνως παρακολουθοῦμαι καθ' ὕπνους ὑπὸ ὀπτασίας οὐδέποτε παραλλασσούσης τῆς ἑξῆς: Τὸ πλοῖόν μου προσορμίζεται ἐπὶ μικρὸν ἀνελπίστως εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἡ Πόλις ἐν τῷ ὀνειροπολήματι μοὶ φαίνεται παράδοξος, μᾶλλον ἐκτεταμένη, παραμεμορφωμένη, θλιβερά. Ταχέως ἀποβιβάζομαι πυρέσσων ἐκ τοῦ πόθου νὰ φθάσω μέχρις αὐτῆς, ἀλλὰ μυρία προβάλλουσι κωλύματα, ἡ δὲ ἀγωνία μου ἐπιτείνεται ἐφ' ὅσον ἡ ὥρα παρέρχεται.

Εἶτα ἀμέσως ἔρχεται ἡ στιγμὴ τῆς προετοιμασίας πρὸς ἀπόπλουν. Νὰ φύγω χωρὶς νὰ ἐπανεύρω οὐδὲν ἴχνος της; Τόσην μοὶ προξενεῖ τοῦτο ἀγωνίαν, ὥστε ἐξεγείρομαι τοῦ ὕπνου...

Ὅπως τὸ ἀναγνώσω πάλιν κατὰ τὴν νύκτα ταύτην τῆς ἀναμονῆς, τὸ ζητῶ μετὰ φόβου, τὸ βιβλίον, ὅπερ ἄλλοτε εἶχον γράψει αἰσθανόμενος ἔκτοτε τὴν ἀνάγκην νὰ ψάλω τὸ πάθος μου, νὰ τὸ κηρύξω μεγαλοφώνως εἰς οἱονδήποτε παρερχόμενον διαβάτην. Βιβλίον ὅπερ δὲν ἐπανεῖδον ἀφ' ὅτου ἐξεδόθη, ὅπερ δὲν ἐτόλμησα πώποτε νὰ ἀνοίξω. Πτωχόν μου βιβλίον, συγγραφὲν, νομίζω, μετὰ πολλῆς ἀδεξιότητος, ἀλλὰ ἐγκλεῖον ὅλην μου τὴν ψυχὴν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ψυχὴν ἐκτροχιασθεῖσαν ὑπὸ τῶν πρώτων θανασίμων παθῶν. Δὲν ὑπέθετον ὅτι θὰ ἐξακολουθήσω γράφων καὶ ὅτι θὰ ἐγίνετο γνωστὸς κατόπιν ὁ ἀνώνυμος τῆς Ἀζιαδὲ συγγραφεύς.—Ἀζιαδὲ, εἶναι ὄνομα γυναικὸς Ὀθωμανίδος πλασθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὸ ἀληθὲς καὶ μυριάκις κομψότερον καὶ γλυκύτερον ὄνομα, ὅπερ δὲν ἤθελον νὰ ἐκστομίσω.

Συγκρατούμενος ὡς εἰ παρετήρουν ἐντὸς τάφου, οὗτινος ἀνήγειρον τὴν νεκρώσιμον πλάκα, στρέφω τὰς λησμονηθείσας σελίδας, τὰς ἐκπληττούσας καὶ ἐμὲ ἔτι τὸν γράψαντα αὐτάς.

Παιδαριώδη πράγματα ἐν ἀρχῇ, προκαλοῦσι τὸ μειδίαμά μου. Κάποιος Λοτῆ φαντασιώδης, πρὸς ὃν ὑπέθετον ὅτι ὡμοίαζον. Ἔπειτα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μεγαλαυχίαι, βλασφημίαι· αἱ μὲν τετριμμέναι καὶ συνήθεις, ἃς οἰκτείρω· αἱ ἄλλαι τόσον ἀπέλπιδες καὶ φλογεραί, ὥστε ἦσαν προσευχαὶ καὶ αὗται. Ὢ χρόνοι τῆς νεότητος, καθ' οὓς ἠδυνάμην νὰ βλασφημῶ καὶ νὰ προσεύχωμαι!...

Ἀλλ' ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκφρασθῇ, ὅτι ὑπελάνθανε μεταξὺ τῶν γραμμῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ βωβῶν λέξεων, ἰδοὺ ἐξεγείρεται μικρὸν κατὰ μικρὸν καὶ ἐξέρχεται ἐκ τῆς μακρᾶς νυκτός, ἐν ᾗ τὸ εἶχον ἀφήσει λιπόθυμον. Μοὶ ἀναπαρίστανται τὰ ἀνεξιχνίαστα ἐκεῖνα κρύφια τῆς ζωῆς μου καὶ τοῦ ἄλλοτε ἔρωτος, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ὑπῆρχεν οὐδὲ βαθὺ θέλγητρον, οὐδὲ ἐνδόμυχος πόνος. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἕνεκεν ἀναμνήσεώς τινος ἢ θλίψεως, ἣν τὸ βιβλίον ἀνακαλεῖ, αἰσθάνομαι τὸν παγερὸν ἐκεῖνον κλονισμόν, τὸ ρῖγος τῆς ψυχῆς, ὅπερ προξενεῖ ἡ θέα μεγάλης ἀβύσσου, διανοιγομένης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἢ μεγάλου μυστηρίου ἐπιφαυομένου.

(ἀκολουθεῖ).

καετεῖς ἀτρύτους μόχθους καὶ τῇ 16 Νοεμβρίου 1869 ἐπανηγυρίσθη ὑπερλάμπρως ὁ θρίαμβος τοῦ ἐξόχου τομέως.

Ἤδη τὸ βλέμμα τοῦ Λεσὲψ ἐστράφη ἐπὶ ἄλλον ἰσθμόν, τὸν ἰσθμὸν τοῦ Παναμᾶ, τὸν ἑνοῦντα τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν μετὰ τῆς Νοτίου, ἐνῷ ἤδη τὴν πρωτοβουλίαν τῆς τομῆς τοῦ κορ. ἰσθμοῦ ἀνελάμβανεν ὁ στρατηγὸς Τύρ. Ἀπὸ κορυφῆς τινος, ἐν τῷ μέσῳ ὑψουμένης, ἐφαίνετο ἔνθεν μὲν ὁ Ἀτλαντικὸς ὠκεανός, ἔνθεν δὲ ὁ Εἰρηνικός, σχεδὸν γειτνιάζοντες, δέκα μόνον μίλλια ἀπέχοντες ἀλλήλων, ἐν ᾧ τὰ πλοῖα ἕνεκα τῆς διαχωριζούσης αὐτοὺς στενῆς λωρίδος γῆς ἠναγκάζοντο νὰ διανύωσι 1700 μίλλια ἐκτελοῦντα μακρὰν καὶ ἐπικίνδυνον περιφοράν.

Ὁ Λεσὲψ, εὐθὺς ὡς ἡ κυβέρνησις τῆς Κολομβίας παρεχώρησε τὸ δικαίωμα τῆς διατρήσεως τοῦ Παναμᾶ, ὕδρυσεν ἐν Παρισίοις ἑταιρίαν, προθύμως δὲ συνέρρευσαν πρὸς αὐτὸν 500 ἑκατομ. φράγκων. Ἀμέσως διὰ τῆς συνήθους αὐτῷ δραστηριότητος ἐπελήφθη τοῦ ἔργου, ὅπερ ἐν τούτοις ἐνεῖχε μείζονας δυσχερείας ἢ τὸ τῆς Σουεζείου διώρυγος· διότι ἀντὶ τῶν ἐκεῖ ἀμμωδῶν ἐκτάσεων καὶ τῶν χθαμαλῶν ἑλῶν ἐνταῦθα ὠρθοῦντο τραχεῖς ὄγκοι βράχων στερρῶς ἀνθιστάμενοι εἰς τὴν σκαπάνην τῶν ἐργατῶν· προσθετέον δὲ καὶ τοὺς σφοδροὺς τῶν Τροπικῶν ὄμβρους, οἵτινες ἐν μιᾷ νυκτὶ κατέστρεφον ἔργα ἐπὶ ἔτος ὅλον μετὰ κόπου συντελεσθέντα.

Ἡ διώρυξ ὡρίσθη νὰ ἔχῃ διὰ μέσου μὲν τῶν πετρωδῶν στρωμάτων τῶν λόφων καὶ τῶν ὀρέων εὖρος 22 μέτρων καὶ βάθος 8 1/2 ὅπως δύνανται νὰ διαπλέωσι καὶ τὰ μέγιστα τῶν πλοίων, ἐν δὲ τῇ πεδιάδι εὖρος 56 μέτρων. Ἐργάται περὶ τοὺς εἰκοσακισχιλίους μαῦροι καὶ ἰθαγενεῖς τὸ πλεῖστον ἔλαβον ἀνὰ χεῖρας τὸ πτύον καὶ τὴν σκαπάνην, ἀλλὰ πολλοὶ κατέθηκαν αὐτὰ διὰ παντὸς διότι τὰ τέλματα τῶν πεδιάδων θανατηφόρα μιάσματα ἀναδίδονται πολλὰς ψυχὰς Ἅιδι προΐαψαν. Λευκοὶ ὀλίγιστοι εἰργάσθησαν διότι πολλῷ ἧττον τῶν ἰθαγενῶν ἠδύναντο ν' ἀντίσχωσι εἰς τὰς ἐηλητηριώδεις ἀναθυμιάτεις καὶ τὰς δυσκρασίας καὶ τὰς σκληραγωγίας.

Κατ' ἀρχὰς οὐχὶ δυσχερῶς διωρύχθησαν 44 χιλιάμετρα, ἀλλ' ἡ προσωτέρω ἐργασία προσέκοψε καὶ οἰκονομικὸς ὄλεθρος ἐπηπειλεῖτο εἰμὴ ὁ Λεσὲψ κατώρθου τῷ 1880 νὰ συλλέξῃ ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἄλλα 600 περίπου ἑκατομ. φρ. Δραστηρίως ἐξηκολούθησαν αἱ ἐργασίαι, ἀλλὰ πρόσκομμα δυσκατάβλητον παρενέβαλον οἱ μεταξὺ Ματαχεὶμ καὶ Ρίου Γράνδε τραχεῖς βράχοι ὀρθούμενοι εἰς ὕψος 50 μέτρων ἐνιαχοῦ δὲ μέχρις 120 μέτρων. Οἱ γιγαντιαῖοι ἐκεῖνοι ὄγκοι κατεπόνησαν τὴν ὀρυχήν· ὑπόνομοι συνερρήγνυον κλιμακηδὸν τοὺς σκληροὺς λίθους· ἐπὶ τῆς οὕτω δὲ σκαφείσης πλευρᾶς τῶν βουνῶν κατεσκευάσθησαν σιδηρόδρομοι, ἐπὶ τῶν τροχιῶν τῶν ὁποίων κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν κινοῦνται ἀκαταπαύστως 60 ἁμάμαξαι καὶ 2000 φορτηγοὶ ἅμαξαι.

Πᾶσαι αἱ βοηθητικαὶ μηχαναί, ἃς ἠδυνήθη νὰ ἐπινοήσῃ ἡ τεχνική, παρεῖχον τὴν ἐπικουρίαν αὐτῶν εἰς γιγάντιον ἔργον, καὶ ἐν τούτοις ἡ διόρυξις σχεδὸν δὲν προὐχώρει, τὰ δ' ἑκατομμύρια κατηναλώθησαν, εἰς δὲ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν (9 Φεβρουαρίου 1890) δὲν ἦτο ἑτοίμη ἡ διώρυξ, καὶ ἡ ἐπιχείρησις ἐντελῶς ἐναυάγει.

Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἐκέκτητο μεγίστην διεθνῆ σημασίαν. Ἐν τούτοις πάντες οἱ λοιποὶ λαοὶ ἐκτὸς τῶν Γάλλων ἔδειξαν ἀδικαιολόγητον ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορίαν πρὸς αὐτὴν μηδὲ τῶν Ἀμερικανῶν ἐξαιρουμένων. Τὸ μέχρι 1890 δαπανηθὲν ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς 1,400,000,000 φράγκων καὶ πλέον κατεβλήθη σχεδὸν ὁλόκληρον ὑπὸ Γάλλων, αἱ δὲ μετοχαὶ τῆς ἑταιρίας εὑρίσκονται ἐν χερσὶ 600,000 μικρῶν κεφαλαιούχων.

Ἤδη τὰ τῆς ἑταιρίας εἶχον ἀπὸ τοῦ 1889 περιέλθη εἰς δεινότατον σημεῖον καὶ ὁ πολὺς οἰκονομολόγος Λεροὰ-Μπωλιὲ προέτεινε τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρίας καὶ ἵδρυσιν νέας μετὰ κεφαλαίου 250 ἑκατομ. φράγκων πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν.

Γινώσκομεν ἤδη πῶς τὰ πάντα κατεστράφησαν, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ὅλως ἀπίθανον νὰ ἐπαναληφθῶσι ἡμέραν τινα ἐν τῷ μέλλοντι τὰ ἔργα, οὐχὶ βεβαίως προσεχῶς, διὰ νέας τινας ἑταιρίας.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

STRADA SOARELUI

(CURTEA VECHE) CASA PONCO CI

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ

ΕΙΣ

ΤΟ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ὡς δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΡΑΠΤΡΙΑ

κατασκευάζει

— ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΣΘΗΤΑΣ —

(φουστάνια)

καὶ

ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

— ΛΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ —

Ὁδὸς Μπέρζεϊ, 141.

ΛΑΝΟΛΙΝΑ ΚΡΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ ΛΑΝΟΛΙΝΑ

Τοῦ ἐργοστασίου ΛΑΝΟΛΙΝΑ, **Martinikenfelde**, ἐγγὺς τοῦ Βερολίνου.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς περιποίησιν τοῦ δέρματος.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς τήρησιν καθαρὰν καὶ ἐπούλωσιν τῶν δερμικῶν πληγῶν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ πρὸς διατήρησιν τοῦ δέρματος, ἰδίως διὰ τὰ **ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ**.

Ἐντὸς σωλήνων ἀνὰ 60 μπάνια. — Κουτίων ἐκ τενεκέ, ἀνὰ 30 καὶ 20 μπάνια μετὰ τοῦ σήματος τοῦ ἀνωτέρω ἐργοστασίου, πωλεῖται σχεδὸν εἰς πάντα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.

Γενικὴ ἀποθήκη διὰ τὴν Ρωμουνίαν *H. S. DURAN* ἐν Βουκουρεστίῳ. ὁδὸς **Smârdan, No. 2.**

Lanolina

VERITABIL NUMAI PURTÂND ACESTA MARCĂ

ΙΑΤΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΟΥ

τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης

κατοικῶν ἐν Γαλαζίῳ, ὁδὸς *Deciana* ἀριθ. 5 (πλησίον τοῦ ταχυδρομείου) δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 ὥρας μ.μ

Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν.

„UNIRE" Ὁδ. Κοβάτσι, 7. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ὁδ. Κοβάτσι, 7.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. ἀδ. Ροβάτσου τελευταίως ἀνακαινισθὲν καὶ διὰ νέων ἐπίπλων στολισθὲν ἀρχαῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον, συνιστᾶται τοῖς πᾶσι καὶ δὴ τοῖς παρεπιδήμοις Ἕλλησιν ὡς τὸ μόνον ἑλληνοδοχεῖον, κείμενον παρὰ τῇ ἀγορᾷ καὶ διακρινόμενον ἐπὶ προθύμῳ ὑπηρεσίᾳ, παραδειγματικῇ καθαριότητι καὶ τιμάτριαι ἡ

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

ΓΝΗΣΙΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΗ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΦΕΚΑΜΠ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ἐξαίρετος, τονική, πεπτική καὶ ὀρεκτική. Τὸ ἄριστον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν.

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Marques déposées en France et à l'Etranger Alexandre aîné

Αἰτήσατε πάντοτε κάτωθι ἑκάστης τὴν τετράγωνον ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλήτερα παντοιοπωλεῖα καὶ οἰνοπωλεῖα ἑκάστης πόλεως.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ H.S.DURAN ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

Ὁδὸς Smârdan 2. — ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ — Ὁδὸς Smârdan 2

ΜΥΛΟΙ.-- ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΦΩΣ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΙ' ΑΤΜΟΥ, ΑΕΡΙΟΥ, ΘΕΡΜΟΥ ΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΤΩΝ ΛΥΧΝΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ἐκ τῶν ΣΤΕΡΕΟΤΑΤΩΝ H.S.DURAN ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Iancu Constantinescu

ἐν τῇ ὁδῷ Σελάρι.

Τὸ μόνον ρωμουνικὸν τοῦτο κατάστημα ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων διακρίνεται διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑφασμάτων, τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μηδένα ἐπιδεχομένην διαγωνισμὸν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Συνιστῶμεν τὸ εὐσυνείδητον τοῦτο κατάστημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐνδυθῶσι κομψῶς στερεῶς καὶ εὐθυνά.

— ΟΔΟΣ SORELUI ΑΡΘ. 2. — (Curtea Veche)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΚΑΛΑΠΟΔΙΩΝ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ

ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.

ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ

τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους καλαποδίων

(ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΕΙΑ)

ΥΔΩΡ

ΚΑΛΩΣ ΔΙΥΛΙΣΜΕΝΟΝ

Δύναταί τις νὰ ἔχῃ, θέτων ἐπὶ τῆς ὀπῆς τοῦ σωλῆνος τὸ διυλιστήριον **Bühring** εἰς τὰ μέρη ἔνθα δὲν ὑπάρχει διοχέτευσις ὕδατος, τὸ αὐτὸ διυλιστήριον μετ' ἀντλίας δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὰ βυτία φρέατα ἢ στέρνας.

Πρὸς ἀγορὰν ἢ ἐνοικίασιν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν Φ. Σάλτερ ἐν Βουκουρεστίῳ ὁδὸν Λιπσκάνι ἀρθ. 90.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Ν. ΜΑΛΚΟΤΣΗΣ

(Doctor N. Malcoci)

ΕΝ ΓΑΛΑΖΙΩ

ἐκ τῆς Ἰατρικῆς τῶν Παρισίων Σχολῆς.

Εἰδικὸς διὰ τὰ στηθικὰ νοσήματα καὶ τὰς παθήσεις τοῦ στομάχου, δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ κειμένῃ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Βραΐλας ἀριθ. 18 καὶ Instrucției ἀριθ. 2, ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς ἀγορᾶς. Ὧραι συμβουλῆς καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 7—10 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛ. καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΡΔΟΥ

ΠΕΨΤΟΠΑΖΑΡΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ

Συνιστᾶται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων, τὴν ἐντέλειαν τῆς βιβλιοδεσίας αὐτοῦ καὶ τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν.

1873

ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, Κ. ΡΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐν τῷ Ἐσωτ. ἐτησία . . . . φρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτ. „ . . . . „ 50
Ἐν Ρωσσίᾳ ἑξαμηνία . . . . ρδ. 8

Φύλλον παρελθόντων ἐτῶν φράγκα 10, παρελθόντων μηνῶν 5, τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΙΜΑΤΑΙ 15 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α. ἢ β'. σελ. ὁ στίχος φρ. 10
Ἐν τοῖς διαφόροις . . . . . „ 5
Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

14 — ΟΔΟΣ ΚΟΒΑΤΣΙ — 14

1892